ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

Φαινόμενα καὶ Διοσημεῖα.

ΘΕΩΝΟΣ Σχόλια.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ

Καταστερισμοί.

Μέτρον τῆς γῆς περιφερείας.

Τοῦ κύκλου διπλασιασμός.

Κόσκινον.

Τοῦ Νείλου πηγαί.

Τοῦ κανόνος τομή.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Υμνοι.

ACCESSERUNT

Annotationes in Eratosthenem

ET

Hymnos Dionysii.

OXONII.

E Theatro *SHELDONIANO.*

Anno Dom. CIↃDCLXXII.

D. L. Sc.

OXONII
E Theatro SHELDONIANO.
1672.

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

Φαινόμενα καὶ Διοσημεῖα.

ΘΕΩΝΟΣ Σχόλια.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ

Καταστερισμοί.

Μέτρον τῆς γῆς ἐξ ἀφαιρέσεως.

Τοῦ κύκλου διπλασιασμός.

Κόσκινον.

Τοῦ Νείλου πηγαί.

Τοῦ κανόνος τομή.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ὕμνοι.

ACCESSERUNT

Annotationes in Eratosthenem

ET

Hymnos Dionysii.

OXONII.

E Theatro *SHELDONIANO.*

Anno Dom. CIↃDCLXXII.

ISNS 84XBM

LECTORI
Præfatio.

REm *ſupervacuam agerem, ſi* Aratum Antigoni *Regis amicitiâ clarum, quadraginta circiter Græcorum Interpretum ſcholiis auctum, Romanorum etiam, inter quos* Germanicus Cæſar, *& in literarum imperio æmulus* Cicero, *(ut* Ovidium *&* Avienum *mittam) diligentiſſimis curis* Latio *donatum: inſuper, quod decus omne ſupergreditur, beati Apoſtoli* Pauli *ſcriptis receptum & conſecratum, longo verborum apparatu commendatum iverim. Oculis ille & mente pariter deſtituatur neceſſe eſt, quem cælorum convexa, orbium motus, & ſtellarum flammæ non attollunt unà, rapiunt ſecum, & ſuis quaſi ignibus accendunt: quin & hebes ſtupiduſque jure audiat, qui non pro merito æſtimet viri illius operam, quiſquis ea in cenſum & rationes deſcripta, felicibus inſuper carminum numeris fideliter ſubjecerit, cæliſque, quos intelligere, & quibus frui datur, concentus donaverit.*

Aratum *fateor plagii inſimulare* Hipparchum *alioſque, quaſi* Eudoxi ἐνοπτρον *ita inſpexiſſet, ut ceu alterum ſpeculum id unicè repræſentaret, nec cælorum adeo, quam* Gnidii *Geometræ Phæ-*

nomena descripsisset. Sed lapides ad Vatis nostri tumulum allisi (quod miraculi loco refert Pomponius Mela) *dissiliunt protenus; & frustra oblatrante invidiâ, parem ille cum argumento quod tractat sortitur æternitatem. Dum enarrat astra, se illis inserit, & ratum usque manet* Nasonis *effatum quòd,*

Cum sole & lunâ semper Aratus *erit.*

In Poematis istius Editione, post Stephani, Grotii, *aliorumque doctissimorum hominum operas, nil magni momenti deinceps expectandum; id quidem egimus, ut saltem integrum & emaculatum prodiret, quod adhibitis duobus codicibus manuscriptis, quos Bibliotheca* Bodleiana *suppeditaverat, procuravimus.* Theonem *quod attinet, quem comitem adjunximus; omnino fatendum est exemplarium Mss. ope destitutos, impressis adhæsisse, nisi quando (quod passim accidit) sphalmata quædam plusquam graphica occurrerent, quibus ex conjecturis subveniendum. Neque quidem boni editoris munus esse duco, erroribus insistere, & sedulo eosdem propagare. Enimvero quanquam alibi minus ferenda sit importuna Criticorum licentia, adversus Scholiastem & Grammaticum incivile haud fuerit censoriam virgulam aliquando intentasse. Utcunque fuerit, rem ipsam semel moneo; ut si non institutum, certè fidem nostram (quam integram maximè cupimus) tueamur.*

Istis

Istis ergo qualia qualia sint, boni consulat eruditus lector, præsertim quando ut eum cumulatius demererer, Eratosthenis καταστερισμὸς *per plura secula frustra requisitos, alieno habitu, nimirum* Germanici Cæsaris & Julii Hygini *interpolatis versionibus sordidatos, Græciæ juxta & sibi, quin & literato insuper orbi tandem aliquando restituerim; mantissæ loco additis, quatenus reperire erat, quæ undiquaque sparsæ jacuêre, magni Herois reliquiis.*

Quin & meliora deinceps polliceri liceat; quanquam enim sacris & humanioribus literis promovendis sese addixerit Sheldonianum *prælum, in Matheſi adornandâ minime cessabit; sed propitio Numine, & faventibus bonis, antiquos quotquot supersunt Græcos Scriptores, qui in matheſi inclaruerunt, in lucem producet: excussis subinde Arabum Gazis, & Neotericorum ubi ratio postulat scriniis, quod opus viginti plus minus voluminibus absolvendum censemus. Utrum inter sobriorum hominum consilia, aut febricitantium insomnia ista sint ponenda, penes alios steterit: id prorsus exploratum, ex Jovis, non plebei alicujus homuncionis capite* Palladem *prodire, nec sinè magnis, Auspiciis grande aliquod geri unquam posse. Principes Viri, quod ipsis in promptu, tutelam opemque suam præstent; nostrum erit ut studium operamque, quæ sola possumus, impigrè accommodemus: & post-*

quam

quam vitam Illi literis dederint, nos non indignas referentes vices, æternitatem denuo Iisdem elargiamur.

ΑΡΑΤΟΥ
Βίος.

ΑΡατος παιρὸς μὲν ἦν Αθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Ληνοδώρας (ὡς ἄλλοι Λητοφίλας) ἐκ Σόλων τῆς Κιλικίας. ὠνόμασται δὲ ἡ πόλις ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Λινδίου· ἔστι δὲ ἡ νῦν Πομπηϊόπολις. ἦν δὲ ὅτε Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, καὶ ἐφόλασε Διονυσίῳ τῷ Ηρακλεώτῃ. σωλῶν δὲ Αντιγόνῳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ, καὶ Φίλᾳ τῇ τότε γαμετῇ. σωήκμασε δὲ Αλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ καὶ Καλλιμάχῳ, καὶ Μενάνδρῳ καὶ Φιλητᾷ. ἀδελφοὺς δὲ εἶχε τρεῖς, Μύρτιν, Καλώνδαν, καὶ Αθηνόδωρον, ὃς πρῶτος ἀντεποιεῖν λέγεται Ζωΐλῳ, τῷ κατ' Ομηρικῆς ποιήσεως γράψαντι. φολάσας δὲ ὁ Αρατος Περσίῳ τῷ φιλοσόφῳ Αθήνησι, καὶ συνελθὼν αὐτῷ εἰς Μακεδονίαν μεταπεμφθέντι ὑπ' Αντιγόνου, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν Αντιγόνου καὶ Φίλας γάμον, καὶ δυσκολήσας, τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκεῖσε. ἦν δὲ ὁ Αντίγονος υἱὸς Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ, καὶ παρέλαβε πρὸ ἀρχῆς τοὺς ἑκατοντῆρας καὶ πέμπτην ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν. ὥστε καὶ θρυλλούμενόν ἐστιν ὑπό τινων, ὡς ἦν κατ' αὐτὸν χρόνον Νικοκλῆς τῷ Κολοφωνίῳ, τῷ πρὸ ὀλίγου γράψαντι.

λέγω-

λέγουσί τε φερτεῖναι ἀλλήλοις, ὁ μὲν, Νικήδρῳ σκέψασθαι τὰ φαινόμενα· ὁ δ', Ἀράτῳ τὰ θηριακά· τοῦτο δὲ καταφανῶς ἐστι ψεῦδος· ὁ γὰρ Νικήδρος δώδεκα ὅλαις ὀλυμπιάσι νεώτερος φαίνεται. ἔνιοι δέ φασι τὸν Αρατον Μνασέου πατρὸς γεγονέναι, Αριστοθήρου δέ τινος μαθηματικοῦ διακοῦσαι. ἀκμὴν δὲ φερομένως ἐν ποιητῇ γενέσθαι ἐν τοῖς Αντιγόνου βασιλείοις. Γραφῷ δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλλετο, παρ' ὃ καὶ ἐπιγράμματος ἠξιώθη. συμπεπλεκέναι δὲ Νικήδρῳ μαθηματικῷ, καὶ αὐτῷ Κολοφωνίῳ θεραπεύοντι ἅμα αὐτόν. ζηλωτὴν δέ φασι τοῦτον γενέσθαι Ομήρου· οἱ δὲ Ησιόδου μᾶλλον.

Επιγράμματα εἰς Αρατον.

Πτολεμαῖος ὁ Βασιλεὺς εἰς Αρατον.

ΠΑνθ' Ηγησάναξ τις καὶ Ερμιππος τὰ καθ' αἵρην
Τείρεα, καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα
Βίβλοις ἐγκατέθεντο, ἀποσκόποι δ' ἀφάμαρτον·
Αλλὰ τὸ λεπτολόγου σκῆπτρον Αρατος ἔχει.

Καλλίμαχος εἰς Αὐτόν.

Ησίοδου τὸ δ' ἄεισμα, καὶ ὁ πρόπολος ἔτος ἀοιδῆς
Εφάτου· ἀλλ' ἐκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον
Τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο· χαίρετε λεπταὶ
Ρήσεις, Αρήτου σύζυγοι ἀχρυπνίης.

Αντί-

Αντίπατρος εἰς ἄυπνον.

Γράμμα δ' δ' Ἀρήτοιο δαήμων, ὅς ποτε λεπτῇ
Φοινίδι δίψιαις ἀστέρας ἐφράσατο·
Πλανέας τ' ἄμφω καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἀναρχὴς
Ἀλλόμενος κύκλοις ὠκεανὸς ἐνδέδεται.
Αἰνείαω ὃ καμών ἔργον μέγα, καὶ Διὸς εἶναι
Δεύτερος, ὅστις ἔδηκ' ἄστρα φαεινότερα.

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

ΕΚ Διὸς ἀρχώμεθα, ϗ ὐδέποτ' ἀνδρες ἐῶμεν
Ἄρρητον· μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,
Πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί· μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες· πάντη δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες·
Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. ὁ δ' ἤπιος ἀνθρώποισι

ΕΚ Διός.) πάνυ πρεπόντως ὁ Ἀρατος τὴν τῶν ἄστρων διεξιέναι μέλλων θέσιν, τὸν πατέρα τούτων καὶ δημιουργὸν, Δία, ἐν προοιμίοις προσφωνεῖ. Δία δὲ νῦν τὸν δημιουργὸν ἀκουστέον. τὸ δὲ ἐκ Διὸς, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ Διός. Πίνδαρος, Διὸς ἐκ προοιμίων. τὸ δὲ ἀρχώμεθα, μὴ τοῦ σ. ἔστι δὲ ἀρχαϊσμός. Ομηρος, Δόρπου ἐφοπλισέμεσθα. καὶ ἄλλως, εἰκότως τὴν τῶν φαινομένων ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ Διός τι καὶ θεῶν ποιεῖται. ἔθος γὰρ δὴ τοῦτο τοῖς ἀρχαίοις, φιλοθέοις ὄσιν ἐπιεικῶς ἅπασιν, ἀπὸ θεῶν ἄρχεσθαι, ὡς καὶ πάντων ἀνθρώποις τῶν καλῶν αἰτίων. Ομηρος μὲν, Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδοὶ θεαὶ, καὶ Ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα. καὶ Πλάτων δὲ ἐν νόμοις, Θεὸς ἢ τίς ἡμῖν ὦ ξένε, τὴν ἀρχὴν εἴληχε τῆς τῶν νόμων διαθέσεως; θεὸς, ὦ ξένε, φησί. καὶ ἔτι ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, ἐπᾴδη μάλιστ' ἂν μετεωρολογεῖν. βασιλεὺς δὲ τῶν ὅλων καὶ πατὴρ ὁ Ζεύς. ἡ προοίμιον δὲ τὸ νῦν τὴν ἀρχὴν αἰτεῖσθαι τοῦ Διός. Τὸν ἀθλέποτ' ἄνδρες.) μετέσχε καὶ τοῦ κατ' ἐπωνυμίαν Δία τὸν φυσικὸν, ὃς ἐστιν ἀὴρ. καὶ γὰρ τὸν ἀέρα, Δία λέγουσιν. ὅτου γάρ ἐστι κατὰ τὰς σοϊκὰς, ὁ Ζεὺς πάντων δυνατώτερος. ἔνιοι γὰρ φασι τὸν Πρωτέα τοῦτον εἶναι τὸν ἀέρα. αἰνίττεται γὰρ καὶ Ομηρος λέγων, Γίγνετο δὴ ὑγρὸν ὕδωρ, Καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον, Καὶ πῦρ· ὅτου γάρ ἐστι πηγὴ πάντων, καὶ ἐξ αὐτοῦ. ὁ δὲ λόγος, ὅντινα τὸν Δία ὅποτε ἄρρητον, καὶ ἀπροσηγόρευτον ἐῶμεν οἱ ἄνθρωποι, εἰκότως· οἱ γὰρ σοϊκοὶ ὑποτίθενται, μᾶλλον δὲ πάντες οἱ ὄργα φωνῆς χαράψαντες, πεπληγμένον τοῦτο ἀέρα καλοῦσιν. ὐδέποτε γὰρ αὐτὸν ἄρρητον ἐῶμεν, ἀεὶ δὲ αὐτοῦ τὰς ῥήσεις ποιούμενοι. ὐδὲν γάρ ἐστιν ὃ μὴ πεπλήρωται ἀέρος. Ησιοδος, Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς, καὶ ἀέρα δ' ὅτου καλοῦσιν. Μεσταὶ δὲ.) τοῦτο συνηθικὸν ἐστι τῆς προνοίας, δι' ἣν ἡ ζωή τε ἡμῖν καὶ ἡ εὐζωΐα ἅπαντα. τοῦτο δὲ καὶ δύο ὀνόματα συντιθέντα δηλοῖ, τό, τε Διός, καὶ τὸ Ζηνός. Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.) πρὸς τὸ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶντε.

εἰ γὰρ αὐτὸς τοῦτα ἐδημιούργησε τὸν γὰρ ἐπισπώμενοι, ὡς ἐξ αὐτοῦ πρὸς τὸ τοῖς ἀνθρώποις βιωφελὲς, ζῶμεν, ὄντως ζωικοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἂν κληθείημεν, αὐτὸν πατέρα καὶ δημιουργὸν ἐπιγραφόμενοι. ἄγαν ἀρμοδίως τὸ ἐπίθετον τῷ διώκοντι δὲ καὶ ἐπὶ ξ ἄρτος· αὐτὸς τοῦ ὕπνου ἀπέδωκε.

Δεξιὰ σημαίνῃ λαὸς δ' ὅπῃ ἔργα ἐγείρει,
Μιμνήσκων βιότοιο· λέγῃ δ' ὅτε βῶλος ἄρίστη
Βυσσίτε ϛ μακέλῃσι· λέγῃ δ' ὅτε δεξιὰ ὥρη,
Καὶ φυτὰ γυρῶσαι, ϛ σπέρματα πάντα βαλέσθαι.
Αὐτὸς γὰρ πάγε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐσκέλιξεν,
Ἄστρα λαχρίνας· ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν
Ἀστέρας, οἵ κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνοιεν
Ἀνδράσιν ὡράων, ὅφρ' ἔμπεδα πάντα φύωνται.
* Τῷ μὲν ἀεὶ τροπέων τε καὶ ὕστατον ἰλάσκου. Καὶ

Δεξιὰ σημαίνῃ.) τὰ αἴσια λέγῃ, καὶ τοῦτο ἐστιν. Αὐτὸς γὰρ πάγε.) αὐτὸς γὰρ τὰ ὡρῶν σημεῖα ἐποιήσατο τὰς ἀστέρας. ἐθέλῃ δὲ τὰς ἀνατολὰς αὐτῶν, καὶ τὰς δύσεις δηλῶσαι, οἷον ταλφάδων ὥραν ἐπιτολὴν ἀρχὴν θέρους γίνεσθαι· δύσιν δὲ, ὀρχὴν χειμῶνος. κακῶς δὲ οἱ γράφοντες σημεῖα, τὴν τελευταίαν ὀξύνουσιν, ἵν' ᾖ τὰ δηλούμενα· θέλῃ γὰρ τὰς ἀστέρας σημεῖα λέγειν τῶν καιρῶν. καλῶς δὲ τὰς ἀστέρας σημεῖα εἶπε, καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὰ κομήτην ἀστέρα, σημεῖον εἶναι πολέμου λέγῃ, ἢ ναύτησι πέρας. τὸ δὲ ἐσκέψατο, αὐτὶ τοῦ ἐφρόντισεν, ὥστε ἐκφοβοῦ μέρος ἐνιαυτοῦ σημεῖον εἶναι, οἷον ταλφάδας ἀρότου καὶ ἀμήτου, κύνα δὲ θέρους. τὸ δὲ ἐξῆς, αὐτὸς γὰρ πάγε σήματα, ἦγουν τὰ ἄστρα σημεῖα ἐγκέλευσεν. ἐσκέψατο δὲ αὐτὶ τοῦ ἐθεώρησεν, ἐτήρησεν, ἐνόησεν, ἔγνω ποιῆσαι, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας θεός. ἢ δὲ Διὸς-

ἀθάνοισι τοιαύτη ἐστὶ παρθρησία ὁ Ζεὺς τὴς ὄχλης ποιῆς ἀντιπαλῶν τῶν εἰς τὸν βίον ἐπιτηδείων, σημαίνων τὴς οἰκείας χρόνης ὅτι τῷ ἐτησίων ὡρῶν, ἔαρ, θέρος, φθινοπώρα, καὶ χειμῶν. τὸ δὲ ἐφεξῆς φησιν, ἐπειδὴ ἀκίνητοί εἰσιν οἱ ἀπλανεῖς καὶ αὐτὸς συμπεριλαμβάνεται δὲ τῇ τῶν ὅλων ῥύμῃ. ἴσέον δὲ ὅτι ἀὴρ μὲν ἐστὶν ὁ μόνον ἐστὶ, καὶ ἀεὶ ὡσαύτως κινεῖται, οἷον κρύος, ζέφυς, καὶ τοιαῦτα. ἄστρον δὲ τὸ, περιειλημμένον, καὶ τὸ ὑπὸ πλείστων ἀστέρων σύστημα, οἷον κομητῶν, λέων. ἐπιπολὴ δὲ πνὸς ἀστέρος, νεωτερίζουσά τι περὶ γείων ἄστρον λέγεται, οἷον ἀρκτίδρου ἐπιπολή. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως. ὡραῖος δὲ Πυθαρὰ, ἄστρον ὑπέρτατον. νυῦ δὲ ὁ Ἀρκτος, τὴς ἀστέρας ἄστρα εἰρηκε. Τῷ μὲν αἰεί.) καὶ Πλάτων ὑπὸ νόμοις, ὁ μὲν θεὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσα ἔχων, εὐθεῖαν περαίνει κατὰ φύσιν περιφερόμενος. ἴσως δὲ λέγει καὶ σπονδὴν, τῷ τὴν μὲν ποιεῖσθαι σπονδὴν εἶναι θεῶν τὸ ὀλυμπίων, δευτέραν δὲ ἡρώων, καὶ τελευτὴν Διὸς σωτῆρος. Ὁμηρος δὲ ἐπὶ τῦ βασιλέως, Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι. πρῶτον δὲ καὶ ὕστατον, αἰεὶ δὲ μέσον παντὸς χρόνου, καὶ ἐκάστου ὥραν.

Χαῖρε πάτερ μέγα θαῦμα, μέγ' αἰθέρι οἶδας,
Αὐτὸς καὶ πρότερη γενεή· χαίρετε δ' Μοῦσαι,
Μειλίχιαι μάλα πᾶσαι· ἐμοίγε μὲ ἀστέρας εἰπεῖν
*Εἰ θέμις ἐν θνητοῖσι, τετιμένοι ἀθανάτοισιν.
Οἱ μὲν ὁμῶς πολέες τε, καὶ ἀλλυδις ἄλλοι ἐόντες,

Χαῖρε πάτερ.) τὸ αὐτός τε καὶ πρότερη γενεὴ, ἀμφότερα ἐπὶ τοῦ Διὸς ἀσαφεῖ ἔλεγεν, χαῖρε, ἐπεὶ αὐτὸς εἶ καὶ πρότερα γενεά· οἱ δὲ πρότερον γένεαν τὴς πτῆνας φασὶν, ὃς καλεῖται τὸ νῦν ὠδεῖνα λόγον ἔχει, ἤδη καθαιρεθέντας ὑπὸ Διός. πρότερον γὰρ γενέσθαι καθ' Ησίοδον, ἢ τὴς ἀδελφὴς νοητέον Διός. ἢ πρότερον τὸν ἑαυτῦ φησὶν ὁ ποιητὴς γένεαν, τὴς προόντας, καὶ πρὸ αὐτῦ ἀφορόμενος. βέλτιον δὲ τὴς ἥρωας νοεῖσθαι, ὧν καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἄστρων ἐπώνυμα, οἷον περσεὺς, ὠρίων. Μειλίχιαι.) μειλιχίους τὴς μύσας λέγει, ὅτι πρὸς πάντας καὶ καθόλου εὐμενεῖς εἰσι. τὸ δὲ τετιμήσθαι, ἀντὶ τῦ δοξασθῆναι, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῦ πιστώσασθαι, ἀπὸ τῦ τεκμηρίου· ἢ εἰς τέλος ἀγαγεῖν· τέκμωρ γὰρ, τὸ τέλος, καὶ τέκμαρ. ἄλλοι δὲ σαφήσαντες. Οἱ μὲν ὁμῶς.) λέγει ὅτε οἱ ἀπλανεῖς ὁμοίως ἔληκται, ἀμοιρὶ κινοῦνται· σπεύδοντες γὰρ καὶ ἀναπαύεσθαι. ἑρμῆν δὲ ἔληκται, ἀντὶ τῦ σὺν τῷ ἑρμῆν φέρονται· οἱ γὰρ ἀπλανεῖς πάντες, ὡς φασὶν ἄνθησιν ἐπὶ μιᾶς τινὸς κέντρου ἐπιφανείας, ὁμοίως συμπεριλαμβάνονται πάντι μέρει τῦ ἑρμῆν ὁμοιοταχῶς, ἀμοιρὶ ἰσοταχῶς. ὁμοιοταχεῖς μὲν γάρ εἰσιν ἀστέρες, οἱ τὰς ὁμοίας περιφερείας ἐν ἴσῳ ἔχοντες χρόνῳ, καὶ διανύοντες· ἰσοταχεῖς δὲ, οἱ τὰς ἴσας περιφερείας ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἔχοντες,

πες, καὶ κινήμμοι, ὁμοίστιχῶς γὰρ κινῆντιν οἱ ἐπὶ ⸗ ἰσημερινῆ, τοῖς ἐπὶ ⸗ πόλε κειμβρίοις, ἐμίω ⸗ ἰσοστιχῶς. τὸ μὲν οὖν ὁμῶς ⸗ σεισπτέον, ἴν᾽ ᾖ, ἀντὶ τῆ ὁμοίως. παρεζωμένον μὲν γὰρ, ἐναντιωματικός ἐστι σύνδεσμος· ⸗ σεισπόμμον δὲ, ἐπίῤῥημά ἐστι μεσότητος, ἀπὸ ⸗ ὁμοίως καὶ ⸗ συνηπῶ γινόμμον. ἡ δὲ τοιαύτη συνηπὴ, δωρείων ἐστίν· ἐκεῖνοι γὰρ τὰς ὁμόπτιχας ὁπτιχάς φασι, καὶ τὰς ὁμοετεῖς, ὁτετεῖς, καὶ τὰς μονώνυχας, μώνυχας, καὶ τὸ πτέμμν, πτεῖν. τὸ δὲ πολέες, ἀπὸ τῆς πολὺς δύθείας· δύο γάρ εἰσι πτιχῶν, τὰ ⸗ σημαίνοντα, ὁ πολλὸς, ἡ πολλὴ, τὸ πολλὸν, καὶ ὁ πολὺς, ἡ πολεῖα, τὸ πολύ. ⸗ μὲν ἓν ⸗ σεσῶτου, ποιητεῖς μὲν πᾶσαι ἡ κλίσις εὐχρηστος, κὰν τοῖς πτισὶ γλώσσι. λογτγράφοις δὲ, πλὴν τ᾽ ἀρσενικῆς εὐθείας, καὶ αἰτιαλικῆς, ⸗ κλητικῆς. ὡσαύτως δὲ καὶ ὑστέρυ· ὅτε γὰρ ὁ πολλὸς φαμὲν, ὅτε τὸ πολλὸν· ⸗ δὲ ὑστέρυ, ποιητεῖς μὲν, τῆ ϑηλυκῆ ὄντος πάντη ἀχρήστυ, ἡ ⸗ ἀρσενικῆ καὶ ὑστέρυ κλίσις, πᾶσά ἐστιν εὐχρηστος· λογτγραφοις δὲ καὶ αὖ τοῖς ⸗ ϑηλυκῆ ὄντος πάντη ἀχρήστυ. ὑ δὲ γὰρ εὕρηται ὅλως ἡ πολεία, ⸗ ἀρσενικῆ καὶ ὑστέρου αἱ δύθείαι μόναι, καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικαί εἰσιν εὐχρηστοι, λαμβανόμμαι ἀντὶ τῶν ὁμοίων ἀχρήστων πλώσεων τῆ ⸗ σεσῶτυ. τῆ δὲ οὖν πολὸς, καὶ τῆ συστίχων αὖτῆ, ἀεὶ δυσὶ λ γραφομμένων, τὸ πολὺς καὶ τὰ τούτω σύστιχα δὲ ἑνὸς γράφεται. ⸗ δὲ ἄλλυδις, ἐπίῤῥημα τοπικὸν ὂν, ἀπὸ τῆ ἄλλη ἐπιῤῥήματος ⸗ γίνεται, ὥσπερ καὶ τὸ ἀμφυδὶς ἀπὸ τῆ ἀμφὶ. καὶ δὴ σημαντέον ὅπως ⸗ ἀμφὶ διασπωμμένυ, τὸ ἀμφυδὶς ψιλῶτεον. τοῦτο δὲ κ᾽ ἐπ᾽ ἄλλων πολλῶν ἰδοι τις ἂν, ⸗ σεσπτυπῶν δηλαδὴ διασπωμμένων, ψιλυμμένων δὲ τῶν ἐξ ἐκείνων ⸗ διεζευγμένων. αὐτίκα τὸ ὅλυμπος ἀπὸ ⸗ ὅλος διασπωμένυ ⸗ διεζευγμμον, ὡσπερεὶ ὁλόλαμπος, ψιλοῦται. ⸗ τὸ ἥδομαι ἀπὸ ⸗ ἡδονῆ. καὶ ⸗ ἥμαρ ἀπὸ τῆ ἡμέρας. ⸗ μὲν οὖν ἄμυδις, καὶ ὅλυμπος μετάβαλε ⸗ πνεῦμα, ἀλφ ⸗, τὸ μὴ ⸗ σεσῶτον σύμφωνον φωνῆεν μεταβληθῆναι εἰς υ. ⸗ δὲ ἧμαρ κ᾽ ἥδος, ἀλφ τὸ γλυκέα θαι τροχαϊκά. ⸗ δὲ ἐόντες, πολλοὶ τ᾽ γραμματικῶν ἰόντες ἔγραψαν, καὶ φασι πάντας τὰς ἀστέρας περιθεῖσθαι. Ἀράτῳ δὲ, ⸗ τ᾽ φαινομμένων καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων ἐστὶν ὁ λόγος, ⸗ τῶν πλανήτων. οἱ δὴ ἀπλανεῖς, ἀεὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἑστήκασι, καὶ μόνον συγκαταφέρονται καὶ ἀναφέρονται τῇ ὑρανῷ, καὶ ὑπὸ τῆ ὑρανῆ κινῆντι, καὶ φέρονται πᾶσαν ἡμέραν· καὶ ἐπειδὴ τοῦτο σὺν ἤρκει, ⸗ σεσέθηκε καὶ πᾶσαν ὥραν καὶ ἡμέραν. μάλιστα δὲ ⸗ σεσέθηκε τὸ ἀεὶ, ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ὁ ὑρανὸς κινέῖται, καθά φασιν οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ φυσικοὶ, μηδὲν εἶναι εἰς κίνησιν ὑρανῆ ὀξύτερον. σκόπησον γὰρ πῶς ἀπὸ ⸗ σεσῶτος πέρατος ⸗ ἀνατολικῆ, σὺν ιβ ὥραις εἰς ⸗ ἄλλο δυτικὸν ἔρχεται πέρας. τὸ ἦν ἧμαρ, ἀντὶ ⸗ νυχθημέρου ἀκυρτέον.

20 Οὐρανῷ ἕλκον) παντὸς ἡμέρα στιβαρὰς ἀεί.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ ὐδ᾽ ὀλίγον μελανίων), ἀλλὰ μάλ᾽ αὔτως

Ἄξων

Ἄξων αἰὲν ἄρηρεν ἔχει δ' ἀτάλαντον ἁπάντη
Μεσηγὺς γαῖαν· τῷ δ' ὑρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ.

Συνεχὲς αἰεί.) ἀντὶ τοῦ ἀδιαλείπτως, ὡς εἴρηται. Διαφέρει δὲ τὸ συνεχὲς τοῦ συνεχῶς, καίτοιγε ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἔοικε παραγόμενον, μεταπεσόντος τοῦ ν. τὸ μὲν γὰρ συνεχὲς, τὸ ἀδιαλείπτως ποιεῖν τι σημαίνει· τὸ δὲ συχνὸν, τὸ πολλάκις μέν, οὐ μὴν δὲ καὶ ἀδιαλείπτως. διὸ καὶ οὐ καλῶς ἔχει λέγειν, συνεχῶς γράφω σοὶ σε, ἀλλὰ συχνῶς, ἢ πυκνῶς, ἢ βαθέως. ἰστέον δὲ ὅτι εἰ καὶ ἡ συνάθροισις βραχυκαταληκτεῖ, ὥσπερ καὶ αἱ λοιπαὶ ἀθροίσεις, πολλοῦ τοῖς εἰς κη ἔξ, ὁμως συνταῦθα αὐτὴ μακροῦ λαμβάνεται. σῦρηται δὲ ἐν ἄλλοις τοιοῦτο. Μεταστρέφει.) μεταστρέφει. νίσσομαι γὰρ τὸ στρέφομαι. ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ νίσομαι, παρηλικὸς τοῦ πορεύομαι, οὗ ὁ μέλλων νήσομαι παράγεται διὰ τοῦ θ, ἵνα ᾖ ἐνεστώς. ἐδύνατο γὰρ ἐνεστὼς ἐν σ ἔχειν, καὶ μέλλοντος γὰρ τοῦτο. καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν δύο ας οὔτε εἰ διφθογγος εὑρίσκεται, ὅτε η (εἰ μὴ τὸ κρεῖσσον καὶ τὸ ἧσσον, ἐστὶ ὅσοι ἀπὸ τούτων) διὰ τοῦτο μεταβέβληται τὸ η εἰς ι, ὥσπερ ἐστὶ ἀπὸ τοῦ ἐλάω ἐλήσω ἐλίσσω καὶ συστρέφω. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, γίνεται ἔκ τινων ἀναθυμιάσεων καὶ τῶν φυσικῶν, αἵτινες ἀναθυμιάσεις ῥυθμῷ τινι αὐτὸν κινοῦσιν. οἱ μὲν οὖν ἀστέρες πολλοὶ ὄντες, κατ' ἄλλους καὶ ἄλλους τόπους καταπεπεσυγμένοι, συμπεριφέρονται τῷ οὐρανῷ καὶ ἐκείνην. ὁ δὲ νοτὸς πόλος ἄξων, οὐδὲ κατ' ὀλίγον κινεῖται. μένει δὲ ἀτάλαντος, ἔχων τὸ γλῶ μέσον, καὶ ἰσόρροπον. ἀεὶ δὲ τὰ ἄξονα ὑπὸ τῆς ἑαυτῶν δίνης, κινεῖται ὁ οὐρανὸς ἀλήκτῳ κινήσει, οὐρανὸς μέν ἐστιν ὁ περιέχων τὰ ἄλλα πάντα σωματικὸς, πλὴν αὐτοῦ. ἄξων δέ ἐστι διάμετρος καὶ κόσμου, δι' ἧς πόλων ἐπιζευγνυμένη, μέσῳ μὲν ἔχεται τοῦ γλοῦ, τοὺς δὲ δύο πόλους περαίνει, καὶ ἡ σφαῖρα ἀεὶ ταύτῃ μένουσι στρέφεται. τὰ ἄξονα δ' ἂν δεῖ νοεῖν ἀσώματον, γραμμὴν ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου, καὶ μέχρι τοῦ νοτίου διὰ μέσης πεφυκυίαν τῆς γῆς, ἣ συμβέβηκε κέντρον εἶναι τοῦ κόσμου τῇ ἰδίᾳ φύσει, καθ' ἣν ἀμετακίνητός ἐστιν, ἀσάλευτον αὐτὴ παρέχουσαν τὸν ἅπαντα. τὰ δὲ περαίνοντα τοῦ οὐρανοῦ, ἃ δὴ καὶ τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξονος ἐξ ἑκατέρου τῶν μερῶν νοοῦνται, πόλοι καλοῦνται. Ἀτάλαντον ἀπάντη) δηλονότι διὰ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἑκάστης, τὸν γλοῦ κέντρον συνέχει, καὶ διαπείρει αὐτὸν μέσον. τὰ δὲ πόλων τοίνυν τὰ παρ' ἑκάτερα τοῦ ἄξονος τῆς γῆς, ἴσον αὐτὸν ἔχει, ὑπ' αὐτοῦ παλαντευομένου· ἴσον δὲ αὐτὸν ἐξ ἑκατέρας μέρους πανταχοῦ, αὐτὸς μέσος ἰών, καὶ εἰς δύο αὐτὸν τέμνων. ἢ ἀτάλαντον ἀπάντη, δηλαδὴ ἴσον καὶ ὁμοίαν. καὶ αὐτὴ δὲ σφαιροειδὴς, καὶ ὁ οὐρανός. καὶ Ησίοδος, Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ οὐρανὸν ἀστερόεντα. ἢ ἀτάλαντον, τὸν ἴσον καὶ τοῦ διάστημα, ὡς ἀπὸ τὰ δύο ἡμισφαίρια. ὅσον δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ αὐτὸν τοῦ ὑπὸ ἡμισφαιρίου, τοσοῦτον τοῦ ὑπ' αὐτὸν τὸ μῆκος ἄλλο ἡμισφαιρίου· αὐτὴ δὲ ἐν μέσῳ τὰ δύο ἡμισφαίρια κεῖται. Περὶ δὲ οὐρανοῦ.) πρὸ δὲ διαφορᾶς ἐνταῦθα ἡ περὶ τοῦ γραφικοῦ ἐγένετο ζήτησις τοῖς μαθηματικοῖς καὶ γραμματικοῖς. οἱ μὲν γὰρ γραμματικοὶ ἀγνοήσαντες ἔπον, περιαγὴ

ελάγη ὁ ὕραμὸς τὸν ἄξωνα. ἔστι δὲ ἠτιῶν περὶ αὐτῶν τὸ ἄξωνα ὁ ὑραμὸς τοῦτο τῶν ἀποπωτάτων. εἰ γὰρ ἀκίνητον αὐτὸν ἀπεδείκνυμεν, καὶ αὐτῷ τῷ Ἀράτῳ ἄντικρυς εἰπόντι, Ἀλλὰ μὲν αὖτως ἄξων αἰὲν ἄρηρεν, πῶς αὐτοὶ περιάγεσθαι αὐτὸν φασίν; οἱ δὲ μαθηματικοὶ τὸ αὐτὸν διισχυρίσονται, ἵν' ᾖ ἑαυτοῖς. δυνάται δὲ καὶ ψιλὸν μόνον σώζειν τὸν λόγον, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τῶν ἀποπωτάτων. εἰ γὰρ ἀκίνητον αὐτὸν ἀπεδείκνυμεν, καὶ αὐτῷ τῷ Ἀράτῳ ἄντικρυς εἰπόντι, Ἀλλὰ μὲν αὖτως ἄξων αἰὲν ἄρηρεν, πῶς αὐτοὶ περιάγεσθαι αὐτὸν φασίν; οἱ δὲ μαθηματικοὶ τὸ αὐτὸν διισχυρίσονται, ἵν' ᾖ ἑαυτοῖς. δυνάται δὲ καὶ ψιλὸν μόνον σώζειν τὸν λόγον, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τῶν ἀποπωτάτων. εἰ γὰρ ἀκίνητον αὐτὸν ἀπεδείκνυμεν, καὶ αὐτῷ τῷ Ἀράτῳ ἄντικρυς εἰπόντι, Ἀλλὰ μὲν αὖτως ἄξων αἰὲν ἄρηρεν, πῶς αὐτοὶ περιάγεσθαι αὐτὸν φασίν; οἱ δὲ μαθηματικοὶ τὸ αὐτὸν διισχυρίσονται, ἵν' ᾖ ἑαυτοῖς. δυνάται δὲ καὶ ψιλὸν μόνον σώζειν τὸν λόγον,

Καί μιν φραίνουσι δύω πόλοι ἀμφοτέρωθεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐπίοπτος, ὁ δ' ἀντίος ἐκ Βορέαο,
Ὑψόθεν ὠκεανοῖο. δύω δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσαι

Καί μιν φραίνουσιν.) ἀντὶ τοῦ περατοῦσι. τὰ γὰρ τοῦ ἄξωνος πέρατα δύο πόλοι εἰσίν, οὓς ἐπάγει. πόλοι δὲ εἴρηνται, ἀφ' ὧν αἱ τοιαῦται τὸν ὑραμὸν τρέφεσθαι. γραμμὴ δέ ἐστι δύθεῖα, ὑρχαμένη ἀπὸ σημείου, καὶ εἰς σημεῖον λήγουσα. ἀπὸ γάρ τινος ἀρχῆς ποιησάμενοι τὴν ὀρχὴν τῆς γραμμῆς, εἰς τὸ τέλος ἐληξαμεν. ἡ οὖν δύθεῖα γραμμὴ τοῦ ἄξωνος, τοὺς δύο πόλους ἔχει, τοὺς ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον. Ἀλλ' ὁ μὲν ἂν ἐπίοπτος.) οὐκ ἐσαφήνισεν ὁποῖον λέγει, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπιφερομένου ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ νότιον λέγει. ζητητέον δέ, τί δήποτε τὴν ὀρχὴν ἐθέλων ποιήσασθαι, πρῶτον τοῦ νοτίου ἐμνήσθη; καί φαμεν, ὅτι ἔμελλε διαιρεῖν τὸν τοῦ Βορείου πόλου, καὶ διὰ τοῦτο τὸ νότιον προείπεν τοῦ Βορείου. εἰ δὲ μεζοχειρήσεις ὁμοιολογήσει, καὶ λαμπρὰν, καὶ παθοποιὸν ἡ τοῦ ποιήματος ὀρχή. Ὑψόθεν ὠκεανοῖο.) ὑψηλότερος γάρ ἐστι καὶ ἀφανὴς, ἀδεποτε δυόμενος. καὶ Ὅμηρος δέ, περὶ τῆς ἄρκτου ταύτης φησίν, Οἵη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο. μόνη γὰρ ἀδύτεται, τῶν ἄλλων δυομένων. ἄρκτοι δὲ εἴρηνται οἱονεὶ ἄκραι, καὶ κεφαλαὶ τοῦ κόσμου. ὠκεανὸν δὲ τὸν ὁρίζοντα, ὁ Ἀρατος λέγει ποιητικῶς. ὁρίζων μὲν γάρ ἐστι, μεθ' ὃν ἀδὲν ἡμῖν ὁρᾶται. ὡσαύτως δὲ καὶ μὴ τὸ ὠκεανὸν, ἀδηλὸν ἡμῖν ἐστι γνωσόν. ὠκεανὸς δέ, ἡ ἐκτὸς καὶ μεγάλη θάλασσα καλεῖται, παρ' ὅσον ὠκέως ῥεῖ. κύκλῳ δὲ τὴν κατ' ἡμᾶς οἰκουμένην, ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ εἰς αὐτὸν αἱ τε δύσεις καὶ ἀνατολαὶ γίνονται. ὡς δὲ ἀλλαχοῦ, ὅτι καὶ συναῦθα περιηκολούθησεν Ὁμήρῳ εἰπόντι, ὠκεανὸν τ' ὀρίζοντα. δημιουργῶ γὰρ ἐκεῖνος τὴν Ἡφαίστου χρησάμενος, τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδα ποιεῖ, ἣν ὑπέθετο κόσμου μίμημα, ὅπερ δὴ πελαγοπαῖον τὸν ὠκεανὸν ἐποίησεν. ὁ δὲ Ἡρόδοτος ὑπολαμβάνει τὸν ὠκεανόν. καὶ σύμπαν δέ, λέγει πλάσμα εἶναι ποιητικόν. ἀτλαντικὸν δέ, αὐτὸ πέλαγος καλεῖ. Δύω δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσαι.) φησὶ τὸν βόρειον πόλον δηλονότι.

Ἀρκτοι

Αρκτοι ἅμα τ᾽ ἐχόωσι, τὸ δὴ καλέουσι ἅμαξαν.

Αρκτοι ἅμα τ᾽ ἐχόωσι.) ὡδὶ τὸ βορρᾶ πόλον ἄρκτοι ἅμα τ᾽ ἐχόωσιν, ἤγουν τ᾽ ἔχουσι. Διὰ γὰρ τοῦτο ἅμαξαν ὠνομάσθησαν. δύτικαι δέ εἰσιν, ὧν τὴν μὲ Ναύπλιος εὗρε, τὴν δὲ δευτέραν τὴν ἐλάσσονα Θαλῆς ὁ σοφός. λέγε δὲ τὴν ἐλάσσονα εἰκότα κυνὸς εἶναι, ἥτις λῶ Καλλιστὼ, ἥτις συγκυνηγὸς λῶ τῇ Αρτέμιδι. λαθανούσης δὲ αὐτῆς, σωσαπέδωκε Ζεὺς ἡ κύων. τὸ δ᾽ ὄνομα ἔχει, διὰ ζ κυνὸς ὁρᾶν ἔχειν. Τὸ δὴ καλέουσι.) διότι φησὶν ἐπιφύονται ἀλλήλαις, διὰ τοῦτο καλοῦσι) ἅμαξαν. καὶ γὰρ ἐπιεικῶς ἂν ταῖς ὁδοῖς ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις αἱ ἅμαξαι, ἰσοταχέσι βουσὶ χρώμεναι ἐν τῇ πορείᾳ. Διαχράφει δὲ ἐν ἑκατέρῳ πλινθίον τι, ζ ὁ ῥυμός. ῥυμὸς δὲ λῶ ἡ ἐρά. ἡ μὲ ἐν ἀρκτῳ κυκλικῶς, ἅμαξα δὲ κατ᾽ ἐπίκλησιν. τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν ἄρκτων τὴν μεγάλην, λῶ μετ᾽ ὀλίγον ὀνομάσε ἑλίκην, Ησίοδος φησὶ Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, ζ ἐν Αρκαδίᾳ κατοικῆσαι, ἐλθεῖν μὲ Αρτέμιδος τὴν ὡδὶ πὸς θήρας ἀγωνίζουσαν ὄρεσι ποιεῖσθαι. φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, ζ ἤδη μέλλουσαν τεκεῖν, ὀφθῆναι ὑπ᾽ αὐτῆς λουομένην, ἐφ᾽ ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Αρτεμιν, ἀπειλῆσαι αὐτὴν, καὶ ἔτι τεκεῖν ἄρκτον ἔσαν, ἣ κληθέντα, Ἀρκάδα. ἔσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει, θηρεύθηναι ὑπ᾽ ἀπόλλωνος, ζ Ἀρτέμιδος Λυκάονι μὲ τῷ βρέφει. μὲ χρόνον δέ πινα, δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ λυκαῖον, ὅ ἐστι Διὸς ἄβατον, ἀγνοήσαντα τὸ νόμον, ὑπὸ ζ ἰδίᾳ μὲ διωκόμενον. τὸ Αρκάδων δὲ αὐτὴν ἀναιρεῖν μελλόντων διὰ τὸ εἰρημένον νόμον, ὁ Ζεὺς διὰ τὴν συγγνώμην αὐτῆς ἐξείλετο, ζ ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν, ἄρκτον αὐτὴν ὀνομάσας, διὰ ζ σύμπτωμα. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑπτὰ ἀμυδρὸς, ἐφ᾽ ἑκατέρων τῶν νώτων ἓξ, δύο ἐπὶ τοῖς ὠμοπλάταις, δύο ἐπὶ τοῖς ἐμπροσθεν ποσὶ, δύο ἐπ᾽ ἄκρων τ᾽ ῥαχέως, ἕνα λαμπρὸν ἐπὶ τῇ ὀπισθίᾳ σκέλυς, δύο ἐπ᾽ ἄκρων τ᾽ ποδῶν, δύο ἐπὶ τ᾽ κέρκῃ, οἱ πάντες, εἰκοσιτέσσαρες. οὐ χρὴ δὲ ἐν τῷ ὑραν῵ πινὰ οἴεσθαι ἄρκλης καὶ ἁμάξας, ἀλλὰ πέντε αἶπας εὐλόγως πέφυκεν τῆς ἀστροθεσίας, ἡ γὰρ καθ᾽ ὁμοίωσιν τὸ ὄνομα τῶν ἄστρων, ὥσπερ ὁ σκορπίος· ἡ καθὸ πάθος, ὡς ὁ κύων δηλοῖ· γὰρ ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ τῆς κυνὸς, λυπᾶσιν οἱ χερσαῖοι κύνες. ἡ μυθικῶς, ὡς ἡ μεταβληθεῖσα Καλλιστὼ εἰς ἄρκτον· ἡ κατὰ τιμὴν, ὡς οἱ διόσκουροι διδυμοι· ἡ διορισμῷ, καὶ διδασκαλίας χάριν, ὡς τὰ πολλὰ τ᾽ ζῳδίων. αἱ τοίνυν ἄρκτοι, ἅμαξαι μὲν καθ᾽ ὁμοιότητα, ἄρκτοι δὲ, μυθικῶς. τὸ δὴ καλέουσαι, διὰ τοῦτο φησὶ, διὰ τὸ τέχειν ὡς ἅμαξαν, ταύτην τὴν ὀνομασίαν ἔχουσιν· ἢ διὰ τὸ ἔχειν σχῆμα ἁμάξης, τῶν πεσσάρων ἀστέρων ἀντὶ τροχῶν παραλαμβανομένων, τῶν δὲ τριῶν τ᾽ ὑρᾶς ἀντὶ ῥυμοῦ. ἡ ἅμαξαν λέγουσιν, διὰ τὸ ἅμα ζ τῷ ἄξονι, καὶ τῇ τέτῃ ἀρχῇ εἶναι· ἢ ὅπερ ἐπὶ τῆς μιᾶς λέγε, τοῦ καὶ ἐπὶ τῶν δύο εἴληφε· κυρίως γὰρ ἡ ἑλίκη ἅμαξα λέγε). οἱ γὰρ ἑπτὰ ἀστέρες ἁμάξης τύπον ἐπέχουσιν. οἱ μὲν ἐπὶ τ᾽ πλινθίου τέσσαρες (πλινθίον δὲ λέγε τοῖς γεωμέτραις, πᾶν τετράγωνον) οἱ δὲ ἐπὶ μήκης, τὸν ῥυμὸν πληροῦσι. δείκνυμι δὲ ζ περὶ Ομήρου τὸ ἐφ᾽ ἑνὸς λεγόμενον, καὶ ἐπὶ τῶν δύο ληφθέν. Δουλὸν δὲ ἀκόντιζειν, ὅσον οὐκ ἄλλός τις οἰκέτῃ. τὸ γὰρ ἀκοντίζειν, ἴδιον μόνον ἐπὶ τ᾽ δορατος· ὁ δὲ καὶ ἐπὶ τ᾽ οἰκέτ᾽ αὐτὸ ἔθηκε.

Αἱ δήτοι κεφαλαὶς μὲν ἐπ' ἰξύας αἰὲν ἔχουσιν
Ἀλλήλων. ἀεὶ δὲ κατωμαδίαι φορέονται,
Ἐμπαλιν εἰς ὤμους τετραμμέναι. εἰ ἔτεόν δὴ,
Κρήτηθεν κεῖναι δὲ Διὸς μεγάλου ἰότητι,
Οὐρανὸν ἐσανέβησαν, ὅ μιν * τότε κυρίζοντα, ποτὲ
Δίκτῳ ἐν εὐώδεϊ, ὄρεος χεδνὸν * ἰδαίοιο, αἰγαίοιο.
Ἀντρῳ ἐγκατέθεντο, καὶ ἔτρεφον ἐς σφαῖραν,
Δικταῖοι κοῦρητες, ὅτε Κρόνον * ἐψεύδοντο. ἐψεύσαντο.
Οἱ τὼ μὲν κυνόσουραν ἐπίκλησιν καλέουσι·
Τὼ δ' ἑτέρω, ἑλίκιον. ἑλίκη γε μὲν ἄνδρες ἀχαιοὶ
Εἰν ἁλὶ τεκμαίρονται, ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν,

Αἱ δήτοι κεφαλαί.) ἐπὶ τὰς ἀλλήλων ἰξύας τὰς κεφαλὰς ἔχουσι τετραμμένας, οὐκ ἐπὶ τὰς αὐτῶν, ὡς Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς φήθη, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πρὸς τὴν ἰδίαν ἰξὺν ἐπιστρέφειν, πρόδηλον δὲ φανερόν, ὁρῶσι γὰρ εἰς τὰ μετόπισθεν, καὶ οὐκ εἰσὶ πρὸς ἑαυτὰς ἀνατετραμμένοι. ἡ δὲ ἰξύς, καὶ ἄκνησις λέγεται, διὸ οὐκ ἔξεστι ξύσαι, εὐδὲ ῥᾴδιον κινῆσαι. Εἰ ἔτεὸν δὴ Κρήτηθεν.) ὁ Ἄρατος τὸ ἑαυτοῦ ποίημα, καὶ ποιητικόν πως θελήσας εἶναι, οὐκ ἀφ' ἑνὸς μόνου φυσικοῦ, ὅπερ ἰδιόν ἐστι ποιητοῦ (τὸ μῦθον λέγειν) κεκτῆσθαι, καὶ οὐκ ἀπιθάνως μεταχειρίζεται. καὶ ὡς μὲ ποιητὴς παρεισάγει, ὡς δὲ πρὸς φυσικῶν ἀναλεγόμενος, οὐ πάνυ τῷ μύθῳ συντρέχειν δοκεῖ. ἐπήγαγεν ἐν τῷ Εἰ ἔτεὸν δὴ, ὅπερ ἐστὶ θεσμογράφου, ἤγουν τοῦ ἀμφιβάλλοντος. ὁ δὲ μῦθος βούλεται τοιαύτας ἀναπεφῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅτε τὸν πυρίχειον, ἢ ἔνοπλον ὄρχησιν, χορεῦσαι λέγεται, διὸ ὀρχήσαντες οἱ Κορύβαντες, ἐπὶ ὅλον ἐνιαυτὸν τὸν Δία ἔθρεψαν, λανθάνοντες τὸν Κρόνον. Δίκτῳ.) σλίκτον ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης πλησίον τοῦ ἴδης ὄρους, ἔνθα ἐστὶν ἀλυσὶς Διὸς τέμενος, ὅθεν καὶ τὸ ὠνομασμένον ἐκεῖ ὄρος ἄλυσις. Χεδνὸν.) πινὲς γράφουσι, χεδνὸν αἰγαίοιο, παρὰ Ἡσιόδου λαβόντες, φάσκοντος, τὸν Δία ἐν αἰγαίῳ ὄρει πεπαυκνωμένῳ ἐν Κρήτῃ τραφῆναι. εἰ δὲ καὶ μή ἐστιν ὄρος ἐν Κρήτῃ αἰγαῖον, ἀμφίσημον διαστέλλει τῇ ἀναγνώσει οὕτω, ὅ μιν ὅτε αὖθις κυρίζοντα δίκτῳ ἐν εὐώδεϊ, ἔνθα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ὄρεος χεδνὸν ἰδαίοιο ἄντρῳ ἐγκατέθεντο. καὶ δὴ νοητέον, ὅτι ἐγκυμονήθη μὲν ἐν τῷ δίκτῳ, μετεκομίσθη δὲ ἐπὶ τὸ ἄντρον τῆς ἴδης. τοῖς δὲν ζητῆσαι πῶς τὸ δίκτον τοῦ ἰδαίου ὄρους πλησίον φησὶν, ἐπὶ πολλοῖς ἀπέχον· ῥητέον ὅτι σίζειν δεῖ εἰς τὸ εὐώδεϊ· τὸ δὲ ὄρεος χεδνὸν ἰδαίοιο συναπτέον εἰς τὸ ἄντρῳ. Ζηνόδοτος δὲ ὁ μιλησίου, δίκτον ἤκουσε τὸ καλούμενον δίκταμνον

πάμμον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ εὐώδες τοῦτο εἰρῆσθαι. δυκεῖ δὲ ἅμα εὐτοκίαν συμβάλλεσθαι, διὸ καὶ τὴν Εἰλείθυιαν τέτῳ σέφυσι· καίτοι ἐπ' αὐτῆς Εὐφορίων φησὶ, Στεψαμένη θαλεροῖσι σιωήντελο δικτάμνοισι. καὶ τῆς αἰξὶ δὴ ἅμα φιλῆς ἡ βολάνη· βέλει γὰρ τραθεῖσα ὀρύπτεσιν αὐτὴν, καὶ ἀποβάλλεσι τὸ βέλος. κέρητες δὲ, καὶ κερύσαντες, καὶ ἰσλαῖοι δλάκτυλοι, οἱ αὐτοί εἰσιν. ἔδλει δὲ εἰπεῖν δίκλη, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ εἰώθασι τὰ γένη ἐναλλάσσειν, ὡς χώρα, χῶρος, ὠνὴ, ὦνος· ὕτως ἂν καὶ δίκτη, δίκτος. λέγει) δὲ ὕτω, παρὰ τὸ, Τὰ Δία ἐκεῖσε τεχθῆναι· ἐυώδη δὲ διὰ τὴν ἐκεῖσε φυομένην βοτάνην, τὴν καλεμένην δίκταμνον. Τῶ μὲν) Οἱ δικτῦοι κέρητες, φησιν, ἐκάλεν τῶ μὲν μικρῶν, κυνόσυρον, διὰ τῶ τῆς ὀρᾶς ὁμοιότητα· τῶ δὲ ἑτέρῳ, ἐλίκλῳ, διὰ τὸ ἑλίσσεσθαι, καὶ ἐλικώδη πως τῶ ὀρᾶν ἔχειν· ἢ καὶ διὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τοῦ ἄρατος, καὶ ἐξοχλῶ πάντων ὠνομάσθη. ὡς ὁ λέων, ἦρ κατ' ἐξοχὴν εἴρηται. Τὴν δ' ἑτέρῳ ἑλίκλῳ) τῶ μείζονα δηλαδὴ ἄρκτον ἑλίκην καλοῦσι, ὧδε διὰ τὰς ἕλικας καὶ συστροφὰς αὐτῆς· μείζως γὰρ ἔχει τὰς περιφορὰς τῆς κυνοσύρας, ἅτε καὶ μείζων ὢσα καὶ πᾶσι τὸ μέγεθος· ἡ μὲν γὰρ κυνόσυρα ὧδέ τ πόλον ἔσιν, ἡ δὲ ὧδέ τὸν ὅλον βόρειον κύκλον. τῶ μὲν ἂν ἑλίκλῳ τεκμήριον οἱ ἕλλωπες ἔχουσι πλέοντες, ὅπου χρὴ τὰς ναῦς ἀγινεῖν, ἤγουν τρέφειν.

Τῇ δ' ἄρα Φοίνικες πίσιωοι περόωσι θάλασσαν.
Ἀλλ' ἡ μὲν καθαρὴ, καὶ ἐπιφαίνεσθαι ἑτοίμη,
Πολλὴ φαινομένη ἑλίκη τρώτης ἀπὸ νυκτός·
Ἡ δ' ἑτέρη ὀλίγη μέν, ἀπάρ ναύτῃσιν ἀρείων.
Μειοτέρη γὰρ πᾶσα περιτρέφεται τροφάλιγγι,
Τῇ καὶ σιδόνιοι ἰθυπλόκλα ναυπλέονται.

Τῇ δ' ἄρα Φοίνικες) τῇ κυνοσύρᾳ, δηλαδὴ τῇ μικρᾷ· βραχεῖα γὰρ ἔσα ἐν τῷ αὐτῷ τρέφεται, καί ἐσι μᾶλλον τ ἑλίκης δύσνοος, ἢ τῇ λαμπηδόνι, ἀμυδρὰ γὰρ, ἀλλὰ τῷ ἐν τῷ αὐτῷ περιστρέφεσθαι· ἡ γὰρ ἑτέρα ἐν τῇ περιφορᾷ μείζων κυκλουμένη, ὥσκ ἔσιν εὐσύνοος τῷ, ἀφ' τὸ πολυφερές. οἱ δ' ἐν Φοίνικες ὡς ἀκριβέσερον τὰ ναυτικὰ, καὶ ἐμπειροτέρους τ ἑλλήνων, θαῤῥοῦντες ὧδέ τῶ ἑλάσσω βλέπειν, καὶ ἅμα ὁ ἑυρετὴς αὐτῆς Θαλῆς, εἰς Φοίνικας ἀνάγει τὸ γένος. οἱ δὲ ἕλλωπες ἐν ἀγνωσίᾳ τ μικρᾶς ὄντες, ὡς τῶ ἑλίκλῳ ὁρῶντες ὡς μείζονα, διαπλέυσιν· ὅθεν αὐτὸς ὁ Ὅμηρος ἑλίκωπας καλεῖ, ὡς εἰς αὐτῶ τὰς ὤπας ἀνατείνοντας. οἱ δὲ λέγοντες, διὰ τὸ εὐοφθάλμους εἶναι τὰς ἑλλώπας, ἑλίκωπας καλεῖσθαι, ἁμαρτάνουσι. παρθένος γὰρ τὸ ἐπίθετον. Πολλὴ φαινομένη) ἢ τῇ μεγάθ, ἀλλὰ τῇ λαμπηδόνι. τὸ δὲ πρώτης ἀπὸ νυκτὸς, ἀπὸ ἑσπέρας φησίν· εὐθέως γὰρ δύναντος τοῦ ἡλίε φαίνεται, καὶ ἔσι μὴ γὰρ δίολος, ἀλλὰ μεθημερῶν ὑπὸ τ ἡλίε κρύπτεται.

Η δὲ ἑτέρη ὀλίζη) Η δὲ κυνόσουρα μικρὸν μὲν ὀλίζη ἐστὶν, ἀμυδροτέρα γὰρ τοῖς δὲ ναυτιλομένοις ἐπιτηδειοτέρα. καὶ ἐπιφέρει, ὅτι ἐλάττονι τροφῇ χρῆται καὶ περιφορᾷ, καὶ ὥστε καὶ τῷ αὐτῷ τρεφομένη βυσσώδης ἐστὶς, ἢ μεγάλῃ τῇ περιφορᾷ ποιεμένη, ἐλαττοῦται τὸ τόπῳ τῇ ἕλικι, ὡς ἡ μείζων ἐλίττουσα.

Τὰς δὲ δὶ ἀμφοτέρας, οἵη ποταμοῖο ἀπορρώξ,
Εἵλῃ), μέγα θαῦμα, δράκων, περὶ τ' ἀμφὶτ' ἐαγὼς
Μυελὸς· αἱ δ' ἄρα οἱ περὶ ἑκάτερθε φύονται
Ἄρκτοι, κυανέῃ πεφυλαγμέναι ὠκεανοῖο.
Αὐτὰρ ὃγ' ἄλλῳ μὲν νεάτῃ "ἀποτέμνε) ὑρῇ· "ἀποτέμνεται ὑπὸ
Ἄλλῳ δὲ περὶ τέρμνεται· ἢ μὲν οἱ ἄκρη "ἀπο-
Οὐρὴ πὰρ κεφαλῇ ἑλίκης "ἀναπαύε) ἄρκτῳ "ἀπο-
Σπείρῃ δ' ἐν κυνόσουρα κάρη ἔχε· ἡ δὲ κατ' αὐτῶν
Εἵλῃται κεφαλῇ, καὶ οἱ ποδὸς ἔρχε) ἄχεις.
Ἐκ δ' αὖθις παλίνορσος ἀνατείχε· ὑ μὲν ἐκείνη
Οἰόθεν, ὑδ' οἷος κεφαλὴ ὑπιλάμπεται ἀστὴρ,
Ἀλλὰ δύο κροτάφοις, δύο δ' ὄμμασιν, εἷς δ' ὑπένερθεν
Ἑξαπίνῃ ἐπέχει γλουνοῦ δεινοῖο πελώρου. (ερθεν
Λοξὸν δ' ὄξι κάρη, νεύοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν
Ἀκρῳ εἰς ἑλίκης ὑρῷ· μάλα δ' ὄξι κατ' ἰθύ
Καὶ σῶμα· ὑ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νεάτῳ ὑρῇ
Κείνῃ τῳ κεφαλῇ τῇ νήχε), ἧχί περ ἄκραι
Μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσι.

Τὰς δὲ δὶ ἀμφοτέρας) Ἀντὶ τοῦ, δὶ ἀμφοτέρων αὐτῶν ὁ δράκων εἵλεται· πῶσις ἀντὶ πῴσεως, καὶ καλεῖται τὸ τοιοῦτο ἑλλιπισμός· ἢ ὅτι διαχωρίζει ἀμφοτέρας. Ποταμοῖο) Παραβολὴ τὸ πολυκαμπὲς τοῦ ποταμίων ὑδάτων, ὡσεὶς τὸ τοῦ δράκοντος μέγεθος. καὶ ἐν τούτῳ δὲ Ησίοδου ζηλωτὴς φαίνεται· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ποταμὸν εἰκάσας δράκοντι, εἶπεν, Καί τε διερχόμενος ἠπεδανὸν ἐσὶ δράκων ὡς. ὅτος δὲ τοὐναντίον δρά-

δράκοντα πόλαμὸν ὀνόμασε, μᾶλλον δὲ ἀπίνασε. δράκων δὲ ἔστω, ὃν ἀνεῖλε Κάδμος· καθ' ἕτερος δὲ, ὁ τὰ μῆλα φυλάσσων τῆ ἐσπερίδων· ὡς δὲ ὁ πολὺς λόγος, ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς πυθίων. Ἀποῤῥώξ) Καὶ Ὅμηρος, Νέκταρός ἐστιν ἀπῤῥώξ, οἷον ἀπόῤῥοια καὶ ἀπόσπασμα. Εἰλεῖται μέγα ϑαῦμα) Καθ' ὑπερβολὴν, λαμπρὸς ὢν καὶ μέγας ἀμφοτέρας διέζωσε τὰς ἄρκτους. Φέρεται δὲ περὶ τοῦ δράκοντος καὶ κρητικὸς μῦθος, ὡς ἄρα ἐπιόντος ποτὲ τοῦ Κρόνου ὁ Ζεὺς ἐυλαβηθεὶς, ἑαυτὸν μὲν εἰς δράκοντα μετεμόρφωσε, τὰς δὲ τροφὰς εἰς ἄρκτους. Ἢ ἀπατήσας τὸν πατέρα, μὴ τὸ ϖλεονεκτεῖν τὴν βασιλείαν, τὸ συμβὰν ἑαυτῷ καὶ τῆς τροφοῖς, τῷ ἄρκτῳ συνεπεξῆλϑε κύκλῳ. ὡς ἂν ἓν εἰδὼς ὁ ποιητὴς, ὅτι μετεμορφώϑη εἰς δράκοντα, εἶπε, μέγα ϑαῦμα. τὸ δὲ, περὶ τ' ἀμφί τε, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τὰς ἄρκτους, καὶ περὶ τὰς ἄρκτους κεκλασμένως. Αἱ δ' ἄρα οἱ σπείρης) Αἵ τινες ἄρκτοι ἑκατέρωϑεν αὐτῷ τῆς σπείρας τὸ ὠκεανὸν φυλάττουσιν· μάνη γὰρ ἡ δύσις, ἀφ' ὃ τὸ εἶναι αὐτὰς ἐν τῷ βορειοτέρῳ. Αὐτὰρ ὁ γ' ἄλλων) Περὶ τὸν δύο ἄρκτων ὁ λόγος. λέγει δὲ, ὁ δράκων ϑατέραν μὲν τὴν ἄρκτων τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁρᾷ ἀπτέμνεται· ϑατέραν δὲ, τῷ κυνόσουραν, τῇ σπείρᾳ περιτέμνεται, ἤγουν λαμβάνει. τὸ δὲ ἀπτέμνεται, γεάφεται ἐ, ἐπιπίνεται, ἢ ἀποπίνεται· καὶ γὰρ τὴν ὁρᾶν ἀποτέπαται ὁ δράκων. ἐπάγει γοῦν, ὅπ ἡ μὲ ὁρᾷ ϖρὸς τὴν κεφαλὴν τ ἑλίκης ἐστὶν, ἡ δὲ σπεῖρα περιλαμβάνει τὴν τῆς κυνοσούρας κεφαλήν. τὸ δὲ, ποδὸς ἄλγεις, ὅπ ἡ σπεῖρα φλαύει, φησὶν, ἄλγει τὸν ὀπισθίε. Ἐκ δ' αὖπις παλίνορσος) Ἡ σπεῖρά, φησὶν, ἐξ ὑποσροφῆς ἀνατρέφει. ὅϑεν δὲ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τοῦ φοβουμένου τὸν δράκοντα εἶπεν, Ὡς δ' ὅτε τις δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπίσση, τοῦτο ὁ Ἄρατος ἐπὶ τοῦ δράκοντος φησὶ· τοιοῦτον δὲ ϖ αἰνίσσεται, ὅπ τῇ μὲ ὁρᾷ ϖροσλαμβάνει τὴν κεφαλὴν τῆς ἑλίκης, τῇ δὲ σπείρᾳ ὁ ϖᾶσαν ϖροσλαμβάνει τὴν κυνόσουραν ἄλγει τ ὀπισθίων ϖοδῶν· εἶπε αὖϑις ὡς εἰς ἀνατολὴν νεύσας, πάλιν ἀποκλίνει εἰς δύσιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχει ὑπὸ τὰς ϖόδας τοῦ ἐν γόνασιν. Οὐ μὲ ἐκείνη) Ἡγεῖται τῇ σπείρᾳ, οὐ σὲ, οἶδεν, ἤγουν ἐξ ἑνὸς μέρους, ὁ σὲ, οἶδεν, ἤγουν εἷς, ἀλλὰ ϖολλοί εἰσιν ἐπικείμενοι τῇ τῆ δράκοντος κεφαλῇ φαυδροὶ ἀσέρες πέντε γάρ. Λοξὸν δ' ἐσὶ) Λίαν διδασκαλικῶς τοῦτο· ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτῆ λελόξωται, ἐ ϑᾶττον ἐσὶν ἀναπεταμένη ἴσῃ, ἀλλ' ὥσπερ ὀλίγον ἐπινεύουσα εἰς τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς τῆς ἑλίκης· ὥσπερ κατ' εὐϑὺ τοῦ ἄκρου τῆς οὐρᾶς ἵσαϑι τό τε σῶμα τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δεξιὸς κρόταφος. ἐπιλαμβάνονται δέ τινες, λέγοντες μὴ εἶναι ζὰ δεξιὰ, ἀλλὰ ζὰ ἀριστερά. ἀπολογητέον οὖν, ὅπ ἐ ϑᾶττον τῆ ἀριστερᾶ κροτάφε τὸ δεξιὸν μέρος εἶπε. Μίσγονται) Αἱ δύσεις ἐ ἀνατολαὶ ϖληϖάζουσιν ἀλλήλαις, λήγουσα μὲν ἡ ἀναβολὴ, ἀρχομένη δὲ ἡ δύσις, καὶ τ μεσημβρινὸν πόλον, ἤγουν κύκλον, ὃς ἐσι μεσημέρια τ ϖάσης τ σφαίρας· ἐκεῖ γὰρ ηλιόμορος ὁ ἥλιος, μεσημβρινὸς γίνεται, ἐ λοιπὸν ἑβδόμην ὥραν ἀϖ' αὐτῆ ὡς ἐπὶ δύσιν ἄρχεται ϖοιεῖν. ἡ δὲ τῆ δράκοντος κεφαλὴ ὑπὸ τὸ τέλμα οὖσα τῆ ἐν γόνασι, ἐ τῆ ὑπὸ τ ϖόδα κύκλε ἐπιψαύουσα, ἐν τῇ τῆ ὁρανῆ κινήσῃ γινομένη ϖερὶ τ μεσημβρινὸν κύκλον, ἐϖ' ἄκροις τῆ ὠκεανοῦ ὕδασιν ἔρχεται, ὁ γὰρ καταδύεται, ἀλλ' ὡσπερ αὐϑῖς ἐπινήχεται· ὀλίγον γάρ ἐσι σφόδρα ϑ διορίζον. ὁ δὲ νοῦς, ἐκείνη ἡ κεφαλὴ ἡ τ δράκοντος καὶ τοῦτο τὸ μέρος νήχεται ἐ κολυμβᾷ ἄκρῳ τ ὠκεανῆ,

νῦν, ζυτέσι δ' οἰείζοντος, ἐπιψαύσασι, ὅπερ ἡ τε δύσις ἡ ἀναβολὴ ψαύσασιν ἀλλήλων, δηλονότι τοῦ τε μεσημβρινοῦ πόλου, ἤγουν κύκλου. ὁ δὲ Κράτης φησὶν, ὡς τοῦ τε οἰείζοντος μίξις ἀμφοτέρων γίνεται, ὡς ὁ Ὅμηρος,

Ἐλθὺς γὰρ νυκτὸς καὶ ἡμαθόεις εἰσὶ κέλευθοι· ἐπεὶ οὐ παρ' ἐκείνης ἡ ἡμέρα ὡρῶν κ'. ἡ δὲ νὺξ τεσσάρων, σωματίσεως ὅσον ἀδέπω τοῦ δύσεως τῇ ἀναβολῇ, δικαίως οὕτω εἴρηκε.

Τῆς δ' αὖτε μογέουλι κυλίνδεται ἀνδρὶ ἐοικὸς
Εἴδωλον· ὅ μιν ἤ τις ὀπίσσατε ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
Οὐδ' ὅπιν κρέμαται κεῖνος πόνῳ· ἀλλά μιν αὖτως δὲ πνι
Ἐν γόνασιν καλέουσι. τὸ δ' αὖτ' ἐν γούνασι κάρηνον
Ὀκλάζον λέοικεν· ἔπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὦμων ἀπ'
Χεῖρες ἀείρονται, τοὐπίσω γε μὴν ἄλλυδις ἄλλη
Ὅσον ἐς ὀργυιήν· μέσσῳ δ' ἐφύπερθε καρήνῳ
Δεξιτερὸς, ποδὸς ἄκρον ἔχει, σκολιοῖο δράκοντος.

Τῆς δ' αὐτῆς μογέουλι) Ἀντὶ τῆς συνέζυγος. Ἀρατος ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων ἤδη καὶ μὴ ἐγνωσμένα διδάσκει. ἐπειδὴ γὰρ περὶ τῆς τοῦ δράκοντος κεφαλῆς διεξῆλθεν, ἐν παύτῃ τῶν ἐπικειμένων ἐν γούνασι καλεμένων διδάσκει. ὁ δὲ λόγος, ὡς φησὶν ὁ τῆς κεφαλῆς, ἀνδρὶ μογέουλι καὶ κάμοντι ὁμοιός ἐστιν. ἡ καὶ αὖθις δὲ κυλίνδεται· συγκαταφερομένῳ γὰρ τῷ ἄρατῷ συγκαταφέρεται. ἀλλὰ πρὸς σὲ θέσιν ἀποβλέπει· καὶ γὰρ ὀκλάσας καὶ καταπεσών ἐστιν, ὡς ἀπὸ τοῦ κάμνοντος καμάτου. ἐπὶ δὲ τοῦ εἰδώλου τούτου οὐδεὶς ἰσχυρῶς ἴσχυσεν, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐν γούνασιν αὐτὸ προσεῖπον, ἤγουν ἀνόμασαν. ὀκλάζοντι δὲ ἔοικε καὶ τὴν θέσιν. εἴδωλον δέ ἐστιν ἀφομοίωμα ἀνθρώπου. Ὅσον ἐς ὀργυιὴν) Περὶ τῆς ἐν γούνασι βεβλόμενος δείξαι, ὅτι πάντη συμπεπαμένας εἰσὶν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, τὴν ὀργυιὰν εἶπεν· ἔστι γὰρ ὀργυιὰ, ἡ τῶν δύο χειρῶν ἔκπτωσις. Μέσσῳ δ' ἐφύπερθε καρήνῳ) Ὑπεράνωθεν δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ δράκοντος, ὁ ἐν γούνασι τοῦ ἄκρου τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἔχει τοῦ ἀριστεροῦ. τὸ δὲ δεξιτερὸς συμπτωτέον τῷ δράκοντος, ἵν' ᾖ, τοῦ βορειοτέρου δράκοντος· ὁ γὰρ δράκων βορειότερός ἐστι τοῦ ἐν γούνασι. τὸ δεξιτερὸν δὲ σημαίνει τὸ βορειότερον. καὶ ἴσεον ὅτι δύο γάρ ἐστιν ἡμῶν διδάσκει· ἡμῶν γὰρ ἑστηκότων ἡμῖν τὴν τοῦ παντὸς κίνησιν, τὰ δεξιὰ μέρη εἰσὶ τὰ βόρεια, τὰ δὲ ἀριστερὰ, τὰ νότια. ὥστε οὐ φυσικῶς τὸ δεξιτερὸς ἐστι τὸ βορειότερος· ἡ δὲ τοῦ παντὸς κίνησις πρὸς δυσμὰς γίνεται.

Αὐτοῦ

Αὐτοῦ κἀκεῖνος στέφανος, τὸν ἀγαυὸς ἔθηκε
Σῇρι ἐὼν Διόνυσος, ἀποιχομένης Ἀριάδνης,
Νώτῳ "ὑποστρέφε) κεκμηκότος εἰδώλοιο, "ἐπι-
Νώτῳ μὲν στέφανος πελάσῃ, κεφαλῇ γε μὲν ἀκρῃ

Αυτοῦ κἀκεῖνος στέφανος) Τὸν κίσσινον στέφανον, ὃν ἐφόρει ὁ Διόνυσος μὴ θάνατον τῆς Ἀριάδνης ἰχνυροπαθῶν, ἀπέθετο καὶ κατηστέρισε, μνημόσυνον τῆς ἐπ' Ἀριάδνῃ συμφορᾶς. τινὲς δὲ αὐτὸν εἶναί φασιν, ὃν ἔλαβεν Ἀριάδνη γαμουμένη Διονύσῳ, ὑπὲρ τ' Ἀφροδίτης ἐς τ' ὥραν εἰς δῶρον· καζαστερισθῆναι δὲ, ἐπὶ μνήμῃ τ' Διονύσου φιλίας. τὸ δὲ, ἀγαυὸς ἔθηκεν, ἐὰν μὲ ἀγαυὸς ἀναγνῶμεν, ὁ Διόνυσος ἂν εἴη· ἐὰν δὲ ἀγαυὸν, τὸν στέφανον δεῖ νοεῖν· ἵν' ᾖ τὸν τῆς ἐρωμένης στέφανον ἀγαυὸν καὶ ἔνδοξον καὶ ἐπίσημον καὶ λαμπρὸν ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ· πέντε γάρ εἰσι λαμπραὶ ἀστέρες, οἱ ἵνες ἀπαρτίζουσι τὸν στέφανον. Νώτῳ ὑποστρέφεται) Τὸ στρέφεται, ἤγουν συγκινεῖται τῷ οὐρανῷ, ἢ ἐπιστρέφεται τῷ νώτῳ. δοκεῖ δὲ ὡς ἔτυχε ἐπικυλίεσθαι τῷ νώτῳ ἢ ἐν γόνασι κεκμηκότος· ἀπὸ ἧς ἐγνωσμένης τὸ ἀγνωστον ἔδηξεν, ἀπὸ ἧς εἰδώλου τὸν στέφανον. τῷ δὲ κεκμηκότι, διδασκαλικῶς κέχρηται πάλιν, ὡς ἔθος τὰ εἰρημένα· δοκεῖ γὰρ κάμνειν, ἀφ' ὧ τὸ ὀκλάζειν, ἢ πὰς χεῖρας τείνειν.

Σκέπτεο πῶς κεφαλῇ ὀφιοῦχος· ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης,
Αὐτὸν ὑπαφεάσαμο φαεινόμενον ὀφιοῦχον.
Τοῖοί οἱ κεφαλῇ ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὦμοι
Εἴδονται· κεῖνοί γε καὶ ἂν διχόμηνι σελήνῃ,
Ἰσωποὶ τελέθοιεν· ἀτὰρ χέρες ὑμάλα ἶσαι·
Λευκὴ γὰρ τῇ ἑκὰς τῇ ἐξεπιδέδρομεν ἀγλὴ "ἀ-
Αλλ' ἔμπης κἀκεῖναι ἐπόψιαι, ὑγρὰ γὰρ "ἐλαφραί· μαυ-
Αμφότεραι δ' "ὄφιος πεπυκάσθων), ὅς ῥά τε μέσσον ραὶ
Διναῖς ὀφιοῦχον. ὁ δ' ἐμμενὲς οὐκ ἐπιχρώς
Ποσσὶν, ὑπαθλίῃ μέγα θηρίον, ἀμφοτέρῃσι
Σκορπίον ὀφθαλμῷ τε καὶ ἐν χώρῃσι βεβηκώς

Ορθὸς·

Ορθὸς· ἀτὰρ οἱ ὄφις γε δύο τρέφει μιῇ χερσὶ,
Δεξιτερῇ ὀλίγης, σκαιῇ γε μιν ὑψόθι πολλός.
Καὶ δὴ οἱ τεφαίνῳ ὑπεικέκλιται ἄκρα γλύφα· ὑπὸ
Νέφρι ἧ πειρὴς, μεγάλας ἐπιμηκέο χηλάς·
Ἀλλ' αἱ μὲν φαέεσσιν ἐπιδδυέες, ὀδὲν ἀγαυαί.

Σκέπτεο παρ κεφαλὴν) Σαφηνῶς πάλιν ἐκ τῶν ἐγνωσμένων τὸ μήπω ἡμῖν γνωστὸν εἰς γνῶσιν ἄγει. ὁ δὲ νῶς, ὑπὸ δὲ τῇ ἄκρῃ κεφαλῇ τοῦ ὄφεως, τὴν κεφαλὴν βλέπε τοῦ ὀφιούχου· ἐπιψαύει γὰρ ἡ κεφαλὴ τοῦ ὀφιούχου, τοῦ ὃν ἐκ γένεσης. εἴρηκε δὲ ὀφιοῦχος, ὅτι ὁ φὶν ἔχει καὶ φέρει. ἔστι δὲ ἐπὶ κατὰ λίνας Ηρακλῆς ἐπὶ ὄφεως βεβηκώς· οἱ δὲ Προμηθέα λέγουσιν· οἱ δὲ, Τάνταλον· ἄλλοι, Θύβριν· οἱ δὲ, Θησέα. ἄλλοι δὲ φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν Ηρακλέα Λίβυσι πολεμοῦντα, ἐπιλιπόντων δὲ αὐτῷ τῶν τοξευμάτων, ἐπὶ γόνυ πεσόντα καὶ λίθους βάλλοντα, ὃς αὐτῷ ζωὸς ὢν εὐξαμένῳ· ἄλλοι δὲ, καὶ Ἰξίονά φασι. Τοῖοί οἱ κεφαλὴν) Θαυμασικῶς φησι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὦμοι ὑπὸ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὄντες λάμπουσιν· οἱ γὰρ τοὺς ὤμους αὐτοῦ ἀποτελοῦντες ἀστέρες, καθ' ὑπερβολὴν εἰσὶ λαμπροί. Καὶ ἂν διέχομεν σελήνη) Ἀντὶ τοῦ διέχομεν· ὁ δεῖ δὲ τὰ μεταπλασμοὺς τὰς εὐθείας ἐπιζητεῖν, ὡς καὶ τὸ ἐρυσσέρματες. τὸ δὲ ἴσωσποὶ, ἴσοι καὶ τὴν λαμπρότητα, οὐ μὴν δὲ αἱ χεῖρες ἴσαι. Λεπτὴ τῇ κατὰ τῇ) Καὶ τῇ ἀριστερᾷ, φησὶ, χειρὶ, κατὰ τῇ ἄλλῃ, ἤγουν τῇ δεξιᾷ, λεπτοτέρᾳ τε καὶ ἀμυδροτέρᾳ, ὡς τοῖς σύγκεισιν τῶν ὤμων, ἐπικειμένην λαμπηδόνι· κάτω δὲ τοῦ ὀφιούχου καὶ τῆς τοῦ δράκοντος ἀπωθώσεως, καὶ τοῦ σκορπίου μεγάλας χηλὰς ἐπιζήτει. καλῶς δὲ εἶπεν, ἐπιμαίεο· ὡς γὰρ ἀμυδρὰς αὐτὰς φησι, σκέπτου καὶ κατανόει, ἃ γάρ εἰσιν ἐκλαμπρυνθεῖσι. Ἀμφότεραι) Ἀμφότεραί, φησιν, αἱ χεῖρες τοῦ ὀφιούχου, τοῦτ' ἔστιν ποιοῦσι καὶ ἐνεργοῦσιν. Ο δ' ἐμμενὲς) Ο δὲ ὀφιοῦχος ἀσφαλῶς δι' ὅλα βαίνων, ἀμφοτέροις τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ τὸ μέγα θηρίον, τὸ σκορπίον, συνθλίβει καὶ πατεῖ, τῷ μὲν ἀριστερῷ ποδὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ βαίνων, τῷ δὲ δεξιῷ ἐπὶ τοῦ θώρακος. Εὐδόξῳ δὲ καὶ Ἱππάρχῳ ἀρχαιοτέροις ἔστιν. Αρᾶτος, ὃ δοκεῖ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας βεβηκέναι τοῦ ὀφιούχου ἐπὶ τοῦ σκορπίου, ἀλλὰ μόνον τὸν ἕτερον, τὸν δὲ ἕτερον ὑπὸ τὸν σκορπίον δοκεῖ εἶναι, καὶ μὴ φαίνεσθαι ὅλως τὸν πάρσον. ἵνα οὖν μὴ δῶμεν αὐτῷ Εὐδόξῳ καὶ Ἱππάρχῳ δοκίμοις ὄσιν, συναντιώσεται, ἁρμόσωμεν αὐτοῦ τὸ ῥηθὲν πρὸς τὴν ἔκδοσιν, ὅτως. ὁ δ' ἐμμενὲς οὐ ἐπαρκῶς ποσίν· εἶτα εἰς μέσον ἐπιθλίβει θηρίον τῷ ἑνὶ ποδὶ κατ' ἀμφότερα· ὁ γὰρ εἷς πὰς κεῖται μεταξὺ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ θώρακος μέγα δὲ θηρίον, ὅτι τὸν ὠρίωνα ἀνεῖλεν, ἢ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σκορπίου. Αἰῶρ οἱ ὄφις) Επεξηγεῖται καὶ φησιν, ὁ δὲ ὄφις ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ καὶ ὀφιούχου ἑλίσσει, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ ὀλίγης ἐστὶν ὁ δράκων. βραχὺ γὰρ ἐστιν ἐν τῇ δεξιᾷ τὸ μέρος τὴν ὠρίωνα. ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τὸ λοιπὸν σῶμά ἐστι. κατωτέρω δὲ τοῦ ὀφιούχου καὶ τοῦ δράκοντος ἀπωθώσεως,

ώσεως, ἐ τὰς τῆ σκορπίῳ μεχάλας χηλὰς ἐπιζήτει. καλῶς δ' εἶπεν, ἐπιμαίεο. ἐπειδὴ γὰρ ἐφεξῆς ἀμυδρὰς αὐτὰς ἐρεῖ, λέγε δὲ λέγε, σκέπτε, ἃ χάρ εἰσιν ἔκλαμπρα θεοῖ. Καὶ δή οἱ στεφάνῳ) Ἐχέτω ὁ ὄφις τὴν κεφαλὴν σωάπτουσαν τῷ στεφάνῳ· τὴν δὲ ἕ σώματος κάμπτων, κατ' εὐθείαν τ χηλῶν. μεχάλας δὲ εἶπε τὰς χηλὰς, ἢ ὅλι ζωδίῳ μέγεθος ἔχουσιν ἢ ὡσὲ σύγκρισιν τῶν τῆ καρκίνῳ χηλῶν· ἢ ὅτι δωδέκατον μέρος ἐπέχουσι τῆ ζωλάκης αἱ χηλαὶ τῆ σκορπίῳ. παύεται γὰρ οἱ ἀστρολόγοι τ ζυγὸν εἶναί φασιν· ἢ ὅτι ἐμφερεῖς εἰσὶ πλάστιγξι· ἢ ὅτι ἀλλάττουσι τοῖς πασὶν εἰσὶ τῆς παρθένου. ἡ αὐτὴ δέ ἐστι κὴ δίκη, ἥτις ἕ ζυγὰ πλαστεύει.

Ἐξόπιθεν δ' ἑλίκης φέρε᾽) ἑλάοντι ἐοικὼς
Ἀρκτοφύλαξ, τόν ῥ' ἄνδρες ἐπικλείουσι βοώτην,
Οὕνεχ' ἁμαξάων ἐπαφώμενος εἰλεῖ᾽) ἀρίστη
Καὶ μάλα πᾶς ἀείδηλος· ἅμα ζώνῃ δέ οἱ αὐτὸς
Ἐξ ἄλλων ἀρίστης ἑλίαται᾽) ἀμφαδὸν ἀστήρ.

Ἐξόπιθεν δ' ἑλίκης) Σφόδρα καλῶς κὴ πρεπόντως τῇ ἀκολουθίᾳ χρῆται· διὸ κὴ ἀπὸ τῆ βορείου καταλῶν ἐπὶ τ κύκλον, πάλιν ἀναπέχει ἐπὶ τὰ λιπόμενα. ὁ δὲ νῆς ἔτι, ὅπισθεν δὲ τ ἑλίκης τ ἄρκτου, φέρεται πῆς ἑλαύνοντι ὅμοιος, ὁ καλούμενος ἀρκτοφύλαξ. τὸ δὲ, ἑλάοντι ἐοικὼς, ἀντὶ τὸ τῇ δεξιᾷ καλαύροπα φέρειν, κὴ τῇ ἀριστερᾷ ὡς ὡξ ἐφάπτεσθαι τ ἀμάξης, τ ἄρκτου δηλονότι· δοκεῖ γὰρ αὐτὸν φυλάττειν. βοώτης δὲ, τ λεγομένης ἄρκτου, ἥγειται τ ἁμάξης, ὡς ὡξ πὰς ὂν αὐτῇ βῆς ἑλαύνων, καλαύροπα φέρων, ὅ ἐστι ῥόπαλον. ἔστι δὲ ὁ ἀρκτοφύλαξ, ἀρκάς ἐστι, Διὸς κὴ Καλλιστῦς πῆς, ὃς ᾤκει τὸ λύκαιον, παρ' αὐτόλῳ πινὶ πεφευγώς· ὃν λέγε᾽) κινδυνεύοντα σὺν μητρὶ ἀναιρεθῆναι, κατὰ τ ὂν λυκαίου νόμον, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτὸν, κατεστέρισε. τοῦτον δὲ λέγε᾽) εἶναι ἀρκτοφύλακα, κὴ βοώτην, ἕ ὠφέλιμα. φησὶ γὰρ ἕ ὁ ποιητὴς, Καὶ ὁ ψὲ δύοντα βοώτην. λέγεται κὴ πευγητής. Καὶ μάλα πᾶς) Ὁ νῆς, σφόδρα γὰρ ἔχει ἴδιος πόνους λαμπρυνόμενος· ἔνια δὲ ἔχει ὂν μέσῃ ζώνῃ, ὅς πις ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν τ λαμπρότητος ἰδίως κὴ αὐτὸς λέγε᾽) ἀρίστερον, ὁμοίως τῷ παντὶ ἀρίστερα, λαμπηδόνα γὰρ ἔχει ὁ τὴν τυχοῦσαν.

Ἀμφοτέρωσι δὲ ποσὶν ὑποσκέλλαο βοώτου
Παρθένον, ἣ ῥ' ὂν᾽ χερσὶ φέρῃ στάχυν αἰγλήεντα· ᾽Αστέ-
Εἴτ' οὖν Ἀστραίου κείνη γένος, οὔ ῥά τέ φασιν
Ἀστρων ἀρχαίων πατέρ' ἔμμεναι· εἴτέ που ἄλλως,

Εὔκηλος

Εὔκηλος φορέοιτο· λόγος γε μὲν οὐτερέχῃ ἄλλος
Ἀνθρώπους, ὡς δῆθεν ὀπιχθονίη πάλαι ἦεν,
Ἦρχετο δ' ἀνθρώπων κατεναντίη· οὐδέποτ' ἀνδρῶν,
Οὐδέποτ' ἀρχαίων ἠνώατο φῦλα γυναικῶν,
Ἀλλ' ἀναμὶξ ἐκάθητο, ϗ ἀθανάτη περ ἐοῦσα·
Καί ἑ δίκην καλέεσκον· ἀγελείμμονι δὲ γέγωνεν,
Ἤ που εἰν ἀγορῇ, ἢ βουλυτόρῳ ἐν ἀγυιῇ,
Δημοτέρας ἤδλην ὀπιπερχομένη θέμιστας.

Παρθένον) Ὑπὸ δὲ τοῖς ἀμφοτέροις ποσὶ ϛ βοώτου ἐστὶν ἡ παρθένος· στάχυς δέ ἐστιν ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς αὐτῆς δύμενήθης, ὅθεν ϗ αἰγλήεις αὐτῷ κέκληται, στάχυν δὲ ἡ παρθένος φέρει, ἐπειδὴ δύσεβέστατον ἡ γεωργία. πάντες δὲ ὅσοι περὶ τὴν παρθένον κατέλεξαν ληρῆσι· πεποίηται γὰρ τὸ πᾶν ποιητικῇ ϗ αἰνιγματώδει ἐξουσίᾳ. ὁ μὲν τοι ποιητὴς τὴν δίκην ὡς ἀδιάφθαρτον κόρην ὑποπτεύει, ϗ παραλιπεῖν μὴ τὸν περὶ αὐτὴν μῦθον, ἀλλὰ τὴν τῶν πονηρίας αὔξησιν, ϗ παραλαβεῖν δὲ τὸν οὐρανόν. ὅθεν ϗ Ἡσίοδος ἐπὶ τῆς αἰδοῦς ϗ νεμέσεως εἶπε, Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, ϗ τὰ ἑξῆς. οἱονεὶ ἀλλὰ ϛ ὀνείδους πειρώμενος πρὸς τὴν δικαιοσύνην ἐπιστρέφειν. τὸ δὲ, σὺν χερσὶ φέρει, ἀ διεσάφησε ποίᾳ χερί, ἴσως ἀλλὰ τὸ μέτεον ἐμποδιζόμενον. θεωρεῖται δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ. τινὲς δέ φασιν Ἄστρον ὀρχαῖον γεγενέναι μαθηματικὸν, τὸ πρῶτον εὑρόντα τὴν τῶν ἄστρων ὀνομασίαν, ὅθεν ϗ πατέρα ἄστρων ἐπικεκλεῖσθαι. πολὺς οὖν ϵ ἀμφορος λόγος τοῖς παλαιοτέροις περὶ ταύτης τ παρθένου ἐκινήθη. ϗ οἱ μὲν αὐτὴν ἔφασαν εἶναι θυγατέρα Διὸς, καθὰ ϵ Ἡσίοδος, Δίκη Διὸς ἐκγεγαῶσα. ἄλλοι δὲ αὐτὴν Ἀστραίου ϵ Ἡμέρας. ἐπειδὴ οὖν πλοῦς ϵ ἀμφορος ὁ περὶ αὐτῆς λόγος, φησὶν Ἀρατος, εἴτ' οὖν Ἀστραίου, εἴτε τοῦ ἄλλου, ἀπλῶς μὴν ἐπισημαινόμενος εἶναι αὐτὴν Ἀστραίου, ϗ ἐν τοῖς ἄλλοις ἐναντιούμενος. εὔκηλος φορέοιτο) Ἡσυχος, δύμενος φέροιτο ἐν οὐρανῷ. τῶν μὲν οὖν ἄλλων μύθων ἐπιψαύεται μόνον, ἐνδεικνύμενος ϵ μὴ ἀγνοεῖν. τ δὲ ἐπὶ τ δίκης μόνον χεδὸν ἐξεἰργασται εἰκότως, ἐκπομπεύει γὰρ τὸ καθ' αὐτὴν δίκην χρήσιμον ϗ βιωφελὲς ἐκ ϛ μύθου τοῖς ἀνθρώποις, ἐνδεικνύμενος λαμπρῶς ϗ μεγαλοφώνως, ϗ ὡς ἂν ἄλλος τις εἶπεν, Ὁμηρικῷ πολύστομοι χρησόμενος. Ἦρχετο δὲ ἀνθρώπων) Εἰς συνάντησιν τῶν ἀνθρώπων ἤρχετο, τουτέστι φανερᾶς ἐωρᾶτο. ἢ τὸ δίκαιον τῶν παλαιοτέρων ἀνθρώπων ζηλῶν δεῖξαι ὁ Ἀρατος, φησὶν, ὅτι ϵ θεὸς ἔστι εἰς τὸ φανερὸν ἐφοίτα τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὸ εἶναι αὐτὸν δικαίως. τὸ δὲ ὀρχαῖον, ϵ χρυσοῦν γένος παρ' Ἡσιόδῳ. Ξυναγαγὼν γὰρ τότε δή τες ἔσαν, ξυνοὶ δὲ αὖ θῶκοι. ἐκλωισμὸς δὲ τὸ ἠπειλῆ, ἀντὶ ϛ δηλεγχε τὴν κακίαν αὐτῶν, ὅπ-

τοι-

τοιαύτῳ γλυκὺν οἱ χρύσεοι ἔλιπον. ἀγλαρομὴν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀγλίζουσι, ὃ ἐστι σωφρονίζουσι τοὺς παλαιοτέρους ἀνθρώπους. σωφρονίζουσι, ἤτοι ἐν πνὶ ἐκκλησίᾳ, ἢ ὅτε ἔθος ἐγένετο ἐν ὁδῷ τοὺς δημοφιλεῖς θέμιστας ἐξηγεῖσθαι. τὸ δὲ, ἐπισπέρχουσι, ἐπισπουδάζουσι, διδάσκουσι, σπεύδουσι, ὑποδεικνῦσι. δημοτέρας δὲ, δημοτικὰς, τῷ δικαιοσυνῷ δηλαδὴ, καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς. ὄλβῳ δὲ τὴν ἰσοτέλειαν καὶ Ησιόδῳ εἴληφεν. ὠδέπω δέ, φησὶ, τότε οἱ ἄνθρωποι περὶ κακῆς φύσεως ἔννοιαν εἶχον, ὠδὲ τὸ δίκαιον ἀνετέτρεπτο, ἀλλ' ὑπὸ γεωργίας ἔζων· καὶ ὃς χρόνος ἐῶ τὸ χρυσοῦν γένος. μετεπειτάντων δὲ ἐκείνων, ἤκεν ὁμοίως σωτῆρ αὐτοῖς, ἀλλὰ εἰς ζοφερὴ ἀνεχώρει, ἀφ' ὧν ἐπιβουλὰς ἀδικίας τὸ ἀνθρώπινον γένος μισήσασα, καὶ λοιπὸν τοῖς ὄρεσι συνελθμήθη. δημοτέρας δὲ, πρακτικὰς, καὶ ὑπερανικὰς.

Οὔπω λβυγαλέῳ τότε νείκεος ἤπίσαντο,
Οὐδὲ δόκρίσιος πολυμεμφέος, ὠδὲ κυδοιμοῦ
Αὖτως δ' ἔζωον. χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα,
Καὶ βίον ὅ πω νῆες ἀποπρολιπὼν ἠλίνεσκον,
Αλλὰ βόες καὶ ἄρουρα καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
Μυεία πάντα πέφνε δίκη δώτειρα δικαίων.
Τόφρ' ἰῶ, ὄφρ' ἔλι γαῖα γλυκὺν χρύσεον ἔφερβεν·
Αργυρέῳ δ' ὀλίγη τε, καὶ ὑκέτι πάμπαν ἐτοίμη
Ωμίλει, πεφύκυια παλαιῶν ἤθεα λαῶν·
Αλλ' ἔμπης ἐπὶ κεῖνο κατ' ἀργύρεον γλυκὺς ἦεν.

Οὔπω λβυγαλέου) Εκλελοιπότος πάλιν καὶ τοιοῦτο, ὅπω ἤπίσαντο νείκεος, ἀντὶ τοῦ ὅπω εἴδησαν τὰς ἀδίκους ταύτας καὶ φιλονεικίας. τὸ δὲ ἀμφισβητήσεις. Αὖτως δ' ἔζωον) Ατελῶς, ἀκράτως, χωρὶς ἀδικίας καὶ τῶν ἄλλων κακῶν. τὸ δὲ, χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα, ἀντὶ τοῦ ὠδὲ παρεκινδύνευον οἱ ἄνθρωποι ἐν θαλάσσῃ ἀφ' ἧ βίον. ἐκφεύγω καὶ ἐπιχώρια ἤρκει τε καὶ ἤρεσκε. καὶ Πίνδαρος, Οὐδὲ πόντιον ὕδωρ, κῦμα ὠδὲ διαπταν, ὠδὲ τῶν μακάρων λέγων. Τόφρ' ἰῶ) Τλωικαῦ τε ἐπὶ τῇ γῇ καὶ τῆς πόλεσιν ἰῶ, ἕως ὠδὲ ἰῶ καὶ χρυσοῦν γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Αργυρέῳ δ' ὀλίγη) Αντὶ τοῦ σπανίως καὶ ὀλίγως αὐτῷ διέτριβεν. Αλλ' ἔμπης ἐπὶ κεῖνο) Αλλ' ὅμως, φησὶν, εἰ καὶ τοὺς πολλοὺς ἐπόθει· ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκεῖνο ἰῶ τοῖς ἀνθρώποις, ἦγεν κατὰ τὸ ὁρμενρμῶ γένος. καὶ ἠπείλει αὐτοῖς, τὴν συμπάρχουσαν κακίαν διελέγχουσα, ὅτι τοιαύτῳ γλυκὺν οἱ χρύσεοι ἔλιπον.

Ηρχετο δ' ἐξ ὀρέων " ἐπιδείελος ἠχιόεντων " ὑποδ-
Μοιωαξ. ὑ " δήτῳ ἐπεμίσγετο μειλιχίοισιν. " δέ πω
Αλλ' ὁπότ' ἀιθρώπων μεγάλας πλήσαιτο κολώ-
Ηπείλῃ δ' ἤπειτα καθαπομένη κακότητος, (νας,
Οὐδ' ἔτ', ἔφη, εἰσωπὸς ἐλεύσεαθ' καλέουσιν·
Οἷον χρύσφοι πατέρες γενεὴν ἐλίποντο
Χερσοτέρην, ὑμεῖς δὲ κακώτερα " τ' ὀζείεσθε. " πέξ-
Καὶ δή που πόλεμοι, καὶ δὴ ἀνάρσιον αἷμα
Εωτε) ἀνθρώποισι " κακὸν δ' ἐπικείσε) ἄλγος. " κα-
Ως εἰπὼν ὁ, ὀρέων ἐπεμαίετο· τὸς δ' ἄρα λαὸς
Εἰς αὐτιὸ ἔτι " πάμπαν ἐλίμπανε παφλάζοντας.
" πίνακας

Ηρχετο δ' ἐξ ὀρέων) Παρεγένετο δὲ ἐν τοῖς πόλεσιν ἐπὶ εἰρήνῃ ἐκ τῶν ὀρῶν· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι διέτριβε, μηκέτι τοῖς ἀσεβέσι βαρυτιθεῖς δρεσκομῶν. ἐσπέρας δὲ ἤρχετο ἐν τοῖς πόλεσιν, ὅτε αὐτιὸ ἐδεῖτο ἐώρα· φησὶ γὰρ, ὅτι ἐδενὶ ἤθελεν ἀναμίγνυσθαι. ὁ δὲ μοιωαξ σὺν ἑνὶ μόνῳ ἀνδρὶ, καὶ κείνῳ δὲ συμετρίζανεν, ὡς ἔοικε τῷ τιὼ καλίεν ἢ γένος ἀλλαξαντι. Αλλ' ὁπότ' ἀνθρώπων) Αλλ' ὁπηνίκα πολεμῶν ἐν τοῖς ὄρεσι βαρυτιθεῖς· ἐκέτι γὰρ ἐν τοῖς πόλεσιν ἀνδρῶν ἐπλήρα τὰς κολώνας, ἐκεῖ αὐτὰς μεταπεμπόμενα, ἠπείλῃ τοῖς λοιποῖς ὁ διήλεγχε τιὼ αὐτῶν κακίαν· ἐποιεῖτο γὰρ τιὼ ἐκκλησίαν ἐκέτι συμβουλεύεσθαι, ἀλλὰ τὰ παρόντα διελέγχεσθαι. αἰνίττε) οὖν βαρὺ ἢ εἰπεῖν, ἐπλήρα τὰς κολώνας, ὅτι τὰ μεσόγαια δικαίοις ζῶσι κακοῖς, γεωργίᾳ ἐσχόλαζον, καὶ ὧν ἀδικίας κέρδος καὶ ἐμπορείας. Οἷον χρύσφοι) Εκ τοιούτου τ' δίκης θαυμαζόσης, ὅπως οἱ χρύσφοι πατέρες χείρω ἤλλαξαν ἐλίποντο, καὶ ὡς ἔτοι οἱ δεινοῖ πίξονται τὰς χαλεπῶς πολὺ χείρας, οἷς ἐπικέσεται ἄλλης, καὶ βαρὺ τὰς πολέμους, καὶ βαρὺ τὰ φαῦλα. Ως εἰπὼν ὁ, ὀρέων) Ταῦτα εἰπόντα ἐπὶ τὶ ὑψηλὰ τῶν ὀρῶν ἔβαινεν ἀπὸ τ' κολωνῶν, κἀκεῖθεν φθεγγίζεται, ὅμως μέτοι ἐπὶ γῆς ὢν καὶ ἐν ὄρεσι, τὰς ὄχλους εἰς αὐτιὰ ἀφοξῶνας κατελίμπανε.

Αλλ'

Αλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνοι ἐτέθμαθ', οἱ δ' ἐγέμοντο,
Χαλκείῃ γλυκὺ, πρότερον ὀλοώτεροι ἄνδρες,
Οἵ ῥ' ὅτι καὶ κακὸν ἔργον ἐχαλκεύσαντο μάχεσθαι
Εἰνοδίῳ, ὅτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀγέλαι.
Καὶ τότε μισήσασα δίκη κείνων γένος ἀνδρῶν,
Ἐπτάδι ὑπερφιάλῳ. τῷ τὸν δ' ἄρα νάσατο χῶρον
Ἠχί σφ' εὐνυχίη ἔπι φαίνεται ἀνθρώπῳσι. ἔπι-
Παρθένος, ἐγγὺς ἐοῦσα πολυσκέπτοιο βοώτου.

Πρῶτοι δὲ βοῶν) Καὶ εἰς τοῦτο ἱκανῶς μεμφεται αὐτοῖς ὀξυμωνοις ἀδίκειν ὀροτῆρας βοῦς, τὸν πρότερας γλυκεῖας μήπω τοῦτο ἐργασαμένης· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφύλαττον τοὺς ἐργάζας βοῦς κωδιερδύειν. διὸ καὶ Ομηρός φησι, Βοιῶν ἀσημήτῳ, ἰῷ ὅπου τις ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ. ἀσεβὲς γὰρ ἐδόκει τὸν ὀροτῆα σφάξαι. πρῶτοι δὲ ἀδικῆσαι ἐγένοντο τῶν τοιούτων βοῶν. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ὁδυσσέως ἑταίρους τοιούτους βοῦς κωτεδηδοκέναι. ὠργίσθη δὲ ὁ ἥλιος· ἐπεὶ οἱ ἀροτῆρες βόες, ὃ ἱερὸν ἡμῶν τὸ ἅλιον αἰτιοί εἰσι, τροφῆς πορισικοὶ ὄντες, καὶ τὸ ζωτικὸν συνάμιον. διὰ ταύτης τοῖς πᾶσιν ἔμμονον ἀφορίζομενοι. Επταδ' ὑπερφιάλῳ) Οἵδε γὰρ ὁ Αρκτος τὸν πτερύγες ἔχουσιν δύο πτέρυγας ἔχουσιν, καθάπερ καὶ ἄλλοι μορφυροῦσι, ὃ πτέρυγας αὐτὸν ἔχειν ἐν τοῖς κωπαστερισμοῖς. Ηχί σφ' εὐνυχίη) Ὡς ὃ ποιητικὸς ὀμβρος φησιν, ὅτι πρότερον ἐπὶ γῆς συνῆσαν τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τὰς ἐπιγενομένας αὐτοῖς ἀδικίας, μόγις νῦν ἐν ἐρανῷ ἔσται τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐν νυκτὶ φαίνει). ὃ δὲ ἐγγὺς ἔσται, ὃ τοῦ ποιητικῶς, ὅτι ἐπειδὴ τῶν ζώντων ἰῷ φίλη, ὃ γεωργεῖν, ὃ ἀπεάγμονα βίον μετιέναι τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τοῦτο καὶ ἐγγὺς ὃ βοώτου κωπτέρισαι. Πολυσκέπτοιο) Τὸ λίαν λαμπρόν. Ἕνες δὲ τοῦ Αράτου, ὡς περιελείποντος τὸν μυθολογίαν, κατεμέμψαντο καὶ ταύτα ἐν τῷ ποτέρῳ μύθῳ ἔχοντα πεπιστικότων. καὶ φαμὲν, ὅτι ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὃ βλασφημίαν ἔνα εἶχεν, ὁ τοῦ τῆς ἄρκτου, καὶ ὃ Διὸς ὃ κρονίωνος, ἔτος δὲ βιωφελὴς ἐστι, διὰ τοῦτο καὶ παρεξέπεμψε.

Τῆς γὰρ ἀμφοτέρων ὤμων εἰλίσσεται ἀσπὶς,
Δεξιτερῇ πτέρυγι· ποτὶ δὲ σύνεγγυθεν ἀλλήλοις.
Τόσσος μὲν μεγέθει, τοίη δ' ἐλελίζεται αὐγή,
Οἷος καὶ μεγάλης ὑρλὼ ἐπιφαίνεται ἀρχῆς.

Δφνὴ

Δφνὴ γὰρ κείνη, δφνοὶ δέ οἱ ἐγγύθεν εἰσὶν
Ἀστέρες· οὐκ ἄν τούς γε ἰδὼν ὑπερεκμήραιο,
Οἷός οἱ περὶ ποδῶν φέρεται καλός τε μέγας τε.
Εἷς μὲν ὑπὲρ ὠμαίων, εἷς δ' ἐγγύθεν ἀγκαλίοντων,
Ἄλλος δ' ὑπὲρ ὀμοιῶν· ὑπὸ γουνάσιν δ' ἄρα πάντες
Ἁπλόοι, ἄλλοθεν ἄλλος ἀνωνυμίῃ φορέονται.

Τῆς ὑπὲρ ἀμφοτέρων) Ἐπειδὴ πολὺς ἐνέμεινε τῷ μυθικῷ, καὶ δοκεῖ παρεκτετάφθαι, διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐπαναλαμβάνει, καὶ ἐπὶ τῶν τῶν θεωρημάτων ἀκρίβειαν ἔρχεται, καὶ ἐπὶ δ' ἀστέρων δ' ἐπικειμένων τῷ δεξιῷ ὤμῳ τ παρθένε, ὅσις σφόδρα ἐστὶ λαμπρὸς, καὶ καλεῖται περτρυγητήρ· περὶ γὰρ τῆς δ τρυγητοῦ ὥρας ὀλίγον περιανατέλλει. ἐπιτέλλει γὰρ ἡ κεφαλὴ, καὶ οἱ ὦμοι τ παρθένε, τοῦ λέοντος. ἄλλο μὲν οὖν ἀναβολὴ, καὶ ἄλλο ἐπιτολή. ἀνατολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ δ ζῳδίου παντὸς, καθ' ὃ ἐστιν ἡ δ ἡλίου ἐπιφάνεια· ἐπιτολὴ δὲ, ὅταν ὑπὸ τὸ ζῴδιον. ὅταν γὰρ σωμα ἀνατέλλῃ ἐπί τινι, ἐπιτέλλειν λέγεται, ὡς τὸ, Πληϊάδων ἀτλαγενάων ἐπιτελλομενάων. αἱ γὰρ πλειάδες, ἐπὶ τῷ δ ταύρου εἰσὶ τομῷ, αἵτινες τῷ κέλῳ ἐπιτέλλουσι, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν τῷ κέλῳ ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ δ θέρους ἀρχὴν, ὅτε περῶσιν ὡς κελεὰς τρεῖς. τὸ δὲ, ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὤμων, ὅτι ὁ ἀστὴρ καὶ τοῦ δεξιοῦ ἐπιψαύει. Τόσος μὲν μεγέθει) Ὀλίγος μὲν ὅτις τῷ μεγέθει ἐν τῇ λαμπηδόνι ἐγκείμενος, ὁποῖος ἐν τ μεγάλης ἀρχῇ τ ἑλίκης φαίνεται ἀπὸ τ ὀφρῦς. διδασκαλικῶς γὰρ τοῦτο. ἅμα γὰρ ποτὲ ᾠδήκασι καὶ ἐδίδαξε, καὶ τεχνικῶς πάνυ δέδωκεν ἀφορμὴν αὐτῷ, ὥστε ἀνελεῖν ἐπὶ ζῴδια, κἀκεῖθεν πάλιν ἄρξασθαι ἄλλων. Δφνὴ γὰρ κείνη) Λαμπρὰ κἀκείνη ἡ ἄρκτος ἐστι. καὶ Ὁμηρος, Δφνὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαάνην, Πήληξ βαλλομένη κωναχὴν ἔχε· ὁ μόνον δὲ αὐτὴ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐγγύθεν, ἤγουν πλησίον αὐτῆς περικείμενοι ἀστέρες, ἀνονόμαστοι ὄντες, λαμπροί εἰσι. λέγει δὲ τὰς τοῦ ἄρκτου τ οὐρὰς, ἤγουν τ ῥυμὸν, ἀναπληροῦσας. δφνὴ δὲ, καταπληκτικὴ, ἢ ἀγέλη, διὰ τοῦ λαμπρότητα τ ἀστέρων· λαμπρὰ γὰρ ἄπασα. Οὐκ ἂν τούς γε) Οὐκ ἄν, φησὶ, τούτους τοὺς ἄρκτου θεασάμενος ἀστέρας, εἰς κατασκοπήσας περὶ τὸ γνωρίσαι αὐτοῦ, ἰδὼν γὰρ ἐκείνους εὐθὺς ἐγνώρισας. δ τε γάρ ἐστι τὸ ἐπιτεκμήραιο, ἤγουν ἐπὶ τούτοις τοῖς ὀφθεῖσι λαμπροῖς ἄστρασιν, ἡ διηγήσῃ περὶ τὴν τῆς ἄρκτου καταληψιν χολῆς. πῆχες δὲ τ μεγάλης ἀρκτου, τ κυνοσούρας, ἤκουσαν. μεγάλη οὖν αὕτη ἡ ἄρκτος, ὡς περὶ τῆς ἑλίκης· οἱ γὰρ ἀστέρες ἐκεῖνοι ἀμυδροί εἰσι. καὶ εἴ ἔστω, ὅ, μεγάλου ἄρκτου ἀρκτος ἀρκτος, εἴη ἂν ὑπερβατόν. Οἷός οἱ περὶ ποδῶν) Τὸ οἷος οὐκ εἰκαστικόν, ἀλλὰ ἀναμφισβητήτως· ἤτοι ἔστω οἷος ὁ τ ἐμπεφυκὼς ὠμαίων. Εἷς μὲν ὑπὲρ ὠμαίων) Περὶ τῶν τῆς παρθένου ἀστέρων διαλέγεται· ὅτι πλησίον τοῦ περτρυγητῆρός εἰσιν ἀστέρες δ'. εἷς μὲν περὶ τῶν ποδῶν αὐτῆς, εἷς δὲ ὑπὲρ τοὺς ὤμους, εἷς δὲ ἀπὸ τῆς ὀσφύος, εἷς δὲ μεταξὺ τ

τ᾽ ἠρῶς καὶ τῶν ὀπιθίων γηνάτων τ᾽ μεγάλης ἄρκτ. Ἀπλόοι) Τυπίσιν ἀκάντοισ ὀμαλοί εἰσι, καὶ ἀ συμπληρωῖ τὰς εἰς τύπον ἐξ αὐτῶν. οἱ δὲ, ἡλακάτῳ αὐτῷ λέγουσι. Κόνων δὲ ὁ μαθηματικὸς Πτολεμαίῳ χαριζόμενος, βερονίκης πλόκαμον ἐξ αὐτῆ κατηστέρισε. τοῦτο καὶ Καλλίμαχός πῦ φησιν, Ἡδὲ Κόνων μ᾽ ἔθελψεν ὑπ᾽ ἠέρι, τ᾽ Βερενίκης Βόστρυχον, ὃν κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς. ἢ ἀπλόοι, ὡς ἀδεὶς πλεῖ, ἀφ᾽ τὸ ἀνώνυμον.

Κραπὶ δέ οἱ δίδυμοι· μέσση δ᾽ ὑπὸ καρκίνος ὄρνυ·
Ποσσὶ δ᾽ ὑπ᾽ ἀμφοτέρῃσι λέων ὑπὸ καλὸς Φανήν·
Ἔνθα μὲν ἠελίοιο θρῃίζεται εἰσι κέλευθοι. (εἰνά,
Αἱ δέ πῦ ἀσταχύων κενεαὶ Φαίνονται ἄεσυραι, "φορέονται
Ἠελίῳ τ᾽ ἀφ᾽ ἅ τε σπερχομένοιο λέοντι.
Τῆμος καὶ κελάδοντες ἐτησίαι θυρέϊ πάντῳ
Ἀθρόοι ἐμπίπτουσιν· ὁ δὲ πλόος οὐκ ἔτι κώπαις
Ὠκιος· εὐρσαί μοι ἀρέσσαιεν τότε νῆες,
Εἰς δ᾽ ἄνεμον δὲ τὰ πηδάλι κυβερνητῆρες ἔχοιεν.

Κραπὶ δέ οἱ δίδυμοι) Εἰς τρία διαιρεῖ τὸν ἄρκτον, καί φησιν, ὅτι τ᾽ μὲν κεφαλῆς αὐτῆς ἡ διάμετρος, ἄνω τῶν διδύμων, τὸ δὲ μέσον, τὸ καρκίνυ· οἱ δὲ ὄπιθεν πόδες, ἄνω τοῦ λέοντος. καὶ ἐπειδὴ ἡδὲν ὑπ᾽ αὐτῆς τὸ μεταξὺ καὶ τοῦ ζωδιακοῦ, ἀπ᾽ αὐτῆς καὶ τὸν ζωδιακὸν διηκεῖ· ἔστι γὰρ ταῦτα τὰ ζῴδια σφόδρα βόρεια. τινὲς καντεμέμψαντο τοῦ Ἀράτυ, λέγοντες, ὅτι τρισὶ καντα μοίραν μόλις ἡ ἀρκτος, πῶς ἐπέχῃ ἐνενήκοντα μοιρῶν τὴν ἔκτασιν, ὡς φησὶ τὰ τρία ζῴδια· καί φαμεν, ὅτι ἂν ὁμοκέντρως καὶ ἰσοταχῶς αἱ σφαιροειδεῖς ἥδαι ὦσι κινήσας ἔχουσι· μία γὰρ ἡ φερομένη ἐπιφάνεια τῶν πᾶσιν ἴση. καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν, ὁ μέγιστος κύκλων ὁ ἰσημερινὸς τὴν βορείαν κύκλῳ καταπολαύουσι βραδυτέραν, ὁμως καπὰ τὴν σφαιροειδεσίαν ὁμοκέντρως κινεῖσιν. ὅταν οὖν ἡ ἀρκτος ἡ μείζων ἐν τῇ τροφῇ χρόνῳ φέρηται τὸν ἰσημερινὸν κύκλον, τότε τ᾽ ἀρκτ᾽ ὁ ταῦρος ἀνατέλλει, καὶ πάλιν ἐν πάσῃ τῇ φερομένῃ ὁμαίως, πρὸ ἓξ ὡροσκῶν δὲ καθ᾽ ἕκαστον μεσημβρινὸν κύκλον, οὐκ ἀνατέλλει ὁ ταῦρος· ὥστε ἡ σφαιροειδὴς κίνησις, ἡ αὐτὴ δι᾽ ὅλυ. Κυρκίνος) Οὗτος δοκεῖ ἐν τοῖς ἄστροις πεθεῖναι τὸν Ἡρακλέα· τὸν γὰρ Ἡρακλεῖ τ᾽ ἄλλων συμμαχούντων, ὁπότε τὸν ὕδραν ἀνῃρήκει, μόνον οὐκ τ᾽ λίμνης θεὸν πηδήσας ἔδακεν αὐτόν. καλοῦσι δὲ αὐτῶν ἵνας ἀστέρας, ὄνοι, ὃς Διόνυσος ἀνήγαγεν ἐπὶ τὰ ἄστρα. Λέων) Ὁ λέων ἔχῃ ἐπὶ τ᾽ καρδίας ἀστέρα, βασιλίσκον λεγόμενον, ὃν οἱ χαλδαῖοι νομίζουσιν ἀρχὴν τ᾽ ἠρινίων. ὄντος δὲ ἡλίυ ἐν λέοντι, ὁ νεὸς ἀναβαίνῃ. Ἔνθα μὲ ἠελίοιο) Ἐζήτῃ ἀφ᾽ ποίαν

αν αἰτίαν ὁ Ἄρατος ἐδήλωσε τῶς θερμοτέρας ἡμέρας ἐν τῷ λέοντι γίνεσθαι, καὶ ὅση ἐν τῷ καρκίνῳ. ῥητέον οὖν ὅτι, ἴσως μὲν καὶ φυσικῶς λέγει λόγῳ καύματα γίνεσθαι ἐν τῷ λέοντι, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀνατέλλειν τὸν κύνα· ὃν δὲ Ἄρατον μὴ καθ' ἑνὸς ζῳδίου ἀποδεδωκέναι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν τριῶν. παρατίθεται γὰρ τοὺς διδύμους, καὶ καρκίνον, καὶ λέοντα, ἐν οἷς συμβαίνειν τὰς θερμοτέρας ἡμέρας γίνεσθαι, ἐπήνεγκεν, Ἐνθα μὲν ἡελίοιο θερείαι τροπαί εἰσι κέλευθοι, ζυτέσιν ἐν ζῳῆς τρισὶ ζῳδίοις. εἰ δέ τις ἐρεῖ, καὶ πῶς αὐτὸ ἐξαίρετον τὸ ἡλίου συμβαῖνον, τῇ ἐν τῷ λέοντι πορείᾳ ἀπέδωκεν, ἀλλ' ὃ καὶ ἐν ταῖς ἄλλοις, καίτοι ἐδύ μᾶλλον τῷ καρκίνῳ; ῥητέον ὅτι δύο θερειναὶ ζῴδιά παρατίθεται ἐμπυρεύματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τὸν λέοντα θερμὸν ποιεῖ γίνεσθαι· καὶ ἅμα ἤδη ὑπὸ τοῦ θέρους κεκμηκότες οἱ ἄνθρωποι, πολὺν ἀναλαμβάνουσι τὸν θερμότητος, ὅταν ὁ ἥλιος ἐν λέοντι ᾖ. ἐν γὰρ ἡμέρᾳ θερινῇ ὥρας ἴσας κατὰ ἕκλιμα ὥραν πεποιῶντος τοῦ ἡλίου ἀναλαμβανόμενα τὰ καύματος, ὡς κατὰ τοὺς ἑβδόμους. ἴσως οὖν ῥητέον καὶ ἐπὶ τοῦ λέοντος. τὰ δὲ λέοντα, οἱ μὲν φασιν, ὅτι ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐλιμένη, διότι τὰς τετραπόδων ἠλίτετο. οἱ δὲ, ὅτι πρῶτος ἆθλος Ἡρακλέους ἐστίν. ἔστι δὲ ἴσος τῷ ἐπιφανῶν ἄστρων. Κενεαὶ φαίνονται) Κενεὰ μοῖρά γάρ εἰσι καρπῶν. αἱ γὰρ πρωτευούσης ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐκαπερχὰς συνερχομένου τοῦ λέοντος. πινὲς δὲ βλωσσὰν γράφειν, ἡλίῳ τὸ πρῶτα συνερχομένου λέοντος, ἀπαυδεύτως· ἅμα γὰρ τὰ ζῴδια συνέρχονται, ἀλλ' ὁ ἥλιος ἕκαστον ἐπιπορεύεται). ἄπτεται δὲ καὶ θεολογίας ἐνταῦθα ὁ Ἄρατος, τιθεὶς τὸ κόρης ἁρπαγὴν δηλῶν, καὶ τὸ ἐν ἅδου γάμον, ἐν τῷ λέγειν, κενεαὶ ἄρπαγαι· αὐτίκα γὰρ εἶναι τὰς καρπούς, καὶ μητέρα τὴν γῆν. καὶ γὰρ παρ' αἰγυπτίοις καλεῖται ἐπιφανῆ μοῦσα, ὅτε ἐν λέοντι γίνεται ὁ ἥλιος, ἡ τῆς κόρης ἁρπαγὴ πληροῦται). Τῆμος δὲ κελαδόντες) Τότε, φησὶ, καὶ κελαδόντες ἄνεμοι ἐμπίπτουσιν ἐν τῷ πόντῳ, ὅτε ὁ ἥλιός ἐστιν ἐν τῷ λέοντι, δὲ παρ' αἰγυπτίοις αἱ κλεῖδες τῶν ἱερῶν λεόντων φέρουσι πεφυκότα, καὶ ἔχημα τοῦ ἀλύσεις ἀπηωρημένας), καρδίαν ἔξηρτημένον ἔχουσιν. ὅλον δὲ τὸ ἄστρον φιερὰ κασιν ἡλίου· τότε γὰρ ἐμβαίνει καὶ ὁ νεῖλος, καὶ ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴ καθὰ ἐνδεκάτην ὥραν φαίνεται, καὶ ταύτην δρόχλον ἔτους πάντων, καὶ τῆς ἰσιδος ἱερὸν εἶναι τὸν κύνα λέγουσι, καὶ τὴν ἐπιτολὴν αὐτῆς· ἐφ' ἣν καὶ τὸν ὄρτυγα φύουσι, τὸν πτηνὸν τοῦτο ζῷον σημειούμενοι τὸν καιρὸν τῆς ἐπιτολῆς καὶ ὥρας. Ἐτησίαι) Οἱ ἐτησίαι ἀπὸ τοῦ κυνὸς ἕως ἐπιτολῆς ὡς ἐπὶ πολὺ πνέουσιν ἐξήκοντα ἡμέρας πνέουσιν. ἀνομοιάζουσι δὲ ἔτους, ἢ ὅτι κατ' ἔτος πνέουσι τοῖς πρώτοις αὐτῶν ἡμέραις τοῦ ἔτους· ἢ τοῦ τὸ ἐτεόν, ἀλλὰ τὸ μηδέποτε μεταβάλλειν αὐτούς, ὃ παρὰ τὸν καιρὸν αὐτῶν συνέβη. καλῶς δὲ τὰ μεγάλα σκάφη τότε χρήσιμα, τότε γὰρ τὸ κῦμα μέγα, καὶ τὸ πνεῦμα σφοδρόν. παρηκολούθησε δὲ Ἡσιόδῳ, Νῆ ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δὲ σὺν φορτίᾳ πεζεύειν. Εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδάλια) Καλὰ συσκηνῶν τὰ πηδάλια, ἧσιν τοῖς κώπαις, ἀπὸ τοῦ πηδᾶν. καὶ Ὁμήρου, Ἀνερρίπτουν ἄλα πηδῷ.

Εἰ

Εἰ δέ τοι ἠνίοχόν τε καὶ ἀστέρας ἠνιόχοιο
Σκέπτεαι δοκέοι κεν ἐτώσιος ἔπλυθεν αὐγὴς
Αὐτῆς ἡ δὲ ἐείφων, οἵτ' ἔϊν ἀλλὶ πορφυρέουσιν
Πολλάκις ἐσκέψαντο κεδαιομένους ἀνθρώπους,
Αὐτὸν μὲν μιν ἄπαρτα μέγαν διδύμων ὑπὸ λαιᾶς 160
Κεκλιμένον δύεις· ἑλίκης δέ οἱ ἄκρα κάρηνα
Αντία διδύμοις σκαιῷ δ' ἐπελήλαται ὤμῳ
Αἰξ ἱερή, τὴν μέν τε λίγης Διὶ μαζὸν ὑπασχεῖν
Ωλενίην δέ μιν αἶγα Διὸς καλέουσ' ὑποφῆται.
Αλλ' ἡ μὲν, πολιῆς δ' ἀγλαὴ οἱ δέ οἱ αὐτῷ
Λεπταὶ φαείνονται ἐείφοι καρπὸν ὑπ' ὀφρύς.

Εἰ δέτοι ἠνίοχόν τε) Επανῆλθεν ἀπὸ τοῦ ζωδιακοῦ πάλιν ἐπὶ τὸν βόρειον. τὸ δὲ ἀστέρας, διδασκαλικῶς· τρεῖς γὰρ ἔχει ἐν τῇ χειρὶ, ὧν ὁ μὲν ὑπὸ τὸν ὦμον σφόδρα ἐστὶ λαμπρὸς, καὶ καλεῖται αἴξ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο ἐφεξῆς, ἀμαυρότεροι, οἳ καλοῦνται ἐείφοι. καὶ χαλεπώτως τὸν ἐπίλαμπρον ὡς ἐπὶ μητρὸς, αἶγα εἶπε· τοὺς δ' ἀμυδροτέρους, ἐερίφους ὡς νεογνά. ὁ δὲ μῦθος ἔστιν ἔχει, ὅτι ἡ αἴξ αὕτη γυνὴ ἦν δικαιοσύνη, ἥτις ἀνέδρεψε τὸν Δία. καί φασιν ὅτι μὴ δυνατὸν λαβὼν αὐτῆς τὸ δέρμα, καὶ τὸν σωρὸν εἰς πελάγη, καὶ αὐτὸν κατεστέλωσε, διὸ αἴγα κικλήσκεται ἀνθρώποις. τοῦτον δὲ καλοῦσι καὶ ἀμαλθείαν. Πορφυρέουσιν) Μελαγομένη, κινουμένη γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνέμων, τοιοῦτον πτοιοῦσιν τὸν ὄχλον. τοὺς δὲ, κεδαιομένους, ἀντὶ τοῦ φθειρομένους. χρώφεται καὶ φθειρομένους, ἀντὶ τοῦ κερματιζομένους· ἡ γὰρ ἐρὰ δύσις τοῦ ἑλκυσθῆναι ἐείφων, χειμῶνα φέρει, ἡλίου ἐξότου διανύσῃ. ἡ δὲ αἰξ τὸν ἐρᾶν ποιεῖ δύσιν, ἡλίου ὅτος ἂν αἰγοκέρωτι, ὡσεὶ ὡς χειμερινὰς τροπάς. Διδύμων ἐπὶ λαιᾷ) Ο γὰρ ἡνίοχος βορειότερός ἐστι τῶν διδύμων, ὥστε ἀνατελλόντων διδύμων καὶ πόδας, τὸ δύωνυμα μέρη ὀλίζειν αὐτῶν ὡσὺ βορρᾶν. καὶ λέγει τοῦτο τὸν ἡνίοχον καὶ κεφαλὴν ἀνατέλλοντα ὠθεῖν κάτω τοῖς δύωνύμοις μέρεσι τῶν διδύμων. Κεκλιμένον) Σφόδρα ὁ Αρατος ἀκριβῶς τῷ ζωδιακῷ καὶ φησιν φησὶ τὸν κεκλιμένον· οὐ γάρ ἐστιν ἐξόρθιον, ἀλλ' ὡς ἂν ἐπινεύων καὶ ὡσὺ τὸ ἐλαύνειν ἐπιφέρεται. Ελίκης δέ οἱ) Πληθυντικῶς ἐχρήσατο ἀντὶ ἑνικοῦ, ἀντὶ δὲ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀντία δινεῖται. ἱερὴ δὲ, ὅτι τὸν Δία ἐθήλασεν. οἱ δὲ μυθολόγοι τὸν ἡνίοχον λέγουσιν εἶναι εἴδωλον, ἢ Βελλεροφόντου, ἢ Τροχίλου τῆς Καλλιθέας παιδὸς τοῦ ὡσαύτως ὂν Αργεῖ ἡγουμένης ἱερείας, ἅρμα ὡσαύτου ξυζεύκτου. ἄλλοι δὲ

δὲ, Μυρτίλε· οἱ δὲ, Κίλλαντον τὸν Πέλοπος ἡνιόχου εἶπον· οἱ δὲ, Οἰνομάου. τὸν δὲ Ἀμαλθείαν αὐτὴν Νίκανδρος Διὸς τροφὸν φησι. φασί δ' ἄν τις ἀπεχνῶς εἴδωλον, τὸν περὶ θεῶν τοῦτο ληροῦντας. Ὠλενίῳ) Ὠλενίῳ λέγεται, ἀφ' ὃ ἐπὶ τῆς ὠλένης τοῦ ἡνιόχου· ἢ ὡς ἄλλοι, Ὀλένου θυγατρός.

Παὶρ ποσὶ δ' ἡνιόχοιο κεραὸν πεπτηότα ταῦρον
Μαίεσθαι, τὰ δὲ οἱ μάλ' ἐοικότα σήματα κεῖται.
Τοίη οἱ κεφαλὴ διακέκριται· οὐδέ τις ἄλλῳ
Σήματι τεκμήραιτο κάρη βοὸς, οἷά μιν αὐτοὶ
Ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι τυπόωσι.
Καὶ λίην κείνων ὄνομ' εὖρεται· οὐδέ τοι αὖτως
Νήκουστοι ὑάδες, ταὶ μυρί' ὄπι πομπὶ μετώπῳ
Ταύρου βεβλέαται· λαιοὺ δὲ κεράατος ἄκρον,
Καὶ πόδα δεξιτερὸν ὠδακείμενον ἡνιόχοιο,
Εἷς ἀστὴρ ἐπέχει· σὺν ἑλικτὰ μυνοι δὲ φέρονται.
Ἀλλ' ἀεὶ ταῦρος προφερέστερος ἡνιόχοιο
Εἰς ἑτέρην καταβαίνει, ὁμηλικίην περ ἐοῦσαν.

Παρ ποσὶ δ' ἡνιόχου) Πάλιν ἐγνωσμένως ἀπὸ τοῦ ὠδακηλυθουώτων εἰς τὸ ζῳδιακὸν κατέρχεται. κεραὸν δὲ, διὰ τὴν τῶν κεράτων θέσιν. τὸ δὲ πεπτηότα, διὰ τὸ ποιὸν κατάσημα· ὡς γὰρ ὀκλάσας ἐστὶν, ἡμίβλητος δὲ, τὰς ὀπισθίας οὐκ ἔχων πόδας. ζῆν δὲ, οἱ μὲν, τὸν τὴν Εὐρώπην διαπορθμεύσαντα ἐκ Φοινίκης εἰς κρήτην διὰ τὸν πελάγους κατηγεμόνα φασίν· οἱ δὲ τοῦτον, ὃν Πασιφάη ἠράσθη· οἱ δὲ τὸν ἐκ κρήτης εἰς μαραθῶνα παραγηνόμενον, ὃν Θησεὺς κατηγωνίσατο. τὸ δὲ μαίεσθαι, ἐπισκοπεῖν, ἐπιζητεῖν. οὐδὲ δὲ, ὠδακείς τοῖς ποσὶ τοῦ ἡνιόχου ὑπεπτωκότα ζητεῖ τὸν ταῦρον· τὸ δὲ ἐοικότα, ὁμοῖα· οἱ γὰρ ἀστέρες αὐτοῦ, βέκραωον ἀληθῶς διαγράφουσι, διὰ τοῦτό εἰσι γνώσιμοι, ἀδηλοῦντος τὰ γινωσκόντων ποῦς καταγόησιν δεδόμενοι, ὡς ὁ κελεὸς ἀμυδρὸς ὤν, ὑπ' ἄλλων δύσκεται). Τοίη οἱ κεφαλὴ) Θαυμασικῶς τὸ τοίη, ἀντὶ τοῦ ταύτη κεφαλὴ ἔκλαμψασα ὑποφαίνει) ἔκκελος ἐστὶ· οὐκ ἂν τις ἐξ ἄλλης πεκμηρίοι ἐπὶ σκέψαιτο τὴν τοῦ ταύρου κεφαλὴν, ἀλλ' ἐκ τῶν τὸ ποσσὸν ἀποτελούντων ἀστέρων.

Ἀστέρες) Ἐκ τῶν δύο γραμμῶν συνίσταται· αἱ γὰρ ὑάδες τοῦτο τὸ στοιχεῖον ἀπομιμοῦνται, τὸ ταύρου ἀπο-

λοπλαθῆσι σφόσιπον. πινὲς μὲ οὖν φασιν, ὅτι Ἀφ' ἧς τὰς πινίδας εἶπεν· οἱ δὲ, ὅλη δυόμμαχ αἰτίαν ὑπὸ τοῦ γίνονται. Καὶ λίαν κείνων) Οὐκ ἀνωνύμως, φησὶ, φέρονται αἱ ὑάδες ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ ταύρου. Θαλῆς μὲν οὖν δύο αὐτὰς εἶπεν εἶναι, τὴν μὲν, βόρειον· τὴν δὲ, νότιον. Εὐριπίδης δὲ, ἐν τῷ Φαέθοντι τρεῖς· Ἀρχιὸς δὲ, ἑπτά: Ἱππίας δὲ & Φερεκύδης, ζ'. ἡ δὲ φησωνυμία ἐστὶν, ὅτι ἡ Διόνυσον ἀνεθρέψαντο. Υἱὸς δὲ ὁ Διόνυσος. Εὐφορίων, Υἱὴ ταυροκέρωτι Διωνύσῳ κομίσσασα. οἱ μὲν οὖν δύο λέγοντες, τὴν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ταύρου φασίν· οἱ δὲ τρεῖς, τοῖς λαμπάδιν καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ χειλίου. Εὐριπίδης μὲν οὖν ἐν Ἐρεχθεῖ, τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας ὑάδας φησὶ γενέσθαι τρεῖς οὔσας. ὁ δὲ Μυρτίλος, τοῦ Κάδμου θυγατέρας· κληθῆναι δὲ οὕτως, ὅτι ὗσαι ἔπομβρον αἰτίαν. Ἡσίοδος δέ φησι περὶ αὐτῶν, Νύμφαι χαρίεσσιν ὁμοῖαι, Φαισύλῃ, ἥδε Κορωνὶς, ἐυσθένης τε Κλέεια, Φαιὼ δ' ἰμερόεσσα, & Εὐδώρη τανύπεπλος. Ας ὑάδας καλέεσσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Λαμπὸς δὲ κεράτος) Τὸ δὲ ἄκρον τοῦ ἀριστεροῦ κέρατος τοῦ ταύρου, καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα τοῦ ἡνιόχου, εἰς ἀστὴρ ἐπέχει. συνελαύνομοι δὲ, ἤγουν σωρευόμενοι φέρονται. ἀνεβιβάσθη δὲ ὁ τόνος, ἀναιρεθέντος τοῦ σ. ὡς ὑπάρμοι. Ἀλλ' αἰεὶ ταῦρος) Τάχιον δύνει ὁ ταῦρος, ἐπεὶ νοτιώτερός ἐστι τοῦ ἡνιόχου· ὁ δὲ νότιος τοῦ βορείου μέρος ἔχει, καὶ ὅλως τι ἐπὶ διαφόρων ἀποστημάτων κύκλων ἄστρα τὰς ἀνατολὰς ἅμα ποιησάμενα, οὐχ ἅμα δύνει. τὸ γὰρ βορειότερον καὶ μείζονος κύκλου φερόμενον, ὑστερεῖται τοῦ χρόνου τῇ δύσει· τὸ δὲ νοτιώτερον κατενεχθήσεται, ὡς ἂν ἐλάσσονα κύκλον φερόμενον. ἀκριβέστερον δὲ σωαναπέλλει τοῦ ταύρου τὸν ἡνίοχον, οὐχ ὅλον ὅλως· τεκμήριον γὰρ ψεῦδος· ἀλλ' ὅσον τὸ μερῶν σωαναπέλλει, ταῦτα δὲ συγκαταδύνει), διὰ τὴν ἔγκλισιν τοῦ κόσμου, καὶ ὡς ὁμοῦ ἀνελθόν. λέγει δὲ, ὅτι ὁ ταῦρος σὺν τῷ ἡνιόχῳ ἀναπέλλει ὁμοῦ, θᾶττον δυνάμενος. τὸ δὲ θᾶττον φερόμενος, ἀντὶ τοῦ κρείττων. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς οὐ κατὰ φυσικὴν αἰτίαν εἰωθότα γίνεσθαι, ὡς ἂν θᾶττον λαμβάνῃ, καὶ ὡς καμπτότερα αὐτὰ καὶ ἀδύναται, ὅτι καὶ ὁ Ἄρκτος ἐπὶ τῶν ταύρου καὶ ἡνιόχου φησὶν, ὅτι ὁ ταῦρος τούτου καμπτότερον καὶ ἄμεινον ἔχει· σωαναπέλλων γὰρ τῷ ἡνιόχῳ, θᾶττον αὐτῶν δύνει. τὸ δὲ ὁμηλυσίᾳ, ἀντὶ τοῦ ἅμα καὶ καθ' ταὐτό. τὸ δὲ αἴπον, ὅπ τὰ βόρεια ἢ ὅλως ὀ δύεται, ἢ κατα-δύεται· οἷον, ἄρκτοι ὅλως οὐ δύσεις, ὁ δὲ κηφεὺς καθαδύεται, ὅσον αὐτῶν ἐστὶν ἐν τῷ νοτίῳ· ὁ δὲ ἡνίοχος, βραδέως δύνει, ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα αὐτῷ νοτιώτερα ζῴδια.

Οὐδ' ἄρα Κηφῆος μογερὸν γλίος ἰάσιδαο
Αὖτως ἄῤῥητον κατακείσεται, ἀλλ' ἄρα καὶ τὼ
Οὐρανὸν εἰς ὄνομ' ἦλθεν, ἐπεὶ Διὸς ἐγγύθεν ἧστο,
Αὖθις μὴ κατόπισθεν ἐὼν κυνοσούριος ἀρκτοῦ

Κηφεὺς, ἀμφοτέρας χεῖρας τανύοντι ἐοικώς·
Ἰσον οἱ σάθμη νεάτης ἀποτείνεται ὠρῆς,
Ἐς πόδας ἀμφοτέρους, ὅσον ποδὸς ἐς πόδα τείνει.

Οὐδ' ἄρα Κηφῆα) Πάλιν ἔως τοῦ ζωδιακοῦ ἐλθὼν, καὶ διδάξας τὸ τοῦδε τοῦ ταύρου, ἀνέδραμεν ἐπὶ τὰ λειπόμενα τοῦ βορείου. πάλιν δὲ, οὐδὲ τὸν Κηφέα ἀφ' ἑαυτοῦ διδάσκει, ἀλλ' ὡς τοῖς ἀφανίσασι λέγει τὸν ἐγνωσμένων, ἵνα καὶ τὸν ἄλλον ἀφ' ὧν ἤδη γνωσθείσης τῆς κυνοσούρας ἄρκτου. τὸ δὲ μεταξὺ, ἀφὼ τὴν συμβᾶσαν συμφοράν, ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ χάριν Κασσιεπείας· αὕτη γὰρ ἤρεσε ταῖς νηρηΐσι τοῖς κάλλεσι· αἱ δὲ ὀργισθεῖσαι, κήτος ἐπαφῆκαν τῇ αἰδοίοπων. ἔλεγεν δὲ ὁ θεὸς, εἰ μὴ ταύτης θυγατὴρ Ἀνδρομέδη τοῖς δεσμοῖς τῷ κήτει, μὴ παύσασθαι· ἡ δὲ ἐξετέθη. ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς, ἔσωσε τῇ γοργόνι τὴν Ἀνδρομέδαν. πάντα οὖν κατηστειόθησαν. τὸν δὲ ἀπολώσαντα τὰς χεῖρας, ὡς τοῦ ὑπομνήματος τοῦ πάθους. φέρονται. ἰασίδην δὲ, τὸν Κηφέα εἶπε, ἀφ' τὸ ἔχειν τὸ ἦθος ἀπὸ Ἰνάχου· ἢ ἀπὸ μητρὸς αὐτὸν κατωνόμασεν· ἡ γὰρ ἐστιν ὁ Κηφεὺς Ἰάσου, ἀλλ' Ἰοῦς τοῦ Ἰνάχου. Ἰασίδαο οὖν, ὡς υἱὸς Ἰοῦς. Ἰοῦς δὲ Ἐπαφος, ἧς Λιβύη, ἧς Βῆλος, ἧς Ἀγήνωρ, ἧς Κηφεύς. Οὐρανὸν εἰς ὄνομ' ἦλθεν) Ἐπειδὴ δοκοῦσιν οἱ βασιλεῖς ἀπὸ Διὸς ἔχειν τὸ ἦθος. ἢ εἰς τὸν οὐρανὸν ἦφθησεν ὁ Κηφεὺς, ἐπειδὴ ἀπόγονος ἦν Διός· πάππος μὲν αὐτοῦ ἡ Ἰώ. ἴσον δὲ, εὐθεῖα φησὶν, ἡ ἀφ' ἡμετέρας ἀπὸ τῆς ἀρκτου ἕως τῶν ποδῶν τοῦ Κηφέως ἀμφοτέρων· καὶ ὅσον ἀπὸ ποδὸς ἐς πόδα τείνει, ἤγουν ὅσον ἀπέχουσιν ἑαυτῶν οἱ πόδες ἀπ' ἀλλήλων, τοσοῦτον ἀπέχει τῆς ἄρκτου ἡ ὀργὴ ἑκατέρου τῶν ποδῶν τοῦ Κηφέως. σάθμη δὲ, ἡ εὐθεῖα γραμμή. νεάτης δὲ ὠρῆς, τῆς κυνοσούρας ἄρκτου. τὸ δὲ πᾶν, ἀπὸ ἄκρας τῆς ὠρῆς, εὐθεῖά τις γραμμὴ φέρεται εἰς ἑκάτερον πόδα τοῦ Κηφέως, τοσοῦτον ἀπέχουσα ἀφεσημα, ὅσον καὶ ἀπὸ τοῦ ποδὸς τοῦ Κηφέως ἐπὶ τὸν ἄλλον πόδα· ὡς εἶναι τὸ μέγεθος τρίγωνον ἰσόπλευρον, ἀπὸ τῆς ὠρῆς εἰς τοὺς δύο πόδας, καὶ τὸ τῶν δύο ποδῶν αὐτοῦ ἀφεσημα.

Αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης ὀλίγον κε μεταβλέψας,
"Πρώτιστα ἱέμενος" καμπὴν μεγάλοιο δράκοντος "-της "-πῆς
Τοῦδ' ἄρα δαιμονίῃ τε σκολιῇδε) ὑμάλα πολλὴ,
Νυκτὶ φαεινομένῃ παμμιῶϊδι καὶ εὐπέπεια·
Οὐ γὰρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπημοιβοὶ γεμίσωσιν
Ἀστέρες, οἱ μὲν πᾶσ' ὑπερῥήδην ἐπέχουσιν.

Οἱ δὲ

Οἵλιον δὲ κληῖδι θύριον ἔντοσθ' ἀερρῦσθαι
Δικλίδ' ὑπιπλήσαντες ἀναρρύσεσιν ὀχῆες,
Τοῖόν τοι μαινάξ ὥς τ' οἰκίωμοι ἰνδάλλον) τοῖ οἱ οἱ τοῖον
Ἀστέρες· ἡ δ' αὖτως ὀλίζων ἀποτείνε) ὠμῶν αὐτοῦ
Ὀργυιῶν· φαίης κεν διϊχθῆν ὑπὸ παφλῶ.

Αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης) Ἐπεὶ ἡ τῆς Κηφέως ζώνη ἀμυδρά ἐστιν, ὡς τοῦ ὠθοχειρμήρου δὴ δράκοντος διδάσκει. ὁ δὲ νῦς, κάτω δὲ τῆς τοῦ κηφέως ζώνης ὀλίγον ἱέμενος καὶ ἀφειστοπήσας, βλέψας τὴν δράκοντος ἀφόρτιν κάμπην, ὅ ἐστι τὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ δράκοντος κύκλωσιν. Τοῦ δ' ἄρα δαιμονίη) Ἀνατολικώτερον ἀθροίζεσθαι) τὸ γὰρ ἀθροκυλίνδε) τοῦτο σημαίνει, οὐ τὸ ἀκριβῶς κεῖσθαι· πλατεῖα γὰρ καὶ ἐκάτερον. ἔνιοι δὲ νομίζουσιν ἡγνοηκέναι τὸν Ἄρατον, ὅτι ἡ καστιέπεια ἐπανατέλλει τῷ κηφεῖ καὶ ἐπικαταδύεται, μὴ νοήσαντες ὅτι ἔθος ἐστὶ τῇ ποιητῇ τὴν ἀνατολὴν ἀθρόαν καλεῖν. τὸ οὖν ἀθροκυλίνδεται, σημαίνει ὅτι ἡ καστιέπεια ἀνατολικωτέρα τοῦ κηφέως. τὸ δὲ δαιμονίη, ἀντὶ τοῦ θαυμασίων, ἀφ' οὗ καὶ φαινόμενα καὶ συμβαίνοντα αὐτῇ· ἢ μανικαία, ἀφ' οὗ ἐν θεοῖς εἶναι. Οὐ μάλα πολλὴ) Καὶ γὰρ μικρὸν ἐπέχει τοῦ ὁράσεως τόπον, ἐν πάντι σὺν νυκτὶ παντελῶς λαμπρὰ φαίνεται· ἃ γὰρ πολλοὶ λαμπρύνουσιν ἀστέρες.

Οὐ γάρ μιν πολλοὶ) Ἡ καστιέπεια ἀστέρας ἔχει ἐπὶ τῷ σώματος ἐκ διαφημάτος ἀλλήλων, κατὰ δύο εἶδος ὡς ἔλιξα κεφαλῆς, ὧν ὁ βορειότατος, ἐπὶ τῆς καθέδρας ἐστίν· ὁ δὲ νοτιώτατος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. οἱ δὲ τούτου μεταξὺ δύο, τὸ τῆς λακωνικῆς δικλίδος σχῆμα ποιοῦντες· ὧν τὸ μὲν ἐν γραμμῇ ἐστι· τὸ δὲ πλάγιον, τὰ γόνατα. Οἵλιον δὲ κληῖδι) Τῷ ἐνόδῳ· ἁρμοσμένῳ εἶναι τὴν κλεῖν ὀρχαϊκῶς· ἃ γὰρ ὡς νῦν σκῆπτρα εἶσιν αἱ κλεῖδες, ἀλλ' ἔνδυτα τὰ πάλαιον καθ' ἁγνοπτίοις καὶ λάκωσι. Ὁμηρος οἶδε τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἔσωθεν τὰ θυρώματα καθακλείονται, ἐν οἷς φησι, Κληῖδι θύρη ἀνέκοπτεν ὀχῆα. ἔστιν δ' ἡ καστιέπεια οὐχὶ πᾶσα φανερά, ἀλλ' ὡς κλῆδες ἔχουσα σχῆμα· καὶ οἱ ἀστέρες δὲ, οὐκ ἀθρόοι τὸ σῶμα ἀποτελοῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν πλάγιοι τὰς χεῖρας ἐκτεταμμένας· οἱ δὲ κατωτέρω, ἅμα καὶ πόδας καὶ τὴν καθέδραν, ὡς δικλίδα. τὸ δικλίδα δὲ, σημαίνοι ἂν καὶ τὸ δίθυρον. Τὸ δὲ μανάξ, εἰς ἓν ἦναι, οὐχ ἅμα πολλοὶ ὀλίγων τῶν ἀμυδρῶν ὄντων. Ἡ δ' αὖτως) Ἡ δὲ καστιέπεια ἀποτεταμμένας ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργυιάν· ἐκκεκριμένας γὰρ ὡσανεὶ στερνοκηπευμένη. καὶ ἔστιν ἂν αὐτὴν ἐν τῷ τοιῷδε σχήματι ὡσανεὶ ἐπανιέναι τῷ παιδὶ καὶ λυπεῖσθαι.

Αὐτοῦ γὰρ κἀκεῖνο κυλίνδε) ἀμὸν ἀγαλμα· (οἷόν
Ἀνδρομέδης ἐπὶ μητρὶ κεκασμένον, ἢ σε μάλ'
Νύκτα.

Νύκτα παρισκέψασθαι, ἵν' αὐλίκα μᾶλλον ἴδηαι.
Τοίη ἡ κεφαλὴ, τοῖοι δέ οἱ ἀμφοτέρωθεν ὦμοι,
Ὦμοι, καὶ πόδες ἀκρόδατοι, καὶ ζώματα πολλά.
Ἀλλ' ἔμπης καὶκεῖθι διωλενίη τετάνυσται
Δεσμαὶ δέ οἱ κεῖται καὶ ἐν ὑδρηνῷ. αἱ δ' ἀνέχουσι,
Αὐτοῦ πεπταμέναι πολὺ ἤματα χεῖρες ἑκάτερθεν.

Αὐτοῦ γὰρ κἀκεῖνο) Τὸ χαλεποῖς πάθεσιν ὑποπεπτωκός. Κεκασμένον) Διαπεπτυπωμένον. τὸ δὲ κυλίνδεται, πάλιν τῶν θέσιν παρὰ τὸν συμφορᾶν. τὸ δὲ ἄγαλμα, ἤτοι κοπαζητικῶς τὸ εἰδωλον· ἢ διὸ ὅλη κατεσκευασμένη μὴ παντὸς ἐγγυαρκεῖν κόσμου, καὶ ὡσπερ κεκοσμημένον· ἢ κεκασμένον, οἱονεὶ κεχωρισμένον· ἀ γὰρ πάνυ πλησίον αὐτῆς ἐστί. κρέμεται καὶ κεκαυσμένον, ἵν' ἢ τεθρυμμένον. τὸ δὲ ὑπὸ μητρί, ὡς παρὰ σύγκρισιν τῆς μητρός. κεῖται δὲ ἐν τοῖς ἄστροις ἡ Ἀνδρομέδη, ἀφ' τῶν Ἀθλίων, τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόδειγμα· ἔχει δὲ αὐτὴ τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, ὡς παρεστῶσα τῷ κήτει. Οὔ σε μάλ' οἶω) Ὁ νῆς ἔτος· ἀδαμῶς δέ σε ὑπολαμβάνω νύκτα ἐπιτηρῆσαι ἀστέλλιον, ἵν' δύσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀνδρομέδαν θεάσῃ. ἐν γὰρ αὐτόθι λαμπρότατά ἐστι, ἐν παμμιλίοις νυκτὶ φαίνει. τὰ δὲ ζώματα, ἰμάτια· διωλενίη δὲ, ἐκτεταμένας ἔχουσα τὰς χεῖρας.

Ἀλλ' ἀρά οἱ καὶ κρατὶ πέλωρ ἐπελήλαται ἵππος
Γαστέρι φαιρῇ ξυνὸς δ' ὑπὲρ λάμπει ἀστήρ,
Τοῦ μέν, ἐπὶ ὠμφαλίῳ· τὸ δ', ἐχέτην ὠλένῃ καρήνῳ.
Οἱ δ' ἄρ' ἔπ' ἴχνος ἄλλοι ὑπὸ πλευρὰς τε καὶ ὦμους
Ἵππου δεξιτερόωσι δίχα δαδνὶ ἴσα πέλεθρα,
Καλοὶ καὶ μεγάλοι· κεφαλὴ δέ οἱ οὐκέτι ὁμοίη,
Οὐδ' αὐχὴν, δολιχὸς περ ἐών. ἀτὰρ ἕβδομος ἀστὴρ
Αἰθομένης γλήνης καὶ κεν περσταίης εἰσάφε
Τέτρασιν, οἳ μιν ἔχουσι περίσκεπτοι μάλ' ἐόντες.
Οὐδ' ὅγε τετράπος ἐστὶν ἀπ' ὀμφαλίοιο δ' ἄκρης

Μεσό-

Μεσσόθεν ἡμιτελὴς ὠκὺς τέλλει) ἱερὸς ἵππος.
Κρίον δὴ καὶ φασὶ καθ' ὑψηλοῦ ἐλικῶνος
Καλὸν ὕδωρ ἀγαγεῖν θαλδέος ἵππου κρουνοῦ·
Οὐ γάρ πω ἑλικῶν ἄκρος καλελείβετο πηγαῖς,
Ἀλλ' ἵππος μιν ἔτυψε· τὸ δ' ἀθρόον αὐτόθεν ὕδωρ
Ἐξέχυτο πληγῇ προτέρου ποδός. οἱ δὲ νομῆες
Πρῶτοι κεῖνο ποτὸν διεφήμιξ ἵππου κρουνοῦ.
Ἀλλά θ' μὲν, πέτρης ἀπολείβει), σὺν δέπας αὖθι
Θεσπιέων διὰ δρῶν ἑκὰς ὑψόσε. αὐτὰρ ὁ ἵππος
Εἰδομένης εἰλῇ).

Ἀλλ' ἄρα οἱ καὶ κρατὶ) Πάλιν ἀπὸ τῆς Ἀνδρομέδης διδάσκει τὸν πήχασον, ὃς ἐστιν ἡμίτομος κατὰ τὸ σπεγμόν, ἐπὶ τῷ κεφαλῷ τῆς Ἀνδρομέδης κείμενος. πίλαρ δέ, ἤτοι ἀπὸ τοῦ τριήματος τὸν ὅλον ἀναλογίζόμενος, ἢ ἀφ' τὸ λαμπροὺς ἔχειν τοὺς ἀστέρας. ἡμιτελὴς δέ ἐστιν, αὐτὶ τοῦ ἐμπεφθαδια φαίνων ἄχρι τοῦ ὀφθαλμοῦ. οἱ μὲν οὖν αὐτὸν φασιν εἶναι τὸν καλάψαυζα τῷ κριῷ συνεχῆ· ὁ δὴ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς ῥεῖ. καὶ ἐδόκουν τοῦτο ὀφθῆναι σκῆπτρον τῷ θέατρον οἰκοῦντων. ὑπὸ τὰς ὑπωρείας γὰρ τοῦ ἑλικῶνος ἡ θέατρον κεῖται· ἐν δὲ τοῖς ὑπωρείαις ἡ κρήνη ἐστί. καλεῖται δὲ ἵππου ἰδίως αὕτη ἡ πηγή, κρουνὸς, ἱερὸς δὲ ὁ ἵππος, ἢ ὅτι κατηστέρισται, ἢ ὅτι ὁ Ποσειδῶν αὐτὸν ἐγένησεν· ἢ ὅτι βρυτὸν καὶ ἀσφαλῆ τρέφει, καὶ ὁ ἐμφερὴς ἐστὶ τῷ Διϊ. ἐλήλυθε δὲ τὸ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδου. διό φησιν, οἱ νομῆες πρῶτοι ἐκεῖνο τὸ ποτὸν κρουνὸν ἀνόμασαν. χασρὶ δὲ νεφέλῃ, τῇ ἡμιτόμῳ χασρί· ἐπιφαίνει γὰρ τῆς Ἀνδρομέδης ἕως ἀφῆρ, ὃς ἀφεζεύγνυσι τῆς τε Ἀνδρομέδης τῷ κεφαλῷ, καὶ τὴν τοῦ ἵππου ἡμίτομον χασέρα. Οἱ δ' ἀρ' ἐπὶ τρεῖς ἄλλοι) Ἡ ἔννοια αὕτη ἐστὶν, εἰσὶ δὲ ἄλλοι τρεῖς ἀστέρες, οἱ πυκνοὶ ἵστασιν ἔχοντες ἀφάσημα πρὸς τὸν εἰρημένον ἀστέρα, τετράγωνον ἰσόπλευρον ἀποτελοῦσι, καὶ τὸ εἰκονισμὸν τοῦ ἵππου σύστημον ποιοῦσι, λαμπροὶ ὄντες. καὶ οἱ μὲν μεγάλοι δὲ, κατὰ τὸ φῶς· ὁ γὰρ ἀμυδροί εἰσιν οἱ ἐκεῖσε ἀστέρες. τὸ δὲ ὀλιγὸς, τοῦτο δηλοῖ, ὅτι, καί τις ἐπιμήκης ἐν ὁ αὐχὴν τοῦ ἵππου, ἀλλ' οὐκ ἔχ ὁμοίως ἀστέρας ἔχει ταῖς ἐπὶ ταῖς πλευραῖς, ὥστ' αὐτὸς ὁ' ἡ κεφαλή· ἀμυδροὶ γάρ εἰσιν οἱ ἐκεῖσε ἀστέρες. Ὁμηρος δὲ τοὺς ἵππους ἐρεαύχενας καλεῖ. τὸ δὲ αἰθομένης χλόης, οἷα ἐπ' ἄκραν τὴν χλόην ἀστέρα ἔχει, ὃς τοῖς σπερμηνιοῖς τέτρασιν ἄστρασιν, ἴσος ἐστὶ κατὰ τὸ φῶς. ἡμιτελὴς δὲ, ἐχ ὁλοτελὴς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὁμφαλοῦ σὺν τοῖς ἐμπεφθαδίοις μέρεσι θεωρεῖται). Αὐτὰρ ὁ ἵππος ἔνδιος) Ὁ δὲ ἵππος, σὺν τῷ τοῦ Διὸς οἴκῳ, ἤγετον τῷ ὑρανῷ

ϑρανῷ ἐστίν. ἢ ὡς Διόδωρος, ἔνδιος ὁ μεσημβρινός. ἔνδιος δὲ ὁ χρόνος ἤλθεν ἐξ ἀλός· κεῖ γὰρ μεγάλου ϑερινοῦ τροπικὸς, ὁ τῶ ἰσημερινῶ. ϑέσπεια δὲ πόλις βοιωτίας κατὰ τὸ ἑλικῶνι, ἀπὸ ϑεσπείας τ ἀσώπου, ἢ τρεῖς δωρεὰς Απόλλων δέδωκεν, ἐπώνυμον αὐτῆς πόλιν ἐπὶ γῆς, ὃν ϑρανῷ τὸν παρθένον, ὃν τοῖς μαντείοις τὸ ϑεσπίζειν.

-καίτοι παρὰ ϑηήσεαι,
Αὐτοῦ ὁ κριοῖο ϑοώζεται εἰσι κέλευθοι,
Ος ῥά τε καὶ μήκιστα διωκόμενος περὶ κύκλα,
Οὐδὲν ἀφαυρότερον ϑερμὰ κυνοσούριδος ἄρκτου,
Αὐτὸς μὲν νωθὴς καὶ δυάστερος, οἷα σελίνη
Σκέψασθαι. ζώνη δ' ἀὖ ὅλος ὀπιτεκμήραιο ὁμῶς
Ανδρομέδης ὀλίγον γὰρ ὑπ' αὐτὸν ἐσηείκει.
Μεσσόθι ὃ πείθει μέγαν ὠρανὸν, ἠχὶ περ ἄκραι
Χηλαὶ, καὶ ζώνη περιτέλλεται ὠείωνος.

Αὐτοῦ ὁ κριοῖο) Τοῦτον τὸν κριὸν Ερατοσθένης εἶναί φησιν, Ελλης καὶ Φρίξω, ὃν θύσας τῶ Φυξίῳ Διὶ Φρίξου, τῶ δορᾶ δέδωκε τῆ Αἰήτη. διὸ ὁ τὰς ἀστέρας αὐτῶ ἀμφαρρῦσθαί φησιν ὡς ὀκδαρέντος. τὸ δὲ αὐτῶ, ἤγουν ἐπὶ τοῦ ἵππου κεῖται. φησὶ δὲ τῶ τε ἵππου καὶ τῶ κριοῦ, ἀμφὸ τὸ πλησίον εἶναι τῶ ἰσημερινῶ, παχυζώτων εἶναι τῶν κίνησιν· δυάσι) δὲ ὁ τοπικῶς τὸ αὐτῶ ὑπακούεται, οἷον ἔνθα· φησὶ δὲ ὅτι ἀκαίρως ἤλθεν ἐπὶ τὸ κριὸν ἀπὸ τοῦ ἵππου· ἔδει γὰρ τὸ ὑποκείμενα δηλῶσαι τὰς ἰχθύας, ἢ τὸ ὑδροχόον. ἀλλὰ φαμὲν, ὅτι ἀπὸ τοῦ σκορπίου τὰς ἐφεξῆς τοῦ ταύρου διοδεύσας, ἔπειτα ἦλθεν ἐξῆς ἐπὶ τὸ κριόν· αὐτὸς γὰρ πλησίον Ανδρομέδης. ὀλίγον γὰρ ὑπ' αὐτὸν ἐσηείκει ϑαι ὑποκατιὼν αὐτός φησι. τὸ δὲ ϑοώτατον, ἀμφὸ τῶν ἐπαιρομένων ϑερείαν. Ος ῥά τε ὁ μήκιστα διωκόμενος περὶ κύκλα) Πληθυντικῶς εἶπε, μήκιστα κύκλα· τὸ ἰσημερινὸν δὲ δηλοῖ· μέγιστος γὰρ ἐστι πάντων, ἐπεὶ δὴ ὁ μέσον τεμνῇ τὴν σφαῖραν. τὸ δὲ διωκόμενος, χαλεύοντος εἶπεν, ὡς περὶ τὰς παχείας αὐτῶ ὁδούς· ὡσπερ ἓν πορείπομεν, ὅτι τὸ κατὰ φύσιν ἔχον ὡς θαυμασιωτάτην λαμβάνει. ἀεὶ δὲ ἡ σφαῖρα ὁμαλῶς ἑαυτὴν πᾶσι κινεῖται). ἔστι δὲ ὁ κριὸς ὑπὸ τῶ ἰσημερινῶ μέσος τεμνόμενος· διὸ ὁ ἰσημερία ἐστὶ τῶ ἡλίου ὅτ' ἂν κριῶ γινόμενος. ἀνατέλλοντος τοίνυν ὁ κριοῦ, ἡ κυνόσουρος μέση ἐστὶ ὑπὸ τ μεσημβρινόν· ἀνίοντος δὲ ὁ κριοῦ, τὸ ὑπὸ γῆν, εἶτα πάλιν ἐπ' ἀνατολὰς ἐρχομένου, ἰσοχρόνως κινεῖται) ἡ κυνόσουρος περὶ τ βόρειον πόλον. φησὶν ἓν, καί τοι μέγιστα κύκλα ἀνύων ὁ κριὸς, κατ' ὀδὲν αὐτῆς

τῆς ὅμως βραδύτερον κινεῖ). ἔστι δὲ ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦτο. τοῦ γὰρ παντὶ κύκλῳ τῷ τροχῷ συμφέροντος ἡ χοινικὶς, καί τοι ἐλάττον φερομένη· τὸ δὲ τροχάειν, ἀντὶ τοῦ κινεῖται. Αὐτὸς μὲν γὰρ) Βραδὺς. δοκεῖ δὲ ἐναντία ἔχειν τοῖς προειρημένοις, ἀλλὰ τὸ βραδὺς εἴρηται), ὡσπερ τὴν κατάληψιν. ἀμυδρὸς γάρ ἐστι· τὸ δὲ οἷα σελήνη ἀντὶ τοῦ, ὡσπερ ἂν πληθύουσα σελήνη φαινομένου· αὐτὴ γὰρ ὅτε πλήθει, ἀμυδροτέρα ποιεῖ τὰ ἄστρα. ἄνευ δὲ σελήνης αὐτὸς ἀμυδρός ἐστι. Ζώνη δ' ἂν ὁμῶς) Ἀργὸν δὲ ἀνατέλλοντος ὁ κελεὸς, καὶ οὐκέτι ὁ προεἰρημένων λόγος ἔρρωται, ἀλλὰ πεπίστευται αὐτὸν ὑπὸ τὴν Ἀνδρομέδης ζώνην τυγχάνειν, ἥτις ζώνη λαμπρά ἐστι. τὸ δὲ ἐφέλκεται, καλῶς ἐπήνεγκεν, ἵνα μή τις νομίσῃ, ὅτι τῶν πλανήτων ἐστὶν, ἐπειδὴ διαφόρως αὐτὸν εἶπε. Μεσόδμη δὲ τρίβος) Ἀνύει, διαπορεύεται· ὅθεν καὶ τρίβας τὰς πεπατημένας ὁδοὺς φασίν. ὁ δὲ νῶτος, κατὰ τὸ μέσον τοῦ ἄρκτου πορεύεται· ἐν γὰρ τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ ἐστίν· εἶτα ἐπειδὴ ὄψει σοι εἰσὶν οἱ κύκλοι κάτοπτροί, πλὴν μόνου τοῦ χαλαξίου, ἀφ' οὗ ἐπήγαγε καὶ δίδωσιν ἕτερα σημεῖα, ἂν ἰσημερινὸς κύκλος. ἐφάπτεται). ὅπου φησὶν, ἄκραι χηλαί· ἄκρας γὰρ ἀμφοτέρων τῶν χηλῶν ἐπιψαύει ὁ ἰσημερινὸς, ἐν τῇ ζώνης τοῦ ὠελίου. μέσος δὲ ὁ κύκλος ἔτι ἐπίκειται.

Ἐστι δ' ἐν ἄλλο τετυγμένον ἐπ' ὐθὴ σῶμα,
Νῶτον Ἀνδρομέδης· τὸ δ' ὑπὸ πόσιν ἐστάθμηται
Δελτωτὸν πλευρῇσιν ἰσαγομφώμασιν ἐοικὸς
Ἀμφοτέρῃς· ἡ δ' ἄλλη πάσῃ, μάλα δ' ὀξὺν ἐρίμῃ
Εὑρέσθαι· τοῖ γὰρ πολέων διὰ ἀστερές ὄσσι,
Τῶν ὀλίγην κρείσσω νοεπώτεροι ἀστέρες εἰσίν·
Οἱ δ' ἄρ' ἐλαφροτέρῳ-

Ἐστι δέ τοι) Σαφηνίσας ἐν τοῖ τοῦ κελεοῦ, ἐν ᾧ ἰσημερίαν ἐαρινὴν ὁ ἥλιος ποιεῖται, ἐπεμνήσθη καὶ τῶν χηλῶν ἐν οἷς ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία γίνεται. ἐπεὶ δ' ἀμυδρός ἐστιν ὁ κελεὸς, καὶ δυσκαταλήπτως ἔχει, πειρᾶται ἀφ' σημείων πολλῶν τῶν εὐκαταλήπτων ποιῆσαι. καί φησιν, ὅτι καὶ ἄλλο ἐστὶ σημεῖον, πλησίον ὑποκάτω τῆς Ἀνδρομέδης, ὃ δελτωτὸν καλεῖται· τοῦ δὲ δέλτα στοιχείου ἐκμοιάζει, τὸ δὲ δελτωτὸν, τρίγωνόν ἐστιν ἰσοσκελὲς, οὐκ ἰσόπλευρον· τὰς δὲ καταπύστας πλευρὰς ἴσας ἔχει, τὴν δὲ κάτωθεν ὑποτείνουσαν βραχυτέραν ἐκείνων. τούτων δὲ τῶν σημείων ἓν δελτωτὸν καὶ τῆς ζώνης τῆς Ἀνδρομέδης, μικρὸν διεῖργεν ὁ κριὸς, νοτιωτέραν ἔχων τὴν θέσιν. λέγεται δὲ, ἀφ' οὗ τὸν κριὸν ἀμφυρέτρην εἶναι, ἐπίσημον ἀπ' αὐτῆς κεῖσθαι τὸ χρέμμα, ἀπὸ Διὸς τοῦ τροφοῦ τοῦ ὀνόματος δι' Ἑρμοῦ πεφευγός. φασὶ δὲ τὴν τοῦ αἰγόκερω θέσιν εἶναι κατὰ

τὸ δ' ἀφ' ἡμᾶς τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις τρι-
γώνου. ἔχει δὲ ἐφ' ἑκάσης γωνίας ἀστέ-
ρας τέσσαρας. εἰσὶ δὲ κ' ἐν τῷ βορείῳ
ἡμισφαιρίῳ. Η δ' ὕπ τόση) Λείπει
δ' ἡ κάτω τῆ δελτωτοῦ γραμμή,
κατὰ τὸ μέγαθος τῶν λοιπῶν
πλευρῶν, ὁμως δ' ἐκκαιδεκάληπτός ἐστι,
πεντεκαίδεκα γὰρ ἀφ' ἑ πεντεκαίδεκα
ἀστέρων εἰσὶν ἐκλαμπρότης. τούτων τῶν
δ' ἐκείνη τῆ γραμμῆ τῆ δελτωτοῦ
ἀστέρων, οἱ δύο, τοῦ κελοῦ νοτιώ-
τεροί εἰσι· καττότερον γὰρ τὸ δελτω-
τὸν βορειότερον· οἱ δὲ τῆ δελτωτοῦ
ἀστέρες, πεντέρω· βορειότεροι γάρ.

-ἐλί δ' ἐν πρυμνολῆσι νότοιο

240 Ἰχθύες· ἀλλ' αἰεί ἕτερος προφερέστερος ἄλλου,
Καί μᾶλλον βορέαο νέον καπίσθιος ἀκυλή·
Ἀμφοτέρων δέ σφεων ἀπότεινε) ἠΰτε δεσμά
Οὐραίων ἑκάτερθεν ἐπιχερῶ εἰς ἓν ἰόντων.
Καί τά μέν, εἷς ἀὴρ ἐπέχει καλός τε μέγας τε,
Οὐ ῥᾴτε κ' σύνδεσμον ὑπουράιον καλέοισιν.
Ἀνδρομέδης δέ τοι ὦμος ἀειτερές ἰχθύος ἔστω
Σῆμα βορφοτέρω· μάλα γάρ νύ οἱ ἐπλύθεν ὄστι.

Επ δ' ἐν) Τῆ κελῆ οἱ ἰχθύες ἑ δυ-
πικώτεροι ἑ νοτιώτεροί εἰσιν. ὁ βό-
ρειος δὲ ἰχθὺς μᾶλλον ᾧ βορρᾶ αἰ-
θάνεται· τὸ γὰρ ἀκυλή, τὸ αἰθάνε-
σθαι σημαίνει· τὸ δὲ τοιοῦτον, ἠθέος
αὐτὶ ἠθύος εἴρηκε). ἔτοι δέ εἰσιν οἱ ᾧ
μεγάλοι ἰχθύες ἔκγονοι, ὡς ἐ ἐν
τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ, οἵ τινες Δέρκην τὴν
Αφροδίτης θυγατέρα ἐμπεσοῦσαν
εἰς θάλασσαν, ἔσωσαν· ὅθεν εἰς τι-
μὴν τ θεᾶς οἱ σύμπαντες ἰχθύων ἀπέχον-
ται. τούτων ὁ μέν, βόρειος· ὁ δέ, νότιος.
ἔχουσι δὲ σπόνδεσμον ἀλλήλοις ἕως
τοῦ ἐμπεσόντος ποδὸς τῆ κελοῦ. ἡ ἔστω
ἔστω, ἀλλὰ τ δύο τούτων ὁ εἰς ἑ πρω-
φερέστερος, ἤτοι διαυγέστερος, ἑ
βορειότερος κατὰ τὴν θέσιν. διὸ ἑ
πρώτερον ᾧ βορέα καλιόντος αἰθάνε-
ται). εἰσὶ δὲ οἱ ἰχθύες ἑ ἐν ἀμφοτέ-
ροις τοῖς ἡμισφαιρίοις, καὶ ἔχουσι
τὰς ἅπαντας ἀστέρας τεσσαράκοντα.
Αλλ' αἰεί) Αλλ' ὁ ἕτερος αὐτῶν, ὅς
ἐστιν ἐκλὸς ᾧ ζωδιακῆ κύκλου. λέγει
δὲ, διὰ τ βόρειον ἰχθύν, ὃς ἑ τ Ἀν-
δρομέδης ἐπιψαύει· τῆ νοτιωτέρου
ἐστὶ κρείσσων ἑ ἀμείνων. ὥστε τῆ βο-
ρέᾳ μᾶλλον πνέοντος αἰθάνεται. ὅσῳ
βορειότερός ἐστι τὸ δὲ πρωφερέστερος.
ἐγγὺς τὸ πρώτερον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν
δύσιν. ὡς ὁ ταῦρος πρωφερέστερος
νηνίχαιος· ἀλλὰ τὸ κρεῖττον, ὡς ὑπὸ
λαμπροτέρων ἀστέρων λαμπρύνεται.
ὁ δὲ Ιππαρχος, ἔχ ὡς πρὸς
τὸ δελτωτὸν, ἀλλ' ὡς πρὸς τ κελοῦ
οὐ πρόσκολῆσι νότοιο, λέγει τοὺς
ἰχθύας, ἵνα τ Αρατον διόρθωμ. βέλ-
τιον δὲ ἑ ἀνυπόδυτον ἀκυλῆ ἐκείνως.
Αμφοτέρων δὲ) Ο νῶς, ἀμφοτέρων
οὐ τ οὐραίων δεσμός τις ἀπότεινεται.
εἰκὸς δὲ, ἐγγὺς ὄντων ἀλλήλων καὶ
τῶν

τῶν οὐρανίων μηνοειδῶν ἐπιψαυόντων. ἔστι δὲ ὑπὸ τὸν ἀρκτικὸν ὦμον τῆς ἀνδρομέδης ἰχθὺς ἕτερος βορειότερος· νοτίων γὰρ ὄντων τῶν δύο ζώων ἰχθύων, ὁ βορειότερός ἐστι πρὸς τὴν ἀνδρομέδαν. τοῦτον δέ τινων τὸν βορειότερον ἰχθύν, χελιδόνος ἔχειν τὴν κεφαλήν φασιν, ὃν χαλδαῖοι κωλοῦσιν ἰχθὺν χελιδονίαν. Καὶ τὰ μὲν, εἰς) Εἷς ἀστὴρ ἐστιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑραίων, ὅστις ὡσπερ σύνδεσμός ἀμφοτέρους, ὃν κωλοῦσιν ὑραίου δεσμόν.

Ἀμφότεροι ὑπὸ πόδες γαμβρὸν ἐπισημαίνουσιν
Περσέως, οἱ ῥα καὶ αἰὲν ἐπωμάδιοι φορέουσι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐν βορέῃ φέρεται θεὸς μήκετος ἀλλων. 250
Καί οἱ δεξιτερὴ μὲν ἐπὶ κλισμοῖσι τετάμυσται
Πενθερίῃ δίφροιο· τὰ δ' ἐν ποσὶν οἷα διώκων
Ἰχνια μηκύνῃ, κεχονισμένος ἐν Διὶ πατρί.

Ἀμφότεροι δὲ πόδες) Σφόδρα θαυμάσαι ἐστὶν αὐτὸν, πῶς ἀφόρμως τεθφάσῃς ἑαυτῷ δίδωσιν· ἐπειδὴ γὰρ ὑπολέλειπται αὐτῷ εἰς τὸ κατὰ κηφέα ὁ τερσεὺς, μὴ τὸν κελοῦν ἢ τὸν ἵππον ἢ τοὺς ἰχθῦς, ἀνέστρεψεν εἰς τὴν ἀνδρομέδαν· ἢ ἀπὸ ταύτης τὰ περὶ τερσέως διδάσκει· ἐπὶ τῶν ποδῶν δὲ τῆς ἀνδρομέδης σωσάψας τοὺς ὤμους τῷ τερσέϊ, διὰ ζύτων δύσιν ὑποτίθησι γαμβρὸν δὲ, τὸν νυμφίον κατὰ αἰολέας. ἐλλιπισμὸς δὲ τὸ χῆμα, ἀντὶ τοῦ οἱ πόδες αὐτῆς τὸ γαμβρὸν ἐπισημαίνουσιν τὸν τερσέα. ἀεὶ δὲ οἱ πόδες ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτὸ φέρουσιν· τὸ γὰρ ἐπωμάδιοι, ἐπὶ τὸ ὦμον τοῦ τερσέως δηλοῖ. ἰστέον δὲ ὅτι ἀριστερὸς ὦμος τῆς ἀνδρομέδης λαμπρός ἐστιν, ἐξ οὗ διδάσκει τὸν βόρειον ἰχθύν· ἀλλ' ὅμως ἐν τῇ χειροραφίᾳ, ὁ δεξιὸς αὐτῆς πλησιάζει τῷ ἰχθύϊ, καίτοι ἐν τῇ οὐρανοθεσίᾳ ὁ ἀριστερός· ἐμπέπηγε γὰρ ἐπ' ὤμῳ τῷ οὐρανῷ τὸ ζῷδιον, καὶ τὰ νῶτα αὐτῶν ἡμεῖς ὁρῶμεν, ἡμεῖς δὲ τὸ ἀνάπαλιν τὰ νῶτα τεθὸς τῷ σφαίραν χειάφομεν· ἐ γὰρ δυνατὸν ἐν τῇ σφαίρᾳ ὕπτιος ὡσπερ ἐν ὑρανῷ χειαφῶσαι· ἐ γὰρ ἂν αὐτὰ ἑωρῶμεν. Αὐτὰρ ὅγ' ἐν βορέῃ) Ὁ δὲ ἐν τῷ βορείῳ ἐστὶ κύκλῳ, τῶν ἄλλων μείζων κατὰ τὴν φαντασίαν, τῆς τε κωστειπείας, καὶ αὐτὸ τὸ κηφέως. πάλιν ἐν ὑρανῷ ἡ τοῦ τερσέως δεξιὰ τεθὸς τῷ κωστειπείας καθέδραν ἐκτέτακται, ἐν δὲ τῇ χειροραφίᾳ ἡ ἀριστερά, διὰ τῶν εἰρημένων αἰτίαν· δεῖ γὰρ ἡμᾶς ὁρᾶν τὴν ὄψιν τοῦ ζωδίου· διὸ ἐὰν λέγῃ δεξιὰν χεῖρα ἡ ἀριστερὰν, ἐ διόρωμεν τὸ ἀνάπαλιν ἐπὶ τῆς σφαίρας, μὴ ξενιζώμεθα, ἔνδον γὰρ ὤφειλε τὰ ζῴδια ὡς τεθὸς τῷ σφαῖραν ἔχειν τῶν ὄψιν, ὡς ἐν ὑρανῷ· ἀλλ' ἔξω χειάφεται, τεθὸς τὸ κοῖλον ἡμᾶς αὐτὰ ἀκωλύτως ὁρᾶν. κωστεῖλεται δὲ ὁ τερσεὺς ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀφ' τῶν δύο ἄρκτων, ὅτι ἐπὶ τὰς γοργόνας ταλεὶς ἐπὶ Παλυδεύκους, τὸν ἄθλον κωτώρθωτε, λαβὼν παρ' Ηφαίστου ἅρπην, κοὴ παρ'

παρ' Ερμῆ πάσιλα θεωρεῖται δὲ ἐν ζῳδίοις ἄστροις τῷ γεγράφθω κατέχων κεφαλῇ. ἐν δὲ ἐν ζῳδίοις ποσὶν ἴχνη, ἤγουν ζῳδίοις τ' ποδῶν βάσις πλατύνῃ, ἀφ' τῷ σφεδρημάλιν τῆς ἀποδοῦ αἰτίαν, ὅτι ζῳδίοις γεγράφθαι ἐδίωκε, κεχωρισμένου, ἤγουν χάριν ἐκ τῆς ἀποδοῦ ἐλείπων. ἐ Ομήρου, Κονίλιν πεδίοιο, ἢ ὅτι κεχωρισμένας ἐ νεφελῶδες εἰσὶ σφεδρὰ τοὺς πόδας αὐτῶν συροφαὶ, καὶ χωριστὸν, ἅτε τῶν γαλαξίου κύκλου γεγραμμένων. τὸ δὲ ἐν Διΐ, τῷ οὐρανῷ.

Ἀγχι δέ οἱ σκαιῆς ἐπιγωνίδος ἤλιθα πᾶσαι
Πληϊάδες φορέουσ'. ὁ δ' ὑπὲρ μάλα πολλὸς ἀπάσας
Χῶρος ἔχει, καὶ δ' αὖταὶ ἐπισκέψασθαι ἀφαυραί.
Ἐσπάποροι δή τοί γε μετ' ἀνθρώποις ὑδέονται,
Ἐξ οἵαι πέρ ἔασαν ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.
Οὐ μὲν πως ἀπόλωλεν ἀτρύγετος ἐκ Διὸς αἰγίς,
Ἐξ ἧς ἐ γεγένηται ἀκούομεν, ἀλλὰ μάλ' αὖτως
Εἴρεται· ἑπτὰ δ' ἐναὶ κεῖναι ἐπιρρήδην καλέονται,
Ἀλκυόνη, Μερόπη τε, Κελαινώ τ', Ἠλέκτρη τε,
Καὶ Στερόπη, καὶ Τηϋγέτη, καὶ ποτνια Μαῖα.
Αἱ μὲν ὑμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ' ὀνομαστὰὶ
Ναί, ἐ ἔασιν αἱ, Ζηνὸς δ' αἴπος, Ἐλίκωνος, ὑμνώδες
Ὅς σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀγχεμάχοιο
Σημαίνῃ ἐκέλευσεν, ἐπερχομένου τ' ἀεθλίου.

Ἀγχι δέ οἱ) Τὸ δὲ ἀριστερὸν τῆ ὠρθοτέως γένου ὀλίγον ἀνωτέρω ὀφείλει εἶναι τῆ βορείου διεσχισμένου, ὅπου κεῖται τὰς πλειάδας εἶναι λέγομεν, βότρυος δίκην σφαιρακεκλιμένας· τὸ δὲ ἤλιθα, ἀντὶ τοῦ ἅμα καὶ κατὰ τὸ αὐτό· ἐ γὰρ πολύς ἐστι τόπος, ὃς ἐπέχει αὐτάς, ἀλλ' ὀλίγος· σφόδρα γὰρ πλησίον ἀλλήλων, ἐ διεστῶσαί εἰσιν· ἢ ἤλιθα, ἤγουν ἀθρόως. ἔστι δὲ ὠθισμὸς τὸ ἅλις, ὅθεν ἐ ἁλίαν οἱ δωρεὰς τὴν ἐκκλησίαν καλοῦσι. φασὶ δὲ οἱ μῦθοι σφᾶς τὰς πλειάδας, ὅτι ἀπὸ Ἄτλαντος ἐγεννήθησαν, ἐ Πλιόνης τ' τοῦ Ὠκεανοῦ θυγατρός. ὁ δὲ Ἄτλας μετ' αὐτῶν ἐ ὁ Προμηθεὺς καὶ ὁ Ἐπιμηθεὺς, ἐγεννήθησαν ἐκ τῆ Οὐρανοῦ καὶ Κλυμένης τῆς τοῦ Ὠκεανοῦ θυγατρός· γεννηθεῖσαι δὲ ἕπτως ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος ἐ τ' Πλειόνης, ἐδιώκοντο πέντε ὅλως ἐνιαυτὸς κατὰ Βοιωτίαν ὑπὸ τοῦ Ὠρίωνος μὴ ἐ τ' μητρὸς αὐτῶν

αὐτῶν συγγενέας ζηλωτοὺς αὐτοῖς· καὶ τοῖς θεοῖς δύσκολον, πρὸς πλειάδας ἠμείφθησαν· εἶτα οἰκτείρας αὐτοὺς ὁ Ζεὺς τῆς κακοπαθείας, ἐν τῷ οὐρανῷ κατηστέρισεν. ὅτι τούτου δὴ ἕνεκα Ἀτλαντος φασὶν οἱ μῦθοι καὶ τὰς ὑάδας ἀδελφεάς, καὶ ὅτι ὁ μὲν Ὑάντης, ὃν ὑὸν λέγουσι, θηρῶντες, ἐπειδὴ ὄφις ἀνεῖλεν, αἱ ἀδελφαὶ τῷ θηρίῳ νικηθεῖσαι, ἀπώλοντο. Ζεὺς δὲ ἀστέρας αὐτὰς πεποίηκε, ζῶς καλεμένας ὑάδας· ὧν καὶ Ησίοδος ἐν τῇ ἀστρικῇ αὐτῶν τὰ ὀνόματα διδάσκει βίβλῳ, λέγων, Φαισύλη, ἡ δὲ Κορωνίς, εὐδίφανός τε Κλείεια, Φαιὼ τ' ἰμερόεσσα, καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά· ἀλληγορικῶς δέ, Ατλαντα νόησον τὸν ἀέρα ζοντα, καὶ Πλειόνην τὸν ὠκεανόν. ἐκ τούτων γὰρ ὑγρὰς δεκοῦσι καὶ αἱ πλειάδες, καὶ αἱ ὑάδες, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρων, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἀνερχόμενα φαίνεται. καλεῖ δὲ αἱ πλειάδες τὰ ὀνόματα τοῦτα, ἀπὸ Πλειόνης τῆς αὐτῶν μητρός· ἢ ἀπὸ τοῦ πλείους ὑγρὰς, φυγόσας τὸ ὠμόν· ἢ ἀπὸ τοῦ εἰς πολλὰ χρησιμεύειν· σημαντικὴ γὰρ καὶ θέρους καὶ ὥρας· ἢ ὅτι πλησίον ἀλλήλων κεῖνται, ὡσπερεὶ τὸ λευκὸν γόνυ καὶ τὸ κνῆμα· ἢ ὅτι χρήσιμοί εἰσι τοῖς πλέουσιν. ἴσως δὲ ὡς ἡ ἑῴα ἀνατολὴ τῶν πλειάδων γίνεται ἀπὸ μαΐου ἕως κγ'. τοῦ ἰουνίου· ἡ δὲ ἑσπερία ἀνατολὴ, ἀπὸ ὀκτωβρίου μέχρι δεκεμβρίου ιδ'· καλοῦνται δὲ αἱ ἐπὶ πλειάδες, καὶ ἀπὸ τοῦ πολεῖν ἐν θαλάσσῃ καὶ συμπλεῖν ἐν ἐνιαυτῷ. ἀπὸ τούτων γὰρ κατ' ἐξοχὴν καὶ πλοιῶν ἐκλήθη ὁ ἐνιαυτός. ὁμοῦ μὲν οὖν ὁρώμεναι, λαμπρεταί· καθ' ἑκάστας δὲ, ἀμυδραί. ἔχουσι σχῆμα τριγώνου, ἐπὶ βάσις ἐπ' ἀναβολὴν τετραπλεῖαν. Νίκανδρος μὲν οὖν ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ ταύρου πίπτειν αὐτάς, Αἰνείας ὑπὸ ταύρου Ὀλκεάλῳ ψαίρουσιν, ὀλίζωνες φορέοντες· Ὁ Ἱππαρχος δὲ, ὅτι ἐπὶ τῷ ταύρῳ· ἦν γὰρ αὐτὸς ἠμίθεμον τὸν ταῦρον φησιν· ἀλλὰ τῷ μὴ ποδὶ τῷ ἀριστερῷ μᾶλλον αὐτὰς πλησιάζειν. πέρας δὲ τῷ κνήμῃ εἶναι τοῦ ἀριστερᾶ γόνατος· ἐφεξῆς δὲ Διόδωρος μὲν ἐπιγωνίδας γράφει, ὅπερ ἡ κνήμη σημαίνει· Μονόφαντος δὲ ἐπιγωνίδας τῷ κνήμῃ ἀκούει, ἀφ' τὸ εἶναι ἐπ' αὐτῇ τὸ γόνυ. δύναιτο δ' ἂν καὶ μέρος ὅλον τὸ σκέλος ἀκούειν. πρεσβὺς Ομήρῳ δὲ, ἐπίγονον τὸ ἄνω τοῦ γόνατος, ὡς Αρίσταρχος· ὡς δὲ Κράτης, ἐπωμίς· ὡς δὲ Χάρης, ἡ ἐφ' ὅλῳ τῷ σώματος δύσαρκία. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτὰς χωρίον ἐπέχειν φησὶν, ἐπειδὴ κατὰ μὲν μῆκος, μίαν μοῖραν ἐπέχουσι, κατὰ δὲ πλάτος, ἥμισυ· ὁ δὲ ὅρος ἐστὶν ἐφ' ὧν ἡμέραν ἐπιτολὴν ποιοῦντα, ἐφ' ἡμέρας πεντήκοντα δύο, τῆς ἑωθινῆς ἰσημερίας, καὶ ὁ ἥλιος ἐστὶ μοίρας ιζ'. ἐν ταύρῳ· ἀπὸ δὲ τῆς ἑωθινῆς ἰσημερίας, ἐφ' ἡμέρας τοσαύτας, τῆς φθινοπωρινῆς ἰσημερίας, ἥλιός ἐστιν ἐν τοξότῃ. Φασὶ δὲ ὅτι μία τῶν πλειάδων ἐκπεπωκυῖα, ἀφ' οὗ τοῦτο ἐφάνεται. Επλάσθησαν δὲ τάχα) Επλάσθαι δὲ ἔοικεν, φησὶν, ἐξ ὑποψίας) ὑπὸ τοῖς ἀνθρώποις, ἀφ' τὸ ἀμυδρῶς τῷ ἐσόδῳ ὁρᾶσθαι· πλὴν εἰ μὴ ἁπλᾶ ταύτας φησὶν εἶναι, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ ἓξ εἰσὶ μόναι φαινόμεναι. φασὶ δέ τινες τοιοῦτον μῦθον, ὅτι μία ἐκ τῶν ἑπτὰ, ἀφ' τὸ τῆς Ιλίου πάθος ὑπεχώρησε τῷ συσήματος, καὶ ὑπὸ τὸν δεύτερον ἀστέρα τοῦ ῥυμοῦ ἦκεν, ὃς λέγεται εἶναι τῆς Ηλέκτρας. τοῦτον δὲ τὸν ἀστέρα, τὸν ὑπὸ τὸν ῥυμὸν τῆς ἁρκτου ἀναχωρήσαντα ἐκ τῶν πλειάδων, ἀλώπεκά τινες καλοῦσιν. Οὐ μὴν πώς ἀπόλωλεν ἀπιθήσ) Τοῦτό φησι, χαλεπῶς ὁμολογούμενον ἐπὶ τῇ μυθολογίᾳ, ὅτι ζ'. εἰσὶ, καὶ ἐδέποτε ἀγήκοός τις ἀστὴρ ἀπόλωλεν. οὐδὲ ἠκού-

ἠκούσαμεν τοῦτο, ἀφ' ἧς ἐχλυνήθημεν, καὶ ἀφ' ἧς τὰ ἄστρα γηθόμενα, ἀπολωλότα καὶ ἀνήκουστον ἠδυόμενον ἀστέρα. πῶς; οὐ τὰς τ' μῦθον εἰπόντας φησὶ τοῦτο· ὧν ἐστι καὶ αὐτός. ἐν γὰρ τῷ εἰς Θεόφραστον ποιήματι φησὶ φεύγειν τὸν Ηλέκτραν, καὶ μὴ ὑπομένειν ἰδεῖν τὸν Ιλιον ἁλισκόμενον, καὶ τὰς σκηνὰς δυστυχοῦντας· γὰρ Δάρδανον παῖδα Διὸς καὶ Ηλέκτρας εἶναι. ἔστι δὲ ὑπερβατὸν τὸ ἐπὶ ἄπορον, ἤτοι, ἐπὶ ἀπόροις ἔσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν, ἓξ οἵας παρ' ἀνθρώποις ὑδέοντας· τῶν γὰρ ζ'. ὀνομάτων λέγων τ' καταλογὰν, σαφῶς δηλός ἐστι σωσαινῶν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ καὶ σωπῇδόμενον. ὑδέον) δὲ, σημαίνουσιν αἱ πλειάδες κήρυκες· ἐάν γὰρ ἀνατολὰς ἀνατέλλουσαι, σημαίνουσι ῥῆξιν ὄμβρου· ἐάν δὲ δύσιν δύωσαι, ἀντίληψιν τ' καὶ ἀπόρων ἔργων· ἐπωρείαν δὲ ἀνατολὰς ποιήσωνται, χειμῶνος ὄμβρου. τ' δὲ ἐπωρείας δύσεως ὧδε ἐμνήσθη, ἀφ' τὸ συμβαίνειν αὐτὴν ὧδε τὴν ἐαρινὴν ἐπιτειρείαν, ἣν μηδὲν ἐξαίρετον ὧδε εἶχεν σημεῖον. Αἱ μὲν οὖν ὀλίγαι) Ὀλίγας αὐτὰς φησι, ἀφ' τὸ ἐξ ἀμυδρῶν συγκεῖσθαι ἀστέρων· ἀνομάσαι δὲ ὅμως ἐπίδηλοι, ἀφ' ἧς τὴν ἀνατολὴν αὐτῶν τῷ δύσιν πρὸς αὐγὰς κρύπτον εἶναι τοῖς ἀνθρώποις· ἐπιτελουμένων γὰρ, ἀμήτου ἄρχεται χρή, δυομένων δὲ τοῦ ἀρότου. ἤελ. ἐν τῷ ὄρθρου, ἤτοι τῷ ἀνατολῇ φησιν· ὑπὸ τ' ὄρθρου γὰρ ἀνατέλλουσι σὺν ἡλίῳ ὅλαι ἐν τῷ ταύρῳ, ἀπὸ ε'. ἐν κύδος τοῦ Φαρμουθὶ μηνὸς, ὅς ἐστι παρ' Αἰγυπτίοις ἀπείκων, ὅτε καὶ τῶν ἡελίζειν ὁ κηρὸς παρ' αἰγυπτίοις, ἐαπέρας δὲ ἀπὸ ἑαπέρας ἀνατέλλουσιν, ἡλίῳ ὄντος ἐν σκορπίῳ, αὐδὴ μηνὶ, ὅς ἐστι παρ' Αἰγυπτίοις νουμηνία, ὅτε ἐστὶ καιρὸς τῶν ἀρότων. τότε γὰρ ἑαπέραι εἰσὶν, ὅτε πρὸς ἑαπέραν ἀνατέλλουσι. τὸ δὲ ἑξῆς τοῦ ῥητοῦ ὥστε ἔχει· αἱ δὲ, ὀνομάσαι ἤρι καὶ ἑαπέρᾳ, ἐλίσσονται καὶ συμπεφιέρονται τῷ οὐρανῷ. ἐν τούτων δὲ Ζεὺς αἴτιος, ὃς κατήστερισεν αὐτὰς, ὅσις αὐτὰς καὶ ἥρις ἀρχομένας καὶ χειμῶνος σημεῖα φέρειν ἐποίησε. λιπαρέον οὖν, ἐᾶσαι Φαρμουθὶ ἀρχομένας ἥρις ἀνατέλλουσιν· ἐᾶσαι δὲ δύσιν, αὐδὴ μηνὶ, ἀρχομένου χειμῶνος.

Καὶ χέλυς, ἥτ' ὀλίγη τ' ἦλ' ἀρέλη καὶ ὠδὴ λίχνῳ
Ερμείας ἐτόρησε, λύρῃ δέ μιν εἶπε λέγεσθαι·
Καδδὴ ἔθετο παρὰ θῆρι ἀπαλθέος εἰδώλοιο
Οὐρανὸν εἰσαγαγών· τὸ δὴ ὅτι σκελέεσι πέτηλον
Γουνάτοι οἱ σκαμῷ πελάᾳ.

Καὶ χέλυς) Τὰ ὑπολειπόμενα τῷ βορείῳ διδάσκει, τίνος χέλυν καὶ τὸ ὄρνιν· ὧδε ἀφ' ἑαυτῶν δὲ ὡς ταῦτα διδάσκει, ἀλλ' ὡς τῶν παρειλημμένων. χελώνην δὲ ὁ Ερμῆς ἐκδείρας, αὐτὴν κατεσκεύασε. Λύρην δὲ μὴν εἶπε λέγεσθαι) Αὐτὸς, φησὶ, καὶ τὸ ὀνομάσαι δέδωκε τῷ ὀργάνῳ, κατασκευάσας αὐτήν· ἐπτάχορδος δὲ ἦν αὐτὴ, ἣν Ερμῆς κατ' ἀριθμὸν τῶν πλανήτων ὡς χελώνης κατασκευάσας, Απόλλωνι δέδωκεν

δέδωκεν· ὁ δὲ Ορφεὺς παρέδωκεν, ὃς σὺν ἐαχόρδῳ ἐποίησεν αὐτῷ, ἀπὸ τοῦ τῶν μουσῶν ἀριθμοῦ· καὶ μιᾶ χαίνειν αὐτὸ, τῷ λύρᾳ ἔδωκε Μουσάῳ· ὃ ἀξιώσαντος, ὁ Ζεὺς αὐτῷ κατησέρισεν, ὅπως αὐτὸ μνημόσυνον ᾖ σὺν τοῖς ἄστροις. τὸ δὲ, ἢτ' ὀλίγη, ἀντὶ τοῦ ὀλίγων ἀστέρων, καθὰ μὲν Ἱππαρχον, δέκα· ὡς δὲ Τιμοχάρης φησὶν, ὀκτώ. ἢ ὅτι ὀλίγας ἐπέχει μοίρας. ἀπευθεῖα δὲ, ἡ σὺν γόνασιν· ἐπεὶ οἱ μὲν Ηρακλέα, ἄλλοι δὲ Ἰξίονα λέγουσι. τὸ δ' ἐπὶ σκελέεσι πέπλον, τὸ δὲ σὺν γόνασι πέπλον, τυπίδα δὲ εἴδωλον δὲ σὺν γόνασιν· ἢ τὸ πέπλον τὸ χέλυος σὺν τῷ ἀριστερῷ γόνατι δὲ ἐπὶ σκελέεσιν, ἤγουν δὲ σὺν γόνασι κεῖ· πέπλον δὲ, ἢ τὸ ἀναπεπτερωμένον, ἢ δὲ ἀναπεπωκός. ἡ λύρα ἦν δοκεῖ Ερμοῦ ἔργον εἶναι· κεῖται δὲ πρὸ δὲ σὺν γόνασι δὲ τὸ ἀριστερὸν αὐτὸ γόνυ. λίκνον δὲ τὸ κοῦφον φησὶ, δὲ τὸ λίαν κινεῖσθαι, σὺν ᾧ δὲ νήπια κατέπεσεν. ἢ λίκνον δὲ λικμητήριον φησι· τὰ γὰρ βρέφη τοιοῦτον ἐγίνοντο, σὺν τῷ λικμητηρίῳ ἐπέπεσεν, εἰς σύμβολον δυτροφίας· δήμητος γὰρ καρποῦ τὸ ἐργαλεῖον. σφόδρα γοῦν νήπιος ὁ Ερμῆς τῷ λύρᾳ κατεσκεύασε. τετιτᾶον γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τόκου, τούτῳ κατεσκευακέναι φασί.

κεφαλὴ γε μὲν ἄκρη
Αντιπέρω ὄρνιθος ἐλίσσεται· ἡ δὲ, μεσηγὺ
Ορνιθέης κεφαλῆς, καὶ γοιώματος ἐξήκιλαι.
Ητοι γὰρ καὶ Ζηνὶ φίλα τετρήχει ἀϊόλος ὄρνις·
Αλλ' ὁ μὲν, ἠερόεις· τὰ δέ οἱ ὑπιτετρήχωσι)
Ἀστράσιν ὅτι λίην μεγάλοις, ἀτὰρ ὁ μὲν ἄφαυ-
Αὐτὰρ οὔγ' ὑδριόωντι πετηνῷ ὄρνιθι ἐοικώς, (ροῖς.
Οὔλιος εἰς ἑτέρην φέρεται) καὶ δεξιὰ χερὸς
Κηφῆνος, ταρσοῖο τὰ δεξιὰ πείρατα τείνων.
Λαιὴ δὲ πτέρυγι σκαρθμὸς φίλα κέκλιται) ἵπτω.

Κεφαλὴ γε μὲν) Τῆς δὲ κεφαλῆς δὲ σὺν γοιώσαι πλησίον ἐστὶν ὄρνις κύκνος· ἢ μεταξὺ καὶ τοῦ γοιώματος δὲ σὺν γοιώσαι, κεῖται ἡ λύρα. Ηοι γὰρ καὶ Ζηνὶ φίλα τετρήχει) Ζηνὶ, τῷ οὐρανῷ λέγει. τὸ δὲ φίλα τετρήχει, ἢ ὅτι τὰς πτέρυγας ἀπλώσας, ἐμφασιν δρόμου καὶ πτήσεως ἐμφαίνει· ἢ ὅτι τῷ οὐρανῷ συμπεριφέρεται. σὺκ ἀπτικὸς δὲ, ὡς μουσικὸν ὄρνιν τὸν ὄρνιν, πλησίον εἶναι τῆς λύρας. Αλλ' ὁ μὲν, ἠερόεις) Αλλ' ὁ μὲν κύκνος, ἀμυδρός· περὶ δὲ τὰ πτερὰ αὐτοῦ τετρήχωσι), ἢ ὅτι πολλοὶ ἀστέρες τὰς ἀπλώσεις τῶν πτερῶν ἀποπλύουσι, διὸ καὶ τετρήχωσιν· ἢ ὅτι τοῦ πτεροῦ ἐπιψαύει ὁ γαλαξίας κύκλος, διὸ ὡς ἐκ τραχὺ τοῦτο ἀποπλεῖ.

λεῖ· ὁ δὴ κὴ ἐπὶ τῆ πρύσεως ἐλέγχεται. Ὃ δὲ, ἀ μὲ ἀφαυροῖς, ἀντὶ τῦ, ἀ λαμπροῖς μὲ, ἀ παντελῶς δὲ ἀφανέσιν. Οὗτος εἰς ἕτερον) Ἐπὶ τῶν δύσιν, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα λῶ τῆς ἀνατολῆς. τὸ δὲ, φέρεται, ὡς πρὸς τῶν τῆς σήσεως ἔμφασιν, ἀφ' τὸ ἡμᾶς πλέοντας· ἢ συμπροφέρεται) τῷ ἀέρι. τοῦτον τὸν ὄρνιν οἱ μὲ λέγουσιν ὄντα κύκνον, κατατερατῶσαι εἰς τιμὴν τῦ Ἀπόλλωνος, ἄτε μουσικὸν ὄντα· οἱ δὲ, ὅτι Ζεὺς εἰκασθεὶς κύκνῳ, καθ' τὸν πολὺν ὠμίλησε Νεμέσει, καθ' δὲ ὠόν τινες λήδᾳ, ἐκ δὲ τῆς λήδας, τῶν Ἑλένην γεγένηται τὸν Διοσκόρους· ὧν ὡς λέγεται. τὸ δὲ αἰόλον, ἐπὶ τὸ μὲν αὐτῦ ἀναστρέφον, τὸ δὲ κατωτέρω). Φέρεται) δὲ ὁ κύκνος καθ' τὰ δεξιὰ τῆς κηφένος χείρος· τὰ γὰρ δεξιὰ τῆς πλέυρης, ὁ δηλοῖ τὸ πρόσω, πρὸς ἀκρωτήριον) τῆ τῦ κηφένος δεξιᾷ. ὁ δεξιὸς οὖν πρὸς τὸ κύκνος, τυτέστιν ἡ πλέυρη. ὁ δὲ σκαρθμὸς σημαίνει τὸ πόδα τῦ σκάφεως, τὸ λοιπὸν μῶν τῦ Δ.

Τὸν δὲ μετασκαίρουσι δύ' ἰχθύες ἀμφινέμονται)
Ἰσον. πρὸ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆ χεὶρ ὑδροχόοιο
Δεξιτερὴ τετάμυται· ὁσὴ ὁπίσθεος αἰγοκερῆος
Τέλλεται). αὐτὰρ ὄγε πρότερος τε καὶ θᾶσσον μᾶλλον
Κέκλιται) αἰγοκέρως, ἵνα πέπτατο ἠελίοιο.
Μὴ χείμῳ σὺν μοῦνοι ἐπικλύζοιο, θαλάσσης
Πεπταμένῳ πελάγει κεχρημένος, ὅτε κεν ἅλις
Πολλὸν πειρήσας, ἐπεὶ τάχιστα τάφεισιν.
Οὔτ' ἄρ τοι νυκτὸς πεφοβημένῳ ἐγγύθεν ἠὼς
Ἔλθοι, "ἢ μάλα πολλὰ βοωμένῳ οἱ δ' ἀλεγεινοὶ"
Τῆμος ἐπιῤῥήσουσι νότοι, ὁπότ' αἰγοκερῆϊ
Συμφέρεται ἠέλιος, τότε δὴ κρύος ἐκ Διός ἐστι
Ναύτῃ μαλακώτερον· καὶ κώτερον· ἀλλὰ τάχ' ἔμπης
Ἤδη ποθ' ἑαυτὸν ὑπὸ ῥίγεσι θάλασσα
Πορφύρῃ· ἴσχουσι δὲ κολυμβίδες αἰθυῖαι,
Πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος πεπαταγέουσαι,

Ἡμεθ',

Ημεῦ, ἐσ' αἰγιαλὸς τετραμμένοι οἱ δ' ἐλὶ πόρῳ
Κλύζον), ὀλίγον δὲ δχ' ξύλοι αἰδὴ ἐρύκ.

Τὸν δὲ μετακαίρονται) Σφόδρα πάλιν κεφαλαὶν δέδωκεν ἑαυτῷ ἀφορμὰς, ὥστε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰξέα, καὶ χέλυν, ἢ ὄρνιν· καὶ ἀπὸ τῦ ἵππου πάλιν ἐπὶ τοὺς ὑποκειμένους ἰχθύας, εἶτα ἀπὸ τῶν ἐγνωσμένων ἰχθύων καὶ τῦ ἵππου ἐπάγκ, πὰρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῇ, ἤγειρε δὲ τῇ κεφαλῇ τῦ ἵππου, ἡ δ' ὑδροχόος χείρ. ὁ δὲ ὑδροχόος ἔστ, δοκεῖ κεκλῆδαι ἀπὸ τῆς τροφῆς· ἔχων γὰρ ἔσηκεν οἰνοχόην, καὶ ἔκχυσιν ποιεῖται ὑγρᾶ, ἥλις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τῦ Γανυμήδυς· τὸν Γανυμήδη γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ μὲν Πίνδαρον, ἑκατογχείρων ἀνδριάντα, ἀφ' ἧς τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸ νέῖλον πλημμυρεῖν. Ο δὲ αἰγόκερως ὁμοίως ἐστὶ τῇ αἰγί. κατηστερίσθη δέ, εἰς τιμὴν τῦ Πανός· εἰς γὰρ τοῦτον μετεβλήθη, διωκόμενος μὴ τ' ἄλλων θεῶν· ἢ ὅτι σωτηροφόρος ἐστὶ τῦ Διός. οὗτος δὲ ἕστ τὸν κόχλακα ἐν τῇ θαλάσσῃ· διὸ παρόσημον ἡρὸν ἰχθύος ἔχει. τῷ δὲ ἤκῳ αὐτὸ πανικῷ καλυμμένῳ, τὰς πτέρνας ἐτρέψατο. ὁ οὖν αἰγόκερως τροφῶτός ἐστ ὑδροχόου τῇ θέσει· διὸ καὶ μετέρων αὐτὸ ἀνατέλλει. Ὁ δὲ νειόθι, κατωτέρω ἢ τροφῶτός ἐστιν, ἐπειδὴ τὸς νότον ἐστὶν ὅπου συμβαίνει τὰς χειμερινὰς τροπὰς γίνεσθαι. ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὰ βόρεια εἰς δύσιν ἐν τῷ χειμῶνος ἀνατέλλει. Ινα τρέπεται) Πολλάκις ὡς εἶπομεν, ἃ μόνον ἔνεκα τῦ γνώσεως τῦ φαινομένων γράφει ὁ Αρατος, ἀλλὰ θεῖα τυγχάνει ὄντα καὶ βιωφελεῖς εἰσὶ τοῖς ἀνθρώποις· καὶ νῦν τὸν χειμερινὸν καιρὸν θεσπεσίαν φησὶν, ἀρχὴ χειμῶνος, ὅταν τῷ αἰγόκερωτι γένηται ὁ ἥλιος. ἐπάγκ ἦν, ὅτι μὴ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν πλεύσης. λέγει δὲ τὸν τροὶ, ὅς ἐστι κατὰ ῥωμαίους ἰανουάριος· τότε γὰρ σφοδρὸς ἐστὶν ὁ χειμών. Ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς θαλάσσης περικλύζοιο, πλέων δηλαδὴ καὶ ναυτιλλόμενος, ἢ ἀναπεπταμένῳ πελάγει τ πλοῦν ποιούμενος· ἔστι γὰρ πολλαχοῦ θαλασσαν δυναλὸς εἰ θεσπεσίως θεῖα μιᾶς ἡμέρας· μικρὰ γὰρ τὸ τωικῶνται ἡ ἡμέρα· ἢ τε ἐν νυκτὶ σοι φόβον ἢ κίνδυνον ἐκ τῦ χειμῶνος ἔχοντα, μετ' ὀλίγον ἂν ἐπέλθοι ἡ ἡμέρα· μακρότατη γὰρ αἱ νύκτες· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι δύφρόναι εἰσί. τὰ χαῖρε δὲ τῷ ἐπιτέραν ποθεῖ δόκα, βραδέως δὲ τῷ ἠῶ. διὸ τῷ θεῖα νυκτὸς δυσχείαν μεγάλην ἡγητέον, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς, Εκ νυκτῶν ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα ναυτῶν. τὸ οὖν παχινώτατοι, αἱ ἡμέραι δηλονότι. τὸ δὲ, πολλὰ βοωμένῳ, σφόδρα ἐπικελουμένῳ, ὥστε ἐλθεῖν τῷ ἡμέραν, θεῖα τὸν παρόντα κίνδυνον. μὴ δὴ τῇ νυκτὶ πίστευε, μακρὰ γὰρ, βραδέως δὲ ἡ ἡμέρα ἐπιφαίνεται. τὸ δὲ ναύτῃ μαλακιόωντι, ναρκωμένῳ τῷ ναύτῃ. μάλακη δέ ἐστιν, ἡ ἐκ ψύχους χλρῶν καὶ ποδῶν ἐπανάστασις, ἃ δὴ καὶ χιμετλα λέγονται. ἢ μαλακιόωντι τῷ εἰωθότι ἐν ψυχροῖς τόποις ἐν ὑγροῖς θεῖα γὰρ. ἵνες δὲ μαλακιόωνται, τῷ σύτος ἔχουσι τὰς χεῖρας ὥσπερ. Αλλὰ καὶ ἔμπης) Τοῦτο ὡς πρὸς τὰς ἑτοίμους ἀνθρώπους θεῖα χρήματα ἀποκινδυνεύειν, καὶ μηδὲ τὸν τοιοῦτον κίνδυνον αὐτὰ περαιτέω. ὁ δὲ λόγος, ἀλλ' ὅμως φησὶν, εἰ καὶ τὰ τοιαῦτα κακὰ εἰσὶ τοῖς πλέουσι κατὰ θάλασσαν, ἐ τοσοῦτοι κίνδυνοι ἐπήρτηνται), ἐσμός τις αὐτῶν ἐν χειμῶνι πλεῖ. τὸ δὲ, ἢ δὴ πάντ' ἐνιαυτὸν, ἀντὶ

ἀντὶ δ' παίοντος, ἐν παντὶ καιρῷ δ' ἑνιαυτῷ ἡ θάλασσα ἀβάτους). στίρηισι δὲ, ναυσὶ. πορφύρῃ, μελαίνῃ), κινεῖ) τὰ δ' νηῶν. ἡ δὲ αἴθυια ἐν τοῖς παραλίοις τόποις ζῇ. ὁμοίως δ' ἐν τοῖς αἰθυίαις φησὶ τὰς διόλου βιοτεύειν ἐν τοῖς ὑγροῖς, δίκην αἰθυιῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀβρὸν παντὸς ἀφηνιούσας. Πολλάκις) Ἐπὶ τοῖς χειμαζομέναις πολλάκις ναυσὶν ἡμεῖς, ὡσὸς τὸ πέλαγος βλέποντες, ἐ θεοσκοποῦντες τὰς αἰγιαλὰς, δι' χόμβοι λιμένος τυχεῖν. Οἱ δ' ἐπ πόρσω κλύζον)) Ἦγουν πόρρω εἰσὶν οἱ αἰγιαλοί. ὀλίγον δὲ ἀβρὸν ξύλον, ἀντὶ δ' ὀλίγον ξύλον κ' σύπλεις διείργει τὸν θάνατον, ἤγουν ἡ ναῦς. ἐ Ησίοδος, Χρήματα δὲ ψυχὴ πέλεται θνητοῖσι βροτοῖσι· κ' Καλλίμαχος, Ἀλλ' ἐμὸς ἐὰν κύμασιν αἰθυίης ἐσῳκίσθη.

Καὶ δ' ἂν ὀπὶ ποσσὶν ἐπὶ ποσσὶ βαίνοντες ἐπὶ ποσσὶ
Τόξον ὅτ' ἠέλιος καμπὴ καὶ ῥύτορα τόξου (πονηρὸς,
Ἑσπέριος καταδῆσαι, πεποιθὼς ὑκέτι νυκτί.
Σῆμα δέ τοι κείνης ὥρης καὶ μηνὸς ἐκείνου,
Σκορπίος ἀντέλλων εἶπη πυμάτης ὀπὶ νυκτός.
Ἦτοι γὰρ μέγα τόξον ἀνέλκεται ἐγγύθι κείνου
Τοξοτὴς, ὀλίγην ὃ προίτερος ἴσασθαι αὐτῷ
Σκορπίος ἀντέλλων· ὁ δ' ἀνέρχεται αὐλίκα μᾶλλον,
Τῆμος καὶ κεφαλὴ κυνοσούριδος ἀκρόθι νυκτὸς
Ὑψι μάλα βοχάᾳ. ὁὴ, δύεται ἠῶθι πρὸ
Ἀθρόος ὠκείων, κηφὺς δ' ἀπὸ χθονὸς ἐς ἰξύν.
Εἰσὶ δέ τις προτέρω βεβλημένος ἄλλος ὀϊστὸς
Αὐτὸς ἀτερ τόξου. ὁ δέ οἱ πρόσω πέτεται ὄρνις
Ἀκοντέρον βορέω.

Καὶ δ' ἂν ἐπὶ προτέρῳ) Κατὰ κοινοῦ, τῷ μηνί. προτέρῳ δὲ μηνὶ ἢ ἀηχείρωτος ὁ χειμὼν, ὃς ἐστι δεκέμβριος, ὅτε ἐν τῷ τοξότῃ ὁ ἥλιος. ὁ δὲ νῦς,, κ' ἐν τῷ προτέρῳ μηνὶ τοῦ τυβὶ, ἤγουν τῷ ἰανουαρίῳ· λέγει δὲ ἀβρὸν τὸν δεκέμβριον μῆνα· ἔτος γάρ ἐστιν ὁ προ ἢ ἰανουαρίου· πολλὰ παθὼν κατὰ θάλασσαν, ὡσὸς τὸν ἑσπέριον ὁρμίζει· μακραὶ γάρ εἰσι τότε αἱ νύκτες, ἐ σὺν ἔστιν εὐχερὲς τὸ ἀβπραυεῖν. Σῆμα) Ἐπειδὴ ἐν τῷ τοξότῃ ὢν ὁ ἥλιος, σὺν ἐᾷ αὐτὸν φαίνεσθαι, ἐξ ἄλλων τεκμηρίων ἢ μηνός, σοὶ δίδωσι καταλῆψιν. ὁ δὲ νῦς, τεκμήριόν σοι ἔσται τοῦ καιροῦ κ'

ϲ τῷ μὲν δὺς ἐκεῖνος, ὁ σκορπίος ἀνατέλλων ἐπὶ τῆς ἑῴας νυκτός, ἤγουν ἐπὶ ὁρίζοντος· τοῦ δὲ ἥλιος ἐνδεκάτῳ καὶ δωδεκάτῳ ὥραν ὁ σκορπίος ἀνατέλλει· αὐτὸς γὰρ ὁ τοξότης ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐστὶ κατέχεται. ὁ γὰρ σκορπίος μικρὸν πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς θεωρεῖται, ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς τοῦ ὁρίζοντος· τότε γὰρ συμβαίνει ϲ κέντρον τοῦ σκορπίου ἀνατέλλον θεωρεῖσθαι, ϲ τῶν τοῦ τοξότου κεφαλίδα σωμάτων τὸ κέντρον· μικρὸν δὲ ὕστερον ἀνατέλλει καὶ τοξότου βέλος κατεσκελές· δίχα τόξου πλησίον δὲ αὐτοῦ θεωρεῖται ὄρνις βορειοτέραν ἔχων τὴν θέσιν. Ωρίων) Ἐπειδὴ συμβαίνει τὴν μηνοειδῆ χειμῶνος ὄντος, συσκάσης νεφελώδης γίνεσθαι, καὶ τὸ σκορπίον μὴ εἶναι ἐμφανῆ, πιεζόμενα ϲ ἐξ ἄλλων φανερῶν ποιῆσαι τὴν ζόην τοῦ τοξότου κατέληψιν, καὶ φησὶν ὅτι ὁ ὠρίων τοιοῦτός ἐστιν ἀστρονόμος πᾶς κατανοήσει τὸ τῆς ἡμέρας. ὀλίγον γὰρ πρὸ τῆς ἡμέρας δύεται, δωδεκάτῃ ὥραν τῆς νυκτός. ἔστι δὲ ὠρίων λαμπρὸς ἀστὴρ νότιος ϲ ὁ κηφεύς, φησὶν, ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξυῖ· τὰ γὰρ λοιπὰ μέρη αὐτοῦ, ἀδηλα· πολέων δὲ ἐξεπίτηδες ϲ σημεῖα τοῦ χρόνου τίθεται, ὥστε κἂν εἷς μὴ πάντα τις δυνάμενος, ἀλλ' οὖν ἕνα ἐξ αὐτῶν πιστεύσας σώζεσθαι. Τῆμος δὲ) Ἡγουν ὅτε καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κυνοσούρου εἰς ὕψος ἀνατέλλει· ἡ γὰρ κεφαλὴ τοῦ κυνοσούρου ἐπὶ τοῦ ἰξυοῦ τῆς μεγάλης ἄρκτου ἀνατέλλει· τὰ δὲ αὐτοῦ ἀνατέλλει μόνα, ὡς τὸ, Τυδείδης δ' αὐτὸς ὡξ ἐὼν ἐθρῴσκοισιν ἐμίχθη.

-χεδόθεν δὲ οἱ ἄλλος ἀήτης,
Οὐ τόσσος μεγάλῳ χαλεπὸς χέμῳ ἐξ ἀλὸς ἐλθεῖν,
Νυκτὸς ἀταρχομένης· καὶμιν καλέουσιν ἀήτην.

Σχεδόθεν) Παρέκειται δὲ αὐτῷ ὄρνις ἕτερος ὑπὸ τὸν σύνεγγυς τῷ μεγάθει λειπόμενος· ἐκεῖνος χειμερινώτατος δὲ γινόμενος κατὰ τὴν ἑῴαν αὐτοῦ ἀνατολήν· καλεῖται δὲ ἀήτης. θεσπεσίως δὲ θεῖ τὸ τοξότου, φησὶν, ἔστι δὲ καὶ ἕτερος οἷος θεῖ τῶν ὑπὸ τὸ τοξότου θεσσαλικῶν κτηνοτρόφων. τὸ θεῖ τὸ θεσπεσίως δὲ οἷος τὸ αἴτιος, οὐκ ἀπὸ τινος διδάσκει θεσπιγνωσμένος, καὶ παρὰ τοῦδε μόνος τῶν σωκράτην παρελείπας. Χαλεπὸς χέμῳ) Τὴν ἑῴαν δὲ ἀνατολὴν ποιεῖσθαι ὁ ἀήτης, μέγαν χειμῶνα σημαίνει, ϲ ἡλίου ὄντος τότε θεῖ τὰ μέσα τοῦ τοξότου, ὅτε λοιπὸν ἀνατέλλοντος ἡλίου σὺν τῷ τοξότῃ, καὶ αὐτὸς ἀνατέλλει σὺν αὐτοῖς. ὁ δὲ λόγος, χαλεπὸς ὕπνος καὶ θηνὸς ἀναπείλας, πτελέοσης νυκτός· ἕως γὰρ ἀνατέλλει σὺν τῷ τοξότῃ ἐν τῷ χαίτῃ μηνὶ, ἤγουν τῷ δεκεμβρίῳ, χειμῶνός ἐστι σημεῖον· διὸ εἶπε, τοῖς πλέουσι χαλεπὸς, ἀφ' οὗ τότε κρύον. ὃν καλοῦσιν ἀήτην ἐντυμολογοῦντες, παρὰ τὰς ἀήτας, ϲ τὰ χειμερινὰ πνεύματα, ὧ δηλονότι χειμερινὸς ἀναπείλας.

Δελφὶς δ' ὑ μάλα πολλὸς ὑπὶ στέχῃ ἀγκερῶνι,
Μεσσόθεν ἡερέθων· τὰ δέ οἱ περὶ τέσσαρα κεῖται
Γλωσσέα, πλατύνουσι δύο, παρὰ δύο πτερύγεσσι.
Καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω καὶ ἀλήσιος ἠελίοιο
Μεσσηγὺς κέχυται· τὰ δὲ νοτίδι πέλεται ἄλλα
Πολλὰ μεταξὺ νότοιο καὶ ἠελίοιο κελεύθου. 320

Δελφὶς δ' οὐ μάλα πολλὸς) Πάλιν τὸν δελφῖνα, ἀπὸ τῆς ἐγνωσμένης διδάσκει. ἀγκερώτου δὲ γάρ σφόδρα, φησὶν, ἐκλαμπρύνεσθαι. ἐπιφέρει οὖν, μεσόθεν ἡερέθειν, ὅτι τὸ μέσον αὐτῆς σφόδρα σκοτεινόν ἐστιν. ἐπικαταφέρεται οὖν τῷ ἀγκερώνι ὁ δελφὶς, συνάπτων τὰ πολλὰ, τέσσαρας ἔχων αἰσέρας ἐπισήμους ὧν τῷ παραλλήλῳ κειμένους. φησὶν οὖν, τὰ δέ οἱ περὶ τέσσαρα κεῖται γλωσσέα. ἔοικε δὲ ῥομβοειδὲς ἔχειν τὸ σχῆμα. ποιητικῶς δὲ εἶπε τοὺς αἰσέρας γλωσσέα· γλῶσσα γάρ ἐστιν, ἡ ὧν τῷ ὀφθαλμῷ κόρη. κατηστερίσθαι δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος· ἐρασθέντος γὰρ αὐτῆς τῆς Ἀμφιτρίτης, συνήργησε τῷ γάμῳ. Ἑρμιππος δέ φησιν, ὅτι ἐπὶ Ἀπόλλωνος τιμῇ ἠγήσατο Κρησὶν εἰς Δελφούς· ἔνιοι δέ, τὴν κομήτην τὸν Αρίονα τὸν κιθαρῳδὸν εἰς γῆν. μέχρι δὲ τούτου τὰ περὶ τὸν βορέαν αἰσέρων· μέτεισι δὲ συνεχῶς ἐπὶ τὰ νότια. Καὶ τὰ μὲν οὖν) Επλήρωσε πάντα τὰ ἐν τῷ βορείῳ μέχρι τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, καὶ αὖτα τὰ δώδεκα ζῴδια, καθά φησι, ταῦτα πάντα τὰ περιεχόμενα μεταξύ ἐστι τοῦ βορείου τῆς τοῦ ἡλίου πορείας· ἵνα λέγῃ μέσον βορείου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ἀλήσιον δὲ, ὅτι ὁ ἥλιος εἰς τὰ πλανήτων ἐστί· τὰ μὴ τροπικὰ φαινόμενα, ἀπλανῆ. Ηελίοιο κελεύθου) Ηλίου κέλευθός ἐστιν, ἡ διὰ μέσου τοῦ ἐκ. ζωδίων τοῦ ἐναντίας τῇ παντὶ κινήσεως. ἄλλως δὲ αὐτῶν εἶπεν, οὐκ ἀπφκήτως· ἀνώμαλος γάρ ἐστι καὶ βραδεῖα. ἀγέμμος δὲ ὁ ἥλιος ὑπὸ τοῦ ἐρανοῦ περιφορᾶς, εἰς τὐπίσω κατὰ μικρὸν ὑπονοσεῖ, καὶ ταύτῃ αὐτοῦ ἰδίαν κίνησιν λέγουσιν ἄνισον, ὧν ἰσημερείας καὶ ἀφελήματος χρόνῳ θεωρεῖται. Νοτίδι πέλεται) Τὰ νότια ὧν κάτω κεῖνται, ὡς περὶ τὸ κλίμα τοῦ κόσμου, ὡσαῦτ ἄνω τὰ βόρεια, ἀφ' οὗ ἐξάρτημα. ὁ δὲ νότος, τὰ δὲ ἄλλα ἄστρα κάτω τέλεται, καὶ ἔστι μεταξὺ τοῦ τε νότου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ἃ ἄλλα ὧν ἄλλοις ὅποις κέχυται. τὰ δὲ, ὑπὸ ταῦτα λέγει) φέρεσθαι μεταξὺ νότου καὶ τῆς τοῦ ἡλίου κελεύθου.

Λοξὸς μὲν γαῦρος τομὴν ὑποκέκλιται αὐτὸς
Ὠρείων· μὴ κεῖνον ὅλως καθαρὴν ὑπὸ νυκτὶ "ἐνὶ
Υψοῦ πεπτηῶτα πτέρυγεσσι, ἀλλὰ πεποίθοι,
Οὐρανοῦ

Οὐρανὸν εἰσωμιδῶν προφερέστερα ἠπόλλων.

λοξὸς μὲν) Περὶ τὸ ἀρίστερον νῶτον λέγει· πάντα γὰρ τὰ ἐν τῷ βορείῳ καὶ τὰ ἐξ ἐκείνων διδάξας ιϐ'. ζώδια, ἔρχεται ἐπὶ τὰ νότια· καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν ποιούμενος, ἀπὸ τοῦ ἐπισημοτάτου καὶ λαμπροτάτου ὑπὲρ πάντα τὰ νότια ἤρξατο, ὅ, περ καὶ τῆς Ομηρικῆς χρήσεως ἔτυχεν· ἐν βραχεῖ γὰρ ὁ ποιητὴς λέγει δύο ζωδίων ἐπισήμων, καὶ τὰ νότια καὶ τὰ βόρεια ἐδήλωσε, καὶ ὅτι ὡσπερ δύθεσίς ἐστιν ἀπὸ τῆς ὄψεως τὰ ἄρκτια μέρη τοῦ ἀρίστερου, ἀστρονομικῶς εἶπεν, Ητ' αὐτοῦ τρέφεται καὶ ῥ' ἀρίστερα δοκεύει. εἰκότως οὖν ἐν τοῖς βορείοις ἐκείνης πρῶτον μνήμην ποιησάμενος, νῦν ἐν τοῖς νοτίοις ἐξ ἀντικρυμμένης μνημονεύει, ἐπεὶ τὴν ἀφ' ἑαυτῶν πόλον πρεσφέρειαν τέμνων φησίν. ἐν ἀμφοτέροις δὲ κείμενος τοῖς ἡμισφαιρίοις, ἐπέχει μοιρῶν κατὰ μῆκος ιζ'. κατὰ δὲ πλάτος λ'. μείμφοιτο δ' ἄν τις Ἀράτῳ, ὡς μὴ ἀκριβῶς πεποιήκοτι τὴν ἀρίστερον θέσιν· ἡ γὰρ ὑπὸ τὸ διηνεκὲς μῆκος τοῦ παύρου ἐστίν, ἀλλ' ἔτι τοῦ παύρου ἀναγκαιότερός ἐστιν. ἆρ' οὖν ἐν πᾶσι τοῦ ἀκριβείαν συνήθροισμος, κατὰ τοῦτο μόνον ἐσφάλη; εὐδαιμῶς. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νῦν ἡμεῖς λέγομεν, τὸν πρεσφαφῶν καὶ τὸ ἀφιμεμετρημένον χορὸν, ὑφ' ὃ τιμᾶται ἐστὶν ὁ ἀρίστερος· ὁ γὰρ πᾶς ζωδιακὸς κύκλος δώδεκα τιμαῖς διαιρεῖται), αἷς διείργεται ἑκάστου ἕκαστον ζῴδιον· τομὴν οὖν λέγει, τὸ ἀφορίζον ἕκαστον μέρος τῶν ζῳδίων· ὑπὸ τοιοῦτον γὰρ τιμᾶται ἐστὶν ὁ Ωρίων. τοῦτον δὲ Ησίοδός φησι, Βρύαξης τῆς Μίνωος καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· δῶρεαν δὲ ἔχειν τὸ ξίφος τὸ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι. ἐλθὼν δὲ ἐς Χίον, Μέροπι τῷ Οἰνοπίωνος βιάσασθαι οἰνωφέντα· τὸν δὲ Οἰνοπίωνα χαλεπαίνοντα, ἐκτυφλῶσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς Λῆμνον ἀλιτεύοντα τῷ Ηφαίστῳ συμμίξαι, ὃς αὐτὸν ἐλεήσας, δίδωσιν αὐτῷ παιδηγέτην Κυδαλίωνα· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀναβλάς, ἐν ἡλίῳ συμμίξας, ὑμάθη· ἐν ἔτει ἐπὶ τ' Οἰνοπίωνα ἦλθε, τιμωρήσασθαι μέλλων. ὁ δὲ μαθὼν, ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν ὀρύειν, εἰς Κρήτην ἦλθε, ἐν τῇ Ἀρτέμιδι σύνηθες ἦν. ἐπιχρήσας οὖν ἐν ταύτῃ βιάσασθαι, ὑπὸ σκορπίου ἀπολλεῖς, ἐτελεύτησεν. Οὐρανὸν εἰσωμιδῶν) Ο ἀναβλέψας, φησὶν, ἐν κεφαλῇ, ἐν πανσελήνῳ νυκτὶ εἰς τ' ἐρανὸν, οὐκ ἄν ὄροι ἄλλο λαμπρότερον Ωρίωνος ἄστρον. ἢ τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ μεσουρανοῦντος Ωρίωνος, τὰ λαμπρότατα τῶν ἄστρων ὑπὲρ γῆν ὁρᾶται, ταῦρος, ἡνίοχος, δίδυμοι, κανικέφεια· ἐν ᾗ ὑψοῦ πεπλῆνται, μεσουρανοῦντα σημαίνει. τὸ δὲ παρέρχεται τοιοῦτόν ἐστιν, ὁσίως αὐτὸν παρέρχεται), μὴ νομίσῃ ἄλλα αὐτοῦ κρεῖττον θεάσασθαι. τὸ δὲ ὑποκέκλιται, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐξωρθωμένος ἐστὶν, ἀλλὰ χῆμα ἔχων κυνηγετικὸν, καὶ ὡσπερ ἐπιτηδεύων κυνηγετεῖν· ὡς συντέχνη τῇ ἰσοπλατεῖ καὶ τ' ἀστερισμόν. ἔχει γὰρ τὴν δεξιὰν ὡσπερ ῥόπαλον φέρουσαν, καὶ ἐπιβλέπει, ἀφ' οὗ νόμιμος ἀστερὴν συνήθροισμος.

Τοῖος

Τοῖος ϗ φερτερὸς ἀφεσμένῳ ἐστὶ νώτῳ
Φαίνε) ἀμφοτέρωσιν κύων ἐπὶ ποσσὶ βεβηκώς,
Ποικίλος, ἀλλ' ὑπόλα πεφασμένος, ἄλλα κατ'
Γαστέρα κυάνεος φαείνε). ἡ δέοι ἄκρη (αὐτίκα
Ἀστέρι βεβλη) ἀφνὴ γένυς, ὅς ῥα μάλιστα
Ὀξέα σφειαίῳ κεφαλὴν καλέεσκον ἄνθρωποι
Σείριον· οὐκ ἐπὶ κεῖνον ἅμα ἠελίῳ ἀνιόντι,
Φυταλιὴ ψυδρὸν), ἀναλδέα φυλλιόωσαν·
Ῥα γὰρ οἳ ἔκρινε Διὸς σήμασιν ὀξὺς ἀίξας.
Καί μιν, ἔρρωσεν· τῷ δὲ, φλόον ὤλεσε πάντα.
Κείνου ϗ καπόντος ἀκουόμην· οἱ δέοι ἄλλοι
Σῆμ' ἔμεναι μελέεσιν ἐλαφρότεροι φαείνειν.

Φαίνεται) Κάτω τῆ ὠρίωνος· νοτιώτερός ἐστιν ὁ κύων, ὁ σείριος καλούμενος, ὃν Ὠρίωνος κύνα λέγουσι κατ' ἐπίκλησιν, ὡς φησιν Ὅμηρος, Οἵ τε κυν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι. τὸ δὲ φρασὶ, ὅτι κυνηγῷ ὄντι Ὠρίωνι, συνηκολούθει ὁ κύων, ϗ ἦν αὐτῷ φύλαξ. τὸ δὲ, ποσὶν ἀμφοτέρωσιν, ἤτοι τοῖς ὀπισθίοις· ἐπ' αὐτῶν γὰρ βεβηκώς ἐστιν· ἢ ἀμφοτέρωσι τοῖς ἐμπροσθίοις, ὃ ϗ μᾶλλον· τὰ γὰρ σφυρὰ αὐτῷ ἴσα ποδῶν ϗ ὀπισθίων, ἐφ' ὧν βέβηκεν, ἀφανῆ ἡμῖν, ϗ ὑπάνυ δυσύνοπτά ἐστι. Διὰ τοῦτο ἀμφοτέρωσι λέγει, ἴσως ἐμπροσθίοις, ϗ δίδωσι σαφέστερον μᾶλλον τὴν κατάληψιν. νοείσθω δίνιον τὸ βεβηκὼς, οἷον ὁρμῶν ϗ ἀνατείνων ἴσως ἐμπροσθίοις ποσί· μὴ γὰρ τῆς κεφαλῆς, οἱ πόδες ἀνατείνουσιν οἱ ἐμπροσθιοι· οἱ δὲ ἄλλοι τὸ λοιπὸν αὐτῷ ἐκπεπληρωκότες σῶμα ἀστέρες, ἐλαφροὶ ϗ ἀνεπαχθεῖς εἰσιν ἡμῖν. Ποικίλος, ἀλλ' ὑπόλα πεφασμένος) Τὸ ποικίλος, σημαίνειν, ὅτι ποικιλίαν ἀστέρων ἐσὶν ἰδεῖν· ἔχει γὰρ ϗ ἀμυδροὺς ϗ λαμπροὺς ἀστέρας ἀναμεμιγμένους· οὕτω γὰρ ποικιλία λέγεται· τὸ δὲ παραπλήσιους, ἐπορισμὸν, ὅτι ὑ δεῖ εἶναι μήτε λαμπροὺς, οὔτε τὸ ἀναπαλιν, ἀλλὰ δεῖ κρᾶσιν εἶναί τινα. ἔστιν οὖν ὁ κύων πεποικιλμένος· ἐξ ὧν ϗ αὐτὸς ἐπιφέρει, ἀλλ' ὑ πάντα πεφασμένος· ὑ γὰρ ὅλη μόνων συγκεκιμένη λαμπρῶν ἀστέρων, ἀλλ' ἔχων ϗ τινὰς ἀμυδροὺς· εἰκότως ἂν ποικίλος ἐσίν· ἢ ποικίλος, διὰ τὸ ἐπ' ἄκρας αὐτῆ τῆς ῥινὸς ἀστέρας, ὃς ἰδίᾳ σείριος καλεῖται, παρ' ὅσον στίλβει αὐτῆ τὸ φῶς, καὶ ἔστι πορφυρίζον ὑπὸ τῆ παλμοῦ τῆς λαμπηδόνος. κατὰ τοῦτο οὖν ποικίλος, καθὰ τὰς ἀστεροπαρμαρυγὰς, ὡς ἂν πορφυριζούσας· ὑ γὰρ οἱ τὴν γαστέρα ἐπ-

λαπτελουῦντες ἀστέρας σφόδρα λαμπροί. ὁ σπερ ἔτος ὁ ἀστὴρ ὁ Ὠρίωνος ἐπιτέλλεται αὐτῇ τῇ χειμῶνι, ὀξέα ἐστὶ σφόδρα σιλβόντως τὸ φῶς ἀποπέμπει. σφαλερὰ οὖν, ἀντὶ τοῦ τὸ φῶς ἀφίησι στερρότατος. ὁ γὰρ ἐν ἑαυτῷ πεπυκνωμένῳ ἔχει ὁ ἀστὴρ τὴν λαμπηδόνα, ἀλλὰ διαχάσκουσαν, ὡς ἂν πάλλωσιν. Οὐκ ἔπι) Συναναπέλλει τῷ ἡλίῳ ὁ σείριος, ὅτε γίνεται εἰς τὸ θερινὸν τροπικὸν ἐν τῷ καρκίνῳ, ἀλλ' ἐπιφαίνεται, ὃς ἐστὶ κατὰ ῥωμαίους ἰούλιος, ὅτε ἡ φέρει πυρετὸν δηλοῖσι βροτοῖσι. ὑστερικοῦται δὲ σφοδρῶς γινόμενος τοῦ καύματος, πάντες οἱ ἀνασφοροι καρποὶ πέπειροι γίνονται. ὃ δὲ, οὐκ ἔπ' ἐκεῖνον τὸ σείριον, ἐλλιπισμός ἐστιν, ἀντὶ τοῦ, ὑκέτι ἐκείνου ἀνίοντος ἅμα ἡλίῳ, ψεύδονται αἱ ἄρκται, ἀναλδέα φυλλοβοῦσαι, ἀναυξῆ βάλλουσαι. ἀλλά, τὰ μὲν ἰσχυρὰ, διανέχοντα ἀεὶ τὸ καῦμα, τῶν καρπῶν πέπειρα ποιεῖ, τὰ δὲ ἐξασθενήσαντα διαφθείρει. ἀκούομεν δὲ, ἀντὶ τοῦ αἰθανόμεθα· ἀναπέλλοντος γὰρ αὐτοῦ ἀνπλαμβανόμεθα, καὶ ὅτε τροπὴν ποιεῖται ἡ δύσις, πάλιν γινώσκομεν. ἐπειδὴ γὰρ ὑτὸς ὁ ἀστὴρ ἐστὶν ἐν παντὶ τῷ κυνὶ ἐπισημότερος, φησὶν ὅτι καὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως αὐτοῦ αἰθανόμεθα· οἱ δὲ ἄλλοι οἱ λοιπὸν αὐτοῦ ἀποτληροῦντες σῶμα ἀστέρες, ἐλαφροὶ καὶ ἀνεπιχθεῖς εἰσιν ἡμῖν.

Ποσσὶν δ' ὠείωιος ὑπὸ ἀμφοτέρῃσι λαγωοῖς,
Ἑρμηνεὺς ἤματα πάντα διώκεται. αὐτὰρ ὄγ' αἰεὶ
Σείριος ἐξόπιθεν φέρεται μετόπισθε ἐοικώς,
Καί οἱ ἐπαντέλλῃ, καὶ μιν καπόντα διώκῃ. ὑκνοῦ

λαγωὸς) Εὖ καὶ ὡσθησκόντως ἔχουσι ἡ τῶν ἄστρων θέσις· τῷ γὰρ κυνηγῷ ἑπόμενος ὁ κύων φερωνὸς, καὶ ὁ λαγωὸς ὡδὶ πόδας τοῦ κυνηγοῦ. ὑπὸ οὖν τοῖς ποσὶ, φησὶ, τοῦ ὠείωνος, λαγωὸς ὡσανεὶ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς, ὃ ὡσαναπέλλοντα ὡδαπλήλως τὰ ἄστρα. καπηβερίσθαι δὲ αὐτὸν λέγουσιν ὑφ' Ἑρμοῦ, διὰ τὴν ταχυτῆτα καὶ τὴν παλυηνίαν· μόνῳ γὰρ τούτῳ ἐδόθη κύειν πλείονα, ὧν τὰ μὲν τίκτει, τὰ δὲ ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ. Ἑρμηνεὺς ἤματα πάντα) Ποιητικῶς χαριεντιζόμενος, ἅμα ἡ ὡσθεὶς τὸ διωκεῖς τῆς φύσεως τοῦ κόσμου ἡ τὴν εἱσπεῖ ἡμερησίου διαμονὴν λαπβλέπων, φησὶν, ὁ λαγωὸς ἀδιαλείπτως διώκεται. τὸ δὲ ἑρμηνεὺς, διωκῶς. σημαίνει δὲ τὸ αἰώνιον τοῦ κόσμου καὶ ἄφθαρτον. Καί μιν καπόντα διώκει) Ὡς ὡσπερ γὰρ καταφερόμενος εἰς τὸν λαγωὸν ἐστιν ὁ κύων.

Ἡ ἧ κυνὸς μεγάλοιο κατ' ὄμμα ἕλκε) ἀργὼ
Πρυμνόθεν· ἀλλ' ἤτοι τῇ γε κὶ χρέος εἰσὶ κέλεσθαι,
Ἀλλ' ὄπιθεν φέρεται τετραμμένη, οἷα καὶ αὐταὶ

Νῆες

Νῆες, ὅτ' ἂν δὴ ναῦται ἐπιτρέψωσι χορώνῃ, ἄπ-
Ορμον ἐσερχόμενοι· τὴν δ' αὐτίκα πᾶς ἀνακόπτῃ
Νῆα, παλιρρόθιον δ' ἂν καθάπλεται ἠπειρόθι.
Ὡς ἦ τε φρύμνηθεν ἰησονὶς ἕλκεται ἀργώ.
Καὶ τὰ μὲν ἠεέλιος ἀνάστερος οἷα παρ' αὐτὴν
Ἰσὸν ἀπὸ πρώρης φέρεται, τὰ δὲ πᾶσα φαφνή·
Καί οἱ πηδάλιον κεχαλασμένον ἐς ἁλὸς ἶφι
Ποσσὶν ὑπ' ὑραίοισι κυνὸς πεπάρθιον ἰόντος.

Η δὲ κυνὸς μεγάλοιο κατ' ὀρίωνα) Πρὸς ἀντιδιασολλὼ τὸ μικρὸν κυνός, ὃς καλεῖται πρὸ κύων, ἀφ' οὗ τὸ καὶ πρὸ τοῦ σημεῖα ἀνατέλλειν, πρὸ ὃν τὸν μικρὸν κύνα ἐπίκειται καὶ ὁ γαλαξίας. ὁ δὲ νοῦς, ὅπισθεν δὲ ὁ σῖριος κυνὸς ἡ ὀρίωνα φαίνεται, οὐκ ἔχουσα τὴν θέσιν κατὰ τὴν φύσιν, ἐπειδὴ ἡ τὴν πρόρραν ἔχει προηνιόχων καὶ προβάλεσαν, ὡσαῦτως ὤφειλε. ἀφ' ἧς τοῦτο καὶ πρώρα καλεῖται κατὰ Ηρωδιανόν, ἐτυμολογοῦντα αὐτὴν πρὸ τοῦ τὸ προϊέναι τὸ προπορεύεσθαι, προΐορα τις ἔσται καὶ πρώρα, προηγορευμένον ἔχουσα τὸ ι'. ἐπεὶ οὖν τὴν πρόρραν οὐκ ἔχει ἡ ὀρίων, φησὶν ὅτι πρὸς τὸ ἐναντίον πτυμνόθεν ἕλκεται, ἤγουν ὄπισθεν φέρεται ἡ ἀργὼ πρὸς πτύμναν, ὁμοίως ταῖς καταγομέναις τῶν νηῶν πρὸς πτύμναν· καὶ ἔστιν ἡμίτομος. τὸ δὲ ἕλκεται, ἴσως ὡς σκάφος· ἢ ὅτι ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ πρειάγεται. οὐκ εἰς δέον δέ, φησιν, αὐτῆς ὁ πλοῦς, ὅτι μὴ ἐπὶ πρώραν, ἐπὶ πτύμναν δὲ φέρεται. κορώνη δὲ, τὸ τῆς πτύμνης ἐπικαμπές· ὁ δὲ Αρατος λέγει τὴν πτύμναν, αὐτήν· ὅθεν Ομηρος κορωνίδας ναῦς· ἢ εἰς ἐναντίον φέρεται, ὡς ἐπὶ τὴν πτύμναν πταπῖσα, ὡσαῦτως καὶ ἄλλαι νῆες ἐπὶ τὴν πτύμναν τρέφονται, μόνον ὅταν προσορμίζωνται, ἵν' ᾖ, ἡ δὲ πτύμνα ὡς ἐπὶ γῆν ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσάγεται· ὅθεν καὶ τὰ πτυμνήσια δέσμοῦσι· καὶ γὰρ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων νηῶν, ἐπειδὰν οἱ ναῦται ἀποστρέψωσι τὴν κορώνην, ἤγουν τὴν πτύμνην ἐν τῷ ὁρμίζεσθαι, τότε πᾶς αὐτὴν τὴν ναῦν ἀνακόπτει καὶ ἀνορθοῖ εἰς τὸ ἐναντίον, ἵνα μὴ ὁρμὴ λαμπομένη ἡ ναῦς, ἀθρόως ἐμπέσῃ τῇ γῇ. εἰς ζυγὸν οὖν ἠρέμα κωπηλατοῦντες κατ' ὀλίγον προσορμίσαι ποιοῦσι· διὸ καὶ αὐτός φησι, Παλιρρόθιον δὲ καθάπλεται ἠπειρόθι, ἤγουν τῇ εἰς ἐναντίον κωπηλασίᾳ καθορμίζεται τῇ ἠπείρῳ. ἠεέλιος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνάστερος ἡ ναῦς· ἰησονὶς δὲ ἡ ναῦς τοῦ Ἰάσονος· κατηστερόθη δὲ αὕτη ἀφ' ἧς Αθηνᾶν, ὅτι προφήτις ναῦς ἐδείχθη παρ' αὐτῆς· ἀλλ' εἰς ἐναντίον φέρεται. Καί οἱ πηδάλιον) Τὸ πηδάλιον κεῖ) προβαίνοις ὀπισθίοις ποσὶ ὁ κυνὸς, ὅπου ὁ κύων τῆς ὀργῆς ἔμπροσθεν πορεύεται. κεχάλασται δὲ τὸ πηδάλιον αὐτῆς, ὡσαῦτως ὁρμιζομένης νηὸς, ἐπειδὴ πτύμναν ἔχει μόνον, ὃ ὡσαῦτως διόλου εἰσορμιζομένη ἐστί.

Τῶν

Τῳ δὲ κὴ ὐκ ὀλίγην περ ἀπόπροθι πεπλῆγθι
Ανδρομέδῃ, μέγα κῆτος ἐπαγχόμενον καπετοῖο·
Η μὲν γὰρ θρῄϊκος ὑπὸ πνοιῇ βορέαο
Κεκλιμένη φέρεται· ὃ δέ οἱ νότος ἐμπρὸν ἀγάγῃ
Κῆτος, ὑπὸ κρίῳ τε κὴ ἰχθύσιν ἀμφοτέροισι
Βαιὸν ὑπὲρ ποταμοῦ βεβλημένον ἀστερόεντος.

Πεπλῆγθαι ἀνδρομέδῃ) Διαλαμβάνει πρὸς ᾧ κῆτος, ὃ Ποσειδῶν ἔπεμψε τῇ κήφει, ⁊ πρὸς τῆς ἀνδρομέδης, καὶ διδάσκει αὐτὸ τὸ κῆτος ἀπό τινων προειγνωσμένων τῶν τε κελεοῦ κὴ τῶν ἰχθύων. ὁ δὲ νοῦς, τὴν δὲ ἀνδρομέδῃ καίπερ πλὴ πόρρω τοῦ κήτους ὖσαν, ὁμως ἐμφοβεῖ. πεπλῆγθαι δὲ, ἤγουν ὡς προσδεδέχθαι ἑτοίμην ὖσαν τῷ κήτει, ἢ ὅτι ἐμφαίνειν προεέχῃ τὸ δέος· ἀπερράφη γὰρ καὶ τὸν ἀφορᾷ πρὸς τὸ κῆτος, ἐπὶ δὲ τὰ βόρεια τὴν ὄψιν φέρει. Η μὲν γὰρ θρῄϊκος) Τὸ διάστημα τοῦ κήτους καὶ τῆς ἀνδρομέδης φησὶν· ἡ μὲν γὰρ ἀνδρομέδη, βορειός ἐστι· τὸ δὲ κῆτος, πολέμιον τῇ ἀνδρομέδῃ, ὅπερ ἤπειρον εἶπεν εἰς ἃ νότια ὂν, κάτω τοῦ κελεοῦ ⁊ τῶν ἰχθύων ἀμφοτέρων, ὀλίγον ἄνω κείμενον ⁊ ἀστερώδους ποταμοῦ· ἔστι γὰρ τὸ σύστημα νεφελωδὲς ἐξ ἀστέρων, ὕδατος ῥύσιν μιμούμενον, ὅπερ φησὶν ἠριδανοῦ λείψανον· κὴ γὰρ ἐκπεσων ἤθη, μεταχὼν τὸ κεραυνοῦ τοῦ Φαέθοντος· εἰς αὐτὸν γὰρ κατενέχθη ὁ Φαέθων ὑπὸ Διὸς καταβληθεὶς, ἀφ᾽ οὗ τὸ ἐπιβῆναι τῆς τοῦ ἡλίου ἅρματος.

Οἷον γὰρ κἀκεῖνο θεῶν ὑπὸ ποσσὶ φορῆται
Λείψανον ἠριδανοῖο πολυκλαύστου ποταμοῖο. "καὶ 36.
Καὶ ὃ μὲν, ὠρίωνος ὑπὸ σκαιὸν πόδα τείνει·
Δεσμοὶ δ᾽ ὑγροῖοι, τοῖς ἰχθύες ἄκροι ἔχουσι,
Ἀμφω συμφορέουσι, ἀπ᾽ ὑδάτων καλέοντες·
Κητείης δ᾽ ὄπιθεν λοφιῆς "ὀπιμὲξ φορέουσι," ἀναμὲξ
Εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι, εἰὴ δ᾽ ἀτρέμα πειρώνται
Κήτεος, ὃς κείνῳ περὶ τῇ ὀπίκρηται ἀκμῴδῃ·
Οἱ δ᾽ ὀλίγῳ μέτρῳ, ὀλίγῃ δ᾽ ἐγκείμενοι ἀγλῇ,

Μεσσῃ

Μεσσόθι πηδαλίου καὶ κήτεος εἰλίσσονται,
Γλαυκοῦ πεφρικῶτες ὑπὸ πλευρῇσι λαγῶνος
Νώτιμοι· ὑψηλοὶ γὰρ τοί γε πεφυγμένα εἰδώλοιο
Βεβλέαται μηγέεσσιν ἐοικότες, οἷά τε πολλὰ
Ἐξείης σιχόωντα παρέρχεται αὐτὰ κέλευθα
Ἀνυμένων ἐτέων. ταί πῃς ἀνδρῶν ὑκέτ' ἐόντων
Ἐφράσατ' ἠδὲ ἑκάστην ὀνομάσσατο πάντ' ὀνομαστί,
Ἠλιθα μορφώσας· ὑ γὰρ κε δυνήσατο πάντων
Οἷά τε κεκριμένων ὄνομ' εἰπεῖν, οὐδὲ δαῆναι. "οἵη
Πολλοὶ γὰρ πάντη, πολέων δ' ὑπὲρ ἶσα πέλονται·
Μέτρα τε καὶ χροιή, πάντες γέ μιν ἀμφιέλικτοι.
Τῷ δ' ὁμηρεύας γε ἐείσατο ποιήσασθαι
Ἀστέρας, ὅφρ' ὑπιδὰξ ἄλλῳ ὡδαικείμενος ἄλλος
Εἶδεα σημαίνοιεν· ἄφαρ δ' ὀνομαστὶ γνοίντο
Ἄστρα, καὶ ὑκέτι νιν ὑπὸ θαύμασι τέλλεται ἀστήρ.
Ἀλλ' οἱ μὲν καθαροῖς σπαρηότες εἰδώλοισι
Φαίνονται· τὰ δ' ἔνερθε διωκομένοις λαγωοῖς
Πάντα μάλ' ἠερόεντα, καὶ οὐκ ὀνομαστὰ φέρονται.

Οἷον γὰρ κἀκεῖνο) Θαυμαστικῶς ἐδέξατο ὁ κήτους διδαίξας τὸν ὡδαικείμενον ποταμόν· καὶ τὸ μὲν ἠριδανοῦ καλούμενον λείψανον, ὑπὸ τὸν τοῦ ὠρίωνος κεῖται ἀριστερὸν πόδα. οἱ δὲ ἁπτοὶ δεσμοὶ τῶν ἰχθύων, οἷς ἀμφοτέροις δέδενται, συμπεφερόμενοι) καὶ ἐπιψαύουσι τοῦ κήτους ἀκμῆς· ἡ γὰρ τοῦ ἠρίδανος ἀκμὴ, ἡ πρὸς τὸν ὠρίωνα, σελινοειδὴς ἔσα, ἄκρως ἐπιψαύει ἀμφοτέρων τῶν δεσμῶν, οἷς καὶ αἱ τῶν ἰχθύων ὐραὶ δέδενται). ἔστι δὲ ὁ ἠριδανὸς τῆς γοτνιώσης τῇ Ἰταλίᾳ θαλάσσης. καλεῖται) δὲ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ×βύσσερνος, αἰγύπτιοι δὲ φασι, νεῖλον εἶναι τὸ κατηστερισμένον. Κητείης δ' ὄπιθεν λοφιῆς ἀναμιξ φορέουσι)) Οἱ δεσμοὶ δηλαδὴ, εἰς ταὐτὸν περατούμενοι, καὶ εἰς τέλος ἐρχόμενοι. τὸ δὲ ὅς κεῖνος, ἀντὶ τοῦ ὅστις ἀστὴρ ἐπικεῖται τῇ ἀκμῇ τῇ ὠρίωνος κήτους. ὁ γὰρ

×βόδινος

ἐπὶ

ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ἀστὴρ, πέλει ἐπὶ τῶν δισμυρίων τῶν ἰχθύων. Οἱ δ' ἁλίευμα μύεσιν) Μάτην λέγει τὸ μύεσθαι. λέγε οὖν, ὅτι μικροὶ εἰσι καὶ ἀμυδροί. Φησὶ δὲ τῶν νοτίων ἀστέρων τῶν μεταξὺ τοῦ πηδαλίου καὶ τοῦ κήτους διηκόντων κατὰ τῶν τοῦ λαγωοῦ πλευρῶν. οὗτοι δὲ οἱ ἀστέρες ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἀστρονόμων ὑ διετυπώθησαν, οὐδὲ εἰδώλοις ἐποίλωτευ, ὡς ὡς ἅπαντα τὰ συζυγημένα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφανεῖς εἰσιν, ὄντες σφόδρα νότιοι, λέγει τοῦτο οὐ τυπώσεως ἔλαχον παρὰ τῶν παλαιοτέρων. οὕτω δὲ αὐτῶν ψιλῶς μνημονεύει, ὑπὲρ ὧν μή τινας τῶν ἐν τοῖς νοτίοις τούτοις τοὺς ἀστέρας θεασαμένους, πλανηθῆναι. τινες οὖν εἰσιν οἱ ἀστέρες οὗτοι, οὐ λέγει, ἀλλὰ διδάσκει ὅτι μόνον φέροντες. ἀμυδροὶ δὲ εἰσιν οἱ νοτιώτεροι ἀστέρες, ἐπειδὴ συζυγότεροί εἰσι τῶν βορείων· αἱ δὲ τῆς γῆς ἀναθυμιάσεις διδόμεναι, ἀμαυροῦσι τοὺς ἀστέρας. Οὐ γάρ τοι γε τετυγμένως) Οὐ γὰρ μορφωθέντος εἰδώλου ἐπὶ τοῖς μέλεσιν, ὁποῖα πολλὰ εἴδωλα ἐν συζυγημένοις πάντα ἐφεξῆς καὶ κατὰ ζῴξιν κείμενα, ἀνύει τὰς αὐτὰς ὁδοὺς ἐπιχωριάζοντα τῷ χρόνῳ. ἐδίδαξεν οὖν ἡμᾶς, ὅτι εἰδωλοποίησαν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἀστέρας, ὑπὲρ ὧν δύσνυκτους εἶναι· οὗτοι δὲ οὐκ εἰδωλοποιήθησαν, ὡς ἐν συζυγημένα. Ἐξείης τιχόωντα) Περὶ τῶν λοιπῶν διαλέγεται ἀστέρων, ὅτι ἕκαστος αὐτῶν τὰς αὐτὰς ὁδοὺς καὶ διαφορὰς ἔχει· ἀφ' ἧς ἂν σημείου ὁ ὁρίζοντος ὁ αἰγόκερως ἀνατέλλῃ, εἰς ἐκεῖνο πάλιν τὸ σημεῖον ἀνατέλλει καὶ εἰς οἷον ἂν μέρος δύσιν ποιήσῃ, πάλιν δρόμῳ, ὁσονεὶς ἕτερον μέρος δύσει. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐπὶ πάντων· ἕκαστον γὰρ κατὰ ἐν αὐτὸ σημεῖα ἀνατέλλει καὶ δύνει. Τά τις ἀνδρῶν ὑκάτ' ἐόντων) Τὰ εἴδωλα τῶ ὑκάτ ὄντων ἀνδρῶν παλαιὸς ἦν ἀνὴρ ἐσκέψατο, καὶ διενοήθη ἅπαντα, ἀθρόως καὶ ὁμοῦ μορφώσας, καὶ ὄνομα θεὶς ἑκάστῳ· ἐπὶ γὰρ ὑδρωΐδη πάντων τῶν ἀστέρων κεῖται ἕνα ἀγκελίων, ὄνομα εἰπεῖν, ἢ μορφεῖν, ἀλλὰ λαβὼν πολλῶν κηφέα λέγει καὶ ζεύστλω. εἰπὼν δὲ καὶ ταῦτα πάντα, διετύπωσε, καὶ συσημειώσατο πάσῃ τῇ ἀγατυπώσει δέδωκε, ζεύστην εἰπὼν, καὶ λέοντα, καὶ τὰ ἑξῆς· ἐδίδαξεν ἡμᾶς, καὶ πῶς εἰδωλοποιήθησαν, καὶ δι' ἣν χρείαν. Ηλιθα μορφώσας) Πολλοὶ γὰρ ἀστέρες κατὰ πᾶν μέρος τῆς ἁρπαγῆς ἐν πολλῶν ἴσως τὰ μυθήσῃ εἶσι, ἐν τῷ φῶς ἐν αἰ χρόαι ὁμοίαι, ἐν πάντες εἰσὶν ἀμφιελίκτοι, οἷον συνυφερόμενοι τῇ ἁρπαγῇ, ἀνατέλλοντές τε ἐν δυόντες. ἐπεὶ οὖν πολλὰ ἐστὶ τὰ ὁμοιώματα αὐτῶν, ὥστε ἠδύνατο ἰδίως καὶ κατ' ἐν σκοπεῖν· διὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔδοξεν αὐτοῖς συναγαγεῖν ἀστέρας πλείους, διεπίγνωσιν τὸ σχῆμα ἀποζαζομένους. Τῷ καὶ ὁμηγερέας) Διὰ τοῦτο, φησὶ, τὴν αἰτίαν αὐτοῖς ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἀγατύπωσιν ποιησαμένοις ἔδοξεν ὁμηγερέας καὶ ἅμα πλείονας ποιήσασθαι, καὶ ἀγατεῖναι ἀστέρας, ὅπως ἐφεξῆς καὶ κατὰ ζῴξιν ἄλλῳ προσκείμενα ἄλλα, ἰδέας ἐν μορφώσεις ἀποπλοίη. διήκει οὖν ἐκεῖνο τὰ ἐδώλια, τὰ συζυγημένα τοῦτο τὰ παρ' ἐκείνων μορφωθέντα ὀνόματα. καὶ νῦν ὑκέτι ἐν τοῦτο μετ' ἀνατέλλει ἀστὴρ, ἐδὲ κατερίζει τῇ κατότητι τῆς ὄψεως· πάλαι γὰρ τοῦ ὄψει ἔκειτο τε ἐν γνωμόν. Εἴδεα σημαίνοιεν) Τοῖς συζυγημένοις εἰδώλοις. ἢ ἑδετέρως εἶπε τὰς ἰδέας αὐτῶν. τὸ δὲ ἄφαρ· ἐν ἐδυώνατο πάντας ἰδίᾳ ἐν κατ' ἕνα κεχωρισμένον ὀνομάσαι, οὐδὲ μαθεῖν ἔκρυψεν καὶ γνῶναι, οὕτω μεμιγμένων ὄντων, δυνατὸν ὦν. Αλλ' οἱ μὲν, κατηρεῖς) Επὶ τὸ ἑξῆς κατὰ ζῴξιν ἦλθε λοιπὸν εἰς τὸ συζυ-

μβμεν. ἀλλ' οἱ μὲ πεθειρημβρόι ἀστέρες δύσπνοόπλοί πως, εἰδώλοις ἡρμοσμένοι, καὶ ἡμῖν φανερρί εἰσι. τὰ δὲ πεκείμβνα ἄστρα, κατωτέρω κείμβνα τῦ ἐπιδιακρμβύς λαγωοῦ. εἴπομβν δὲ, πῶς διάκειται· πάντα ἐσὶ μιξθα.

σκοτεινὰ καὶ ἀνοσόμοισι· ἃ δὴ μορφωθέντα ὀνομασίας ἔσχεν, ἀλλ' ἀχλυώδη ὄντα, διὰ τὸ εἶναι νότια & ἀπεσημήρυτα ἐσι. διὸ δὲ αἰτίαν μέμνηται μύθου αὐτῶν, πεθιεξθέμιθα.

Νεόθι δ' αἰγοκερῆος ὑπὸ πνοιῇσι νότοιο,
Ἰχθὺς ἐς κῆτος τεταμμένος ἠώρηται,
Οἷος ἀπὸ προτέρων, νόμιον δὲ ἑ κικλήσκουσιν,
Ἄλλοι δὲ ἀπορράδιν ὑποκείμενοι ὑδροχοῆϊ
Κήτεος αἰθυσσόμενοι κατὰ ἰξύος ἠερέθονται),
Μεσσόθι, νωχελέες καὶ ἀνώνυμοι· ἐκ δὲ σφῶν
Δεξιτερῆς ἀπὸ χειρὸς ἀγαυῆ ὑδροχόοιο,
Οἵη τις τ' ὀλίγη χύσις ὕδατος ἔνθα καὶ ἔνθα
Σκιδναμένη, χαεσποὶ καὶ ἀνηδέες εἰλίασιν).
Εἰ δέ σφιν δύο μᾶλλον ἐρεσσόμενοι φορέουν)
Ἀστέρες, οὔτέ κε πολλοὶ ἀπήμονες, οὐδὲ μάλ' ἐσθλοί·
Εἷς μὲν, ὑπ' ἀμφοτέροισι ποσὶν καλός τε μέγας τε
Ὑδροχόος· ὁ δέ, κυδιόων ὑπὸ κήτεος ὄρνῦ
Τὸς πάντας καλέουσιν ὕδωρ. ὀλίγοι γε μὲν ἄλλοι
Νεόθι τοξοτῆρος ὑπὸ προτέροισι πόδεσσι
Δινωτοὶ κύκλοι πεδιηγέες εἰλίασιν).

Νειόθι δ' αἰγοκερῆος) Περὶ τὸ νότιον ἰχθύος διαλαμβάνει. καὶ τοῦτο πάλιν ἀπὸ τῶν πεθεγνωσμένων διδάσκει, ἀπὸ τῦ αἰγοκέρωτος, σὺ τοῖς τῦ νότου πνοαῖς· σφόδρα γὰρ νότιός ἐσιν ὁ τοῦ αἰγοκέρωτος ἰχθύς. ὅτος δὲ ὁ ἰχθύς ἐσιν ὁ μέγας καλέμενος, ὃς κάμπλειν λέγε) ὕδωρ, ἀπὸ τῆς τοῦ ὑδροχόου χύσεως. τοῦτον δὲ σημαίνειν τὸς δύο ἰχθῦς εἶναι λέγεται. Ες κῆτος πεταμμένον) Τὸ γὰρ ὄφιν ἐπὶ τὸ κῆτος ἔχει αἰφορῶσαν. δύο οὖν δίδωσι τεκμήρια τῆς καταλήψεως ἀπὸ τοῦ αἰγοκέρωτος. τὸ δὲ

δὲ ἠάρηται, ἤτοι ἀπλῶς φέρεται, ἢ τὸ κυλιόμενον, ἐπὶ νότον ἐστὶν, ἀναμιτωειζομβρίω ἔχων τὴν ὄψιν, ὡς ἐπὶ τὸ κῆτος. Οἷον ἀπὸ πρωτέρων) Σφόδρα ἀκριβῶς, ἵνα μὴ περὶ ἰχθὺν Ἀφλαμυδάνων, λίαν πλανᾷ τὸν ἀκούοντα, ὡς πρὸς τοὺς προειρημένους προστίθησι τὸ οἷον ἀπὸ τῶν πρωτέρων, δηλαδὴ τῶν προεγνωσμένων ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ. καλοῦσι δὲ τὸν ἰχθὺν νότιον ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ ὅτι πρὸς τὸν νότιον ἐστὶ κύκλον. Ἄλλοι δὲ παρορμίδιον) Πάλιν Ἀφλαμυδάνει περὶ λίνων ἀστέρων κειμένων ἐν τῷ νοτίῳ, μεταξὺ τοῦ τε ἀστέρος καὶ ὑδροχόου καὶ Ϛ κήτους. μνημονεύει δὲ αὐτῶν πάλιν Ἀφλ. τῷ προειρημένῳ αἰτίαν, ὑπὲρ Ϛ μὴ λίνα πλανηθείωσιν ἰδόντα αὐτὰ ἐν τῷ νότῳ κειμένους. Φησὶν οὖν ὅτι ἀνόμοιοί εἰσι. Ναυκλήρους) Βραδεῖαν ἔχοντες τὴν κατάληψιν, ἀμυδροὶ γὰρ, Ἀφ. τὸ εἶναι προσηκοτέρους. τὸ δὲ ἐγγύθι, ὅτι ὁ ὑδροχόος ἔχει ὡς πρὸς ὑδρεῖον ἀπὸ ἀστέρων, ἀφ' ἃ λοιπὸν ἐξ κάτω ἀστέρες φέρονται, ὑδάτων χύσιν ἀπομιμούμενοι. ἔνθα δὲ ἓ ἔνθα, φησὶ, Ἀφ. τῆς κατωτάτω τῶν ὑγρεμπαὶς ὑδάτων, τῇδε κἀκεῖσε· ὅπερ γὰρ καὶ οἱ ἀστέρες ἐκεῖνοι. Χαροποὶ καὶ ἀναλδεῖς) Πυρροειδεῖς καὶ ἐκλαμπρους, ἢ οἱ μὴ μεγάλοι· ἀλδαίνειν γὰρ τὸ αὐξάνεσθαι. τὸ δὲ ἐν σφίσιν, ἐν πᾶσι δηλοῖ τὸ ὕδωρ ἀποτελοῦσιν ἄστρασι μᾶλλον τῶν ἄλλων δύο ἀστέρες φαεινότεροι καὶ λαμπρότεροι φέρονται, ὅτι πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστηκότες, οὔτε ἐπὶ πολὺ ψαύοντες ἀλλήλων. Εἷς μὲν) Ὁ μὲν εἷς καὶ πάνυ ἐστὶ φαεσφόρος, ὑπὸ δεξιᾶς τῆς ὑδροχόου ποσίν· ὁ δὲ ἕτερος, Ϛ κυανέως κήτους ὑπὸ τὸν ὠμόν. Νεύσῃ δεξιτῆρος) Εἰσὶ δὲ ἓ ἄλλοι ὁμοίως ἀφανέστεροι ἐν κύκλῳ προσεγγραφῇ, οὓς τῶν νεωτέρων λινὲς ἐρανίσκον καλοῦσιν· οἱ δὲ, νόπον στέφανον. εἶναι δὲ αὐτὸς, οἱ μὲν, Περμηνίδα φασίν· οἱ δὲ, Ἰξίονα τοξόν. κεῖνος) δὲ ὑπὸ δεξιᾶς ἐμπροσθίοις ποσὶ τοῦ δεξιτοῦ, καί εἰσιν ἀστέρες ιθ'. τὸ δὲ, δινωτοὶ, προσηγμένοι εἰς κύκλον, παρὰ τὸν δίνον, τὸν ἐγκύκλιον φορόν.

Αὐτὰρ ὑπ' αἰθομβρίῳ κέντρῳ τέρματος μεγάλοιο
Σκορπίου, ἀζηχὲς νότοιο ζυτήριον ἀίσσει.
Τοῦ δή τοι ὀλίζην μὲν ὅτι χθόνιον ὑψόθ' ἑοῦσης
Πύστεαι· ἀντιπέρηθεν γὰρ ἀείρεται ἀρκτίου· πάλιν
Καὶ τῷ μὲν μάλα πολλὰ μετηορέοισι κέλευθοι
Ἀρκτούρῳ· ὃ δὲ θᾶσσον ὑφ' ἑσπερίην ἄλα νίσσει.
Ἀλλ' ἄρα καὶ τεῖ κεῖνο ζυτήριον ἀρχαίη Νὺξ
Ἀνθεμόεντα κλάσασα πόνον, χθονὸς ἔθηκεν
Εἰνάλιον μέγα σῆμα· κεδαιόμενα γὰρ ἐκείνη πάλιν

Νῆες

Νῆες ἀπὸ φρενός εἰσι· τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφαύσκῃ
Σήματ' ἐποιχτείρουσα πολυῤῥόθοις ἀνθρώποις.
Τῷ μή μοι πελάγῃ νεφέων [x] εἰλυμμένον ἄλλων
Εὔχεο μεσσόθι κεῖνο φαεσίμβροτα ἕρκινῷ ἄστρον,
Αὐτὸ μὸ ἀνέφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὑψι δὲ μᾶλλον
Κυμαίνοντι νέφῃ πεπιεσμένον, οἷά τε πολλὰ
Θλίβετ' ἀιατέλλοντος ὀπωρινοῦ βορέαο·
Πολλάκι γὰρ καὶ τῦτο νότῳ ἐπὶ σῆμα πιτύσκῃ
Νύξ αὐτή, μογερῆσι χαριζομένη ναύτῃσιν.

[x] κεκλιμ-

Ὑπ' αἰγομβρῳ κέντρῳ) Λαμπρῶ· λαμπρότατον γάρ εἰσιν οἱ ἐπὶ τοῦ κέντρου ὑποκείμενοι ἀστέρες. μέγα δὲ τέρας, τὸν σκορπίον φησὶ, διὰ τὸ πολυειρημένα· ὅτι δύο ζωδίων ἐπέχει τόπον. ξ'. γὰρ μοιρῶν ἐστὶ τὸ ζώδιον· αἰγόμορον δὲ αὐτὸ φησι τὸ κέντρον, ὡς πρὸς τὸ σκορπίε τὰ δήγματα· ἔνιοι γὰρ σφόδρα λαμπρὸν ἔχουσι τὸ κέντρον τὸ τύμμα. ὁ δὲ νοῦς, κάτω δὲ τοῦ λαμπρὸν κέντρου τοῦ σκορπίου θυτήριον αἰωρεῖται, ὅ ἐστιν ἥρτηται, φέρεται· τὸ δὲ ἄλλῃ νότιο, ἀντὶ τοῦ ἀριστερὰ τοῦ νότου· νοτιώτερον γάρ ἐστι πάντων τῶν ζωδίων τὸ θυτήριον, τοῦ νοτίε πόλε ἐπιψαῦον. τὸ δὲ θυτήριον λιβανώτιδι ὁμοιόν ἐστιν, ᾧ φασι τὰς θεὰς χρήσασθαι, ὅτε τὰς Τιτᾶνας κατηγωνίσαντο. Ἐρατοσθένης δὲ φησι, τοῦτο τὸ θυτήριον εἶναι, ἐφ' ᾧ τὸ πρῶτον οἱ θεοὶ σπονδὰς ἐποιήσαντο, ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν ὁ Ζεύς, κυκλώπων κατασκοπευσάντων, ἔχον ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάλυμμα, ὅπως μὴ ἴδωσι τὴν τοῦ κεραυνοῦ δύναμιν· ἐπιτυχόντες δὲ τῇ πράξει, ἔδηκαν εἰς ὑ-

ρανὸς τὸ αὐτὸ κατασκεύασμα· ὃ εἰς τὰ συμπόσια φέρουσιν οἱ κατακείμενοι βαλόμενοι, ἢ αὐτοὺς αἰρόμενοι ἐν τοῖς ἀγῶσι, διὰ τοῦ ὀμνύειν δίδοσθαι βαλομένοις, ὡς δικαιοπίστου πίστιν παρῶσι, καὶ τῇ χρεὼ ἐφάπτοντες, ἀκινήτου σύγνωμοσύνης μαρτύριον τὸ πῦρ. ὁμοίως δὴ καὶ οἱ μάντεις τοῦτο ποιοῦσι. Τοῦ δήποτε ὀλίγον) Ἀντὶ τοῦ ἐπ' ὀλίγον χρόνον τοῦ ἐπὶ γῆς φερόμενον θεάσῃ. ἐσπερίαν ἄλλα δὲ, τὴν δύσιν λέγει. τὸ δὲ, ἀντιπίπτουσα εἰρηται, ἤγουν εἰς τὸ ἐναντίον. πῶς δὲ τὸ ἐναντίον τὰς ἀναφορὰς ἔχει, διδάσκει. Κέλευθοι δρηστῆρα) Τῷ μὲν δρηστῆρα σφόδρα μετέωρον καὶ μεγάλας εἶναι αἰ ἀναφοραὶ, ἅτε δὴ ὂν βορειότατον· τὸ δὲ θυτήριον ἐλάχιστον ὑπὸ τὸν ἐσπέριον ὠκεανὸν δύνειν. ἔλαβε δὲ τὸν δρηστῆρα, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐπιψαύει τοῦ βορείε κύκλε, ἢ πόλε, ὥσπερ καὶ τὸ θυτήριον τοῦ ἀνταρκτικοῦ. καί ἐστιν ὕτως· ἀνατέλλει μὲν λέοντος ὁ δρηστῆρας, ἰδοὺ δύο ὧραι· εἶτα παρθένος, ἰδοὺ δύο. εἶτα ζυγὸς, ἰδοὺ ὥραι ς'. εἶτα σκορπίος, ἰδοὺ ὧραι η'. καὶ τότε μὲν ὥραιον ὁρᾶται, τὸ

τὸ ἀντήλιον ἀνατέλλει, εἶτα ζέζότης, ὥραι ί. αἰγόκερως, ιβ'. ὑδροχόος ισ'. εἶτα ἰχθύες, ὥραι ις'. ☪ τῷ ἀντηλίῳ, ὥραι ή· ὀκλῷ οὐ ὥρας ποιῆται, δύετον τὸ ἀντήλιον· ὁ δὲ ἀρκτοῦρος, ις'. ὑπέργαιος μέν ἐστιν· ὑπόγαιον δὲ ἐκεῖνο, καὶ ἐναντίον ζύγου παραδύεται. διὸ καὶ τὸ μὲν ἀετίον δυνὰς· ὁ δὲ, μείζονας ἔχει τὰς φορμάς. Ἀρχαίη νὺξ) Ἀρχαιοτέρα γάρ ἐστι τῶν ἄλλων. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, Ἐκ χάεος δ' ἔρεβός τε, μέλαινά τε νὺξ ἐγένοντο. φασὶ δέ τινες, ὅτι μυθικῶς τι ἐπιψαύων καὶ φυσικῶς ἅπτεται, ὅτε ἡ νὺξ ὁδυρομένη τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀλαμπείαν τοῦ μαλακτικοῦ χλιμῶνος καὶ τοῦ πάγους σημεῖον ἔθηκεν ἐκεῖνο τὸ ἀντήλιον, ὅτε ὁ ἥλιος ἐστὶν ἐν αἰγοκέρωτι, τῷ τυδὶ μηνί, ὃς ἐστι κατὰ ῥωμαίους ἰανουάριος, ὅτε ☪ ὁ νότος ἐν χλιμῶνι πνεῖ. Νῆες ἀπὸ φρενὸς) Αἱ γῆες γὰρ ἀποφθορήμασι, ἐκείνῃ, ἤγουν τῇ νυκτὶ, δοκοῦσιν ἀρέσκειν) αὐτῇ, ἀλλ' ἄχθεται ἐφ' οἷς κινδυνεύουσιν οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸ πέλαγος. δοκοῦ δ' ἀρέσκεσθαι οὐκ αὐτῇ· ἀποθύμια γάρ ἐστι. Τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφαύσκει) Ἤγουν τὸ βιωφελές· ὡς καὶ προεῖπομεν, καὶ φυσικῶς ἅπτεται, ὅτι ἡ νὺξ πολλὰ τεκμήρια ἐπιδείκνυσιν, οἷς ἐπέρχεται τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς προσεκλυζομένους καὶ κινδυνεύοντας· δι' ὧν καὶ προεπιδείκνυσι, προσκέψασθαι τὰ μέλλοντα ποιεῖν. τὸ δὲ παλιρρόθιος, προσεκλυζομένους ἀνθρώπους· ῥόθια γὰρ τὰ ῥεύματα· κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ κλύδωνος ὁρμαί· οἷον οὐδὲ σύνεφής ὁ ἀὴρ ἦ, φανῇ δὲ τὸ ἀντήλιον καθαρὸν καὶ ἀνέφελον, τὸ δὲ ἄνω νέφη κατέχῃ, οἷα πολλάκις γίνεται, μαθήσεις ὅτι χλιμὼν ἔρχεται παραυτίκα. ἔνιοι δὲ, τὸ εἰλυμένον, κεκλιμένον πρὸς δύσιν, καὶ σωπᾶσι τὸ πελάγη, ἵνα ᾖ, μὴ μοι κεκλιμένον τοῦ πελάγη. σημεῖον δέ, φησιν, αὐτὸ νότου πνέοντος, ὑγρὸς δ' ἔστω, μή μοι ἐν τῷ πελάγη ὢν, ᾖ πλησίον ᾖ ἀντηρίς ☪ ἀνωτέρω ἄλλων ἀστέρων ὑπὸ νεφέλῃ κεκαλυμμένων, δύσῃ αὐτὸ ἐν μέσῳ ζοῦ ἑρμοῦ ἀνέφελον ☪ δυσώνυμον ἰδεῖν· τότε γὰρ σφοδρὸς χλιμὼν ἔσται· ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸ τὸ ἀντήριον σφόδρα πλησιάζῃ αὐτῷ τῷ νότῳ, διὰ τοῦτο ὅταν τὰ ἐπιόντα εἰς αὐτὸν νέφη ὁ νότος κάτωθεν πνέων, ἀπώσεται ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτὰ, αὐτὸς δὲ μένῃ ἀνέφελος, καὶ κεῖνο ἀνέφελον μένῃ. μὴ οὖν, φησὶν, ἐν μέσῳ πελάγη ὢν δύσῃ ἰδεῖν, τὰ μὲν ἀνωτέρω αὐτοῦ ἄστρα κεκαλυμμένα νέφεσιν, αὐτὸ δὲ ἀνέφελον· τότε γὰρ χλιμὼν καὶ νότος ὁ δηνὸς ἀήτης, ὅσπερ ἐστὶ θαλασσαπόμπος ἁμαρτῇ δ' αὖ Διὸς ὄμβρος. εἰλυμένον δὲ ἄλλων, τουτέστιν ὑπὸ νεφελῶν ἄλλων εἰλυμένον τὸ ἀντήριον. Κυμαίνοντι) Φιλεῖ συνήρμοσεν ὁ μέλλων πνεῖν ἄνεμος τὰ ὑπαρκείσματα νέφη. Πολλάκι γάρ) Τοῦτο σημεῖον αὐτό ποιεῖ ἐπὶ νότου. φοβοῦ δ' οὕτω ἐπὶ τῷ σημείῳ ☪ ἀντηρίς πνέοντα νότον, ἕως ἂν ἐπιφρίψωσιν ☪ βορέου αἰθύσσηται.

Οἱ δ' εἰ μὲν κε πίθωνται ὀλοίσια σημαίνοντι, Ἀΐσσα τε κουφά τε πάντα, καὶ ἅρπια ποιήσωσι), Αὔλακι ἐλαφρίζοντες πέλει) πόνος· εἰ δέ κε μὴ

" φέρει) ὑψόθεν

Υφόθεν ἐμπλήξῃ δίνη ἀνέμοιο θύελλα
Αὔτως ἀπρόφατος, ἠὲ δὲ λαίφεα πάντα ταρύξῃ,
Ἄλλοτε μὲν τ' ἐπάμωθεν ὑποδρυχα ναυτίλλονται·
Ἄλλοτε δ', αἴκε Διὸς ἀδινώτερον ὄμβριον τύχωσιν
Εὐχόμενοι, βορέω δὲ ἀδρότερον ἀνέμοιο πνοιῇ
Πολλὰ μάλ' ὁπλήσαντες, ὁμῶς πάλιν ἐσκέφαντο
Ἀλλήλους ὅτι νῆα. νότον δ' ὅτι σήματα τεύχῳ
Δείδιε μέζων βορέης ἀπαρράφαντος ἰδέσθαι.
Εἰ δέ κεν ἐσπερίης μὲν ἁλὸς κενεὸν ἀθρήσῃ ὄμμα,
Ὧμος, ὅσον προτέρης· ὀλίγη δέ μιν εἰλύει ἀχλύς
Αὐτόν, ἀταρ μετόπισθεν ἐοικότα σήματα τεύχει
Νύξ ἐπὶ παμφανόωντι θυτηρίῳ, ἤ σε μάλα χρὴ
Ἐς νότον, ἀλλ' εὐρεῖαν ἀεισκοπέειν ἀνέμοιο.

Οἱ δ' εἰ μέν κε πίθωνται) Οἱ δὲ ναῦται, ἐὰν μὴ πιστεύσωσι τῇ νυκτὶ, καθήκοντα καὶ ὠφέλιμα δηλούσῃ, καὶ σύδην πικμήρεων εἰδότες, ὅτι παρέχει ἔσω τῶν ὑδάτων, κοῦφα τὰ πάντα ἐν τῇ νηῒ ποιήσονται, πρὸς σωτηρίαν πίνουσι. λέγει δὲ κοῦφα, τὸ ἐξαλάσαι τῶν ἐν θορυβέντα ποσὶ, καὶ μὴ φιλονεικῆν ἐναντίον τοῖς πυδμήσι, καὶ ἀπόνως ἐλαφρότερον ἔσαι. εἰ δὲ μὴ, ἀπρόφατον, ἤγουν ἀπροσδόκητον ἐμπεσεῖται, ἐξαιρέξει τὰ ἄρμενα μὴ χαλάσαντα, ἀλλ' ἐναντήμενα τῷ κακῷ. τότε δὲ οἱ πλέοντες, ἔστιν ὅτε ὑποδρύχιοι, ὑπ' αὐτὸ τὸ ὕδωρ πλέουσιν, ἐκ ἐπὶ νηὸς, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ὑδάτων φερόμενοι. ἔδ' ὅτι δὲ ἰὰν ἐπιτύχωσι τοῦ Διὸς πιέζοντος, ῥύον). τοῦτο δὲ ὡς ἐν ἡυμῇ φησιν, ὅτι εἰ μὴ ἄρχοι ὁ Ζεὺς παριὼν τύχῃ, καὶ δύχομβρος ἐπέλθῃ, καὶ τοῦ βορέου ἡ δύναμις ἐναντίον τῇ τοῦ νότου πλοΐσῃ, καὶ ἀφασκορπίσῃ τὰ νέφη, καὶ αἰθρίαν ποιήσῃ· πνοιὰς γὰρ ὁ βορέας αἰεὶ σκεδαννύει τὰ νέφη. Ὁμηρος, Αἰθρηγενέος βορέαο. οἱ τότε πολλὰ παθόντες, πάλιν ὁρῶσιν ἀλλήλους ἐν τῇ νηῒ· ὁ γὰρ ὄσασιν ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ὅπου ἂν ὦσιν. Εἰ δέ κεν ἐσπερίης) Αν δὲ μεσουρανήσῃ ὁ τοῦ κενταύρου ὦμος, ὀλίγη δὲ πρὸ αὐτὸν ἀχλὺς ᾖ, ἤτοι τὸ ἄμων, ἢ τὸ κένταυρον, ἐν δὲ ἐπὶ τῷ θυτηρίῳ σημεῖα ὄμβρια ᾖ, ὁ χρὴ σε νότον φαντάζεσθαι, ἀλλ' βορέην· τῷ δὲ πρότερης, σωτηρικώτερον γαλάσσης. τὸ γὰρ ὀλίζονται, ἐν ἀκεανὸν, ἐν θάλασσαν καλεῖ. ὁ δὲ νῆς, ἐὰν δὲ ἐν νοτίῳ κενταύρῳ ὁ ὦμος ἑστῶτον ἀπίχῃ τ' ἀνατολῆς, ὅσον ἐν τ' δύσεως,

ἀντὶ

αὐτὴ ὅτι μεσουράνιός ἐστι. ☾ αὐτὸν μὲν τὸν κένταυρον κρατεῖ πᾶν τὸ ἄλλο σῶμα ὠφειδέως καὶ νεφελῶν ὀλίγη ἀποφυσία. μετὰ ταῦτα δὲ ἐπὶ τῷ ἡνιοχείῳ ☾ τὰ πεφεισημένα σημεῖα λοιπὴ ἡ νύξ, ἐκεῖ φησι νότον πεφυδρωκῶν, ἀλλ' αὐτὸν ὕδωρ ἐπιτηρεῖν, ὃς ἀπὸ χαμερινῆς ἀναπολῆς πνεῖ. Ἀπὸρ μετόπιθεν) Μετὰ δὲ ταῦτα, ὡς ἀμφιφῆ εἶναι τὸ κένταυρον ἐπὶ τῷ λάμποντι ἡνιοχείῳ, ἐπιφορμᾷ δὲ ὅτι ἂν εἴη αὐτὸ μόνον ἀνέφελον, ☾ ὑπεράνω δὲ αὐτῆς νεφελώδη, ἔψεται ☾ ἑοικότα σημεῖα.

Δήϊς δ' ἄστρον ἐκεῖνο δύω ὑποκείμενον ἄλλοις·
Τοῦ γάρ τοι, τὰ μὲν ἀνδρὶ ἐοικότα, νῶτα κεῖται
Σκορπίου· ἰσοπύραμα δ' ὑπὸ σφίσι χηλαὶ ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ὁ δεξιτερῷ αἰεὶ τεμνύοντι ἔοικεν,
Ἀντία δινωτοῖο ἡνιοχείου. ὃ δέ οἱ ἀορὶξ
Ἄλλο μάλ' ἐσφήκωται, ἐλαφρότερον δέ οἱ ἔγχος
Θηλύτερον· ὡς γάρ μιν ἀοσσητῆρα ἐπέφημίξαντο.

Δήϊς δ' ἄστρον) Ὁ κένταυρος δυσὶ ζωδίοις ὑποκέκλιται. τὰ μὲν γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν αὐτῷ, ὑπὸ τῷ σκορπίῳ κεῖται· τὰ δὲ ἵππῳ παραπλήσια, ὑπὸ τοὺς χηλάς. αὐτὸν μὲν οὖν Ἑρμιππος Χείρωνά φησιν εἶναι· τὸ δὲ ἡνιόχειον, σύμβολον ἥρας. τὸ ἡνιόχειον, ☾ Πηλέως γάμου σημεῖον. ὁ δὲ Χείρων ἐν τῷ ἀσπαλιεῖ κρατικήσας, δικαιοσύνῃ σωθεὶς ☾ παιδεύσας Ἀσκληπιὸν τὸν ἰητῆρα Ἀπόλλωνος, ☾ Ἀχιλλέα τὸν Πηλέως τῷ ἰατρικῷ, καὶ Ἰάσονα, ὡς ἡμῖν κατηστέρισται. τὸ δὲ ἐσφήκωται, δυσὶ πόδαις ἀόρατος ☾ ἀσφαλῶς ἐφήλκται, ἐρηρεῖσται. Ἀντία δινωτοῖο) Ἐναντία σωιέλαβε σῶμά τι ἀδιάρθρωτον, ὃ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἡνίον ὠνομάσθη. Ἄλλο μάλ' ἐσφήκωται) Τὸ λέγειν, ἄλλο ἡνίον, ἐ ὡς αὐτὸν τὸν κένταυρον ἀντιδιέστελλεν· ἄτοπον γάρ, ἡνίον λέγειν τὸν κένταυρον χείρονα, πάντων κενταύρων λογιώτατον καὶ δικαιότατον· ἀλλὰ ὡς ἀντιδιαστολὴ τοῦ σκορπίου, ὃς ὑπέρκειται τῷ κενταύρῳ, τὸ ἄλλο ἡνίον εἶπεν· ἄμεινον γὰρ ὕπως ἀκοῦσαι.

Ἀλλ' ἐπὶ γάρ τε καὶ ἄλλο περαιόθεν ἕλκεται ἄστρον,
Ὑδρίῃ μὲν καλέουσι βοῒ, ζώοντι ἐοικὸς
Ἡνιοχῆς εἰλαφρῆ· καὶ οἱ κεφαλὴ ὑπὸ μέσσον
Καρκίνου ἵκανε· πετείρη δ' ὑπὸ σῶμα λέοντος·

Οὐρὴ

Οὐρὴ δ' κρέμα) ὑπὲρ αὐτὰ κενταύρου.
Μέσση δ' ἀστέρι κρητὴρ· πυμάτη δ' ἐπίκειται)
Εἴδωλον κόρακος, ἀστέρι νώτου ἐοικός.

Περαιόθεν) Περαίω λέγει τῷ ἀνατολικῷ. καὶ Ὅμηρος, Νύκτα μὲν περᾶσαι δολιχήν. λέγεται δὲ περαία καὶ ἡ δύσις· πέρα γὰρ τῆς γῆς ἐστι. τὸ δὲ ἕλκεται, σφόδρα κυκλοτερὴς ἐστι· λίαν γὰρ καὶ πάνυ ἐπιμήκισεν ὑπερβαλὼν ἡ ὕδρα, ὡς τεσσάρων ζῳδίων μοίρας ἐπέχουσα, τοῦ τε κορυφίου, καὶ τοῦ λέοντος, καὶ τῆς παρθένου· τοῦτο γὰρ τὸ ζῷον οἱ ἕλληνες ὕδραν ἐκάλεσαν, ὅθεν Ἡρακλῆς κατηγωνίσατο. οἱ μέντοι αἰγύπτιοι νεῖλον εἶναι τὸ ὕδωρ τοῦτο λέγουσι, καὶ λόγους πιθανοὺς προφέρουσιν· ἡ μὲν κεφαλὴ δὲ ζῳδίου ἐστὶ πρὸ τοῦ ἱεροῦ μοῖραν τοῦ κορυφίου, πρὸ τοῦ ἐπιφυλλίδα, ὃς ἐστι καλῶ ῥωμαϊκῶς αὐγουστος, ὅτε τὸ μεσοπάτον ἐστὶ τοῦ νείλου ἀναβάσεως. τὰ δὲ πλοῦτια αὐτοῦ πρὸ τοῦ παρθένου πρὸ τοῦ λεοντος, ὅς ἐστι σεπτέμβριος, ὅτε καὶ τὰ πλούτια εἰσὶ τῆς τοῦ νείλου ἀναβάσεως. ἡ δὲ ἕρμα αὐτοῦ, πρὸ τοῦ κεφαλαίου ὀφείλει εἶναι τοῦ κενταύρου, ἵνα καὶ ὑπὸ τοὺς χηλὰς ᾖ τὸ τέλος αὐτοῦ· τὸ γὰρ φανὲν πάντα ὁ νεῖλος ὅς ἐστι κατὰ ῥωμαίους ὀκτώβριος. ἄλλως τε καὶ ὁ κόραξ ἐπὶ τοῦ ἕρματος αὐτοῦ, τοὺμφανὲς ἡμῖν παρίστησι· ὅτε τὸ μὲν χροιᾶς αὐτοῦ δηλονότι τοῦ κόρακος μελανούσης, νοεῖται ὅτι τότε ἀφανὴς γίνεται ὁ νεῖλος. καὶ ὁ κρατὴρ δὲ, οἰκεῖος τῇ γῇ. Εἴδωλον κόρακος) Τινὲς φασι τὸν κόρακα θεράποντα Ἀπόλλωνος ὄντα, ὑπὸ αὐτοῦ πεμφθῆναι, ἀποντῶν χάριν, ἐκ πηγῆς κρήνης κομιοῦντα καθαρὸν ὕδωρ ὁ κρατήρ. ἰδόντα δὲ συκῆν ὀλύνθους ἔχουσαν, ἀναμεῖναι μέχρι πεπανθῶσι. φαγόντα δὲ οὕτω, καὶ τὸ ἀμφίτομα σωθήσαντα, ἁρπάσαντά τι ὕδραν ἐκ πηγῆς, ὁμοῦ τῷ κρατῆρι φέρειν, καὶ λέγειν ὡς διεκωλύετο ὑδροῦσεσθαι ὑπ' αὐτῆς. Ἀπόλλωνα δὲ γνόντα τὸ ἀληθὲς, εἰς ὄρνεον αὐτὸν μεταμορφῶσαι, καὶ ποιῆσαι δίψαν τοῦ τῷ ἀκμῇ τῆς ὀπώρας.

Ναὶ μὴν καὶ τοξικῶν διδύμοις ὑπὸ καλὸ φα-
Ταῦτά κε δηήσαιο, περχομένων σὺν αὐτῶν, (εἰνῶ.
Ἐξείης παλίωξις· τὰ γὰρ τ' πρόσω μάλ' αὖτως
Οὐρανῷ ὃν ἀνάρρηεν ἀγάλματα νυκτὸς ἰούσης.

Ναὶ μὴν καὶ τοξικῶν) Λοιπός ἐστι τοξικῶν ὑπὸ τοῖς διδύμοις κείμενος. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τοῦ κυνὸς ἐώαν ποιεῖται ἀναγραφὴν, ἐν τῇ δὶ ἑλκάδος κλίματι, ὅπερ ἐστὶ τοῦ κυνὸς ἀνατολικώτερός ἐστιν. ἀστέρων δέ ἐστι δέκα λαμπρῶν ἕτερος, ὧν εἷς ὁμωνύμως τοξικῶν, ἕτερος δὲ τοῦ μεγάλου κυνός ἐστιν. ὠρίωνος δὲ λέγεται κύων, ἐπειδὴ φιλοκυνήγης

κύνηγον λῶ, διὸ ἐκ ταύτης αὐτὸν ἀφιστᾶσι τὰ σημεῖα· ἐκ γὰρ ἀρκτούρου ὀρθὸς, ἐκ θηρία παρ' αὐτόν.

Ταῦτά κε θηήσαιο) Πληρώσας τὸ περὶ τῆς ἀστροθεσίας, ἐπιφέρει λέγων, ταῦτα τὰ θεωρήματα θεωρήσας, τὴν συναυτῶν ἀτυφοσύνην, ἐφεξῆς κείμενα, καὶ κατὰ τάξιν τὰς αὐτὰς ὥρας ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα· ἐκ γὰρ παρθένου ἀεὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀνατέλλει καὶ δύνει, καὶ ὁ λέων ὡσαύτως, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ ἀπλανῆ. τοῦτο δὲ εἶπε πρὸς τοὺς πλανήτας, ὅτι ἀπεικότως ἐκεῖνοι, ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀφεστηκότες ἀεὶ φέρονται. ἐκ δὲ κατὰ τάξιν κείμενά εἰσιν· οἱ γὰρ πλάνητες οὐκ ἔχουσι τάξιν τῆς θέσεως διαστήματος, ἀλλὰ πλανώμενοι ἐκ μετανάστας εἰσίν. τὸ δὲ παλίνορθον, πάλιν τὰς ὥρας, ἢ πάλιν κατὰ τὰς ὥρας ἀνατέλλοντα ἐκ δύνοντα.

Οἱ δ' ἐπιμὶξ ἄλλοι πέντ' ἀστέρες, οὐδὲν ὁμοῖοι
Πάντοθεν εἰδώλων δυοκαίδεκα διηνύουσαι.
Οὐκ ἀνὰ ἔτ' εἰς ἄλλους ὁρέων ἐπιτεκμήραο
Κείνων, ἧχι κέονται, ἐπὶ πάντας μετάσσαι.
Μακροὶ γὰρ σφέων εἰσὶν ἑλισσομένων ἀταυροὶ,
Μακρὰ δὲ σήματα κεῖνα ἀπόστροφα εἰς ἑὸν ἴόντων·
Οὐκέτι θαρσαλέος κείνων ἐγὼ, ἀρκίος εἰμὶ
Ἀπλανέων τά τε κύκλα τάτ' ἀθρέει σήματ' ἰδεῖν.

Οἱ δ' ἐπιμὶξ ἄλλοι πέντε) Περιττὸν τοῦ τῶν ἀπλανῶν, μεταβαίνει ἐπὶ τὸν τῶν πλανήτων λόγον. πέντε δὲ ζώους φησὶν εἶναι, δηλονότι ὑπεξαιρούμενος ἡλίου καὶ σελήνης· ἔστι γὰρ οἱ δύο τὸ ἀναπαλιν πορεύονται, ἀπὸ καρκίνου ἐπὶ λέοντα, καὶ ἀπὸ λέοντος ἐπὶ παρθένον· οἱ δὲ ἄλλοι ἁπλῶς φέρονται, ὅτε μὲν τοῦ ἡλίου προθαίνοντες ῥᾳδίως, ὅτε δὲ ὀπισθεν ἀπομένοντες. ὁ δὲ λόγος, οἱ δὲ ἄλλοι πέντε πλάνητες ἐπιμὶξ διηνύουσι), ἀντὶ τοῦ ἀναμεμιγμένως, οὐκ ὄντες ὅμοιοι ταῖς προτέροις ἀπλανέσι· λέγει δὲ τὰ ιϛ. ζωδίων πλανῶνται. Πάντοθεν εἰδώλων) Πάντοθεν φέρονται ἡρμοσμένῳ μὴ ἔχοντες τάξιν· ἔχει γάρ ὁ ὑρανὸς ζ. ζώνας, οὐκ ἐπιψαύουσας ἀλλήλων ζωδιακοῦ· ὧν τὴν μὲν προτέραν ἔχει ὁ κρόνος, τὴν δὲ δευτέραν ὁ ζεύς, τὴν δὲ τρίτην ὁ ἄρης, τὴν δὲ τετάρτην ὁ ἥλιος, τὴν δὲ πέμπτην ἡ ἀφροδίτη, τὴν δὲ ἕκτην ὁ ἑρμῆς, τὴν δὲ ἑβδόμην ἡ σελήνη· ὁ μὲν δὴ ζωδιακὸς κύκλος ἀνώτερός ἐστι πάντων· αὐτοῦ δὲ εἰς ἰδίους κύκλους κεῖνται, ὑποκάτω δέ εἰσι τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ζαπεινότεροι τοῦ ἀπλανοῦς· ἄλλοι δὲ ἐν ἄλλῳ ὑψηλοτέρῳ κατὰ τὸν ζωδιακὸν κύκλον πλανῶνται), ἐκτρεπόμενοι τοῦ ἴσου ὁδοῦ, διὰ ἧς τὸν ἥλιον ἐπιοῦσιν φερόμενον.

νον. καὶ ὁ μὲν κρόνος εἰς ἔνιαυτὸν ζῴδιον ποιεῖ σὺν αὐτοὺς δύο ☾ μιλίους ἐξ, μείζων δὲ αὐτῆς ἡ ἀφροδίτη ☾ ἀνύει πάντα τὸν ζωδιακὸν κύκλον δι' ἐτῶν λ'. ὁ δὲ ζεὺς, δι' ἐτῶν ιβ'. ὁ δὲ ἄρης εἰς ἔνιαυτὸν ζῴδιον ἡμέρας οδ'. ποιεῖ, καὶ πάντα τὸν κύκλον ἀνύει εἰς δύο σὺν αὐτοὺς καὶ μιλίους ε'. ὁ δὲ ἥλιος εἰς ἔνιαυτὸν ζῴδιον ποιεῖ μιλίους, ☾ τὸν κύκλον εἰς σὺν αὐτὸν πληροῖ· ἡ δὲ Αφροδίτη, καθ' ἕνας μὲν σὺν αὐσιαίαν, καθ' ἃς δὲ σὺν ὁκλωμιλιαίαν τὸν ἀφέλιον ποιεῖ. ὁ δὲ ἑρμῆς εἰς ἓξ μιλίους καὶ ἡμέρας ἓξ τὸν ἴδιον κύκλον ἀπαρτίζει· ἡ δὲ σελήνη εἰς ἕνιαυτὸν ζῴδιον δύο ἥμισυ ἡμέρας ποιεῖ, ἐπειδὴ καὶ πάντων βραχύτερός ἐστιν αὐτῆς ὁ κύκλος, ὡς καὶ τὸν πάντα ζωδιακὸν ἀνύειν ἐνὶ μιλίῳ. αὕτη μὲν ἡ τῶν πλανήτων διακόσμησις. αὐτὴ δὲ ἡ σελήνη καθ' ἑαυτὴν ἄφαντος ἡμῖν ἐστιν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἡλίου φωτιζομένη φανερὰ ἡμῖν γίνεται, καὶ ὅτε μὲν αὐτῆς πλησιάζει, τότε καὶ φαίνει, ὅτε δὲ αὐτῆς χωρίζεται, κατ' ὀλίγον ἀποκρύπτεται, καὶ πάλιν ὅσον πλησιάζει φαίνεται. διὸ καὶ ὑπὸ τῶν τραγικῶν ἡλίου θυγατηρ λέγεται, ἐπειδὴ τὸ φῶς ἐξ αὐτοῦ ἔχει. Οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλους ὁρῶν) Ἐπειδὴ αὐτὸν τὸν διδασκαλίαν τῶν φαινομένων ἐποιήσατο ἀπάντων, καὶ ἀπὸ μὲν βοώτου τὸν παρθένον, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄρκτου καὶ τοῦ δράκοντος τὰ ὑγιάσας, καὶ δι' ὅλου ἀπὸ τῶν παρακειμένων καὶ προεγνωσμένων τὰ ἑξῆς ἐδίδαξε, νῦν φησιν, ὅτι περὶ τῶν πλανήτων οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν· ἰδεῖ γὰρ εἰς ἀλλήλους ἀφορῶν, καὶ τοὺς πλησίον αὐτῶν, ἐκείνους ἂν δύρεις, ποῦ ποτὲ κέινται, ἐπειδὴ πάντες μετανάσται, καὶ οὐκ ἐν ταὐτῷ κείμενοι· ὥστε οὐκ ἂν αὐτοὺς σημειώσαιτό τις ἐκ λιν☾ τῶν ἀπλανῶν, ὡς τῇ κεφαλῇ τῆς ἀνδρομέδης τὸ ἵππον σημειούμεθα, καὶ τοῖς ποσὶ τὸ πρόσω· ἡ γὰρ τῶν μὴ φερόντων εἰσὶν, ἀλλὰ ἀνυπόφερτον τῷ κόσμῳ. Μακροὶ δὲ σφίσιν εἰσὶ) Μακροὶ δὲ καὶ πολλοὶ κυκλουμένων αὐτῶν σύναυτοὶ ἔσονται, καὶ σφόδρα πολὺς ὁ χρόνος λόγος, καὶ μακρὸν τὸ τελούμενον ἐπὶ πολὺ ἀφορᾶν εἰς ἓν αὐτῶν ἰόντων, ἀντὶ τοῦ μακροῦ χρόνου καθ' ὃν συμφερομένων εἰς ταὐτὸν συνερχομένων, οὐ δυνηκένας αὐτοὺς πάμπολυ. ἀμφίβολον δὲ τὸ εἰρημένον ὑπὸ τῶν φυσικῶν φιλοσόφων ☾ μαθηματικῶν, ὧν ὁ δοκιμώτερος Πλάτων ἐκεῖνον καὶ εἶπον μέγαν σύναυτὸν, ὅταν συνέρχωνται οἱ ζ'. ὕτοι ἀστέρες σὺν ἑνὶ ζῳδίῳ ὑπὸ τὸν αὐτὸν μῆναν· τότε καὶ συμπέρασμα τῶν οἰκουμένης γίνεται, ☾ ἀπόλλυται ὕτος ὁ κόσμος. συνελθόντων αὐτῶν, καὶ πάλιν κινηθέντων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἀναγέωσιν καὶ κίνησιν εἶναι κόσμου ἄλλου ἔφασαν· ἐνιαύσιον δὲ ☾ δοῦρον γίνεται σὺν μυριάσι πολλῶν σύναυτῶν. ὅταν οὖν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου, ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον καταστήσωσιν οἱ πάντες, σύναυτός ἐστιν· ὅταν καὶ ἀφ' οὗ τις ἄρξηται σημείου ἡ χρόνου, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάλιν ἔλθῃ, σύναυτός ἐστιν· Οὐκέτι θαρσαλέος κείνων ἐγὼ) Μέχρι τούτου τοιοῦτον· εἶτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, τὸ, ἄρκτον εἶλον, ἀναγνωστέον, ἵν' ᾖ σὺν ἂν δύθαρσὴς περὶ τῶν πλανήτων εἰπεῖν· δέκομαι δὲ ἂν εἰς μοι τὸ περὶ τῶν ἀπλανῶν μάθημα. ἡμιόλιον οὖν, φησιν, αὐτάρκης καὶ τῶν ἀπλανῶν τὰς περιτροπάς, ☾ περιφοράς, ☾ τὰ σὺν ἑκάστῳ σημεῖα εἰπεῖν· αἱ πᾶσι δὲ τούτων, ἢ τῶν περὶ αὐτὰ γινομένων ποικιλίαι, συζυγίαι, προηγήσεις, ὑπολείψεις, ἐπιβολαί ἑωθιναί τε καὶ ἑσπέριοι, καὶ τὰ τούτων ἀδελφά· φαίνονται δὲ ἀνώμαλοι, καὶ τοῖς χρόνοις ἀνόμοιοι πρὸς ἀλλήλους· καὶ ἴσως ἐδὲ προηκριβώσαντο περὶ τούτων, ἐπεὶ ἐδὲ ῥᾴδιόν ἐστι τὸ περὶ τούτων θεῖ-

νον

καὶ εἰς τοὐπίσω· ἐχώρει γὰρ ἂν εἰς ἀριθμοὺς καὶ μέτρα, καὶ λεπτὰ, καὶ μόρια· ὅταν δὲ τῶν πλανήτων ἡ δυνατόν ἐστι τὰς κύκλους εἰπεῖν, δῆλον ὅτι ἐν τοῖς αὐτοῖς σημεῖα· ὅθεν καὶ εἰκότως ἐπιτιμῶσι τῷ Ἀρχύτᾳ ἀδυναμίαν, φήσαντι ἀδύνατον εἶναι περὶ τῶν λέγειν, ἃ παῖζα πλῶς περιέμενε περὶ τῶν φαινομένων εἰπεῖν. ἡ δὲ φύσις πάντα ἐκ τούτων, καὶ ἐστι κοινὸν, τά τε κύκλα καὶ τὰ σημεῖα εἰπεῖν, ἵν' ᾖ, τῶν μὲν πλανήτων τὰ σημεῖα καὶ τὰ κύκλα, ἐν ἡμέρᾳ εἰπεῖν· ἐκείνων δὲ, τυτέστι τῶν ἀπλανῶν, ἄρκτος εἰμι.

Ἠτοι μὲν, παὶ τε κεῖτ' ἐναλίγκια δινωτῖσι
Τέσσαρα, τῶν κε μάλιστα ποθὴ ὀφελός τε γένοιτο
Μέτρα πεισκεπόνοις πλανωμένων ἑαυτῶν.
Σήματα δ' οὐ μάλα πᾶσιν ὑπερφιάλως πεφύκει·
Πολλά τε, καὶ χαλεπὸν πάντη συνεργμένα πάντα.
Αὐτοὶ δ' ἀπλανέες καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι
Πάντες· ἀτὰρ μέτρῳ γε δύω δυσὶν ἀντιφέρουσι.

ἀνομένων

Ἠτοι μὲν, ἢ γε κεῖται) Διελέξας περὶ τῶν φαινομένων, ἦλθε πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν κύκλων διδασκαλίαν, οἵ εἰσιν αὐτοῖς καθ' αὑτοὺς ἀφανεῖς εἰσιν ἡμῖν, πλὴν τοῦ ζαλαξίου, ὅπ ἐστὶ νεφελώδης· ἀπὸ τῶν ἐπιψαυόντων δὲ αὐτῶν ζωδίων, ποιεῖται τὴν κατάληψιν. ποιεῖται δὲ λόγον περὶ τῶν τεσσάρων κύκλων, τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, καὶ ἰσημερινοῦ, καὶ τοῦ χειμερινοῦ, καὶ τοῦ ζωδιακοῦ. ἔστι γὰρ εἷς μάλιστα βιωφελὴς· ὁ δὲ ἀρκτικὸς, καὶ ἀνταρκτικὸς, καὶ ὁ ζαλαξίας, ἀδήμιον τροπὴν ὠφέλειαν ἔχουσι. καὶ ὁ μὲν θερινὸς τροπικὸς, ὅτι ἐν καρκίνῳ γινόμενος ὁ ἥλιος, ἄρχεται τὸ θέρος ποιεῖν· ὁ δὲ ἰσημερινὸς, ὅτι δύο γίνονται ἰσημερίαι, μία μὲν ἐαρινὴ, ἐν τῷ κριῷ, φαινόμενος, ὃς ἐστι κατὰ ῥωμαίους μάρτιος, ὅτε περιήκειν λαμβάνουσιν αἱ ἡμέραι· ἑτέρα δὲ, χειμερινὴ, ἐν ταῖς χηλαῖς ἐν τῷ ζυγῷ τῷ φαινομένῳ, ὃς ἐστιν ὀκτώβριος, ὅτε αἱ νύκτες περιήκειν λαμβάνουσιν· ὁ δὲ χειμερινὸς, ὅτε ἐν αἰγοκέρωτι ἄρχεται τὸν χειμῶνα ποιεῖν· ὁ δὲ ζωδιακὸς, ὅτι διαπορθμόνομος τούτου ὁ ἥλιος συναυξήσεως καὶ χειμῶνός τε καὶ θέρους αἴτιος γίνεται. τὸ δὲ, ἐναλίγκια δινωτῖσιν, ἤγουν ὅμοια ὅτε περιφερέσιν, οἱονεὶ τροχοειδῆ, κυκλοτερῆ. Τῶν κε μάλιστα) Τέσσαρων τῶν τεσσάρων κύκλων φησὶ, ποθὴ χρήσιμος ἂν ὠφέλεια ποθὴ μᾶλλον, ὅτι δεῖ εἰδέναι ποίου ἐπιψαύσας ποίαν τροπὴν ποιεῖ ὠφέλεια δὲ, ὅτι τοῖς τεχνίταις δικαίως ἐπιδαίλομος, ἢ ἐν τῇ γεωργίᾳ, ἢ ἐν τῷ πλοῦ. Μέτρα) Ἠγουν τοὺς ἕτερος τροπὰς ἐν περιόδοις περιεσκοπουμένους, ἀνομάτων τῶν ἑαυτῶν· ἐκάστη γὰρ τροπὴ ἡ περίοδος. Σήματα δ' οὐ μάλα) Ἐπεὶ δὲ ἤτοι καθ' ἑαυτοὺς ἀόρατοί εἰσι, καὶ ἐ καταλαμβάνονται, λέγει τοῦτό φησιν, ὅτι σημεῖα ἐκάστῃ ἐπιρρήδην ἐν δυνάμῃ

μθμα ληφθλῶαι ὰν δ' στιόεγλυς & πανταχόθεν συνημμένα κεῖν). ἐρεῖ δὲ ὰ σημεῖά κατωτέρω. λέγ δὲ σήμαπι αὐτὺς τὺς ἀστέρας τ κύκλων, οἷ ὧν χράφον) σαφῶς, ὧν τὰ μὲν, πρὶ αὐτύς· τὰ δὲ, ἐπ' αὐτύς· τὰ δὲ, στιόεγλυς. στιεργμένα δὲ, ἀντὶ τ στιηρμθσμένα. Αὐτοὶ δ' ἀπλανέες) Αὐτοὶ δὲ οἱ κύκλοι ἀπλανεῖς & παρηρμθσμένοι ἀλλήλοις εἰσὶν, εἴ γε & παραλλήλως αὐτὺς εἰρήκασιν εἶναι, ἀρηρότες ουὐ, ἤγουν ἠρμθσμένοι ἀλλήλοις κατὰ & μέγθος, πολλῷ ἀχὶ πάντες ἴσοι εἰσὶν, ἀλλ' ὁ μὲ ἰσημερινὸς, τῷ ζωδιακῷ· ἴσος. ἦ μεσάζυσι τὸ σφαῖραν. ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς, τῷ χμεριν῵· & ὅπ τ῵τό ἐσιν, ἐπιφέρ & αὐτὸς, ἀπὲρ μέτρ῵ γε δύω δυσὶν ἀνπφέρον). Ἵνες δὲ ἕτως ἤκυσαν τὸ ἀνπφέρον), ἀντὶ τ῵ ἐναντιουῦται· & γὰ ἀνπφερίζειν, τὸ ἐναντιῦσθαι, ἵν' ἕτως ἀκούωμθ, ὅπ ὁ ζωδιακὸς & ὁ θερινὸς ἐναντίοι εἰσίν· ὁ μὲ γὰ ζωδιακὸς, μείζων, ὁ δὲ θερινὸς, ἐλάσσων· κὴ πάλιν, ὁ μὲ ἰσημερινὸς, μείζων, ὁ δὲ χμεριν῵, ἐλάσσων.

Εἴποτέ τοι νυκτὸς καθαρῆς ὅτε πωλέας ἀγαυοὺς
Ἀστέρας ἀμφιφόῃσι διπλείκυσται ὑράνιη νύξ.
Οὐδέ τις ἀδρομέων φέρεται ˣ νεόμηνι σελήνῃ,
Ἀλλὰ τάγε κνέφαος δυσφαίνεται ὀξέα πολλά·
Εἴποτέ τοι, τῆμος ὃ πρὸς φρένας ἵκετο θαῦμα,
Σκεψαμένῳ πάϊτη κεκεασμένον ἀμφὶ κύκλῳ
Οὐρανὸν· εἰ καὶ ἴις τῆθ' ὑποσσὰς ἄλλος ἐδάξε,
Κῆνο πρὸς γλαυκὴς θρασὺν, γάλα μιν καλέουσι.
Τῷ δήτοι χρόιῃ μὲν ἀλίγκιος ὑκέτι κύκλος
Δίνηται· τὰ δ' μέτρα τόσοι πυρῶν φορ ἐόντων
Οἱ δύο· τοὶ δ' ὀφέων μὲν ἀμείνονες ἐπλίαστονται.

ˣ διχόμηνι

Εἴποτέ τοι) Εἴποτέ σοι ἀνεφέλου νυκτὸς ὔσης· τότε γὰ τοὺς ἀστέρας ἀκριβέστερον ἐπιδείκνυται ἡ νύξ· & ὀδεὶς τ ἀστέρων ἀδρανὴς κατὰ τὸ φῶς ὑπὸ τῆς ἡλίου προφορᾶς, ἀλλὰ πᾶς φαίνε). εἴποτε οὖν σοι στιλικαῦται ἐκπλῆξις ἦλθε & θαυμασμὸς, καταναόησαι τ ὑρανὸν παντα χόθεν ἠπλωμθόν σφαιροειδῶς & προφερὰς, ἢ κὴ ἄλλός τις περιεργικὼς ἐδάξεν ὑπὲρ τὸ προβλεπτον, ὅπως κηλῆσι χάλα. λέγ δὲ τ χαλαξίαν κύκλον· οὕτω γὰ μάλ τ ἄλλων ὄψ κηλητικὸς, ἀφ' τῶ ὑπ' αὐτῷ ὡσπρ νεφελώδη πίλησιν. ἴσθι ὅτι τότε τῷ χαλαξίᾳ ὁμόζυγος ἄλλος ὀδεὶς κύκλος ἐσί· τί οὖν, ὅτε πάντως ἀχαυὲς, ἤτοι ὅτε τὰ ὑρανία ὁρᾶν)

ἢ ἐφ' ἧ μάλιστα ἐμφανὴς ὁ οὐρανὸς, ἢ πάλα κατὰ τὸ μεσονύκλιον· τότε γὰρ ἀκριβέστατα μάλιστα τὰ ἄστρα ὀξέα φαντάσματα. τὸ δὲ ἀδρανέων, ἤγουν ὧν τὸ φῶτος τῆς ἡλίου ἀδρανιζόμενον. ὃ δὲ διχόμηνι, χαίρεται καὶ νεόμηνι, ἤγουν τῇ νέᾳ καὶ πρώτῃ· ὅτι σωδὸν φαινομένη, ἐπειδὴ τότε ἐμφανῆ εἰσι τὰ ἄστρα, μὴ καταυγαζόμενα ὑπὸ τοῦ σελήνιακοῦ φωτὸς πάντη γε κεκαυμένα. εἰσὶν ὧν ἀστελλὼν νυκτὸς ἔσης, θελήσῃς τὴν γαλαξίαν σκέψασθαι, ὧ πᾶς διχομηνίτης οὐρανός· ἔστι γὰρ τὸ μεσόν τῶν κύκλων· φανήσεταί σοι ὁμοίως γάλακτι· ἔστι γὰρ οὕτως λευκὸς λοξόμενος ἀπὸ τοῦ τροπικοῦ, καὶ μικρὸν ὑπερπίπτων αὐτὸς, τέμνει ζωδιακὸν κύκλον κατὰ δίδυμους καὶ τοξότην. εἴρηται δὲ οὕτω, ἀπὸ τοῦ λευκαῖς νεφέλαις σημαίνειν τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ. Ἐρατοσθένης δέ φησι, μυθικῶς αὐτὸν διηγούμενος, ὑπὸ τῆς Ἥρας γάλακτος γεγονέναι ἐκχυθέντος. ἔκκεισο γὰρ παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ, ὅτι οὐκ ἰδιός ἐστι. Θεάσῃ οὖν ἐκεῖνο τὸ περιγλωσσὸν, τὸ καλούμενον γάλα, ὡσεὶ κύκλῳ τὴν οὐρανὸν περιλαμβάνον· καὶ ἡ μὲν ζωδιακὸς μᾶλλον περιέλαυνε τὸν οὐρανόν· ὁ μὲν γὰρ ζωδιακὸς μίσγει τὴν τροπικὴν κατάσιν· ὁ δὲ, καὶ τὴν λοιπῶν ἁπάντων ἐπιψαύει. Τῷ δὲ χειμῶνι) Νοῦντα μὲν καὶ ἄλλοι κύκλοι ἀπερογοι, ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀστέρων τὴν περιφορὰν ποιούμενοι, ὡσαύτως πλοι τὰς αὐτὰς τοῦ κόσμου πόλας κείμενοι· ἀπερογοι δὲ εἰσὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν ὁρῶντες ἀεὶ τοὺς παραλλήλους καλυπτόμενοι κύκλους· ἀπερογοι δὲ, καὶ οἱ μήτε παραλλήλους, μήτε μὲν τὴν πόλιν, ἀλλὰ λοξοὶ, πεπαρμένοι δὲ οὐ τοῖς ἀπερογοις κύκλοις· ἀπερογοι δὲ, ὅτι τὸ μέρος αὐτῶν ἀφαιρεῖται, καὶ ἔστιν κατὰ γλῶ. ὁ δὲ Ἄρατος τούτων οὐκ ἐμνήσθη ἑδενός. ὁ δὲ νῦς, ἤτοι δὲ τὴν γαλαξίαν ἑδεὶς ἄλλων ἐστὶ τὴν χροιὰν ὅμοιον· διὸ καὶ οἱ ἄλλοι ἀφανεῖς, αὐτὸς δὲ φανερός ἐστι. τὸ δὲ διηνεκὲς, συμπεριφέρεται τῷ οὐρανῷ, τῇ δὲ γαλαξίᾳ, οἱ δύο τῶν εἰρημένων τροπάρων ἰσόμοιροί εἰσιν, ὅ, τε ζωδιακὸς, καὶ ὁ ἰσημερινός· καὶ γὰρ ἐστι μέγιστοι· οἱ δὲ λοιποὶ τούτων μείονες, ὅ, τε χειμερινὸς καὶ θερινὸς τροπικός.

Τῶν, ὁ μὲν ἐγγύθεν ὅστις κατερχομένου βορέαο·
Ἐν δέ οἱ ἀμφότεραι κεφαλαὶ διδύμων φορέονται·
Ἐν δὲ τὰ γουνάτα κεῖται ἀρηρότος ἰωλήιο·
Λαιὴ γὰρ χειμὴν καὶ ἀειστερὲς ὦμος ἐτώσῃ αὐδῇ
Περσέος· ἀνδρομέδης γὰρ μέσην ἀγκῶνος ὕπερθεν
Δεξιτερὴν ἐπέχει· τὸ μὲν οἱ θέναρ ὑψόθι κεῖται,
Αὐτὸ τερον βορέῳ γε, νότῳ δ' ὑπικέκλιται ἀγκών
Ὅπλαί δ' ἱππείοις καὶ ὑπαύχενον ὀρνίθεσσιν

Ακρη

Ακρη στιὼ κεφαλῆ, καλοίτ' ὀφιούχοι ὦμοι,
Αὐτοὶ δινεύονται, ἑλιχθάμενοι περὶ κύκλον.
Η δ' ὀλίζων φέρεται νοτιωτέρη, ὑδ' ὑπερθὲ
Παρθένος· ἀλλὰ λέων τε καρκίνος, οἱ μὲν ἄρ' ἄμφω
Εξείης κέαται βεβολημένοι· αὐτὰρ ὁ κύκλος,
Τὸν μὲν ὑπὸ ζῆλος τε γαστέρα, μέχρι πρὸ αἰδῶ
Τέμνει· τὸν δὲ, διπλοεχέως ὑπένερθε χελεύς
Καρκίνον, ἧχι μάλιστα διχαιόμενόν κε νοήσης
Ορζόν, ἵν' ὀφθαλμοὶ κύκλοι ἑκάτερθεν ἴσιεν.
Τῶ μὲν, ὅσον τε μάλιστα δι' ἐκτὸς μετζηθέντος,
Πέντε μὲν ἕνδια φρέφεται καθ' ὑπέρτατα γαίης·
Τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ θόρεος ἰοὶ σύτροπαί εἰσιν·
Αλλ' ὁ μὲν, ὃ βορέῳ πελάζει καρκίνον ἐσπείκται.

Τῶν ὁ μὲν ἐξιόθεν) Λοιπὸν ἑξῆς διδασκαλίαν ποιεῖται, ἀκολούθως πάλιν λαβὼν τὸν βορείου κύκλου· καί φησιν, ὁ μὲν θερινὸς, πλησίον ἐστὶ τοῦ βορέου. Εν δὲ οἱ ἀμφότεραι) Εν αὐτῷ δὴ καὶ τῷ ἡνιόχου τὰ ζεύγατα. ἀρηρότος δὲ, ἤγουν σωμηρισμένου καὶ συμπεφυκότος τῷ ταύρῳ. Οπλαὶ δ' ἵππειοι) Αἱ δὲ ἵπποι ὁπλαὶ, ἐστὶ τοῦ ὄρνιθος αὐχὴν, σὺν αὐτῇ τῇ ἄκρᾳ κεφαλῇ, ἐν οἱ λαμπροὶ τοῦ ὀφιούχου ὦμοι, περὶ ὃν κύκλον κινοῦνται, πελαζόντες καὶ ἐγκείμενοι. Η δ' ὀλίζων φέρεται) Σημειοῦται, καί φησιν, ἡ δὲ παρθένος ὀλίζων εἰς τὸ νοτιώτερον τοῦ κύκλου φέρεται, καὶ σὺν ἐπιψαύει αὐτῷ, ἀλλ' ὁ λέων ἐστὶ ὁ καρκίνος ἐπιψαύει αὐτῷ· ὁ γὰρ κύκλος, τὸ μὲν λείπει ὑπὸ τὸ ζῆλος, καὶ τὴν γαστέρα, καὶ μέχρι τοῦ αἰδοίου τέμνει· τὸ δὲ καρκίνον δι' ὅλου τέμνει, ἄχρι τοῦ νοτιαίου ὁράκος· ὑπὸ γὰρ τὰ ζῴδια ἐστὶν ὁ κύκλος· αὐτὰ γὰρ ὑπέρκειται) ὑποξηνεν. Ηχι μάλιστα) Οπου μάλιστα ἐν τούτῳ τῷ ζῳδίῳ γινωσκόμενος, καὶ διχῶς τεμνόμενον θεωρήσῃς τὸ καρκίνον· ὀρθῶς καὶ σφόδρα καλῶς. Πέντε μὲν ἕνδια φρέφεται) Περὶ τὸ κλίμα τοῦ Ελλησπόντου καὶ Λακεδαίμονος δοκεῖ τὸν τῶν φαινομένων παραγραφεῖαν σωζεῖναι, καὶ ἐστὶ πιθανὸν ἐκεῖσε λαμπρύνειν, ἔνθα καὶ τοὺς λόγους ἐποίησεν. ἀνυπόπλεκτος δὲ τὸ ῥηθὲν αὐτοῦ, Κεῖνα πὰρ κεφαλὴν τῇ νίσσει ἢ χεὶρ ὡς ἄκραι, τυτθὸν ἐπὶ τοῦ δρακοντοῦ φέρει) κύκλου, καθ' ὃ κλίμα ἡ μεγίστη ἡμέρα ὡρῶν δεκατεσσάρων, καὶ τριῶν πεμπτημορίων ὥρας, τυτθὸν καθὸ τὰς Αθήνας καὶ τὴν

τὴν Ἐφεσον κεῖσθαί φασι. Ὁ πόλος ἐξήρτηται μόνος. Τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ) Τοῦτο φησὶ τοῦ κύκλου· ἐκ εἶπε τὴν καταλήψεως, τὰ ιβ. ζῴδια ἢ σημεῖα· εἰς ἃ. μεταξὺ δὲ μεμερισμένα. τὰ μὲν πέντε μέρη ὑπέργεια οὐρεσιήσεται, ἐν οἷς ὑψηλὰ κινήματα· τὰ δὲ τρία, ἐν δύσει ὑπόγεια· ἐν δὲ τούτῳ τῷ κύκλῳ τροπαὶ θερειναὶ γίνονται· ἐκ δὲ τούτου ἔστιν ἕτερον σημεῖον· ἥμισυ τὰς νυχθημέρου ὥρας, αἳ εἰσι κδ'. ἐν ᾧ ὁ ἥλιος μερῶν αὐτὸν τὰ πέντε διανεκῶς ὑπέργεια, τὰ δὲ τρία ὑπόγεια. ἀεὶ δὲ μνήσομαι ἕκαστον μέρος, εἰς τρεῖς ὥρας συμπληροῦμενον, οὕτως, γ'. ε'. ιε'. ὥστε εἶναι τὸν θερινὸν ἡμέραν ὡρῶν ιε'. πάλιν τὰ ὑπόγεια μοίρας ἔχοντα τρεῖς, οὕτω, γ'. γ'. θ'. κδ ἔστιν ἡ θερινὴ νὺξ ὡρῶν θ'. τὸ δὲ ἀνάπαλιν ἐπὶ τοῦ χειμῶνος, τὸν μὲν ἡμέραν ὡρῶν θ'. τὸν δὲ νύκτα ιε'. συμβαίνει γίνεσθαι. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τόποις τοῖς ὀρθικωτέροις, ἥτε θερινὴ ἡμέρα κὴ ἡ χειμερινὴ νὺξ πολλόνων εἰσὶν ὡρῶν ἢ ιε'. ἀφ' ὧν τὸ κὴ πλείους μοίρας τῶν πέντε ὑπέργειους εἶναι· ὅθεν εἰ ἕκαστον ζῴδιον δύο ὥρας ἐπέχει, κὴ ἥτε χειμερινὴ νὺξ, ἥτε θερινὴ ἡμέρα δωδεκάωρος ὀφείλει εἶναι, ὁμοίως ἀφ' ὧν τὰς ἀμφοτέρους ἀνισοφορεῖς, ἀλλαχοῦ μὲν μείζων, ἀλλαχοῦ δὲ ἐλάττων γίνεται). τὸ δὲ ἔνδια, ἡμερινὰ, ὑψηλὰ ὑπὲρ γῆν, ὡσπερ τὸ ἔνδιον καιρὸν τὸν μεσημβρινὸν, εἴγε ἡ μεσημβρία μεσαίτατόν ἐστι πάσης τῆς σφαίρας. Θέρεος δὲ οἱ) Ἐν τῷ θερινῷ κύκλῳ τροπαί εἰσι τοῦ ἡλίου κατὰ λόγον· αἱ γὰρ θερειναὶ τροπαὶ ἐν τῷ καρκίνῳ γίνονται), ἡ. μοῖραν αὐτῆς ὁ ἥλιος ἐπέχων ἐς· ὃ δὴ ζῴδιον ἐν τούτῳ τῷ κύκλῳ ἐστί. μὴ οὖν τὸν ἡ. μοῖραν ὁ καρκίνος, καθάπερ ὁ ἥλιος ἀναλογίαν ἄρχει) γίνεσθαι. κὴ ἀφ' ὧν ὑκέτι ἐπιδώσειν ἡ ἡμέρα, ἀλλ' ὑφαιρεῖ). μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ ἡ ἀφ' ὧν ὡρολογίων σύνταξα. ἡ γὰρ σκιὰ τοῦ γνώμονος μὴ τὸ παραλλάξαι τὸν ἥλιον τὸν ὀρθὸν μοῖραν ὁ καρκίνος, ὑκέτι ἐπεκτείνει), ἀλλ' ἀναπαύεται. τὸ δὲ σύνταξαι, τετάσιν ἐν τῷ ζῳδίῳ τούτῳ τὸ τέλος ὁ ὕψους καταλιμπάνει, ἐν τὸν ἐπὶ τὸ νοτιώτερον τροπὴν ποιεῖται.

Αλλ' ὁ μὲν ἐν βορέῃ) Οὗτος μὲν ἦν, φησιν, ὁ κύκλος ὡς εἴρηται, ἐπὶ τὰ καρκίνου ἐσήρικται. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ ἥλιος ὑψέρριζος, ποιεῖ τὸν θερινὸν τροπικὸν ὥραν.

Αλλος δ' αὖ λιόωντι νότῳ μέσον αἰγοκερῆα
Τέμνῃ, καὶ πόδας ὑδροχόου, καὶ κήτεος ὑρίου.
Ἐν δέ οἱ ὄφις λαγωὸς· ἀταρ κυνὸς ὑ μάλα πολλὸν
Αἴνυται, ἀλλ' ὁπόσην ἐπέχῃ ποσὶν· ἐν δέ οἱ ἀργώ,
Καὶ μέγα κενταύριο μεταφρένου· ἐν δέ τε κέν-
Σκορπίος, ἐν δὲ τόξον ἀγαυοῦ ποξότεω.

Τὸν πύματον καθαρὸν περιχλύνος βορέαο

Ες

Εις νότον ἠέλιος φέρεται· τέτραται γόμφω αὐτῆ
Χμέελος· καὶ οἱ, τρία μὲν τετέλεται ὕψος
Τῶν ὀκίω, ἓξ δὲ πέντε κατώρυχα δινεύοντι.

Ἀλλ' ἀντιόωντι) Περὶ τὸ χμεελινοῦ τροπικοῦ ἀμφιλαμβάνει, καὶ φησιν, ἀλλ' δὲ κύκλος ἐν τῷ νότῳ ἀντιόωντι, ἤγουν τῷ ἐξ ἐναντίας τῷ βορέᾳ, ὃς τέμνει τὸν αἰγόκερων· ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ζωδίῳ τροπαὶ χμεελιαὶ γίνονται. Ἴνες δὲ ἐναντιόωντι νότου, ἀμαθῶς ἔρραψαν, ἵν' ᾖ μεταλαμβάνοντι τῶν τοῦ νότου πνευμάτων. Ὁμηρος, Καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσιν. ἐστὶ δὲ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἄνω τοπικοῖς βορέης εἶπε, λέγει ἐνταῦθα ἐν τῷ νότῳ τῷ ἐναντίον θέσιν ἔχοντι βορέου. Ἀμφὶ δὲ τούτου δηλοῖ), ὅτι ὁ χμεερινὸς τροπικὸς, νοτιωτέραν ἔχων τὴν θέσιν, ἐναντίος ἐστὶ τῷ θερινῷ τροπικῷ, καὶ τοσαυταπλασίως τοῦ αἰγόκερων· λοιπὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἐπιψαυόντων δίδωσιν αὐτοῖς τὴν κατάληψιν. Ἀπὲρ κυνὸς ἐ μάλα πολλὸν αἴνυται) Ἤγουν μεσίδα τοῦ σώματος λαμβάνει· αἴνυται γὰρ τὸ λαμβάνειν· ἀλλ' ὀλίγην μεσίδα ἐπέχει τοῦ σώματος τοῦ κυνὸς, ἄχρι τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν. Τοιαύτην οὖν αἴνυται μεσίδα, ὅσην οἱ ἄκροι πόδες τοῦ κυνὸς ψαύουσι. Μετάφρενον) Αἱ φρένες ἐν τῷ ἡμετέρῳ σώματι. μετάφρενον οὖν, τὸ μετὰ τὴν φρένα, ἤγουν τὸ ὀπίσθιον τῆς φρενὸς, τουτέστι τὸ ὀμφάλιον τῆς ῥάχεως. Τὸν πύματον) Τοῦ ἑξότου γάρ ἐστι νοτιώτερος ἄλλος. τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι εἰς τὸν ἑξότην πύματον καὶ ἔσχατον φέρεται ὁ ἥλιος, ὡς ἐπὶ τὸ νότιον κατιὼν, ἀπὸ τοῦ καθαροῦ βορέου. καθ' ἑαυτὸν διελθὼν, ὡς ἐπὶ τὰ βορεια ἔρχεται ἄνω ἀπὸ τοῦ αἰγοκέρωτος. τὸ δὲ καθαρὸν, ὅτι αἰθριώδης ὁ βορέας. Τρέπεται γε μὲν αὐτῆ) Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἑξότῃ ἐν τοῖς τελευταίοις χμεερινὸς τρέπει) ὁ ἥλιος, ἀπὸ τῶν ἑξότων τελευτῶν, καὶ ἀρχαὶ μέλλων τῷ αἰγοκέρωτι. Καὶ οἱ τρία μὲν) Οὗτοι ἴσοι ὄντες καὶ τὸ μέγεθος, ὁ χμεερινὸς τροπικὸς, καὶ ὁ θερινός· ὁμοίως ἐναντίον τι πέπονθε ὁ χμεερινὸς τῷ θερινῷ καὶ τὴν θέσιν· τρία μὲν οὖν αὐτῆ ἀφεστήκασι ὑπέρυθρα, ἓξ δὲ πέντε ὑπόλευκα. Ἀφ' ὧν καὶ ὁ ἥλιος αἰγοκέρωτος ἐπέχει μοῖραν ἡ'. δ'. μὴ ὡρῶν τὴν ἡμέραν ποιεῖ. ιε'. δὲ τὴν νύκτα. κατὰ μὲν τὸ χμεερινὸν τροπὴν, ἓξ μὲν ὑπὸ γῆν, ἓξ δὲ γ'. ὑπὲρ γῆν.

Μεσσόθι δ' ἀμφοτέρων, ἔσος πολιοῖο γαλήνης,
Γαῖαν ὑπουρήσει κύκλος διχάουλι ἐοικώς·
Ἐν δὲ οἱ ἥματα νυξὶν ἰσαίσει ἀμφοτέρῃσι,
Φθίνοντος θέρεος, τότε δ' εἴαρος ἰσαμθίοιο.

Σῆμα

Σῆμα δὲ οἱ κριὸς, ταὺ εσιό τε γωνία κεῖ).
Κειὸς μὲν κ) μῆκος ἑλικοειδέος ἀμφὶ κύκλω·
Ταύεου δ' σκελέων, ὅσση πεφαίνε) ὀκλάξ.
Εν δέ τέ οἱ ζωὴν θυφερέος ὠείανος·
Καμπὴ τ' αἰθομβίης ὕδρης ἔνι οἱ κ) ἐλαφρὸς
Κρητὴρ, ἐν δ' κόραξ ἔνι δ' ἀστέρες ἀμάλα πολλοὶ
Χηλάων· ὃ τῷ δ' ὀφιοῦχα γωνία φορ).
Οὐ μὲν αἰητοῦ ἀπαμείρε). ἀλλά οἱ ἐγγὺς
Ζηνὸς ἀητεῖ) μέγας ἄγγελος· ἠδὲ κατ' αὐτὸς "-τὸν
Ἰσοπείη κεφαλὴ κ) ὑπαύχενον ἐξιάσονται.
Τοὺς μὲν πρόσω ἀδὲν ὀρθοὺς πεδάλλε) ἄξων,
Μεσόθι πολίας ἔχων.

Μεσόθι δ' ἀμφοτέρων) Διαλαμβάνει πρὸς τῷ ἰσημερινοῦ, κ) τότε τὸ μέγεθος δίδωσιν ἀπὸ τῆς ἤδη ἐγνωσμένης κύκλου τῆς γαλαξίου· ἴσον δὲ ἀποφαίνε) ἑνὶ καπὶ τὸ μέγεθος τὸν ἰσημερινὸν, τῇ τε γαλαξίᾳ ϛ τοῦ ζωδιακοῦ· πάντες γὰρ διχῶς τέμνουσι τὴν σφαῖραν· ὁ δὲ νεὼς, ἀμφοτέρων, τῆ τε ἀρκτικοῦ τροπικοῦ, κ) τοῦ χθινοῦ, καθὰ τὸ μέσον ἐστὶν ὁ κύκλος, ὅσος κ) ὁ τῆς γαλαξίας. Εν δὲ οἱ ἥμισυ) Αμφότερα δὲ αἱ ἰσημερίαι ἐν αὐτῷ γίνονται, αἱ ἡμέραι δηλαδὴ ἴσαι τοῖς νυξίν· ἰσοῦν) γὰρ πρὸς μόνας ὡς πρὸς μοίρας· δύο δὲ γίνον) ἰσημερίαι· μία μὲν, ὅτε φθίνει τὸ ἔαρος· τῇ κέ· ϛ ἄλλη, ὃς ἐστι καπὶ ῥωμαίους σεπτέμβρι, γίνεται δ' ἐν ταῖς γηλαῖς ἡ τροπὴ, κ) ἰσημερία ἐστὶ μιᾷ μοίρᾳ τῆ ἡμέρων. ἑτέρα δὲ καπὶ τ μάρτιον, μιᾷ μοίρᾳ τῆ νυκτῶν. Σῆμα δὲ οἱ κριὸς) Τὸ καπάλημψιν αὐτῷ δίδωσιν ἐκ τῆ ἐπιψαυόντων αὐτῷ ζωδίων. σημεῖον δὲ ὁ κριὸς, ὅπερ κ) ϛ ταύρε γέναπι κεῖ)· ἀλλ' ὁ μὲν κριὸς καθὸ μῆκος ϛ ὅλε ἁρμοσμένος φέρε) τῷ κύκλῳ· ϛ δὲ ταῦρε ὁπόση ἐστὶν ὀκλασις ϛ καμπὴ τ σκελῶν γίνε). ὁ μὲν γὰρ κριὸς ὅλῳ ἐστὶ τῷ κύκλῳ πεθσηρμοσμένος· ὁ δὲ ταῦρος καθὸ μόνῳ τῷ τ σκελῶν καμπήν. Καμπὴ τ' αἰθομβίης) Ηγουν ἡ ἀπὸ τ κεφαλῆς πεφύτη καμπή. αἰθομβίης δὲ, ἤγουν τῆς ἐχούσης καυσώδη ἰόν· καυστικὸς γάρ ἐστιν αὐτῆς ὁ ἰός. ϛ Εὐφορίων, Η μὲν πάντ' ὅσα πε φύει δυδίελο αἶα, Η φύκον γ', ἢ πολίω, ὅτ' ἐχείμψατο λυθρὸν Ως πυρὶ καρφόμενον, ψαφαρῇ ἰνδάλλε) πέφυγε· ἡ αἰθομένης, τ καιομένης, ἀπὸ τοῦ ἡλίε· σφόδρα

ὑπὸ τὰ ζώδια τοῦτο ἔστι. Καὶ ἑλαφρὸς κρητὴρ) Ἐν αὐτῷ τῷ ἰσημερινῷ, φησι, κύκλῳ ὁ ἑλαφρὸς κρατὴρ ἐστιν. ἑλαφρὸς δὲ, ὁ ἑλαφρὸς ἐσκεδρος τῷ τὸ ὕδρας σώματι, ἢ ὁ ἀλαμπὴς· ἀμυδροὺς γὰρ ἔχει τοὺς ἀστέρας. Εἰσὶ δὲ ἀστέρες) Οὐ τοῦτό φησιν, ὅτι οἱ πολλοὶ ἀστέρες εἰσὶ τῆς χηλῆς, εἰσὶ γὰρ, ἀλλ' ὅτι οὐ πολλοὶ τῶν ἐν χηλαῖς ἀστέρων ἐπιψαύουσι τοῦ κύκλου· αἱ γὰρ ἄκραι χηλαὶ ἐπιψαύουσιν· Οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦ) Ἤγουν οὐκ ἀπολαμβάνει πᾶσα μοῖραν τοῦ ἰσημερινοῦ ὁ κύκλος, ἀλλ' ἔστιν ἴσος αὐτῷ ὁ τοῦ Διὸς ἄγγελος ἀετός.

Τὰς μὲν, παρβολάδλω) Τοὺς μὲν οὖν τρεῖς κύκλους φησὶ, τούς τε τροπικοὺς, καὶ τὸν ἰσημερινὸν, ὁ ἄξων παραβολάδλω κεκλιμένος ἔχει· ἀεὶ βάλλεται γὰρ αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν, ἀφαπείρων αὐτός· οἱ δὲ ὡσαύτως ἐξορθούμενοι εἰσιν ἐπ' αὐτῷ, ἢ ὅπου τοῦτοις τοὺς κύκλους παραβολάδλω, ὡσανεὶ παραβληπικῶς καὶ παρακλήλως κειμένους ὁ ἄξων τοὺς ὀρθοὺς ἀφίερει· ἀφαπείρων γὰρ τοὺς πόλους, μόνους τούτους τοὺς ὀρθοὺς κύκλους παρακλήλως ἔχει ἐπικειμένους.

-ὁ δὴ τέτρατος ἐσφήκωται)

Λοξὸς δ' ἀμφοτέρωθι· οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθεν ἔδυσαν
Ἀντιπόλῳ βορικοί, μέσσος δέ ἑ μεσόδι τερμίν.
Οὐκ ἄν τις ἀθλιαίης χθονὸς δεδιδαγμένος ἀνὴρ
Ἄλλῃ κωλήσαιτο κυλινδόμενα βροχάλφα,
Τοῖά τε καὶ τόσα ἄστρα περισφαιρηδὸν ἑλίσσων,
Ὡς τά γ' ἐν αἰθερίῃ πλαγίῳ στεφανηφόρα κύκλῳ,
Ἐξ οἵης ἕκαστα κύκλα διώκει) ἤμαθα πολλά.
Καί τά μιν, ἀντέλλῃ τε καὶ αἰπὺα νηδὸς ἀείρῃ "αὐλίκα
Πάντα παραβλήδλω· μία δὲ στεφέων ἔστιν ἑκάστου
Ἐξείης ἑκάτερθε "κατηλυσίη ἀνόδοιό τε. "-ήλυσις ἠδὲ
Αὐτὰρ οἳ γ' ὡσεανῷ βάθρον παμείβεται ὕδωρ,
Ὅσσον ἀπ' ἀγκερῶνος ἀνερχομένοιο μάλιστα,
Καρκίνου εἰς αἰθέρα κυλίνδει), ἔσσον ἅπαντι
Ἀντέλλων ἐπέχει, βάθρον γαίῃ ἀλλοθι δυσέων·

Ὅσσον

Οσσοι δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς ἀποτέμνε) αὐγή.
Ἑξάκις ἀὶ τόσσ' ἠπιν ὑποδραίμοι. αὐτὰρ ἑκάστη
Ἰση μετζηθεῖσα, δύω x πρὸ τέμνε) ἄστρα.

x ὑπὸ τέμνε)

Ο δὲ τέτταρος ἐσφήκωται) Περὶ τὸν ζωδιακὸν λέγει, ἐπειδὴ καὶ περὶ τὸν ἄλλων τριῶν διέλαβεν. τὸ δὲ ἐσφήκωται, ἀντὶ τοῦ συνέχεται. Ὁμηρος, Πλοχμοί θ' οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. ὁ δὲ λόγος, ὁ δὲ ζωδιακὸς ὁ τέταρτος, συνέχεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τοῦ χειμερινοῦ καὶ τοῦ θερινοῦ λελοξωμένος. Διὰ γὰρ τοῦτο ὑπὸ τῶν κύκλων συνέχε) ἐπειδὴ λελόξωται. Εἰ οἱ μὲν τροπικοὶ ἀντιπέρας ἀλλήλοις κεῖνται. ὁ μὲν γὰρ βορειότατος, ὁ δὲ νότιος ἐκατέρωθεν αὐτὸν ἔχουσι. Εἰ ὁ μὲν θερινὸς, τὰς καρκίνου ἐπιψαύει. ὁ δὲ χειμερινὸς, τὰς αἰγοκέρωτος. Οὐκ ἂν Ἀθλωΐης) Οὐκ ἂν φθάσαι τὸ Ἀθλωΐας ἀνὴρ ζωγράφος μοῦνον ζωγραφίσαι οὕτω γράψειεν, ὡς ἔστιν ἐν τῷ οὐρανῷ. λείπει ἡ ὑπὸ τοῦ θεσις, ἵν' ᾖ, ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Ἀθλωΐας. τὸ δὲ κοσμήσειεν ἀντὶ τοῦ κατασκευάσειεν. οὐκ ἂν οὖν ὁ τεχνικώτατος τοῦ Ἀθλωΐας μοῦνον τὴν ἁρμενον συνήρμοσε τοὺς κύκλους, ἢ εἰσιν· ἢ οὐκ ἂν ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Ἀθλωΐας δεδιδαγμένος ἀνήρ τις, ἄλλως κοσμήσῃ κυλιομένους τοὺς κύκλους, ὡς αὐτοὶ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσὶ τὸν παλαιὸν κύκλον τὸν ζωδιακὸν ἀφ' ἡμέρας εἰς νύκτα κεκόλλωκε). εἰη δ' ἂν τὸ, χειρῶν δεδιδαγμένος, ἐκ ἐκλωσισμός, ἀντὶ τοῦ κατὰ χεῖρας μοῦνον, ἐκ ὥσπερ τοῦ Ἀθλωΐας διδαχθείς. καὶ Ὁμηρος, Εὖ οἶδ' ὡς πέπονθα. οὐκ ἂν οὖν ἄλλως τις κατασκευάσῃ περιφερεῖς τροχιὰς ἔτως, ὡς ἔχουσιν οἱ κύκλοι. τὸ οὖν κυλινδρικὸν, ἀντὶ τοῦ περιφερῆ, τροχάλεια, ἀντὶ τοῦ τροχούς. τὸ δὲ, ζῶιά τε καὶ τόσα, ἀντὶ τοῦ τηλικαῦτα καὶ οὕτω κυκλοτερῆ περέχων καὶ περιφέρων τροχάλεια. τὸ δὲ περισφαιρηδὸν, ἤγουν περὶ τὸν σφαῖραν. συναρμόσαι δὲ, συνηρμοσμένα. λέγει δὲ τοῦτο ὅτι ἀκίνητά εἰσι τὰ τροπικὰ σημεῖα, ἐξ ἧς, ἐξ ἀνατολῆς, ἐπὶ νύκτα, ἐπὶ τὸν δύσιν· ἤμαπτα πάντα, ὅτι κατὰ τὰς λόγους τοῦ ἀλλήλων ἀεικίνητός ἐστιν ὁ κόσμος.

Καὶ τὰ μὲ) Καὶ τὰ κύκλα μὲ τοῦτα ἀνατέλλει καὶ δύνει, τὰ πάντα κέκλιται περὶ ἀλλήλως· μία δέ ἐστιν ἐκβάσις ἀνόδου καὶ δύσις· ἴσως γὰρ τὰ κύκλων τὸ αὐτὸ σημεῖον ἔχει, ὅθεν ἀνατέλλει ὅπερ δύνει. τὸ δὲ, ἐξείης ἐκάτερθεν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ οὐκ δύσεως ἐξ ἀνατολῆς ἐκβάσιν κύκλου, ἓν σημεῖον τὸ αὐτὸ ἀνατέλλειν καὶ δύνειν νομίζεται. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι οὐ περιφαλῆ χήματα κατεσκευασμένοι, ἀνατέλλουσί τε καὶ δύνουσιν· ὁ μέντοι ζωδιακὸς ἑκάτερθεν. Αὐτὰρ ὅγ' ὠκεανοῦ) Ο ζωδιακὸς κύκλος, κατὰ τὸν ἀίδιον τοῦ κόσμου κίνησιν, ἣ φασιν ἔκλισιν, ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ τὸν ἐξῆς ἀνατολὴν ὠκεανὸν ἡδ' ὁ ὁρίζων· ὅσον ἔχει ἀφήκημα ἀπὸ αἰγοκέρωτος ἀνατέλλοντος, ἕως ἀνατελλόντος καρκίνου, ἀπὸ αἰγοκέρωτος μὲ χειμερινοῦ τροπικοῦ, μέχρι καρκίνου θερινοῦ τροπικοῦ ὑπὲρ γῆν, τοσοῦτον πάλιν ἀπὸ τοῦ καρκίνου μέχρι τοῦ αἰγοκέρωτος ὑπὸ γῆν διηνεκῶς γίνε)· ἴσον γὰρ αὐτῷ τὸ ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα τμῆμα τοῦ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα· ὅσον γὰρ ἡ ἀνατολὴ τῆς δύσεως ἀπέχει, τοσοῦτον

τον ἡ δύσις τ ἀνατολῆς. τὸ δὲ, ὅσον ἀπάντη, ἤγουν ὅσον ἀπ' ἀνατολῆς ἔχῃ ℨ ὁρίζοντες, ℓσ ἔστιν κ̀ ἐν τῇ δύσ ἐν τῷ καταφέρεσθαι. τοσοῦτ, μία δὲ σφεων, ἔοικε ὡς ἀνυδιαφόλως εἰρῆσθαι ℨ ζωδιακοῦ, ἀφ' τὸ, τὲς μ ἄλλες ἀπ' ἑνὸς σημείου ἀνατέλλοντας, εἰς ἓν πάλιν δύνειν· τ δὲ ζωδιακὸν πλάγιος ἀξιόλογον ἔχ̀ν. Ὅσον δ' ὀφθαλμοῖο) Ἐξάγωνόν ἐστι τοῦτο τὸ σχῆμα, κ̀ φυσικῶς πως· κ̀ γὰρ αἱ μέλισσαι φύσ ζῶσαι, κ̀ ὁ λόγῳ, τὰς καλλιτεχνήσας τ κηρίων ἐξαγώνους ποιῆσι. τ μ οὖν κόσμου σφαιρικὸν συμβέβηκεν εἶναι, τὸν δὲ γλῶ, κέντρου· ἀνάγκη οὖν ὑπερβαλλομένας ὑπὸ τ ὄψεως ἐπὶ τ ὐρανὸν δύσεις, βεβηκότων ἡμῶν ἐπὶ τ γῆς, κ̀ ℨ σχήματος τυγχάνοντος σφαιροειδοῦς ἴσας πάσας εἶναι. ὅση οὖν, φησιν, ὄψεως γίνεται δύσεις, ἄνω βλεπόντων ἡμῶν εἰς τ ὐρανὸν, τοσοῦτοι) ὀφείλουσιν ἐξ νοείας δι' ὅλης τ σφαίρας. αὗται δὲ λαμβανόμεναι κατὰ μ ℨ ἑξάγωνον σχῆμα, κ̀ ἴσον ἀπέχουσαι, δύο ℨ ἑξάγωνα λαμβάνουσι κατὰ τὴν ἑαυτῶν μεσότητα ζώδια· ὅτω γὰρ ἀποτελοῦσι τὸ ἑξάγωνον σχῆμα. πάλιν οὖν τεχνικῶς κ̀ γεωμετρικῶς διήρηκε τ ζωδιακὸν κύκλον εἰς τὰ δωδεκατημόρια· λέγ γὰρ, ὅσον ἡ ὁρατικὴ ὄψις ἐστὶ, τοσοῦτόν ἡ ἀκλὶς ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀφιεμένη, ἐπὶ τὸν ἀναπάντων ℨ ὁρίζοντος ἐπιφάνειαν, τηλικαύτην δύσεων ἐγγράψας τοῦ κύκλου ἑξάκις· εἶτα ἑκάστην αὐτῶν τέμνων διχῶς, διῄρησε ιβ'. τ ζωδίων δωδεκατημόρια· εἶτα καταλειμμένη τὰ ζώδια. τὸ δὲ θεώρημα, ὡς ἄρα ἡ ὀπ ℨ κύκλου τοῦ κέντρου, ἴση ἐστὶ τῇ ἐγγραφομένῃ ἐν κύκλῳ ἑξαγώνῳ πλευρᾷ. ἀποτέμνεται δὲ, αὐτὶ ℨ περιγράφεται ℭ δηκνύει μὴ γωμφίζωμεν δὲ, εἰ ἕκαστον τ ζωδίων τηλικοῦτόν ὂν κατὰ τὸ μέγεθος, ὡς τὸ ἡμισυ ἐπέχειν ℨ ἀπὸ γῆς ἐπὶ τ ὐρανὸν ἀφαιρήματος, σμικρότατον ὁρᾷ)· διὰ γὰρ τὸ πόρρωθεν ἡμᾶς εἶναι ἐκείνων, ἀφ' τοῦτο ἡμῖν μικρὰ φαίνεται, καὶ ὡς ὅταν μεγάλα, ὡς ὁ ἥλιος παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς ἐπισύ τῆς γῆς ὀκλωκαιδεκαπλασίων ὢν, κ̀ ἡ πᾶσα γῆ τοῦ μεγέθους αὐτοῦ ὀκλωκαιδέκατόν ἐστι, κ̀ ὅμως ἡ διαφέρεια αὐτοῦ πάνυ δοκεῖ μεγάλη εἶναι, ἐπειδὴ σφόδρα αὐτοῦ ἐσμεν κεχωρισμένοι. ὅτω κ̀ τὰ ἄστρα μεγάλα ἐσι σφόδρα, κ̀ ἐπιπολὺ ἐκτέτευται. ἀλλὰ τ μεγεθισμῶ ἡμῶν βραχέα φαίνεται)· ὁ Σπόρος δέ, ὅτως ἐξέλαβεν· ὅσον δὲ τ ἀπὸ ℨ ὀφθαλμοῦ βολίδος κ̀ ἀκτῖνος ἀποτέμνεται κ̀ ἀφαιρεῖται ἡ αὐτὴ ℨ αἰθέρος, ἑξάκις ἂν ὑποδράμοι τ ζωδιακὸν ἀπηλιωμένον. ἕκαστον δὲ τ ἑξ εἰς δύο τεμῶν, διχοτόμοι ἂν κ̀ διαλάβοι ℭ ὑποκείμενα ιβ'. ζώδια. ἐπειδὴ γὰρ ἐν παντὶ κύκλῳ ἡ ἐκ ℨ κέντρου ὡδὶς τὴν διαφέρειαν ἀχθεῖσα δύθεῖα, ἑξάκις ὑποτείνει τὸν ὅλου διαφέρειαν, ἀφ' τοῦ χρησιμώτατον τοῦ ὡδὶς γλῶ σημείῳ, τῇ ἡμετέρᾳ ὄψ, (ὅπις ἡ γῆ κέντρου λόγον ἐπέχ̀ ὡδὶς τὸν τ ἀπλανῶν ἄστρων σφαῖραν· ἡ δὲ ἡμετέρα ὄψις ἐδὲν τοῦ κέντρου τ σφαίρας ἀφαιρεῖ, καὶ τε τὴν θέσιν ὡδὶς τὸ πᾶν, ℭ ὅπ ἐδὲν ἀφαιρεῖ, ἀπό τε ℨ κέντρου, τυτέστι τ γῆς, ὁρῶν τὰ ἐρανία, ἢ ἀπό τινος τ ἐπὶ τ ἐπιφανείας κειμένων, ὅτω δὴ μικροῦ ℭ σημείου λόγον ἐπέχοντος.) χρησιμώτατον οὖν ὡς σημεῖον τῇ ἡμετέρᾳ ὄψ, ὅτω τὴν ℨ ζωδιακοῦ πεποίηται) ὡδιωτέρησιν.

Ζωίδιον

Ζωΐδιον δὲ ἑκάστου κύκλου ἐπίκλησιν καλέουσι.
Τῷ ἓνὶ καρκίνος ἕστηκε, λέων τ' ἐπὶ τῷ, καὶ ὄπιθεν αὐτῆς
Παρθένος. αἱ δ' ἐπὶ οἱ χηλαί, καὶ σκορπίος αὐτούς,
Τοξότης τε καὶ αἰγόκερως, ἐπὶ δ' αἰγοκερῶτι
Ὑδροχόος· δύο δ' αὖτε ἐπ' ἰχθύες ἀστερόωνται·
Τοὺς δ' μέτα κριός, ταῦρός τ' ἐπὶ τῷ, διδυμοί τε
Ἐν τοῖς ἠέλιος φέρεται δυοκαίδεκα πᾶσι,
Πάντ' ἐναυτὸν ἀγών· καὶ οἱ ὧδε τέτυκται ἑκάστῳ
Κύκλον, ἀείζονται πᾶσαι ἐπικάρπιοι ὧραι.

Ζωΐδιον δὲ ἑκάστου κύκλου) Λοιπὸν τὰ ιβ'. ζωδίων ὀνομασίαν ποιεῖται, καὶ ἄρχεται πάλιν ἀπὸ τῆς ἐπισημοτέρας ἐν τοῖς βορείοις, τῆς καρκίνου. Διὰ τί δὲ ἀπὸ καρκίνου ἤρξατο, καὶ παύεται τῆς αἰγοπλίας ἀεὶ ἀπὸ κέντρου λαμβανόντων τὴν ἀρχήν; ὅτι εἰώθασι ἀεὶ ἀπὸ τῶν βορείων ἄρχεσθαι· βορειότερος δέ ἐστι πάντων ὁ καρκίνος· οἱ δὲ αἰγόκλειοι εἰκότως ἀπὸ τῆς κέντρου ποιοῦνται τὴν ἀρχήν, πάντα τὰ ζώδια κατὰ ἀναλογίαν λαμβάνοντες τῶν μελῶν. ἔστι δή, τὸ μὲν κέντρον κεφαλὴν εἶναί φασιν, ἐν ᾗ τὸ ἡγεμονικόν· ἐπειδὴ ὁ κέντρος τῶν ἀστέρων ἡγεμών καὶ πρόοδός ἐστι, καὶ ὅτι ἐν τῷ κέντρῳ ὁ ἥλιος ἰσημερίαν ποιεῖ· τοῦτον δέ, τὸν αὐχένα ἄρχει τῶν ποδῶν, οἳ εἰσιν οἱ ἰχθύες· πολλὰ δὲ αὐτῶν καθ' ὁμοιότητά εἰσιν· ἔνια δὲ καὶ κατὰ πάθος, ὡς ὑδροχόος, πολλῶν τοιούτων καὶ καταφερομένων ὑετῶν, τῷ ἡλίῳ διαβαίνοντος αὐτόν. διαφέρει δὲ ζώδιον δωδεκατημορέως, τῷ μὴ συναπαρτίζειν ἕκαστον ζώδιον τὸ δωδέκατον τοῦ ζωδιακοῦ, ἀλλ' ἔνια μοῖραν ἐλλείπειν, ὡς ἐπὶ τοῦ κέντρου καὶ καρκίνου. ὅπου δὲ ὑπερβάλλει, ὡς ἐπὶ τοῦ σκορπίου καὶ τῆς παρθένου. Ἐν τοῖς ἠέλιος φέρεται) Ἐναντίαν τῷ παντὶ κίνησιν ποιεῖται ὁ ἥλιος, ἐκάστης ἡμέρας μίαν μοῖραν ἴσῳ ἄλλῳ κινούμενος. τξ'. οὐ πασῶν ἴσων τῶν κύκλου μοιρῶν, ἐν τξ'. ἡμέραις, καὶ δή. μᾶλλον μέρει τινὶ ἡμέρᾳ, ὁ ἥλιος διανύει πάντα τὰ ἐναυτόν. ἐν τούτοις οὖν ταῖς δώδεκα ζωδίοις ὁ ἥλιος φέρεται, τὰ ἐναυτὸν συμπαντῶν ἅπαντα. ἐν ἑκάστῳ γὰρ ζωδίῳ ποιεῖ μῆνα ἐκ ιαʹ. που ὥρας, ἐφ' ἑκάστης γὰρ μοίρας μίαν ἡμέραν ἐκ μικρόν τι παρασπατιλεῖ. πορεύεται δὲ τὸν μέσον χαραγμὸν τοῦ ζωδιακοῦ, παρὰ μῆκος κινούμενος, καὶ ἔχ ὡς οἱ ἄλλοι πλανήτης εἰς πλάτος. ποιεῖται δὲ τὴν πορείαν ἐναντίαν τῷ παντὶ κύκλῳ· ὁ μὲν γὰρ κύκλος ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δύσεως φέρεται· ὁ δὲ, ὡς ἐπὶ ἀνατολάς. τὸ δὲ, ταῦρός τ' ἐπὶ τῷ, ὅτι ζῦ κριοῦ ὁ ταῦρος βραδύτερον δύνει, ὅσῳ καὶ ἀνώτερος αὐτοῦ ἐστι. καὶ καταφερομένου ταῦρου οἱ δίδυμοι, καὶ ἑξῆς τὰ λοιπά. τῆς τοίνυν καταφορᾶς καὶ δύσεως τοῦ παντὸς

παντὸς, ἀεὶ ὑψηλότερον καὶ ἀνώτερον φαίνεται ὁ ζωδιακὸς, ὡς ἐπὶ τὸ φανερὸν τοῖς ἀνθρώποις. Καί οἱ ἀεὶ ἐοῦσι ἰόντι) Τῶν γὰρ ὡρῶν ταῖς μεσοδολαῖς ἡ τοῦ ἡλίου κίνησις ποιεῖ, ἃς ἐπικαρπίους καλεῖ, ἀφ' ὧν μητέρας εἶναι τῶν καρπῶν· καιροὶ γὰρ καρπῶν γονήτορες. αὔξονται δὲ, διαυύοντος τοῦ ἡλίου τὸ πάντα κύκλον.

Τοῦ δ' ὅσσον κοίλοιο κατ' ὠκεανοῖο δύηται,
Τόσσον ὑπὲρ γαίης φέρεται· πάσῃ δ' ἐπὶ νυκτὶ,
Ἐξ αἰεὶ δυόωσι δυωδεκάδος κύκλοιο·
Τόσσαι δ' ἀντέλλουσι τόσον δ' ἐπὶ μῆκος ἑκάστη
Νὺξ αἰὲι τεταύυται, ὅσσον τέτρ' ἥμισυ κύκλου
Ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς, ἀείρεται ὑψόθι γαίης.

Τοῦ δ' ὅσσον κοίλοιο) Κοῖλον ὀρθῶς ἔφη τὸ ὀρίζοντα· τῷ μὲν γὰρ ἔξωθεν νοεῖται, κυρτὸς φαίνεται· τῷ δὲ ἔνδοθεν καὶ ἀπὸ γῆς, κοῖλος· ὁ δὲ νῦς, ὅσσον δ' αὐτοῦ ὑπὸ τὸ ὁρίζοντα πίπτει, τοσοῦτον καὶ ὑπὲρ γῆν ἀναφέρεται· ἀεὶ γὰρ κατὰ τὸ ἀκέλευστες, ἓξ μὲν ὑπὲρ γῆν ζώδια, ἓξ δὲ πάλιν ὑπὸ γῆν. γεωμετρικῶς δὴ καὶ ἀστρονομικῶς τοῦτο ἔφη. Δυωδεκάδος κύκλοιο) Τὰ μὲν γὰρ ζώδια οὔτε ἐντὸς τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου εἰσὶν ὅλα, οὔτε ἐκπεπλήρωται λ. μοιρῶν. ἔστι δὲ ἃ καὶ ὑπερεπέπλωκε· τὰ δὲ πολλὰ αὐτῶν καὶ πλάγια κατευθύνει, ὥστε οὐκ ὀρθὰ ἀναφέρεται, ὥστε οὐκ ἂν τις ἐξ αὐτῶν λάβοι τὸ ἀκέλευστες. τῶν δωδεκατημορίων δὲ ἕκαστον, λ'. μοίρας ἔχει· καὶ γὰρ ὁ τοῦ ἡλιακὸν λογιζόμενος κύκλον, εὑρήσει μόνας ρπ'. ὑπὲρ γῆς ἀεὶ καὶ ἀφ' παντὸς μοίρας. Τόσσον δ' ἐπὶ μῆκος) Διὰ σαφεστέραν εἶπε τὰ τῶν νυκτῶν τὰ ἀφ' ἡμέρματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῶν ἡμερῶν νοητέον· ὁμοίως γάρ. ὁ δὲ λόγος, ἑκάστη νὺξ ἐπὶ τοσοῦτον μῆκος γίνεται, ἢ τοσοῦτον ἔχει ἀφέσημα τῆς παραφερείας, ὅσον ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης ἐπαίρεται καὶ παραλλάττει) μέρος τοῦ κύκλου τὸ ἥμισυ ἐπέχον ἐξ ζώδια· οἷον, εἰ ἀρχομένης τῆς νυκτὸς, ἀνατέλλοι χαρκίνος περὶ παραφορὰν καὶ δυτέραν ὥραν, τοσοῦτον ἔξει ἀφέσημα, ἕως ἂν πάλιν ἐπὶ δύσιν ἔλθῃ. καὶ ἀνυσθέντος τοῦ ἡμικυκλίου ἀπὸ χαρκίνου ἕως τοξότου, τὸ πᾶν τῆς νυκτὸς μῆκος τελεῖται. πάλιν δὲ ἀναπτέλλει ἀπὸ αἰγοκέρωτος ἤρξατο ἡ νύξ. κατὰ ἀφαίρεσιν οὖν ἕως τῶν διδύμων, ἔχει τὸν παραφορῶν. φησὶν οὖν, ὅτι ἑκάστης νυκτὸς, οἱονοῦν ἐστι τὸ μῆκος, οἷον ἐπαίρεται μέρος τοῦ κύκλου, λέγω δὴ τὸ ἥμισυ, ἀρχομένης αὐτῆς. καλῶς δὲ εἶπεν, ὅσσον ἥμισυ· ἐπειδὴ, ὡς μὲν μεγάλων ἔχει τὴν παραφορὰν, τὰ μὲν βόρεια· τὰ δὲ, ἥμισυ ἐλάττονα, τὰ περὶ τὰ νότια, ἐφ' ὧν ὁσοῦτον ἔστι τὸ μῆκος, ὅσον καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἡμικύκλιον. Ὅσσον αὖ ἥμισυ κύκλου ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς) Τοσοῦτον ἐπὶ μῆκος, φησιν, ἑκάστη νὺξ ἀεὶ τείνει), καθ' ὅσον

ὅσον καὶ τὸ ἡμικύκλιον. ἀφ' δὲ τὸ, ὡς σέληνε, τὸ, ἀείρῃ ὑψόθι γαίης, ὡς τῶν βορείων ἀεὶ ὑψηλοτέρων ὄντων, καὶ τὸ ὅλον ἡμικύκλιον ἀφ' ἧς νυκτὸς ἀναλαμβανόντων. ἀναλαμβάνειν πάντως, ἀφ' οὗ τὸ ἀναλαμβανόντων.

Οὔ κεν ἀποβλήτην διδυκημένῳ ἤματος εἴη,
Μοιράων σκοπιὴν ὅτ' ἀντέλλησιν ἑκάστη.
Αἰεὶ γὰρ ζώων γε μιῆ συναείρεται αὐτὸς
Ἠέλιος· τὰς δ' αὖ γε διασκέψαιο μάλιστα
Εἰς αὐτὰς ὁρόων· ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαιναι
Γίνοντ', ἢ ὄρεος κεκρυμμένοι ἀντέλλοιεν
Σήματ' ἐπερχομένοισιν ἀρηρότα ποιήσασθαι·
Αὐτὸς δ' αὖ μάλα τοι κεραίων ἑκάτερθε διδοίη
Ὠκεανός, τότε πολλὰ διαπρέπεται οἱ αὐτῷ,
Νήδυμον ὅππημος κείνων φορέῃσιν ἑκάστην.

Οὔ κεν ἀπόβλητον.) Σφόδρα φρονίζει ὁ Ἀρατος τῶν ναυπλομένων, καὶ ἀφ' πολλῶν τεκμηρίων πειρᾷ) αὐτοῖς χρωμένοις καθ' ὅσον ἔξεσι βοηθεῖν, παρόμοιόν τι ποιῶν Ἡσιόδῳ. ὁ μὲν γὰρ σφόδρα τῶν γεωργικῶν· ὁ δὲ, τῶν ναυπλομένων ποιεῖται ἐπιμέλειαν. οὐκ ἀδόκιμον οὖν, οὐδὲ πάρεργον σημεῖον λέγει τοῖς ναυπλομένοις, ὅτι ἐὰν νυκτὸς συμβῇ τινα κινδυνεύσαι, ἀφορᾶν, καὶ μανθάνειν) μὴ πόσας ὥρας ἔτι ἡ ἡμέρα. καὶ οὐ τοῦτο γινωσκόντι δεῖ ποιεῖν. ὁ δὲ νῆς, ὡς ἀνεῖη σοι ἀδόκιμον, ἐπιτηρεῖν τὴν ἡμέραν καὶ ἐκδεχόμενον, ἐπισκοπεῖν ἑκάστην τῶν ἄρτων, ἐπειδὰν ἀνατείλῃ· ἀλλ' οὐ τῷ ἐναντίῳ ὠφέλιμον ἂν εἴη. ἢ, οὐκ ἀδόκιμον ἔστι σοι τοῦτο τηρεῖν, σκέπτεσθαι τὰς τῶν ζωδίων ἀνατολὰς, καὶ ἐν ποίῳ τούτων ἐστὶν ὁ ἥλιος· μανθάνων γὰρ ἐν κριῷ εἶναι αὐτὸν, ἴσασι ἀρχὴν γνώσῃ· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν· ταῦτα δὲ ἵνα γνῷς, ποτὲ δεῖ ἀπείρειν καὶ διαιρεῖσθαι εἴσεσθαι). ἕτεροι δὲ οὕτως ἐξέλαβον· ἐπιτηρεῖ ποτὲ ἡ ἡμέρα ἐστὶν, ἤγουν ἐν τινι ζωδίῳ ἐστὶν ὁ ἥλιος. ὁ γὰρ εἰδὼς τοῦτο, εἴσεται πόσον τὸ νυκτός ἐστιν ἡ ὥρα· ἐν δὲ τούτῳ καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν ἀνατολῶν καὶ συγκαταδύσεων· μοίρας δὲ εἶπε νῦν τὰ ζῴδια, δι' ὧν ὁ ἥλιος φέρεται). ἐν δὲ τῇ ἥμαθος εἴη, λείπει ἡ δεῖ, ἵν' ᾖ, δεῖ τὸ ἥματος τῶν μοιρῶν, τουτέστι τῶν ζωδίων ἐστὶν ἀδόκιμόν ἐστι συνοοῦντι καὶ θεωροῦντι, σκέψασθαι καὶ ἀφορᾶν, ποτὲ ἀνατείλει ἑκάστη μοῖρα, ἤγουν

χων ἑκαστον ζῴδιον· τὸ γὰρ καθ' ἓν ζῴδιον μοῖρά ἐστι τοῦ ὅλου κύκλου, λέγονται μὲν γὰρ μοῖραι καὶ αἱ διαιρούμεναι εἰς λεπτὰ ἑξήκοντα· λέγονται) καὶ αὐτὰ τὰ ζῴδια. νῦν οὖν τὴν ἄλλην τοῦ ζῳδίου περιπόλησιν μοῖραν ὀνόμασεν. Αἱεὶ γὰρ τάων) Τούτων δὲ μοιρῶν, ἀντὶ δὲ, τούτων δὲ ζῳδίων, ἐνὶ αἰεὶ συναναπίμπλησι ὁ ἥλιος. σὺν αὐτῷ δὲ πάλιν ἐκείνῳ τῷ ἄστρῳ, ἤγουν ζῳδίῳ δύνοντος δὲ ἡλίου, τὰ ἄλλα σὺν τῇ νυκτὸς ἀνιόντα, δυνατὸν περισκοπεῖν. Τὰς δ' ἂν κε περισκέψαιο) Ταύτας δὲ τὰς μοίρας περισκοπήσιμος ἀκριβῶς, καὶ εἰς αὐτὰς ὁρῶν, ἤγουν εἰς ἓν ἕκαστον τῶν δώδεκα ζῳδίων ἀφορῶν, πάνυ ἂν δύναιο καταλαβεῖν αὐτάς. εἰ δὲ ἐξ ὁμόρων καλύπτοιντο, ἢ σὺν τοῖς παραχθέντων ὁρῶν γένοιο) ἀφανεῖς, κεκουμμένας, ἢ ἀπ' ὄρους ἔχουσι τὰς ἀναβολάς, ὥστε σωφρονῶν ἡρμοσμένα καὶ ἀσφαλῆ, πάλιν ποιοῦ σοι τεκμήρια σὺν τοῖς ἐπεχομένοις, τοῖς συναναπίμπλασι δὲ ζῳδιακοῖς, παρ' ἑκάτερα, ἔν τε τῷ νοτίῳ, καὶ σὺν τῷ βορείῳ, καὶ σὺν ἄλλοις ἄστροις. Αὐτὸς δ' ἂν μάλα τοι) Περὶ τοῦ ὀρίζοντός φησιν, ὃ κέκραται τῷ ἀνατολῷ καὶ τὴν δύσιν λέγει· καὶ ἦ περιφερὴς ἔσται, ἥτε δύσις ἐστὶ καὶ ἀνατολή, κέρασιν εἰσι παρακαλήσιαι. ὁ δὲ νῦς, αὐτὸς δὲ ὁ ὠκεανὸς, σὺν τῷ ἀνατολικῷ μέρους τοῦ δυτικοῦ, τεκμήρια δίδωσιν ἐκδηλα, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα, τῶν ζῳδίων καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ γὰρ εἰ τῆς ἀνατολῆς ἄστρα κωτέχοις, σὺ τῶν δύσεων τεκμήρια σοι δίδωσιν· εἰ τοῖς σὺν τῶν δύσεων, σὺν τῆς ἀνατολῆς. Τά τε πολλὰ περισρέφεται) Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν δηλαδὴ τοῦ ὀρίζοντος, ἔν τε τῷ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαιρίου, καὶ τῶν λοιπῶν ζῳδίων, λέγει δὲ τὰ ἄστρα, τουτέστιν ὁ ὠκεανὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἀρκτικῶν ἄστρων παρέχει τεκμήρια διὰ ἄστρων, ὥσῳ ἕκαστον σὺν τούτων ποιεῖ ἐπισφαιροῦται ἑαυτῷ, ἐπίκειται· σὺν ἑκάστῳ γὰρ μοίρᾳ ἕκαστον ἀναφέρεται. σὺν τῷ ὑπογείῳ οὖν κύκλῳ ὑποτίθεται εἶναι τὸν ἥλιον καρκίνῳ πρὶν δὴ ἀνέλθῃ, δεῖ σκοπεῖν, τί τὰ ἄστρα συμβάλλεται, ὅτι μέλλει ἡμέρᾳ γίνεσθαι· ἐπὶ μεζόφερες τὸν ἥλιον ἐπὶ τὸν λέοντα, καὶ φησι, πρὶν ἀνελθεῖν τὸν λέοντα, σκόπει τὰ παρακείμενα ἄστρα, καὶ συμβαλεῖς. ἐπὶ ἐπὶ γῆ ἐπὶ τῷ παρθένον τὸν ἥλιον. τὸ δὲ ὀπίπτμος, ὑφὲν ἀναγνωστέον. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. αὐτὸς δέ σοι ὁ ὁρίζων καὶ ἀνατολῶ καὶ δύσιν δείξει τὰ ζῴδια, ἃ περισρέφεται ἐν ἑαυτῷ· ὃ δὲ περισρέφεται, ἀντὶ συνεργητικοῦ ἐστι δείξει ἓν ὅπ ἑκάστῳ τῶν μοιρῶν, ἀντὶ δὲ δωδεκατημορίων, ἀναφέρων ὁπότε ἀνατέλλουσαν παρέχεται.

Οὔ οἱ ἀφαυρὸν ἄστρον, ὅτε καρκίνος αἰτέλλησιν,
Ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἐλισσόμενοι περέχουσιν,
Τοὶ μὲν δυόντες, τοὶ δ' ἐξ ἑτέρης ἀνιόντες.
Δυοὼ μὲν τέφανος, δυοὼ δὲ κὴ ῥάχιν ἰχθύς.
Ἡμισυ μὲν κεν ἴδηαι μετόπωρον, ἥμισυ δ' ἦδη.

Ἐκλειπ

Ἑξαπίαι βάλλουσι κατερχομένῳ στεφάνοιο·
Αὐτὰρ ὃγ' ὀξόπιθεν τετραμμένος, ἄλλα μὲν ὄπω
Γαστέρι νηέρῃ, τὰ δ' ὑστερα νυκτὶ φορεῖται·
Τοὶ δ' ἢ Εἰς ὤμους καταγὰ μετεγίνοφιν ὄχον (γὰρ)
Καρκίνος ἐκ γενάτων, καταγὰ δ' ὄφιν αὐχένος ἐξ-
Οὐδ' ἀὖ ἔτ' ἀρκτοφύλαξ εἴη πολὺς ἀμφοτέρωθεν
Μείων ἠμάλιος, ὃ δ' ὅτι πλέον ἔμπυχος ἤδη·
Τέτρασι γὰρ μοίρῃς ἤδη καπόντα βοώτεω (ἄμυδις
Ὠκεανὸς δέχεται· ὁ δ' ἐπὴν φάεος κορέσσῃ),
Βαλυτῷ ἐπεχὰ πλῆθον δίχα νυκτὸς ἰούσης,
Ἥμισυ ὅτ' ἠγίοιο κατερχομένοιο δύῃ).
Κρηναίη τοι γὰρ νύκτες ἐποψὶ δύοντι λέγουσι)·
Ὡς, οἱ μὲν, δυσόωσιν· ὁ δ' ἀντίος, οὐδέν' ἀφαὴς,
Ἀλλ' ὃ μὲν ζώνῃ, ὃ δ' ἀμφοτέρῃσι φαάων
Ὤμοις, ὠρείων, ξίφεος γένυν ἶφι πεποιθώς,
Πάντα φέρων ποταμοῖν, κέρδιστος ὠδατείνῃ) ἀλλὰ

Οὔ οἱ ἀφαυρόπαλοι) Μέλλων διεξέρχεσθαι τὰ περὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις λόγων, καὶ συναναπαλόντων καὶ συγκαταδυόντων τῷ ἀρχῷ ἀπὸ καρκίνου ποιεῖται, ὃν καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ζωδιακοῦ κύκλου πρῶτον ὠνόμασε· καί φησιν, ὅτι καρκίνος ἀναπέλλοντος, σὺν ἀμαυρῷ μὲν ἄστρῳ ἀνατέλλει οὐτος, καὶ ὑπναπαδύει. δύεται δὲ τὰ στέφανον φησὶ καὶ τὸ ἥμισυ, καὶ τὸν νότον ἰχθὺν καὶ ῥάχιν, καὶ ἀνατολὰς ἐσχηματισμένων αὐτῶν τῷ περὶ τὸν χαπέμα μυρῶν. καὶ ἀνυπναπαδύειν δέ φησι τὸ ὀφιοῦχον ἀπὸ ποδῶν μέχρι ὤμων, καὶ τὸ ὄφιν, ὃν ἔχει ἐν ταῖς χερσὶ, μέχρι τραχήλου. Καπὶ ῥάχιν ἰχθύς) Εἰς δυσμὰς φέρεται ὡς ἐπὶ τὴν ῥάχιν ὁ νότιος ἰχθύς· ἄνω δὲ νένευκε. δύεται δὲ ταῦτα, ἀναπέλλοντος τοῦ καρκίνου, περὶ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς νυκτός. Ἑξαπίαι βάλλουσι) Πάλιν περὶ τοῦ στέφανου ἀναλαμβάνει. μέλλοντος οὖν ἀναπέλλειν τὸ καρκίνου, τὸ ἥμισυ τοῦ στέφανου ἴδοις ἂν ὑπὲρ γῆν· τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ αἱ δύσεις παρέλαβον, καὶ ἀφανίζουσιν, εἰς δύσιν τοῦ στέφανου καπόντος. ἑξαπίαις

δὲ πὰς δύσις φησὶν, ἐπειδὴ κὴ πρὸ τοῦ περὶ τὴν ἀνατολὴν λέγ. Αὐξάρ ὅγ' ἐζόπιθεν) Ὁ νότος ἰχθὺς, εἰς ζυπίσω τραπείς, ὃ ὕπως ἔχων τὴν ὄψιν, τὰ μὲν ὑπέρτερα τὰ ὑραῖα ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔχ, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν γαστέρα, ἐν τῷ μετεώρῳ. ὅπερ βιαίον ἐστι, τὸ δὲ ὑπέρτερα λέγ τὰ ὑραῖα, ἃ τὸ ὀναντίον ἔδη. διὸ πᾶς ἐπὶ τῶν ἐν γένεσι τοῦτο μετενηνόχασι· τὰ γὰρ ὑπέρτερα αὐτῶν ἐπὶ κεφαλὴν ἤδη δέδυκεν, ὅτι ὃ ἔχ στέφανον. τὰ δὲ κάτω πρὸς τὴν ἐχάτην γαστέρα ἐν τῷ μετεώρῳ ἔχ. Τὸν δὲ κὴ εἰς ἄμυς) Τὸν δὲ ὀφιοῦχον ἀπὸ γονάτων μέχρι τῶν ὤμων ἐπὶ δυσμὰς ἄγ ἀνατέλλων ὁ καρκίνος, κὴ τὸ ὄφιν ἄχρι αὐχένος. μαρτυρῶ δὲ αὐτὸν λέγ, ὅτι ὁλος πρὸς τὸ ὄφιν πτνεῖ. τὸ δὲ αὐχένα ἐζῆς, ἤγουν μέχρις αὐχένος αὐτῷ τῷ ὀφιούχῳ. προσλαβεῖν δὲ τοῦτο ἀναγκαῖον, ὅτι ὁ ὀφιοῦχος ἅμα διδύμοις ἀναφερομένοις, ἀρχεται δύνειν ἀπὸ ποδῶν μέχρι γονάτων· ὥστε ἀκόλυθόν ἐστι τὸ νῦν εἰρημένον. κὴ ὕπως ἔχ ὁ λόγος, μέχρι τῶν ὤμων καταφέρ), κὴ μέχρι τοῦ αὐχένος ὃ ὄφεως. ὁρᾷ γὰρ αὐτὸ δύνοντος, μέχρι τῶν γονάτων ἀπὸ τῶν ποδῶν προκαταδέδυκεν ἤδη τὰ διδύμων ἀναφερομένων. Οὐσὶ ἐν ἔτ' ἀρκτοφύλαξ) Οὐ πολὺς ἐσὶ ἐξ ἴσου φαίνεται ἀμφοτέρωθεν, τυτέσιν ὁ τὸ ὑπὲρ γῆν κὴ τὸ ὑπὸ γῆν· ἀλλὰ τὸ μὲν ὀλίγον ἄνω ὑπὲρ γῆν, τὸ δὲ πλέον ὑπὸ γῆν. ἡμέρᾳ οὖν, ὑπέργ· ἔννυχος, ὑπόγ. ὅσον ἂν οὖν ἔπ πολὺς εἴη οὔτε ὑπὲρ γῆν, οὔτε ὑπὸ γῆν, τῆ καρκίνῳ ἤδη ἀρξαμένου ἀνατέλλ. ἀνατείλαντος δὲ, ὃ πλεῖον αὐτῆ δεδυκός ἐστι· ἐλάχιστον γάρ ἐσι ὃ ὑπὲρ γῆν· ἐπειδὴ γάρ φησιν αὐτὸν τέσσαρσι ζωδίοις ἀνατέλλουσιν ἀνηκαταδύεσ, ταύρῳ, διδύμοις, καρκίνῳ, λέοντι, ὅταν ὁ καρκίνος ἀνατέλλει ἄρχηται, ἤδ ὑπὲρ γῆν πολύς ἐσιν, ἤδ ὑπὸ γῆν· δύο μὲν ἦ αὐτῆ παρειληλύθασιν ἤδη μοῖραι, δύο δ' ἔτ λείπονται. ὅταν δὲ ἀνενεχθῇ, τρεῖς μὲν αὐτῆ δεδύκασι, μία δ' ἔτ ὑπολέλειπται. ταύρου δὲ ἀνατέλλοντος, αὐτὸς δύνειν ἄρχεται. Τέτρασι ἦ μοίραις) Τὸ δὲ ὃ αἴτιον τῆ, ἀνατείλαντος καρκίνου, ὃ φαινόμενον ὀλίγον ἔχ ὑπὲρ γῆν τῆ βοώτου. μοίραις δὲ νῦν, ζῴοις ζωδίοις. ὁ δὲ λόγος, τέτρασι ζωδίοις ὁμοῦ καπόπτα τῆ βοώτου ὑποδέχεται ὁ ὀφιοῦχος· ὁ ἦ βοώτης ἐπιψαύει τῆ δύσεων μὴ χηλῶν, ἔτι μὴ σκορπίου, κὴ ζξότου· κὴ ὅτι ὁ αἰγόκερως δύνει, ἐπὶ δύσιν κὴ αὐτὸς πλείοσι κὴ ὀλοχερῶς δύε). ὃ ὕτω τεσσάρων ζωδίων ἐπέχ χρόνον ἐν τῇ δύσει. ἐπειδὴ ζίνν τῶν αἰγοκέρωτος ἐλθόντος εἰς δύσιν, ὁ βοώτης τελείως δύεται, ὁ δὲ καρκίνος ὅτι κατὰ μέσους γίνεται ἦ αἰγοκέρωτος, μέσ τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ βοώτης ὅτ' ἀνατέλλει καὶ ὅτε ἡμέρας ὀλίγον αἴρει). ἐπειδὴ ἐν τέτρασι μοίραις δέχεται αὐτὸν ὁ ὠκεανός. διὸ λυόθησαν δὲ λοιπὸν ἦ καρκίνῳ ἀνιόντες. Ὁ δ' ἐπλὴ φάεος) Ὁ δὲ βοώτης ἐπειδὴν ἦ φῶς κὴ τοῦ φαίνεσ καρεωθῇ ὑπέργος ὤν, ὡς δύσιν βαδίζει. καλῶς δὲ εἶπε καρεωθῇ, ἐπειδὴ ὑπέργος φαινόμενος, πολὺν χρόνον ἀναλίσκει, τ' μὲν ἡμέρας ὥρας ἑξ, τ' δὲ νυκτὸς πάσης τὰς ἴσ. διὸ καλέντως εἶπεν, ἐπὴν καρέσηται, ὅτι τοσοῦτον χρόνον ἀναλίσκει φαινόμενος. ἀνατέλλει ἦ τῇ παρθένῳ περὶ ἕκλιν ὥραν ἡμερινήν, εἰ καὶ ὑπόθεσιν ἐν καρκίνῳ λαβωμὲν τὸ ἥλιον· δύο ἦ ὥραι καρκίνου, λέοντος δύο, παρθένου δύο· ὥστε περὶ ἕκλιν ὥραν ἀνατέλλει. ἐπὶ γοῦν τούτου

τ' ἡμέρας λοιπὰς ἐξ ὥρας· ὁ δὲ τὴν ὑπερηλίαν ἐστὶ, καὶ τὰς τ' νυκτὸς δώδεκα, ἕως ἂν εἰς τελείαν δύσιν ἔλθῃ· ἕως γὰρ ἂν οἱ δίδυμοι ἀνέλθωσι, φαίνεται· ὁ δὲ τοῖς διδύμοις, τὸ τ' νυκτὸς συμπέρασμα· ἐπεὶ οὖν ὅλας ιή· ὥρας μηνὸς φαινόμενος ὑπέργειός ἐστι, λέγω τοῦτο εἰπεῖν, ἐπειδὰν ἡ φωτὸς χορεδὴ, λοιπὸν πάλιν μέλλοντος καρκίνου ἀνατέλλειν, τῇ δύσει πλέον ἔχει τοῦ σώματος. Βελυτὴ ἐπίχει) Τυτέστιν ὅταν ἀναχωρήσῃ τὸ ὑπὲρ γῆν μέρος, καὶ παυδυσίαν ποιήσῃ, ὑποδιαμοιράνει τῇ μεσονυκτίῳ, τυτέστι τοῖς ς'. ὥραις τ' νυκτὸς ἄλλας ὥρας δύο· ὥστε ὁ ὀκτὼ ὅλαις ὥραις γίνεται αὐτοῦ τοῦ παντελῆ καταδυσιν. διὸ εἶπε, Κεῖναί τοι ὁ νύκτες ἐποψὲ δύονται λέγειν). ἐπεὶ μακροβώτιον ποιεῖ) τὸν καθάδυσιν. βελυτὸν δὲ λέγει τὸν ἑσπέραν, καθ' ὃν οἱ βόες λύονται. ἤτοι, δίχα νυκτὸς ἰούσης, τοῦτό φησι, τὸ διπλασίου τῆς νυκτὸς καιρὸν ἀνύειν πορευόμενον ὁ τῆς ἡμέρας. καὶ ἀπὸ τούτου ἐδίδαξεν ἡμᾶς, ὅτι ἐξ ὥρας ποιεῖται τὰς ἡμέρας, τῆς δὲ νυκτὸς ιβ'. φησὶν οὖν, ἐπειδὰν ὁ φωτὸς χορεδὴ, σὺν τῇ δύσει λοιπὸν ἔχει τὸ πλέον τοῦ σώματος, ἐπειδὴ ἄκρα αὐτοῦ ἡ κεφαλὴ ἀπολέλειπε), ὁ χέρες, τ' νυκτὸς ζυγινικαῦται διπλάσιον ἰούσης τ' ἐξ ἡμεραινῶν ὡρῶν. ἢ ὅταν τὸ πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς νυκτὸς παρέλθῃ, εἰς δύο αὐτῆς τιμνομένης, τοῦ καρκίνου ἀνατέλλοντος, τότε ὁ ἀρκτοφύλαξ, ὁ μὲν ὑπὲρ γῆν ὀλίγον, τὸ δὲ σὺν τῇ βελυτῇ, τυτέστι σὺν τῇ δύσει ὁ ὑπὸ γῆν, πλέον ἔχει· ἐμβραδύνει δὲ καὶ ἐγχρονίζει τῇ βελυτῇ, ἤγουν τῇ δύσει, δυοῖν πλέον ἢ ἡμίσεως τ' νυκτὸς, εἰς δύο αὐτῆς τιμνομένης, ὑπονύκτιον τοῦ ἡλίου δύοντος ὁ αὐτὸς δύνηται. Ἐποψὲ δύοντι λέγηται) Ὀψὲ δύνων ἐστὶν ὁ βοώτης ἀπὸ τ' ὡρῶν τ' τεσσάρων μοιρῶν, τυτέστιν ἡ· ὥρας ἐπίχει· ὃν καὶ Ὅμηρος, Ὀψὲ δύοντα βοώτην φησὶν, ἀντὶ τοῦ βραδέως δυόμενον· αὖται δὲ μάλιστα αἱ φερόμεναι ὀψὲ δύοντος ἂν κληθείησαν, ὑ μάλιστα ἀπὸ τοῦ τῆς κάτω φέρεσθαι ὀκτὼ ὥρας ἐπίχει· ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ· ὥραις γεγόνασιν, ἕως ἂν δύῃ) παντελῶς. αὗται δὴ οὖν αἱ νύκτες μάλιστα ἐποψὲ δύοντι ἂν κληθείησαν. Ὡς, οἱ μὲ, δύνασι) Τοῦτον τὸν τρόπον οἱ περιημμένοι δύνουσι, ὁ στέφανος, ὁ ὑπὸ γῆν ὢν, καὶ ὅστε περιέπειν. εἰπὼν δὲ περὶ τ' ἀπὸ δύσεως διδύμου ζῳδίων σημείων, νῦν καὶ περὶ τ' ἀπ' ἀναβολῆς λέγει. ἀνατέλλει οὖν, φησὶν, ὁ ἀρίων λαμπρὸς ὢν καὶ τῶν ζώνιων καὶ τοὺς ὤμους· ἔχων δὲ καὶ ὑπὸ τῷ ξίφει λαμπροὺς ἀστέρας, καὶ σμικραναφέρων ποταμὸν, κέρας ἄλλα, τυτέστι τὰ ἀνατολικὰ, Ὁ δὲ ἀνὴρ) Τὰ μὲν οὖν περιεπόμενα ζῴδια ἀνατέλλοντι τῇ καρκίνῳ αὐτίκα δύνει· ὁ δὲ ἀρίων σμικραναπέμπει αὐτὸν, σὺν ἀσπίδι, ἀλλὰ καὶ τῶν ζώνιων δύο λαμπρὰ ἔχων, καὶ τοὺς ὤμους, καὶ τὸ ξίφος· ἀνατέλλει δὲ σὺν τῇ ἡνιόχῳ τῷ ἁμαξῷ, καὶ ὅλως θεωρεῖται ὑπὲρ τ' ὀφθαλμοῦντα.

Ἐρχομένῳ δὲ λέοντι, τὰ μὲν κ' τ' πρόσθια φέρηται
Καρκίνῳ ὄν τ' ἐδύοντο· καὶ αἰεί· αὐτὰρ ὅγε γυίῳ
Ἡμισυς, ἄλλα μὲν ἤδη, ἀταρχήν δ' ὀπίσω λαγόνων
Οὔπω

Οὔπω κυμαίνοντος ἐπισφρέφῃ ὠκεανοῖο.
Αντέλλῃ δ' ὕδρης κεφαλὴ, χαροπός τε λαγωός,
Καὶ τροχιῶν, περὶ τε πόδες κυνὸς αἰθομένοιο.

Ερχομένῳ δὲ λέοντι) Ανατέλλοντος δὲ τοῦ λέοντος, ὅσα μὲν ἀνατρέδωσι τοῦ κριοῦ, παντελῶς πιεῖ τὸν κατάδυσιν· δύνῃ δὲ ὁ ἀετὸς ὅλος· τοῦ δὲ ὠὺ γόνασι, τὰ μὲν ἄλλα μέρη δέδυκε, τὸ δὲ γόνυ τὸ λαγοῦ, ἐν ᾗ κνήμῃ, καὶ ὁ πους ἀκμὴν εἰσιν ὑπὸ γῆν. Αντέλλει δ' ὕδρης κεφαλὴ) Συνανατέλλει δὲ τοῦ λέοντι ἡ κεφαλὴ τῆς ὕδρας, ὁ λαγωὸς, ὁ περὶ τοὺς πόδας κύων, καὶ τὸ μεγάλα κυνὸς οἱ ἐμπροσθιοι πόδες. τὸ δὲ χαροπὸς, ἤγουν λαμπρός. καὶ ὠὺ τῇ ἀναβολῇ δὲ τοῦ κυρίνου, ἡ κεφαλὴ τοῦ λαγωοῦ ἄκρως ὠὸ ἀνατείλασα· αὐτὶ ἐπειδὴ ἐδυνάθη ὠὸ ἄκρας μόνης κεφαλῆς μνημονεύσαι, ἔτυ μικροῦ ἄκρου, ὅτι σὺν τοῦ λέοντι πᾶσα ἀνῆλθεν, εἶπε καὶ ἐμνημόνευσεν.

Οὐ μέν θην ὀλίγοις γαίης ὑπὸ ἰσιάτα βάλλῃ
Παρθένος ἀντέλλουσα, λύρη ὅτε κυλλήνιος,
Καὶ δελφὶς δινώσι, καὶ ὑδροχόος ὀϊστός·
Σὺν τοῖς, ὄρνιθας ποδοῖα πλεκὰ μέσφι πρὸ αὐτῶν
Οὐρίῳ, ἐν ποταμοῖο πλημυρείαις σκιόωνται).
Δινῷ δ' ἰσοπείη κεφαλὴ, δινῷ ὑπὸ καὶ αὐχήν·
Αντέλλῃ δ', ὕδρη μέν, ὅτι πλέον ἄχει παρ' αὐτόν
Κρητῆρα· φθάμενος δὲ κύων πόδας αἶψα) ἄλλοις,
Ελκων ἐξόπιθεν προμνᾷ πολυτειρέος ἀγρῶς.
Η δὲ θέῃ γαίης ἴσον διχόωσα κατ' αὐτὸν
Παρθένος, ἦμος ἅπασα περαίθεν αὐλὶ γλύπται.

Οὐ μὲν θην) Περὶ τῆς τοῦ λέοντος φαύσεως ἱκανῶς εἰπὼν, λοιπὸν καὶ περὶ ἀνατολῆς τῆς παρθένου τεκμήρια δίδωσιν. ἡ δὲ παρθένος ἀνατέλλουσα, σὺν ὀλίγους ἀστέρας ὑπὸ τὸ ὀφίζοντα βάλλει, ἀλλὰ πολλοὺς εἰς δύσιν κατάγῃ, καὶ λέγῃ ποίους· ἡ μὲν ἀρκτικὴ τοῦ Ερμοῦ λύρα, καὶ ὁ δελφὶς, καὶ ὁ ὑπὸ τὸ ἀετὸν ὀϊστὸς· οὗτοι γὰρ ὑπὸ δυσμὰς φέρονται σὺν τοῖς καὶ τοῦ κύκνου τὰ περὶ τὴν οὐρὰν καὶ ἄκρους τοὺς ὤμους ἄχρι καὶ

καὶ τῆς οὐρᾶς δύνει· καὶ τὸ ἡνιοχοῦ τὸ ἄκρον ἀρχεται σκιάζεσθαι· λοιπὸν γὰρ καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἡνιόχου εἰς δυσμὰς φέρεται· παρησείας δὲ τὰς ἄκρας φησὶ· καὶ τὸ ἵππον δὲ ἡ κεφαλὴ δύνει. ἀνατέλλει δὲ ἡ ὕδρα ἐπὶ πλέον, ἕως τοῦ κρατῆρος. ἀναφέρονται δὲ οἱ ὀπίσθιοι πόδες τοῦ κυνὸς, καὶ ἡ πτύελα τῆς ἀργοῦς. ἐμφαπτικῶς δὲ εἶπεν, ἕλκων ἐξόπιθεν πτύελα. ἡ δὲ, ἡμί τομος οὖσα, καὶ μέχρι τοῦ ὀίσου κατηστερισμένη φαίνεται, ὅταν ἀνατέλλῃ ὅλη ἡ παρθένος. Ὑπὸ νείατα βάλλει) Ἰκμενῶς πάνυ τὰ ἀνατολὴν παρθένου πεπυσμένοις ὑπιξελθών, ἐπὶ ζυγὸς χηλὰς ἔρχεται), καὶ φησιν, ἐπεξόμενος δὲ αἱ χηλαὶ, καὶ μέλλουσαι ἀνατέλλειν, εἰ μὴ λεπταὶ φαίνοιντο καὶ εἰσὶν ἀμαυραὶ, ἀλλ' οὖν εὐδιαρῶς ἄγνωστοι καὶ ἀκροχάλινοι παρέρχονται, ἐπειδὴ μετ' αὐτῶν πεπυσμένος ὁ βοώτης ἅπας ἀνατέλλει, καταλαμπόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρκτούρου, ὅς ἐστι μέρος αὐτοῦ· κεῖται) δὲ παρὰ τὸ ἐν ζυγῷ μηνὸς ζῶμα· Φλάμβος δὲ κύων) Ὁ δὲ σείριος τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀναιρεῖται, ἀνατιλάντων τῶν ἐμπροσθίων. Διὰ τοῦτο οὖν φησι φλέμβος, ὅτι τοὺς ὀπισθίους πόδας φλέγει ἀνατέλλων. Ἡ δὲ γένυς γαίης) Λείπει ἡ ὑπὲρ προθέσις, ἵν' ᾖ, ὑπὲρ γαίης· ἡ γὰρ ἀρχὴ φέρει) ὑπέργυος, καὶ τὸ ἐστὶν διχαζομένη· ὁ γὰρ ἵσος ἐπ' ἄκρου ἐστὶ τοῦ διχοτομήματος. ἐπεὶ ἡμίβολός ἐστι, ὁ δὲ ὦν τοῦ μέσου τῆς νηὸς ἐστι· διὸ καὶ ὁ τόπος ἔνθα κεῖται, μεσόδμη καλεῖται. ὁ δὲ λόγος, ἡ δὲ ἀρχὴ πᾶσα ὑπέργυος φέρει), ὅπως καλῶς ἐστὶν ἔχειν διχοτόμησις, ἐπηνίκα πᾶσα ἡ παρθένος ἀνατείλῃ. ἐξαμόθεν δὲ, ἤγουν ὅτε τοῦ ὑπὸ γαῖαν μέρους ἀνέλθῃ εἰς ἀνατολάς.

Οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι χηλαὶ καὶ λεπταὶ φάωσιν,
Ἀφραστοι πρίοιεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα βοώτης
Ἀθρόος ἀντέλλῃ βεβολημένος ἀρκτούρῳ,
Ἀργὼ δ' ὑμάλα πᾶσα μετήορος ἐστὶ) ἤδη, 610
Ἀλλ' ὕδρη (κέχυται) γὰρ ὅτ' ἠελίῳ ἐπιθρῴσκῃ πολλὴ)
Οὐρῆς ἂν δεύοιτο, μόνοι δ' ὅτε χηλαὶ ἀγῆσι
Δύνοι ἐφεσπόμεναι ὀφιούχεα, τοῦ μὲν ἔπειτα
Δεξιτερὴν κνήμην αὐτῆς ὑπερωιόθος ἄγχει
Αἰεὶ γυὺξ, αἰεὶ δὲ λύρη ὑποπεπλήσατος.
Οἷ πινα τοῦτοι ἄϊστοι ὑπουρανίων εἰδώλων
Ἀμφότερον δυόωντα, καὶ ἐξ ἑτέρης ἀνιόντα,

Πολλάκις

Γολλάκις αὐτοιυχεὶ ϑηϐύμεϑα. τῷ μὲι ἄρ' οἵη
Κνήμη στιὼ χηλῇσι φαείνε῀ι ἀμφοτέρῃσιν.
Αὐτὸς δ' ἐς κεφαλὴι ἔπι που τετραμμένος ἄλλῃ,
Σκορπίον ἀντέλλοντα μετὰ ῥύτορα δέξιϐ·
Οἱ γὰρ μὶν φορέοισιν, ὁ μὶ, μέσον, ἄλλα τε πάντα.
Χϑρα δὲ οἱ σκαιῇ κεφαλῇ ϑ' ἅμα τόξον ἀγιᾷ·
Αλλ' ὁ μὶ, ὥς τε ἴχα πάντα καταμϑηεῖσι φορεῖ῀ι
Ημισυ δὲ τεφάνοιο καὶ αὐτῆι ἕκατον ϑρὶι,
Κενταύρου φορέοισιν ἀειρόμϑαι ἔπι χηλαί.
Τῆμος ἀποιχομέιῃι κεφαλῆι μετὰ δύε῀ι ἴππος,
Καὶ τετράπεδον ὄρνιϑος ἐφέλκεται ἕκατος ϑρή.
Δωδεκὰς ἀνδρομέδης κεφαλή· ϑ' δὲ οἱ μέγα δεῖγμα
Κήτεος ἠερόφι ἐπάγει νότος, ἀνδία δὲ αὐτῆς
Κηφῆς ἐκ βορέω μεγάλη ἀνὰ χϑεὶ κελεύων·
Καὶ ϑ' μὶ ἐς λοφιὴι τετραμμένον ἄγει πρὸς αὐτήι
Δωδεκὰς ἀπὰρ κηφῆς κεφαλῇ, ϑ χϑεὶ, καὶ ὤμῳ.

Οὐδὲ ἂν ἐκφεύγοιμι) Ἀλλ' οὐδὲ αἱ χηλαὶ ἐκφεύγουσιν, τουτέστιν ἀναπίπτουσιν, ἀσημειώτους ἐαυτὰς ποιοῦσιν. σκωπτικῶς γὰρ αὐτῆς ὁ βοώτης. ἀφρόϑ δὲ εἶπε, τὴν ἰδιότητα τῆς ἀναφορᾶς δηλῶν, ὅτι τὰ μὲν πολλῷ χρόνῳ δύνοντα ἀφρόως ἀνατέλλει· ἐν δὲ τῷ ἐναντίῳ, τὰ ταχέως δύνοντα, πολλοὺς χρόνους ἀναβάλλει, ὡστε ὠφέλιμον· ἡ δὲ ἀέρῳ μεμιγμένος ἤδη πᾶσι· μέρη γὰρ αὐτῆς σκωπτικῶς τῷ λέοντι· ὥστε ὁμοῦ τῆς χηλαῖς πᾶσιν ἀναπεπλεκέναι. τὸ δὲ, ἐ μάλα πᾶσι, φησὶν, ἐπειδὴ οὐχ ὅλη κατησέλεται, καθὰ εἴπομεν, ἀλλ' ἡμιτόμως. τὸ δὲ βεβολημένῳ, ἀντὶ τοῦ καταλαμβανομένως, ἢ καταλαμπομένῳ τῷ ἀρκτέρῳ. Χηλαὶ καὶ λεπταὶ φάσθαι) Ἐπειδὴ εἶπεν, ὅτε ἄνεισιν ὁ λέων, ἡ κεφαλὴ τῆς ὕδρας φαίνε῀ι), ὅτε ἡ παρθένος ἀνατέλλει μέχρι τοῦ κρατῆρος, ὅτε αἱ χηλαὶ, λοιπὸν ὅταν τὸ σῶμα πολὺ μένῃ τῆς ἄκρας ἑῴας, ἐπάγει εἰκότως, ὅτι πολλὴ ἡ τοῦ ὑδατώδους κεφαλή. οἱ δὲ τοῦ ἀέρος ἐ μάλα πᾶσι, οὔτως

πως ἤκουσεν, ὅτι ὁ Στιλβωνικαῦται ἡ ἀρ-
χὴ ἐστι μετέωρος, ἀλλὰ καὶ πρὶν τὴν
πᾶσιν ἀνελθεῖν παρθένον· ὅτε μέντοι
ἡ πᾶσα ἀνέρχε), τότε κἀκείνη,
καὶ ἡ ὕδρα ὁλοχερῶς φαίνε). Αἰεὶ
γνὺξ) Τοῦ δὲ ἀεὶ παντὸς γνὺξ
πεπλησ-, λέγει δὲ ᾧ ἐν γένασιν,
αἱ χηλαὶ ἀνιᾶσιν, μόνῳ τῷ δεξι-
ερῷ κνήμῃ μέχρι τ ἐπαγωνίδος
ἄγουσι. τὸ δέ, αἰεὶ λύρη, ὡσὸς τὴν
διδασκαλίαν ἐστι τ ᾄσεως· ὠλη-
σίον γάρ ἐστ λύρας· καὶ ἔοικεν ὁ-
κλάζοντι πλησίον αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς
πρώτοις δὲ εἶπεν, Γεγαπὶ οἱ σκαφῶ
πελάει. Ἀμφότερον δύνοντα) Δύνειν φησὶ τ ἐν γένασι, καὶ ἀφ᾽
τῆς αὐτῆς νυκτὸς ἀνιέναι, ἐπειδὴ τ
ἀμφιφανῶν ἀστέρων ἐστιν, ὃν συμβέ-
βηκε ἀφ᾽ τ αὐτῆς νυκτὸς θεωρεῖαθ ἐ
ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα· ἀμφιφανῆ
γὰρ τὰ ἐπιδέξια τῦ θερινοῦ τροπικοῦ,
ὅσα ἀρχομένης νυκτὸς ἀνατέλλοντα
φαίνεται, ὡςπὸς καὶ ὁ ἀρκτοῦρος. ὁ
δὲ, πολλάκις αὐτονυχεῖ, ἀντὶ ᾧ κα-
τὰ τὴν αὐτὴν νύκτα· μεταξὺ γὰρ τοῦ
ἀρκτικοῦ κατησέρισεν, ὃν εἵρηκεν
ἀμφιφανῆ τυγχάνειν καὶ μεταξὺ
τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ὃν παρέδω-
κε πέντε μέρη τ ὁκτὼ ὑπάρχοντα
ἴσης, καὶ τέσσαρα ὑπόλοιπα. ὅταν οὖν
ὁ ἥλι- τ χειμερινὸν τροπικὸν διο-
δεύῃ, ἔχοντ- αὐτῦ τ ὁκτὼ μερῶν
τὰ πέντε ὑπάρχοντα, ἃ δὲ τέσσα
ὑπάρχοντα, τῆς νυκτὸς κατ᾽ ἐκεῖ-
νον τ καιρὸν ιε΄. ὡρῶν γινομένης, ὁ
ἐν γόνασι μεταξὺ ᾧ θερινοῦ καὶ τοῦ
ἀρκτικοῦ κύκλου πεζογραφέ- καὶ
ἀπεναντίον- ἤδη ἀφ᾽ τῆς ἡ-
μέρας τὸ ὑπόλοιπον μέρος ποιῆσθαι,
δύνας ἀπὸ α΄. ὥρας τ ἡμέρας, ἀναλ-
λάττων καὶ ἀπὸ ὥραν β΄. τ ἡμέρας
ἀναπίλλων θεώμενα σὺν τοῖς χη-
λαῖς καὶ τῷ τοξότῃ, οἷς συναναπέμπει
καὶ τὸ ἥμισυ τῦ στεφάνου, καὶ ἡ
ἀρὰ τῦ ταύρου. Τοῦ δ᾽ αὖ οὖν)
Σὺν τοῖς χηλαῖς, φησι, τὸ ἐν γόνασι
σὺν ἡ κνήμη φαίνεται, μειλουσῶν·
ἀνιέναι τ χηλῶν· Αὐτὸς δ᾽ ἐς κε-
φαλὴν) Κείμενός, φησιν, ἐν τῇ ἀ-
ναπλῇ ὑπὸ δέχε) τοὺς τῦ σκορπίου ἀ-
ναπλοὺς καὶ τὸ τοξότου· οὗτοι γὰρ τέ-
λεον αὐτὸν ἄρσει· τοῖς μὲν γὰρ χηλαῖς
ἡ κνήμη αὐτὸ συναναφαίνεται, τὰ
δὲ μέσα τῷ σκορπίῳ, ἡ δὲ ἀριστερὰ
χεὶρ ἅμα τῇ κεφαλῇ ᾧ τοξότου, ὥστε
τελεῖ ζωδίοις αὐτὸν συναναφαί-
νεσθ· Τῆμος ἀπιχρυσόλυρος) Ἐν τῷ
ἀνιέναι μέλλειν τὴν παρθένον, ἡ κε-
φαλὴ τῦ ἵππου εἰς δυσμὰς κατε-
νεχθεῖσα μόνη, νῦν μειλυσῶν τ
χηλῶν ἀνιέναι συὺ ἡλίῳ, ἔστιν ἰδεῖν τ
πάντα ἵππον σὺν ἡλίῳ δύοντα. διὸ
φησι, τοτὲ Στιλβωνικαῦται μὴ τὴν παρελ-
θοῦσαν ἑαυτοῦ κεφαλὴν καὶ δύσα-
σαν, ὁλοχερῶς ὁ ἵππος ὅλ- δύε)·
ὁ δὲ, πρότερον ὄρνιθος ἐφέλκε) ἔ-
χαμος κρὴ, εἶπεν, ἡ ἀφ᾽ τὴν θέσιν·
ὁῦ γὰρ ἵππου ἐπιπροσθεῖν ἐστι κατὰ
τὴν θέσιν, ἢ ὡσὸς ἀντιδιαίρεσιν καὶ
σύγκρισιν ᾧ ἀετοῦ· βορειότερο- γὰρ
αὐτῦ ὁ κύκν-. τὰ δὲ βορειότερα,
ἐ ἀνώτερα, ἐπεὶ πρωναλέλκει τ
νοτίων· ἄνω δὲ τὰ βόρεια, ὅλ μετεω-
ρότερα, ὡς πρὸς τ ὁρίζοντα.
Δυώδεκα δ᾽ ἀνδρομέδης) Δυώδεκα δὲ ἡ
τ ἀνδρομέδης κεφαλὴ· τ δὲ νοτίων,
τὸ κῆτος, ὥςπερ ἐπ᾽ αὐτὴν καταφέ-
ρεται. ὁ δὲ κηφεύς, ὥςπερ ἀπεσθεὼς
τὸ κῆτος φαίνεται. τῦ μὲν οὖν κήτους
τὰ μὲχρι τῆς λοφιᾶς δύνῃ, ᾧ δὲ κη-
φέως ἡ κεφαλή. Τὸ δὲ οἱ μέγα
δεῖγμα) Ἐπάγλ τῇ ἀνδρομέδῃ ὁ
νότος τὸ κῆτος· σωδυόμενον γὰρ δοκεῖ
ὡςπὸς ἐπ᾽ αὐτὴν ἀποδύειν. τὸ δὲ ἠε-
ρόεις, ἀχλυώδης, καὶ χειμερινὸς,
ἐ σκοτεινός· ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι πνεῖ
μᾶλλον. Αὐτίκα δ᾽ αὖθ) Ποιητι-
κῶ), καί φησιν ὀπτεύειν τ κηφέα
τὴν

τῷ χείρᾳ, ὡς τῷ παρακελεύ-
ρθαι τῇ παιδὶ σκολίαν τὸ κῆτος,
ἐπειδὴ σὺν αὐτῇ κατῆλθε. Καὶ
τὸ μὴ ἐς λοφιὰν) Καὶ τὸ μὴ κῆτος

μάχῃ, ὥμων καὶ γήθυος δύῃ· ὁ δὲ
κηφεύς, μόνῃ τῇ κεφαλῇ· τὰ δὲ
λοιπὰ αὐτοῦ, ἄδυτα, ὅτι ἔνδον ἐστὶν ὑ
τῇ θορυβῳ.

Καμπαὶ δ' ἂν ποταμοῖο, καὶ αὐτίκ' ἐσχομένοιο
Σκορπίος, ἐμπίπτοισιν ἐυῤῥόου ὠκεανοῖο,
Ος καὶ ἐπερχόμενος, φοβέει μέγα ὠρίωνα·
Ἄρτεμις ἱλήκοι, πρωτέρων λόγος, οἵ μιν ἔφαντο
Ἑλκῆσαι πέπλοιο χάῳ, ὅτε θηρία πολλὰ
Καρτερὸς ὠρίων σιβαρῇ ἐπέκοσμε κορωνῇ,
Θήρης ἄρρηκτος, κείνῳ χάριν οἰνοπίωνι. αἰνο-
Ἡ δὲ οἱ ὀξὺ αὐτῆς ἐπετείνατο θηρίον ἄλλο, -λαῖ
Νήσου ἀναῤῥήξασα μέσας ἑκάτερθε κολώνας,
Σκορπίον, ὃς ῥά μιν ὄπα, καὶ ἔκτανε πολλὸν ἐόντα,
Πλησίστερος πρωφανείς· ἐπεὶ ἄρτεμιν ἤκαχεν αὖ-
Τοιωὐνεκα δὴ καὶ φασὶ περαιόθεν ἀρχομένοιο (τιὸ
Σκορπίου, ὠρίωνα πρὸ ζόνος ἔκπαγλα φοβεῖσθαι.

Καμπαὶ δ' ἂν ποταμοῖο) Ἅμα τῷ σκορπίῳ ἀνατέλλοντι αἱ τῶ ποτα-
μοῦ κάμπαι δύνουσι, καὶ ὁ ὠρίων, ὃς κυνηγετῶν πρὸ Χίου, τὴν Ἀρτε-
μιν ἐθηράσατο, καὶ ὑπ' ἐκείνων ἀπώλετο. ἡ δὲ θυμωθεῖσα, παρευθὺ
σκορπίον ἐκ τῆς γῆς ἀνέδωκεν, ὑφ' οὗ ἐπλήγη ὁ Ὡρίων· καὶ
νῦν οὖν ὡς μὴ φόβον ἀνατέλλοντος σκορπίου, ὁ ὠρίων δύνει. Ος
καὶ ἐσχόμενος) Ὅτε ὁ σκορπίος ἀνατέλλων, σκηφοβεῖ καὶ εἰς δυσμὰς
δύνει τὸν ὠρίωνα. εἶπε δὲ πάλιν βιαφε-
λῶς τὴν ἱστορίαν, δηλονὸς ὅτι δεῖ μὴ
ἀσεβεῖν, ἐξ ὧν ὁ ὠρίων πέπονθεν.
ἀρχόμενος δὲ τῆς ἱστορίας, ἐξάρ-
χεται τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι ἄρχεται
λέγειν ὡς ὑπ' ἀνθρώπου ἐθηράζετο. καὶ
ἀφοσιῶται αὐτὴν λέγων, ὅτι τὰ πα-
λαιοτέρων ἐστὶν ἡ φήμη, καὶ οὐκ ἐμὴ.
ἐσφόδρα ἀσεβὲς αὐτὸ πεποίηκε.
βιαφελῶς δὲ σκηφέμενος τὴν ἱστορί-
αν, ἐξ ὧν πεπόνθαμεν δείκνυ-
σιν ὅτι ἐδὲ λόγῳ ἡμῖτον (ἀ τοιαῦτα
λέγειν, μήτε δὲ καὶ πρόσθεν. ἔχει δὲ
ᾠδὴ ἡ ἱστορία ἀπ' ἀρχῆς, Οἰνοπίωνα ὁ
Διονύσου καὶ Ἀριάδνης παῖς ὁ Χίῳ
τὴν νῆσον ᾤκει, ταύτης βασιλεύων.
αὐτὴ ἡ Χίος ἔχει πόλεσιν ἑπτὰ, ὡς
ἐν λόγῳ τὸ πολύθρυλλον αὐτὴν εἶναι, ὁ-

φιοῦται

φιοῦσιν κληθῆναι. ὡς χάριν τίνων Οἰνοπίων] ἦλθεν ἀπὸ Βοιωτίας ὁ Ὠρίων, ἄθλιος ὢν κυνηγός, ὅπως καθέλῃ τὴν νῆσον. ἔχων δὲ σὺν αὐτῷ τὴν Ἀρτεμιν κυνηγετοῦσαν, ἀνήσμως ἐβιάζετο. ἡ δὲ κολώνην τ νῆσον ἐποίησε Δαφραγένην, καὶ ἀναδῆναι τ σκορπίον, ὑφ' οὗ ὁ Ὠρίων πληγεὶς ἀπώλετο· καὶ κατηστερίσθη καὶ αὐτός, καὶ ὁ σκορπίος· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν οὐρανῷ δεδοικὼς αὐτὸν ὁ Ὠρίων, ἀεὶ φεύγει· καὶ ὅτε ἐκεῖνος ἀναβαίνει, ὁ Ὠρίων δύεται· ὅτε δὲ δύεται ὁ σκορπίος, ὁ Ὠρίων ἀναπέμπει. ὁ μὲν οὖν Νίκανδρος, τῆς τ θεῶν εὐσεβείας χάριν φησί, βραχύ πως φησιν εἶναι τ σκορπίον, δέκνυς ὅτι θεῶν βουλήσει καὶ μικρὸς ὢν, ἰσχύι κατὰ μέγεθος ἐστί. ἔτος δὲ ὁ Ἄρατος ἐκ τῆς ἀστροθεσίας καταμαθὼν τὸ μέγεθος, φησὶν ὅτι καὶ ὅλον ὅρος ἀνέρρηξεν, ἵνα ἀναδυῇ ὁ σκορπίος. Θήρης ἀρύομος) Ἤγουν θηριοσύμμετρος, ἀντικαθάλλαστόμβος, διὰ τὸ φονεύειν τὰ ζῶα, χάριν Οἰνοπίων. εἰ δὲ ἀνύμφου γράφοιτο, σημαίνει τὸ λαμβάνων. ἔστι δὲ ὁ ὠρίων καὶ ἀστερισμὸς τ σκορπίου. Ἡ δὲ οἱ ἐξ αὐτῆς) Ἡ Ἀρτεμις, φησιν, ἐξ αὐτῆς τ Χίου ἐπετείλατο ἀναδυθῆναι, βουλήσει ἐποίησε μείζονα ἄλλο, ὡς ὡς ἂν ὄντες σὺν τῇ Χίῳ, ὧν φόνον εἰργάσατο ὁ Ὠρίων. τὸ οὖν ἐπετείλατο, γράφεται καὶ ἐπετέλεσε. Πολλὸν ἐόντι) Ὁλίγῳ σφόδρα μείζας ἦν ὁ Ὠρίων, κατὰ τ Ὁμηρον ἔξεστι μαθεῖν· λέγων γὰρ τὸ μέγεθος τ παίδων τ Ἰφιμεδείας, συντόργιον κατὰ τὸ μῆκος ἐπιφέρει μεθ' ἑκάστου κλυτὸν Ὠρίωνα. Πλησίστιος ὡφθαναεὶς) Τὸν σκορπίον φησὶ πλείονα αὐτῆς μείζονα σχαζόμενος, ὅτι καὶ δύο ἄστρων μῆκος ἐπέχει, καὶ ἑξηκοντάμοιρός ἐστι μήν. Ὠρίωνα δεῖ χθονὸς) Καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτῶν τ λέξεων σφόδρα ὑπογράφει τ ὠρίωνα δεδιυῖα, τὰ τῆς γῆς ἔχατα καταλαμβάνειν, ὑπερβολῇ τ φόβου καὶ τ ἁλίας.

Οὐδ' ἐνὶ δυσρομέδης καὶ κήτεος οὐδ' ἐλέλιχθο,
Κείνῳ δ' ἀντέλλοντος ἀπαλθέες, ἀλλ' ἀέρα κάπτοι
Πνευσαλίη φύζησιν· ὁ δὲ ζώνῃ τότε κηφὺς
Γαῖαν ὀπιζύει, τὰ μὲν, εἰς κεφαλὴν μάλα πάντα
Βάπτων ὠκεανοῖο· τὰ δ' ὑψόμις, ἄλλα δὲ γαίῃ αὖται
Ἄρκτοι κωλύουσι πόδας καὶ γναμπτὰ καὶ ἴξυα.
Ἡ ἧς δὲ αὐτὴ παιδὸς ἐπείγεται εἰδώλιον
Δηλή καταπέπεια· τὰ δ' ὑκέλλει οἱ κτὶ κόσμον
Φαίνεται, ἐκ δίφρου πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν·
Ἀλλ' ἤγ' εἰς κεφαλὴν ἴσην δύετ' ἀριθμὸν ἴσει

L Μέσῃ-

Μεσημβρίη γονάτων· ἐπεὶ οὐκ ἄρ ἔμβλεπει ἐκείνη
Δωρείδι ἡ Πανόπῃ μεγάλῳ ἀτειρ ἰσώσασθαι·
Ἡ μὲν ἄρ εἰς ἑτέρην φέρεται· τὰ δ' ἤδη μᾶλλον
Οὐρανὸς ἀμφιφερὴς στεφάνοιό τε δεύτερα κύκλα,
Ὑδρης τ' ἐχαπίνη, φορέῃ τ' ἐπὶ κενταύρειο
Σῶμά τε καὶ κεφαλήν, καὶ θηρίον ὅ ῥ' ὑπὸ χηλὰς
Δεξιτερῇ κένταυρος ἔχει. τοὶ δ' αὖθι μένουσι
Τόξον ἑπερχόμενον στερεῷ ἐπὶ ποσσὶν ἰόντα φηρός.
Τόξῳ δ' ἀστερίη ὄφιος, ἕ σαρὶ ὀφιούχου
Ἀντέλλῃ ὀπίσω. κεφαλὰ δ' αὐτὸς ἀγκὰς
Σκορπίος ἀντέλλων, ἁμὰ δ' αὐτῷ ὀφιοῦχου
Χεῖρας, καὶ στερεὴν ὄφεος πολυτειρέος αὐχένα.
Τοῦ τε μὲν ἐν γόνασιν στερεὸν δ' ἐπεσαμμένος αἰεὶ
Ἀντέλλῃ, ἵνα τε μὴ περάτης ὀξέρχεται ἄλλα
Γυιά τε, καὶ ζωνη, καὶ σφέα πάντα καὶ ὤμοι,
Δεξιτερῇ σὺν χειρί.

Οὐδὲ μὲν ἀνδρομέδης) Τότε καὶ τῆς ἀνδρομέδης καὶ τῶν κήτους ὅσα ὑπελείπετο τῇ τῶν χηλῶν ἀνατολῇ, καὶ τοῦ ὠρίωνος· τοῦ δὲ κηφέως τὰ μέχρι ζώνης δέδυκε· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ὑπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ ὠμου· ὁ δὲ τῶν ἀετοῦ φανερὸς ἐστὶ κύκλῳ· ἡ δὲ ζώνη ἁπλῆ) ὡς ὀρίζοντος· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ γαῖαν ἐπιψαῦον· ἄρκλους δὲ εἶπε τὰ ἀρκτικὸν κύκλον. Παυσυδίῃ φαύσουσιν) Ἡσιοδος δὲ τῷ πολιῇ καταγηρᾳ· ὁ γὰρ ὠρίων ὑγρόμβρος, ὁ δὲ τοῦ ἀετοῦ ἐδιδικέναι, τὸ στερεμνὸν αὐτῷ πάντα ἄστρα διώκει καὶ στερεοῖ. διὸ εἶπε, τοῖς πᾶσι τοῖς μὴ ὠρίωνος καπνοῦσι, τῷ δελτωτῷ, τῷ τοίχῳ, τῷ κηφεῖ, τῷ κασσιεπείᾳ. τὸ δὲ ἀπευθέες, ἀσκεπτοι καὶ παρημελημένοι. δεῖ δὲ νοεῖν, ὅτι καὶ αὐτοὶ, τό, τε κῆτος, καὶ ἡ ἀνδρομέδη, καταδεδύκασιν. Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ παιδὸς) Λείπει ἡ μή, ἵν' ᾖ, μὴ τοῦ ἐδιδύλου τῆς θυγατρὸς αὐτῆς φέρεται ἡ Κασσιέπεια. οἱ δὲ πόδες αὐτῆς καὶ τὰ γόνατα ἐ κομίως φέρον), ἀλλὰ ἀκόσμως· ἐπὶ κεφαλὴν γὰρ δίκην κυδιώσης ἔβαλε. Μεσημβρίη γονάτων) Ἡγεν ὑπὸ τῆς δύσεως μεριζομένη κατὰ τὰ γόνατα· ὁ γὰρ ὁρίζων ἐ δέχεται αὐτῆς τὰ γόνατα, ὡς ἐπὶ

ἐπὶ τὲ βόρεα ὄντες. Επὶ σὸν ἄρ' ἔμειξεν) Ἐπεὶ δὲ ἐκείνη ἡ Καασιέπεια σὸν ἔμειξεν ἱσάσεσθαι, καὶ σφὲ κάλλος ὑπερβαλλόμενον ταῖς Νηρηΐσιν, ἄνδυ μεγάλων πημονέων καὶ ζημιῶν. Διὸ γὰρ τὴν αἰτίαν ταύτην, καὶ ὁ Ποσειδῶν ἀνέπεμψε τὸ κῆτος τῇ χώρᾳ αὐτῆς, ὡς ἀναστρωφώμενον τοίνυν αὐτῷ σφετέραν τὴν Ανδρομέδην. Η μὲν, ἄρ' εἰς ἑτέρην φέρεται) Οὕτω μὲν οὖν ἡ καασιέπεια ἐπὶ δυσμὰς κατέστατο· νυῦ γὰρ ἑτέρην τὴν δύσιν φησίν· ὁ δὲ οὐρανὸς κάτωθεν ἀπὸ τὲ ὁρίζοντος ἄστρα ἄλλα ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς φέρει, ὡσαυτὲ ἀεὶ μὲν ἀναλέγων. Ἀεὶ δὲ δύνει. Στεφανοιό τε δεύτερα κύκλα) Αντὶ τὲ δευτέραν σφέσθαι· ἐν γὰρ τῷ ἀνίσεσθαι ἦν καρκίνον, εἶπεν, ὅλη ὁ στέφανος δύεται· νυῦν οὖν ἐπειδὴ ἀνῆλθεν, εἶπε δεύτερα κύκλα. ἢ ἐπειδὴ μεμισυσῶν τῶν χηλῶν ἀνίσεσθαι, ἡ τὲ κενταύρε ἤρξατο ἐφαίνετο, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτὲ ἤδη φανερὸν. νυῦν δὲ ὅτι ὁ σκορπίος ἀνῆλθεν, ὁ πᾶς φαίνεται. Διὸ τὲ δεύτερα κύκλα. ἢ τὲ τὰ φησι δύο κύκλα, ὅταν δυσὶν εἰς κύκλος, καὶ ὅταν μέλλῃ ἕτερος ἀναλέγειν, καὶ λοιπὸν δύο εἰσὶ κύκλοι. Υδρης τ' ἐχαπίλω) Καὶ τὴν ὑδρὰν τῆς ὕδρας. ὅτε γὰρ ἔμελλον αἱ χηλαὶ ἀνίσεσθαι, εἶπεν αὐτὴν ἀνειληλυθέναι· νυῦν δὲ καὶ τὰ ἕχατα μέρη αὐτῆς φησι συναναβαίνειν, καὶ τὲ κενταύρε τὸ λοιπὸν σῶμα μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς δεξιᾶς, ἐν ᾗ ὁ ἡνίοχος κρατεῖ. οἱ δὲ ἐμπροσθιοι πόδες τὴν μέλλειν ἀνίσεσθαι πρὸ ἡλίε. Ιππότης φηρὸς) Παρὰ τὸ ὁμηρικὸν ἔθος· τὴν γὰρ ἵππον ἀνὴρ δύθεσας ἐχρήσατο ὁ ποιητής· ἔστι δὲ ἀντὶ ἡνιόχης. Φηρὰ δὲ λέγει τὲ κένταυρον ποιητικῶς. Τόξῳ καὶ ἀστερόφι) Επόντος δὲ ᾧ τοξότης καὶ ἀνατέλλοντος, ἀνατέλλει ἡ τὲ ὄφεως ἀστέρα, ᾧ τὸ σῶμα τοῦ ὀφιούχου· ἀναγὴ δὲ αὐτὸν τὸν ὀφιούχην χεῖρας, καὶ τὸν σφέτερον πελάσασιν καὶ κάμπην τὲ δράκοντος. τὸ δὲ πολυτειρές, ἐ τὲ πολλὰ καμάτου πειρόντος τὸ φέρεται, ἢ κόπον, παρὰ τὸ τείρειν· ἐ γὰρ φυσικὸν τὸ ὕπνος ἐξηλάσαι, ἀλλὰ πολυτειρὲς τὲ πολυάστρου· τῦτο γὰρ μᾶλλον θεωρημάτικόν. Τοῦ γὰρ μὲ συνήνασιν) Εἶπε παρενθησις· ἀεὶ γὰρ ἀναλέγει εἰς τὸ σκαυτίον σφετέρους· οἱ γὰρ πόδες σφῶτοι ἀναγάγοντο, ὕστερον δὲ ἡ κεφαλή. ὁ δὲ λόγος, τὲ γὰρ μιῶ συνήνασιν ἀναπέλλει ᾧ γόνατα, ᾧ ἡ ζώνη, ᾧ ὁ ὦμος, σὺν τῇ δεξιᾷ χειρί. τίνος δὲ ἕνεκεν οἱ πόδες σφῶτοι ἀναλέγουσιν, εἶπεν· ἀεὶ γὰρ σφετέρους ἀναλέγει· καὶ ἐχ ὅτι ζώνην ἔχει, ἀλλ' ἀπὸ τ' ζώνης τ' τόπον ἴσον σκοπέτω· δῆλον δὲ· ἐπάγαγε γὰρ, καὶ σῆθος ἄχρις.

--καὶ μὴ ἑτέρης μὴ χθεὶς
Τόξῳ ἀνέρχονται καὶ τοξότη ἀντέλλοντι.
Σὺν τοῖς ἑρμάων τε λύρη, καὶ σῆθος ἄχρις,
Κηφεὺς ἠδὲ πρέλαυνε) ὠκεανοῖο.
Ημος καὶ μεγάλοιο κυνὸς πᾶσαι ἀμαρυγαὶ

Δῦ-

Δυώσιν, ἢ πάντα κατέρχεται ὠρίωνος·
Πάντα γε μὴν ἀτέλεστα διωκομένοιο λαγωοῦ,
Ἀλλ' ὄχ ἡνιόχῳ ἕλκοι, ὅθ' ὠλένην αἶξ
Εὐθὺς ἀπέρχεν)· τὰ δέ οἱ μεγάλῳ ἀνὰ χεῖρα
Λάμπον), καὶ οἱ μελέων ἀφαχέκρι) ἄλλων
Κινῆσαι χθονίους, ὅτ' ἠελίῳ στυγίωσιν.

Κάρη δ' ἑτέρης μὴ χθονὸς) Ἡ δὲ κεφαλὴ μὴ χθονὸς τῆς ἑτέρας, τελέσει τῆς ἀριστερᾶς, τῷ τόξῳ ἀνέρχοντι, ἢ τῷ τοξότῃ ἀναλέλυται. ἢ ἡ κεφαλὴ τοῦ σὺν γόνασι μὴ τῆς ἀριστερᾶς χθονὸς σὺν τῷ τοξότῃ ἀνέρχεται. Σὺν δὲς ἑρμαίῃ τε λύρῃ) Σὺν δὲ τοῖς προειρημένοις, ἢ δὲ Ἑρμοῦ λύρα, ἣ ὁ κηφεὺς ἄχρι τῶν γήνυος, ὁ τῶν ἀνατολικοῦ ὠκεανοῦ ἀναπέμπεται· καλῶς δὲ εἶπε τὸ παρελαύνεται· ὡσπερ γὰρ παρωδεῖ)· ἐπειδὴ ἔστι τὰ αὐτῶ βόρεια, ἃ εἶπε μὴ δύεσθαι· διὸ καὶ ὁλίγον παντελῶς μένει χρόνον ὑπὸ τὸ ὁρίζοντα. τὸ οὖν γήνυος ἄχρις, διὸτι ἄλλα αὐτῶ ἄδυτα. τὰ δὲ μόνον αὐτῶ τὸ ἄχρι γήνυος, καὶ δύεται καὶ ἀνίσχει. Ἡμος καὶ μεγάλοιο κυνὸς) Τοτὲ μὲν καὶ τὰ, φησὶ, καὶ ἃ στείρια αἱ λαμπηδόνες εἰς δύσιν φέρουσι), ὅτε ὁ τοξότης ἀνατέλλει· καὶ τὸ πᾶν σῶμα τῶ ὠρίωνος δέδυκε, πλὴν τ δεξιᾶς χθονός. ἀνερχομένου γὰρ τοῦ τοξότου, ἅτε τῶ ὠρίωνος πάντα δύνει, πλὴν τ δεξιᾶς χθονός· αὕτη γὰρ μόνη ὡς βορειοτέρα. μεγάλοιο δὲ εἶπεν ἀμαρυγαῖ, ἀφ' τ στείριον αὐτῶ ἀστέρος· Πάντα γε μὴν ἀτέλεστα) Τοῦ παραλήλου δ αὐτῶ εἰσιν, ὃ, τε λαγωὸς ἅ ὁ κύων, ὥστε ὑποφαίνεσθαι ἀεὶ τ λαγωὸν καὶ ὑποκαθδύνειν, καὶ μηδέποτε ἑτέρους ἔχειν, ὡς ἂν ἄλλο· ἅ δὲ ἀτέλεστα, ἐπειδὴ ὐδέποτε καταλαμβάνει) ὑπὸ τῶ κυνός· ὅτω γὰρ κατηστέρισται ὑπὸ τῶ κυνὸς διωκόμενος. Ἀλλ' ὄχ ἡνιόχῳ ἕλκοι) Οἱ ἕλκοι ἅ ἡ αἶξ κατὰ τὴν χεῖρα τῶ ἡνιόχου, σημεῖα μὴ χθονῶν φέρουσιν, ὅταν ἐπιφέρωσιν ὀμβρίους δύσιν πηγῶν)· ἐμβρίους δύο δύου), ἀλλὰ ἅ μὴ, ὡς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶ ἡνιόχου, ἅ τὴν χεῖρα τὴν ἑτέραν, ἅ τὴν ἰξὺν τῷ αἰγοκέρωτι καθέρπεται· τὰ δὲ λοιπὰ, τῷ τοξότῃ ἀναλέλυται· ὁ μὲν τοξεύς ὅλος ἄνδρα τοῦ γόνατος καὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς δύνει· καὶ τ ἀργῆς ἡ ὠφελοῦσα καὶ πτύμναν. αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἄκρα αἰγοκέρωτι ἀνιόντι κατέρχεται, καὶ ὁ ὠφελοῦν· ἀναλέλυται δὲ, ὅ, τε κύων, ἅ ὁ λαγὸς, καὶ ὁ καλούμενος ὀϊστὸς, καὶ τὸ ἰυτήριον. Μεγάλῳ ἀνὰ χεῖρα) Ἔχει φησὶ τὴν χεῖρα τοιαύτην ἐξαίρετον διαφορὰν πρὸς τὰ λοιπὰ σῶμα τῶ ἡνιόχου· καθὰ γὰρ τὴν ἐφ' ἁπλοῦν ἀνατολὴν τ αἰγὸς καὶ τ ἐριφων, καλεπώτατος χθονῶν γίνεται). Καὶ οἱ μελέων) Καὶ οἱ ἕλκοι διακεκριμένοι εἰσὶν ἀστέρες ἐν πᾶσι τοῖς τοῦ ἡνιόχου ἄρασιν, ὡς εἶναι ἱκανοὶ πρὸς τὸ κινῆσαι χθονῶνα, ὅταν σὺν τῷ ἡλίῳ ὦσι καὶ πορεύωνται). δοκεῖ δὲ μὴ εἶναι ἀληθὲς· ἐ γὰρ γίνεται πλησίον τ αἰγὸς ἅ τ ἐρίφων, μᾶλλον δὲ

δὲ τῷ ἡνιόχῳ, χἡμῶν, ὅτε τῷ τοὐρῷ ἢ τῷ διδύμων ἑτέρῳ ἐσίν. ἀλλὰ φαμὲν, ὅταν ὁ ἥλιος μὴ ὢν τῷ τροπότῃ κατὰ τὴν ζῴξιν αὐτὴν, ἣν νῦν ἐξηγούμεθα, ἐφ' ἃ ἀναβέλλοντες ἐκεῖνα, ἐφ' οἷς αὐτοὶ δύνει); ὁ χἡμῶν ἄρκτος ἐσίν. ἔχουσιν οὖν πρὸς τὴν ἡλίου κοινωνίαν ὁπότε τὸ ἐφ' ὃν, ὅλο μὲ ἀνατέλλει, οἱ δὲ δύνουσιν.

Ἀλλά τἀ μὲν, κεφαλλιόν τε, χ' ἀλλίλων χεῖρα, χ' ἑξῆς
Ἀῖσσόκερως ἀνιῶν κατάγει· τὰ δὲ νέατα πάντα
Αὖθ' ὁμοῦ ἑξῆς κατέρχεται. οὐδέ τι πέρσεις,
Οὐδέ τι ἄκρα κόρυμβα μένει πολυτρήρεος Ἄργοῦς·
Ἀλλ' ἤτοι πέρσεις μὲν ἀτὰρ γουνοῦ τε ποδός τε
Δεξιτεροῦ δύεται· θρύμνης δ' ὅσσον ἐς θείαγλον,
Αὐτὰρ ὁ αἰσσόκερῃ κατέρχεται ἀντέλλοντι,
Ἡμος ἐς ὡροκύων δύεται, τὰ δ' ἀνέρχεται ἄλλα,
Ὄρνις τ', αἰητός τε, τά τε πλεῖστα ὀϊσθέντος
Τείρεα, χ' νοτίη ἰυτρίη ἱερὸς ὕδρη.

Ἀλλὰ τἀ μὲν, κεφαλλιόν τε) Ἀνελθόντος τοῦ τοξότου, οὐχ ὁ πᾶς ἡνίοχος εἰς δυσμὰς φέρεται), ἀλλ' ἀπὸ ποδῶν μέχρι ἰξύος· ἀνερχομένου δὲ αἰσσόκερωτος, ἡ ἄλλη χεὶρ, ἐφ' ἧς εἰσὶν οἱ ἕλικες, δυσίν. λέγει δὲ τὸν ἀριστερόν· ἡ γὰρ δεξιὰ ἤδη δέδυκε. τὰ δὲ ἔχαλα μέρη τοῦ ἡνιόχου, τὰ ἀπὸ ποδῶν ἕως ἰξύος, σὺν τῷ τοξότῃ ἀνιόντα εἰς δυσμὰς καθίησι). Οὐδέ τι πέρσεις) Μέλλοντος δὲ αἰσσοκέρωτος ἀνιέναι, ὅτε ὁ τοξότης, ὅτε τὸ ἀκροσόλιον τοῦ ἀργώας πρύμνης ἔτι φαίνεται· ἀλλ' ὁ μὲν τοξότης δύνει, πλὴν μόνα τὰ γόνατος, καὶ τοῦ ποδὸς τὸ δεξιόν· ταῦτα γὰρ ἔχει φαινόμενα· τῆς δὲ, τοσοῦτον δέδυκεν, ὅσον εἰς τὴν θέσιν καὶ κομπὴν τῆς πρύμνης. Αὐτὰρ ὁ αἰσσοκερῃ) Αὐτὴ δὲ πᾶσα ἡ ἀρχὼ ἀναβέλλοντος αἰσσοκέρωτος κάτεισιν, ὅτε καὶ ὁ θρασκύων εἰς δυσμὰς φέρεται· ἀναπέλλοντος δὲ αὐτοῦ, αὐτίκα δύνει ὁ κύων, καὶ ὁ ὠρίων ὅλος, καὶ ὁ λαγωὸς, ὃν ἀπέλεσεν διαπόρθμιον εἶπε, πλανῶς πάνυ· ἀμεταπίπτοντος γὰρ ἡ τοῦ ἄστρου θέσις. δύνει δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος τοῦ ἡνιόχου, ἡ ἀριστερὰ χεὶρ δηλαδὴ, ἐφ' ἧς κομπηλαγεῖ ἡ αἶξ καὶ οἱ ἕλικες.

Ἶσος δ' ὑδροχόοιο νέον θρεπτελλομένοιο·
Ποσσί τε καὶ κεφαλῇ μιμήσεται· αἰόλα δ' ἵππου

Ἐξ

Ἐξ ὑρῆς κένταυρον ἐφέλκεται ἀστερίη νύξ.
Ἀλλ' ὅ οἱ δυώδατα κεφαλίω, ὑδρὶ βυρέας ὤμους
Αὐδῶ σιὼ χωρηκι χαδεῖν, ἀλλ' αἴθοπος ὕδρης
Αὐχενίῳ καταγὰς ἀπείρων, ἠ πάντα μέτωπα.

Ἵππος δ' ὑδροχόοιο) Ἵππος δὲ ὁ ὑδροχόος ἐπιτελουμένης, τοῖς ποσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ ἀναδύεται καὶ ἀνατέλλει. Ἀντία δ' ἵππου) Κατὰ διάμετρον δὲ τοῦ ἵππου κατ' ἀρχὰς ὁ κένταυρος δύνει. ὁ δὲ λόγος, δύνει δὲ κατ' ἀρὰς καὶ ὁ κένταυρος· οἱ μέντοι ὦμοι αὐτῶ, καὶ ἡ κεφαλὴ, καὶ ὁ θωρακ ἐ δύνανται ἅμα τῷ ὑδροχόῳ καταφέρεσθ. ἀποβαλόντων δὲ εἰς πλὴ θεσιν, ποιηπικῶς ἔτευ, λέγων, ἐλκυσα αὐτὸν ἡ νὺξ, ἐ δύνα) αὐτὲ πλὴ κεφαλὴν καὶ τὲς ὤμους σὺ τῷ σκήπτ χωρῆσαι καὶ λαβεῖν. Ἀπ' αἴθοπος ὕδρης) Διά πυρος ἡ ὕδρα, ὅθ ὑπὸ τὰ θερινὰ ζῳδιά ἐστι. ταύτης ἐν πλὴ ἓ αὐχένος ἀπείρωσιν καὶ τὰ μέτωπα καταφέρ· τὰ μέντοι πλείω αὐτῆς ὑπὲρ γῆν ἐστι, ἀναφερομένων δὲ τ ἰχθύων, συγκαταφέρεται ἅμα κενταύρῳ. αἴθοπα δὲ αὐτὴν φησι, ἢ ἀπὸ τὸ εἶναι πλησίον τ θερινῶν ζῳδίων, ὡς ἔφην· ἢ ἀπὸ ἓ λαμπρὸν τ ἀστέρων αὐτῆς· ἢ ἀπὸ ἓ δάκνον ἐὰν ἧ δήξῃ, ὡσανεὶ κυνή.

Ἡ δὲ, καὶ ὀξόπιθεν πολλὴ μένῃ· ἀλλ' ἄρα καὶ πλὴ
Αὐτῷ κενταύρῳ, ὁπότ' ἰχθύες ἀντέλλωσιν,
Ἀθρόον ἐμφέρεται· ὁ δ' ἐπ' ἰχθύσιν ἔρχε) ἰχθὺς
Αὐτῷ κυανέῳ ὑποκείμενος αἰγοκερῆϊ.
Οὔπω δ' ἄλλο, ὀλίζον δὲ δυωδεκάδα μένῃ ἄλλων.
Οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρες καὶ γοῦνα, καὶ ὦμοι
Ἀνδρομέδης δέχα πάντα, τά μ' παρος, ἄλλα δ' ὀ-
τείνε), ὠκεανοῖο νέον ὁπότε προγενῶνται (πίσω
Ἰχθύες ἀμφότεροι, τὰ μέν οἱ κὲ δεξιὰ χθονὸς
Αὐτοὶ ἐφέλκονται, τὰ δ' ἀειρομένῃ νύκτα ἕλκῃ.
Κοῖλος ἀνερχόμενος. --

Ἡ δὲ, καὶ ὀξόπιθεν) Εἰ ὃ τὰ πρόσθια μένει δέδυκε τῆς ὕδρας, ἀλλὰ καὶ ὀπι-

σθεν

ὅτι πολλὴ ἰὸς ἀκτῖνα μὴν φαίνεται, ἤγουν ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῆς μέρη· ἀλλ' ὅμως ἐ αὐτὴν πᾶσαν τὴν ὕδραν, σὺν παντὶ κενταύρῳ, ἐπειδὰν οἱ ἰχθύες ἀναλίσκωσιν, ἀθρόως ἐμφέρεται. Ὁ δὲ ἐπ' ἰχθύσιν ἔρχε)) Καὶ φαίνε) ὅσον ὀπίσω τῦ αἰγοκέρωτ, κινέ) νότ. ὑποκείμ δὲ, ἤγουν ὑποκάτω κείμ ζοῦ αἰγοκέρωτ, πλὴν καὶ ὑποκάτω τῶν ἰχθύων· δύο γὰρ ζῴδια ἐπέχε. Οὔπω γ' ἅδλω) ἦλθεν ὁ μὴν παντελῶς ἐ δι ὅλα ἀνέρχεται ὁ ἰχθύς· ὑπδέχε) ἦ κατ' ὀλίγον ἄλλα ἄρα ἀναβλήν. λέγ δὲ ὅτ αὐτῶν τῶν ἰχθύων ἀναβλήντων, ὁ πῶς φανερὸς γίνε). τῶν οὖν ἰχθύων ἀναφερομένων, ἀναφέρε) καὶ ὁ νότι ἰχθύς, ὑπὸ τῷ αἰγοκέρωτι κείμ, οὐχ ὅλ. μέρη γὰρ αὐτῦ, τῷ ἐξῆς δωδεκατημορείῳ συναναφέρε) τῷ κριῷ. Οὕτω ἐ μηλαραὶ χεῖρες) Καὶ παραδεῖς φησι ζὰς χεῖρας τῆς ἀνδρομέδης, ἃ φ. πὸ δεσμὰ ἃ προείκειτ. ὡς δὲ ὁ ἰχθὺς οὐχ ἅπας ἀνεισιν, ἀλλὰ ἄλλα ἄλλου ἐπιφλὴν ποσημάνει, τυτέστι τῦ δωδεκατημορίου, οὕτω καὶ ἡ ἀνδρομέδη. καθ ὅπως λέγ, ὅτι πάντα ζὰ μέρη αὐτῆς τῦ σώμ ὁλικῶς ἀνέρχεται· ὥστε, τὸ μὲ ἥμισυ αὐτῆς ὑπὲρ τ ὁρίζοντα θεωρεῖαζ, τὸ δὲ ἥμισυ συγκαταλείπεσθαι. Τὰ μὴ οἱ κατὰ δεξιὰ) Τὰ μὲ οὖν δεξιὰ μέρη αὐτῆς, τ ἰχθύων ἀναπαλόντων ἀναφέρεται. ζὰ δὲ ἀριστερὰ ὁ κηλὸς ἀνιὰν ἕλκει· ἔ ἀνιόντ, κατὰ διάμετρον θεωρεῖται ἐπὶ τῆς δύσεως τὸ θυτήριον, τῦ δεξιόσεως ἐ τὴν κεφαλήν, καὶ τὰς ὤμους ἀνατέλλοντας.

τοῦ καὶ παρατελλομένοιο

Ἐσπερόθεν κεν ἴδοιο θυτήριον· αὐτὰρ ὁ ἄλλη
Περσέος αὐτέλλοντος ἐσὺν κεφαλῇσί τε καὶ ὤμοις.
Αὐτὴ ἡ ζωὴ, καί κ' ἀμφήεισα πέλοιτο
Ἢ κριῷ λήγουσι φαείνεται, ἢ ὅτι ταύρῳ
Σὺν τῷ πρωτοδίῃ διχόμενοι), ὅθι εἰσὶ ταύρου
Λείπε) αὐτέλλοντος, ἐπεὶ μάλα οἱ συναρηρώς
Ἡνίοχος φερε), μοίρῃ γε μὲν οὐκ ὅτι ταύτῃ
Ἀθρόος αὐτέλλει· δίδυμοι δέ μιν ὅλον ἀγείρουσιν.

Καὶ κ' ἀμφήεισα) Ἐπειδὴ πλησίον εἰσὶν ἀλλήλων τὰ ζῴδ. ταῦτα, ὅ, τε κηλὸς καὶ ὁ ταῦρ, φησὶν ὅτι ἀμφίβολον ἂν γένοιτο, πότερον καὶ αὐτὴ ἡ ζώνη λήγοντι τῷ κριῷ συναναφέρε), ἢ τοῖς πρώτοις μέρεσι τῦ ταύρου· ὅλως μέντοι γε ὑπέρχε γίνε) τῷ ταύρῳ ἀνατέλλοντ. Οὐδὲ ὅτι ταύρῳ λείπεται) Οὐδὲ ὁ ἡνίοχος ὑστερεῖ ὅτε, ἀλλὰ συναναλέλλει τῷ ταύρῳ, ἐπισεσηκὼς αὐτῷ τῷ ἀριστερῷ κέρατι, καὶ ἐθαμιῶς ἀνιόντος

της τοῦ ταύρου ὁ ἡνίοχος ἀπολείπεται. Μοίρῃ γάρ φησιν) Οὐχ ἅπας, φησὶν, ἅμα ἀνατέλλει ὁ ἡνίοχος τῷ ταύρῳ· μοῖραν γὰρ τὸ ζῴδιον εἶπεν, ἥγειται τὸν ταῦρον· ἀλλ' ὅλον τὸν ἡνίοχον οἱ δίδυμοι ἀναγουσιν.

Αλλ' ἔλιφοι, λαιοῦ τε θέναρ ποδὸς, αὐχὶ σιὼ αὐτῇ,
Ταύρῳ συμφορέουσ'· ὅτε λοφιή τε καὶ οὐρὴ
Κήτεος αἰθερίοιο περαιόθεν ἀντέλλωσι.
Διὼς δ' ἀρχτοφύλαξ ἤδη πεφύτηται τότε μοίρῃ.
Τάων, αἳ πίσυρες μὲν ἄτερ χθονὸς καταγῶσι
Λαιῆς· ἡ δ' αὐτῷ μεγάλῃ ἐπιτέλλεται ἄρκτος.

Αλλ' ἔλιφοι) Οἱ μὲν τοι ἔλιφοι καὶ ἡ αὐξ, καὶ τὸ θέναρ τὸ ἀριστεροῦ ποδὸς ἅμα τῷ ταύρῳ σιωπαναφέρεται. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ κήτους ἥπτε λοφιὰ καὶ ἡ οὐρά. καὶ ὃν δὲ καιρὸν συμβέβηκε τὸ κῆτος τὴν τε λοφιὰν, καὶ τὴν οὐρὰν, οὐκ ἔστι νοῆσαι μοιρῶν ἀναλήμψιν, τότε δὴ καὶ ὁ ἀρκτοφύλαξ ἄρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ ζωδίου δύνειν, τούτεστι τοῦ σκορπίου, ὃς ἔστι καλὸν διάμετρον τοῦ ταύρου. ἔπεται δὲ τοῦτον, ὅτι ὁ ἀρκτοφύλαξ σὺν τέτρασι μοίραις δύνει, ἥγειται σὺν τέτρασι ζῳδίοις. καλῶ διάμετρον ζώνων ἀρχομένην ὅτε δύνῃ, ἀνελθόντος κέλευθος, ὅτε αἱ χηλαὶ δύνουσι. πεφύτηται μὲν μοίρᾳ τοῦ βοώτου δύσεως, αἱ χηλαί. αἱ δὲ τέσσαρες μοῖραι, χηλαὶ, σκορπίου, ζυγὸς, ἀστὴρ χειρὸς τοῦ βοώτου· ἄδυτος γὰρ αὐτοῦ ἡ χειρὸς, ἐπειδὴ μέρος ἐστὶν ἔνδον αὐτῆς γὰρ ἡ λαμὰ αὐτοῦ χείρ, πλησίον ἐστὶ τῆς μεγάλης ἄρκτου.

Αμφότερσι δ' πόδες καταδυομένω ἐφιάχου,
Μεσσηγὺς αὐτῶν γενάτων, διδύμοις ὅπι σῆμα τετύχθω
Εξ ἑτέρης ἀνιῶσι· τότ' ὀκέπ κήτεος ὀδὲν
Ελκεται ἀμφοτέρωθεν, ὅλον δέ μιν ὄψεαι ἤδη.
Ηδη δὲ ποταμοῦ πεφύτης ἁλὸς ὀξανιόων
Καμπὴν ὃν καθαρῷ πελάγει σκέψαιτό κε ναύτης,
Αὐτὰρ ἐπὴν ὠκεῖαν μέσων, εἴ οἱ πόδι σῆμα

Νυκτὸς, μέζων δὲ πλόος ἀγγελίαφε·
Παντῃ δὲ ζάγε πολλὰ θεοὶ γ' ἀνδρεσι λέγουσιν.

Ἀμφότεροι δὲ πόδες) Οἱ δὲ ξ ὀφιούχου πόδες μέχρι γονάτων κεκαυμένοι, ἴσασιν σοι τεκμήριον τῶν διδύμων ἀνιόντων, καθ' ὃν καιρὸν καὶ ὅλον τὸ κῆτος ὑπὲρ τὸ ὁρίζοντα θεωρεῖται· ἅμα σοὶ αὐτῷ καὶ ὁ ἠελιδανὸς ποταμὸς κατεστερισμένος, ὑπὸ τὰ ἀριστερὰ πόδα τοῦ ὠρίωνος. τὸ δὲ, κήπιος οὐδὲν ἔλκεται, ἤγουν τῶν διδύμων ἀνιόντων ἤδη τοῦ ὠφθεισημένου κήτους ἐπὶ ἕλκεται ἐπ' ἀνατολὰς, ἀλλ' ὅλον ἤδη ἐπὶ τὸ φανερὸν ἐστι. τὸ δὲ ἀμφοτέρωθεν, ἤγουν ὅτι ἐξ ἀνατολῶν, ὅτι καὶ δύσεων. Ἤδη καὶ ποταμοῦ) Τότε γὰρ τοῦ ποταμοῦ ὠφθη τὸν κομήτην ὁ κομήτης καὶ δύδεκα πηλίκαι καὶ τοσαῦται φορῶν ἴδοι ἄν. ἐζήτηται δὲ, διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ τοῦτον μόνον αὐτῷ ἐμνήσθη· καὶ φαμὲν, ὅτι ἐπειδὴ ἐπάγη τὰ ὠρίωνα, ὡσεὶ μάλιστα ἀφορῶντες πλέουσιν οἱ ναῦται, ὑπὸ δὲ τὰς τοῦ Ὠρίωνος πόδας αὐτός ἐστι, διὰ τοῦτο αὐτοῦ ἐμνήσθη. Αὐτὸν ἐπ' ὠρίωνα μόνον) Ἤγουν ὁ κομήτης. οἱ γὰρ ναῦται δυύαντος ὁ αἰθερίου κατασήμου τοῦτο ἄστρα ἐπιτηροῦντες, καὶ μάλιστα τὰ ὠρίωνα, τεκμηρούμενοι πόσον τὸ νυκτὸς ὑπολείπεται μέρος, καὶ πόσον διάστημα πεπλεύκασιν· ἰδόντες γὰρ τὸν τοῦ ποταμοῦ ἀ. κομήτην, κατανοήσουσιν ὅτι λοιπὸν ὁ ὠρίων ἀνατέλλει· ζοῦ δὲ ὠρίωνος φανέντος, γνώσονται πόση τ νυκτός ἐστιν ὥρα· παυζαχῇ γὰρ ἐν παντὶ τῷ ὑραιῷ τοῦτο τὸ ζῷδιον τὰ ἄστρα τεκμήρια οἱ θεοὶ παρέχουσιν. Εἰ οἱ πόδι σῆμα) Ἐὰν ποτε αὐτῷ ἡ νυκτὸς σημεῖον, ἢ πλοῦ μέτρον εἶναι· τεκμαίρει γὰρ ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἄστρου ἀνατέλλοντος, πόσον πλοῦν πεφαίνεται, διώνυτος τοῦ σεσημειωμένου ἀστέρος, οἷον ἔστ' ἂν θύνῃ ὁ δεῖνα ἀστὴρ, ἡμεῖς ἀπεπλεύσομεν εἰς τὸ δεῖνα τόπον, ἢ ζωὰ πόντιον, ἔστ' ἂν ὁ δεῖνα ἀστὴρ μέσῃ ἀνατέλλειν, τόδε ἴσμεν· παρασημειούμενοι γὰρ αὐτοὺς ὡς ἔφημεν. ἕως ἂν δὲ τὸ ζῷδιον τὸ ἄστρον, ἤγουν τὸ φαινόμενον.

ΑΡΑΤΟΥ

ΔΙΟΣΗΜΕΙΑ.

Οὐχ ὁρᾶις, ὀλίγη μὲν ὕπερθε κεφάλοιο σελήνη
Ἐστηρίχθαι φαίνῃ, ἀείξομβρίοιο διδάσκῃ
Μίλητος· ὅτε πρῶτα ἀποσκίδνανται αὐτόθεν αὐγαὶ
Ὅσσον ὀπισκιάθῃ ὅτε τέτρατον ἦμαρ ἰοῦσαι·
Ὀκτὼ δ' ἐν διχάσι διχόμηνα ἴδῃ, πρωτὶ προσώπῳ.
Αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πρὸς ἀκλίνουσα μέτωπα
Εἴρῃ ὅπως αἴθρη μιλήτιος ἐστήκῃ ἠώς.

Οὐκ ὁρᾶις) Διαλεχθεὶς ἡμῖν, καὶ πληρώσας τὰ περὶ τὸ ὡρῶν καὶ τῆς τοῦ ἄστρων καταλήψεως λόγον, ἔρχεται ἐπὶ ἄλλο βιβλίον σφόδρα βιωφελὲς, ὃ καλεῖται διοσημεῖα· καὶ βούλεται περὶ σελήνης ἀφηλαβεῖν, ἀπὸ μὲν τῶν ποιοῦ τῆς σελήνης σχήματος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκλίνων, δηλοῖ ἡμῖν εἰ ἔσται, ἢ μὴ, χειμών. ἔδοξε δέ τισιν ὅτι τὸ, ἐχ ὁρᾶις, βʹ. περισσὸν ὂν, περὶς ἵνα ἀναφέρῃ, περὶς ὃν ὁ Ἄρατος ἀφηλεήμην περοιμιάζεται, Ἀσκλεπιάδην καλέμβροτον. ἠγνόησαν δὲ, ὅτι ἐχ ὡς περὶφωνῶν τινι, τῷ δευτέρῳ ἐχρήσατο περισσῶς, ἀλλὰ ποιητικῶς ἕνεκα τοῦ τὸν λόγον ἐχηματίσατο. καὶ Ὁμηρος, Ἐνθ' οὐκ ἂν βείζοντα ἴδοις. καὶ, Πάτροκλες ἱππεῦ. καὶ, Οὐδὲ σέθεν Μενέλαε· ἀφ' ἧς τοιούτων ἦθος ἐσγίνεται τοῖς ὑποκειμένοις. Ὀλίγη μὴν) πειρᾷ διὰ πολλῶν παραστῆσαι, ὅτι πολλὰ τεκμήρια ἡμῖν οἱ θεοὶ παρέχουσι, ὧν ἓ μόνον δι' ἡλίου, καὶ σελήνης, ἀλλ' ἤδη καὶ ζώων, καὶ ἑρπετῶν, καὶ φυτῶν, καὶ ἄλλων παντοίων, ὀλκνὺς ὅτι ἀφ' πάντων περνοοῦντες ἡμῶν οἱ θεοί. ἄρχεται δὲ τὰς τῆς σελήνης φασεις ἐκθέσεως, καὶ φησιν, ὅτι μὴ τὴν τοῦ ἡλίου δύσιν ἐπὶ τὰ ἑωθινὰ, ἐὰν φανῇ μιλησιάδης, καὶ λεπτὰς τὰς κεραίας ἔχουσα, αὔξησιν τοῦ αὐτοῦ φωτὸς ἐπιδείκνυ. ὅταν δὲ ἀρχῆται σκιὰν τοῦ σωμάτων ἀποτελεῖν, πτεράδα δὲ μιλῶς σημαίνει· ὅταν δὲ εἰς ἡμικύκλιον διαιρῇ, διχότομος ὀνομάζεται, ἡ. μοῖραν ἐπίχουσα· πλήρης δὲ γνομένη, παυσέλληνος καλεῖ. ἐντεῦθεν δὲ πάλιν μειουμένη τῷ φωτὶ, πολλὰς ἀλλάσσει φύσεις, καὶ ἐκάστην φαῦσιν αὐτῆς ἐπιτοίας λαμβανόμενα τοῦ τοῦ μιλῶς ἡμερῶν. ἡ μὲν γὰρ ἀμφίκυρτος, συνεσχηματισμένη τὸν δηλοῖ· διχότομος δὲ γνομένη, κβʹ. ἢ κγʹ. μὴ δὲ τὸν διχότομον, λεπτὰς πάλιν ἔχουσα καὶ μιλησιάδεις τὰς κεραίας, δηλοῖ τὰς ἐπὶ ἄνοδον ἡμέρας· ἐπὶ σπουδεύουσα τῷ ἡλίῳ, καὶ περιφωτιζομένη ὑπ' αὐτοῦ, ἀφανὴς γίνεται ἡμέρας δυσὶ καὶ μοίραις ὀλίγαις.

ὀλίγας. Ὅ δὲ ἑξῆς ἔτος, ἐχ ὁρᾶς ὅταν ἀπὸ δύσεως ἡ σελήνη φαίνῃ), αὐξανομένη μηνὸς, ἤγουν τοῦ φωτὸς, σημεῖον διδάσκει· δ'. δὲ ἡμέραν, ὅταν πρῶτον ἀποβάλῃ σκιὰν ἀπὸ τῶν συμμύστων ἡμῶν· η'. δὲ ἡμιλάμπτου ὄντος τοῦ φωτός· δεχομηνίαν δὲ, πανσέληνον πᾶν τὸ ἐν αὐτῇ πρόσωπον καὶ πλήρες φωτὸς ἔχουσα. τὸ οὖν ἐπιφερόμενον φαίνῃ), ἤγουν ὅτε φαίνῃ) ἀπὸ τῆ ἑσπέρας. ἑσπέραν δὲ, τὸ κατὰ δύσιν τόπον καλεῖ· ἀποδύσει γὰρ ἡ σελήνη ιβ'. μοίρας πλείας). Ἰστέον δὲ ὅτι μηνᾶα κυρίως ἔλεγον οἱ ἕλληνες, τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ τῆ σεληνιακῆς συνόδου, παρὸ τὸ μένειν, ἢ παρὸ τὴν μηνίδα μηνᾶα ὀνομάσαντες. ἠμέτερον γὰρ οἱ ἕλληνες τοὺς μῆνας ἀφὸς τὸν τῆ σελήνης δρόμον· αἰγύπτιοι δὲ, ἀφὸς τὸν τῆ ἡλίε. ἀπὸ δὲ νέης τελείης ἡμέραν ἄρχουσα ἡ σελήνη, μηνοειδὴς καπὶ τὸ χῆμα τῆ φωτὸς καλεῖ), ἡνίκα λαμπὸν φῶς τοῖς κέρασιν ἐπιτείνει. ὀγδόαία δὲ ἔστι, διχόμηνος ὀνομάζει), ὅταν τὸν κύκλον αὐτῆς τὸ ἥμισυ φωτιζῇ· δεκατία δὲ, ἀμφίκυρτος, ὅταν τῷ διχοτόμῳ κυρτώσεις ἀφορίζωνται φωτὸς, ὥστε πλέον ἢ τὸ ἥμισυ τὸν κύκλον φωτιζῆναι· πεντεκαιδεκατία δὲ ἔστι, πανσέληνος τὸ διχόμηνον, πληρωθεῖσα τῷ φωτί. πᾶσι γὰρ τὸν διαμέτρῳ ἔστι τοῦ ἡλίε, διχαθέντα τὸν ιέ. ἡμέραις, δηλοῖ τὸ μῆνα· εἶτ' ἔπειθεν λοιπὸν κατὰ τὸ ἀνάπαλιν, β'. ἀμφίκυρτος, β'. διχότομος, δευτέρω μηνοειδής· ἔπειτα ἀρπαγμαία· ἀφανὴς γὰρ λοιπὸν γίνεται, κατὰ τοὺς τῆ ἡλίε αὐγὰς ἡνυομένη· ἔπειτα σιωδική, ἡνίκα τὸν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ τοὺς αὐτοὺς μοίρας ἔχῃ· ἐπειδὰν δὲ πάλιν ἡλιακὴν φαμέν. Ὅτε πρόσωπον) Ἐν πᾶσι ἀρχαῖς τὸ μῆνος τοσοῦτον ἄρχει) ἀποσκίδναται φῶς τῆ σελήνης, καὶ αὐγὴ ἀπ' αὐτῆς, ὅσον ἀμυδρὰν σκιὰν ἡμῖν τοῖς σώμασι ποιεῖν. ὅταν γὰρ πανσέληνος ᾖ, ἤγουν ὁλόκυκλος, τότε καὶ τὸ φῶς πλεῖον ἔχουσα, σκιὰν ἐχὶ μικρὰν ἡμῖν ἀπεπελεῖ· ἐπὶ τέταρτον οὖν ἡμέρ, ζυτέσι πεζεταία ἡνυομένη ἡ σελήνη, ἄρχεται δύναται σκιάζειν τὸν τῆ φωτὸ αὐτῆς· τριταία γὰρ ἡ δύναται, ἀφ' ἧς ἡ πρεκρίνεται φωτὸς ἀφαίνεται. Οκτὼ δὲ ἡμέρας ἄγει, διχόμηνος ἔστι· τὰ δὲ διχόμηνα ἄγει, ἤγουν τὴν μέσην τῆ μηνὸς, ὅταν ὁ πανσέληνος πρόσωπον. Αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα) Διὰ παντὸς δὲ ἀλλαχόθεν καὶ πολυτρόπως τὰ πλάτη τῆ φωτὸς ἐπικλίνεται, δηλοῖ καὶ λέγει ὁποία καὶ πόση ἐστὶ τῆ μήνος ἡ ἡμέρα. πρόσθεσιν δὲ, ὅτι τὰ μήνα αἱ καταλήψεις ὁ τῆ φωτὸς αὐτῆς γίνονται). Αεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα) Δείκνυσι πρόσωπα, ἤγουν εἴδη, ζυτέσι ὁ πολλαῖς μορφαῖς ἡνυομένη, ἕρπει καὶ λέγει ἡμῖν, πόση ἡμέρα τῆ μήνος ἀναλίσκει.

Ακρα γε μὴν νυκτῶν, κεῖναι δυοκαίδεκα μοῖραι 140
Αρχιαι ὀζύφωτοι· τὰ δέ που μέλαν εἰς ὁσιαυτὸν,
Ωρη μὲν τ' ἀρόσαι νῆας, ὥρη δὲ φυτεῦσαι,
Εκ Διὸς ἤδη πάντα πεφασμένα πάντοθι κεῖται·

Καὶ

Καὶ μέν πις καὶ νηὶ πολυκλύσου χιμῶνος
Ἐφεῖσατ', ἢ δίφρου μεμνημένος ἀρκτικέλσιο,
Ἠὲ τέων ἄλλων οἵτ' ὠκεανοῦ ἀρέγον)
Ἀστέρες ἀμφιλύκης, οἵ τε φορῆτις ἔπι νυκτός.
Ἦτοι γὰρ τοὺς πάντας ἀμείβε) εἰς ἑαυτόν
Ἠέλιος μέγα ὄγμον ἐλαύνων, ἄλλοτε δ' ἄλλῃ
Ἐμπελάσῃ, τοτὲ μὲν τ' ἀνιών, τοτὲ δ' αὖτε κατιών·
Ἄλλος δ' ἄλλοίην ἀστὴρ ὑπαδέρκε) πόλον.
Γινώσκῃς ταῦτα σὺ γὰρ σεσαείδεται ἤδη
Ἐννέα καὶ δέκα κύκλα φαεινοῦ ἠελίοιο,
Ὅσσα τ' ἀπὸ ζώνης ἐς ἕκατον ὠείωνα
Νύξ ὑπολίζηται, κύνα τε θερσαυλὸν ὠείωνος.

Ἀκρα γαμιλὼ νυκτῶν) Περὶ μὲν τῆς ἐν νυκτὶ τῶν ὡρῶν ἀνακλίσεως, ἤδη προεῖπομεν· αὐτίκα δὲ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, ὅπῃ ἐστὶ διῃρῆσθαι, ἐξῆς διδάσκει. μιλῶσα δὲ λέγεται, ἡ ἀπὸ σεληνόδου σελήνης καὶ ἡλίου χρόνον ἐπὶ σεληνόδον, ὃς ἐστιν ἡμερῶν κθ'. ἐπὶ δὲ τῆς τριάκοντα σεληνόδου ἡμέραν ἀκούει, ἡ σὺν τῇ νυκτὸς καὶ ἡμέρας χρόνον. τούτῳ δὲ τῷ μιλῷ ἐχρῶντο πρὸς τὴν τῶν πολιτικῶν ἡμερῶν ἀναγωγήν· καὶ νῦν ἔτι χρῶνται πολλοὶ τῶν ἑλλήνων. ἄκρα δὲ νυκτῶν, ἡ ἑσπέρα καὶ ὄρθρος, ἅπερ ἱκανῶς πρὸς τὸ σαφὲς δηλῶσαι αὐ δώδεκα μοῖρας τοῦ ζῳδίων δηλονότι. Τὰ δὲ πρὸ μέγαν εἰς ἑαυτὸν) Μέγαν ἑαυτὸν τὸν ἡλιακὸν λέγει· οἱ γὰρ παλαιοὶ τρία ἤθεσαν μέτρα χρόνου, τήν τῆς σελήνης περίοδον, τὴν ἐκ τῶν ὥραν τοῦ ἑαυτοῦ, καὶ τὴν ἡλιακὴν περίοδον· μεγίστη δὲ τῶν ἄλλων, ἡ ἡλιακή. ὅπερ δὲ τὸν ἡλιακὸν χρόνον λέγει, δῆλον ἐξ ὧν ἀρόζου καὶ φυτείας μνήμην ποιεῖται. ἡ δὲ διάνοια ὁμοία τῇ τοῦ προοιμίου, Ἐσκέψατο δὲ εἰς ἑαυτὸν Ἀστέρας, αἵ κε μάλιστα πετυγμένα σημαίνοιεν. τὰ δὲ ἑξῆς ιβ'. ζώδια, ἃ μόνον τὰ ἄκρα τῶν νυκτῶν ποιοῦσι φανερὰ, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν ἑαυτοῦ ἀναπαύσεων κοινὴν διαφορὰν ἱκανῶς διαπαφῆσιν, ἔαρος δηλαδὴ, θέρους, μετοπώρου, καὶ χειμῶνος. διὰ δὲ τούτων καταλαμβάνομεν τὴν διαφορὰν τοῦ κατὰ τὴν γεωργίαν ἔργων, καρπῶν, φυτείας, ἀμήτου, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων. ἐμφανεῖς δὲ τοῖς βουλομένοις ἀκριβῶς προσέχειν τυγχάνουσιν, αὖ τε ἀνατολαὶ καὶ δύσεις τῶν ζῳδίων, διὰ τὴν τοῦ ἥλιου προσόψιαν. ὁμοία δὲ καὶ αὕτη ἡ διάνοια τῇ τοῦ προοιμίου, Ἐκ Διὸς ἤδη πάντα, ἧσε

ηγειν ὑπὸ τ Διὸς περιεδθη τοῖς ἀν-
θρώποις, ἵνα οἱ μὲ ὡσθς ἀντίληψιν
τ κατὰ γεωργίαν ἔργων ὠφελησῶσιν·
οἱ δὲ ὡσθς ναυπλίαν, φυλασσό-
μενοι ὡς χειμερίους ἀναβολάς τε κ
δύσεις τ ἄστρων, οἷον ἀρκτούρου,
ἐριφων, αἰγός· ἀπό τε τῆς ἑωθινῆς
σημείωσιν ποιέμενοι τ μέλοντος, κ
ἀπὸ τ ὄρθρου, ἤγειν ἀπὸ τ ἐναίσης
τ ιβ'. ζωδίων ἀναπολῆς τε κ δύσε-
ως. ὁ γὰ ἥλιος ἐν τῇ ἐνιαυσιαίᾳ
περιόδῳ διεξιὼν τ ζωδιακὸν κύκλον,
κατὰ ῥίξιν εἰς ἓν ἕκαστον τῶν ζωδίων
μεβαίνει· διὸ ὄγμον τὴν πορείαν
αὐτῦ ὠνόμασε. ⸋ Ομηρος, Ογμον
ἐλαύνων. Καὶ μὰ ἵης κὴ νηῖ) Τὰ
ἀπλανῆ, φησι, δηλοῖ τὰς κώμας,
κὴ τεκμήρια δίδωσι τ πλοῦ· κὴ
γάρ τις κὴ νηῖ ἑαυτὸν δεδωκὼς,
τ πολυκλύστου χείμωνος ἐσκέψατο,
τ ἀρκτέρε μνημονεύσας· ὐκ ὀλίγη γὰ
ἡ χείμερινὴ αὐτῦ δύσις ἐστί· τρεῖς γὰ
χειλᾶς συγκατέρχεται, τῷ σκορπίῳ,
τῷ τοξότῃ, ⸋ τῷ αἰγοκέρωτι, ὥστε τε-
τραμιλιός ἐστιν. ἔμαθεν οὖν ὡσὶ τ
ἐσιμβόλε χείμωνος ὁ ναυτίλος, ἢ τῦ
δηλοῦ ἀρκτούρου μνημονεύσας, ἤ-
γειν τ βοώτου· ἀπὸ μέρους γὰ τὸ
παῦ· ἢ ἄλλων ἄλλων ἀστέρων, οἱ πινες
ἐξ ὠκεανοῦ ἀρύοντες, ἤγειν ἀνατέλλοσι. δεινὸν δὲ τ ἀρκτοῦρον
εἶπεν, ἢ ἀφ' τὸ λαμπρὸν, ἢ μᾶλλον
ἀφ' τὸ χειμερινόν. ἀμφιλύκλω
δὲ τὼ ἀνατολὼ φησι, ἀφ' τὸ τ
λύκον ἀνακείας τῷ Απόλλωνι· ὡς γὰ
ἐκεῖνος μακρόθεν ὧν ὁρᾶν δύναται,
ὕτω δὴ κὴ ὁ λύκος ὀξυδερκὴς ἐστι. ἀφ'
δὲ τὸ ὀξυδερκὲς αὐτῦ, ὡσαύτως
μοσαν αὐτὸν τῷ Απόλλωνι. ταύτῃ
τοι καὶ λυκόφως τὼ αὐγὼ λέ-
γουσιν, ἤγειν ὅταν ὁ λύκος θεᾶται.
τὸ δὲ ὄγμος, σημαίνει μὲ κυρίως
τὼ πάξιν τ θερίζόντων, ὅπερ ἀμώντα· σημαίνῃ δὲ ⸋ τ μεταξὺ δύο
φυτῴῃ τόπον ἀρῳόν. ἔχει ὧν τὼ
μέσω χαραμμὴν τ ζωδιακοῦ ὁ ἥλι⸋
πορεύεται, ἔχῃ δὲ ὁ κύκλ⸋
ἄλλας δύο ἑκατέρωθεν χαραμμὰς,
ἀφ' τὸ εἶπεν ὄγμον τ ἡλίε κύ-
κλον. Τοτὲ μέν τ' ἀνιὼν) Η γὰ ἀνα-
τέλλων, ἑῴας αὐτοῖς τὰς φαύσεις πα-
ρέχει· ἡ δύνων, ἑσπερίας. ⸋ δὲ αὐ-
τίκα, ἐπ' ἀμφοτέρων· ἢ κὴ αὐτίκα
ἀνιὼν μὴ τὴν ἑῴαν τ ἄστρου φαῦσιν,
ἢ ὡσὶ ὀλίγου τ τ ἄστρε ἑσπερίας
φαύσεως δεδυκώς. Αλλ⸋ οἱ ἄλ-
λοίλυ αὐτῆς) Εφ' ἕκαστον ὁ ἥλι⸋ τ
ἐν ταῖς μοίραις ἀστέρων ἔχοντες· οἷον
σήμερον τυχὸν τῷ ἐπὶ ά. μοίρᾳ
συναναβέλλ· ἐκεῖνῳ ⸋ ἐξῆς ἐκεῖ σὺν
αὐτῷ· ἕξει) ἡ ἐπὶ τὴν δευτέραν μοῖ-
ραν, κὴ ἐπιψαύῃ τῇ ἀστέρος ἧς ἐν τῇ
β'. μοίρᾳ ὄντος. διὸ εἶπεν, Αλλ⸋ οἱ
ἀλλοίλυ ἐπιδέρκεται ἡμέραν συν-
ἡλίῳ αὐτῆ· ἢ Αλλ⸋ κατὰ ἄλλην ἡ-
μέραν τ ἀστέρων θεωρεῖ), κατὰ τὼ
ἑῴαν δηλονότι ἀνατολὼ, ἢ δύσιν, ἢ
πινα τύτων, ἐπείτε γε κὰ ἕκάστην
ἡμέραν ἕκαστος αὐτῶν ⸋ ἀνατέλλ⸋
δύεται, ὡς τὸ κόσμυ κὴ ἐν νυκτὶ κὴ
ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ σημείυ ἐπὶ σημεῖον
φερομένυ. Γινώσκῃς τάδε) Μέ-
τιων ὁς γέγονε παλαιὸς ἀστρονόμος,
ὃς ἀκριβῶς ἀελήμησας, εἶπε μι-
κρὸν συναυτὸν, ὡς ὡσὶ σύγκρισιν
τ μεγάλυ, ὡσὶ ἓ ὡσότερον εἴπο-
μεν, ἦγεν ὅταν σιώδος γένῃ ἐπ' ἀ-
πωλείᾳ τ παντός· οἱ δὲ μὴ Μέτ-
ωνα ἀστρονόμοι, ⸋ πίνακας ἐν ταῖς
πόλεσιν ἔθηκαν, ὡσὶ τ τ ἡλίε ὡσὶ-
φορῶν τ συνεκπεπτωκότων, ὅτι
κὰ ἕκαστον συναυτῶν διόσδε ἴσας
χείμων, κὴ διόνδε ἔαρ, ⸋ τριόνδε
θέρος, ⸋ τριόνδε φθινόπωρον, κὴ
τοιοῖδε ἄνεμοι, ⸋ πολλὰ ὡσὶ βίω-
φελεῖς χρείας ταῖς ἀνθρώποις. ἐπειδὴ
οὖν ἤδη ταῦτα ἐγνώσθη ἐκ τ πινά-
κων, ⸋ αὐτὸς ἐκεῖθεν ἔγνω τὰ πολλὰ
ὁ Αρατος, φησὶν ὅτι ⸋ αὐτὸς γνώσκῃς
αὐτὰ· πάλαι γὰ ἀείδε), κὴ ᾄδε), ⸋
φανερὰ

φανερὰ ζῴοις ἔλλησι γένηται. ἐδίξαντο δὲ αὐτὰ ἔλλωπες παρ' αἰγυπτίων καὶ χαλδαίων· ποῖα οὖν ἐστι ταῦτα, ἃ σπυραστὰς) , ἐπήγαγε, τὰ κύκλα καὶ αἱ περιφοραὶ τῦ ἡλίυ, αἱ ἀφ' ἑνὸς ἀρξάμεναι ἐτῶν ἑξακοσίων. φησὶν οὖν ὅτι πάντες τὰς ἀστέρας ὁ ἥλιος ἐπέρχεται) καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, ἄλλοτε ἄλλῳ ἐμπλάζων, ὁτὲ μὲν ἀνίων, ὁτὲ δὲ καὶ δύνων. ἢ γινώσκεις ζῳδίων ἕν, ἀντὶ τῦ γίνωσκε, ὁρατικὸν ἀντὶ παρατατικῦ· σπυρίδες) δὲ, ἤγουν περιφέρειαι, κύκλα, ἐνιαυτοί. Ἐπιδίδωσι) Παρέρχεται), γίνωσκε οὖν φησιν, ὅτι ἀναλογοῦσιν ἀλλήλοις καὶ σύμφωνοί γίνονται οἱ τῦ ἡλίυ δρόμοι, ἀφ' ἑτῶν ἑπτακοσίων ἀρξάμενοι. ἑτῶν ἑπτακοσίων τὸν ἥλιον δρόμος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τῦ ἑνὸς ὡρίωνος ζώνης, μέχρι τῦ παντελῦς δύσεως αὐτῦ· ἔπειτα μικρὸ καὶ ἡ τῦ κυνὸς ἀνατολὴ καὶ δύσις, ἀφ' ὧν ἴσων ἐτῶν σύμφωνοι γίνονται. τὰς μὲν αὖ ἡμέρας τῶν ἐνιαυτῶν ἑξακοσίων ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα ἐτῶν, ἀπὸ τῆς τῦ ἡλίου ἐνεργείας ὑπέδειξε. τὰς δὲ νύκτας, ἀπὸ τῆς τῦ ὡρίωνος ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως, ἀφ' ὃ τὸ ἐκεῖνα ζῷ ἄστρα καταλαμπτὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῇ νυκτὶ μόλα γίνεσθαι. Ὅσα τ' ἀπὸ ζώνης) Ὅσα, φησὶν, ἔμαθες ἀπὸ τῶν παλαιοτέρων, ἀπὸ τῆς ζώνης τῦ ὡρίωνος πάλιν εἰς αὐτὸν τὸν ὡρίωνα τελῶν νύκτα ἄστρα διαφέρει· βάλλεται δὲ διὰ πάντων λεπτῶν τῶν ἀπλανῶν· καὶ ὅσα ἀπὸ τῦ κυνὸς εἰς αὐτὸν τὸν κύνα, διαθεῖσον δὲ διὰ τῶν ἄλλων οἱ διὰ Ἀρκτύρυ, Ἐὐδόξός τε, καὶ Ἱππαρχος, καὶ ἄλλοι τινές. ἤρξαντο δὲ ἀπὸ ὡρίωνος, ὅτι ὑπάκεινται μερικῶς, καὶ ὅτι μάλιστα εἰς αὐτὸν οἱ πλέοντες ὁρῶσι, καὶ ὅτι νότιός ἐστιν. ὁ δὲ νοτίων μερῶν ἀεὶ ἐχόντων ἀεὶ ἐσόμβιον χειμῶνα. ἢ γινώσκεις, καὶ ὅσα ἄστρα ἀπὸ τῆς ζώνης τῦ ὡρίωνος εἰς ἕκαστον ὡρίωνα, ὁ ἐστι μέχρι τῦ ποδὸς αὐτῦ, ἡ νὺξ ἐπιδιέδυται. καπὶ κυνοῦ δὲ τὸ γινώσκεις. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστι, ἡ τῆς ζώνης τῦ ὡρίωνος ἐπιτολή· τέλος δὲ, τῦ ποδὸς αὐτῦ ἡ ἐπιτολὴ, καὶ τῦ κυνός. εἰς τρία δὲ αὐτὰ διήρηται ἡ ἐπιτολὴ, ὦμον, πόδα, ζώνην. Μίτων

Οἵ τε Ποσειδάωνος ὁρώμενοι, ἢ Διὸς αὐτῦ
Ἀστέρες, ἀνθρώποισι τετυγμένα σημαίνουσι·
Τῶ κείνων πεπόνησο. μέλει δέ τοι, εἴποτε νηὶ
Πιστεύῃς, ἔργ' ὅσα που κεχρημένα κεῖται σήματα χειμερίοις ἀνέμοις, ἢ λαίλαπι πόντου·
Μόχθος μέν τ' ὀλίγος, ὃ δὲ μείων αὐτὰρ ὄιαρ
Γίνετ' ἐπιφροσύνης ἀεὶ πεφυλαγμένῳ ἀνδρί.
Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτερος, εὖ δέ κε ἄλλον
Παρφάσθαι, ὥτινος ὅτ' ἐγγύθεν ὄρεται ὄμμα.

Πολ-

Πολλάκι γὰρ κὴ τίς τε γαλιωάϊη ἐπὶ νυκτὶ
Νῆα θοὴν ἐλθὼν πεφοβημένος ἦλθε θαλάσσης, (πλοῦν,
Ἄλλοτε μὲν πείσων ἦμαρ ὀπιπτεύων, ἄλλοτε πέμ-
Ἄλλοτε δ' ἀπρόφατον κακὸν ἵκετο· πάντα γὰρ ὕπνῳ
Ἐκ Διὸς ἀνθρωποι γινώσκομεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
Κέκρυπται· τῶν αἶψα θέλῃ, καὶ ἑσαυτίκα δώσει
Ζεύς· ὁ γὰρ οἶος ἑλεῖν ἀνδρῶν ἀναφανδὸν ὀφέλλει,
Παντοθεν εἰδόμενος, πάντη δ' ὄμματα φαίνων·
Ἀλλὰ δέ που ἐρέω, ἦπου διχόωσα σελήνη
Πλήθυσ' ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὐτίκα πεπλήθυια,
Ἀλλὰ δ' ἀιερτόμενος· τότε δ' ἄκρῃ νυκτὶ κελεύει
Ἥλιος. τὰ δέ τοι καὶ ἀπ' ἄλλων ἔστε) ἄλλα
Σήματα κὴ περὶ νυκτὶ κὴ ἤματι ποιήσασθαι.

Οἵτε Ποσειδάωνος ἐρώμενοι) Οὐ μόνον, φησὶν, ὁ ἀελπτούμενος τ' εὐτεκμηριαστικὸς ἐστὶν ὄλβησις τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων αἱ παρατηρήσεις, τῶν τε Ποσειδῶνος καὶ τῶν τοῦ Διός. εἰσὶ δὲ Ποσειδῶνος μὲν ἀστέρες, οἱ τὰς χειμῶνας καὶ τοῖς ὕδασι δηλοῦντες. Διὸς δὲ, οἱ τὰ περὶ εὐετηρίαν ὄλβησιν δηλοῦντες. ὅταν οὖν μέλλῃς πελαγίῳ δρόμῳ σεαυτὸν ἐμπιστεύειν, πολυπραγμόνησον περὶ τὸν παρατήρησιν τῶν τοῖς ὕδασι ἢ τοὺς χειμῶνας δηλούντων ἀστέρων· κόπος μὲν γὰρ ἔσται τῷ βουλομένῳ βραχὺς τὴν τῶν σημείων μαθεῖν ἀκρίβειαν· ἡ δὲ ὠφέλεια πολλή. ἑαυτοὺς τε γὰρ σώζουσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ τοῦτον, οἱ τὴν παρατήρησιν αὐτῶν ἔχοντες τῶν ἀναβολῶν καὶ δύσεων τῶν ἄστρων, καὶ τοῖς ἄλλοις παραίτιοι γίνονται ἀσφαλείας, περιμένοντες αὐτῶν μεμέτρηται τὰς ἀστέρας ἐπισάσεις, ἐκ τῶν περὶ ὑρανὸν σημείων. Τῷ κέαν πεπόνησο) Διὸ ἐκείνων τῶν ἄστρων τῶν βιωφελῆ χρείαν ἐχόντων ἐπιμέλειαν ἔχε, καὶ γίνωσκε καὶ μάνθανε αὐτούς· ὀλίγος μὲν γὰρ ἐκ τούτων κάμοις, τυτίσιν ἐκ τῆς μαθήσεως· πολὺ δὲ τὸ βιωφελὲς ἔσι τῷ ταῦτα παρατηρεῖν ἀνδρὶ, καὶ τοῖς ἐπιφερομένοις καὶ λογισμοῖς. Μέλει δέ τοι) Περὶ δὲ τούτων τῶν ἄστρων μελέτα σοὶ, ὅσα κεχρημένα καὶ ἀσφαλῶς ἐρημένα περὶ τοῦτ' ἔσιν, ὅταν ἐν νηὶ σαυτὸν πιστεύῃς, καὶ μέλλῃς ὑρεῖν καὶ ὁρμᾶν, ἐπαίνω τῶν κυμάτων δηλαδή.

Πολλάκι γὰρ) Πολλάκις γάρ φησι, γαλιώνης ὤσης, θρασύμυθός τις ἀνὴρ ἐμπειρος σημεῖον ἀφ' τ νυκτὸς, περὶ-

περὶδὲ χειμῶνα ἐπιζητησόμενον, ὃ ἀσφαλισόμεθα τὴν θάλασσαν ἐμπειρίᾳ ναυτικῇ, διεσῴζη· ἡ πολλάκις γαλήνης οὔσης σὺν τῇ νυκτὶ, ἀσφαλίζεταί τις περὶ τὸν νηὸν, οὐ τὰ περὶ τὰ μέλοντα προγνώσεως· ἃ δὲ οὐ δεῖ παραυτίκα δεῖ προσμένειν τὸν χειμῶνα, ἀλλὰ πολλάκις οὐ τὰ σημείων τεκμαιρόμεθα, καὶ μὴ τρεῖς ἡμέρας χειμῶνα, ὃ μὴ πέντε χωνευσόμενον. ὃ πολλάκις ἀπροσδοκήτως ὁ χειμὼν ἐπέρχεται· ὁ γὰρ πάντα οἱ ἄνθρωποι τὰ σημεῖα ἐπισκόπτομεθα, ἀλλ' ἔτι καταλείπει ἡμῖν ἄδηλά τινα, ὧν ἴσως ὃ ἐς ὕστερον δώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τὴν γνῶσιν. Ἄλλοτε μὲν τρίζων) Ποτὲ μὲν μὴ τρεῖς ἡμέρας γίνεται χειμὼν, ποτὲ δὲ μὴ πέντε, ποτὲ δὲ ὃ ἀπροσδοκήτως· ἀλλ' ὅμως οὐ τὰ προγνωσθέντα σημεῖα γινώσκομεν. Διὸς Ζεύς) Ἡγεῖται οὐρανὸς, ὡς ὃ ἐν ἄλλῳ Ζεὺς αἰτιᾶται· ὃ μὲν οὐρανὸς, φησὶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἐγκειμένων αὐτῷ ἀστέρων δίδωσιν ἡμῖν σημεῖα· ἄλλα δὲ ἡμῖν παρέχει ἡ σελήνη, διχότομος γινομένη ἀμφοτέρωθεν· ὃ γὰρ καθ' ἑκάστην αὐτῆς περίοδον, διχότομος γίνεται δίς· ἄλλα ὃ πεπληθυῖα, ὁτὲ μὲν πληροῦται λόγῳ· ἔστι συμβάλλεται δὲ οὐκ ὀλίγα εἰς πρόγνωσιν δύσεώς τε καὶ χειμῶνος τὴ ἡλίου δύνοντα ὃ ἀνατέλλοντα, ἃ μὲν, εἰς ὅλον μῆνα, ἃ δὲ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν· ὁ γὰρ ἥλιος ἀνατέλλων, σημεῖα τὰ ἡμέρας παρέχει χειμερίας ἢ εὐδιεινῆς· ὃ δύνων τε, τὰ νυκτός. ὁποῖα μέντοι γε καὶ μῆνός σημεῖα γίνεται, ὅτε τὸ ζῴδιον διέρχεται, δείκνυσιν· ὁ γὰρ Εὔδοξος, κέλομαι μέν φησιν ἡλίου διερχομένου, μαλακὸν γίνεσθαι πνεῦμα, ὁμοίως δὲ καὶ πιέζεσθαι διδύμους δὲ, ζέφυρόν τε πνεῖν καὶ βορέας ψυχρούς. Ὁ γὰρ οὖν ἡγεμὼν) Οὗτος γὰρ ἀεὶ ὁ Ζεὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων ἦθος ὠφελεῖ, πανταχόθεν καὶ σὺν παντὶ ὁρώμενος, καὶ παρέχων τὰ φανερὰ σημεῖα· τὸ οὖν, πάντοθεν εἰσόμενος, οἱ μὲν, οὕτως ἐξέλαβον, ἤγεται ἀπὸ γῆς, ἀπὸ θαλάσσης, ἀπὸ παντὸς μέρους τοῦ κόσμου· οἱ δὲ ἕτερος, ἤγεται ἀπὸ κληδόνων, ἀπὸ μαντείων, ὀνείρων, ἀπὸ σημείων, καὶ ἀπὸ τῶν παραπλησίων πάντων.

Σκέπτεο δὲ πρῶτον κεραίων ἑκάτερθε σελήνης·
Ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλῃ μιν ἐπιχραύῃ ἕτερος αὐγή,
Ἄλλοτε δ' ἀλλοίαις μορφαῖς κεράσπι σελήνης
Εὐθὺς ἀεξομένοιο, καὶ μηνὸς, τρίτῃ αὐγῇ, τετάρτῃ·
Τάων καὶ πρὶν μηνὸς ἐφεσσάμενος κε πύθοιο,
Λεπτῇ μηνὸς καθαρῇ τε πρὶν τρίτον ἦμαρ ἐοῦσα,
Εὐδιόωσ' ἔσται. λεπτὴ γὰρ καὶ βαθὺ μάλ' ἐρυθρὴ
Πνευματίη· παχίων γὰρ ἐν ἀμβολίῃσι κεραάων,

Τέτρα-

Τέτρατον ἐκ τριάτιο φόως ἀμολγὸν ἔχουσα,
Ἢ ἰότω ἀμβλύνει, ἢ ὕδατος ἐστὶν ἐόντος. Hes. ἔργ.
Εἰ δέ κ' ἐπ' ἀμφοτέρων κεράων τέτον ἡμὲν ἄγουσα,
Μήτε τι νηΐσαίοι, μήτ' ἰχθυόεσσα φαείνοι,
Ἀλλ' ὀρθαὶ ἑκάτερθε σημαίνωσι κεραῖαι,
Ἐσθλοί κ' ἀέρμαι κείνῳ μέγ νύκτα φέρεσθαι.
Εἰ δ' αὔτως ὀρθὴ κὴ τέτρατον ἡμὲν ἀγάγοι,
Ἢ τ' ἀὴν χθονὸς σημαίνεσθαι διδάσκοι.
Εἰ δέ κεν οἱ κεράων ὃ μετόπισθεν ὀπιθίοι,
Δηθέμεναι βορέω ὅτε δ' ὑπιάῃσι, τότοιο.
Αὖταρ ἐπὴν τριτάτη ὅλος ὠφὶ κύκλος ἑλίσσῃ,
Πάντη ἐρυθρόμηνος, μάλα κεν τότε χείματος εἴη·
Μείζονι δ' αὖ χθονὶ, πυρώτερα φοινίσσοιτο.

Σκέπτεο δὲ) Περισκέπτεσθε δὲ ὦ ἑταῖροι, τουτέστι σὺ τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ, σὺν ᾗ κὴ φαίνεται ἡ κέρατα αὐτῆς τῆς σελήνης· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἴσι καταλαβεῖν τὰ ἐναντία ὄντα ἀλλήλοις, τουτέστι χθονὸς καὶ ὑδάτος. Ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλῃ μιν) Πρὸς τὴν ἑσπέραν, ἤγουν δύσιν, ὅτε ἡ ἀρχὴν ἔχῃ ἀπὸ συνόδου· συνοδεύουσα γὰρ τῷ ἡλίῳ, πρὸς τὴν ἑσπέραν φαίνεται. εἰκότως· εἰ γὰρ νομίζει σὺν ταύρῳ εἶναι ὁ ἥλιος πρὸ τριτάτην μοῖραν, αὖτη δὲ ἐν ταύρῳ πρὸ τεταρτάτην μοῖραν, δύνοντος ἅμα ἡλίου, λοιπὸν αὐτὴ πρὸς τὴν δύσιν φαίνει, ἕως ἅμα ὅλος ὁ ταῦρος κρυπτεχθῇ· ἐὰν δὲ ἡ σὺν διδύμοις, ἅμα ἡλίῳ μὴ ἅμα ταύρῳ δύνοντος, αὖτη ἄλλας δύο ὥρας ἔχῃ ὑπὲρ γῆν, ἕως κὴ οἱ δίδυμοι κρυπτόμενοι. κὴ ἔτως ἐστὶν αὐτὸς ἀποκλίνῃ, μεῖζον τὸ φῶς αὐτῆς γίνεται, ἢ ἀνωτέρω φαίνει τὴ δύσεως. ὁτὲ οὖν ἀπὸ συνόδου ἐσα, ἄχρι τριτάτου ἢ τεταρτάτου ἡμέραν, κὴ ἔχῃ λαμπρὸν τὸ φῶς, δύδιας ἐστὶ σημαντική. ἡ πολλὰς φαντασίας ἔχῃ, ὡς κὴ ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὡς γὰρ ἂν τοῦτο ἔχει φύσεως, ὅτι κὴ τὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῶν ἐφεστήκασι. ἀλλοῖα γενοῦ τὰ ἐν ὑλερῷ κὴ πνιχεῖ τῷ ὕδατι, ἀλλοῖα δὲ τὰ ἐν κρυερῷ. ποτὲ μὲν ἐν ἀμφορεῖ ἐστὶ τὸ φῶς, ποτὲ δὲ ἡ μορφή· οὐτε μὲν γὰρ κεραταφόρος ἐστὶν, ὁτὲ δὲ ἀλλοία κὴ ἀμφορεύς. ὁ δὲ νῦς, δύο ἀπὸ συνόδου ἕσω κὴ ἡμέρας ἐφ' ἑκάτερα. κὴ δ'. ἡμέραν, ἀμφορεὺς τὰ κεράτων αὐτῆς ἔχει ἡμᾶς. τὸ δὲ ἐπιχεάφει, ἐπιχρωματίζει· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σωμάτων. κεροῦσι δὲ, κεραστοποιοῦσι, χρηματίζουσιν

εἰς κεραίας. Τάων κ) τῶν μηνὸς) Ἀπὸ γὰρ τῆς νέας τῶν αὔξησιν αὐτῆς σημείων, δυνήσῃ μαθεῖν νέας ὅλως ἢ μιλνὸς, εἰ ὁμβρεινὸς, ἢ ἀνεμώδης, ἢ αὐχμηρὸς, ἢ νήνεμος ἔσῃ.

Λεπτὴ μὲ, καθαρή τε) Τεττέσι, τεττάρσι ὔσαι, εἰ μὲ λαμπρὸν ἢ τὸ φῶς, δύδιας ἐσὶ σημαντική· εἰ δὲ πυῤῥὸν ἐ ξανθὸν, ἄνεμον δηλοῖ· εἰ δὲ μέλαν ἐ ζοφῶδες, χειμῶνα κ) ὑετόν. ἔσι μὲ οὖν αὐτὸ τὸ σελλωιακὸν φῶς δ' ὅλως ἀπαθὲς κ) λαμπρόν· ἄρτον γὰ τοῖς σοιχείοις διδύναι πάθη. ὁ δὲ παρακείμενον ἡμῖν ἔτος ἀήρ πως πάντα συμπάθειαν ἔχων, τοιοῦτον αὐτῆς ἀπεδείκνυε τὸ φῶς· ὅταν χὰρ πνεῖν μέλλωσι ξηροὶ ἄνεμοι, τῆς ξηρότητος τῆς ἐσομβρὸς ἀντιλαμβανόμενον ὁ ἀὴρ, πυῤῥὸς γίνεται ἐ ξανθός· καυσικὸν γὰ ἀεὶ τὸ ξηρὸν κ) πυρῶδες. κ) ἔτι ὁ ἀὴρ τοιοῦτος γθυόμενον, σφάλλει ἡμῶν τὴν ὄψιν, ὥστε ὁρᾶν τὴ σελλώνης τὸ φῶς· καὶ ἐσι σημεῖον ἀνέμων ξηρῶν· ἡ τεττάρα ὔσα, ἤγουν γ'. ἡμέραν ἄηυσε ἀπὸ σκιώδη, κ) ὔσα λεπτὴ (διαύτη χὰρ ἐσι τεττάρα ὔσα) καθαρὸν κ) διαυγὲς τὸ φῶς ἔχουσα, δύδιας ἐσὶ σημαντική· λεπτὴ δὲ ὔσα, ζυτέσι τρίτη, ἐ σφόδρα ἐρυθρὴς ὔσα, κ) πυρῶδες τὸ φῶς ἔχουσα, πνευμάτων ἐσὶ δηλωτική. Πνεύματα) Ὅταν ἄνεμοι μέλλωσι πνεῖν, πάλιν τ' ἐσομβρὸς ὑγρότητος ὁ ἀὴρ ἀντιλαμβανόμενον, παχυμερὴς τις ὢν τῆς ὑγρότητος γίνεται κ) ζοφώδης, ἐ διὸ τὸν ἡμῖν δείκνυσι μέλαν ἐ ζοφῶδες τὸ τῆς σελλώνης φῶς· κ) γὰ ἐ ὡς μελαίνας τὰ νεφέλας κ) ζοφώδης, ὑετοῦ αἰτίας φαμὲν εἶναι· διὸ δὲ καθαρὸς, ἀνέμων· τὰ γὰ πνεύματα, ἃ σίρωνας καλοῦσιν οἱ ναῦται, συρεφόμενα ὑπὸ τῆ θαλάσσῃ, ἀνιμῶν τὸ ὕδωρ ἐ σωιστάμενα, παχέα ἐ ζοφώδη γίνεται, κ) ἀσπιλοῦσι πλοῖα νεφελώδης, ἐξ ὧν φέρεται κ) ὁ ὑετός. σίρωνας δὲ αὐτοὺς λέγουσιν οἱ ναῦται, ἐπειδὴ πολλάκις κ) αὐταὶ δρον τὸ σκάφος μὴ τοῦ ὕδατος ἀνιμῶνται εἰς ὕψος. κ) πάλιν ἐξαθροιοῦνται, ἀφιᾶσι κάτωθεν· ὃν γῆς τοίνυν πολλαὶ ἀναθυμιάσεις γίνον), αἱ τ' ἄέρα μεταβάλλουσι. Παλίνη δὲ κ) ἀμβλείησι) Παχυμερὴς κ) ζοφωδέστερα φαινομένη, κ) ἔχουσα τὰς κεραίας ἀμβλυτέρας κ) ἀμαυροτέρας, ὃν δ'. ἡμέρας, ὅτι σὸν ἔδει, εἶναι κ) σκιὰν πέμπειν τηλικαύτην ὔσαν εἰκὸς, τὸν νότον ἀμβλύνει· ὑγρὸς γὰ κ) χειμερινὸς ὤν, κ) δηλονότι παχυμερῆ ποιῶν τ' ἄέρα τῆ ὑγρότητι, διαύτην ὁρᾶσθαι ποιεῖ τὴν σελλώνην· ἢ οὖν τὸν νότον ἀμβλύνει, ἢ ὑετὸν ἐπιφέρον ἢ. ἢ ἐ ὕτως, ὅταν δὲ παγῆα ᾖ, κ) ἀμβλυτέρας ταῖς κεραίας ἔχῃ, νότον ὡσεὶ δοκῶν δεῖ ἢ ὁμβρον· ὅταν δὲ τρίτην ἄγουσα ἡμέραν, μήτε πεφακελασμένας ἔχῃ ταῖς κεραίας, μήτε ὑπλιάζηται, ζεφύρε σημαντική. εἰ δὲ ἀπὸ γ'. ἡμέρας μέχρι δ'. τὸ αὐτὸ τηρήσῃ σχῆμα, χειμῶνα τοιαγῆε σημαντικὴ ἐσίν· ὅθεν κελεύει θεωρεῖν αὐτὰς ἀμφοτέρως ταῖς κεραίας ἀπὸ ὡσότητος αὐξήσεως. Τέτραρον δὲ τρισπόσιο) Εν δ'. ἡμέρας σὸν ἔδει εἶναι τὸ φῶς αὐτῆς ἀμβλυῶδες, ἀλλ' ἔδη κ) σκιὰν ἀποπέμπειν ἐξ αὐτῆς· ἢ δηλονότι ὀφείλουσα ἔχειν ἰσχυρὸν τὸ φῶς, ἀμβλυῶδες ἔχῃ. ἄρα οὖν ἐξ αἰτίας τινὸς τοῦτο πέπονθεν· ἢ γὰ νότου ἀμβλυίνεται, ἢ ἐσομβρῶ ὑδατι· ἐ γὰ ὁ νότος ἐξ ὑγροῦ ἀέρος συνίσταται· διὸ κ) καρηβαρής. πάντα δὲ τὰ πυρώδη, ἀφ' ὧν μὴ πυκνοῦται ἀέρος ὁρώμενα, ἐρυθρὰ φαίνε). Ἀφ' ὁρατοῦ δὲ, καθαροῦ· κ) ἡ σελλώνη δὲ κ) οἱ ἀστέρες πάντες φλογώδους ὔσης κεχωνικήκασι

νοῦ, καὶ αὐθήμερον εἶναι ἐπιλείποντα. διαυγὴς δ' εἶναι καὶ αὐτὸ φαινόμενον, σημαίνει δύο, ἕν' ὅτι ἀφ' ἑσπέρου τοῦ ἀέρος φαινόμενον· ἐρυθρὰ δὲ, κίνησιν πνευμάτων, ἀφ' ἑωθινοῦ δὲ ἀέρος πύκνωσιν, ὃς ἀφανίζων ἀνέμους ποιεῖ· καὶ ἡ ὀδὸν ἔσται ἄνεμος ἄπνους, ἡ ῥοῦσις ἀέρος. Εἰ δὲ τι ἐπ' ἀμφοτέραν) Οἱ ἄνεμοι πάλιν οἱ πνέοντες, τοῦτο τὸ διακεκριμένον ἡμῖν ἀέρος ἐπισωρεύσαντες ἑαυτοῖς ἀναπνέουσι. καὶ εἰ μὲν ζέφυρος πνεύσει, ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπισωρεύσει αὐτῷ διαφθείρων τὸν ἀέρα, ἐμφασιν ἡμῖν παρέχει, ὡς δοκεῖν τὸ σελήνης τὸ κέρας ὡς ἐπὶ ἀνατολῆς πεφυκὸς φέρειν. ἐὰν δὲ ἀπηλιώτης πνεύσῃ, ὅτι ἀνάπαλιν γενησόμενα τὰ κέρατα φαίνεται ὡς ὑπολιούμενα· ἐὰν δὲ βορέας πνεύσῃ, τὸ ἓν κέρας τὸ βόρειον ἐπικαμπὲς γίνεται· πάλιν, ἐὰν νότος, τὸ ὡσαύτως νότον κέρας κεκαμπύλωμένον. ὡς οὖν εἴπαμεν, ὁ ἀὴρ ἔσται αἴθριος. ἐὰν οὖν φησι γ'. ἡμέραν ἀπὸ σωτῆρος ἔχουσα, ἀμφοτέρους τοὺς κέρατα μήτε νεφελίζῃ, ὡς ἐπὶ ἀνατολῆς, μήτε ὑπλιοῦ φαίνῃ), ἀλλ' αὐτοῦ ὀρθὰ ἕστηκε, κυκλοτερὴς φαίνωντα, τότε μὲ, σὺν ἔσται ἄνεμος δηλονότι· τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τοῦ ἑσπέρου μετ' ἐκεῖνον τὸν νύκτα, εἰ μὴ διὰ δὲ ἐφάνη ἡ σελήνη, ὑδατώδεται· καὶ πολλοὶ δέ, φησι, πνεύσουσι. Μήτε τι νεφελίζοι) Εἰ, φησι, τεταρτίαν ἡμέρων ἄγουσι, μήτε ὑπλιάζῃ, μήτε ἐπιπνεύσῃ τοῖς κέρασι, ὅτι ἀπὸ δεχθῆ τὰς ἀπηλιώτας ἀνέμους, πολέσι τὰς λαὶ δύσεως, οἷον ζέφυρος καὶ ἀργέστης· ἐκεῖθεν γὰρ ὢν ὁ ἀὴρ εἰς τὸ τοιοῦτο πνεύματος τοῦ μεταβολὴν λαμβάνει, ἀφ' τοῦ ἑσπερινοῦ ψύξιν· ἐὰν μήτοι ἐπιπνεύσῃ, ἐν τῇ σ'. ἡμέρᾳ τοὺς τὰς κεραίας ἔχουσι, λέγω δὴ ὀρθὰς, χλωρὸς ἐστι σημαντικὴ· τελείων γὰρ ἡ ἐκφασις ἐπιμένουσα κατὰ τοῦ ἐπιτελεῖν σκήπτουσιν. ἐν αὐτῇ ἔλλειπε τὸ ὑγρόν. ἡ δὲ μεταβολὴ τῆς σελήνης περάτων, κατὰ ἀμφοτέρους κεραίους· ἐὰ μὲ τοῖς βορείοις κατασκήπτουσι, λαμπρότερος ὁ ἀὴρ ὑπάρχων, ἀκριβῶν τὴν ὄψιν ἡμῶν παρέχει τότε· διὸ ἐ ἐπιδύσιν τοῦτο ποιοῦντα δοκεῖ τὰ κέρατα αὐτῆς ὄρθια δὲ ἐ ἀμυδρὸς πως πλήρης ὁ ἀὴρ ᾖ, ὅτε φαίνονται αἰνιττόμενοι αἰ κεραῖαι, ἐπεὶ καὶ πάντα τὰ χλωρὰ πλατύτερα φαίνεται. Εἰ δ' αὖπιος ἀρθῇ) Εἰ δὲ τὸν ἡμίσεια φαντασίαν κέρατα παρέχοιτο, ἀρχὴν χειμῶνος ἀφροζεμβρὸς μαντεύει, ἐμοὶ δοκεῖ κυκνημένης τοῦ ἀέρος, διὰ τὴν τῶ ἀπὸ τῆς ἑσπέρας πνεύματος ῥύσιν. αἴτιον δὲ τῆς πυκνώσεως, τὸ ἀφ' πολλοῦ ἓ ἀφαιρήματος ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ ἓ φερόμενον πνεῦμα, ἀδυνατεῖν τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ὠθεῖν, ὅθεν ἐσκιωμένης καὶ ἀπηχουμένου ἀπαντᾷ ἡ πύκνωσις. διὰ τί δὲ, σὺν μὲ τῇ γ'. ἡμέρᾳ ἄνεμος, σὺν δὲ τῇ δ'. χειμών; σὺν μὲ τῇ γ'. ὅτι ἓ σωσιπέμφον μήπω πεπεσμένον, δύκινητον ἐστι· σὺν δὲ τῇ δ'. διαλυθὲν γλοιόμενον, πύκνωσιν δηλοῖ. Εἰ δὲ κεν ῥὶ κεραῶν) Κέρας φησὶν ὑψηλὸν, τὸ εὐρὺ· ὁ δὲ λόγος, τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς τὰ κεραΐτων, ἐὰν ἐπινεύῃ ὡς ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν ὀξυνόμενον, πρὸς δὲ καὶ τὸ βορέαν πνεῦσόμενον· ὅτι δὲ ὑπλιόν ἐστι τὸ προκείμενον κέρας, τὸ νότον· ἀντιπνέει γὰρ ὁ νότος τῷ βορρᾷ· καὶ ὁ μὲ ὑπλιον ποιεῖ τὸ κέρας· ὁ δὲ βορρᾶς, πλωτές. ἡ τὸ μετέωρον κέρας τῆς σελήνης, τοῦτέστι τὸ βόρειον, ἐὰν μὲ ἐπινεύῃ, πρὸς δύο πνεύσει βορέαν· ἐὰν δὲ ὑπλιον, νότον. μετέωρον δὲ κέρας, τὸ βόρειον κέκληκεν, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν φαντασίαν.

Αὔπιος

Αὐζὼρ ἐπὴν τελέωσιν) Διχοτόμου μὲν ὔσης τῆς σελήνης τὸ πρὸς δύσιν καθικνούμενον, φελαμπὴς ἐστι· τὸ δὲ ἐρυθρόμορφον, ἀνεμῶδες· τὸ δὲ ἀμαυρόν, ὑγρὸν, μελανίας λαμβάνον, ἐπομβρίαν δηλοῖ· ἐπὰν δὲ τριτάτην ὕσιν ἀπὸ σταύρου, ὅλην τὴν μιλτοειδῆ κύκλον φελάβῃ παντοχόθεν φοινικοτόμορον, σφόδρα ἂν τότε χμοιρινὸς εἴη ναυτίλος, ὡς σὺν θεῷ τοῖς σώοις εἶπε· λεπτὴ δὲ καὶ δῦσα μάλα ἐρυθρὴ, πνευματίην· ὃν δὲ τῶν πνευμάτων τεκμαίρεσθαι τὸ καὶ χμοῦνα χρύεσθαι. Περὶ κύκλον ἑλίσσῃ) Οἷον ἰδὼν, φησὶν, περὶ τριτάτην ἡμέραν κύκλον ἴσα ἐρυθρὸν περὶ αὐτὴν ἔχουσαν, σημεῖόν ἐστι χειμῶνος καὶ ὅσῳ μᾶλλον πυρρότερος ὁ κύκλος θεωρεῖται, χειμῶνα σημαίνει σφοδρότερον. ἢ ἐὰν αὐτὴν τριτάτην οὖσαν κύκλος φελαχῇ ἐρυθρόμορφος παντοχόθεν, χειμῶνα χρηστόμυθον ἴδοι. σαφὴς δὲ ἡ θύσις αὐτῶν συνίσταται δυόμενος μὲν αἱ ἄκραι τῆς σελήνης, ὑγροῖς τοῖς νέφεσι, καλύουσι μὲν ἐξικνεῖσθαι μέχρι ἡμῶν, διὰ τὴν πυκνότητα τῶν νεφῶν αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον, τὰ νέφη διαιρεῖσι καὶ ἀλλοιοῦσι.

Σκέπτεο δ' ἐς πλησίον τε καὶ ἀμφότερον διζήσας,
Ἢ μὲν ἀεξομένοιο, ἢ δ' ἐς κέρας αὖθις ἰούσης·
Καί οἱ ὅτι χροιῇ τετμημένος ἠελίοιο·
Πάντῃ γὰρ καθαρῇ κε μάλ' εὔδια τεκμήραιο·
Παίζῃ δ' ἐρυθομένῃ, δοκέῃ ἀνέμοιο κελεύθους·
Ἀλλοθι δ' ἄλλο μεμαγμένη, δοκέῃ ὑετοῖο.
Σήματα δ' ὅτ' ἄρ πᾶσιν ἐπ' ἤμασι παῖλα τέτυκται·
Ἀλλ' ὅσα μὲν τριτάτῃ τετραμμένη τε πέλῃται, (αὐτὴν
Μέσφα διχαομένης, διχάδος γε μὲν ἄχρις ἐοῦσα
Σημαίνει διχόμηνον· ἀτὰρ πάλιν ἐκ διχομήνης,
Ἐς διχάδα φθινύθουσα. ἔχει δέ οἱ αὐλὶξ τετραὼς
Μείνος ἀποιχομένου τῇ ὑπὸ τριτάτῃ, ἀπίοντος.
Εἰ δέ κέ μιν πρὸς πᾶσαν ἁλωὰς κυκλώσων
Ἡ τρὶς, ἢ δύω πρεικείμεναι, ἢ μία οἴη,
Τῇ μὲν ἰῇ ἀνέμοιο γαλιωαίης τε δοκεύει·

Pu-

ρηγνυμένη, ἀνέμοιο μαραινομένη δὲ, γαλήνης.
Ταὶ δύο δ' ἂν χθονὶ πᾶσι τροχαίοις σελήνη
Μείζονα δ' ἂν χθόνα φέρσι τριέλικτος ἀλωή,
Καὶ μᾶλλον μαίνεσθαι ἐὰν ῥηγνύατο, μᾶλλον.
Καὶ τὰ μὲν ὧν ἐπὶ μηνὶ σελήνης τε πύθοιο.

Σκέπτεο δ' ἐς πλήθυν τε) Περισκόπει δὲ ἐς τὸν πανσέληνον, καὶ ἐς ἀμφότερα αὐτῆς τὰ διχόσιμα, αὐξομένης τε, καὶ πάλιν ἐς μηνοειδῆ. ἐρχόμενός. πλήθυν μὲν ἐν τῷ πανσέληνον λέγει, τὸν διχόμηνον· πεπλήρωται γὰρ τοτὲ μὲν πᾶν τὸ φωτὸς· ἀμφότερον δὲ διχόσιον, τὸν διχότομον ἐξ ἀμφοτέρων, ἵνα λέγῃ τὸν ἀπὸ σιωπῆς ὀγδοαίαν ἕως διχότομον, καὶ τὸν ἐν τῇ ἀπαφῇ ἑτέραν διχότομον, ὃν φασιν ἀπόντος τρίτου· ὁ δὲ λόγος, ὅταν τὸν σελήνης διχότομον ἴδῃς ἀμφότερον (δεῖ γὰρ ἔμπαλιν γίνεται τοιαύτη) σκέψαι τὸν χρόαν αὐτῆς ἐν ταῖς φαύσεσιν· ὅταν μὲν γὰρ καθαρὰ ᾖ δι' ὅλης καὶ κύκλῳ, εὐδίαν σημαίνει. ἐρυθρὰ δὲ, ἀνέμους· ὅταν δὲ ἄλλο μέρος καὶ κύκλῳ μελαίνῃ, ὄμβρον δεῖ προσδέχεσθαι. Σήμαινα δ' ἔτ' ἂρ πᾶσιν) Οὐ πάσας ἡμέρας, φησὶν, ἐφαρμόζεται τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ δεῖ τρίτην ἢ δευτέραν ἡμέραν γινόμενα καὶ μηνὸς σημεῖα μέχρι ὀγδόης δεῖ παρατηρεῖν, τοτὲ μὲν αὐξανομένης διχοτόμου ἀπὸ δὲ διχοτόμου, μέχρι πανσελήνου· καὶ ἀπὸ πανσελήνου, μέχρι διχοτόμου φθίνοντος μηνός. εἶτα ἀπὸ ταύτης, μέχρι ἡμερῶν τεσσάρων. ἢ τὸ σημεῖον τὸ γινόμενον ἀπὸ γ'. ἢ δ'. ἡμέρας τῆς σελήνης, μὴ ἔλπιζε τοῦτο ἕως τέλους σκιβιῶσαι. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τρίτης ἢ τετάρτης, ἕως ὀγδόης· τὰ δὲ ἀπὸ η'. ἕως ιε'. τοτὲ δι' ἡμερῶν οὐ σῶν. Ἀλλ' ὅσαι μὲν) Ἤδειμεν δὲ μὴ ἀπὸ τρίτης ἢ δ'. μέχρι ὀγδόης, τὰ δὲ ἀπ' αὐτῆς μέχρι ιε'. ἀπὸ δὲ ταύτης, μέχρι τῆς ϛ'. διχοτόμου. ἀφ' ἧς μέχρι τρίτης ἢ τετάρτης φαινέσης. συμπίπτει γὰρ ὅτου καὶ πλείω αὐτῶν. τούτων δὲ αἰτίαν οἱ πυθαγορικοὶ τὸ ζ'. ἀριθμὸν ὑποτιθέντες, φυσικώτατόν τε καὶ γεωμετρικὸν εἶναι λέγοντες. ἐν δὲ τῇ διαφορᾷ μέρεσι μελανεῖ τὸν σελήνην αὐτὸν, ἐν μὲν πλησίον ἐν ἄστρῳ λαμπρὸν φαίνεσθαι, διὰ τὸν τοῦ φωτὸς ἐπικράτειαν. τὸ δὲ ἐξῆς τοῦτο μέλαν, διὰ τὴν σκιὰς τὸ νέφη παρεῖναι. Εἰ δέ κε μιν) Ἐὰν δὲ κύκλῳ ὦσι πᾶσαν τὴν σελήνην, ἀλωαὶ κεῖνται σεσιφέρωνται, ἢ ϛ'. ἢ γ'. ἢ δ'. (ἐπεὶ γίνονται πολλάκις καὶ τέσσαρες) ἀπὸ μὲν τῆς μιᾶς, ἐὰν μὲν ῥήγνυται, ἄνεμον ἀπὸ τῶν χύσεως σεσημασμένων (ῥηγνυμένων δὲ, τὴν διχαζομένην λέγει.) ἐὰν δὲ κατ' ὀλίγον μαραίνηται, γαλήνην δεῖ προσδοκᾶν· ἐὰν δὲ δύο γίνονται ὦσι αὐτὴν κύκλοι, χθονὶ σημαίνει· ἐὰν δὲ καὶ τρεῖς, ἢ καὶ τέσσαρες, μείζονα τὴν χειμῶνα· καὶ τὰ μὲν σεσὶ τὴν σελήνην λαμβανόμενα σημεῖα ἐπὶ μὲν κατισημαίνεται τὸ ἀέρος, ταύτην ἔχει τὴν κατάληψιν. τὰ δὲ γινόμενα καὶ ἐν τῷ μετεώρῳ σημει-

στωισαμβάων, μεταξὺ δ' ἐρχνοῦ καὶ τῆς γῆς, τὰ μὲν κατ' ἐμφασιν ἐστὶ τὰ δὲ, μικρά· τὰ δὲ, καθ' ὑπόστασιν. κατ' ἐμφασιν μὲν, οἷον ἕλκες· μικτὰ δὲ, παρήλιοι· καθ' ὑπόστασιν δὲ, κομῆται, πωγωνίαι, δοκίδες, λαμπάδες, ἀστέρες. τὰς δὲ ἁλωὰς τῷ χήματι κυκλοτερεῖς διαγράφουσι, καί ἐστιν ἅλως περὶ τὴν σελήνην κύκλος, καὶ αὐτὴ ἐν μέσῳ ἀμυδροτέρα φαίνεται. ἡ τοίνυν ὄψις καθ' ἣν ἔνεστιν ἡ ἀὴρ, πρὸς μὲν πεσοῦσα, αὐτῆς που καταπαύεται, μηκέτι λαμβάνουσα ἑτέρας φορᾶς ἀρχήν. λείοις δὲ καὶ ὁμαλοῖς προσφερομένη, οἷά ἐστι τὰ ἔσω τῆς ὑδατος, ἤτοι συνδυτέρω ἡδέως. οἱονεὶ ἔσκα πεκλωμένη. ἢ εἴπερ τοῦτο ἀδυνατεῖ ποιεῖν δι' ἀντιτυπίαν τῶν σωμάτων, ἀνακλᾶται, ἐμφανίζουσα τὰ κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον ὁρώμενα, ἀφ' ἃ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνακλάσεως ποιεῖται. ὅταν τοίνυν περί τι ἄστρον νέφη συγῇ στωιχῆ καὶ κοῖλα, σύνεισιν δὲ ὁ ἀὴρ περὶ ταῦτα, εἶτα κατάκλασιν σχῇ εἰς αὐτὸ τὸ ἄστρον, ἐμφαίνεται τοῦτο καθ' ἑκάστην κλασιν. καὶ ὥστε ἢ ἄλως ἀπατελεῖται καὶ τὸ μὲν πλησίον ἐστὶν ἄστρα φαίνεται λοιπὸν, ἀφ' ἧς τὴν τοῦ φωτὸς ἐπικράτειαν· τὸ δὲ ἔξω τούτου, μέλαν, ἀφ' ἧς τὴν πρὸς τὸ νέφη παραθεσιν. γίνεται δὲ περὶ τὴν σελήνην, καὶ ἐὰν μία γένηται, εὐδίαν σημαίνουσα. ἀφανίζεται γὰρ ὑπὸ τοῦ κατ' ἀλίην ἡ πύκνωσις. εἰ δὲ ῥήγνυται, ἄνεμον ἐξ ἐκείνης τῆς μέρους καθ' ὃ τὴν ῥῆξιν λαμβάνει. εἰ δὲ δύο, χειμῶνα σημαίνουσα, καὶ ἐπὶ μείζονα ἐὰν τρεῖς· καὶ ἐπὶ μᾶλλον μελαινομένη. ὃ ἐπὶ μᾶλλον εἰ ῥήγνυται. ἡ δὲ αἰτία, διότι διακρινομένη μᾶλλον ἀπολύεται μὴ δυναμένη διϊκνεῖσθαι. διὸ καὶ πολέονα τὴν ὑποκειμένην παχύτητα τοῦ ἀέρος δεικνύει. ὃ μόνον δὲ περὶ σελήνην, ἀλλὰ καὶ ἥλιον γίνεται, καὶ ἀστέρας. ἀεί ζεται δὲ ὅτως ἅλως, ἔστιν ὑγροῦ τοῦ ἀέρος ἐπικρατοῦντος καὶ παχέος ὄντος, φαντασία φωτὸς κυκλοειδὴς, περὶ τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελήνην συνισταμένη. πυθέσθαι μὲν δὴ περὶ τῶν ἀπὸ σελήνης σημείων.

Ἠελίοιο δέ τοι μηνὸς ἑκάστερθεν ἰόντος
Ἠελίῳ καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα κεῖται,
Ἀμφότερον, δυόωντι, καὶ ἐκ περάτης ἀνιόντι·
Μή οἱ ποικίλλοιο νέον βάλλοντος ἀρούρας
Κύκλος, ὅτ' ἀδδὶς κεχρημένος ἡμάτος εἴης,
Μηδέ τι σῆμα φέροι, φαίνοιτο δὲ λίζος ἅπαντη.
Εἰ δ' αὔτως καθαρὸν μὲν ἔχοι βυσσοῖο ὀρίη,
Δυόωσι δ' ἀνέφελος μαλακὴν ὑποδύσεται αἴγλην,
Καί μιν ἐπερχομένης ἠοῦς ἐὺ ὑπδδιος εἰη.

Αλλ'

Αλλ' ὐχ ὁτωπότε κοῖλος ἐειδόμενος πρὸς τέλλῃ,
Οὐδ' ὁπότ' ἀκλίνων, αἰμὶ νότον, αἰγὸ Κορῆα
Σχιζόμεναι κάλλωσι, τὰ δ' αὖ πρὸ μέσα φαείνῃ, 830
Αλλά που ἠὲ ὑετοῖο διέρχεται, ἠὲ ἀέμοιο.

Ηελίοιο δέ τοι μελέτω) Πληρώσας τὸ περὶ τῆς σελήνης τεκμηρίων λόγον, ἐπὶ τὰ τοῦ ἡλίου σημεῖα ἔρχεται, ἄνωθεν καὶ αὐτὰ ἀκολούθως καὶ ἀκριβῶς διδάσκει. τὸ δὲ ἑξῆς, πρὸς τὸν ἥλιον, φησὶ, μελέτω σοι ἐκατέρωθεν πορευομένῳ· τῷ γὰρ ἡλίῳ μᾶλλον τὰ σελήνης ἐπίκειται τεκμήρια ἑοικότα καὶ ἁρμόζοντα τοῖς σκοποῦσι τἀληθῆ· καὶ δυόντος οὖν, καὶ ἀνατέλλοντος. (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, ἑκάτερθεν ἰόντος) σκόπει. ἐν μὲν ἀνατέλλοντί τινι, ἔστιν ἰδίων τεκμήρια, καὶ δυομένῳ ὁμοίως· παρατήρει οὖν, φησι, μάλιστα μὲν πρὸς τὸν ἥλιον γινόμενα σημεῖα, καὶ μὲν ἀνατέλλων καὶ δυόμενος, ἀληθῆ τεκμήρια μᾶλλον παρέχει. Διὰ τί δὲ μᾶλλον τοῦ ἡλίου σημεῖα βεβαιότερα τῆς σελήνης; ἐπειδὴ πολλὴν ἔχων ἰσχὺν, πρὸς τὸ διαλύειν ταῖς ἀκτῖσι τὰ ὑποπίπτοντα παχέα, νικώμενον ὑπ' αὐτῶν, μείζονα τὸν χειμῶνα προσημαίνει. ἢ ὅτι αἱ τοῦ ἡλίου πρὸς τὸν ἀέρα διαφοραὶ, κυριώτεραι τῶν τῆς σελήνης εἰσὶ· δυνατούντων μὲν ἡμέρας, σαφέστερα δείκνυσι τὰ τεκμήρια. ἢ ὅτι λαμπρότερός ἐστι, καὶ εἰ μὴ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ τοῦ ἀέρος εἴη μεταβολὴ, οὐκ ἂν κρατηθείη· τὰς δὲ μικρὰς καὶ ἐλαφρὰς, ἀνατέλλων. ὅτου Πλάτωνος. Διὰ τί δὲ ἀνατέλλοντος μόνον καὶ δύνοντος, καὶ οὐ καὶ μεσουρανοῦντος; ἢ ὅτι τότε φαίνεται διὰ τοῦ ὑποκειμένου ἀέρος, τοῦ δεχομένου παχὺ καὶ μεταβολὰς, διὰ τὰς ἀναθυμιάσεις, ἃς ἡ γῆ ἀναδίδωσι, τοῦ ἡλίου ταῦτα κινοῦντος· ἐξαρθεὶς δὲ καὶ ὑψωθείς, τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ χρῶμα εἰλικρινὲς ἐμφαίνει. Μή οἱ πτερύγεσσι) Ἐὰν μέλλοντος αὐτοῦ ἀνατέλλειν, ἴδῃς τὸν κύκλον μὴ ἔχοντα λαμπρὸν καὶ εἰλικρινὲς τὸ φῶς, γίνωσκε χειμῶνα ἐπηβητικὸν ἐσόμενον. ἐὰν δὲ δύνειν μέλλων, καθαρὸς καὶ ἀνεπηβόλητος ἐπὶ τὴν δύσιν χωρῇ, τὰ ἑξῆς ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς εὐδίους ποιεῖ. ὅταν δὲ μέλλοντος ἀνατέλλειν, καὶ λιότητος φαντασίαν ὁ κύκλος ἐμφαίνῃ, καὶ τὰ ἀκτῖνα, πνεῖ μὲν ποῖος νότος, πνεῖ δὲ ποῖος βορρᾶς τις ἔσται) πνεῖ δὲ καὶ μέσον τὸν κύκλον, ἄνεμον ἢ ὄμβρον δεῖ ποιεῖν. τῷ δὲ ἀπαγορεύοντι μὴ, ἐξ ἀρχῆς χρησιμεύει· ἐμφαίνει τὸ ἀπευκταῖον, καί φησι, μηδαμῶς ποικίλος καὶ καθαρὸς φανῇ σοι, ὁ δὲ ἥλιος κύκλος νεφῶν ἀνατέλλοντος ὁπόταν εὐδιεινῆς ἡμέρας εἰς χρείαν ἔλθῃς. Διὰ τί δὲ τῷ μὲν ἀέρος παχυμέρειαν ἐμπίπτων ὁ ἥλιος, ἀποτελεῖ τινὰ ἴδιον τοιαύτην ποικιλίαν καὶ κατάστικτον ὄντα, ἐξ ἧς καὶ ἑξῆς Διὰ λαμβάνει· τοῦτο δὲ συμβαίνει Διὰ τὸ τὰ ἀνέμων ἐπιφέρεσθαι, ἅπερ οὐκ ἐᾷ καθαρὸν ἡμῖν φαίνεσθαι αὐτόν. καθαρὸς μέντοι, φησὶν, ἀνατέλλων, καὶ μηδὲν ἔχων σημεῖον, εὐδίας ἐστὶ σημαντικός· ὁμοίως καὶ ἂν δύνῃ καθαρὸς καὶ ἀνέφελος, τὸν ἐπιόντα αἰθρίαν ἡμέραν εὐδιεινόν. εἶτε δὲ, φησὶ φαίνοιτο λιὸς ἀπαίνων· ὁ γὰρ λιτὸς καὶ ἀπλοῦς, Διὰ καθαρὸν ἀ-

ἔρος

ἔρος σίλβει· διὸ καὶ διδίας ἐσὶ σημαντικός. Εἰ δ' αὔτως καθαρὸν μὲν) Ὁ νὸς ἔτως, εἰ καπὶ τὸ θλιῶδες καθαρὸς φαίνοιτο, καὶ ἀνέφελος δύνοι, καὶ ἡδὺς ἐκφαινόμενος, ἤγγελων ἐπὶ τλὼ αὔριον διδίαν ἔσαν. δείελον δέ φησιν αὔριον, ἐπειδὴ ἀπόκλισιν λαμβάνων, ἀμβλεῖαν ποιεῖται τ ἀκτῖν· καὶ λείαν τλὼ ἐπαφλώ· μαραίνει) ἢ τὰ τῆς θερμότητος· διὸ & δείελον σκληρὸν, ὡς σύδεδς ἔχων τ ἕλης, ἤγουν τ θερμασίας. ὅταν ἢν μάλιστα & θερμῷ ἐξαδενῶντ&, λαμφανὴς ὁ ἀὴρ ᾖ, ἔοικε κεκραπῆσθαι βιαίως καὶ ἀγνυσι τὰ νέφη περιψυξις· διὸ & εὐδίας ἐσὶ τὸ σημεῖον. Βυλύσι& δὲ ὠρίων, τλὼ δύσιν κίκλησκε. μαλακλὼ δὲ αἴγλλων, ἐπιδὴ τὸ πολὺ & πυρώδης αὐτῆ ὡς ἐσπέραν πέπαυ) & ἢ περὶ αὐτὸν ἀέρ& μηδεμίαν ἔχοντ& πύκνωσιν, ἀλλ' ὄντος ἀτρέπλε, καθαρὰ & ἡ ἀνατολὴ & ἡ δύσις γίνεται αὐτῆ. Ἀλλ' ἐχ ὁπόπότε κοῖλ&) Αἱ ἐν τῷ ἡλίῳ κηλότητες, σὺκ εἰσὶν αὐτῆ· φαυλασία δὲ εἰσὶ τῆς ὄψεως, κατ' ἐπιφορὰν ζοφερ& ἀέρ&· οὐ ἢ & μέσον ὁρᾶται, ἀλλ' ἡ κύκλῳ αἰγὶς λαμπρὰ δὲ ἔσα, δοκεῖ φερεφόρῳ εἰς & σκληρὸς, ὡς ἔμφασιν κηλότητος παρέχειν· ὃν τρόπον ἢ οἱ ζωγράφοι ἀντιγράφοντες γράφοντες, φῶτ τραχύτησι τλὼ ὕλιν, ἅπερ φύσει, τῆ μὲ λαμπρῆ φερεβάλλοντ& ἔξω & διαφωτῶντος τλὼ φαντασίαν, & δὲ μέλαν& ὑποσκιάζειν & βαθυώδη δοκητῶν· οὕτω καὶ περὶ τ ἥλιον, & φαρόμενον τῆς ὄψεως καπὰ ἀντίφραξιν τῆ ἀέρος, σκοτεινὴν τῆ μέσῃ λαμφερεῖ διὰ τὴν σκιὰν ποιεῖ ὑποφαίνεσ&. ἢ ὅτι & ἐμφερεθεν αὐτῆ ἰσάμενα νέφη μελανόμενα, ἀφ' τλὼ πολλὼ πύκνωσιν, τὴν κηλότητα ἀπιπλεῖ· πέφυκε γὰρ πάντα & ἀφ' & μελανᾶν ὁράμενα, κηλότητος φαυλασίαν ποιεῖν· καὶ γὰρ καὶ οἱ ζωγράφοι, ὅστε μὲ βέλτον) πρόσεχῆ δηκνύσαν, τῷ λευκῷ ἀπεγράφυσιν· ὅσα δὲ κοίλα & ἂν βάθει, τῷ μέλανι. ἐὰν οὖν, φησι, διῆτόν τ ηὐρύ), ἢ πὰς ἀκτῖνας μὴ κατ' εὐθεῖαν φερομένας ἔχῃ, ἀλλ' ἐγκεκλιμένας, καὶ πὰς μὲ, τῇ δὲ πεπαραμεμένας· πὰς δὲ τῇ δὲ· ὥστε συμβαίνει ὑπὸ τῆς τ ἀέρος παχύτητος, σὺκ ἐωμένων αὐτῶν κατ' εὐθεῖαν φέρεσθ, ἢ ἄνεμον ἰσθι ηὐτσόμενον, ἢ ὑετόν. ἀπὸ κοινοῦ δ' ἂν τὸ εὐδία&, ἵν' ᾖ, ἀλλ' σὺκ ἔσαι εὐδίος, ὅταν ἀναλέγων κεκοιλωμένον ἔχῃ τὸ μέσον τ κύκλ&, δηλονότι ὡσπερ κακωθέντος τ φωτός· ὃ δὴ συμβαίνει σὺκ τ & ἀέρος δυσκρασίας· ὡσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τ ὀφθαλμῶν, ὅταν συμβαίνῃ κοιλαίνεσθ αὐτὰς, δηλονότι ἐξαδενήσαντος & σώματ&· ἢ ὡσπερ ὅταν βλέφαρον καπάγοντες, ἢ σειθλίψαντες τλὼ ὄψιν, τῷ λύχνῳ σκοτεσάμωμεν, ὑ φαίνε) συνεχὲς τὸ φῶς, ἀλλὰ θλαίνει & ἀπορράδες αἰ αὐγαί· ὕτως ὅταν ἀχλὺς ἢ νέφωσις ἀνώμαλ& σκο & ἡλίῳ ᾖσα, σκιαθλίψῃ καὶ στίσῃ τ τ ὄψεως κῶνον, εἰς λοξὰς ἀκτῖνας & ῥομβοειδεῖς, ὃ πάσχομεν αὐτῇ τῇ αἰσθήσῃ, τὸν σκιὸν τ ἥλιον εἶναι δοκῶμεν· ὅπερ Πλάτωνος. Σχιζόμεναι βάλλουσιν) Εἰ οὖν σκ τ & ἀέρος παχύτητος δι' ὅλ& & κύκλ& αἱ ἀκτῖνες λαμφέρον), & αἱ μὲ σκοτόνον, αἱ δὲ σκὸς βορρᾶν βάλλουσι, τὰ δὲ μέσα & δίσκου φαίνεται ἀνδρὶ τινῶν ἀκτίνων, τότε δι' ὕδατ& ἡ ἥλι& ἔρχεται ἢ ἀνέμου. Τὰ δ' αὖ περὶ μέσα) Εἰ οὖν τὸ μέσον αὐτῆ φαίνοιτο μόνον, τὸ δὲ ἐκατέρωθεν ἀφ' νέφος πυκνότητα μὴ ὁρᾶτο ὁριζομένων τ ἀκτίνων, καὶ σκὸς βορρᾶν & νότ& πεμπομένων, καὶ τῦτο σωζήμασι πνεύματ& ἢ ὑετο.

Σχέτλιος

Σκέπτεο δ', εἴ κέ τοι αὐγαὶ ὑπεῖεν ἀὐ ἠελίοιο
Αὐτὸν ἐς ἠέλιον· τῦ γὰρ σκοπιαὶ κὴ ἄρειαι.
Εἴ τι που ἠὲ κὴ ἔρθυος ἐπιτρέχῃ, οἷά τε πολλὰ
Ἑλκομένων νεφέων ἐρυθαίνε) ἀλλοθεν ἄλλα·
Ἠ εἴπου μήναις, καί σοι τὰ μὲν, ὕδατος ἔσω
Σήματα μέλλοντος· τὰ δ' ἐρυθέα πάντ', ἀὐέμοιο.
Εἴ γε μὲν ἀμφοτέρωις ἄμυδις κεχρωσμένος εἴη,
Καί κεν ὕδωρ φορέοι, κὴ ὑπηνέμιος τελέοιτο.

Σκέπτεο δ' εἰ κέ τοι αὐγαὶ) Κατανοεῖν δεῖ, φησι, τὰ περὶ τὸν ἥλιον σημεῖα, σπατινίζοντας αὐτῷ τῷ κύκλῳ· οὕτω γὰρ γνώσεσθαι σαφῆ τὰ τεκμήρια. ἐὰν οὖν, φησιν, ἐρυθρὸς γένῃ), οἷαν χροιὰν συμβαίνει γίνεσθαι πολλάκις περὶ τοῖς νέφεσι, δηλοῖ τὸ αὐτὸ· ἡ μελανίζων, ὅταν μὲν ἀχλυωδέστερος φανῇ), ὕδωρ σημαίνει· ὅταν δὲ ἐρυθρὸς, ἀνεμους. ὅταν δὲ ἀμφοτέρας τὰς σημεῖα περὶ τὸν ἥλιον φαίνῃ), ὥστε μέρη μὲν αὐτοῦ κύκλῳ μελαίνεσθαι, μέρη δὲ φοινίσσεσθαι, τότε δεῖ κὴ ἀνεμων κὴ ὄμβρων προσδοκᾶν, ἢ ὅτι τὸ ἦ ἡλίου φῶς, ὅταν κρατηρὸν ᾖ, τὸ συγχωρεῖ ἀντωθεῖν τινι πρὸς τὰς ἀκτῖνας· ὅταν δὲ ἐξ ἀκρασίας ἀέρος ἐξαθενῇ, ὥστε δύνασθαι αὐτῷ προσβλέπειν. φησὶν οὖν, προσιέναι εἰς αὐτὸν, εἰ αὐγαὶ αὐτοῦ εἶεν σοι ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκ ζύγου γνώσῃ, ἀκρασίας ὕσης, ὡς χειμῶνός ἐστι σύμβολον. ὁ οὖν πεπυκνωμένος ἀὴρ τῇ πρὸς τὸ φῶς μίξει, ἐρυθραίνει), καὶ διὰ λεπτότητα πρὸς γλύσιν ἀνέμων ὀξύρροπός ἐστιν· ὁ δὲ συμπεπηγμένος μᾶλλον ὡς ἐπιμελαίνειν, τὸ μεταξὺ ἐστι τῆ διαθέσει τοῦ ἐξ ἀμφοτέρων μεταβολαίου. Τοῦ δὲ σκοπιαὶ) Τοῦ ἡλίου ἔξοχοί εἰσι καὶ ἐξώμβολοι αἱ σκοπιαί· οἷαι τὸ σκοπεῖν εἰς ἥλιον, καὶ ἐξ αὐτῆς δέχεσθαι τεκμήρια, ἄρειον ἐστι. πρόσεστι δὲ ὑγροῖς ἀνωλέθρου, Ἡελίῳ καὶ μᾶλλον ἐεικότα σήματα κεῖται. Εἴ τι που ἠ ἔρθυος) Εἰ δέ τι αὐτῶν ἡ ἔρθυος ἐπίκειται ζιζύφου, οἷον ἔχουσι καὶ νεφέλαι, ὅταν αὐτὸν τὸν ἥλιον περιέχωσι (λαμπόμβραι γὰρ ἐξ αὐτῆς, τοιοῦτο χρῆμα ἀπτελοῦσι) σύσσημα δὴ τὸ τοιοῦτο. καὶ ἔλθῃ εἰ μελαινεῖ, σύσσημα ἀπὸ χαινοῦ. μελάντερον δὲ καὶ ζοφωδέστερον εἶναι δοκεῖ αὐτῆς τὰ φῶς ἐκ τῆς πολλῆς τοῦ ἀέρος ἀποκειμένης ὑγρότητος. τὸ οὖν τεκμήριον τοῦ εἶναι αὐτὸν ζοφώδη, ὑετοῦ ἔσω σοι σημεῖον· τὸ δὲ ἐρυθρὸν, ἀνέμων.

Εἴγε μὲν ἀμφοτέρωις) Ἐὰν δέ φησιν, ἀμφοτέρωις τοῖς κατασήμασι, τῷ μέλανι καὶ τῷ ἐρυθρῷ, ἅμα καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐμπεπλεγμένον ὁ ἥλιος, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μέλαν φαίνηται, τὸ δὲ, ξανθὸν, ἐκ τῆς ποικίλης δὴ τούτου ἀμφοτέρων προσβολῆς, καὶ ὑετὸν ἐσόμενον, καὶ ἄνεμον.

Εἰ δέ οἱ ἀνιόντος, ἢ αὐτίκα δυομένοιο
Ἀκτῖνες στείωσι, καὶ ἀμφ' ἐνὶ πεπλήθωσιν,
Ἢ ποτε καὶ νεφέων πεπιεσμένος, ἢ ὅτ' ἐς ἠῶ
Ἐρχῃ) πᾶσα νυκτὸς, ἢ ὄζ ποιεῖ ὅτι νύκτα,
Ὑδατί κεν καθιόντι πᾶσα τρέχοι ἤματα κεῖνα.

Εἰ δέ οἱ ἀνιόντος) Ἐὰν δέ, φησιν, ἀνιόντος τοῦ ἡλίου ἢ καὶ δυόντος, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον στείνουσιν αἱ ἀκτῖνες, ἢ νέφεσιν αὐτὸς εἴη πεπιεσμένος, τὸ ζητούμενον ποιοῦ ὕδατος σημεῖον, καταπικραίνεται δηλονότι τοῦ ἡλίου ὑπὸ τῶν τοῦ νέφους παχύτητος. τὸ οὖν, ἀμφ' ἐνὶ πεπλήθωσιν, αὐτοῦ εἰς ἕνα τόπον συμφερόντων), ὅταν πεπληθυσμένου ὑπὸ νεφῶν, ἤτοι σκιάσῃ τὴν θερμότητος τὰς ἀκτῖνας, τὸ δὲ, ὕδατί κεν καθιόντι, ἐὰν ἀνατέλλοντος, φησιν, ἢ δύνοντος τοῦ ἡλίου, αἱ ἀκτῖνες σκιασθεῖσαι εἰς τὸ μέσον ἕλκωνται), ἢ εἰς ἕνα τόπον συμφέροντα, κωλοειδὲς τὸ σχῆμα ποιοῦσαι, ἢ ὁ κύκλος ὑπὸ τοῦ νέφους ἐπισκοθήται ἀνατέλλοντος καὶ δυόντος, ὑετὸν δεῖ προσδοκᾶν.

Μηδ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη παρὲς ἀντέλλῃσι,
Τὴν δὲ μετ' ἀκτίνων κεχρωσμένος αὐτὸς ἀερθῇ,
Ἀμνηστεῖν ὑετοῖο. πολὺς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλος
Οἷον τηκομένῳ ἐναλίγκιος θρυόεντι),
Πρῶτον ἀνερχομένοιο, καὶ ἀμφ' ὀπὶ μείονι ἴσην,
Εὐδίος κε φέροιτο· καὶ εἴποτε χείματος ὥρῃ,
Ὠχρήσῃ καπνῶν. ἀπαρ ὕδατος ἠμεμονοῖο
Γινομένου, καθαπερ περὶ νέφεα σκοπέεσθαι.
Καὶ δὴ δυομένου τετραμμένος ἠελίοιο,
Ἢν μὲν ὑποσκιάσῃ μελαινομένη εἰκυῖα
Ἠέλιον νεφέλη, ταὶ δ' ἀμφίς μιν ἔνθα καὶ ἔνθα

Ἀκτῖνες

Ἀκτῖνες μεσηγὺς ἑλιοτόμβαι διχόωνται,
Ἢτ' ἂν ἔτ' εἰς ἠῶ σκέπαος κεχρημένος εἴης.

Μηδ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη) Καὶ ὅταν περιανατείλῃ ὀλίγη νεφέλη τοῦ ἡλίου, εἶθα αὐτὸς ἐπιφέρηται κεχρωσμένος, ὑετὸν προσδόκα· ἡ γὰρ ἂν ὕπω ταῖς ὄψεσιν ἡμῶν προσέπιπτεν, εἰ μὴ ἐπεπάχυντο ὁ ἀήρ. ἢ ὅτως, ἐὰν ἀνατείλαι μέλλοντος τοῦ ἡλίου, νεφέλη περιανατείλῃ μέλαινα ἐπισκιάζουσα, καὶ φλέγωνται περὶ αὐτὸν αἱ ἀκτῖνες, μεσουμένου τοῦ νεφέλου, καὶ χρώζουσαι, τὸ σωματεῖδες εἰς τοιοῦτον ὡς ἀκτῖνας, ὑγρότητα κατηρεῖ τοῦ ἀέρος· λεῖος γὰρ ὢν ἐπιπαρέχει τὴν ὄψιν, ὡς ἐν τῷ διακρύειν φαίνεσθαι τὸ φῶς ἢ κατεσκηνῶς, ἀλλ' ἐφαλλόμενον καὶ τρομώδες, εἴτε τοῦ λαμπροῦ ὑπὸ τοῦ ὑγραίνεσθαι σβεννυμένου περὶ αὐτὸν, εἴτε κλωμένης πρὸς τὸ ὑγρὸν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἀνωμαλίαν. ὁ δὲ λόγος οὕτως οὐθὲν, σκόπει χειμῶνος σημεῖον, ὅταν ἡ ἀνατείλοντος, ἢ δυομένου ἡλίου, αἱ ἀκτῖνες συνέρχωνται, καὶ ἐν ἑνὶ μέρει τοῦ δίσκου πᾶσαι πληρῶνται καὶ φαίνωνται· ὑπὸ γὰρ τῆς τοῦ ἀέρος παχυμερείας συνάσεως, ἀναπεπόμβαι αἱ ἀκτῖνες, εἰς ἓν μέρος τοῦ δίσκου φαίνου), καὶ ἀφ' ἑνὸς μέρους φαίνουσιν· ἢ καὶ ὅταν ὑπὸ νεφῶν πιεσθεῖς ἔρχηται ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς, ἀπὸ τῆς νυκτός· ἢ ὅταν ἐξ ἀνατολῆς, ἐπὶ δύσιν· τεκμήριον γὰρ ὡς ἐκείναι αἱ ἡμέραι ὑετοῦ εἰσι, καὶ ἔτι ὑετοῦ σημεῖον, ἐὰν περὶ μὲν ἀνατολῆς ἡλίου νεφέλη ἀνέλθῃ, δύῃς δὲ μετ' αὐτὸν ἐκείνου ἀναπτίλη. Πολὺς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλου) Περὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς δύσεις δοκεῖ ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος μείζων φαίνεσθαι. ἔστι ἡ αἰτία τοιαύτη, αἱ τῆς γῆς περὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἀναθυμιάσεις, ἀερώδεις εἰσὶ καὶ παχεῖαι. διὰ μέσου ἂν αὐτῶν αἱ ὄψεις πορεύονται τοῦ ἡλίου, παχύτερον δοκοῦσιν ὁρᾶν αὐτόν. ἀνιὼν δὲ ὁ ἥλιος καὶ ἀπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων χωρίζόμενος, καὶ εἰς τὸ ὑψηλὸν χωρῶν, δύεσκιάζεσθαι τὸ ἀέρος. καὶ ταύτῃ δοκεῖ πάλιν ὁ κύκλος αὐτοῦ ἐλάττων φαίνεσθαι. ὅταν οὖν, φησιν, ὁ κύκλος πολὺς δύρμὴν καὶ πλατύνηται, τηνικαῦτα καὶ διαλυομένης ὁμίχλης, ἀνερχομένου τοῦ ἡλίου, ἔπεσται μειοῦται), ὃ δήνεος ἂν δοκιμάζοιτο, καθαροῦ ὄντος τοῦ ἀέρος. ὁ δὲ νῦς, ἐὰν ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου, νέφος περιανατείλαι κύκλῳ περιαιθρίου, ἐπὶ πλέον δύρυνή), δύδιαν σημαίνει διαχεῖ) καὶ ὁ κύκλος ὕστερος, νικώμενος ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. τὸ δὲ ὅμοιον φησὶ γίνεσθαι, καὶ ἐὰν χειμῶνος ὑγροῦ δύηται, τὰ νεφῶν ὡσαύτως διαχεομένων ὑπὸ αὐτοῦ καὶ διαλυομένων. ἐὰν μέντοι γε δυόντος αὐτοῦ ἐπισωρευθῶσι νέφη, τῇ ἑξῆς ὕδωρ προσδέχου. πλειόνων γὰρ ἱκανῶς τοῦ ἀέρος, ἡ μεταβολὴ αὐτοῦ χαλεπὴ εἰς τὸ συγχυθῆναι αὐτοῦ τοῦ ὕδατος φύσιν· καὶ γὰρ ἡ τῶν νεφῶν πύκνωσις, οὐδέν ἐστιν ἄλλο ἢ πάχος ἀέρος ὑπὸ ὑγρᾶς πεπαχυμένης. συντυχὸν δὲ σημεῖα, ἢ ὁμόρων γίνεσθαι διὰ τὸ συγγένειαν, ἢ ἀνέμων· καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος ὑδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ ἀὴρ ῥέων, καὶ ποικὶν λαμβάνων κίνησιν, ὅθεν ἐκ τῆς αὐτοῦ τροπῆς συμβαίνει γίνεσθαι. Ὡχρήσῃ κριθὴν) Ἀπὸ κοινοῦ τοῦ, δύδιον φέρειν. παραδίδωσι δὲ ἑτέραν καταλήψιν δύδιας· ὅταν γὰρ διαλυομένης τῆς ὑγρότητος ἐκείνης,

καὶ

καὶ παχύτητος τοῦ ἀέρος, περὶς δυσμὰς ὁ ἥλιος χωρῶν ἀηδὲς ἔχει τὸ φῶς, δύδιός ἐστιν, ὡς περὶς τὸν τοῦ ἀέρος λοιπὸν Δφλυσιν. Αζωρ ὕδατος) Δυομένης δὲ τῆς ἡλίης σκόπει, εἰ ἔστι περὶ αὐτὸν νέφη στυγνὰ, ἃ δὴ ὑδατος ἡμιερινοῦ μὴ ταῦτά ἐστι σύμβολα, ἤγειρεν μὴ τὸν νύκτα ἐκείνην καὶ τὸν ἑπόμενον. Καὶ περὶ τὸν ἥλιον τὰ νέφη. ἡμιερινοῖο οὖν, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ φαινομένης. Καὶ δὴ δυομένης τετραμμένου) Εἀν δὲ δύνοντα τὸν ἥλιον ὑποσκιάζῃ μέλανα νεφέλη, ἃ δὲ ἑκατέρωθεν αὐτῆς περιλαμβάνουσιν ἀκτῖνες, ἴσθι κατὰ τὸν ὑστεραίαν ἐσόμβρον ὑετόν. ἢ ὅτως, εἰ δύνοντα τὸν ἥλιον ἐπισκοπεῖσθαι ἑστηκυῖα νεφέλη ἐποσκιάζοι, αἱ δὲ ἀκτῖνες αὐτῆς ἑκατέρωθεν τῆς νέφους ῥίζονται, χειμῶνα περὶς δέχου. ἀδύνατος ἦ γένηται ὁ ἥλιος Δφελεῖν περὶς δύσιν, συντεῦθεν καὶ ῥίζονται περὶ τὸν νεφέλιον αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου τὸ κατ' ὀφθαλμὸν φορᾶς ὑπὸ τῆς περὶ τὸν ἀέρα πυκνώσεως Δφηλιομένης· ἢ οὕτως, καὶ δὴ περὶς δυόμενον τὸν ἥλιον ἀφορῶν, ἐὰν αὐτὸν σκιάζῃ νεφέλη μέλαινα τὸν χροιὰν, αἱ δὲ ἀκτῖνες ἄπασαι κατὰ μέσον τὸν δίσκον ἑλιστόμβραι, εἰς δύο μέρη τοῦ δίσκου Δφηλιώσι, καὶ αἱ μὲν, ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ μέρους, αἱ δὲ, ἐπὶ τὰ δεξιὰ χωρήσουσιν, εἰς τὸν ἑπιοῦσαν ἡμέραν σκέπης ἂν χρήζοις· χειμὼν γὰρ ἔσται. ἢ τὸ ὑποσκιάσαι ὡς τε δύνειν πειρᾶν αὐτὸν ἀμαυρὸν μάλιστα, ὡς ὅταν σκιάζῃ κατ' ὀφθαλμὸν τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου ἡ σελήνη ἐν τῇ ἐκλείψει. ὅταν οὖν κατ' εὐθὺ τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου καὶ τοῦ γηΐνου ταῦτα ἴδῃς τὰ σημεῖα, χειμῶνα περὶς δόκα.

Εἰ δ' ὁ μὲν ἀνέφελος βάπτοι ῥόον ἑσπερίοιο,
Ταὶ δὲ κατερχόμεναι νεφέλαι καὶ οἰχόμενοιο
Πλησίον ἐρχόμεναι ἐρυθραὶ, ἤ τε μάλα χρὴ
Αὔριον ἤδ' ἐπὶ νυκτὶ περιτροπέοντα ὑέτοιο·
Ἀλλ' ὁπότ' ἠελίοιο μαραινομένησιν ὁμοῖαι
Ἐξαπίνης ἀκτῖνες ἀπ' οὐρανόθεν πανύουσι,
Οἷον ἀμαλδύνουσι, ὅτε σκιάσῃσι κατ' ἰθύ,
Ἰσταμένη γαίης τε καὶ ἠελίοιο σελήνη.
Οὐδ' ὅτε οἱ ἑπέχοντα φαινόμεναι ἠῶθι περὶ
Φαίνωνται νεφέλαι ἐρυθραὶ, ἀλλοθεν ἄλλη,
Ἀρρᾶγτοι γίνονται ἐπ' ἤματι κείνῳ ἀέλπτοι.

Εἰ δ' ὁ μὲν ἀνέφελος) Εἀν δέ, φησιν, ὁ ἥλιος αὐτὸς δίχα νεφελῶν δυ-

δυύτας, ἀνωτέρω δὲ αὐτῆς νεφέλας ὑπάρχουσιν ἐρυθραί, καταδύνοντος αὐτῆς καὶ ἤδη δεδυκότος, δύδειαν ἴσθι ἐκείνην τῇ νυκτὶ καὶ τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ χλυνσορμίαν. ἄμεινον δὲ τούτου, τὸ μὴ σφόδρα πυκνὰ εἶναι τὰ νέφη, ἀλλ' ἀραιά, καὶ ὕστως εὐδιανοίας. ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἡλίου νεφέλας φαίνονται, καθάπερ χρυσίζουσαι, ὅταν σφόδρα αὐτὴ καθαρὸν δέχωνται τὸ φῶς· ὅταν δὲ πυῤῥαῖναι, ἐπάνω τοι καθαρὸν δέχονται τὸ φῶς· ἀλλ' ἔστι μὲν εὐδία τῇ ἐπιούσῃ νυκτί τε καὶ ἡμέρᾳ, οὐχ ἑξῆς δὲ ἄλλων ἡμερῶν· ὅταν δὲ χρυσίζωσι, καθαρὸν ἐδέξαντο τὸ φῶς· διὸ καὶ ἑξῆς εὐδιεινὸς ὁ καιρὸς ἔσται. ῥόον δὲ ἐπιτελοῦν φησι τὸ σελίζοντα. ἐὰν οὖν καθαρὸν καὶ ἀνεπιβόλαιον νέφους ὁ ἥλιος τὴν δύσιν ποιήσῃ, αἱ δὲ ὑπόλοιπον τὸ σελίζοντος νεφέλαι ἐρυθραί, ὡσεὶ δόκησις εὐδίας. Ἀλλ' ὁπότ' ἠελίοιο μαραινομένησιν) Ἡγοῦν σκοτεινοτέρας· ὅταν γὰρ ἐπὶ μιᾶς καθέτου τὰ τρία ἄστρα χλωνται, γῆ, ἥλιος, σελήνη· καλεῖ δὲ καὶ ἡ γῆ ἄστρον· ἀνάγκη τότε, εἰ μὲν μέση ἡ γῆ εὐρίσκοιτο, σελήνης ἔκλειψιν χλωάζαι· ἐμπιπτούσης αὐτῆς εἰς τὸ σκιερὸν κῶνον, ὃν ἀποτείνει ἡ γῆ· μέσης δ' αὐτῆς σελήνης εὐρισκομένης, ἡλίου μέρει πινὶ ἐπιπροσθούσης, τοῦ λιπαροῦντος ἡλίου σκότωσιν ἐπιχωρεῖν. διὸ δὲ ἀγνωσίαν ἔκλειψιν οἱ παλαιοὶ κεκλήκασι. κυρίως δὲ καὶ τῇ λέξει κέχρηται εἰπών, ὅτε σκιάζει κατ' ἰθύ, ὅπως ἐστὶν ἐπιπροσθουμένου αὐτῷ, ἀποθεούσης τῆς σελήνης· ὅλος δὲ οὐδέποτε σκιλείπει. Διὰ δὲ τὸ πολλῷ μείζονα εἶναι τοῦ σελήνου τὸ ὄψεως ἡμῶν, ἐπισκοτεῖται πᾶν τὸ αὐτῆς. ἢ ὕστως, ὅτε καὶ κάθετον ἰσομοιρία ἡ σελήνη πρὸς τὸν ἥλιον ἔρχεται, τότε ἀποφαίνει αὐτὸν ἀφανῆ ποιεῖ, καὶ γίνεται σελήνης ἔκλειψις, ἐπὶ δύο ἢ καὶ τρεῖς ὥρας, ἕως ἂν ἡ σελήνη τὴν ἰσομοιρίαν παραδράμῃ. γίνεται δὲ τοῦτο πολλάκις καὶ δύτερον τοῦ συνιόντος, πολλάκις καὶ ἀπὸ πολλοῦ τοῦ χρόνου ὥσθ' ἡ τοῦ σελήνης κίνησις· καὶ γίνεται μὲν αὐτὴ καὶ μείων τοῦ σελήνου ἰσομοιρίαν ἡ σελήνη, ἀλλ' ἐκάθετον καθέζεται μέσης χαμμῆς τῆς ζωδιακῆς· ἀλλὰ καὶ κατὰ πλάτος κινεῖται, ἢ ἐπὶ πρὸς βορρᾶν ἡλίου, ἢ ἐπὶ πρὸς νότον. ὅτε μέντοι ἰσομοιρεῖ καθέζεται, αὐτὴ ἐν τῇ ἑβδόμῃ ζώνῃ ἔσται, αὐτὸς δὲ ἐν τῇ β'. ὑπὸ κατὰ κάθετον, ἀφανῆ ποιεῖ αὐτόν, ἐκκεῖ ἡλιακὴ ἔκλειψις, παρ' οἷς τελεία, παρ' οἷς μερική, παρ' οἷς ὅλως ἀδιάκριτος ἡ ἀκτὶς παρέχεται ποιῆσαι. τὸ δὲ, οἷον ἀμαλδύνον), ἀντὶ τοῦ ὡσεὶ ἀμαυροῦν), ὅτε τοῦ τῆς σελήνης σκλείπει· σφόδρα γὰρ ὡσεὶ μαραινομένης καὶ ἀποσβεννυμένης ὁρᾶν). Οτε σκιάζησι κατ' ἰθύ) Οἷον κατὰ κάθετον γῆς καὶ ἡλίου· ἐπεὶ γὰρ ὄψεως ἡμῶν πολὺ μείζων ἐστὶν ἡ σελήνη· ὥστε ἀποφράττει ἡμῶν τὰς ὄψεις μὴ ὁρᾶν αὐτόν, ἐν ἰσομοιρίᾳ κατὰ κάθετον γινομένη. αἱ δὲ ἡλιακαὶ ἐκλείψεις φαίνονται μείους γίνονται. Ὅταν δὲ ἰσαμβρὴν, ἤγουν, ὅταν καθὰ τὸ οἰκεῖον δρόμον ἡ σελήνη ἐν μήκει γίνομένη, ἐπισκιάζῃ τὸν ἥλιον, ἰσαμένη κατ' εὐθὺ τῆς γῆς καὶ ἡλίου. Οὐδ' ὅτε οἱ ἐπέχουσι) Οὐδ' ὅταν φανέωσαν αὐτῷ ἐπέχοντι καὶ μέλλοντι ἀνατέλλαι, πρὸς ὀρθὰς φανῶσιν αἱ νεφέλαι ὑπέρυθροι παντάχοθεν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἄρραντοι μένουσιν αἱ γαῖαι, ἀλλ' ὑετοὶ ἐπιῤῥαίνοντες, ὅμβροι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν γίνονται.

Μηδ'

Μηδ' αὖτως ἔτ' ἐόντι φίλω ὁπότε περταθεῖσαι
Ἀκτῖνες φαίνονται ἐπίσκιοι ἠῶθι περὶ,
Ὑδατος ἢ ἀνέμοιο κατοισομένου λελαθέσθαι.
Αλλ' εἰ μὲν κείναι μᾶλλον νέφεος φορέοιντο
Ἀκτῖνες, μᾶλλόν κεν ἐφ' ὕδατι σημαίνοιεν·
Εἰ δ' ὀλίγης ζαινύοιντο περὶ νόφος ἀκτίνεσσιν,
Οἷόν που μελανῇ νεφέλῃ φορέουσι μάλιστα,
Ητ' ἀὴ ἐπερχομένοιο περὶ νοφέοιντ' ἀνέμοιο.
Οὐδὲ μὲν ἠελίου χλοδόεν μελανθύσαι ἀλωαὶ
Εὔδιοι· ἀλλοτεραι δὲ κὴ ἀχλυφέες μελανθύσαι,
Μάλλον χθμιέριαι· δύο δ' ἄν χαλεπώτεραί εἰσι.

Μηδ' αὖτως ἔτ' ἐόντι) Οὐ δ' ὅταν ἥλιος μέλλοντος ἀνατέλλειν, ἀκμὴν δὲ ὄντος ὑπὸ τῷ ὁρίζοντι, αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ περὶ τὸ ὄρθρον περαναφερόμεναι, θεωρῶνται ὑπονέφελοι καὶ ζοφώδεις, ὃν δύδιαν δεῖ προσδοκᾶν, ἀλλ' ὄμβρον καὶ ἄνεμον· μελανομένων μὲν ἄγαν, ὄμβρον· ἐπ' ὀλίγον δὲ σκιαζομένων καὶ ὁμοίων τυγχανόντων τοῖς διαυγέσι νεφέλαις, ἄνεμον· ὁ δὲ νῦς, μηδὲν τῶν ἡλίαν ἐπ' αὐτῷ ἀνατέλλοντος, ὁπόταν λάβῃ διοσημοθετῆσαι αἱ ἀκτῖνες, περὶ τελέως ἡμέραν φανεῖσαι, ὡσαύτως ἐσκιασμένον καὶ οὐ πάνυ φαιδρὸν φαίνωσιν, ὕδατος ἐσομένου ἢ ἀνέμου ἐπιλαμβάνει· ἀλλ' εἰ μὲν ἀκτῖνες σκεπαναὶ πάνυ ζοφώδεις φαίνοιεν (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ νέφεος) μᾶλλον ἐπὶ πλείονι ὕδατι τὴν σημασίαν ἔχουσιν· εἰ δὲ ὀλίγον γνόφου καὶ ὀλίγη ἀμαύρωσις περὶ τὰς ἀκτῖνας κεῖται, ὁποία περὶ τὰς πεπιλημένας νεφέλας ἀμαύρωσις φαίνεται), ἐσομένου ἀνέμου σημεῖον. τὸ δὲ ἐπίσκιοι, ἀ κρυφαῖαι, ἀλλ' οἷον σωματοειδεῖς καὶ παχεῖαι. τὸ δὲ, μᾶλλον νέφεος φορέοιντο, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον μελαινόμεναι. Ὅτι δὲ ὕδωρ σημαίνουσιν. εἰ δὲ βραχύς τις σκιασμὸς περὶ αὐτὰς εἴη, οἷον ὡς μαλακοῦ νέφους ἐπιόντος), ἄνεμον ἔσαι. Οὐδὲ μὲν ἠελίου) Καὶ περὶ τὸ ἥλιον ἅλωνες σημαίνουσιν, ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης ἐφημμένον. ὁ δὲ λόγος, ὅτι πλησίον τοῦ ἡλίου μελανόμεναι ἅλωνες εὐδίας εἰσὶ σημαντικαί. πλησίον δὲ μᾶλλον τυγχάνουσαι, καὶ διαφανέστερον μέλαιναι, ἐπίτασιν ἔχουσι χθμιῶνος, πολλῷ δὲ μᾶλλον, ἐὰν δύο τυγχάνωσι. τὸ δὲ ἀχλυφὲς, ἀμετακινήτως ἔχον σκληρὸς· τοιαῦται γὰρ οὖσαι μᾶλλον ποιοῦσι χθμινάς· ἐὰν γὰρ ὡς περιέπεμψε ὁ χθμιερινὸς ἀὴρ ἀπὸ τῆς πλήνους ἀναδιδῶσιν αὐτὰς εἰς οὐρανὸν, αὗται δὲ ἐλθοῦσαι

ἐγγὺς

ἴσχυς ἡλίου, κρατιφλεχθῶσιν, ἀλλ' ὀπὰ τ στερρότητος μενώσιν οὕτω, πάν- τως μέγαν πάνυ χειμῶνα σημαίνουσι· καὶ μᾶλλον, ἐὰν δύο ἡλιοστῇ.

Σκέπτεο δ' ἢ ἀνιόντος, ἢ αὐλίκα δυομένοιο,
Εἰ ὥς οἱ νεφέων πὰρ πῥηλία κικλήσκονται,
Νότου, νέ̓ Βορῆος ἐρεύθῃ), ἢ ἑκάτερθεν,
Μηδ' ὅτῳ σκοπιὴ ταύτῃ ἀμφιλαφὰ φυλάσσειν·
Οὐ γὰρ ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ περὶ μέσσον ἔχωσιν
Ἠέλιον κεῖναι νεφέλαι φερέβιον ἀνέρος οἰῶν,
Γίγνεται ἀμβολίη, δεδάην χειμῶνος ἰόντος·
Εἴγε μὲν ἐκ Βορέαο μιῇ οἵῃ φοινίσσοιτο
Ἐκ Βορέω τοιαίς κε φέροι, νοΐην δὲ νότοιο.
Ἢ καὶ που ῥαθάμιγγες ὑπερβαλέως, ὑετοῖο·
Εὐκρινέϊς δὲ μᾶλλον ἀληθέα τεκμήραιο·
Εὐκρινέως γὰρ ὁμῶς σημαίνεται ἐμμενὲς αἰεί.

Ἐν δ' ὅτε κὴ

Σκέπτεο δ' ἢ ἀνιόντος) Διὰ τούτων παραινεῖ ἐπιμελέστερον ἀεὶ σκέπτεσθαι τοῖς τ ἡλιον ἀνατέλλοντα ἢ μέλλοντα δύνειν, εἰ θηρεύεται τὰ παρήλια λεγόμενα νέφη, καὶ παρατηρεῖν πότερον τὸ πρὸς βορρᾶν νέφος ἐρυθραίνεται, ἢ τὸ πρὸς νότον, ὡς τῆς ἀπὸ τούτων σημειώσεως βεβαίας ἔσης· ὅταν γὰρ ἐξ ἑκατέρων μερῶν βορέου καὶ νότου, ὡς παρήλια φοινικόμορφα φαίνοιτο, ἐπίγνον χειμῶνα βαρὺν σημαίνει· ἐὰν δὲ μόνον τὸ βόρειον ζοιοῦτον ᾖ, βορέαν ἀνεμον μιλύει· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ νότου, νότον. ἐὰν δέ ποτε καὶ σκιαγμοὶ μεγάλοι ῥαδαῖοι περὶ τὸν ἕτερον γίγνωνται), χειμῶνα σημαίνουσιν· εἶναι μέντοι ἀκριβέστερα τὰ περὶ τὸν δύσιν τοῦ ἡλίου σημεῖα. παρήλια δέ, ὁ Ποσειδώνιός φησι νέφη εἶναι στρογγύλα, περὶ τὸν τοῦ ἡλίου ἔκλαμψιν, οὐ τοῦ ἡλίου λαμπόμενα· ἐ γὰρ ἰδίᾳ φωτὶ κέχρηται), ἀλλὰ τῷ τοῦ ἡλίου, ὡς καὶ ἡ σελήνη· διὸ καὶ παρήλια εἴρηται, τῷ τε στρογγύλα εἶναι, καὶ τῷ ἐκλάμπεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ὁμοῖα οὖν αὐτὰ γίνεται), παρεπόμενα τῷ ἡλίῳ, παρ' ὅσον οὐ πολαιόν αὐτοῦ ὁρᾶται. διὸ καὶ λευκὰ φαίνεται· περὶ γὰρ ἔκλαμψιν τοῦ ἡλίου, τὰ τοιαῦτα αὐτῷ συμπίπτει. πέφυκε γὰρ οὐ πολαιὸν τοῦ ἡλίου τοῦτο γίνεσθαι, ἐπεὶ τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἥλιον νέφη παχέιαν λαμβάνει τὴν ἔκλυσιν· τὰ δὲ πολὺ ἀπηρτισμένα, ἐ δύναται) τὴν ἀνάκλασιν τῆς ἀκτίνων ποιεῖσθαι· οὐ δὲ

τ παλαιῶν ῥαθύμιαν τῶν ἀλεκτρύων συμβαίνειν χάριν. ὅθεν καὶ δυομένην ἢ ἀνιόντος τοῦ ἡλίου, ταῦτα σημαίνειν, τὴν λοξὰς ἐμπίπτειν εἰς αὐτὰς τὰς ἀκτῖνας μὴ ἴσας καθιεμένας· σημαίνειν δὲ τῶν ἑκατέρωθεν τοῦ ἡλίου πολλάκις. Ἀριστοτέλης δέ τε παρήλιά φησιν· ἐμφαίνειν εἶναι μὴ ἐχόντων ὑπόστασιν, ἢ παρήλια καλοῦνται νεφέλαι, αἱ τῷ ἡλίῳ παραπλήσιαι, ἐμφαίνουσαι τὴν χροιάν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ κυκλοτερὲς ἴσως διὸ καὶ αὐτό. σημεῖον δὲ αὐτοῦ ἴσως ἡλίου εἰσὶν αἱ νεφέλαι αὗται, καὶ ἐξ αὐτοῦ φαντάζεσθαι, τὴν χροιὰν αὐτῶν ἀπομιμούμεναι. εἰσὶν δὲ κυκλοτερεῖς τὸ σχῆμα· διὸ παρήλιοι ὀνομάζονται φερωνύμως. παρεοίκασι γὰρ ἡλίῳ· ἢ παρήλιά ἐστι, ἐμφάσεις ἡλίου φερόμενοι· ὁμοία καὶ ἴσα αὐτῷ, περιλαμπόμενα νέφη πρὸς ἀκτῖνας ὑποδεχόμενα, καὶ ἀπὸ τῆς ὁμαλότητος ἡλιοειδῆ παρέχοντα τὴν φαντασίαν, καὶ οἷον ἂν φλογοειδῆ, καὶ εἰς ἓν συνηγμένα, μεταξὺ μηδὲν παραλείποντα διάστημα, περιτεμνόμενα τῇ τοῦ ἡλίου φορᾷ. ἢ δὲ παρήλια καλεῖται ἀνήλια· νέφη δέ εἰσι τροχοειδῆ, ἀνταναπίμποντα τὸν ἥλιον, ὥστε δοκεῖν ἡλιοειδῆ ὅπερ ἥλιον εἶναι. γίνεται δὲ τὰ παρήλια ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν ὑγροῦ ἀέρος, ὃς ἀναδίδοται, εἰς νέφη διαφορεῖται· ψυχροῦ δὲ ἄνεμος ἐμπίπτων, πήγνυσιν αὐτά, κἀκεῖνα, ἅτε δὴ καὶ πρὸς ἀκτῖνας δυνάμενα δέχεσθαι, ἐνθραύεται· διὸ καὶ ἀνέμων φησὶν αὐτὰ σημεῖα. ὕλης δὲ πυκνῆς δεῖ ἡ τούτων σύστασις καὶ πολλῆς· διό τοι τῶν καὶ ἀμφὶ τὸ ὀξύτατον πόντον, τὰ πολλὰ φαίνεται σημειώματα· ἀραιοῦται δὲ καὶ τὴν ἐλάττω. σημεῖον δέ ἐστιν ἀναγκαῖος χιόνος. ὁ δὲ νότος, περισκοπεῖ δέ, ἢ ἀνατέλλοντος, ἢ δύοντος δυομένου τοῦ ἡλίου, εἴπερ αὐτῷ εἰσὶ νεφέλαι τοιοῦτον, οἷον καλοῦνται τὴν παρήλιον, ἢ τὰ νοτίαν μοῖραν τοῦ ἡλίου, ἢ τὰ βορείαν, ἢ ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ ἀπὸ νότου καὶ ἀπὸ βορέου. μηδαμῶς δὲ τὴν ὅλην τοιοῦτον τὰ παρηλίων νεφῶν ἁρμόττειν ὡς ἔτυχε φυλάττειν, ἀλλ' ἐπιμελῶς. ἔστι γὰρ χρειώδες καὶ κάλλιστον τεκμήριον. ὑδὰτ γὰρ ὅτε ἐκεῖναι αἱ παρήλιοι νεφέλαι ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσι τὸ ἥλιον, τοιοῦτον τὸ ὠκεανοῦ ἢ τοῦ ἀναβολικοῦ, ἢ τὸ δυτικοῦ, γίνεται παρὰ Διὸς ἀναβολὴ χειμῶνος· ἀλλ' οὐδέποτε ἐπιπίπτειν μέγας χειμών. ὁ ἐλέγομεν τὸ ὠκεανὸν λέγειν, τόν τε ἀναβολικὸν καὶ τὸ δυτικόν· καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει φαίνεται παρήλια ἑκατέρωθεν τοῦ ἡλίου. καὶ εἰ μὲν ἐν τῷ βορέᾳ ἡ νεφέλη φοινίσσοιτο, βορέαν δηλοῖ· εἰ δὲ ἐν νότῳ, νότον. Εὖ ὅτι ῥαθυμίαις) Γράφεται, Εἰ καί που ῥαθυμίαις, ὃ καὶ ἄμεινον. ἐὰν καμπὸν ἐν ῥαθυμίαις· καὶ σαφέστερον ὑστοῦ ἐπιτέχνωσι μετ' αὐτῶν τῶν παρηλίων, καὶ κοινοῦ γίνεται ἀναβολὴ τὸ χειμὼν ὄντος καὶ τὸ ἐκ Διὸς ἐκ τοῦ χομῶν· ἢ, ἐὰν δέ ποτε σκαληνοὶ μεγάλοι καὶ ῥαιδαῖοι περὶ τὸν ἑσπέραν γίγνονται, χειμῶνα σημαίνουσιν. Ἑσπερίοις) Ἐκθήμενον πάντα τὰ ἐκ τοῦ ἡλίου τεκμήρια παραγγελίαν πρὸ εἰσάγει, καὶ παραινεῖ μᾶλλον τοῖς περὶ τὴν δύσιν τεκμηρίοις προσέχειν τὸν νοῦν, ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ ἀνατολῇ σπουδάσματα τεκμήρια, ἢ ἀπὸ νεφῶν, ἢ ἀπὸ ἄλλων τινῶν, ἀνίοντος τοῦ ἡλίου, εὐθέως διαλύεται, καὶ πολλάκις ὑδὲ πίνουσι τὸν καταλήψιν δέχεται. ἐμοὶ γε μὲν περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου σπουδάσματα σημεῖα, ἀληθῆ· ἐπεὶ φαμὲν ἐντεῦθεν τὸν ἀέρα ἐπὶ πλεῖον σπογχεῖα κεφαλῆς τῇ ἀναθυμιάσει· διὸ καὶ παχύτερον λέγεσθαι τὸν νοτίου ἀέρα, ὅτι παρρωτέρω ἐστὶ τῆς ἡλιακῆς περιόδου. ἐπίτηδες οὖν τῶν

σημείων κρίσιν. τὸ δὲ ἔχειν τινῶν ἀστέρας σημεῖον τινῶν ἐστι, ῥᾴον ἀεὶ καὶ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον ὂν μᾶλλον, ἢ τὸ ἐναντίον.

Σκέπτεο καὶ φάτνιον· ἡ μὲν τ' ὀλίγη εἰκυῖα
Ἀχλυΐ, βορράῃ ὑπὸ κερκίνῳ ἠγερέθῃ·
Ἀμφὶ δέ μιν δύο λεπτὰ φαεινόμενοι φορέονται
Ἀστέρες, ὅτε μὲν πολλὸν ἀπήορος, ὅτε μάλ' ἐγγύς,
Ἀλλ' ὅσσον τε μάλιστα πυγχύσιον οἰήσασθαι·
Εἷς μὲν πρὸς βορέαο, νότῳ δ' ὑπέρχεται ἄλλος·
Καίτοι μὲν καλέουσι δύο· μέσση δέ τε φάτνη,
Ἣτε καὶ ὀξυπόρης ὠνόμηται Διὸς ἀθλιάοντος,
Γίνεται ἄφαντος ὅλη· τοὶ δ' ἀμφοτέρωθεν ἰόντες
Ἀστέρες, ἀλλήλων αὐτοχεδὸν ἐνδάλλονται.
Οὐκ ὀλίγῳ χρόνῳ γε τότε κλύζουσι ἄρυραι·
Εἰ δὲ μεθαμέρη, τοὶ δ' αὖθις ἐοικότες ὦσιν
Ἀστέρες ἀμφότεροι, τῷ κεν ὕδατι σημαίνοιεν·
Εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω φάτνης ἀμυδρὸς φαείνῃ
Λεπτὸν ἐπαχλύων, νότιος δ' ὅνος ἀγλαὸς εἴη,
Δηθὲν ἔτι μενέμοιο νότου. βορέω δὲ μάλα χρὴ
Ἐμπαλιν ἀχλυόεντι φαεινομένῳ τε δοκεύειν.

Σκέπτεο καὶ φάτνιον) Θεωρεῖται τις ὑπὸ κερκίνῳ φάτνη, νεφελώδης τῇ συσφοῇ, μικρῷ καὶ μόλις ἀμυδρά, ὑπὸ δὲ νοτίαν ὁρᾶσθαι τὴν κερκίνου, ἥτις ὑπὸ τῶν ἑτέρων φιλοσόφων ἔτυ φάτνη ἐπονομάζεται. εἰσὶ δὲ καὶ παρ' ἑκάτερα τῆς φάτνης δύο ἀστέρες, ὁ μὲν, βόρειος, ὁ δὲ, νότιος, οὓς ὄνους ἐπῴδισε, διὰ δὲ παρακεῖσθαι τῇ φάτνῃ· δίδωσιν οὖν ἡμῖν σημεῖα τοιούτης τῆς φάτνης τεκμήρια χρωμένοις ὁ χαιμῶν. Ἡ μὲν τ' ὀλίγη εἰκυῖα) Ἥτις ἡ φάτνη ὀλίγη ὁρᾶται ἐοικυῖα, οἱονεὶ μόλις τῆς ἀμυδρᾶς ὔσης, ὑπὸ τῷ κερκίνῳ συνῆπται καὶ συνέστραπται. τὸ δὲ βορράῃ, ἀντὶ τοῦ βορείῳ, εἰπόντως· εἰ γὰρ ὑπὸ βορραῖον ὁρᾶται

κὸν ἐστὶ τοῦ καρκίνου, ὃς ἐστὶ παντὸς τοῦ ζωδιακοῦ βορειότερος, εἰκότως ἂν εἴη βορεινὸν ὑπὸ καρκίνου. Ηρηλάζει) Ὁ καρκῖνος ἐπὶ πρόσωπόν ἐστιν ἐμπεπηγὼς τοῦ οὐρανοῦ. ὑπὸ κάτω δὲ αὐτοῦ, ἐν τῷ νοπαίῳ ὁρᾶκι, δηλονότι, ἡ φάτνη ἀγηλάζει, ἤγουν σωρεύεται, σωρεύεται, ἢ ὑπόκειται. ἐν ὀλίγῳ γὰρ ἐστὶν ἡ κίνησις ἡ συροφὴ αὐτῆς ἡ νεφελώδης ἐπίλυσις. Αλλο, περὶ φάτνης. Ἐν τῷ δωδεκατημορίῳ τῶ καρκίνου, νεφέλιόν πέρι περιστοικὸς τῷ γαλαξίᾳ, μεταξὺ ἀστερίσκων κείμενον, οἱ δακτύλιοι ὀφθαλμοὶ εἶναι καὶ κίνου. καλεῖται δὲ, τὸ μὲν νεφέλιον, φάτνη· οἱ δὲ ἀστέρες, ὄνοι· καὶ ὁ μὲν, βόρειος, ὁ δὲ, νότιος· μεταξὺ δὲ αὐτῶν διάσημα, ὅσον πυγόνος ἐστίν. Αμφὶ δὲ μιν δύο λεπτὰ) Τὸ λεπτὸ, ἀντὶ τοῦ λεπτῶς καὶ ἀμυδρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι οἱ ἀστέρες ἀμαυρὰ λαμπροί. τὸ δὲ, φαεινόμμοι φορέουσι), ἀντὶ τοῦ φαίνονται. ὁ δὲ νῶτος, περὶ δὲ τὴν φάτνην δύο ἀστέρες λεπτῶς φαίνουσι), οὔτε σφόδρα ἀλλήλων ἀπηρτημένοι, οὔτε μὰν συνωμμένοι. ἐν τῷ συνοράσθαι δὲ τοσοῦτον φαίνονται ἀφεστηκότες, ὅσον ἐστὶ πυγούσιον ὑπονοῆσαι πικά. πυγούσιον δὲ, ἤγουν πυγῶνα· πύγων δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου ἐπὶ τὸ μικρὸν δάκτυλον τῆς χειρὸς σχηματιζόμενον μέτρον. Εἷς μὲν πὰρ βορέαο) Καὶ ὁ μὲν εἷς αὐτῶν, βορειότερός ἐστιν· ὁ δὲ ἕτερος, νοτιώτερος· ἕτεροι δὲ καλοῦσιν αὐτοὺς ὄνους· καὶ μέσον δὲ αὐτῶν ἡ φάτνη ἐστίν. Ηπε ἐξαπίνης) Ηπος ἡ φάτνη, ἐπειδὴ παντελῶς οὔσης δῆλος αἰφνιδίως ἀφανὴς γίνεται, οἱ δὲ ἐγκύπτοντες περὶ αὐτὴν ἀστέρες, ὥσπερ συνεχόμενοι πλησίον ἀλλήλων φαντασίαν παρέχουσιν. ὅταν δὲ τὸν νέφους, ἐπειδὴ τὸ τοῦ φάτνου ἄφαντον ἦλος αἰφνιδίως, δῆλος οὔσης, μέλλοντος χειμῶνος ἔσεσθαι σημεῖόν ἐστι. τὸ δὲ αὖπνον, βιοῦντο· ὑγρότης αἰέρος γίνεται ἡμῖν ἀναπαύσεως, καὶ σκληρότητος καὶ ὑγρότητος ἐκείνης ἡ φάτνη ὅσα κατὰ φύσιν ἀμυδρὰ, ἀφανῆ γίνεται). διείρησαι δὲ τοὺς ὄνους, ὅτι ἀφαντοῦσι), ὑπτίοιαν ἡμῶν παρέχει τὴν πλησιάζειν ἀλλήλοις. ὁ δὲ νῶς, ἐὰν, φησὶν, οἱ μὲν ἀστέρες ἐγγὺς ἀλλήλων φαίνωνται), ἀφανὴς δὲ ἡ φάτνη, τηνικαῦτα βραχὺ χειμῶνα προσδόκα. αὖπνον δὲ, τὸ μὴ τὸν φάτνου ὁρᾶσθαι, τοὺς δὲ ἀστέρας ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι, καὶ λέγει νεφώδης αὐτοὺς αἴρας ὁρᾶσθαι, καὶ ὅσον ὑδέπω μεβαλόντος εἰς ὕδωρ· συγκλεῖσαι γὰρ φιλεῖ τὸ μεταξὺ διάσημα τῶν ὑδάτων ὁρωμένων. ὁμοίως δὲ καὶ μελαίνη) μὴ ἡ φάτνη, οἱ δὲ ἀστέρες κεκαφαίνωνται, τὸν αὐτὸν ἔχοντες τρόπος ἀλλήλους, ὑετὸν προδηλοῖ· πάλιν γὰρ ἡ φάτνη μελαίνεται, τῶν αἰέρος εἰς αὐτὸν στελομένων. ἐὰν δὲ τῶν ἀστέρων τούτων, ὁ μὲν βύρσος ἀμαυρὸς φαίνηται, ὁ δὲ νότιος λαμπρὸς, νότον ἴσθι πνοὴν σημαίνειν καὶ ἔμπαλιν, ἐὰν μὲν ἀμαυρὸς ὁ νότιος, λαμπρὸς δὲ ὁ πρὸς βορέαν, βορέαν προσδέχου πνοὴν σημαίνειν· ἢ, ἐὰν δύσις ὕσης ἴσης τὸν φάτνου αἰφνιδίως γνωμόνων ἀφανῆ, τοὺς δὲ ὄνους ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν φαινομένους λαμπροὺς, μέγαν χειμῶνα προσδόκα· ἐὰν δὲ μὴ ἀφανὴς μὲν γένηται) ἡ φάτνη, ἀλλὰ μελαίνη) ὁ τόπος, ἐφ' ᾧ κατισήκασι, οἱ δὲ ὄνοι σὺν ἀμαυροὶ φαίνωνται), ὄμβρον προσδόκα· ὥστε, ἐὰν μὴ ἐξαίφνης ἀφανὴς ἡ φάτνη γένηται, οἱ δὲ ἀστέρες ἐγγύτερον ἀλλήλων φανῶσι, χειμῶνα ἐπιμόνου δηλοῖ. ἐὰν δὲ μέλαινα μὲν ἐκείνη τῇ φαντασίᾳ, οἱ δὲ ἀστέρες τὸν αὐτὸν ἔχωσι πρὸς ἀλλήλους ἔχοντα, ὑετὸν προσδόκα.

Εἰ δὲ μελαίνη) Ἐὰν δὲ μέλαινα καὶ

ζοφώδη ἔχη τὴν χροιάν ἡ φάτνη. ἐν τούτῳ δὲ ὁ τῆς θαλάσσης παχύνεται γίνηται, οἱ δὲ ἀστέρες ὥσιν ἐοικότες αὐτοῖς, φωνὴν τε ἀφιέναι τὸ φῶς ἀμαυρούμενοι, τότε σημεῖόν ἐστιν ὄμβρου ἐσομένου· τὰ γὰρ ζοφώδη τῶν ἀστέρων, πολλάκις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, δηλωτικά ἐστιν ὕδατος. Εἰ δὲ ὁ μὲν, ὁ δὲ βορέας) ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐν φαινομένοις, ὡς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας καὶ τοῦ κατὰ πόρον, ὅταν μέλλωσι πνεῖν ἄνεμοι τῆς θαλάσσης αὐτοῦ ὕδασι παχυμερέσι συχάσας ἐπαναπίμπλασιν αὖ-

τοῖ δὲ λαμπρὸν ἐπιδείκνυται· ὕστερον οὐ καλῶς, ἐάν, φησιν, ὡς ὁ βορέας μέρος τοῦ φάτνης ἀεὶ ἀμαυροῖς φανῇ, ἡρέμα πως ἀχλυώδης ὤν, ὁ δὲ νότος ὅλος φαίνηται, τότε ἐπισκοπεῖ καὶ ζήτει πνεῦσόμβρον τὸν νότον· τὰ γὰρ πρὸ ἑαυτοῦ ὁ ἄνεμος ἀναστέλλας, τὸ νότιον ὅλον φανερώτερον ποιοῖ.

Σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο καὶ οἰδήματα θάλασσα
Γιγνέσθω· ἢ μακρὸν ἐπ' αἰγιαλοὶ βοόωντες,
Ἀκταί τ' εἰνάλιοι, ὁπότ' ἂν δι' ὄμβροι ἵκηται
Γίγνοιτ'), κορυφαί τε βοώμεναι ὑρέος ἄκραι.

Σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο) Ἀπὸ τῶν οὐρανίων σημείων μεταβέβηκεν εἰς τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἀπὸ τοιούτου ἄρχεται) θαλάσσης. ὁπόταν, γάρ φησιν, δύσις οὖσης, ἡ θάλασσα μετεωρίζηται, καὶ μακρὰς ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν ἤχους ἀποτελῇ, ἄνεμον δεῖ τοιοῦτον προσδοκᾶν· ὁμοίως δὲ καὶ αἱ πλησίον τῆς θαλάσσης ἀκταί, πλέον τοῦ κοίλου φύσιν ἔχουσαι, μέλλοντας ἀνέμους σημαίνουσιν· ὡσαύτως δὲ καὶ ὅταν αἱ ἀκρώρειαι τῶν ὀρῶν βοὴν ἀποτελῶσιν. ἀρξάμενον δὲ ἀπὸ κρατίστου τῶν ἐπὶ γῆς στοιχείων τοῦτο τὸ σημεῖον φυσιστέον ἀνέμους, τῆς θαλάσσης δηλαδή, φησιν, ἐπαιρομένης τοῖς ὕδασιν ἡ θάλασσα, σημεῖόν σοι ἔσται ἀνέμων· καὶ εἰ αἰγιαλοὶ μέγα κροάζοιεν, ἀκταὶ τῶν κυμάτων δηλονότι. καὶ Ὅμηρος, Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμε) σημαντικὸν δὲ τὸ πόντος, Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπειρόιο. συμβαίνει δὲ ταῦτα, διότι ἀκροσφαλὴς ἡ γεγένηται ἡ ἄερος, καὶ τῷ ὕδατι καὶ τῇ γῇ πᾶσι ἡρεμίαν τε καὶ σάσιν. ἀρχομένου δὲ τοῦ ἀέρος ἠσυχῇ ῥεῖν, σημεῖόν ὁ ψόφος· καὶ γὰρ μεταβολὴ μὴ γένῃ) ἀέρος, ὑδάτων μέντοι γε ἡμῖν αἰσθητή· καὶ γὰρ ἡ θάλασσα διοιδαίνουσα, τοῦτο πάσχει κατ' ἐμπίωσιν ἀνέμων. αἵ τε ἀκταὶ ἠχοῦσιν· ἡ γὰρ λαλιὰ τοῦ ἀνθρώπων σοι ἐᾶ τοῦ ἀέρος κινήσεως αἰσθησιν λαμβάνειν, μὴ σφοδρᾶς ὑπαρχούσης· ὧν δὲ τοῖς ἠρέμοις τοῦτο συμπίπτει. Ἄλλως. Εἰρήκαμεν πολλάκις ὅτι σφόδρα πεφρόντικε τοῦ ἐπιδεῖξαι τεκμήρια πολλὰ χειμώνος ὁ Ἀρατος, προσυσόμβρου τοῦ ἀνθρώπων. δεδώκασι δὲ ἥ τε ἄφρων καὶ σελλώνης καὶ ἡλίου καὶ τῆς φάτνης τεκμήρια δεῖά τε καὶ ἀληθῆ, γινώσκουσι δὲ καὶ πάντες εἰσὶν ἐπιστήμονες τοῦ οὐρανίου, ἔστε ἀκριβεῖς καὶ πεπαι-

δευ-

δευμένοις εἰς τὸ κοπιλαμβάνεσθαι τὰ ὑπ' ἀρετῆς τιμωμένα, ἢ ὑπ' αὐτῆς παρ' ἡμῶν καὶ μᾶλλον ἡμῖν γνωσθῆναι διδασκαλίαν ποιεῖται· οἷον, ὑπὸ θαλάσσης, ὑπὸ πλοίων, ὑπὸ πνεύματος, ὑπὸ ζώων, καὶ ἐξ ἄλλων, καὶ ἐκ πάντων τῶν κοπιλήψιν ἡμῖν παρίσχει ἢ χρημάτων.

Καὶ δ' ἂν ὅτε ξηρὸν ὄτ' ἐρωδιὸς ὑψόθι κῶμον
Ἐξ ἁλὸς ἔρχηται, φωνῇ σὺν πολλὰ λιγαίνων,
Κινυμένου τε θαλάσσης ἐπιφορέοιτ' ἀνέμοιο.
Καί ποτε καὶ κέπφοι, ὅτε τ' εὔδιοι ποτέωνται,
Αὐτίκα μιγνύντων ἀνέμων εἰλυδὰ φέρωσιν.

Καὶ δ' ἂν ἐπὶ ξηρὸν ὄτ' ἐρωδιὸς) Καὶ ὅταν ὁ ἐρωδιὸς ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὸν ξηρὸν σφόδρα κραύζων ἔρχηται, γίνωσκε ὅτι ἀνέμου κινουμένου σημεῖόν ἐστιν. ὁ δὲ ἐρωδιὸς, τὸ ὄρνεόν ἐστιν ἀμφιβίων ἐστὶ, ποτὲ μὲν ἐν ξηρᾷ, ποτὲ δὲ ἐν ὑγρᾷ διάγων. πολλάκις οὖν ἐπὶ θαλάσσης διατρίβων, αἰσθάνεται πνεύματος μέλλοντος κινήσειν, καὶ δεδοικὼς μήποτε αὐτὸν ἡ ὑπὸ τῆς θαλάσσης τελευτήσῃ περόχη, τεθορυβημένῳ ἔοικεν ἐπὶ γῆν, καὶ κραυγάζων τῇ φωνῇ καὶ τῇ πτέρυγι πλήσσει τὸ φόβον δηλοῖ. γίνονται δὲ αἱ τῶν ζώων αἰσθήσεις τοιαῦται; ἤτοι νοῦ ἐξ ὑπάρξεως, ἢ αἰσθήσεως τελειότητι· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως διαιρεῖται· ἡ μὲν ἀφῇ, ἀπὸ ψυχρότητος· ἀκοῇ δὲ ἀπὸ ἀναθυμιάσεως, ὄσφρησις. ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος λόγῳ καὶ σκεπάσμασι τοῦ ψύχους παραλλαγεὶς οὐκ αἰσθάνεται, ὁδὶ τῇ ὀσφρήσει λόγῳ μίξιν τῶν χυμῶν ἀντιλαμβάνεται· ὧν δὲ ἡ ἐλία δι' ὁμοιότητα αἰσθητοῦ τοιοῦτόν ἐστι, σημαίνει τὸ ἐσόμενον. φοβεῖται οὖν ὁ ἐρωδιὸς τὴν θάλασσαν, τὰ χρώματα αἰσθανόμενον. τὸ δὲ, κινυμένου θαλάσσης, ἤγουν κινουμένου πνεῦμα μέλλοντος ἀνέμου, ὑπὲρ τὴν θάλασσαν φορεῖσθαι καὶ κομίζοιτο ἐπὶ τὴν ξηρὰν ὁ ἐρωδιός. Καί ποτε καὶ κέπφοι) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ κινυμένου ἀνέμου ἐστὶ δὲ ἐξ σημεῖον. ὁ δὲ κέπφος τὸ ὄρνεόν ἐστι λευκοπόρφυρον ἐξ σφόδρα ἁλῶν ἐπιλείπει ἡ σάρξ. ἔστιν ὅτε μόνον ἀχεδὸν καὶ πλεκτὸν ἔστι δὲ ὅλον τὸ ὄρνεον ἰχνόν· ἀεὶ δὲ φιλυδρεῖ τὰ ἄφρα· τοῦτον γὰρ καὶ σιτεῖται ὡς τὰ ὑδατα ἀναστρεφόμενον, ὡς καὶ Νίκανδρος, Θηρσὶν ἀφροῖο νέῳ κλύδα λουκάνησιν· ἐπειδὰν οὖν αἴθρη ὀλίγα πνεύματος πνεῖν μέλλοντος, ἵπταται, ἐ φεύγων τὸ ἄνεμον, ἀλλ' αὐτῷ τῷ ἀνέμου ἀντιπαθείᾳ τος, ἵνα πνέων ἐκεῖνο, οὕτω ὡς ἐπ' αὐτὸν φερομένῳ, σκέπῃ αὐτὸν τοῖς πλεκτοῖς. τέχνῃ δὲ αὐτὸ ποιεῖ ὁ κέπφος· εἰ γὰρ ἐπιπαθεῖν ἔφυγεν, ὅπισθεν ἔχων τὸ ἄνεμον ἀναστρεφόμενον τοῖς τὸ σῶμα αὐτῷ πλεκτῶν οὐκ ἂν ἀνέμου, κακῶς ἂν διεπέπετο. τῶν δὲ ἀντιπαθείᾳ τος ἵπταται), ἵνα πνέων ὁ ἄνεμος σκέπῃ αὐτὸ τοῖς πλεκτοῖς, καὶ οὕτως εὐέλκῃ τὸ πνεῦμα. ὅταν καὶ εὐαντίοι τὰ μελλόντων ἀνέμων πνεῖν οἱ κέπφοι εἰλυδὰ πέτωνται, ζητεῖ καὶ συστροφὴν, κατὰ ἀγέλην κινοῦνται, ζητεῖ πνεύσεται ἄνεμος. Εὔδιοι ποτέωνται) Εὐδιεῖς φέρωνται

την ὅταν ἀφαιδόωνται τ' ἀνέμων, ἐπὶ πνεύματα ἴσχει· τότε γὰρ ἀντιφέρονται τ' ἀνέμων ἐπέλαυνται. φέρονται δὲ ἀντιφέρονται, ὡς ὅταν οἱ ἰχθύες, ἀφὸς ἄνεμον νηχόμενοι· καταστέλλει γὰρ τὸ κῦμα τὴν φολίδα τῆς λεπίδος, ὃν κεφαλῆς ἐξερχόμενον.

Πολλάκι δ' ἀγελάδες νῆσαν, ἢ εἰν ἀλὶ δῖναι
Αἴθυιαι χερσαῖα ἰναόσιν ἀφερύτοισιν.
Ἠ ἀεφέλη ὄρεος μηκύνει ἐν κορυφῇσιν·
Ἤδη γὰρ πάντοθεν, λευκῆς χήρδον ἀχνύθης,
Σῆρι ἐλθόντ' ἀνέμου, κωφῆς ἀλὸς ὅτε πολλοὶ
Ἀκροι ἐπιπλείωσι, τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ' ὀπίσω.
Καὶ θήρεος βεβηκαί τε καὶ ἀστραπαὶ ἔνθεν ἴωσιν,
Ἔνθεν ἐπερχομένοιο βαρυσκοπέλου ἀνέμοιο,
Καὶ δὴ νύκλα μέλαινα· ὅτ' ἀστέρες αἴθοπα δύσιν
Ταρφέα, τοὶ δ' ὄπιθεν ῥυμοὶ ἐπολυκαίνονται,
Δῆλα δὴ κείνοις αὐτίκ' ὁδὸν ἐρχομένοιο
Πνεύματος· εἰ δέ κεν ἄλλοι ἐναντίον ἀΐσσωσιν
Ἄλλοις ἐξ ἄλλων μερέων, τότε δὴ πεφύλαξο
Πνοιῶν ἀνέμων, οἵτ' ἀκριτοί εἰσι μάλιστα·
Ἄκριτα δ' ὑπείκουσιν ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι.

Πολλάκι δ' ἀγελάδες νῆσαν) Νήσας νῦν ἀγελάδας τὰς ἐν ταῖς νήσοις διατρεφομένας ὀρνίθας λέγει, ὡς ἀνημέρους καὶ ἀγελαίας· τὰς δὲ αἰθυίας, εἰν ἀλὶ δίνας φησὶν, ἐπειδὴ δινοῦσιν αὐτῶν τῇ θαλάσσῃ ἐπιπίπτουσί τινες δῖνες, δυτικὴ κυκλοτερὴς τὸ ὕδατος φορά. ταύτας ἐπὶ τῆς χέρσου φησὶν, ὅταν ἰναόσωσιν τὰ πτερὰ, ἄνεμον σημαίνει· φοβοῦνται γὰρ τὸ θαλάττιον χιμῶνα, τὸν ἐκ τῆς θαλάττης ὑγρότητα λαβόμενον, ἐπὶ τὴν χέρσον παραγινόμενα. Ἠ νεφέλη ὄρεος) Καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ὀρῶν δὲ μηκυνομένας νεφέλας, πνεύματος εἶναί φησι σημαντικάς· ἡ γὰρ αὔτη εἰς μῆκος ἐπιδίδασι κατὰ πύκνωσιν τοῦ ἀέρος. ἴσμεν δὲ ὅτι σωρισάμεναι νεφέλαι ἐπὶ τῆς τῶν ὀρῶν ἀκρωρείας, ἀναπαύονται, ἕως ἂν ἄνεμος πνεύσας, ἀθήσῃ αὐτάς· ὅταν οὖν ἄνεμος ἄρξηται διώκειν τὴν

τὸν νεφέλων ἐπικλίνειν αὐτὸν, καὶ τοῦτο τεκμήριον πῆσιν ἀνέμου μηκύνοντος τὸν νεφέλων. Ἤδη καὶ πάππει, λάυκης) Ἡ ἀκαυστὰ καὶ λεμβώδη κινάρα, ἐπειδὰν ἐξανθήσῃ, αὐγέλιτται. γήραμος δὲ αὐτῆς ἐστιν, ὁ καλούμενος πάππος. σὺ δὲ τοῖς παραθαλαττίοις χωρίοις, ἐπειδὰν πνεύσῃ ἄνεμος, οἱ πάπποι κοῦφοι ὄντες καὶ εὔελπτοι ἢ εὐθρυπτοι, ὑπὸ ὀλίγου ἀνέμου ἀναπτερόμενοι, ἐμπίπλουσι τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπιπολάζοντες, δῆλοί εἰσιν, ὅτι ἀνέμου καταρχὸς σημεῖόν εἰσιν. ὁ δὲ λόγος, καὶ οἱ πάππποι οἱ πυκνοὶ εἰσι γήραμα ἀκάνθης, σημεῖον ἐχόντος ἀνέμου, κωφῆς καὶ ἀναγθήτου οὔσης τῆς θαλάσσης. τὸ οὖν κωφῆς ἀλὸς, τῆς ἀνεπαγθήτου ἀνέμου. καὶ Ὁμηρος, Κύματι κωφῷ, τῷ ἠρεμοῦντι δηλαδή.

Τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ' ὀπίσω) Ὅταν πολλὰ γήραμα τῆς ἀκάνθης εἰς τὸ ἄκρον ὕδωρ τελέωσι, τότε ἄνεμον δηλοῖ, τὰ μὲν καταπίπτοντα εἰς τὸ ὕδωρ, ἄλλα δὲ ὕστερον καταφερόμενα· πάππος δέ ἐστιν, ὑμένι κεκλυφεινώδης. Καὶ ἥρης βροντήν τε) Παρὰ τοῖς αἰγυπτίοις κεκεμυθεν εἰσὶν αἱ ὧραι τοῦ ἔτους, καὶ ὁ χρόνων ἔχει τὰ ὡρισμένα, οἷον ἀράπας καὶ βορέντας. καὶ ἥρης ὁμοίως. σὺ δὲ τοῖς ἄλλοις μέρεσι, ἀκριτά εἰσιν καὶ ἀόριστα, καὶ πολλάκις σὺ χειμῶν ἥρης βορέντι καὶ ἀράπαι γίνονται καὶ ὗες. τοῦτο οὖν φησι, καὶ ἥρης δὲ, ὅταν αἱ βορέντιαι καὶ ἀράπαι γίνονται, καὶ ἢ σὺ νοτίαν, ἢ σὺ βορείαν, ἢ ὅταν δήποτε, ἐκ δύο τῶν μερῶν σκόπει ἐσόμενον ἄνεμον. τὸν βορέντιαν μὲν οὖν φασι καὶ ῥῆξιν γίνεσθαι τῶν νεφῶν· τὸν δὲ ἀράπαν καὶ τοὐναντίον τῶν ῥηγνυμένων νεφῶν. δύο οὖν, φησι, ἥρης χειμερίων, ἄνεμον ἴσον πνεύσαιμον ἐκεῖθεν ὅθεν γίνονται· ἡ γὰρ ἥρης ἔκκαυσις σκληρύνει τὸ παχὺ ἀέρος, τὸν μὲν εἰς ὕδωρ οὐ ποιεῖ μεταβολὴν, λεπτύνασα δὲ αὐτὸ ἀραιοῖ, καὶ εἰς ἄνεμον ἀναλύει.

Καὶ ἀλκυόνες μέλαιναι) Ὁ αἰθὴρ σφόδρα εἰσὶ λάμπρος, ὅθεν καὶ ἀνόμασαν παρὰ τὸ αἴθω. ἔστι δὲ ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς ἡλίου ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως δέχεται) ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ξηρὸς ἂν καὶ πυρώδης, πυκνέμενος, ἀποπίπτει πυὰς ὡσπερ αἰνιττόμενος, ὃς δὴ ὑπονοοῦσιν ἀστέρων εἶναι ἀναθυμιάσεις· οὐκ εἰσὶ δὲ· ἡ γὰρ οἱ ἀστέρες κινοῦνται, ἀλλὰ σιλβηδόνες πυρώδεις εἰσὶν, ἃς, ὡς ἔφην, ἀποπέμπει αἰθήρ. διὸ καὶ ὀλίγον θραυόμενον, πανόνται, ὡσπερ καὶ οἱ αἰνιττόμενοι. ὥστε καὶ αἰθέρος ἐστὶ πύκνωσις τὸ τοιοῦτον. σὺ νυκτὶ ἔν, φησιν, ὅταν τόπων μεταβάσεις ποιῶνται οἱ ἀστέρες· (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἴθεσθαι παρφέα.) ὅπισθεν δὲ αὐτῶν οἱ ὀλκοὶ λαμπεσθαι φαίνονται, ὡσεὶ δονῶν δεῖ αὐτοῖς τοῖς ἄστρασι τὸν αὐτὸν ὁδὸν ἐρχομένοις πνεύμασιν. οἷον ἐὰν ἀπὸ τοῦ βορείου ζώδιακοῦ ὁρμὰς ποιῶνται), βορέας πνεύσεται· ἐὰν δὲ τοῦ νοτίου, νότος, κατὰ τὸν τῶν ἄστρων κίνησιν. ῥυμοὶ δὲ ἤτοι ὀλκοὶ, εἰς μῆκος καὶ πυρὸς σκέπασεις. ὑπολουκαίνονται, λουκανθίζονται, τετίσιν οἱ ἀστέρες ἐπιπαίουσι) συριγμὸν ἢ συρμὸν λάμπων. λέγει δὲ τὰς ἀλκυόνας, οὓς ἀστέρας μὴ ἂν εἰσὶ, γένεσις δὲ πυρὸς φερομένου ἐν παρατρίψεως ἀστέρων. σημεῖον δὲ εἰσι πνεύματος, ὡσπερ καὶ ἡ ἀράπη καὶ ἡ βροντὴ γίνεται ἐν τοῖς νεφῶν παρατρίψεως. καὶ ἡ ἐκθλιψις ἐκείνου σημεῖον καὶ πλησίον γίνεται) πνεύματος. καὶ οἱ ἀλκυόντες ἢ ἀστέρες ὅθεν σκιπποῦσιν, ἐκεῖθεν δεῖ τὸ πνεύμα φέρεσθαι· ὠθεῖ γὰρ αὐτοὺς ἐκεῖθεν· ὅθεν καὶ ἡ καὶ τὸν ὁδὸν λαμπόμενοι φαίνεται). ἐξωθυμίρων γὰρ ὑπὸ πνοῆς ἀστέρων, καὶ πιπλόντων ὀλίγον ἐν καὶ αἰθέρος εἰς τὸ ἄνεμος, τὸ πνεῦμα, ὅθεν ἂν μέλλῃ πνεύσειν, κινεῖ ἐκεῖθεν αὐτὸ·

αὐτό· καὶ ἡ πορεία, καθ' ἣν χωρῶσι, λυκηγέτειν, καὶ διὰ φύσιν τῶν ἀστέρων ποιοῦντων. μόριόν τι ἐπ' ὀλίγον, ἄχρις ἂν πάλιν εἰς τὰ αὐτὰ ἥκοντα ἀνελθόντων, ἡ ἔκλαμψις σβεσθῇ, ὑπὸ τῆς θερμότητος τοῦ αἰθέρος. Εἰ δέ κεν ἄλλοι) Ἐὰν δὲ καὶ ἄλλοι ἀστέρες συναυτίοι τοῖς προειρημένοις ὁρμῶσι, καὶ ἄλλοι ἐξ ἄλλων μερῶν, τηλικοῦτοι φυλάσσειν παντοίων ἀνέμων, οἵ τινες ἀναπνέοντες, ἄπικτοι καὶ ἀδιόρυκτοι εἰσι, καὶ πνέοντα ἄμφω ἔνθεν κἀκεῖθεν, ὥστε μὴ διακελεύεσθαι. τὸ δὲ, ἄλλοι ἐξ ἄλλων μερῶν, τουτέστιν ἐκ παντὸς μέρους τοῦ κόσμου, ἀπ' ἀναβολῆς, δύσεως, ἀρκτου καὶ μεσημβρίας. τὸ δὲ ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι, ἤτοι ὅσον ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων νοήσει καὶ σημειώσει, συγκεχυμένης ἀνέμους ἀεὶ προσδοκᾶν. ἢ διὰ οἱ ἄνδρες τεκμήριον δυνηθεῖεν σχεῖν, ἐπὶ τῇ τούτων συγχύσει καὶ ἀκρισίᾳ.

Αὐτὰρ ὅτ' ἐξ εὔρεσφιν καὶ ἐκ νότου ἀσπαίρησιν,
Ἄλλοτε δ' ἐκ ζεφύρεσφιν, καὶ ἄλλοτε πρὸς βορέαο,
Δὴ τότε δὴς πελάγη ἔνι δίδιε ναυτίλος ἀνὴρ,
Μή μιν, τῇ μὲ ἔχῃ πέλαγος, τῇ δ' ἐκ Διὸς ὕδωρ·
Ὑδατι γὰρ τοσσάδε πνεῖ στερπαὶ φορέουσι.

Αὐτὰρ ὅτ' ἐξ εὔρεσφιν) Ἐπειδὰν δὲ ἐκ τοῦ εὔρου ἀσπαίρῃ, καὶ ἐκ τοῦ νότου, πάλιν δὲ ἐκ τοῦ ζεφύρου, καὶ τοῦ βορέου, ὅτε ἐν πελάγει ναύτης τις ὢν, φοβεῖται, μήποτε ὁ καιρὸς αὐτὸν ἐκβάλλῃ, τῷτε ἐκ τοῦ πελάγους ὕδατι, καὶ τῷ ἐκ τοῦ Διός· αἱ γὰρ ἀσπαιραὶ αὗται, ἐπὶ ἐσομένην σφόδρα πολὺ ὑετοῦ γίνεσθαι. φαίνονται γὰρ πανταχόθεν ἀσπαιραὶ, διέξοδον ὑδάτων διδόντες τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος· καὶ χαμαίελον ἀφ' οὗτο τὸ σημεῖον, μιμήσεως τοῦ συμβάσεως. Μή μιν, τῇ μὲ ἔχῃ πέλαγος) Ἀπορεῖ συνεχῶς φησιν, εἰπὼν, μὴ αὐτὸν τότε ἔχῃ τὸ πέλαγος· εἶεσε γὰρ ἀτελῆ τὸν λόγον. τοῦτο δ' ἐστὶ, μηδὲ τὸ πέλαγος, μηδὲ ὁ ἐξ Διὸς ὄμβρος, ἤγουν ἐξ οὐρανοῦ· εἰπὼν γὰρ, τῇ δ' ἐκ Διὸς, εἶεσε τὸ λοιπόν. σὺ δὲ νόει μὴ πέλαγος, ἀλλ' ἐκ ἐξ παραπλεόντων, ὄμβρον· τὸ γὰρ ἑραυνῶ ἐ πέλαγος, ἀλλ' ὄμβρος πυρέπιται.

Πολλάκι δ' ἐρχομένων ὑετῶν νέφεα πρόσθεν,
Οἷά μάλισα πόκοισιν ἐοικότα ἰνδάλλονται·
Ἠδὺμη ἔζωσε διὰ μέγαν οὐρανὸν ἶρις·
Ἠ καὶ που δὶς ἄλλοα μεμαυῖα ἔχῃ ἀέρι,
Πολλάκι λιμναῖαι τ' Ἑπιαλίαι ὄρνιθες

Απλη-

Ἁπλητοι κλύζοιȣ) σὺν ἐμῇσι ὑδάτεσσιν·
Ἢ λίμνῃσι πελὸν ἢ ἁλὶ χελιδόνιες αἴ κε μολοῦσαι,
Γαστέρι τύπτουσαι αὐτὸν ἐϋλιμένιον ὕδωρ
Ἢ μᾶλλον δηλαὶ γλαυκαί, ὕδρηισιν ὀπηδοί,
Αὐτόθεν ὀξὺ ὕδατος, πατέρες ὑοῦσι γυείων·
Ἢ τευ ὀρθρινὸν ἐρημαίῃ ὀλολυγών·
Ἠπου δὲ λαχέρυζα πρὸς ἠῶ πεφυκυῖα
Χείματος ἀρχομένου χέρσῳ ὑπέκυψε κορώνη·
Ἠπου δὲ ποταμοῖο ἐβάψατο μάλλον ἐπ' ἄκρους
Ὤμους σὺν κεφαλῇ· ἢ ἢ μάλα πᾶσα κολυμβᾷ,
Ἢ πολλὴ τρέφεται πρὸς ὕδωρ παχέα κρώζουσα.

Πολλάκι δ' ἐχμάων ὑετὸν) Πολλάκι δ' ἐχμάων ὑετὸν, φησὶ, πεπαύρισθεν, καὶ πρὶν ἐλθεῖν τὸν ὑετὸν, φαίνεται νέφη ὀσπία πόκοι ἐλάων, ἅτινα λέγει νέφη τὰ μὴ πάνυ ζοφώδη· ἐκεῖνα γὰρ ἐλθόντος ἤδη ὑετοῦ εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον ὀλίγον λευκά, ἃ μὴ πάνυ συνεστραμμένα, οἷά ἐστι καὶ πρὸ ἔλαι, καὶ δηλονότι πεφιόντος τοῦ κριοῦ, ὡς ἐπὶ ζοφωδέστερον, χωροῦσι, κατ' ὀλίγον τῷ ἀθροιοῦντος πνεύματος αὐξομένῳ· ἢ ὅτι πρὸ ὑγρᾶ νέφη σημεῖά ἐστιν ὑετοῦ, ἃ δὴ πόκοις παρεικασε· χειδὼν γὰρ ἀπόγγοις ἔοικεν ἀερόχοις. Ἢ δίδυμη) Καὶ τὴν διδύμην ἴεραν ἀκριβέστερον ὄμβρων σημεῖον ἡμῖν δίδωσιν· ἀπὸ γὰρ ὀλίγης τῆς αὔρης συγχύσεως μίαν ἴεραν συμβαίνει γίνεσθαι· ὅταν δὲ πολὺ τὸ πύκνωμα ᾖ τῶν νεφῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης γνομένης ἴεσθον, ἄλλη γίνεται ὁμοία τῇ πρεσβυτέρᾳ, ὄμβρον πολὺν σημαίνουσα· διδύμη γὰρ ἡ διπλῆ· ὅτω γὰρ αὐτῆς ἐστιν ἡ σύστασις τῆς χροιᾶς. ἡ δὲ ἴρις ἐ μονόχροός ἐστι· σπίσασα γὰρ ἐξ ὑγρότητος καὶ παχύτητος τοῦ ἀέρος· ἐμπίπλωσα γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου ἀκτὶς, ὅταν τῆς παχύτητος διϊκνεῖσθαι μὴ δυναμένη, ἐπὶ πολὺ ἀπολοῦται, καὶ ἀπειτελεῖ τὸν ζώνιον ταύτην· ἤτις ἐκ τῆς τῶν νεφῶν ὑγρότητος καὶ παχύτητος τοῦ ἀέρος, καὶ τὸ ποικίλον ἔχει. Ἀναξιμένης δὲ τὸν ἴριν φησὶ γλαυκὸν, λιόκαι ἂν ἐπιπίσασιν αὐτὸν ἡλίου αὐγαὶ εἰς παχὺν καὶ πυκνὸν ἀέρα· ὅθεν τὸ μὲν ἐσώτερον αὐτοῦ τοῦ ἡλίου φοινικοῦν φαίνεται, ἀμαχομένου ὑπὸ τῆς ἀκτίνων· τὸ δὲ μέλαν, κρατουμένου ὑπὸ τῆς ὑγρότητος. καὶ νυκτὸς, φησὶ γίνεσθαι τὸν ἴριν ἀπὸ τῆς σελήνης· ἀλλ' ὀλιγάκις, ἀφ' τὸ μὴ πανσέληνον εἶναι ἀφ' ἁπάντων, καὶ ἀσθενέστερον αὐτὸν φῶς ἔχειν τοῦ ἡλίου. Μητρόδωρος δὲ τὸν ἴριν αἰθεολογῶν, φησὶν, ὅταν ἐξ ἐναντίας τῷ ἡλίῳ συστᾷ νέφος πεπυκνωμένον, τὸν ἡλιακοῦτα ἐμπιπλάσης τὸ αὐγῆς, τὸ νέφος κυκᾶ-

κυαθοῦν. Διὰ τὴν κρᾶσιν γίνεται τὸ δὲ ἀφεψηθὲν ὑγρὸν τῇ αὐγῇ, φοινικοῦν, τὸ δὲ ὂν κάτω, λιθῶδες. τοῦτο ὅταν ἔψωσιν ἡλιακῶν φῶς. Ἀριστοτέλης δὲ, κατασκευὴν ἐποιήσατο ἔμφασιν· πέφυκε γὰρ τοῦτο, ἄστεον τὴν ὄψιν ἀποσπᾶσθαι τοῖς λείοις σώμασι, καὶ ἀνακλωμένῳ καὶ ἀνακλωμένῳ. Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ὕδωρ. ἐπὰν γοῦν αὐλικὸν τοῦ ἡλίου νέφος συσχῇ, σωρεὸς κατὰ ῥανίδα, ἐγγίνεται τὴν ὄψιν κατ' ἐκφυσιν ῥανίδα, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἥλιον ἀνάκλασιν ἴσχειν. δόξαν δ' ἂν ποιεῖν καὶ συνεχεῖς εἶναι τὰς ἐμφάσεις, κἂν ὁπόση ἔχωσι διάστασιν, διὰ τὸ αὐτὸ ἡμῖν ἐπ' ἐκείνης τόπους διάστημα. Ηκιστα που τὶς ἄλωα) Οἱ λαμπτῆρες ἀστέρων ὡς πῦρ εἰσι, καὶ μορμορυγὰς ἴσχυσι καὶ παρέχουσιν, ὡσαῦτως ἡ σελήνη καὶ ὁ ἥλιος, ἀπὸ τοῦ ἀέρος παχύτητος, καὶ αὐτοὶ ἅλωας ἴσχουσιν αὐτῶν ἴσχυσι. δῆλον οὖν ὅτι ἡ μύλαινα ἅλως ὕδατός ἐστι ποιητικὴ καὶ σημαντική. Πολλάκις λιμναῖαι) Οταν γὰρ αἴσθηται ἐσομένη χειμῶνος τὰ ὄρνεα, τὰ φιλυδρώδη τῶν ὑδάτων, ἐπειδὴ μετ' ὀλίγον ἔσται χειμὼν, καὶ μέλλωσιν ἀφίστασθαι τοῦ ὑδάτων· πρὶν οὖν ἐλθεῖν τὰ χειμῶνα, ἀπλανύουσι τὰ ὑδάτων, ὡς μέλλοντα αὐτῶν ἀφίστασθαι, ἢ ἀποχοινίζεσθαι καὶ ἀποχωρίζεσθαι. τὸ δὲ, συνέμβαινε ὑδατῶδες, ἤγουν ἐγκαθεῖσθαι ἐαυτὰς τοῖς ὑδασιν. Η λίμνῃ ᾧδε δηλοῖ) Εαν δὲ ᾧδε λίμνῃ χαλιδόνες σπουδαὶ ὀρμῶσιν ἐν τῇ ἐπιβαθαι, τῇ γαστρὶ τύπτουσι τὸ λιμναῖον ὕδωρ, ὅτι ἔσται χειμών. εἰλυμένον δὲ ὕδωρ, τὸ ἤδη ἐκ τοῦ ἀνέμου συναφθὲν, καὶ ἤδη ἀρξάμενον κινεῖσθαι. Η μᾶλλον δῆλαι γίνεται, ὑδροῖσιν) Ο ὑδρος ἔτος εἴδος ἐστιν ὄρνεως, ὃς τὰς βατράχους σιτεῖται, ὡς ἔχομεν παρὰ Νικάνδρῳ. Διὰ τοῦτο ὑδροῖς ὄνειαρ ἐστι βατράχων γίνεσθαι· αὐτοὺς γὰρ σιτοῦνται. ὁ δὲ λόγος, ἔσται, φησὶ, πικμήρεια χειμῶνος, ὅταν μᾶλλον παρὰ τὴν συνήθειαν κραυγάζωσιν οἱ βάτραχοι, οἵτινές εἰσιν ὕδροις ὄνειαρ. πρὸ αἰγυπλίοις δὲ καὶ τῷ θέρει μεῖζον κραυγάζουσι, προσδοκίᾳ τοῦ νειλάων ὑδάτων, οἷς φιλοῦσι, καὶ ἀφ' ὧν ζῶσι. σημεῖον δὲ χειμῶνος αἱ φωναὶ τῶν βατράχων, ἐπειδὴ προαισθάνονται μὴ ἀπ' αὐτῶν τὸ ὕδατος μιασμαινομένου εἰς ψυχρότητα. χαίρουσι δὲ πάνυ βοᾶν, ἐν ὁμοῦ εἰσι μὴ καὶ φίλυδροι, μᾶλλον δὲ φιλοῦσι τὸ ὁμοῦριον· γλυκύτερον γάρ ἐστι τὸ πηγαῖον. διὸ δύφραντοι αὐτοὺς, καὶ πλέον ζωογονεῖν ποιεῖ, ὡς καὶ τὰ φυτὰ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ὁμβρινοῦ θάλλουσι· γελῶνοι δὲ λέγουσι), οἱ ἀδιάπλαστοι βάτραχοι, τυτθοὶ τὰ γυνήματα τῶν βατράχων· ἀδιάπλαστα γὰρ πλέον) καὶ ἀποδυόμενοι ἐπὶ τὰ ἄρκυα. Η τρύζει) Η ὀλολυγὼν ὄρνεόν ἐστι, κρᾶτα τὰ τρυγόνα, τῇ ἐρήμῳ φιλοῦσι. ἐν ἐρήμοις δέ εἰσιν ὕσαι, καὶ ὑπὸ ψυχροῖς τόποις, ἀνάπλαμβάνεται τοῦ κρύους, καὶ τρύζει τὰ ᾠοτόκια. οἱ δὲ φασιν, ὅτι καὶ ὀλολυγὼν ὁμοίως ἐπὶ τοῖς ὕδασι χαίρουσα, κρώζει ἡμερείᾳ, ζῷον ὕσαι λιμναῖον καὶ φιλόψυχρον. ἔστι οὖν ὑπόμηκες, ἀδιάῤῥηκτον, ὁμοιον γῆς σπέρμα, πολὺ μέντοι ἐχνότερον. Αριστοτέλης δὲ ταῦτα οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ τοῦ ἀῤῥένος βατράχου φωνὴ, σημεῖον εἶναί φησι τοῖς συνουσίας ὀργῶντος ἐπὶ τὴν θήλειαν. Ηπου καὶ λακέρυζα) Υπέκυψεν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆλθε. λέγει δὲ τὴν χερσαίαν κορώνην. εἰσὶ γὰρ καὶ θαλάττιαι καθ' Ομηρον, Ταινύλλωσοί τε κορῶναι. ὁ δὲ νοῦς, ἡ κορώνη ἡ χερσαία ἐν αἰγιαλοῖς φοιτᾷ, καὶ παρὰ τὴν θαλάσσαν ὤφθη, ἀρχομένου χειμῶνος· φιλεῖ γὰρ τοῖς ὑδασιν.

δυσιν. Η που καὶ πεπαμένοι) Καὶ ἡ κόραξ. ᾧ ἡ αὐτῇ ψύλλες εἰσὶ· σφόδρα κνησίζηται τὸ σῶμα ἔχοντες, ζητοῦσι ὑγρὸν οὖσι σφόδρα φιλοῦσαν. ὅταν οὖν ἀρχὴν χειμῶνος ἐπαίσθωνται; ἐν ὑγρᾷ γὰρ αὐτῶν τὸ περιέχον τὸ σῶμα, τότε ἐπινήχονται τοῖς ὕδασι, σφόδρα ἡδόμενοι χαίρουσιν αὐτοῖς· ἄνδρα γὰρ χειμῶνος, ἢ ποσοῦτον ὕδωρ ἢ ποτάμιον ἢ θαλάσσιον αὐτοῖς ὀνίησιν, εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ ὑπάρχει. ὁ δὲ λόγος, πολλάκις καὶ ἐν ποταμῷ ἀπὸ καφαλῆς ἕως ἄκρων τῶν ὀνύχων ἐσάπησιν αὐτὴν, ἕως ὅτε καὶ πῖσσα κήρη. Η πολλὴ τρέφει) Η παλαιὰς ἀὰν ἀναστρέφηται ἐν ποτιμίοις ὕδασιν ἢ θαλασσίοις, παχείας τῇ φωνῇ κρώζουσι. τὸ δὲ τοιαύτην ἀφίενται φωνὴν, δηλοῖ τοῦτο ὅτι πάντες τῷ σώματι ἐν διαθέσεις κρατυνόμενοι, ἐπὶ τοῖς γινομένοις καθ' ἡδονὴν ὕδασιν. Αλλως. Οὗτοι τὰ ὀρνίθων βρέχουσιν ἑαυτοὺς τῷ ὕδατι, ὡς θερμαίνουσιν ὑετούς, ὑπομιμνήσκων) τῆς πόλησις ἀφὰ τὰ μέλλοντα ἀμβρον, καθάπερ καὶ ἀπεργάζεται τῶν ὑπολυπίων ἐν τοῖς ἀφὰ βάσεις τὰ ποτάμια. λιμναίαν μὲν οὖν ὄρνιθες, νῆσσαν, χῆνες, ἐρωδιοί. εὐαλίαν δὲ κάθυμαν γυῆνοι δὲ, οἱ ἀλλοδάπλασοι βάτραχοι. κεκράγασι δὲ οἱ βάτραχοι, χαίροντες τῷ ὑγρῷ. πεῦ δὲ ὀλολυγόνας φασὶν εἶναι ζῶον, λιμναῖον, ἀπλοῦν, ἰχνύν βαπὶ δὲ ἑαυτὴν ἡ κορώνη, ψύχος ζητοῦσα, ἤτοι ψυχοιδίαν τὸν ἔξω ἀέρος, καὶ εἰς τὸ βάθος περιλαμβανόμενος τῆς θερμότητος ζῶις ζώοις, ἢ ἀφὰ τὸν ἔξω θερμότητα· ἐν γὰρ ἐπιπολὺ σφόδρα τὸ ὑετὸν θερμότερον αὐτὸς ἑαυτοῦ ὁ σφόδρα ἀὴρ, συνδιαλυόμενον τῷ πυράδους ἐκ τῆς ψυχρᾶς νεφέλης καὶ εἰς ὕδωρ μεταβαλλόσης, καὶ εἰς τὸ σφόδρα χωροῦντος τόπου. ἡ πολλὰ χαίρει τε καὶ σπαρταῖ, ἐπειδὴ φιλεῖ τὰ ψυχρά, ἀφὰ τὸ φλέγεσθαι ἐστιν ἡ κορώνη φυσικῶς θερμή.

Καὶ βόες ἤδη τοι πάρος ὕδατος ἐσσίοιο,
Οὐρεσιν εἰστηκότες, ἀπ' αἰθέρος ὠσφρήσαντο.
Καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ὀξὺ ὠέα πάντα
Θᾶσσον ἀνιχνεύσαντο· καὶ ἀθρόον ὤφθεν ἴουλοι
Τείχη ἀνέρποντες· καὶ πλαδόμενοι σκώληκες
Κῆνοι, τοὺς καλέουσι μυλαίτης ἔντερα χαίνης.
Καὶ τηθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορες ὀξὲ γόῳντο,
Εὖ ἐφθεγγάσαντο καὶ ἔκρωξάν μάλα φωνῇ,
Οἷόν τε σαλάον φοφέῃ ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ.

Καὶ βόες ἤδη τοι) Οἱ βόες ἠρεμαιοτέρους καὶ διαχαίσκοντας ἔχοντες τοὺς μυκτῆρας, αἰσθητικώτεροι ἐξαιρέτως δὲ οἱ βοῦς ἀφὰ τὸν τῶν μυκ-

μοκλήραν ἀραίωσιν. ὅταν τοίνυν ἀναθυμιάσεων τινῶν ἐκ τῆς αἴρας ἀποκρισις ἀποδοῦνται, ἀφορῶντες ὡς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν, ὁσφραίνονται τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος, πρὶν ὑγιάσαι τὸ ὅμβριον· καὶ δηλοῦσιν ἐκ τῆς ὀσφρήσεως, ὅτι ἔστι χιόνων. διὸ καὶ δύρτεροι οἱ μυκτῆρες γεγόνασι, παχυνομένης τοῦ ἀέρος, καὶ σὺν διμαρῶς ἑλκομένης, ἀλλὰ βιαιότερον· ὅθεν τὸ ἄνωθεν ἕλκυσιν ἀέρος μᾶλλον ἐψυγμένου. ἢ ἐκ τοῦ θέρματος μᾶλλον πεπληρωμένης, καὶ τοῦ θερμοῦ συναποκλειομένου, δεόμενοι πλείονος ἐμψύξεως, τὸν κατεψυγμένον ἕλκουσιν ἀέρα. ἢ οἱ βόες ἐν τῇ ὀσφρήσει ἄνωθεν ἑλκύσαντες τὸν ἀέρα, χειμῶνα σημαίνουσι· πυκνωμένου γὰρ τοῦ ὑπηγείου ἀέρος καὶ θερμοτέρου γινομένου, τὸ λεπτότερον καὶ ψυχρότερον ποιοῦσιν ἀναπνεῖν τε καὶ ἕλκειν ἔξωθεν· τὸ δὲ, ὕδατος ἐνδοιοι, ἤγουν μεσημβρινοῦ καὶ ὑρανίου. ὁ δὲ λόγος, ἐπηλείου καὶ ὑγιεινοῦ ὄμβρου, οἱ βόες ὥσπερον ἀναβλέψαντες εἰς τὸν ὑρανὸν ἐπιστῶνται τὸν ἀέρα, καὶ παραπλήσιοι γίνονται ὀσφραινομένοις. Καὶ κοίλης μύρμηκες) Ἡ γῆ σῶμά ἐστι τρισχῆ διαίρετον. ἐκ ἀναγκαῖον σῶμα αὐτὴν εἶναι, κενεμβάλλει ὑρρῶ τε καὶ θερμῷ. ἔνιοι οὖν τόποι αὐτῆς καπνοὶ ἀφιᾶσιν, ἄλλοι δὲ φρέατα καὶ ὕδατα, καὶ δηλονότι κέκραται τοῖς ὀφειλομένοις. ἐκ σὺν μὲν τῷ θέρει, ἐν βάθει αὐτῆς ἐστιν ἡ ψυχρότης, τὰ δὲ ἄνω θερμά· τῷ δὲ χειμῶνι, ἐξέρπαλιν, ἐκ μὲν βαθέα, σφόδρα θερμά· καὶ ἐκ βάθους γὰρ αὐτῆς ἡ θερμότης χωρεῖ· τὰ δὲ ἄνω ἔψυγται, ὡς ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων· τὰ μὲν γὰρ ἔνδον, τῷ χειμῶνι θερμά ἐστιν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν εὐρεων καὶ ἐκ τῶν σκυβάλων καπνὸν ἀφιέναι (διὰ τοῦτο οἱ αὐχμοὶ καὶ τὰ ἀρύγματα χειμῶνι, ἐπειδὴ ἐν βάθει ἐστὶ θερμὰ,) τῷ δὲ θέρει ψυχρά. οἱ δὲ τοίνυν μύρμηκες, ἐπειδὴ ἐν βάθει τῆς γῆς εἰσι, τῷ δὲ χειμῶνι τὰ ἐν τῷ βάθει πάντα πυρροῦται, τῷ θερμοτητι τῷ ἐκ τοῦ γλίσχρου ὑ φέροντες, χειμῶνος ὄντος ἀνέρχονται, καὶ τὰ ὠὰ αὐτῶν μετάγουσι, καὶ εἰσὶ σημεῖα χειμῶνος. εἶπον δέ τινες τῶν φιλοσόφων, ὅτι ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου κινήσεως τοῦτο συμβαίνει· ὅτε μὲν χειμών ἐστι, ὅτε δὲ θερινώτερος γίνεται, νότος ὤν· τὰ δὲ νότια χθαμαλά, ἐκ τὸ γλίσχρον θερμαίνει· τῷ δὲ θέρει, βορείου ἐστιν· ὅθεν τὰ μὲν ἄνω θερμαίνεται· τὰ δὲ κάτω ἔψυκται. διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ ἀστιζόρμους, οἷμαι τῶν τηλικῶν χειμῶνι θερμὸν ῥεῖν εἶπον, θέρει δὲ ψυχρόν. ἢ οἱ μύρμηκες ἐκ τῶν μυρμηκιῶν διὰ στενοῦ ἔξω φέρουσι τὰ ὠά, ὑχόντες ὑπὸ πηδόν· ἀναπεφύκασι γὰρ τῷ θερμῷ τῷ ψυχρῷ, ἐ τὰ μυρμηκιῶν πυρουμένων, διὸ φάσκοντες, ὅτι ψύχος ἔστι, οἱ μύρμηκες. Ἰσλοι) Ὁ ἶσλος, σκώληξ ἐστὶ πολύπους· μυρίοις γὰρ ποσὶ χρῆται), ἐμφίως τοὺς σκολοπένδρας· οἱ δὲ αὐτοὺς ζωὸς σκολοπένδρας ἰούλους φασί. τὰ δὲ τῆς γῆς ἕντερα οὕτω καλοῦντες, ὡς ὄντων μὴ, ὅτι ὕτω πεφύκασι, καὶ ὕτω φύσεως ἔχουσιν· ὑπέργεις γὰρ ἐοίκασιν, ἐπιμήκεις ὄντες, ἐ ὅτι ὑπὸ βάθει τῆς γῆς εἰσιν ὡς τοῦ ἔντερα, σημεῖον οὖν χειμῶνος καὶ τὰ τῆς γῆς ἕντερα. πάντων δὲ τούτων αἴτιον, ὁ τῆς ἐπὶ τὰ ἔξω κινήσεως τοῦ ὑπερκοσμίου θερμοῦ τελεσιουργός. Καὶ πηδαὶ ὀρνίθες) Τὰς κατοικιδίους ὀρνίθας λέγει· ἐδήλωσε γὰρ εἰπὼν, αἳ ἵνες οὐ τοῦ ἀλέκτορος ἐμβόωντο. ἵνδαι δὲ λέγει), αἱ ἡμεροι καὶ πρόκτιμοι. ἀπαλὸν δὲ τὸ σῶμα ἔχουσι καὶ κατοικίδιοι ὄρνιθες· καὶ ἐπειδὴν ἀέρος ὑγροτέρας ἀπάντωσι, καὶ

καὶ ψύξις ἐμπίπτῃ, δύνῃς ἅμα τὸ σῶμα δήξεώς τινος ἀντιπλαμβάνοντα καὶ ἀιδάνοντα, καὶ συνεχέστερον φθειρίζοντα, τῇ δήξει συνεχόμενα· πιέζόμενα δὲ μᾶλλον τῇ δήξει, καὶ μειζόνως κρώζευσιν. ἔστιν δὲ ὅτε καὶ μιμήσεις τῆς ποιᾶς φωνῆς αὐτῶν, φησιν, ὡς ὅταν ὕδωρ ἐπὶ ὕδατι κατα-σάζον.

Δή ποτε καὶ γλαυκῆς κορώνης, καὶ φῦλα κολοιῶν,
Ὑδατος ἐρχομένοιο Διὸς πάρα σῆμα γένοντο,
Φαινόμενοι ἀγχίγυδα, καὶ ἱρήκεσσιν ὁμοῖον
Φθεγξάμενοι καί που κόρακες δίχα σαλαγμὸς
Φωνῇ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατος ἐρχομένοιο.
Ἢ ποτὲ μὲν κρώξαντε παρείῃ διανύκτιος φωνῇ
Μακρὸν ἐπιῤῥοίζοῦσι γυναξάμενοι πτερὰ πυκνά·
Καὶ νῆσσαι οἰκτροὶ, ὑπωρόφιοί τε κολοιοὶ
Ἐρχόμενοι καὶ γεῖται, πινάσσονται πτερύγεσσιν·
Ἢ ἐπὶ κῦμα διώκει ἐρωδιὸς ὀξὺ λεληκώς·
Τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον πεφυλαγμένῳ ὕδωρ
Γίνεσθω. --

Δή ποτε καὶ γλαυκῆς κορώνης) Ὁμοίως καὶ οἱ κόρακες, καὶ οἱ κολοιοὶ, καὶ ἅ συστροφὴν ἀγέλας φαινόμενοι, τὸ ἐκ Διὸς ἐρχόμενον ὕδατος, οἷον χιόνος ἐσόμενα σημεῖόν εἰσι, ζῷα ἱέρακα ὁμοίως φθεγξάμενοι, δηλονότι ὀξεῖα φωνῇ κραυγάζοντες· τοιαύτη γάρ ἡ τῶν ἱεράκων φωνή.

Ἄλλως. Καὶ κολοιοὶ δὲ, ἔστιν ὅτε καὶ κόρακες ἀγαληδὸν πετόμενοι, καὶ ἱέρακι ὅμοιον φθεγγόμενοι, καὶ μιμούμενοι τὰ ἀπὸ τῶν σαλαγμῶν ψόφον κόρακες, ὑετὸν ποιοῦσιν· ἢ καὶ ἀναβοῶντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καὶ τὰς πτέρυγας πινάσσοντες. καὶ αἱ κατοικίδιοι δὲ νῆσσαι, καὶ οἱ κολοιοὶ πινάσσοντες τὰ πτερὰ, πὸ ὄμβια δηλοῦσι. Δίχα σαλαγμὸς) Καὶ οἱ κόρακες ὕδατος καὶ ὄμβρου γινομένου, ἐμιμήσαντο τῇ φωνῇ τοὺς μεγάλους σαλαγμοὺς, οὕτω, κλαῖγ. δίχα δὲ, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Καὶ Ὁμηρος, Εἰς ἄλα δῖαν. ἢ οὕτως, ἐὰν συγκεχυμμένῳ τῷ φωνῷ ἔχωσιν, ὁμοίαν σαλαγμοῖς ὄμβρου, χειμῶνα σημαίνουσιν. Ἢ ποτὲ καὶ κρώξαντε) Καὶ ποτε πάλιν βαρείᾳ τῇ φωνῇ καὶ συνεχείᾳ τῆς κραυγῆς, ἐσομένου χειμῶνος σημεῖον γίνονται· συλλαβέτω γὰρ αὐτὰς βοῶντας περιστείκουσι φιλεῖ γὰρ τοῖς ὑγροῖς. τὸ δὲ, μακρὸν ἐπιῤῥοίζοῦσιν, ἀντὶ τοῦ μεγάλως

λως ἠχοῦσι ζῶις πλεροῖς, πάντα αὐτῶν τὰ πλερὰ ἀναπταξάμβροι.
Καὶ νῆσσαι οἰκυροὶ) Νῆσσα εἶδός ἐστιν ὄρνεος· ὁ δὲ λόγος, ὅτι αἱ τῶν νησσῶν οἰκυρεῖ, ὅτι οἱ πρὸ τοὺς ὀρόφους ἀναστρεφόμβροι κολοιοὶ καὶ αἱ τῶν οἰκημάτων ἐξοχαὶ, ὑπὲρ τοῦ ζητεῖν σκίπας, ἀναπταίσοντες τὰ πλερὰ, σημεῖά εἰσι χμῶνος. πάντα δὲ τὰ ὄρνεα διαμόμβρα, λυαίσουσι τὰ πλερά. χεῖσα δὲ, ἡ τῶν οἰκημάτων ἐξοχὴ, εἰς ὧν ἐπικαθέζονται, ζητοῦντες σκίπας, ἢ τὰ λεγόμβρα σκόμια. Εὐριπίδης, Ῥῆξας παλαιὰ χεῖσα πτελόνων πόνου. Ἀφλιάσασι δὲ τὰς πλέρυγας, ἀφὲ τῶν τῆς αἴρος ὑγρότητα. Ἢ ἐπὶ κῦμα διώκει) Ἡ ὅταν ἐρωδιὸς μὴ πολλῆς κλαγγῆς ἐπὶ τῶν θαλάσσων ἀτύζηται, τὸ αὐτὸ δηλοῖ. Τῶν τοι μηδὲν) Τούτων πάντων τῶν ἀφηρημβρων τεκμηρίων, μηδέν σοι ἔστω ἀπόβλητον, πρὸς ὃν Διὸς ὕδωρ σκοπουμβρῳ καὶ ἐπιτηρεῖν χειμῶνα ἐσόμβρον.

-- μηδ' εἴ κεν ἐπὶ πλέον ἠὲ πάροιθεν
Δάκνωσιν μῦιαι, καὶ ἐφ' αἵματος ἱμείρωνται·
Ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρωνται τε μύξαι,
Νύκλα τ' σκολίη, μηδ' ἰὼ κατὰ χείματος ὥρη,
Λύχνοιο ἄλλοτε μέν τε φάος τ' κόσμον ὀρώρη,
Ἄλλοτε δ' αἰάζωσιν ἀπὸ φλόγες, ἠύτε κῶφαι
Πομφόλυγες· μηδ' εἴ κεν ἐπαυτόφι μαρμαίρωσιν
Ἀκτῖνες· μηδ' ἰὼ θήρεος μέγα πεπταμβρόιο
Νηναγοὶ ὄρνιθες ἐπασύτερσι φορέωνται.
Μηδὲ σύγ' ἠὼς κύτης ἠὲ τρίποδος πυελοπίτεω
Σπινθῆρες ὅτ' ἔωσι τε πλείονες, λιγαθέσθαι·
Μηδ' τ' ἀποδίλιε ὁπότ' ἄνθρακος αἰθομένοιο
Λάμπηται τε σήματ' ἐοικότα κεν ξείοισιν.
Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τὰ δόκευε τε ἰσκοπέων ὑετῖο.

Μηδ' εἴ κεν ἐπὶ πλέον) Αἱ μῦιαι τοῖς ὑγροῖς σφόδρα χαίρουσι, καὶ ἀεὶ τὰς ὑγρὰς οὐσίας σιτοῦνται· ὅτε γοῦν ὑγρὸν ἀέρα αἰσθάνονται χμῶνος ἐσομένης, καὶ τὸ σῶμα ὑγραίνεται, τότε μᾶλλον καθάπτονται τοῦ αἵματος ὑγραινομένης τῆς τροφῆς. ὁ δὲ λόγος, μηδὲ ἐὰν πλέον τοῦ κτὲς αἱ μῦιαι δάκνωσι, ἐπιθυμοῦσι τοῦ αἵματος τῆς στερκοῦς, μηδενὸς τούτων κατηφοῦς. ἢ ἀφὸ τοῦ αἱ μῦιαι σφοδρότερον

θρότερον διάκνυσαι, πύκνωσιν τῆ
αἴρος δηλοῦσιν, ἐπειδὴ ἀναπλουμέ-
νε τῆ ὑδατος, μᾶλλα καὶ σφοδρότερον
νύσσουσι. ἢ καὶ πλείονος ὑγροῦ δέ-
ονται, διὰ τὴν θερμότητα. ἢ ὅτι
βάθει τῆ ἁλμυροῦ χωρουῦσι, διάκνουσι μᾶλλον διὰ τὴν πύκνωσιν
τοῦ δέρματος, ἵνα ἐφίκωνται τοῦ
αἵματος. ἢ καὶ διὰ αὐτὸ τὸ τῆ
δέρματος πύκνωσιν, πλείονος
δέονται τοῦ πλησίον. ἠραιωμένε γὰρ τῆ
δέρματος, ὁ τῆ ἁδήλων πόρων
ῥᾳδίως ἐκθύσεως εἵνεκε ζ αἵματος.

Η λύχνοιο μύκητες) Τὸ πῦρ ὠμολόγη ξηρᾶς οὐσίας, ὑγρὸς δὲ ὁ ἀήρ.
πολλάκις οὖν ὁ χλιμῶν ἐμπίπλων
τὸ πυελ, ἀποτελεῖ τούτους τοὺς ἀσπι-
δῆρας· δύο γὰρ οὐσίαι ξυνίστανται ἐκ μύ-
λας ἐμπίπλουσαι, τοῦτο ἀποτελοῦσι.
ζ γὰρ πῦρ μὴ φέρον τὸ ὑγρὸν τοῦ
αἴρος τοῦ ἐμπεσόντος, ἀφίησί τινας
ἀσπιδῆρας. ὅπως καὶ ὁ Καλλίμαχος
νοήσας, εἶπεν, Εὖτ' ἂν λύχνε δαιο-
μένε ἀθρόον ἐγγύθεν μύκητες. πρε-
σέχθω δὲ δεῖ, ὁπότων ζ πρὸς ζὰς μύ-
λας τῶν λύχνων μύκητες ἀθροίζων-
ται. συμβαίνει δὲ τοῦτο, διὰ τὸ πάχος τοῦ
αἴρος· καὶ γὰρ κατὰ τὴν χλιαινομένην
ὥραν, ζ περὶ τὴν λύχνε φῶς, πολ-
τε μὲν ὂν πάχει φέρεται, ποτὲ δὲ
πομφόλυξιν ὁμοῖα ἀποδάλλει. ζε-
ραχῶς δὲ αἴρος τοῦτα σημεῖα.
Μηδ' ἐν ὑπὸ χείματος) Μηδὲ ζ-
τό φησι ζ τεκμήριον παραπέμπου,
ὅταν ὂν κοίλῃ χλιμῶνος τὸ ἀπὸ τῶν
λύχνων φῶς, ἐνθ' ὅτε μὲ κατμίως
φαίνηται, ἄλλοτε δὲ πολλῆς ὑγρότη-
τος αἴρος ἐμπιπλούσης, ἀπὸ ζ πυελς
ὡσαῦ τινα πυρώδη ἐπαναδήματα
ὁρμῶ ζ φαίνηται. κυελίως μὲ ἔν
πομφόλυξ ἐστὶν, ἢ ἐπιπεσόντος ὑ-
δατος ὂν ὑποκειμένῳ ὕδατι ἐπανά-
στασις· νῶν δὲ ἐπὶ πυρὸς κατεχρή-
σατο· ὥσαῦ ἔν ὂν πυελ ἢ λύχνῳ
καομένῳ, ἐὰν ὕδωρ ἐπιῤῥάνωμεν,
διήθεις ζ πυρὸς φλογώδεις γίνονται
ἐπαναστάσεις. ζ αὖτον τρόπον ὑγρό-
τητος ἐμπιπτούσης μετὰ πυρὸς ἐλί-
γυε ὕχε, αἱ ζ πυρὸς γίνονται ἀεὶ
τ λύχνου πομφόλυγες, ὅταν ὂν πε-
ριεμπτόμενον λύχνου μύκητες συνι-
ῶνται ἀεὶ χλιμῶνος ὥραν, καὶ ὅταν
αἱ πομφόλυγες, ποτὲ μὲ πεπλησμένως
καὶ κατὰ φύσιν εἰς ὕψος ἀναφέρων-
ται, ποτὲ δὲ πλαγιάζωνται, καὶ λεπτὰ
πομφόλυγες ἀεὶ αὐτὰς γίνωνται,
καὶ ἀσυνδέτους ἀπορρέουσι, μηδὲ τοῦτ
ἔτω σοι ἀπόδεκτον κατὰ κοινοῦ σημ-
είου. Μηδ' εἶκεν ἐπ' αὐτόφι) Η-
γεῖται ἐπ' αὐτὸν τὸν λύχνον, τῆς πα-
χύτητος καὶ ὑγρότητος ἀνισώτους
σφόδρα, δι' ὅλε ὁ λύχνος λάμπειν
ὐ δύνα) ἀλλ' ἀκτῖνας ἀφίησι λεπ-
τὰς καὶ ἐσκορπισμένας. ζ ἔστι ἰδεῖν
πρόῤῥωθεν ζ λύχνε ἀποστάζας, δι-
κύσσας λεπτὰς ἀπ' αὐτοῦ ἀκτῖνας,
διὰ τὸ μὴ δυνατὸν δὲ ὅλε λάμπειν
ὂν ζ ὑποκειμένε ἀέρος· μηδὲ τού-
τε ἕν ζ σημεῖε καὶ αφόρου. Μηδ'
ὑπὸ θέρος) Εἴπομεν ὅτι ἀδιάκριτοί
εἰσιν αἱ ζ ἔξω ὧραι ὂν ταῖς ἄλλαις
χώραις· μὴ καταφρονήσῃς ἕν τού-
τε ζ σημείε, ἐὰν ποτε θέρους ἀνα-
πεπλασμένε ζ πάνυ καθαρὸν ὄντος,
πᾶς νήσας ζὰς ὄρνις ἀλλεπαλλήλας
θαῦμ ἀνερχομένας, μηδὲ παρεμ-
πίπτῃς· χλιμὼν γὰρ ἔσαι. ἢ ἐὰν δύ-
σεις ἔσῃς, ὡς ὂν θερινῷ καυσηρῷ,
αἱ νῆσαι καὶ πλῆθος συνηθροισ-
μέναι φέρων) ἐπ' ἀλλήλας, χλιμῶ-
να ὂν δέχου ἐσόμενον. Μηδὲ σύν'
ἢ χύτρης) Μὴ ἀμελήσῃς δέ φησι,
μηδὲ τῶν ἀεὶ ταῖς χύτραις καὶ
τοῖς πυελοτάτοις τρίποσι συμβαι-
νόντων, ὅταν ἀσυνδέτων πλῆθος ἀεὶ
αὐτὰς ἐλείπητον. Μηδὲ κατὰ ἀσο-
δίαν) Ομοίως δὲ καὶ ὂν τῇ ἀσο-
δίᾳ ὑπὸ τοῖς διασύρουσι ἀνθρακιαν, ἐὰν
ἀπόῤῥοιαι γίνων) κέλχροις ὁμοίαι,
ὁμοῦσι δεῖ ἀεσδοκᾶν καὶ χλιμῶνα.

τὸ

ϐδὲ τοιῶδον συμβαίνῃ ἀϕὶ τῶν πολλῶν ϗ ἀέρος αἰωγμόν. ἐὰν δὲ καμομένων ἀνθράκων ἐπὶ τῇ ἀποδιῷ, οἱονεὶ κέγχραις ὄμοιοι ἀστυφῆρες ὁρῶνται, ὄμβρους σκληχυ. ἀποδιὰν δὲ λέγῳ, αὐτῶν τῶν ἐχαράνων τῶν ἐσίων.

Εἰ γέμῳ ἠερόεσσα πάρεξ ὄρεος μεγάλοιο
Πυθμένα τείνῃ νεφέλη, ἄκραι δὲ κολῶναι
Φαίνωνται καθαραί, μάλα κεν τόθ' ὑπβύδιος εἴης.
Εὐδίος κ' εἴης, χαί, ὅτε πλατέος ϖερὶ πόντου
Φαίνῃ ϑαμαλὴ νεφέλη, μηδ' ὑψόθι κύρῃ.
Αλλ' αὐτῷ ϖλαταμῶνι ϖροσϐαθλίβῃ ὁμοίη.

Εἰ γέμῳ ἠερόεσσα) Ηγουν λεπτομερής· ἐὰν δὲν τοιαύτη νεφέλη τὰς ὑπωρείας παρεκτείνηται, αἱ δὲ ἀκρώρειαι καθαραὶ φαίνωνται, εὐδίαν ἴδοι χινομένων· ὁμοίως δὲ κ' ἐὰν ἐν τῇ ϑαλάσσῃ ὁμοία ϖλαταμῶνι ἐπικάθηται νεφέλη, λεία κ' λάδικὴ, κ' αὐτὸς ὑμετωρίζῃ, εὐδίαν ϖροσδόκα· αἱ γὰρ τοιαῦται, ϗ τῶν λεπτομερεῶν εὐδίαν μᾶλλον κ' συσολιῶ τὸν ἀέρος ἐμφαίνουσι. τὸ δὲ πάρεξ, ἡ μὴ ϖαρὰ τῶν ἐγγύτητα σημαίνῃ· ἡ δὲ ἐξ, τῶν ὀλίγην ἀπὸ τοῦ ὄρους ἀποχώ. πυθμένα δὲ, τῶν ὑπώρεων λέγῳ· πυθμένες γὰρ ὀρῶν καλοῦνται αὐτῶν αἱ ὑπώρειαι. μεταβεβηκὼς οὖν ἐπὶ τὰ τῆς εὐδίας σημεῖα, φησὶν ὅπ ἐὰν ἀχλυώδης νεφέλη παρὰ τὰ πυθμένα, κ' τῶν πλάδα τοῦ μεγάλου ὄρους τείνηται κ' φέρηται, τὰ δὲ ἐν ὕψει ϗ ὄρους καθαρόν ϗ νεφῶν φαίνηται, σφόδρα εὐδίου ἂν εἴη τὸ κατάσημον τοῦ ἀέρος. ἢ ἐὰν αἱ νεφέλαι ϗ ἔχωσι τὸ ὁρῶν τὰ ϖαρὰ τοῖς πυθμέσι σκοπῶσιν, αἱ δὲ ἀκρώρειαι καθαραὶ ϑεωρῶνται, εὐδίαν δεῖ ϖροσδοκᾶν. ἀστύπτως κ' ὅταν ϖαρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς νέφ, οἷα ἀϊγιβαθὴς κ' ἐπιμήκης πίτυρα ϑεωρῆται, εὐδίαν σημαίνει. ἢ ἐὰν ἐπὶ τὸ πόντου χθαμαλὴ νεφέλη φέρηται, ἀνέμων μὴ ἀναῤῥιπιζόντων αὐτῶ, ἐν τεπεινώσῃ οὖσιν, ἀεδὸν κ' πλησίον τοῦ ὕδατος, εὐδίαν σημαίνει. πλαταμὼν δέ ἐστι πίτυρα, ὁλίγον ἐξέχουσα τῆς ϑαλάσσης, λεία τις ὑπὸ ϗ ὁμαλὴ ϗ πλατεῖα. Απολλώνιος, Εἰ μάτι εἴσαρ λεῖα ἐπὶ πλαταμῶνι, ϗ ἐκ ἀπέβαλε ϑάλασσα κύμασι, χειμερίη δὲ πάλαι ἀπέκλυζεν ἀλμή. ὁ δὲ λόγος, εὐδίου ἂν εἴη ϗ καταίσημος τῶν ἀνέμων τότε, ὅταν ἐπὶ τὸ πόντου φαίνῃ νεφέλη, κ' μὴ ἐν ὕψει ὑπάρχῃ, ἀλλ' αὐτῷ πλησίον τοῦ πόντου ϖαρατθλίβῃ, ὡς πλαταμῶσιν ὁμοίως· καὶ γὰρ κ' αὐτὴ ἡ νεφέλη ὁμοίως ὀλίγον ϖροϊενδυκῦα τῆς ϑαλάσσης ὑπάρχῃ, καθάπερ ὁ πλαταμών· ἔστι γὰρ πλαταμὼν, ὡς ἔφην, ἡ ὀλίγον ὑπερκύπτουσα τῆς ϑαλάσσης ὁμαλὴ πίτυρα κ' ὑφαλος.

Σκέψεο

Σκέπτεο δ', εὖ δ' ἴσθι μὴ ἐὼν ἐπὶ χείματι μᾶλλον·
Εἰς δὲ γαλιωνίην χθιζὸν ὁδὸν οὐ γὰρ ἔτ' ἦεν,
Ἐς φάτνην ὁρόων, τὴν καρκίνος ἀμφιβέβηκε
Πρῶτα καθαιρομένοιο πάσης ὑπέρθεν ὁμίχλης.
Κείνη γὰρ φθινοπῶρον καθαίρεται ἐν χθονί,
Καὶ φλόγες ἠσύχιαι λύχνων, καὶ νυκτερὶς γλαυκὴ
Ἡσυχον ἀείδουσα, μυρμηκιὸν χθαμαλοῦσα
Γινέσθω τοι σῆμα, καὶ ἥσυχα ποικίλλουσα,
Ὡρὴ ἐπιστείχει κρώζει πολύφωνος κορώνη,
Καὶ κόρακες μουνοῦσι μὴ, ἐρημαῖοι βοόωντες
Διατρύζουσι. αὐτὰρ ἔπειτα μεταθρέσαι κεκλήγοντες
Πλείστερσι δ' ἀγλῃηδὸν ἐπὶ κοίτοιο μέδονται,
Φωνῆς ἔμπλεοι, χαίρει κέ τις ὠΐσσοιτο,
Οἷα τὰ μὴ, βοόωσι, λιγαινομένοισιν ὁμοῖα.
Πολλάκι δενδρείοιο θοῇ φλοιὸν ἄλλοτ' ἐπ' αὐτὸν
Ἠχί τε κείουσιν καὶ ὑπὸ ζόφοι ἀπερύουσι.

Σκέπτεο) Εὐδίας μὲν ἔσης, σημεῖον λάμβανε χθονὸς χθονὸς δὲ ὄντος, σημεῖα ζήτει γαλιώσης· μάλιστα δὲ πάντων σκόπει τὴν φάτνην καὶ ζήτει· καθαιρομένης γὰρ τῆς ἀχλύος, μεταβολὴν τὴν ἐν χθονὸς εἰς εὐδίαν ὑποδηλοῖ· περισκόπει οὖν τὰ πεπυκνίλεα τῶν χειμώνος, ὅταν ἐν εὐδίᾳ ᾖ· ἀπὸ δὲ χειμῶνος λήξαντος, ἐπὶ τῆς γαλιώσης· σφόδρα δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀφορᾶν πρὸς τὴν φάτνην, ἵνα ὁ καρκῖνος πρὸς κύκλοις πρέπει. πρὸς σκόπει δὲ αὐτὴν πρῶτα καθαιρομένου, ἤγουν ἤδη ἀρχομένην καθαίρεσθαι, πάσης ὁμίχλης ὑπέρθεν γινομένης, ἐκτὸς αὐτῆς. Κείνη γὰρ φθίνοντι) Ἐκείνη γάρ ἡ φάτνη φθίνοντος χειμῶνος καθαίρεται. ἐ δῆλον ὅτι σφόδρα ἀκριβὲς τὸ σημεῖόν ἐστιν εὐδίας· ἡ γὰρ φάτνη σφόδρα ἐστὶν ἀμαυρὰ καὶ δυσκατάληπτος, καὶ ὑπὸ ὀλίγης δυσκρασίας ἀέρος ἀφανιζομένη. ὅτε δὲ φαίνεται καθαρά, δηλονότι ὑσὶ ἡ τυχοῦσα ὑπάρχει δυσκρασία, ἀλλὰ πάντα καθαρὸς ἐστιν ὁ ἀήρ. τὸ δὲ, πάσης ὑπέρθεν ὁμίχλης, ἀντὶ τοῦ πάσης ὁμίχλης φησίν· ἡ γὰρ τῶν ἀέρων

μὴ δυςκρασίαι πολὺ τῶ ἠρινοῦ κωφότερον· ἀλλὰ πάσης ὁμίχλης κωφότερον καὶ σάλπιγγος γινομένης τῶ κεφαλῆ καὶ τῶ φάτνης. Καὶ φλόγας ἡσύχας) Προειπομεν τίνα συμβαίνει τῶ λύχνῳ ἐν τῶ χειμῶνι. ἡσυχα οὖν φαίνων, δηλοῖ εὐδίαν. ὁ δὲ νοῦς, καὶ ὅσοι τῶν λύχναν φλόγας ἡσυχίους, τουτέστι μὴ ἀστιγήρους πέμπους ὕδατος, μηδὲ κλυπούσας, σημεῖον εὐδίας ἴσθι, καὶ ὅσοι νυκτερινὰς γλαῦκας ἀπερρήχους βοώσας· (ἐν γὰρ τῶ χειμῶνι ἀθρόαι μᾶλλον τῶ κρύους, ἴσθι τὰς ἂν κραυγαζούσας ἀθρόως·) καὶ ὅσοις κορώνας δὲ ἠρέμα καὶ ποικίλην τῆ φωνῆ χεομένας· αὖτε γὰρ φλόγας ἐπ' ἐδένδρου θεασόμεναι, κατὰ τὸ ἴδιον φέρονται θεσμὸν, τὰ τε ὄρνια ἀπαλλοιοῦται ὑφ' ἡδονῆς τῶτο πάσχει. τὸ δὲ, ἥσυχα ποικίλλουσα, τουτέστι ποικίλλουσα τῶ φωνῶ αὐτῆς εἰς διαφορὰς φωνῶν, καὶ πολύφωνα κράζουσα. ἀθεέστερον δὲ, ὅτι καὶ οἱ κόρακες καὶ αἱ κορῶναι, ἀρχομένης χειμῶνος διφραινόμενοι φαίνονται. λοιπὸν δὲ ἀθεώντες καὶ ἐπίπτοντες τοῦ κρύους ἔχοντος, ἀκέπι χαίρουσιν, ἀλλ' ἀρχομένῳ ἦρος πάλιν ἐφάνησαν ἡδόμενοι. ὅσις γὰρ τὰ κορακῶν ὑπερβολὰς ἐ φέρουσι. φασὶ δὲ ὅταν ἡ κορώνη τῆ φωνῆ ποικίλη ἐ ἥσυχα κράζη καὶ μὴ τραχέα, δηλοῖ ὑφ' ἡδονῆς εὐδίαν. Καὶ κόρακες μεθύνοι) Τῶ αἰτίαν αὐτὸς εἶπε· χαιρόντων γὰρ αἱ τοιαῦται φωναὶ, καὶ αἱ κινήσεις συλλειρησπάντων τῆ καθαρότητι τοῦ ἀέρος. ἀθεῶτον δὲ ἰδίᾳ βοῶσιν, ἀλλήλοις ἀθεσημαίνοντες· εἶτα πιστεύσαντες ἅμα ἐ γεγηθότες διίπτανται). ὁ δὲ νῦς, ἐ οἱ κόρακες ἐπεικῶς φθεγξόμενοι, καὶ ἐπαναδιπλῶντες τῶ φωνῶ, ἔπειτα λαμπροτέρᾳ τῆ φωνῆ χεόμενοι, καὶ ἀθεὶ τῶ τοῦ ὕπνου ὥραν συνουσιαζόμενοι, καὶ μᾶ γεγωτέρας φωνῆς ἐπὶ τῶ ἀναπαυσιν χωρεμῶντες, πλεονασμοῖσι ἡδομένοις ἐπὶ τοῦ εὐδίαν καὶ πεφήμωτι, καὶ ἐν τῆ ἐρημόσῃ τῆ φωνῆ περπόμενοι· ἐν δὲ τῶ ὀρθρινῶ κλάδῳ, πολλοὶ μὲ ἐπὶ τοῦ φλοιῶ τ' δένδρων, πολλοὶ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀκρέμοσι παρήκοντες ἐ πλεροὶ, καὶ ἥσυχα ἀφιτελοῦντες, εὐδίαν σημαίνουσι. τὸ δὲ, πλειότεροι σ' ἀγαλλόδον, ἤγουν πλειοτέρας φωνῆς ἐχόμενοι, τουτέστιν ἐμπλεοι γινόμενοι, ἀγαλλόδον ὄντες, ἐπειδὰν τῶ κοίτου φρονήσθε ποιήσωσι. ἐ δὲ, χαίρειν κέ τις ὠίοιτο, ὡς ἐκ τῶ φθέγμασις δηλαδὴ, χαίρειν ἂν τις ὑπολάβοι αὐτὰς, ὅπως κρώζουσιν ἥσυχα καὶ ἀνειμένα· τῶ γὰρ ἐσι τὸ, λιγυμενόμενοισιν ὁμοῖα. τὸ δὲ, πολλαὶ δενδρέοιο, ἀντὶ τοῦ πολλοὶ, καὶ ὅταν ἐν τῶ δένδρῳ, εἰς ὃ αὐλίζον), ἀθεὶ τ' φλοιῶ, καὶ τ' σέλεχον καθεσθέντες, κρώζωσι, καὶ μέλη ἄλλα λέγωσιν, εὐδίαν σημειούμενοι. τὸ δὲ, ἦχί τε κείωσι, ἤγουν ἐν ᾧ αὐλίζονται, ἐ καθίζοντες· ἐὰν γὰρ ἀπ' αὐτῶ αἰρόμενοι καὶ πεζοδρόμοντες, πάλιν ἐπ' αὐτὸ ὑποστραφῶσιν, εὐδιεινὸν τὸ ἀθεὶ τ' ἀέρος κατάστημα γίνωσκε· χαιρόντων γὰρ αἱ τοιαῦται φωναὶ, καὶ κινήσεις συλλειροσπάντων τῆ καθαρότητι τοῦ ἀέρος. δηλῶσαι οὖν βελόμενος· τὸ δένδρον, ἔφη, ὅπου τε κείωσι. πῆς οὖν τὸ, ἦχί τε κείουσιν, εἰς δύο μέρη μὴ διαιροῦντες, ἐ τε κείωσι ῥῆμα φασι λάθ τῶ τεκεῖν, ἵν' ᾖ, ὅπερ γίνωσι· κρεῖττον δὲ λέγειν ἦχί τε κείουσιν, ἤγουν ὅπερ κοιμῶνται, λάθ τῶ κεῖν, τῶ τε σωδέσμῳ ὄντος, ἵν' ᾖ, ὅπερ καὶ τὴν κοίτην ἔχωσι, καὶ ὅπερ αὐλίζονται, καὶ τῆς πήσεως παύονται· τὸ γὰρ ἀπλεύον), οἱονεὶ ἐ πλεροὶ χαλῶσιν, ἢ διασείωσι τὰς πλέυρας ὑποστήσαντες· διακινοῦσι γὰρ τὰς πλέυρας ὅτι ὑφ' ἡδονῆς τῶ κοίτου καταλαβόν-

τες, ἢ τῷ ὀπὶ τῷ ἀέρι ἐκμοίδα διαπαίοντες. καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ, ὑφ' ἡδονῆς σκιλδυομένη κραδίη. ὃ δὲ ὑπάτιζοποι, ἀντὶ τῷ τρακίντες ἀπὸ τῷ νομῷ πάλιν ὡς ἐπὶ τὴν κρίθιν.

τὸν δὲ πῦ ἀπιερύονται, ὡσθέθηκε τὸ α'. Ἀφὼ τὸ μέτρον· πιερύσται γάρ ἐστι καὶ πτερύειν. ἐτυμολογεῖται δὲ, οἱονεὶ πτεροστίειν.

(λιώης

Καὶ δ' ἄν που γέραιοι, μαλακῆς ὑπὸ ποιθὶ γα-
Ἀσφαλέως τεμύσαιεν ἕνα δρόμον ἤλιθα πᾶσαν·
Οὐδὲ παλιρρόθιοί κεν ὑπαύλιοι φορέοιντο.
Ἦμος δ' ἠὼ πρωθὲν καθαρὴν φάος ἀμβλώσῃ,
Οὐδέ ποθεν νεφέλαι πεπιεσμέναι ἀντιόωσιν,
Οὐδέ ποθεν ζόφος ἄλλος ὑποτρέχῃ, οὐδὲ σελήνη·
Ἀλλὰ πάγ' ὀξυόεσσαι αὔτως ἀμβλυαὶ φέρωνται,
Μηκέτι τοι τόδε σῆμα γαληναίης ἐπικείσθω.
Ἀλλ' ἐπὶ χεῖμα δόκευε καὶ ὑστεπόρτε, ταὶ μὲ ἐῶσιν
Αὐτῇ ἐν χώρῃ νεφέλαι· ταὶ δ' ἄλλαι ἐπ' αὐταῖς,
Ταὶ μὲ ἀμειβόμεναι, ταὶ δ' ὀξύοπιθεν φορέονται·
Καὶ χιόνες κλαγηδὸν ἐπειγόμεναι δρωμοῖο.

ἀστερόθεν

Καὶ δ' ἄν που γέραιοι) Καὶ γέραιοι σεσωφρονισμένοι, ὅταν μακρὰν πῆσιν ἀνύσωσι, ἐὰν μὴ εἰς ὀπίσω ἐπιστραφῶσιν, ὀδὸν ἀσφαλῶς ποιοῦνται· πολλῶν γὰρ ἡμερῶν ὁδὸν ὑπομένουσι, διαφορητὴν εἰς ὕψος, καὶ ἐπιβαρροῦσι τῷ ἀφισήμασιν τῆς πλήσεως· αἱ γὰρ γέραιοι πρὸς τὰ κατὰ πολὺ ὑπερβολὰς ὑ φέρουσιν, ἀλλὰ χθαμαλῶς μὴ ἀπὸ θράσους, ὡς ἐπὶ τὰ νοτιώτερα φεύγουσι, καὶ εἰς τὴν Αἰγυπτον ἀφικνοῦνται. πάλιν δὲ, ὅτε χθαμαλὰ, τὰ αὐτὰ ἀνύουσι δρόμον. καὶ ἐὰν πτερυγίων αὐτῶν πνεύματα ποιητικὰ ἐμπίσῃ χθαμαλὰ, ἐκεῖνα αἱ πᾶσαι τὰ αὐτὰ ἀνύουσι δρόμον, ἀλλὰ φεύγουσιν τὰ πνεύματα ἐξ ὑποφοβῆς, ἀβούλως ποιοῦσαι τὰς πλήσεις μὴ κλαγγῆς καὶ ψόφου, δεδοικυῖαι τὰ χθαμαλά. βοῶσι δὲ πάλιν ὡς ἡδόμεναι, ὅταν εἰς τὰ θερμὰ τὰ τόπων ἐν χθαμαλοῖς γίνωνται· φησὶ γὰρ καὶ ὅτε τὰ αὐτὰ ἀνύουσι δρόμον, δύδειαν δηλοῦσιν· ἐπάγει γὰρ, Οὐδὲ παλιρρόθιοί κεν ὑπαύλιοι φορέοιντο. καὶ Ὁμηρος, Κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων. καὶ Ἡσίοδος, Φράζεο δ' αὖ τε ἐὰν γεράνων φωνῆς ἐπακούσῃς, Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσιος κεκληγυίης, Ἥτ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην

Δει-

Δεικνύ ὀμβρεινος. ἐν δύδίᾳ ἔν ταῖς παλιῤῥόθοις ἐ ἀτάκτως φέρεται, ἀλλὰ λεῖόν τινα καὶ τὸν αὐτὸν ἀπὸ πλοῦσι δρόμον· ἢ ὅτι, πνεύματος μὲ σκληροῦ ὄντος, ἀφ' ὑδάτων πύκνωσιν τῆς ἀέρος, παλινδρομοῦσιν αἱ γέρανοι· ἐν δὲ ἀκύμονι καὶ κεχυμένῳ καὶ λείῳ ἐ ἀπλαίσῳ, δύδρομοῦσιν. Ἡμῶν δ' ἀστερόεν) Μεταβέβηκε πάλιν ἐπὶ τὰ τοῦ χειμῶνος σημεῖα, καί φησιν, ὅταν ἴδῃς ἐν καθαρῷ ἀέρι ἀφιδίως ἀμβολιναμβόους ἀστέρας, μήτε νέφους, μήτε ἄλλης ὑλης ἀχλύος ἐπισκιαζούσης, μήτε σελήνης ἐπισφοδρούσης, χειμῶνα προσδόκα. δηλοῖ δὲ, ὅτι ἡμῖν ἀνεπιπάθητος ὁ αἰὴρ παχυμερὴς γινόμενος, τῆς πυρὸς. γίνεται δὲ τοῦτο, αὐχμοῦ ἐπισφοδρουῶντος ἐν τοῖς ἄφροις, ἐ τὸ λαμπρὸν αὐτῶν ἀμβολιόντος. τὸ οὖν, ἐὰν σελήνη, προσέχειν, ἐπειδὴ ἡ σελήνη σκέπει τὴν ἰδίαν φωτὶ ἐ ἀμαυροῖ τοὺς ἀστέρας. εἰ οὖν ἄνδυ τούτων ἐξαίφνης σκοτεινὰ ἐ ἄστρα γλόη), χειμὼν ἔσαι. Καὶ ὁπόταν, τὴν μὲ ἑῶσιν) Ὡσαύτως καὶ ὅταν τῶν νεφελῶν αἱ μὲ ὑψηλότεραι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένωσιν ἀκίνητοι· αἱ δὲ ὑπ' αὐτῶν ὑποῤῥιπίζωνται· αἱ μὲ προηγούμεναι· αἱ δὲ καταλαμβάνουσαι· ὡσαύτως χειμῶνος σημεῖον, ὅταν ἔν τινι τόπῳ τῶν νεφελῶν, αἱ μὲ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένωσιν ἀκίνητοι, ἄλλαι δὲ ἀπ' αὐτῆς ἐκείνης τὰ χώρας καὶ τοῦ τόπου ἐκείνου ἐξέλθωσιν, αἱ μὲ ἐκ ἰσταμένας παραπέμπουσαι, ἄλλαι δ' ὄπισθεν ἐρχόμεναι. Καὶ χλῶες) Τὰς χήνας, καὶ τὰ λοιπὰ ἑφεξῆς, ἃ καταλέγει ὄρνεα, ἐκφοβοῦς ἐ μὴ πολλῆς κινούμενα κραυγῆς, σύμβολά φησι γίνεσθαι χειμῶνος· τῆς δὲ τοῦ ἀέρος ἀκρασίας αἰσθανόμενα, ἃ φυλάττουσι τὴν ἐκτέραν δύησμίαν. ἐ δὲ ἐπειγόμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐξίασιν εἰς νομὸν, μὴ φωνῆς πλείονος ἐδ' εἰωθότος βοσκόμενοι, ἀφ' ὧν μηκέτι δυνάσθαι δύκρατῶς ἐξελθεῖν ἐ βοσκηθῆναι ἐκ τοῦ χειμῶνος τὸ γλισχρόν.

Χειμῶνος μέγα σῆμα καὶ ἐντεταμένη κορώνη
Νύκτερον ἀείδουσα, καὶ ὀψὲ βοῶντε κολοιοί,
Καὶ ποτὶ νηὸν ἀπίζων, καὶ ὄρεα κοῖλα
Ἐκ πελάγους φεύγοντα, καὶ ὀρχίλος, ἠδὲ καὶ ἐλάται
Δυσὶν ἐς κοίλας ὀχέας, καὶ φῦλα κολοιῶν
Ἐκ νομοῦ ἐρχόμενα τ' ἀφέεσθαι, ὅτε ὄψιον αὐλιν.
Οὐδὲ δὴ ὄπτεσθαι μεγάλου χειμῶνος ἔοντος
Πρόσθεν ποιήσαντο νομοὶ κηρίο μέλισσαι.
Ἀλλ' αὐτῶ μέλιτός τε καὶ ἔργων εἰλίσσονται
Οὐδ' ὑφος γεράνων μακρὰ στίχες αὐτὰ κέλευθα

Τείνου-

Τείνοι) τροφάδες ἢ παλιμπετὲς ἀπονέοιο).
Μηδ' ὅτε νιφετμὴ σταφύλια λεπτὰ φέρῃ),
Καὶ φλόγες αἰθύσσωσι μεταμνομένοιο λύχνοιο,
Ἢ πυρ αὔῃ) ἀσσοδίῃ, καὶ ὑπόδια λύχνα,
Πιτεύῃ χλιμῶνι.

Καὶ ἐννεάζηρος κορώνη) Ἐννέα γὰρ ἔτη ζῇ ἡ κορώνη. ἢ τὸ συνέα, ἀντὶ δὲ πολλὰ ποιητικῶς λεπτέον. ἤτοι ἡ πελώτερος κορώνη, ὀξέα κρώζουσα νυκτός, χλιμῶνός ἐστι δηλωτική. Καὶ ὀψὲ βοῶντε) Καὶ ἀντὶ τοῦ πλησίαιτέραν βοῶντες οἱ κηλοιοί, σημεῖόν εἰσι χλιμῶνος, ὅταν δηλαδὴ ἐπιτελέζωντος τοῦ κρυμοῦ κρίτης χρήζωσι βοῆσι γὰρ χαίρει τὰ αὐτῶν κρίτης· ὡς γὰρ ἐπόμβρου, ἀπὸ δὲ χλιμῶνος ἐρχόντος αὐτῷ. τῷ δὲ βοῶντε, δυϊκῷ ἀριθμῷ ἐχρήσατο ἀντὶ πληθυντικοῦ· τοῦτο γὰρ ἔθος αὐτῷ, ὁ καὶ Ὅμηρος οἶδε. Καὶ ποίνος) Εἶδος ὀρνέου καὶ ὁ ποίνος. τὸ δὲ, ἠδὲ ἀποίζων, ἤγουν ὁ ποίνος ὑπὸ ἄρδρον φθεγγόμενος. (Ὀρνεα πάντα) Καὶ πάντα τὰ ὀρνεα, φησὶν, ἀπὸ δύοντα τὸ πέλαγος ἀπὸ τὴν ψύξιν, σημεῖόν εἰσι χειμώνος. Καὶ ὀρχίλος, ἢ καὶ ἐλαιδός) Καὶ τούτων εἴδη εἰσὶν ὀρνέων. δῆλον δὲ ὅτι εἰς φωλεὸς καταδυόμενα, τὰ ἐπιόντα ἀποδεικνύουσι καὶ ἀποσημαίνουσι χλιμῶνα. Καὶ φῦλα κηλοιῶν) Καὶ τὰ συγήμαζα τῶν κηλοιῶν ἀπὸ τὴν ἑσπέραν ἐπὶ κοίτην ἐρχόμενα ἀπὸ τῆς ἀντιγῆς καταινομῆς, χλιμῶνα δηλοῦσι. πρωΐφρονα δὲ, τῆς γῆς· ἐπιφανῆ ζῴοις ἀρόμενος βόσκουσι), ζῴ ἀποσκιδνάμενα ἢ σκιπίζοντα τὰ κορπῶν διεσπόμενοι. ἐπὶ ὄψιον δὲ αὖλιν, τὴν ἑσπερινὴν κοίτην. Οὐδ' ἂν ἐπιξηναι) Ἤγουν αἱ κορυσσικῶν μέλισσαι. ὁ δὲ νῦς, μεγάλως χειμῶνος ἰόντος, οὐδὲ αἱ ξυλαι μέλισσαι ἐπὶ τὸ ἀφόπω, ἤγουν σκέπας τὰ σιμβλων τὴν κοζωνεμὴν ποιοῦνται, ἀλλ' αὐτῶ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐλίσσονται καὶ ἀναστρέφουσι). ἢ ἐλίσσεται τὰ μέλιτος καὶ τὰ ἔργων φροντίσματα. οἱ δὲ, ἔργων, τὰ γεωργικῶν ἀνθῶν· ἐν γὰρ τοῖς ἀγροῖς καὶ μόνον αὐτῶν εἰσιν αἱ ὁδοί. ἐξιοῦσαι δὲ τὰ σιμβλων, δύθεως ἔρχονται ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς, καὶ πολησίον βοσκονται, μηκοτε ἄφνω ἐπιλάβηται χειμών, ἵνα ἔγγὺς ὦσι τὰ σιμβλων. ἢ ὅτι αἱ μέλιτται ἐγγὺς τὰ κυψελῶν ἀναστρεφόμεναι, καὶ μὴ πόρρω τὴν νομὴν ποιοῦσαι· (δυσριγώτατοι γάρ.) χλιμῶνα προσδηλοῦσι καὶ προφαίνουσιν ἐσόμβον. Οὐδ' ὑψὲ γεράνων) Καὶ τοῦτο δὲ σημεῖα χειμῶνος· γέρανοι μὴ εὐδυπορεῖσαι ἐπαλάμβαι, ἀεράχια νιφετμίας μεζακινήμβαι, φλὸξ ἀπὸ λύχνε μὴ καθαρᾶ, ὑπόλις ἀπτόμβον πῦρ· πῆξις δὲ πέφρεδος, νιφετοῦ σημεῖον· ὑπὸ τοῦ περὶ τὰς μύξας τὰ λύχνων κέγχροις ὁμοια φαινόμβα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο μιφετοῦ σημεῖον. χαλαίζης δὲ, ἀλαπύρου ἄνθρακος τὸ μέσον νεφελώδες· φασὶν ὑπὸ τοῦ γεράνους, ὄμβρων μελλόντων καταφέρεσθαι, ὑπὸ μετεώρους αἴρεσθαι, ἀλλὰ ὑπὸ δύθειας ἐμποδίζεσθαι πλήσεος· αὐτὴ γὰρ ἡ γέρανος δυσπαθὴς ἔχει τὸ σῶμα, ὑπὸ τοῦ τοῖς ὥραις ὑπερβολὰς ἀντέχειν ὑπὸ δύνασθαι). ὁ δὲ νῦς, αἱ δὲ τὰ γεράνων μακραὶ πτέρυγες τοῖς αὐτοῖς ὁδοὺς τείνουσι ὑπὸ· (τοῦτο γὰρ ἦν δύ-

δίας

διας σύμβολον.) ἀλλὰ διαπεραφθείσης τὸ ὑγρὸν πνεῦμα, καὶ ἐξ ὑποστροφῆς πορευόμενον, τὸ αὐτὸ σημεῖον εἰσι. καὶ γέροντοι οὐ μὴ διαγεόμενα εἰς ὕλην, μηδὲ ἐπὶ δύθειας ποιούμενα τὴν πῆξιν, ἀλλ' ὑποτρίφουσιν εἰς τοὺς τόπους, ὅθεν ἐκινήθησαν, τὸ αὐτὸ σημεῖόν εἰσι. Μηδὲ ὅτε νιφετώδη.) Καὶ ὅταν τὰ ἀερόχυτα νιφετώδους ὄντος τὸν ἀέρα πλάζωνται· ὡσαύτως καὶ ὅταν ἀμαυρὸν ᾖ τὸ φῶς τοὺς λύχνους φέγγον, καὶ μὴ εἰς ὕλην ἀνάπτηται, ἀλλὰ διατρέφῃ), ὅμοιον γινόμενον τοῖς ἐπὶ τῶν θερμοτέρων αἰτμῶν πηγνυμένοις λύχνοις, τὸ αὐτὸ σημεῖον. Ὅτε τὸ πῦρ ὑπὸ τῆς ἀποδιᾶς ἀφανιζόμενον, καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ σημεῖα γίνεται ἐπὶ τῆς χειμερινῆς καταστάσεως. Ἄλως. Ἡ ἀερόχυτη λεπτή ἐστι καὶ ἰσχνὴ, καὶ σὺν μετεώρῳ ἐστὶ καὶ ἔπι ἡμῖν ἀνεπιφθήτῳ ὄντι τῷ πνεύματι, αὕτη καὶ σὺν βραχείας κινήσεως φέρεται καὶ κινεῖται. ὁ δὲ λόγος, σὺν νιφετώδει δὲ, ὅτι ἡ ἀερόχυτη κινεῖται, μὴ καταφθάνει τῷ σημείῳ· εἰ γὰρ καὶ αὐτὴ νιφετώδης ἐστὶν, ἀλλ' οὖν γε σωθηλοῖ τὸ ἐσόμενον χειμῶνα. Καὶ φλόγες αἰθύσσωσι) Λύχνων φλόγες ἠρέμα διαφερόμεναι, πῦρ τε μόγις ἀναπτόμενον, καὶ τὰ λύχνια φῶτα, χειμῶνος σημεῖον· συμπίπτει γὰρ τοῖς ὑποκειμένοις ὑπὸ τῆς αἴρης. Ἡ πῦρ αὖθις) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, μηδὲ ὅτε πίστευε τὸ χειμῶνι, ὅταν πῦρ ἐφάπληται μὴ καπνοπαθείας ὑφορᾶται, καὶ τὰ ὑπαίθρια λύχνια· δῆλον γὰρ ὅτι πολλοῦ ὄντος τοῦ διαίσχοντος ὑγροῦ, βραδίον τὸ πῦρ ἐφάπλεται καὶ τὰ λύχνα. αὖθις οὖν, ἀντὶ τοῦ ἐφάπτηται, Πλάτωνος δὲ φησι, τὰ καυστὰ βραδέως ἐξάπτεσθαι, πάχυμερεῖς τὰς πόρους ἐπιφθάνοντος αἰέρος· διόπερ οἱ τὰς δᾷδας ἄπτοντες, σείουσιν ἐν τῇ τέφρᾳ, ἵνα λεπτυνθῇ εἰ τι ἐνικρυον ᾖ, καὶ τὸ πῦρ τῆς ὕλης μᾶλλον ἅψηται.

-τί τοι λέγω ὅσσα πέλονται)

Σήματ' ἐπ' ἀνθρώπους; δὴ γὰρ καὶ ἀφειὲς τέφρη
Αὐτοῦ πηγνυμένη νιφετοῦ ἐπιτεκμήραιο·
Καὶ λύχνῳ χιόνος, κέλεται ὅτ' ἐοικότα πάντα
Κύκλῳ σήματ' ἔχη πυρὶ λαμπὴς ἐγγύθι μύξα·
Αἰθέρι γ' ὑγρὸν ἅλις, ὅτε πότε λαμπετὸς
Αὐτὸς ἐείδηται· μέσῳ δέ οἱ ἠΰτε λεπτὴ
Φλὶψ αὐγὴ νεφέλη, πυρὸς εἴδεται αἰθομένοιο.

Τί τοι λέγω) Τί σοι καταλέγω, ὅσα σημεῖα γίνεται ἐπ' ἀνθρώποις χειμῶνος καὶ δύθειας· καὶ γὰρ σὺν τῇ ἀπάντων ἀσφαλεστάτῃ τέφρᾳ, ὡσεὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον ἔνθα ἐστὶ πηγνυμένη, χειμῶνα ἔσαι· πολλοῦ γὰρ ὡσεὶ τὸ ἀέρος νοτίσματος τὸ τοιοῦτο σημεῖον. ἡ τέφρα δὲ μὴ διαλυομένη καὶ ὡσεὶ πεπηγυῖα, σημαντικὴ χειμῶνος. Καὶ κέλεται πολλαὶ ἐπὶ

τῦ λύχνου φῶς ἐπαναισθέμενα, νιφετὸν σημαίνουσιν. ὅταν δὲ τὸ διαπύρου ἄνθρακος ἡ μὲν ἐπιφάνεια λαμπρὰ τυγχάνῃ, ἡ δὲ μεσότης μελαίνηται, χάλαζαν ἐσομένην δεῖ σημαίνεσθαι. Καὶ λύχνῳ χιόν.) Καὶ ἐπὶ τοῦ λύχνου χιόνος γένωσις σημεῖον, ἐὰν κίγκροις ἐοικότα σημεῖα περιέχοντος καὶ κύκλῳ ἔχῃ, ἐγγὺς τὸ πυρελαμπὲς μύξης. ἐὰν δὲ περὶ τὰς μύξας κίγκροις ὅμοια σημεῖα γένηται, καὶ ταῦτα σημεῖον ὑγροῦ χειμῶνος. Ἀνθρακι δὲ ζώοντι) Ἡγεῖται ἀνθρακωθέντος καιόντι. ἐὰν δὲ ζῶντος ἄνθρακος, ἤγουν καιομένου, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς φλογὸς μεταξὺ ὥσπερ νεφέλη τις ᾖ γένηται, χαλάζης τὸ τοιοῦτον σημεῖον. λευκὸν δὲ δεῖ φαντάζεσθαι τὸ ἄνθρακος, διὰ τὴν πεπηγυῖαν τέφραν. καὶ εἰκότως τὸ τοιοῦτον σημεῖον χειμῶνος· ἡ γὰρ τοῦ ἀέρος φύσις τοιαύτη ἐστὶν, ὡς καὶ μύξης καὶ πυρὸς διήκειν.

Πεῖνοι δ' ὑ καρποῖο καταῤῥῆξ', οὐδὲ μέλαιναι
Σχῖνοι ἀπείρητοί τ' ὦσιν· δύτη δέ τε πολλὸς ἀλωὴν
Αἰεὶ παπταίνῃ, μή οἱ θέρος ὀκ χερὸς ἕρρῃ·
Πεῖνοι μὲν θαμινῆς ἀκύλου κ' μέζον ἐέργουσαι,
Χειμῶνός κε λέγοιεν, ἐπὶ πλέον ἰσχύοντος.
Μηδὲ ἄδλως ἔκπαγλα τεινβείοιεν ἀπάντη,
Τηλοτέρω δ' αὐχμοῖο σιωπηχύοιεν ἄρουραι.

Πεῖνοι δ' ὑ καρποῖο) Ἀρχέτω λοιπὸν ἀπὸ δένδρων τεκμήρια ἡμῖν διδόναι τοῦ χειμώνων καιροῦ. ἐπιτήδεια τοῖς γεωργοῖς. δεῖ δὲ λαβεῖν ἀπὸ τρίγλης καὶ χίνου σημεῖα· ὁ γὰρ τῆς τρίγλης καρπὸς σύμμετρος ὢν, δεῖξον χειμῶνα δηλοῖ· ὁ δὲ πολείων ἢ σπανίους, πολείονα αὐχμόν· μεταβὰς δὲ ἐπὶ τὸ τῆς γεωργίας σημεῖα, πειρᾶται διδάσκειν ἡμᾶς, καί φησιν, ὅτι τρῖγλοι καὶ χῖνοι μετρίαν τὴν καρποφορίαν ὅταν ἔχωσιν, αὐχμηρὸν τὸ τέλος σημαίνουσιν. αἱ μὲν δὲ τρῖγλοι μὴ ὑπὲρ τὸ δέον δυπορῦντες, μικρὸν ἐσόμβιον τὸ χειμῶνα σημαίνουσι· ἐὰν δὲ πολυφορῶσι περὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς θέρους, βλαβερὸν ἢ σπάνιον καρπὸν γενησόμενον τὸ αὐχμῶ. ἡ δὲ χίνος καρποφορία τρισὶ τυγχάνει· τρισὶ γὰρ ἢ σπείραις τῦ ἀνθεῖ, καὶ τρισὶ τελεσφορεῖ· ἑκάστη γὰρ καρποφορία ἴδιον σημεῖον ποιεῖ· ἐὰν γὰρ ὁ περὶ τὰς καρπὰς καὶ τὰ πτέρυγα χρόα, περὶ μὲν δεῖ θέρος περὶ δὲ ὀπώρην· ἐὰν δὲ ὁ δεύτερος, καταμέσον καρπὸν τὰ θερείας κρείσσονα σημαίνει· ὁ δὲ τρίτος, τὰ ἔσχατον. ἡ δὲ σπάνις, ἔτος, καὶ χθὲς καρποῖο, τουτέστι βαρυνόμβραν τὸ καρπῷ, ἐκ ἀπείρητοί εἰσι χειμῶνος· ὅσα γὰρ τὸν χῖνον ἐκ τῦ αἴερος ὠφελεῖ, ταῦτα καὶ τὰ σῖτον· ὁμοίως καὶ τὰ βλαπτόμενα. δείγματος οὖν τῶν τρόπων ὁ πρῶτος ἐν τῇ χίνῃ ἐστὶ, καὶ τὰ μέσων ὁ μέσος, καὶ ὁ τρίτος τὰ τελευταίων. ἔτω Πλάτων-

χος.

χ. Πολὸς ἀλωδὺς) Ὁ ἀπουδαῖος γεωργὸς καὶ ὁ ἀροτῆρ ἰδὺς ἀφορᾷ ἐπὶ τὰ σημεῖα τῆς γεωργίας. Ἢ δὲ, μὴ οἱ ἱερὸν ἐκ χερὸς ἔρρῃ, ἀντὶ τοῦ, ῥόῃσῃ, φθαρῇ. ὁ δὲ σῖτος ὅταν ἀρχὴν ἔχῃ τοῦ ἀναφύεσθαι, ὕστερον ὑπερβολὴν χιμῶνος δύναται βασάζειν, ὅτε αὐχμοῦ συμπεσόντος ἐν ἔαρι γὰρ φυόμενος, τρύζει διὰ τὴν ἀπαλλάτειαν. ἀλλ' ἐπειδὰν ἐμπέσῃ, ἀπόλλυται. φησὶν οὖν ὅτι καὶ πτῖναι μεταὶ καρπὸν ἔσαι, καὶ μέλαιναι ἀγροὶ ὦσι ἀπείρητοι εἰσὶ χειμῶνος. δύναται οὖν ἐκ τῆς τοῦ καρποῦ αὐτῶν ἀναφύσεως συμβάλλειν καὶ χιμῶνος καιρὸς. λέγει οὖν, ὁ μὲν τοῦ πτῖνος καρπὸς σύμμετρος ὢν, χιμῶνα δηλοῖ· ὁ δὲ πλείων τοῦ σιτηδοῦς, αὐχμόν. Πεῖναι μὲν δαμινῆς) Ὁ πτῖνος τὸ δένδρον τοῦ πάνυ καταξήρου ἐστί. καὶ μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστοφάνης λέγων, Σὺ δ' ὡσπερ πτῖνος δρυὸς ἐμπεφυκὼς, βοᾶς· τοῦ ξύλου γὰρ τὰ καταξήρου ἐμπεφυκότα καὶ καυθέντα, τῇ ξηρότητι ἀντίκα τὸ πυρ αἴτια τίνων ἡ πτῖνος ξηρά πως ἔστι πρὸς φύσιν; Τοῖς ὑγραίνουσι πέρπερευ. καὶ χειμῶνος ὄντος, σφόδρα ὑγροῦ τοῦ περιέχοντος ἠθροισμένου, τῇ ὑγρότητι ἡδομένοις καρποφορεῖ, ὁ δηλοῖ τὸ ἐσόμβρον μέγαν χιμῶνα. ὑφ' ὃ τὸ ὑγρασίας μεταλαβοῦσα ἐκαρποφόρησε. δαμινῆς δὲ, τῆς συνεχῶς φυομένης. τρίτον γὰρ τὸ χειμῶνος φύτευμα. ὁ δὲ ἄκυλος, καρπός ἐστι πτίνου. Ὁμηρος Πάρ' ἄκυλον, βάλανόν τε. καὶ μέσον δὲ ἔχουσι, ἀντὶ τοῦ, συμμέτρως ἔχουσι τὸν καρπόν. φησὶν οὖν Θεόφραστος, ὅτι ἡ πτῖνος καὶ ἡ χάρνος, αὐχμηραὶ τῇ κράσει ξηρότεραι τῶν ἄλλων πέφυκασι. πολὺν οὖν καρπὸν ὁ φέρει, ἐὰν μὴ εἰς βάθος ὑγραινθῇ. εἰκότως ἐν τῇ τούτων αἱρέσει, καταμαντεύονται οἱ τὰ σπερμάτων, μιᾶς αἰτίας ὔσης, δι' ἧς ἀμφοτέρων ἡ πολυκαρπία ἐπέρχεται. εἰ δὲ ὑπερβάλλει τὸ καρποῦ τὸ πλῆθος, σὺν ἀγαθὸν σημεῖον. ἄμετρον γὰρ ἐπομβρίαν καὶ πλεονασμὸν ὑγρότητος, ἡ ὡσεὶ τὰ αἴρει ἄνεσις καὶ θηλύτης δηλοῖ. ὅτω Πλάτων. Μηδὲ ἄδην ἔκπλα) Μηδὲ λίαν κοῖλα σικῶς καὶ ἐξόχως βαρυνθείη τῷ καρπῷ παντελῶς, ἤγουν μὴ λίαν ἔχοιεν καρπὸν, ἀλλὰ σύμμετρον. Ὅτε γὰρ ἐκ τοῦ αὐχμοῦ αἱ ἄρουραι θαλλυσαί εἰσι· τὸ οὖν πλοτέρω, ἀντὶ τοῦ πορρώτερω ἔσυ, αἱ ἄρουραι τοῦ αὐχμοῦ πληθύουσι τοῖς ἀσταχυσι.

Τειπλόα δὲ χῖνος κυέῃ· τειοταὶ δέ τε αὖξαι
Γίνον) καρποῖο· φέρῃ δέ τε σήμαθ' ἑκάστη
Ἐξείης ἀρότῳ, καὶ γάρ τ' ἀροτήσιον ὥρην
Τειπλόα μοῖρον), μέσην, καὶ ἐσ' ἀμφότερ' ἄκρα,
Πρῶτος μὲν σπορίῃσιν, μέσος δέ τε μέσην
Καρπὸς ἀπαγγέλλῃ, πυμάτιν γε μὴν ἔσχατος ἀλ-
Οιτύα γὰρ καλλισταὶ λοχαίη χῖνος ἀρῆν), (λων.

Κεῖνῳ

Κείνῳ γ' ὄζ ἄλλωι ἄροσις πολυληΐος εἴη·
Τῷ δέ γ' ἀφαυροτάτῳ ὀλίγη, μέσῳ δέ τε μέση.
Οὕτως ἡ δυθήεικος τριχθὰ σκύλης ὑπεραρθῇ,
Σήματ' ἐπιφερόντοιν ὁμοίιον ἀμήτοιο.
Ὅσσα δ' ἐπὶ χθόνιον ἀροτὴρ ἐπιφέρεται καρπῷ,
Τόσσα κὴ ἐν σκύλλης τεκμαίρεται δύθει λοβκῷ.

Τελωλόα δὲ χθὼν κυίει) Τέλειον φησὶ φέρειν τῷ χθονὶ καιρόν· ἔκαιον δὲ τούτων σημεῖον εἶναι ἀπόρου· καὶ γάρ φησι, τὲς ἀπόρες τρεῖς εἶναι, πρῶτον, δεύτερον, ὕστατον. ὧν ἐν οὖν καρπὸν εὐφορήσῃ μάλιστα ἡ χθὼν, κατὰ λόγον καὶ τὸ ἀπόρου ἐκεῖνον γίνεσθαι ἄριστον. τὸ δὲ, λοχαίη χθὼν, βαθεῖα καὶ ὑγρὴ, ἀπὸ τῦ λοχᾶσθαι δύνασθαι καὶ συνεδρεύσαι ἐν αὐτῇ κρυπτόμενον· ὕστως Ἀπολλοναίεως. Ὁ δὲ ἄρπτυς, ἀντὶ τῦ συνέλκει. ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ καὶ ἡ ἄροσις πολὺ κρείττων ἔσται· ἐ γὰρ μόνον τοῖς ζώοις συμπάθεια γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς· ὅταν οὖν κιχραμβρίλω τῇ ὑγρότητι καὶ ψυχρότητι παραπλησίως ἔχῃ τῷ ἔξιν, καὶ τρεφεται ἀπὸ τ' ὀμβρίων; ἐ τοῖς αὐτοῖς εὐθαλεῖ καὶ μαραίνεται. διὸ πολλὰ μετ' ἀλλήλων συναυξάνει καὶ καρποφορεῖ, τὰ μὲ θέρει, τὰ δὲ χειμῶνι, τὰ δὲ καὶ ἔαρι. τῶ μὲ οὖν αἱ κράσες διαφέρει, τῶ δὲ ὁμοίας καὶ συνηνεῖς σφόδρα· τῶ οὖν μίαν κρᾶσιν ἐχόντων, εἰσὶ πρῶτον, χθὼν, σκύλλα, πυρὸς, κατὰ Πλάτωνα. Οὕτως δ' ἀνθέλικος) Ἀνθέλικον πᾶν εἴρηκε τὸ ἄνθος τῆς σκύλλης· κυρίως γὰ ἄκρον τῶ ἑσπερῶν. ἀκολούθως δέ, φησι, καὶ ἡ τῆς σκύλλης ἄνθος τεσσαράζ πως τῶ ἐσομένων καιρῶν· τὸ μὲ γὰρ πρῶτον ἄνθος πρὸ τῦ πρώτου ἀπόρου διδάσκει ἡμᾶς, ἡ δὲ δεύτερον, πρὸ τῦ δευτέρου· ἐ τὸ τρίτον, πρὸ τῦ τρίτου.

Αὐτὰρ ὅτε σφῆκες μετοπωρινὸν ἄλιθα πολλοὶ
Παίτη βεβειθωσι, καὶ ἐσπερίων προπροθέουσι
Πλειάδων, ἔνθ' οἱ λὶς ἐπερχόμενον χειμῶνα,
Οἷος ἐπὶ σφήκεσσιν ἐλαύνει αὐτίκα δῖος.
Θήλεαι ἢ σύες, ἢ θήλεα μῆλα, καὶ αἶγες,
Ὅππότ' ἀναστρωφῶσιν ὀχῆς, τὰ δέ γ' ἄρρενα πολλὰ
Δέξαμεναι πάλιν αὖλις ἀναβλήδην ἐχέουσι,

Αὐτῷ

Αὐτῷ κὴ σφῆκες μέγα χειμῶνα λέγουσιν.
Οἷς ἦ μισγομένων ἀγρῶν, μήλων τε, σύων τε
Χαίρῃ ἀνὴρ βοτάνης, ὅ οἱ ἁ μάλα θαλπιόωντι
Εὔδιον φαίνουσι βιβαιόμενα σταθμοί.

Αὐτὰρ ὅτε σφῆκες) Ὅταν οἱ φθινοπωρινῇ ἢ ἔτους ὥρᾳ, σφῆκες κατὰ πλῆθος συνηθροισμένοι, οἱ παλαιοὶ τόποις ἐλέγοντες, ὡς τὴν ἐσπερίαν τῶν πελειάδων ἀνατολήν, δεῖ τρεῖς δοκὰς χειμῶνα· τεκμήρασθαι δὲ ὅτι ἡ ἑσπερία πελειάδων ἀνατολὴ χειμῶνα ἐπιφέρει. ὃ ἂν ἑσπερίαν παραλάβῃς, ἤτοι τὴν ἀπὸ ἑσπέρας ἀνατείλασαν· εἰώθασι γὰρ ἀνατέλλειν θέρει. ὅτε δ' ἂν εἰ καὶ τὴν ἑσπερίαν πελειάδων οἱ σφῆκες βλέποντες συνηθροισμένοι, εἴποι τις ἂν ἔσεσθαι χειμῶνα. γίνονται δὲ σφῆκες ἐν γῇ· σύφωνι γὰρ τρεῖς ἢ τέτταρας τὰ τοιαῦτα ἡ γῆ, ὅταν ἐκμαλάττηται ἡ. Θήλειαι δὲ σύες) Ἡ ὑγρότης γόνιμον καὶ κινητικὸν τῆς σπερματικῆς δυνάμεως· διαχύδην γὰρ ὂν τὸ σῶμα καὶ τὸ πανδυμα τῇ ἀνέσει, ἀραιὸν γίνεται, καὶ ὑπόθερμον εἰς ὑγρὰς ἀγωγὰς ἐπὶ τὸ τῆς γλυκήσεως ἔργον. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν Διόνυσον τῇ Δημήτρᾳ συγκαθέρωσαν, ἀντιτιθέμενοι τὸ γόνιμον τῆς ὑγρότητος. ὡσαύτως ἔν τε φυτοῖς ἐξαδενήσαντες διαυθεῖ τῇ εὐκρασίᾳ, ἐπιλύσης τὴν ὑγρᾶς καὶ ἐπιῤῥεούσης τροφῆς, ὕστερον δὲ τὰ ζῶα ἐν ὑγρῷ τῷ ἀέρι καὶ μάλακῷ μᾶλλον ὡς σωματίαν κινεῖται. αἱ δὲ θήλειαι σύες, καὶ ὡς βάτραι, καὶ αἶγες, ὅταν ὑπομείναντα τὸν τῶν ἀῤῥένων ὄχλον, ἐπιστρέψαντα ἐπιβαίνῃ τοῖς ἄῤῥεσι, μέγαν χειμῶνα καὶ σὺν ἐλάσσονα ἢ ἀπὸ τῶν σφηκῶν σημαίνουσιν· ὅταν δὲ μὴ προλαμβάνῃ τὰ ὡρισμένα τῷ μίξιν, ἀλλὰ βραδίων ἢ εἰώθασιν ὀχεύῃ, εὐθυμίαν τοῖς πένησι παρέχοντα, ὅτι μὴ ἔχοντες εὐπορεῖν ἐθημάτων, ὡς δοκῶσιν εὐδιεινότερον ἔσεσθαι τὸ χειμῶνα. ἢ ταῦτα τὰ ζῶα ἐπιθυμητικῶς ἔχουσι σωτηρίας ἐν χειμῶνι, ἐπειδὴ ἔξωθεν τόπῳ ἢ ὑγροῦ ὄντος, ὃ θερμὸν ἐνδοθέν ἐστι, καὶ φλέγον αὐτὰ ἐγείρει πρὸς σωτηρίαν. διὸ ἐξῆς φησιν, ὅτι ἐὰν βραδέως ἐ ἡ σωτηρία σωτηρίαζωσι, δηλοῦσιν ἡ ψυχρὸν τὸ χειμῶνα, ἀλλ' εὔκρατον· οὗτοι καὶ τὰ πέντητα χαίρειν ποιοῦσιν. ἢ ἐν τοῖς αὐχμηροῖς καὶ ἀνόμβροις ἔτεσι, τὰ ζῶα πρὸς σωτηρίαν ἡ πρόθυμα. διὰ γὰρ τὴν τῶν σωμάτων ὑγρότητα ὀλίγην ἔσαν, βραδύτερα τὰς ὁρᾶς· διὸ φησιν, ὀψὲ ὁρῶντα τὴν σωτηρίαν, εὐθυμίαν παρέχοντα τοῖς γεωργοῖς. ἡ γὰρ πλείων ἐπιθυμία ἐξ ὑγρότητος πλεοναζούσης γίνεται. χαίρει οὖν ὁ ἀνολβος ἀνὴρ, ἤγουν ὁ πένης ἐ ἀνέμων, ὅτι ἡ πάνυ αὐτῷ θερμαινομένῳ κατὰ ἀμφίων, εὔδιον τὸ σταθμὸν ἡγήσεσθαι ὑποφαίνουσι. τὸ δὲ βιβαιόμενα, ἀντὶ τοῦ διαζόμενα πρὸς σωτηρίαν.

Χαίρῃ καὶ γεράνων ἀγέλαις ὠκαῖος ἀροτρεύς
Ὠλενον ἐρχομένῃσι· ὁ δὲ ἀώριος αὐτίκα μᾶλλον.
Αὗται γὰρ χειμῶνες ἐπάρχουσι γεράνοισι,
Πρωΐα μέν, καὶ μᾶλλον ὁμιλαδὸν ἐρχομένῃσι
Πρωΐον. αὐτὰρ ὅτ' ἰφθὲ καὶ οὐκ ἀγχοῦσαι φλυάσσαι,
Πλατύτερον φορέωνται ὑπὸ ζυγόν, ἠδὲ ἄμα πολ-
Αμβολίην χειμῶνος ὀφέλλεται ὕστερα ἔργα. (λαί,

Χαίρει) Καὶ ὅταν αἱ τῶν γεράνων ἀγέλαι ἐπὶ τοῖς εὐδιεινοῖς τόποις μεταβάσιν ἀπελαμβάνωσιν, ὁ ἐπιτήδειος γεωργὸς οὐ βάλλει τοὺς καρποὺς ἀμῆσαι, φησίν. ὅταν δὲ βραδύτερον διαίρωνται, ὁ βυλόμενος βραδύτερον ἀμῆσαι τῷ καιρῷ γεωργὸς, φησίν. ἀκόλουθος γὰρ χειμὼν γίνεται τῇ τῶν γεράνων διαίρεσει. ὅταν μὲν γὰρ ἀπελαμβάνωσι τὸν μεβάσιν, καὶ κατὰ μείζονα συστήματα ποιῶσι τὴν πτῆσιν, ἀπροϊμον δηλοῦσι τὸ ἔτος· ὅταν δὲ τοῖς αὐτοῖς τόποις ἐμβραδύνωσι, καὶ ἀναχωροῦσαι βραδείαν τὴν πτῆσιν ποιῶνται, καὶ μὴ συνηθροισμέναι φέρωνται, ὀψὲ χλυκασμὸν τὸ χειμῶνα σημαίνουσι, καὶ τὸν παρολκὸν τῶν γεωργικῶν χρησιμωτέραν ἔσαν τοῖς γεωργοῖς. Ὠλενον ἐρχομένῃσι) Ταῖς καθ' ὥραν ἐρχομέναις γεράνοις, ὁ βυλόμενος καθ' ὥραν τὰ ἔργα ἅπτεσθαι γεωργὸς, χαίρει· ὁ βυλόμενος δὲ ὀψιέστερον ἀπειρεῖν, τοῖς ὀψιμωτέραις· ἕπεσθαι γὰρ αὐτῶν τῇ πτήσει πέφυκεν ὁ ὄμβρος· καὶ γὰρ αὖ) αἰθανόμενα τὰ τῶν ἀέρα ψύξεως, ἐκ τῶν σωμάτων ἐπὶ τοὺς ἀνιδρῶς μετέρχονται τόπους. Πρωΐα μέν, καὶ μᾶλλον) Ταῖς μὲν πρώτοις καὶ κατὰ τὸν καθ' ἡμᾶς φαινομέναις, πρώτων καὶ πλείων ὁ χειμὼν ἐπιφαίνεται· ὅταν δὲ ὀψὲ μὴ ἀγχιλυδὸν φανῶνται, ἀλλὰ καὶ κατ' ὀλίγον ἐκ διασημάτων, οὐδὲ ἄμα πολλαί, ἀναβολὴ χειμῶνος ὠφελεῖ τοὺς ὑστέρους πόρους.

Εἰ δὲ βόες ἐκ μῆλα μετ' εἰδυιῇ ὀπώρῃ,
Γαῖαν ὀρύσσωσιν, κεφαλὰς δ' ἀνέμοιο κορῆος
Αντία τείνωσιν, μάλα κεν τότε χείμερον αὐταὶ
Πληϊάδες χειμῶνα κατερχόμεναι φορέοιεν·
Μηδὲ λίην ὀρύχοιεν, ἐπεὶ μέγας ἔπλετο κόσμου
Γίνεσις, ὅτε φυτοῖς χειμὼν φίλος, ὅτ' ἀρότοισιν.

Αλλ'

Αλλά χιὼν εἴη πολλὴ μεγάλαις ἐν ἀρούραις,
Μήπω κεκριμένη μηδὲ λελωβημένη ἐπὶ ποίῃ,
Ὀφρα τις εὐετοῖ χαίρῃ πολυδέγμενος αὐτήρ·
Μηδ' ἔσεν καθύπερθεν ἐοικότες ἀστέρες αἰεί,
Μήθ' εἷς, μήτε δύω, μηδὲ πλέονες κομόωντες·
Πολλοὶ γὰρ κομόωσιν ἐν αὐχμηρῷ σταφυλῇ.

Εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα) Εἰ δὲ οἱ βόες καὶ τὰ μῆλα, ἤγουν οἱ ποιμένες ἐν τῇ παρακμῇ τῆς φθινοπώρου τοῖς γλίσι τῶν ὀρέων ἀναπαύσουσι, τὰς δὲ κεφαλὰς πρὸς βορέαν ἀνατείνουσι, χιόνα μέγας κατὰ τῶν πλειάδων δύσιν· ἐὰν δὲ μᾶλλον ὀρύξωσι, μείζονα δεῖ τὴν χιόνα προσδέχεσθαι, ἐπεὶ ἀσύμφορον φυτοῖς τε καὶ σπορίμῳ καρπῷ· πολλῷ γὰρ ἐσωμένῳ χιόνα σημαίνει. ὥστε συμβήσεται τὴν ἐν τοῖς χώραις πυρὸν τρυφερὸν ὄντα, καὶ μηδέπω ἐπὶ στάχυν πυξηκότα, ὥσπερ μὴ καρπωσάσθαι, ξηρανθῆναι ὑπὸ τῆς ψυχρότητος· εἰ γὰρ ἐπίσχοιεν ἰσχυροὶ, ὅσα ἂν ἐδεδοίκει τὸν ἐκ τῆς χιόνος βλάβον. τότε οὖν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔσωσαν οἱ ἀστέρες τὸ κριθὲν φύσιν σώζοντες καθάσιμα καθαρὸν καὶ ἀνεπηβόλωτον· μηδὲ οἱ καλέσμενοι κομῆται θεωρηθείησαν, ἢ εἷς, ἢ δύο, ἢ καὶ τρεῖς· φανέντες γὰρ ὕστοι, αὐχμηρὸν τὸ ἔαρ σημαίνουσιν. ἡ δὲ ὑπὸ τὸν ζώων ὀρυσσομένη γῆ χειμῶνα δηλοῖ, ἐπειδὴ μαντεύονται δεῖσαι ψύξεως, ἀφ' ἧς πρὸς θερμότητος, ἥτις ἀφ' τῶν ἔξωθεν πυκνότητι ἐγκλείεται τοῖς ζώοις. εἰ δὲ πλέον ὀρύττει τὸν γλῖν τὰ ζῶα, ὁ χειμὼν βλαβερώτερος καὶ φυτοῖς καὶ ἀρότοις. σῦκον δὲ πλείονα χιόνα μαντεύσασθαι· σημεῖον γὰρ καρποῦ, ἐπειδὴ ῥιζοῦται τὰ ἀπέρματα μᾶλλον, ἐπερχόμενα τῆς ἐπὶ τὰ ἄνω αὐξήσεως· οἱ δὲ κομῆται ἀστέρες, αὐχμοῦ σημεῖον, ὑπερβάλλοντος τὸ θερμοῦ τὸ ψυχρόν. Πληϊάδες χιμῶνα) Εἴτε μὴν ἀνατέλλουσιν, ὅλα καὶ φθινοπωρινὰ ἀνατέλλουσιν αἱ πλειάδες· αὖ) ἐν κατερχόμεναι, χιμῶνα φέρουσιν. ἐὰν οὖν εἰς τὸ κριὸν ὅτε δύνουσιν αἱ πλειάδες, εἰ αἴγας, καὶ τὰ μῆλα κερατίζωσι τὸν γλῖν, χειμῶν γενήσεται) μέγας. Αλλὰ χιὼν εἴη πολλὴ) Αλλὰ χιὼν ἔστω πολλή, φησιν, ἐν ταῖς μεγάλαις ἀρούραις, ἵνα τὸν μήπω κριθεῖσαν, ἢ οἱονεὶ διάκεισιν καὶ ἰσχὺν λαβοῦσαν πόαν, ὑδὲ τὸν βαθεῖαν, ἀλλ' ἐπιπόλαιον ὄσαν· ἤγουν ἐὰν ἡ χιὼν πίπτῃ, χλιαίνῃ μὴ ἤδη εἰς πολὺ τῆς πόας ηὐξημένης, ἵνα μὴ κλάσῃ αὐτὴν· ἀλλ' ἐπαπαλῆς· ἡ γὰρ χιὼν τηκομένη κατ' ὀλίγον, καὶ ποτίζουσα τὸν γλῖν, τρόφιμός ἐστι τοῖς ἐσπαρμένοις. Ὀφρα τις εὐετοῖ χαίρῃ) Τῇ εὐετηρίᾳ τοῦτο ἀκολουθεῖ, ὁ χαίρειν τὸν γεωργόν. ὁ δὲ νῦς, ὅπως τις εὐθέως προσδέχηται χαίρῃ, μὴ οἷόν ὁρωρύχειν λίαν οἱ βόες· ὁ γὰρ κοῦσμον, ἀλλὰ χαλεπὸν καὶ τεταραγμένον τὸν ἀέρα μιλύουσι. καὶ χιὼν ἂν εἴη πολὺς ἐν τοῖς ἀρούραις, ἐπὶ τῇ μήπω κεκερμένῃ ἰσχυρᾶ πόᾳ τὸν ἀσταχύων, ὥστε τὸ χιόνα δύνασθαι φέρειν, καὶ τοιοῦτο

ψύχος

ψύχος ἀναδέξασθαι. Μηδ' εἶεν κομήτου θεν) Τοὺς κομήτας οἱ πυθαγορικοὶ τοῖς πλανωμένοις συγκατηρίθμουν, καὶ μακροὺς ἀνακυκλήσεις χρόνων, ἄλλοτε ἄλλη φερομένους, ἵνα τὴν ὑποπτέμποι κομῶσι τὰ βόρεια κλίσις τοῦ ζωδιακοῦ καὶ τῶν φερομένων. οἷς αὐτὸ τοῦτο ἀντιπίπτει· τοῖς μὲν πλανήταις ὡρισμένος τόπος ἐστὶν ὁ ζωδιακὸς κύκλος· ὅσοι δὲ ἐκ τῶν εἴη τῶν πλανήτων, κύκλος τούτου τοῦ τόπου φαινόμενος. καὶ ἅμα εἴποθεν εἰς τὸν πλανήτων ἰὼν, πάντως ἀν καὶ τὰς τούτου περιόδους οἱ περὶ τὰ μαθήματα θνητοὶ παρετήρησαν, ὡς καὶ τῶν πλανήτων· ἀλλ' οὐδὲ εἷς ἐστιν, ἀλλὰ πλείονες, καὶ οὐκ ἐν τόπῳ ὡρώμενοι. τοὺς μὲν οὖν ἄνω τῶν ἀστέρων ἔχοντας τὸν κόσμον, κομήτας ἐκάλεσαν· τοὺς δὲ κάτω, πωγωνίας· ξιφηφόρους δὲ, τοὺς κάτωθεν. Δημόκριτος δὲ καὶ Ἀναξαγόρας, καὶ σύλληψιν δύο πλανωμένων, ἵνα μὴ πλησίον ἀλλήλων ᾖσιν), καὶ οὕτως ἐσόπτρων ἀντιλαμπόντων ἀλλήλοις, τοὺς κομήτας στοιχεῖσθαι λέγουσι. καὶ ἔστι δὲ πλανώμενοι τοῦδε λέγουσιν· ἔστι μὲν ὃν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ φαίνονται, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βορείοις, καὶ τοῖς νοτίοις· τρεῖς τε ἐν τῷ αὐτῷ πολλάκις ὁρῶνται κομῆται. πέντε δὲ ὄντων πλανητῶν, τρεῖς ὁρᾶσθαι κομήτας ἀδύνατον. καὶ τῶν ἀπλανῶν δέ τινες ὁρῶνται κόμας ἔχοντες. ἐπὶ μὲν τῆς ἰδίας ἡμῶν τοῦ κυνὸς Ἀριστοτέλης φησὶ τετηρηκέναι κομήτην, καὶ τοῦδε πρόσθεν, ὅτι χρεὼν δύσεως οἱ κομῆται κατὰ μικρὸν ἀποκρυπτόμενοι ἀφανίζονται. πολλάκις τε ἐγγὺς ἀλλήλων ἐγένοντο κομῆται καὶ πλανῆται, ὡς ἔστι σκοπεῖν. ὁ δὲ Ποσειδώνιος ἀρχὴν γενέσεως ἐκ τῶν φησι τοὺς κομήτας, ὅταν τι τοῦ ἀέρος παχυμερέστερον συστῇ καὶ βιασθὲν εἰς τὸν ἀέρα, τῇ τοῦ ἀέρος δίνῃ συνεκπεσὸν εἴπερ πρὸς πλείονα δίνον ἐπιῤῥεύσης τῆς συμφορᾶς φέρηται· διὸ συμβαίνει αὐτοὺς καὶ μείζονας αὐτῶν ὁρᾶσθαι καὶ ἥττονας, ὡς ἂν, ποτὲ μὲν ἐπιδηλύσης τῆς συμφορᾶς αὔξεσθαι, ποτὲ δὲ λειπούσης συστέλλεσθαι· τοῦτο γοῦν καὶ εἰς τὸν ἀρκτικὸν ἀποκρίνασθαι μάλιστα τόπον, ἀλλ' ἔνθα πιπλήμενον καὶ παχυμερὲς ἐστιν ὁ ἀήρ. καὶ δὲ τὰς φαύσεις αὐτῶν καὶ πάλιν διαλύσεις, τροπὰς συμβαίνει γίνεσθαι τοῦ ἀέρος, αὐχμούς τε, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων ῥαγδαίους ὄμβρους κατὰ διάλυσιν γίνεσθαι αὐτῶν, ὅτε δὴ ἐν ἀέρι τῆς συστάσεως αὐτῶν γινομένης. ὅθεν καὶ ὁ Ἀρατος λέγει, αὐχμοῦ αὐτοὺς σύμβολα παραδιδόντας ὑπάρχοντας. Ἱππόκρατης μὲν οὖν ὁ πυθαγορικὸς ἕνα λέγει τὸν κομήτην. καὶ οἱ μὲν λοιποὶ ἰδίας αὐτῶν τὰς κόμας ἀποφαίνουσι. ὁ δὲ, κατὰ τὴν ἀνάκλασιν, ὡς ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ τῆς ὄψεως, διὰ τὴν τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμίασιν, εἰς αὐτὸν ὁλκὴν φαίνεσθαι. Σπόρος δέ φησιν, ὅτι ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις, ξηρᾶς τῆς γῆς καὶ αὐχμηρᾶς τυγχανούσης, ἀναδιδομένη, ποιεῖται κομήτας, ἀστέρας καλουμένους. ὑπὸ γὰρ τῆς ἰδίας θερμότητος ἐξαπτομένη ῥᾳδίως, ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου, οἷον ἀστέρος, ἢ ἀκτῖνας ἀναπέμπει πρὸς τὸ ἄνω. ὃ γὰρ πῦρ ἄνω πέφυκε φέρεσθαι, τὰς δὲ ἀκτῖνας τὸν παντὸς ἀστέρα κόμας εἶναι νομίζουσιν.

Οὐδέ μ' ὀρνίθων ἀγέλαι ἠπείρηθεν αὐγαί,
Ἐκ νήσων ὅτι πολλαὶ ὑπιπλέονται ἀρόται

Ερχομένη

Ερχομένῳ θέρεος χαίρῃ· περιδείδιε δ' αἰνῶς
Αμήτῳ, μή οἱ κενεὸς κὴ ἀχρημίος ἔλθῃ
Αὐχμῷ δμιηθείς. χαίρῃ δέ που αἰπόλος ἀνὴρ
Αὐταῖς ὀρνίθεσσιν, ἐπωιὼκὴ μέζονι ἴωσιν,
Ελπόμενος μετέπειτα πολυγλαγέος ἐνιαυτοῦ·
Οὕτω δὴ μογεροὶ κὴ ἀλήμονες ἄλλοθεν ἄλλοι
Ζώομεν ἄνθρωποι· ταὶ δ' ἅμ' ποσὶ πρώτες ἕτοιμοι
Σήματ' ἐπιγνῶναι, κὴ ἐς αὔλιον ποιήσασθαι.

Οὐδὲ μὲν ὀρνίθων) Οταν πολλαὶ ὀρνίθων ἀγέλαι ἀπὸ τῶν νήσων ἔρχονται ἐπὶ τὴν χέρσον, οἱ γεωργοὶ τοῖς θέρεσιν ἀγωνιῶσιν, αὐχμηρὸν τεκμαιρόμενοι χειμῶνα· οἱ δὲ βουκόλοι χαίρουσι μάλιστα, ὅταν μὴ κατὰ πλῆθος συνηθροισμέναι χῆνες) ἐπὶ τὴν γῆν, ἀλλὰ τεταγμένως ἱπτάμεναι ὦσι· πολυγάλακτον γὰρ προσδοκῶσι τὸ ἐνιαυτόν. εἶτα ἐπιφέρει οἰκτὸν ἵνα τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀθυμίας, καί φησιν, ὅτι οὕτω τὸν τρόπον ζῶμεν οἱ ἄνθρωποι, κὴ κακοπαθοῦντες, κὴ μηδὲν βέβαιον ἔχοντες ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ μόνα τὰ προσήμοντα σημεῖα, ἃ μὲν, καταληφόμενοι ἐκ διωκηθῆς ἐμπειρίας, ἃ δὲ κὴ προσδοκῶντες διὰ τῆς μελέτης παρατηρήσεως γνώσεσθαι. περὶ δὲ τῶν ὀρνίθων Αριστοτέλης φησίν, ὅταν μὲν ψυχρὸς κὴ ὑγρὸς ἡ ὁ ἀὴρ, τοτὲ μὲν καὶ τὰ κὴ αἱ νῆσαι βρεχόμεναι, ἀναφύουσι, ὅτε δὲ ἐν αὐταῖς ὄρνεα ἀνατρέφουσιν· ὅταν δὲ αὐχμώδης ἢ ξηρὸς, τότε παντελῶς τὰ νήσων μὴ ἀναφυόντων, ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ἐν ταῖς νήσοις ὄρνεα φεύγουσιν, εἰς ἣν δύνανται κἂν ἐξ ὀλίγου τρέφεσθαι. κὴ οἱ κηλοῦσι δὲ ἐκ τῶν νήσων πετόμενοι, τοῖς γεωργοῖς σημεῖον αὐχμοῦ κὴ ἀφορίας εἰσίν· ἐὰν δὲ ἔμμετροι χωρῶσιν, εὐκαρπίαν δηλοῦσι. τὸ δὲ αὐχμῷ ἀνιηθείς, ἤγουν βλαβεὶς ὑπὸ τοῦ αὐχμοῦ· ξηρότεραι γὰρ αἱ νῆσοι τῶν ἠπείρων τυγχάνουσαι, ὡς φησι Πλάτων, ταχὺν κὴ ῥᾴον τοῦ αὐχμηροῦ καταφθορὰν ἀναπλαμβάνουσι· διὸ καὶ τὰ ὄρνεα φεύγει, καὶ τοῖς ἠπείροις προσπελάζει. καὶ ἄχθεται μὲν ὁ γεωργὸς τῇ τῶν ὀρνίθων ἐπιδημίᾳ, τὸν αὐχμὸν ὑποπτεύων. χαίρῃ δὲ ταῖς αὐταῖς ὄρνισιν ὁ αἰπόλος, ὅταν ἐν νήσῳ καὶ πεζομένως φέρωνται, ὡς πλείονος γάλακτος γινομένης, διὰ τὸ ἐνδέρμων εἶναι τὰ ἄρνα. Οὕτω δὴ μογεροὶ) Ηγουν καμματηροὶ κὴ πλανώμενοι ἐν πολοῖς πράγμασιν, ἄλλος ἐξ ἄλλων ἔργων καὶ ἐλπίδων ζῶντες· ὁ μὲν γεωργὸς, ἀπὸ σπερμάτων· ὁ δὲ αἰπόλος, ἀπὸ τῶν αἰπολίων· οἱ δὲ ναῦται, ἀπὸ θαλάσσης. κὴ τὰ παρ' ποσὶ σημεῖα, ζητῆσι τὰ πλησίον γινόσκειν πάντες ἕτοιμοι, ἐξ ὧν μεταχειρίζονται κὴ ζῶσι ἐκ τῆς σημειώσεως, ἤγουν ἅπαντα ἀποβαίνοντα, δυνατὰ εἰς προγνῶσιν ἀγαγεῖν ὕστερον· εἶτα ἐπιξενοῖ τὰ ἐκάστου.

Αρναπ

Αρνασι μὲν χθιζῶνας ἐτεκμήραντο νομῆες,
Ες νομὸν ὁππότε μᾶλλον ἐπιχθόνιοι τροχόωσιν·
Αλλοι δ' ἐξ ἀγέλης κριοὶ, ἄλλοι δὲ καὶ ἀρνιοὶ
Εἰνόδιοι παίζωσιν ἐριδδόμενοι κεραέεσσιν·
Ἠ ὁππότ' ἄλοθεν ἄλλοι ἀναπλώωσι πόδεσσι
Τέτρασιν οἱ κῦφοι, κεροὶ γε μὲν ἀμφοτέρωσι,
Ἠ ὅτ' ἐξ ἀγέλης ἀέκουσα κινήσωσι,
Δείλοι εἰσελάοντες ὁμῶς· τὰ δὲ πάντοθι ποίης
Δάκνωσιν πυκνῇσι κελυφόμενα λιθάκεσσιν.

Αρνασι μὲν) Οἱ ποιμένες, φησὶν ὅταν θεάσωνται τοὺς ἄρνας μήπω καπνείξεως ἐπὶ τῷ νομῷ ἐρχομένους, χθιζῶνας τεκμαίρονται. Αλλοι δ' ἐξ ἀγέλης κριοὶ) Ωσαύτως δὲ ὅταν κριοὺς ἢ ἀμνοὺς ἐν τοῖς τροδόοις ἴδωσι τοῖς κέρασι διερριδδομένους, τινὰς δὲ τοῖς ποσὶν ἀλλομένους, τοὺς μὲν ἄρνας τοῖς τέτρασι, τοὺς δὲ τελείους τοῖς ἐμπροσθίοις, ὡς ὁμοίως χρωμένους ὀρχηστικοῖς, χθιζοὺς ἡγοῦνται σημεῖον. τὸ μὲν οὖν τοῖς κέρασιν ἐρείδεσθαι, παίζουσι, τῆς δὲ τοῦ ἀέρος αὐθαναύμους ψύξεως· ψυχραγώγημα γὰρ αὐτῶν τὰ κέρατα, κνησμώδη γίνεται. τὸ δὲ ἀναπληροῦν τοῖς ποσὶν, ὁπόταν κατὰ τὸν ἀγέλλοντα ὦσι, τοὺς μὲν τοῖς τέτρασιν ἀλλομένους φασὶ τοὺς κυφοτέρους, τοὺς δὲ τελείους τοῖς δυσὶν, ἅτε βαρυτέρους, χθιζῶνός ἐστι σημεῖον· περαίνονται γὰρ, τοῦ μέλλοντος καταῤῥήξειν ὄμβρου αὐθαναύμοι. ἢ μὲν οὖν μάχη, ὑγρότητός ἐστι κεφαλῆς δηλοῦ· ἡ δὲ ἐπὶ τὸν νομὸν ἄφιξις, ὅτι πλεῖον τὸ θερμὸν διὰ τὸν ἀνατρέφεσθαι ἀθροίζεται εἰς βάθη χωρῶν. καὶ ὅταν ἐν σκιᾷ τῆς ἀγέλης ἄκοντες ἐπὶ τὰ φανερὰ ἐπείγωνται, εἰωθότες δείλης ὑπὸ τοῦ ποιμένος ἐλαύνεσθαι, αὐτοὶ δὲ πλησίον ὄντες τῶν ποιμένων, ἁπλησότερον παντυχόντες τῷ νομῷ ὡς φέρωνται, καὶ ὡς ὑπὸ τῶν ποιμένων τυπτόμενοι τοῖς λίθοις, πάντα ταῦτα σημεῖα χθιζῶνος. Δείλοι εἰσελάοντες) Ηγοῦν καλῶ τὸν δείλιν ἐλαύνοντες αὐτούς. ἀκέσια δὲ εἰσέρχονται), ἐπειδὴ αὐθαναύμενα τῆς περιοχῆς τοῦ ἀέρος, ἐμφορεῖσθαι βάλλονται τροφῆς. ὅταν δὲ οἱ νομεῖς ἴδωσι τοὺς ἄρνας ἐπὶ τοὺς νομοὺς ὡσθυμότερον ὁρμῶντας, χθιζὰ σημεῖα νομίζουσι, τῷ βάλλειν δεδικότα τὰ θρέμματα, μήποτε συγκλῃσθέντα κωλυθῇ, ἀπολαύειν τροφῆς.

Εκ δὲ βοῶν ἐπύθοντο ἀρόται καὶ βωκόλοι ἄνδρες,
Κινυμένου χθιζοῦ· ἐπεὶ βόες οὔποτε χηλὰς

Γλώσσῃ

Γλώσσῃ ὑπωμαίοιο ποδὸς ϖεϐιλιχμήσωνται,
Ἡνίτε πλευρῆς ἐπὶ δεξιτερῆς τεμύσωσι),
Ἀμϐολίῃσι ἀρότοιο γέρων ἐπιέλπεται ἀρότρῃσι.
Ἦ δ' ὅτε μυκηθμοῖο ϖείπληθοι ἀγέρωσι),
Ἐρχόμεναι ϛαθμοῖσι ϐόες ϐυλύσιον ὤρίων,
Σκυθραὶ λφμῶνος πόλιες ϗ ϐυϐοσίοιο,
Αὐλίκια τεκμήρωσι) ἀχείμεροι ἐμπλήσϑαι·
Οὐδ' αἶγες ῥῖνοιο ϖεϊασεύδουσαι ἀχαίϑαις,
Εὖδοι, οὐδὲ σύες φορυτῷ ἐπιμίγνυσαι.

Ἐκ δὲ ϐοῶν ἐπύϑοντο) Καὶ ἀπὸ τῶν ϐοῶν σημειοῦνται οἱ χωρηγοὶ γεησόμενον χειμῶνα, ὅταν τὰς χηλὰς τῶν ἐμπεσϑείων ποδῶν τῇ γλώσσῃ ϖεϐιλείχωσιν, ἢ κατὰ τὸ δεξιὸν μηρὸν ἀνακλίνωνται. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ χφμῶνος ψυχρὰ ἡ γῆ γίνεται, ὁ βοῦς ψυχομένῳ τῷ χηλῷ τῷ ἐμπεσϑείσῃ πειρᾶται ϑερμαίνειν· ϐοῦς γὰρ ὀπιδίᾳ ποδὸς ἐδύναται τῇ γλώσσῃ ἐφικέσϑαι· φησὶν οὖν τῶν ἀρχῶν χφμῶνος. Ἐπὶ δεξιτερῆς) Τὸ γὰρ φυσικὸν χῆμά ἐστιν αὐτῶν, πὶ δῴωνυμα· ϖεϑερμαίνουσι δὲ αὐτῶν οἱ ϐόες τὸ ἧπαρ, ἐν τοῖς δεξιοῖς τόποις κὴ μέρεσι κείμενον, ὅτω κατακείμενοι. τὸ δὲ, ἀμϐολίῃσι ἀρότοιο, εἶπεν, ἐπειδὴ ἐκ ἀύλης ἀροτριῶμεν, εἰ μὴ κὴ ϐροχλῷ ὀλίγῳ ἐδαφιζομένῃ· ὁ δὲ ϐᾶς ἐν ἀρχῇ τοῦ χφμῶνος τῶτο ποιεῖ, τὴν μέλλουσαν ψύξιν ϖεϑφυλαπτόμενον· ἀναϐολὴν οὖν ἀρότου ἀπὸ τούτου ὁ ἔμπειρος ἀροτρεὺς ἐπεκμήρατο. Ἢ δ' ὅτε μυκηθμοῖο) Ὁμοίως δὲ κὴ ὅταν μὴ ϖλείονος μυκηθμοῦ οἱ ϐόες ἐπείγωνται ἐπὶ τὴν ϛαθμὸν, αἱ δὲ διαμάλεις ἀνάλωνται τοῖς ποσὶ, κφλαίῳ ἐπὶ τὰ κελῶν, χφμῶνα σημαίνει. τὸ οὖν ϖεϊόλεσι, ἀντὶ τοῦ ϖεϖληρωμέναι· σκυθραὶ δὲ, σκυθρωπαί. τὴν οὖν δείλην σκυθρωπὴν ἀπὸ τοῦ χφμῶνος κὴ τοῦ ϐυϐοσίου, ἤγουν τοῦ τὴν ϐόσιν ϵ τροφὴν παρέχοντος τότου, ἐπὶ τὴν ϛαθμὸν παραγινόμενα, ὡς πολυχείμερον ϐυλόμενα ἐμπλήσαι, κὴ ἀφ' ἑτέρου ἐρχόμενα, χφμῶνα ϖοιοδέχονται ϵ συγκλεισμόν· διὸ ϐόλονται ἐμπλησϑῆναι. Οὐδ' αἶγες ῥῖνοιο) Καὶ αἱ αἶγες δὲ, ὅταν μεῖζόν ἐν ἐπείξεως δρέπων) ἐς πῖνους, κὴ τὰς κλάδους ἀπασῶσι, χειμῶνα σημαίνουσι, ϖοιοκλαμϐάνουσαι τὴν ἀπὸ τῆς νομῆς κόρον. Οὐδὲ σύες φορυτῷ) Καὶ οἱ σύες δὲ ϖοιοῦσι τὸν φορυτὸν ὁ ἐστι ϐόρϐορον, ὅταν ἀπλήστως ἔχωσι, τὰ ὄμβια σημαίνουσι· τὸ δὲ ἐσύμβολον δεδιότες χφμῶνα κὴ συγκλεισμὸν, τοῖς ϐοσκήμασιν ἐγχρονίζειν βούλονται.

Καὶ

Καὶ λύκος ὁπποτε μακρὰ μονόλυκος ὠρύηται.
Ἢ ὅτ' ἀροτῆρων ὀλίγον πεφυλαγμένος ἀνδρῶν
Ἔργα, κατερχηται σκέπαος χατέοντι ἐοικώς
Ἐξ ὄθεν ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λίχνος αὐτόθι εἴη,
Τεὶς ἐπιτελλομένης νύκτας, χθαμαλὸν δοκεύων.
Οὕτω καὶ ἐσπερίοις ὅτε σήμασι τεκμήραιο
Εὐκαμπεῖς ἀνέμων, ἢ χείματος, ἢ ὑετοῖο,
Αὐτίκα, ἢ μετ' αὐτίκα, ἢ τριταῖον ἔτ' ἐς ἠῶ.

Καὶ λύκος ὁππότε) Καὶ λύκοι ὁπόταν κατειμένας χιόνας οὖσας ὠρύωνται, καὶ ὅταν σώφρονες παραγίνεσθαι τοῖς τῶν γεωργῶν ἔργοις τολμῶσι, μὴ καταπλησσόμενοι τοὺς ἀνθρώπους, ἀφ' ὧν χρείαν εἶναι αὐτοῖς σκέπης· χθαμαλὸν σημαίνουσι μέχρι τρίτης ἡμέρας. καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιεικεστέρων δὲ πάντων τὸ αὐτὸ δεῖ παρατηρεῖν, ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης ἡμέρας μέχρι τῆς δευτέρας ἢ καὶ τρίτης. λέγει δὲ, οἱ μὲν, τὸν κοίτην· οἱ δὲ, τὸν ἐνέδραν ἐξελάσαν, ἵνά τι ἁρπάσῃ· τότε οὖν χθαμαλὸν δεῖ ἐπιδοκᾶν τρίτην ἡμέραν· τοῦτο γὰρ ποιεῖ, ὡσὲρ τὸ ἐπιλαβεῖν τὸν τῶν ἀέρων ἀρχὸν, καὶ πρὶν ἢ συγκλεισθῆναι ἀφῆμμαται, ἁρπάσαι τι καὶ παρασχεῖν ἑαυτῷ τροφήν· τὸ οὖν, τελεσιτελομένης νύκτας, ἀπὸ τοῦ τελεῖν τῆς ἡμέρας παρελθούσης, ἤγουν μὴ γ'. ἡμέραν. Οὕτω καὶ ἐσπερίοις) Ὁμοίως, φησὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιεικεστέρων σημείων ἔχε, ὡς ἢ παρασχεῖμα τοῦ ἀέρος σημαινομένου, ἢ ἐπὶ δύο ἡμέρας ἢ τρεῖς.

Ἀλλὰ καὶ ἀνέμοιες τετιηότες εἴποτε μᾶλλον
Εὐδιοι ἐσκίρτησ', ἐοικότες ὀρχηθμοῖσιν,
Ἀσκηποὶ ἐθέλοντο παλαιοτέρησι ἀἰθρώποις·
Οὐδὲ κύνες καὶ γάρ τε κύων ὠρύξατο ποσσὶν
Ἀμφοτέρησι, χθαμαλὸν ἐπιρρεμβόμενος δοκεύων.
Καὶ μιν ὀξὺ ὕδατος καρχαλέος ὤχετο χέρσῳ,
Χθαμαλὸς μέλλοντος ἐπαΐσσεσθαι ὀδοῖο.

Καὶ

Καὶ μύες ἠμέριοι ποσὶ σιβάδα τρωφῶντες
Κοίτης ἰμείρουσ᾽, ὅτ᾽ ὄμβρῳ σήματα φαίνοι,
Καὶ κεῖνοι χθαμαὶ μύες τότε μαντεύονται.

Καὶ μύες ἠμέριοι) Καὶ οἱ μύες φθεγγόμενοι καὶ σκιρτῶντες, ὁμοίως τε νυκτόμυοι ὀρεσσιμύοις, χθαμαὶ σημαίνουσι· καὶ γὰρ ἔστι τῆς ἀέρος πλήσεως ἀφθαρτόμυοι, τοῦτο ποιοῦσιν· ἢ ὅλως ἀσθενεῖς λεπτὸν τὸ δέρμα ἔχοντες, ἐπειδὰν ψυχρὰν ὑγρομβρίαν τῷ γλῶ παιήσωσι, μὴ φέροντες τὸ κρύος, ἄλλονται. Οὐδὲ κύνες) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἄσκεπτοι. καὶ οἱ κύνες οὐ τοῖς ἐμπεφθαδίοις ποσὶ τὴν γλῶ ὀρύττοντες, καὶ οἱονεὶ βαθεῖαν ἑαυτοῖς κοίτην ὀρύττοντες, χθαμαὶ σημαίνουσιν· ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ ἀέρος ὑγρασίας, ὡς ὑγρὰ καθίδυσίν τινα ζητοῦντες, τὰ αὐτῶ σημαίνουσιν. ἢ ὅτι φιλόψυχος ὢν ὁ κύων, καὶ χαίρων ἐπὶ τῷ ἐσομένῳ χθαμαὶ, σκάπτει τὴν γλῶ παίζων. τινὲς δὲ τὸ ὠρύξατο, ὠρύξαθ᾽ γράφουσιν, ἵν᾽ ᾖ ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινεν· ἀρχομένου γὰρ τοῦ σώματος αὐτῶ κατὰ τὴν ψύχος πυκνοῦσθαι, ὅντος καθ᾽ φύσιν ψυχροῦ, βαλόμενος τὸ σῶμα ἀλαλύκει, ἐκτείνει αὐτὸ, ὡς ἡμεῖς μὴ τ᾽ ὕπνον.

Τῶν μηδὲν καθύπνησε, καλὸν δ᾽ ἐπὶ σήματι σῆμα
Σκέπτεσθαι, μᾶλλον ὃ δυοῖν εἰς αὐτὸν ἰόντοιν
Ἐλπωρὴ τελέθοι· τεταίτῳ δέκε θαρσήσας.
Αἰεὶ δ᾽ αὖ τοῖόνγε ἀειθμοίης ἐναυτοῦ
Σήματα, συμβάλλων εἴπου καὶ ἐπ᾽ ἀξέει νοΐη
Ἠὼς ἀντέλλουσα κατέρχεται, ἢ καὶ ὀπώπη
Ὁπποῖον δὲ σῆμα λέγοι. μάλα δ᾽ ἄρχιον εἴη
Φράζεσθαι φθίνοντος, ἐφισταμένοιό τε μείνους
Τετράδας ἀμφοτέρας· αἱ γάρ τ᾽ ἄμυδις σεσιόντων
Μηνῶν πείρατ᾽ ἔχουσιν, ὅτε σφαλερώτατος αἰθὴρ
Οκλῳ νυξὶ πέλει, κἠτει χαροποῖο σελήνης.
Τῶν ἄμυδις πάντων ἐσκεμμένος εἰς ἐναυτὸν,
Οὐδέ ποτε ψεύδεος κεν ἐπ᾽ αἰθέι τικμήραιο.

Τῶν μηδὲν) Τῶν καταλελειμμένων σημείων μηδὲν καταμεμψάμενος παροδεύσῃς, ἀλλὰ καὶ δύο σοι ἐν τῇ αὐτῇ νυκτὶ σημεῖα, βεβαιοτέρα σοι ἔσται ἡ παρατήρησις· μᾶλλον δὲ τὰ δύο, εἰ εἰς ταὐτὸν συμπέσοι τρία· τὸ γὰρ σημείωσιν εἶναι βεβαίαν καὶ ἀκλινῆ ἔσεσθαι, σὺν ὀφείλομεν ἐνὶ σημείῳ πιστεύειν; ἀλλὰ καὶ δευτέρῳ· ἐὰν μήτοι γε καὶ τρίτον παρατηρῇς, βεβαιοτέρα γνῶσις ἔσται) ἡ κατάληψις. Αἰεὶ δ' ἂν βελτίονα) Χρήσιμον δὲ καὶ τοῦτο, τὸ τὰ σημεῖα τὰ παρελθόντος χρόνου μεταβάλλειν τοῖς τοῦ συνεχῶς, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ἀστέρων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως τοχάζεσθαι περὶ τῶν μέλλοντος, εἰ τοῖς παλαιοῖς ὅμοια γίνεται τὰ σημεῖα. Εἴπου καὶ ἐπ' ἀστέρι) Ἤγουν εἰ τῷ αὐτῷ ἀστέρι ἀνατέλλοντι καὶ δυόντος τὰ αὐτὰ σημεῖά ἐστιν· ἢ εἰ παῖς τὸ σημεῖον τῷ ἀστέρι τοιαύτη καὶ ἡ ἡμέρα φανήσεται· οἷον ἂν ὁ ἀστὴρ χειμῶνα δηλώσῃ, εἰ καὶ ἡ ἡμέρα δύρεπὴς σκοτεινὴ καὶ χειμερινή· ἢ ἐάν που τῷ ἀστέρι ἀνατέλλοντι ἢ δύνοντι τοιαύτη γένηται ἡ ἡμέρα, οἵαν λέγει καὶ τὸ σημεῖον. ἢ ἐὰν παῖς τὸ σημεῖον, ἤγουν παῖς ἃ λέγῃ τὸ σημεῖον, τοιαῦτα σύμβολα καὶ ἐπὶ ἀστέρι ἀνατέλλοντι ἢ δύνοντι εἶεν· ἢ ἐὰν ἐπὶ τοιούτῳ ἀστέρι παῖς φορὰν ἀνατέλλοντι ἢ δύνοντι, οἵπερ λέγῃ τὸ σημεῖον ἢ ἡμέρα ἔλθῃ· ἢ ἐὰν παῖς τὰ σημεῖα καὶ ἀπὸ ἀνατέλλων ἢ δύνων, σύμβολον ἡμῖν δείξῃ τοιαύτης γενησομένης ἡμέρας. Μάλα δ' ἄρκιον) Χρὴ δέ, φησι, παῖ πάντων τῶν τεττάρων τὸ μὲν παρατηρεῖν, ἀρχομένης τε καὶ ληγούσης τῆς σελήνης. αὗται γὰρ αἱ ὀκτὼ ἡμέραι, δι'. ἀρχομένης μὲν, καὶ ζ'. καὶ εἰκοστῆς ληγούσης, ἀκριβεστάτην ἔχουσι τὴν παρατήρησιν, ἀφ' ὃ τὸ τὴν σελήνην ὁρᾶν ἐν αὐτῇ, ὡς παῖς τὴν παρασέλληνον. ἡ παῖσκει δὲ τοῖς τεττάρσι μὲν φθίνουσιν τε καὶ ἱσταμένοις παῖρορᾶν· ἐν γὰρ ταύτῃ καὶ σπάνιον ἐπέρχονται σελήνης, ὅτε καὶ μάλιστα ὁ ἀὴρ μεταβολὰς ποιεῖ τῇ νυκτὶ, ἀφ' ὃ μὴ καταλάμπειν τὴν σελήνην, μηδὲ θερμαίνειν τὸν ἀέρα παχυνόμενα. ὁ δὲ νῶς, φυλάσσου τὰς τεττάρσας ταῖς δύο, ἐπεὶ πέραν τῶν δύο μηνῶν εἰσὶν ὁμοῦ συνερχόμενοι, ὡς οἷον μεθόριον ὑπάρχουσας, ὅτε καὶ ὁ αἰθὴρ σφαλερός ἐστι καὶ ὀμβροφόρος· σφαλερὰ γὰρ ἐστὶ παῖ τὸν ἀέρα, σὺν ταῖς ὀκτὼ ταύταις ἡμέραις, ἀφ' ὃ τὸ ἀπεῖναι τὴν σελήνην, καὶ καταψύχειν ἄπαντα τὸν ἀέρα· συνδεῖς γὰρ τοῦ σελήνιακοῦ φωτὸς αἱ ὀκτὼ νύκτες εἰσὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς, ἀφ' τὸ ἄνυδρον φωτὸς εἶναι καὶ καταψύχειν. Τῶν ἀμυδρὸς πιόντων) Τούτων αἰθρόως, ὡς εἴπομεν, σπανιζόντων, τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων, καὶ τῶν παῖ γαίαν ζώων καὶ φυτῶν, σὺν ἂν ῥᾳδίως τεκμήραιο, ἐπὶ τοῖς γινομένοις τοῦ παῖεχοντος ὑμῖν ἀέρος μεταβολαῖς, ἀλλ' ἀκριβώσεις τὰ παῖ αὐτόν· ἢ τούτων πιόντων εἰ ποιήσαιο καταλήψιν καὶ παρατήρησιν ἀκριβῆ, τῶν τε ἀπὸ τῶν μετεώρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν παῖειρημένων, ἐδέποτε παλαιηθήσῃ παῖ τὸν ἀέρα, ἤγουν περὶ τὰ παῖθησιν τῶν καιρισήματος· τὸ οὖν· ἐδέποτε ῥᾳδίως, ἀντὶ τοῦ, σὺν ἂν ῥᾳδιάσας εἰκῇ τι σημειώσαιο, ὅταν παῦται μὴ σκοπῇς, μέτρον δὲ τῆς τηρήσεως τὸ συναυξῆ σωζόμενον. τὸ ῥᾳδίως ἔν, ἀντὶ τοῦ παῖφαύτως, ἀσκόπως, παρέργως, παῖπτῶς, καὶ ὡς ἔτυχε.

ΕΠΙ-

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Ταῦτά σοι, ὦ Ἰουλιανὲ, σωματικῆς μὲν γέγηπε, ζωηρίαν πεποιήμεθα τὴν ἐπαγγελίαν. ἄλλοις μὲ μελήτω γραφὰς ἀλλοίας ποιεῖν, εἰ μὴ τῆς τέως ὁ Ἀρατος μνησθείη, πάνυ γε καὶ τῆς τέως διερευνᾶν· εἰ δὲ τῆς δοίην, καὶ τῆς ἐκεῖνον· εἰ δὲ τῆς ἀρχαῖς, καὶ τῆς τοὺς ἀρχαιοτάτους. πῶς γὰρ ὁμιλημένοις καὶ τῆς μηκίστοις βιβλία καταλιπεῖν, καὶ τελείονα καὶ παντὸς ἀναγκαίου κάλλος, τοσαῦτα δὲ ὁδοὶ ἡμεῖς δὲ ἐγκάρσιοι τὰς ἐξηγήσεις κρημνάμενοι, καταλιπόμεν τὸ περιττὸν τῆς συντακτικῆς ἐκδόσεως· ἐρήται δὲ πάντα τοῖς ἀναγκαῖα καὶ συντελοῦντα τῆς τὸ σαφὲς, ἀτρεμέρχως, καὶ ὡς ἂν ἀνδρὶ ἀρχαίῳ τῶν μαθημάτων φιλοσοφῶν καὶ ἐξηγήσασθαι πρέπον ἦν. τὰ ποιήματα δὲ λίαν φανερῶς ὡς λέγεται ἐξ ἀγωνίας παρελήλυθε. τί γὰρ ἤπειγεν ἄκαιρον ἐπιδείκνυσθαι πολυμαθίαν, καὶ καταλέγειν ὅσων ἐν ἡλίκων ἀστέρων ἔκειτο ἄστρον, ἐν ἡσμῷ διηλεῖσθαι κύκλων πολλῶν, μηδὲν εἰς τὸ ποίημα συντελούντων, καὶ τὰ ὅλα ὅσα γραφουσιν ἀμέτρως, ἢ πολυμαθίαν τὴν αὐτῶν εἰς μέσον τιθέντες, πάντες δὲ φιλόσοφοι θέλοντες εἶναι.

Τέλος τοῦ Ἀράτου Φαινομένων, καὶ Διοσημείων, καὶ τοῦ Θέωνος σχολίων.

Ἀποσπασμάτια τοῦ Ἀράτου.

Ἐξ Ἰουλίου Πολυδεύκους.

Ἀρατος ἐν τοῖς Ἰατρικοῖς.

Ἤδη γάρ ποτ' ὄπωπα καρήατα πολλὰ μυρί' αὔτως
Μεσσατίης κορυφῆς μούνη σωτέργμυα χραμμῆ
Πολλαὶ δὲ ῥαφέσιν κεφαλαὶ πάγεν ἀνθρώποισι.

Ἐκ Στεφάνου περὶ πολέων.

Αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πείρασι κάδυτα
Γαργαρέων παύσιν βῆτα καὶ ἄλφα λέγων.

In

In Manuſcriptorum altero quibus uſi ſumus, in libri fere medio, editionis noſtræ *pag.* 61. quæ ſequuntur carmina occurrebant, à reliquis exemplaribus prorſus aliena; quanquam videntur à Maximo Planude interpolata, ut Ptolomæi placitis accederetur; qualiacunque fuerint, ne aliquid ſubduxiſſe videremur, apponenda duximus.

Ἐν δέ οἱ ἑσπομένῳ διδύμων τὸ μέσον καθορᾶται,
Ἐν δέ τοι ὑάδες, ἃς ἀνέχει λοφιῆς ἔπι ταῦρος
Γλωχῖν πληϊάδων, ἣν ἐς βορέλιω σκοπάζει.
Ἰχθὺς αὖ κεφαλὴ βορεωτέρω ἐστὶν ἐν αὐτῷ,
Ἀνδρομέδης κεφαλῶ ὃ κὲ ὀρνίθιον ἀθρήσεις
Ῥᾶμφος, ὑπερκύκλοιο βορειοτέρης ὅπι χώρης,
Μικρὰ βορειοτέρης, κὲ ἀπέσαν ἄμφω ἐς ἴσην·
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων δ' ἵππων γόνυ μᾶλλον ἐκείνων
Ἀγκὼν προχῦ κέκλιται, κὲ μικρῦ δεῖν ἐν ἐκείνῳ.
Τῦ τ' ἐν γένασι δεξιτερὸς διατέμνεται ὦμος,
Καὶ πολυπλεθροτάτω μυκτὴρ ὄφεως ὀφιούχω,
Αὐτῦ τ' Ἀρκτέρω ἀρίδεικτος ἐς πόλον ἀστὴρ.
Αὐτὰρ ἔπειτα λεοντέη ὀσφὺς, ἔπειτα ὃ χαίτη.
Εἶτα δ' ὄγων ὁ βόρειος ἐπόψια σήματα κύκλω,
Καρκίνον ἐς μῆκος δ' ὅλον πρόχαλος διαμείβων,
Δοιαὶ μὲν ἐς νότον, ἓν ὃ βόρειον ἐς ἄντυγα λείπει·
Τῦ μὲν ὅσον τε μάλιστα δι' ὀκτὼ μετρηθέντος,
Πέντε μὲν ἔνδια τρέφεται καθυπέρτερα γαίης,
Τὰ πρία δ' ἐν πεζάτῃ, ἀστέρες ὃ αἱ ἔνερθεν εἰσί.
Αλλ' ὁ μὲν ἐν βορέω πεδὶ καρκίνον ἑσπέρικται,

Αλλος

Αλλος δ' ἀντιόωντι νότων, ὅτι αἰγοκερῆϑ.
Τέμνῃ, καὶ προφάλιτσα μέσην ὑδροχοΐμνϑ. ὑγρῆ·
Οἷς ἅμα κήτεϑ. ὑραῖον νοτιώτατον αἰρεῖ,
Καὶ πόδα ϖεφαδίδιον νότιόν τε ϑοοῖο λαγωῦ.
Μεσατίπος τε κύων ἀπομείρεται ἔνϑα καὶ ἔνϑα,
Εἶτα δ' ἀκροστόλιόν τε καὶ ἱστίον ἀργόϑ. ἄκρον
Σχίζει· καὶ κεφαλῇ κήρακος βορέῳ δ' ἀπολείπει.
Αὐταὶρ ὕδροιο δίεσιν ἀειρομένης ἄκρον ὑρῆς,
Ανταρέως τ' ἔχεται, τὴ ϖορπὶϑ. ἴσχει ἐν αὐτῷ
Αἶρα ταμφανόωντα. καὶ ὑδὲ συ τοξόται φεύγεις
Αλλὰ καὶ ὑμετέρῳ κεφαλῇ ὀλίγα μέσσον ὀρίζει
Τὸν πύματον &c. p. 63. inde p. 65.
Σῆμα δέ οἱ σωλῆσμος, ὃς ἰχθύας εἰς ἓν ἐλαύνει.
Εν δὲ γόνϑ. μεγάλη μεγακήτεϑ. ἔπλετο κήτευς,
Καὶ μέσον Ωρίωνϑ., ὅπι ζωνὴ καὶ μῆκϑ.
Εκτέταται, καὶ ὕδρῃ ϖρώτῃ καμπὴ κρυεροῖο.
Παρθενικῆς δ' εἴδωλον ἔπειτα διάνδιχα τέμνει
Λοξὸν ἀπὸ πτέρυγος λαιῆς, ἄλλῳ ἐπιπέζαν.
Εἶτ' ὄφεως μεγάλοιο, τὴ ἀμφοτέραις Οφιῦχϑ.
Δραξάμενος κατέχει καμπῷ ϖρώτην μετὰ χερσὶν,
Οὐρῷ δ' ἀκροτάτῳ, καὶ δεξιὸν ὦμον.
Οὐ πολὺ ϖρὸς βορέην ἀπολείπεται, ἐς μέτρα δ' ἴσται
Αιετὸς ἐκτανύσας, δ' ὠκύπτερον ἐς νότῳ οἶμον
Δεξιτερὸν κύκλοιο παράϖτεται· ὑδροχόϑ. δὲ
Αὐτῷ ἔχει κεφαλῇ ὄπι κύκλῳ· τῶν ϖεποδῶν δὲ
Ος νοτιώτερός ἐστι, διχάζεται ἄλλ' ὅτι μῆκϑ.
Τὼς μὲ ϖλειολάδῳ ὀρθὼς ϖεπίλλεται ἄξων.

Σων-

Συνέταξεν Ἀρατος Σολεὺς ἐν Σουίδαι.

Φαινόμενα. Ὕμνος εἰς Πᾶνα. Σποδοφόρος. Παίγνια. Ἀστρολογίαν καὶ Ἀστροθεσίαν. Σωθεσιν φαρμάκων θηριακῶν ὀπτικὴ εἰσαγωγή. Ἀνθρωπογονίαν. Ἐπωδικὸν εἰς Θεόφροπον. εἰς Ἀντίγονον. Ἠθοποιΐας. Ἐπιστολάς. Ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναῖκα δὲ Ἀντιγόνου. Ἀνατομὴν εἰς Παυσανίαν τὸν Μακεδόνα. Ἐπικήδιον Κλεομβρότου. Διόρθωσιν Ὀδυσσείας. Ἐπιστολὰς καταλογάδην.

Περὶ τῶν Ἀρατου συνταξαμένων.

Ἄτταλος ῥόδιος. Ἀρίσταρχος σάμιος. Ἀπολλώνιος γεωμέτρης. Ἀντίγονος γραμματικός. Ἀγησιάναξ. Ἀρίσυλλοι δύο γεωμέτραι. Βοηθός. Γεμῖνος. Διόδοτος. Δίδυμος κνίδιος. Ἐρατοσθένης. Ἑρμιππος. Εὐάνθης. Ζήνων. Ἡλιόδωρος ξωϊκός. Θάλης. Ἱππαρχος βιθυνός. Κράτης. Πύρρος μάγνης. Παρμενίσκος γραμματικός. Σμίνδης. Τιμόθεος. Εὐάνθης ἕτερος. Ἑρμιππος περιπατητικός. Καλλίμαχος κυρηναῖος. Καλλίστρατος τενέδιος. Νικόμηδης γραμματικός. Παρμενίδης. Ἀπολλώνιος γραμματικός. Ἀρίσυλλος μέγας. Ἀρίσυλλος μικρός. Ἀρίσταρχος γραμματικός. Ἀριστοφάνης. Ἀλέξανδρος αἰτωλός. Ἀλέξανδρος ἐφέσιος. Δίδυμος πονηρός.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ

ΚΑΤΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ.

Ἐπιστολὴ πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα περὶ τοῦ
Κύβου διπλασιασμοῦ.

Μέτρον τῆς γῆς Κύκλου.

Κόσκινον.

Κανόνος Πυθαγόρου κατατομή.

Περὶ Νείλου, καὶ ἄλλα πολλά.

LECTORI
Præfatio.

Desideratam diu & quasi Μυπερόποτμον Eratosthenis *prolem postliminii jure laribus patriis reddituro, prima de Capite ipso & Personâ lis erit: amolienda sc. doli mali invidia, quo sæpissime infimo loco nati per mendacium se clarissimis familiis inseruerunt, & supposititii partus latrocinio quodam alienas opes & nomina vendicârunt sibi, posterisque transmisêrunt.*

Ne moram faciam, in confesso est Eratosthenem *Cyrenæum* Arateorum Phænomenωn *fuisse Enarratorem, librumque de* Astris *conscripsisse, quem alii* καταμερισμῶν, *alii* καταστερισμῶν, *alii demum* καταστερισμῶν *appellavêrunt. Quin de opere illo spem olim fecit* Gesnerus *id aliquando prodituru, siquidem in* Bibliothecâ Vaticanâ *asservaretur; sed ut quod verum est fatear, suspicio non levis subest, librum quem Is designat, non aliud quidquam esse quàm fragmenta quæ,* Victorius Hipparchi *Editioni subjecit sub* Eratosthenis & Hipparchi *nominibus, quasi incertus esset, ad quem duorum pertine-*

ret: ſed litem eam rectiſſimè diremit Doctiſſimus Petavius *ab utriſq; abjudicans. Interim huc tantùm ſpectâſſe* Geſnerum *eo fidentiùs aſſero, quia in veteri Catalogo librorum Mss.* Vaticanæ *Bibliothecæ ſcriptum reperio titulum ita conceptum,* Ἐρατοσθένους, ἐν ἄλλῳ ὑποάρχυ (Ἱππάρχυ *dixiſſet*) εἰς τὰ Ἀράτου φαινόμενα ἐξηγήσεων τρίτη, *quæ illa ipſa eſſe quæ* Victorius *edidit, dubitare vix datur.*

Ut autem Exemplaris noſtri quod oſtentamus fidem felicius tueamur, dicimus imprimis, ea quæ Achilles Tatius *in commentariis ſuis in* Aratum *ex* Eratoſthene *citat, in hoc noſtro comparere; pariter quæ* Theon *non ſemel ex eodem producit, ibidem reperiri. Sed ne ex verborum apicibus totus pendere videar,* Julius Hyginus *locupletior accedet teſtis, cujus Poetici Aſtronomici utramque paginam implet quem coram exhibemus* Eratoſthenes; *illum ſubinde nominatim citat, at ubique exhaurit, & quaſi pro ſuo tractat. Si autem vel hæc minùs perſuaſerint, in probationis ſubſidium alterum teſtem adhibemus, omni exceptione ut & laude majorem* Germanicum Cæſarem, *cujus Commentarii in* Aratum *nihil prorſus ſunt, ſi excerpta ex* Nigidii Figuli *ſphærâ Græcanicâ, & nupera quædam aſſumenta (quæ ſatis ſe ubique produnt) eximamus, niſi parus putus noſter Codex. Aio autem Commentarium iſtum, (quicquid* Scaliger, *aliique viri docti aliter ſenſerint)*

Ger-

Germanici *ipsius esse, eumque non* Aratum *modo, sed &* Eratosthenem *transtulisse; idq; non tantùm conjecturis ductus, quòd nimirum in veteri Ms. Exemplari, quod olim in Sicilia dicitur repertum, nec non altero veteri apographo Collegii Etonensis Regii, utrique simul compareant; aut quod restrictior stellarum in singulis asterismis numerus ævum profitetur, saltem* Claudio Ptolomæo *antiquius: sed quòd* Lactantius Firmianus *hoc affirmatò statuerit. sc. lib.* I. *c.* II. *ubi* Cæsaris Aratum *laudans, illa ipsa refert verba, quæ in Commentariis istis, pariter & Græcis nostris reperiuntur. Plura addere liceret huc facientia, si quod scriptoribus nonnullis nimium placet, in re manifestâ supervacua ingerendo, multæ lectionis laudem captarem: id potiùs monuisse ère fuerit, eam intercedere inter Græcum nostrum Codicem & duas latinas versiones summam necessitudinem & perpetuum ferè concentum, ut si quando de* Eratosthenis *genuina lectione mihi hærere contigerit (quod aliquandò futurum ab unico exemplari editionem instituenti prorsus expectandum) latinarum ope pleraque ultro sese restituerent: pari prorsus lege quâ flumina, quæ post longos errores in mare præcipitantur, licèt limum & salsuginem sibi ex itinere contrahant, sinceros tamen latices, limpidasque undas fontibus suis reddunt, & iisdem (aliàs minime duraturis) perennes*

aquas

aquas ſuppeditant. Nè tamen pro impotenti Criticorum tyrannide ſcriptorem male habitum, & pro libidine immutatum literato Orbi videar obtrudere; ſciat ſtudioſus lector à Ms. codice rarò admodum me receſſiſſe: ſi autem id factum, rem geſtam ingenuè profiteri, rationibus palam & apertè redditis.

At interim quota hæc pars laborum Pentathli *noſtri (hoc enim* Eratoſtheni *idque ex merito cognomen) quorum reliqua ferè omnia penitus interciderunt, levibus titulis quaſi è naufragio ægre enatantibus? Ille quidem* Muſæi Alexandrini *Præfectus, par ipſe Bibliotheca, parem utique ſcripſerat: nunc autem vel ipſa Nomenclatura nos pene effugit; at quæ inter legendum mihi occurrebant, ſic fere ſe habent.*

1. *Elucubravit* Eratoſthenes *Grammaticen duobus voluminibus, unde Philologi nomen primus meruit: Eam laudat* Clemens *Alexandrinus* 1. *Strom.* Heſychius *etiam ſæpe in Lexico.*

2. *Geographiam, quam paſſim citat* Strabo, Stephanus *de urbibus*, Vitruv. Plin. Cleomedes, Theon, aliique.

3. *Galaticam Hiſtoriam* 40. *voluminibus, quam ſæpius laudat* Stephanus *de urbibus.*

4. *Amathuſiam, cujus nonum librum citat* Heſychius *in Lexico.*

5. *Chronologiam, quam citat* Euſebius *ſæpius,*

us, Cenſorinus, *& præ aliis* Dionyſius *Halicarnaſſæus, qui lib.* 1. *Archæol. aliorum quorumcunque ſupputationibus inſuper habitis* Eratoſthenis *Canones pro certiſſimo fundamento ſibi præſtruit.*

6. *De Chronographis. Citat* Clem. *Alex. l.* 1. *Strom.*

7. *De Olympionicis. Citat* Laert. *in* Empedocle. *Forte inde deſumpta pleraque quæ* Scaliger *in* Euſeb. *edidit.*

8. *De veteri Comœdia. Citat idem* Laert. *in* Zenone.

9. *De ventis. Citat* Achilles Tatius *com. in Arat. &* Lexicon *Aſtron. Græcum.*

10. *Architectonica & ſceuographica, de quibus* Sophocles *in* poll. *l.* 1. *&* 3. Jul. Pollux *in præf. l.* 10.

11. *Paſtoralia, quæ laudat* Proclus *in* Heſiod. *l.* 2.

12. *Mercurium, ſive Hermetem, carmine Heroico. Citat* Stephanus *de urbibus*, Heraclides Ponticus, Achilles Tatius: *quin refert* Valerius Probus, Virgilii *pleraque in Georgicis inde deſumpta.*

13. *De divitiis. Citat* Plutarchus *in* Themiſt. *Quanquam veriſimile admodum, (quod ex conjectura affert doctiſſimus* Voſſius *) potius eſſe Periplum, περὶ πλέτυ enim à περιπλῶ non multum abludit.*

14. *Ari-*

14. *Ariſtonem, ex nomine Præceptoris. Citat* Athenæus.

15. *Homeri diorthoſin. Citat idem* Athenæus *l.* 1. *qua in re, ut in aliis,* Arati *videtur æmulus* Eratoſthenes.

16. *Harmonica, quæ* Ptolemæus, Nicomachus, Proclus, *aliique citant.*

17. *Arithmeticam, de qua mentio apud* Nicomach. Iamblicum, Philoponum, Boetium, *alioſque.*

18. *De bonis & malis. Laudat* Harpocration, & Clem. Alex. *Strom.* 4.

19. *De Octaeteride.* Geminus *laudat in Iſagoge: ut &* Achilles Tatius *in Comm. qui tamen dubitare videtur num genuinum ſit opus.*

20. *Epiſtolas. Citat* Macrobius, Eutochius *in* Archimed. *Quæ autem in Græcanicarum epiſtolarum ſylloge ad* Æſchinem *habetur,* Simochatum *habuit authorem.*

21. *Platonicum. Citat* Theo Smyrn. *Mathem. c.* 1. *& etiam c.* 30. *unde cenſet* Menagius Eratoſthenem *vocatum* Platonem *juniorem; & huc referendum illud quod à* Laertio *in* Eudoxo *citatum habetur, è libris ad* Platonem; *licet* Batonis *cujuſdam Sinopenſis meminerit Athen. l.* 10.

22. *Poemata, de quibus* Suidas. Eutochius *in* Arch. *At Epigrammata in Anthologia, ut & quædam in* Stobæo *carmina,* Eratoſthenis *cujuſdam Scholaſtici ſunt.* 23. *Aſtro-*

23. *Aſtronomica, de quibus idem* Suidas *& Plutarch. de placit. Philoſoph. l. 2. c. 31. nec non* Hipparchus, Ptolom. *&* Proclus *in Tim.*

24. *Declamationes, de quibus* Strabo *l. 1. Geogr. quas μελέτας is appellat.*

25. *De ſectionibus Conicis; quod teſtatur* Proclus *ad* Euclidem.

26. *Dialogos, de quibus meminit* Suidas; *niſi forte quædam ex prædictis illo dicendi charactere ſcripta fuerant.*

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΒΙΟΣ.

Ερατοσθένης Αγλαοῦ, οἱ δὲ Αμβροσίου, Κυρηναῖος. μαθητὴς φιλοσόφου Αρίστωνος Χίου. γραμματικοῦ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου, καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. μετεπέμφθη δὲ ἐξ Αθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου καὶ διέτριψε μέχρι τοῦ πέμπτου. διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν πάσῃ εἰδει παιδείας τοῖς ἄκροις ἐγγίσασι, τὰ * ἐπίκλην ἐπεκλήθη. οἱ δέ, καὶ δεύτερον ἢ νέον Πλάτωνα, ἄλλοι πένταθλον ἐκάλεσαν. ἐτέχθη δὲ ρκϛ'. ὀλυμπάδι· καὶ ἐτελεύτησεν * π'. ἐτῶν γεγονώς· ἀποχέμψυος τροφῆς διὰ

* Notandum non βήματα ſed βῆτα legi debere, ita enim *Martianus Heracleota* in periplo ſuo Ερατοσθένης ὁ βῆτα ἐκάλεσαν: quin & *Heſychius* Mileſius Ερατοσθένης διὰ τὸ δευτερεύειν παντὶ εἴδει παιδείας τοῖς ἄκροις ἐγγίζων, βῆτα ἐκλήθη.

* Aliqui Octuageſimum primum, alii 82. ætatis annum attigiſſe ferunt.

πὺ

ὃ ἀμβλυώτειν, μαθητὴν ὕπνημον καταλιπών Αριστοφάνην τὸν βυζάντιον, ὃς πάλιν Αρίσταρχος μαθητής. μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Μνασέας, καὶ Μενανδρος, καὶ Αριστις. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα, καὶ ποιήματα. καὶ ἱστορίας. ἀστρονομίαν, ἣ κατεσπειγμένη. περὶ τῆς κατ' φιλοσοφίαν αἱρέσεων· περὶ ἀλυπίας διαλόγους πολλούς, καὶ γραμματικὰ συγγράμματα.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΚΑΤΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ.

Αρκτος ἡ μεγάλη.

Ταύτην Ησίοδος φησι Λυκάονος θυγατέρα εἶναι Αρκαδίας οἰκεῖν, ἐλέαν δὲ μετὰ Αρτέμιδος τὴν ἀεὶ παῖ· θήρας ἀγωγὴν εἶναι τοῖς ὄρεσι ποιεῖσθαι, φθαρεῖσάν τε ὑπὸ Διὸς ἐμμενέναι λανθάνουσαν τὴν θεόν· φωραθεῖσαν δὲ ὕστερον ἐπὶ τόκῳ ἤδη ὄσαν ὀφθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς λυμαίνεσθαι, ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν ἀποθηριῶσαι αὐτήν, καὶ ὕστερον τεκεῖν Αρκτον ὀνομάζεσθαι τ' κληθέντα Αρκάδα. ὅσαν δ' ἐν τῷ ὄρει διαγινώσκεσθαι ὑπὸ αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδεδόσθαι μετὰ τὸ βρέφος τὸν Λυκάονα. μετὰ χρόνον δέ τινα δόξαι εἰσελθεῖν εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον ἱερὸν ἀγνοήσασαν τ' νόμον· ὑπὸ δὲ τῆς ἰδίας ὑὸς διωκομένην καὶ τ' Αρκάδων, καὶ ἀναγρεῖσαι μήνουσαν ἀφ' τὸν εἰρημένον νόμον, ὁ Ζεὺς ἀφ' τὴν συγγένειαν αὐτὴν ἐξείλετο, & ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὴν ἔθηκεν. Αρκτον δὲ αὐτὴν ὀνόμασε ἀφ' τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ σύμπτωμα. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ζ' ἀμαυρούς, ἐφ' ἑκατέρων ὤτων β'. ἐπ' ὠμοπλάτων λαμπρὸν α'. ἐπὶ τῶν ἰγδύων β'. ἐπὶ τῆς ῥάχεως λαμπρὸν α'. σκέλεσιν (ἐμπροσθίοις β'.) ὀπισθίοις β'. ἐπ' ἄκρῳ τῷ ποδὶ β'. ἐπὶ τῆς κέρκου γ'. τοὺς πάντας κδ'.

Αρκτος ἡ Μικρά.

Αὕτη ἐστὶν ἡ μικρὰ καλουμένη, προσηγορεύθη δὲ ὑπὸ τ' πολέων Φοινίκη, ἐπιμήθη δὲ ὑπὸ τ' Αρτέμιδος· γνῶσι δὲ ὅτι ὁ Ζεὺς αὐτὴν ἔφθειρεν, ἠρίστευεν αὐτήν· ὕστερον δὲ στεφανωθεῖσαν λέγει δόξαι αὐτῇ τοιοῦτόν τι, ἀνιδρυθεῖσαν ἐπέρην εἰδώλου ἐν τοῖς ἄστροις, ὥστε διοσκόας ἔχειν τιμάς. Αγλαοθένης δὲ ἐν τοῖς Ναξιακοῖς φησι τροφὸν γενέσθαι τοῦ Διὸς κυνόσουραν, εἶναι δὲ μίαν τ' Ιδαίων νυμφῶν, ἀφ' ἧς ἐν μὲ τῇ πόλει τῇ καλουμένῃ Ισσοῖς, τέμενος τοῦτο εἶναι, ἣν οἱ ἀεὶ Νικόστρατον ἔκτισαν, καὶ τ' ἐν αὐτῇ δὲ λιμένα, καὶ τ' ἐπ' αὐτῇ τόπον Κυνόσουραν κληθῆναι. Αρκτος δὲ αὐτὴν καλεῖ Ελίκην ἐν Κρήτῃ ὄσαν, γενέσθαι δὲ Διὸς τροφὸν, καὶ ἀφ' τοῦτο ἐν ἀρκτικοῖς λιμέσι ἀξιωθῆναι. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲ ἑκάστης γωνίας τοῦ τριγώνου λαμπρὸν α'. ἐπὶ δὲ τῆς κέρκου λαμπρὸν γ'. τοὺς πάντας ζ'. ὑπὸ δὲ τ' ἑτέρου τ' ἡγεμόνων κατώτερός ἐστιν ἄλλος ἀστὴρ, ὃς καλεῖται πόλος, ἀεὶ δ' ὀκεῖ ὁ πόλος τρέφεσθαι.

Δράκων.

Οὗτός ἐστιν ὁ μήκιστος τε καὶ δὶ ἀμφοτέρων τ' ἄρκτων κείμενος· λέγεται δὲ εἶναι ὁ τοῖ χρύσεα μῆλα φυλάσσων, ὑπὸ δὲ Ηρακλέους ἀναιρεθείς, ὧ καὶ ἐν τοῖς ἄστροις τάξις ἐδόθη δι' Ηραν, ἣ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ Εσπέρας φύλακα τῶν μήλων. Φερεκύδης γάρ φησιν, ὅτι ἐγαμεῖτο ἡ Ηρα ὑπὸ Διός. Φερόντων αὐτῇ τ' Θεῶν δῶρα, τὴν Γῆν ἐλθεῖν φέρουσαν τὰ χρύσεα μῆλα· ἰδοῦσαν δὲ τὴν Ηραν θαυμάσαι καὶ εἰπεῖν κατάφυτον εἶναι τ' τοῦ θεοῦ κῆπον,

τον, ὃς ἦν παῖς τοῦ Ατλαντ. ὑπὸ δὲ τὸ ὀνόμα παρθένων αἱ ὑφαρμόττουσαι τοῖς μηλοις, κατέσησε φύλακα τὸ ὄφιν ὑπερκείμενον ὀντα. μέγιστον δὲ ἔχει σημεῖον· ἐπικεῖται δὲ αὐτοῖς Ηρακλέους εἴδωλον, ὑπομνημα τοῦ ἀγῶνος Διὸς ἡγεμόνος συναγήσαντος τὴν χειμωτοποιΐα. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς λαμπρὸς γ. ἐπὶ δὲ τοῦ σώματος ἕως τῆς κέρκης ιβ. παρατεταμένους ἀλλήλοις, διεστῶς δὲ διὰ τῶν ἄρκτων. (τοὺς πάντας ιε.)

Ὁ ἐν Γόνασιν.

Οὗτός φασιν Ηρακλῆς ἐστιν ὁ ἐπὶ τοῦ ὄφεως βεβηκὼς, σύνεργῶς δὲ ἔσχηκε τὸ τε ῥόπαλον ἀνατεταμένως, καὶ τὴν λεοντῆν περιειλημμένος· λέγεται δὲ ὅτε ἐπὶ τὰ χρύσεα μῆλα ἐπορεύθη, τὸν ὄφιν τὸν τεταγμένον φύλακα ἀνελεῖν. ἦν δὲ ὑπὸ Ηρας δι' αὐτὸ τοῦτο τεταγμένος, ὅπως ἀνταγωνίζηται τῷ Ηρακλεῖ· ὅθεν ἐπιπλεόντος τοῦ ἔργου μετὰ κινδύνου, ἀ[illegible]ν ὁ Ζεὺς κελεύας τὸ ἄθλον μνήμης, ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκε τὸ εἴδωλον. ἔστι δὲ ὁ μὲν ὄφις μετέωρον ἔχων τὴν κεφαλὴν, ὁ δὲ ἐπιβεβηκὼς αὐτῷ, πεπτωκὼς τὸ ἓν γόνυ, τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιβαίνων, τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα ὀρτείνων, ἐν ᾗ τὸ ῥόπαλον ὡς πίπτων, τῇ δὲ ἀριστερᾷ τὴν λεοντῆν περιβεβλημένος. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπρὸν α. βραχίονος δεξιοῦ λαμπρὸν α. ἐφ' ἑκατέρων ὤμων λαμπρὸν α. ἄκρας χειρὸς α. ἐφ' ἑκατέρας λαγόνος α. λαμπρότερον δὲ τὸν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς· δεξιοῦ μηροῦ β. γόνατος α. κνήμης α. κνήμης β. ποδὸς α. ὑπὲρ τὴν δεξιὰν χεῖρα α. ὃς καλεῖται ῥόπαλον, ἐπὶ τῆς λεοντῆς δ'. τοὺς πάντας ιθ'.

Στέφανος.

Οὗτος λέγεται ὁ τῆς Αριάδνης. Διόνυσος δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ἄστρα ἔθηκεν, ὅτε τοὺς γάμους οἱ θεοὶ ἐν τῇ καλυκώπιδι Δίᾳ ἐποίησαν, ᾧ πρῶτον ἡ νύμφη ἐστεφανώσατο παρὰ Ωρῶν λαβοῦσα τὸν Αφροδίτης. Ηφαίστου δὲ ἔργον εἶναί φασιν, ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων Ινδικῶν. Ισορρέπειν δὲ τοῦτον τὸν Θησέα σεσῶσθαι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου φεύγοντα· φασὶ καὶ τὸν πλόκαμον τοῦτον εἶναι τὸν φαινόμενον ἐπὶ τῆς κέρκης τοῦ λέοντος. ἔχει δὲ ἀστέρας ὁ στέφανος ἐννέα κύκλῳ κειμένους, ὧν εἰσι λαμπροὶ οἱ κατὰ τὸ κεφαλὴν τοῦ ὄφεως τοῦ καὶ τὸν Αρκτων.

Ὀφιοῦχος.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐπὶ σκορπίου ἑστηκὼς, ἔχων ἐν ἀμφοτέραις χερσὶ τὸν ὄφιν. λέγεται δὲ εἶναι Ασκληπιὸς, ὃν Ζεὺς χαλεπαίνων ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ἐν τοῖς ἄστροις ἀνήγαγε· τοῦτον τέχνῃ ἰατρικῇ χρώμενον, ὡς καὶ τοὺς ἤδη τεθνηκότας ἐγείρειν· ἐν οἷς καὶ Ιππόλυτον ἔσχατον τοῦ Θησέως· καὶ τῶν θεῶν δυσχεραίνοντος τοῦτο φερόντων, εἰ αἱ βροτοὶ κατὰλυθήσονται αὐτῶν, τηλικαῦτα ἔργα Ασκληπιὸς ἐπιτελῶν· λέγεται τὸν Δία ὀργισθέντα κεραυνοβολῆσαι τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ, εἶτα καὶ τὸν Απόλλωνα τοῦτον εἰς τὰ ἄστρα ἀναγαγεῖν. ἔχει δὲ ἐπιφανείαν ἱκανὴν ἐπὶ τοῦ μεγίστου ἄστρου, λέγω δὴ τοῦ σκορπίου, οὐσήμου τοῦ τόπου φανόμενον. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαμπροὺς α. ἐφ' ἑκατέρων

ων

μῶν λαμπρὸν α΄. ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς γ΄. ἐπὶ τ̃ ἀριστερᾶς δ΄. ἐφ' ἑκατέρων ἰσχίων α΄. ἐφ' ἑκατέρων γονάτων α΄. τ̃ ἐπὶ τ̃ δεξιᾶ (ποδὸς) λαμπρὸν α΄. τ̃ δὲ ὄφεως ἐπ' ἄκρας κεφαλῆς ϛ΄. τὰς πάντας ιϛ΄.

Σκορπίος.

Οὗτος ἀφ' τ̃ μήκους εἰς δύο δωδεκατημόρια ἀφιέηται· καὶ τὸ μὲν ἐπίσχεσιν αἰ χηλαί, θάτερον δὲ τ̃ σῶμα καὶ τ̃ κέντρον. τοῦτόν φασιν ἐποίησεν Ἄρτεμις ἀναδοθῆναι τῆς Κολώνης τ̃ Χίας νήσου, καὶ τ̃ Ὠρίωνα πλῆξαι, καὶ ὕστερον ἀποθανεῖν, ἐπειδὴ σὺν κυνηγεσίῳ ἀκόσμως αὐτῇ ἐβιάσατο· ὃν Ζεὺς σὺν τοῖς λαμπροῖς ἔθηκε τ̃ ἀστέρων, ἵν' εἴδωσιν οἱ ἐπιχωρίμενοι ἄνθρωποι τὴν ἰσχύν τε αὐτοῦ καὶ τὴν δυνάμιν. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐφ' ἑκατέρας χηλῆς δύο· ὧν εἰσιν οἱ μὲν πρῶτοι μεγάλοι, οἱ δὲ δεύτεροι ἀμαυροί· ἐπὶ δὲ τ̃ μετώπου λαμπροὺς γ΄. ἐπὶ τῆς κοιλίας ϛ΄. ἐπὶ τῆς κέρκου ε΄. ἐπὶ τ̃ κέντρου σ΄. πρηγεῖται μὲ αὐτοῖς πάντων φαιδρότερος ὢν ὁ ἐπὶ τῆς δορείας χηλῆς λαμπρὸς ἀστήρ· (τὰς πάντας κδ΄.)

Ἀρκτοφύλαξ.

Περὶ τούτου λέγεται, ὅτι Ἀρκὰς ἐστὶν ὁ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς γεγονώς, ὃν κομιδῇ νέον ὄντα Λυκάονι, ἐξέπεμψε τ̃ Δίκα παραδοὺς ἐπὶ τ̃ ἀπαίδευτον· ὅθεν οὐκέτι μὲν ἀνατέλλει, ἀφ' ἧς ἡ Τροπαιοῦχος κατοικεῖται πόλις. τὴν δὲ οἰκίαν αὐτοῦ κεραυνοῖ τῆς ἀμάρτητος αὐτὸν μυσταχθείς, τ̃ δὲ Ἀρκάδα πάλιν συναλλάσσας, ἔθηκεν ἄρκτον, καὶ σὺν τοῖς ἄστροις ἀνήγαγεν. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς β΄. οἱ δ' ὤμους· ἐπὶ δὲ τ̃ κεφαλῆς λαμπρὸν α΄. ἐφ' ἑκατέρων τ̃ ὤμων λαμπρὸν α΄. ἐπὶ τ̃ μασχαλῶν ἑκατέρων α΄. λαμπρὸν τ̃ ἐπὶ τῆ δεξιᾶ ϛ΄ τῶν αὐτῶν α΄. ἀμαυρόν· καὶ ἐπὶ τῆ ἀγκῶνος λαμπρὸν α΄. ἀνὰ μέσον τ̃ γονάτων α΄. λαμπρότατον, ὃς δὴ Ἀρκτοῦρος καλεῖται· ἐφ' ἑκατέρου ποδὸς λαμπρὸν α΄. (τὰς πάντας ιδ΄.)

Παρθένος.

Τ Αὐτὴν Ἡσίοδος μὲν θεογονίας εἴρηκε θυγατέρα Διὸς καὶ Θέμιδος, καλεῖται δὲ αὐτὴν Δίκην· λέγει δὲ καὶ Ἄρατος παρὰ τούτοις λαβὼν τὴν ἱστορίαν· ὡς ἔστι θεότερον ἀθανάτων, ἐπὶ τ̃ γῆς σὺν τοῖς ἀνθρώποις ἦν, ἔτι δίκην αὐτὴν σκάλλων· χαιρόντων δὲ αὐτῶν, καὶ μηκέτι δίκαιον σωτηρίοντων, ἐκέπι σὺν αὐτοῖς ἦν, ἀλλ' εἰς τὸ ὄρος ἀπεχώρει· εἴπερ στάσεων καὶ πολέμων αὐτοῖς ὄντων, ἀφ' τ̃ παντελῆ αὐτῶν ἀδικίαν ἀπομισήσασαν, εἰς τ̃ οὐρανὸν ἀνελθεῖν. λέγονται δὲ ἕτεροι λόγοι περὶ αὐτῆς πλεῖστοι· οἱ μὲν γὰρ αὐτὴν φασιν εἶναι Δήμητρα ἀφ' τὸ ἔχειν τὰ χλωρά· οἱ δὲ Ἶσιν, οἱ δὲ Ἀπεργάνην· οἱ δὲ Τύχην, διὸ καὶ ἀκέφαλον αὐτὴν σχηματίζεσθαι. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τ̃ κεφαλῆς α΄. ἀμαυρόν· ἑκατέρου ὤμου α΄. πλέον ἑκατέρα β΄. ὁ δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ πλέον τῶν ὤμων καὶ τῆς ἄκρας τ̃ πλέονος, Προτρυγητὴρ καλεῖται. ἀγκῶνος ἑκατέρου α΄. χειρὸς ἄκρας ἑκατέρας α΄. ὁ δὲ ἐπὶ τ̃ ἀριστερᾶς λαμπρὸς, καλεῖται στάχυς· ἐπὶ τ̃ πλέονος τῶν χιτώνων ἀμαυροὺς ϛ΄. ἑκατέρου ποδὸς α΄. τὰς πάντας ιθ΄.

Δίδυ-

Δίδυμοι.

Οὗτοι λέγονται Διόσκουροι εἶναι, οὓς δὲ τῇ Λακωνικῇ τε ἀφέντες ἐπιφάνειαν ἔχον, φιλαδελφίᾳ δὲ ὑπερήνεγκαν πάντας· ὅτε γὰρ ἔδει ἀρχῆς, ὅτε περὶ ἄλλου τινὸς ἤεισαν· μνημόνιον δὲ αὐτῶν Ζεὺς ἔθεσθαι βελόμενος τὴν κοινότητα, διδύμους ὀνομάσας, εἰς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρους ἔστησεν ἐν τοῖς ἄστροις. ἔχουσι δὲ ἀστέρας, ὁ μὲν ἐποχούμενος τῷ κορυφῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς α΄. λαμπρὸν (ὧμον ἑκατέρου λαμπρὸν α΄. δεξιᾶς ἀγκῶνος α΄. ἐπὶ δεξιᾶς χειρὸς α΄.) ἑκατέρου γόνατι α΄. ὁ δεχόμενος ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἕνα λαμπρόν, ἀριστερῷ ὤμῳ λαμπρὸν α΄. ἐπὶ μαζῷ ἑκατέρου α΄. ἀριστερᾷ ἀγκῶνος α΄. ἄκρας χειρὸς α΄. ἀριστερῷ γόνατι α΄. ἑκατέρου ποδὸς α΄. ὑπὸ τὸν ἀριστερὸν πόδα α΄. ὃς καλεῖται πρόπους. (τὰς πάντας ιζ΄.)

Καρκῖνος.

Οἱ καὶ Φάτνη.

Οὗτος δοκεῖ ὑπὸ τοῖς ἄστροις πεπλῶσθαι δι' Ἥραν, ὅτι μόνος, Ἡρακλεῖ τοὺς ἄλλων συμμαχήσαντας, ὅτε τὸν Ὕδραν ἀνῄρει, ὑπὸ τὸν λίμνης ἀναδήσας ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα, καθάπερ φησὶ Πανύασις ὁ Ἡρακλείας· ὑμνωδηθεὶς δὲ ὁ Ἡρακλῆς, δοκεῖ τῷ ποδὶ συνθλάσαι αὐτόν, ὅθεν μεγάλης τιμῆς τετύχηκε καταστερισμοῦ ὑπὸ τοῖς ιβ΄. ζῳδίοις. καλοῦνται δέ τινες αὐτῶν ἀστέρες, οἱ μὲν, ὡς Διόνυσος ἀνήγαγεν εἰς τὰ ἄστρα. ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ φάτνη παρώνυμον, ἡ δὲ τούτων ἰσοφεία κύτη.

Ὅτε ἐπὶ Γίγαντας ἐστρατεύοντο οἱ θεοὶ, λέγεται Διόνυσον καὶ Ἥφαιστον, καὶ Σατύρους ἐπὶ ὄνων πορεύεσθαι, ἔτι που δὲ ὁρωμένων αὐτοῖς τῶν γιγάντων, πλησίον ὄντες ἀγκήθησαν οἱ ὄνοι· οἱ δὲ γίγαντες ἀκούσαντες τὴν φωνῆς, ἔφυγον· διὸ ἐπιμνήσασθαι τοῦ καρκίνου ἕνεκα ἐπὶ δυσμαῖς. ἔχει δὲ ὁ καρκῖνος ἐπὶ τοῦ ὀσφράνου ἀστέρας λαμπροὺς δ΄. οὗτοί εἰσιν οἱ ὄνοι. ὁ δὲ νεφέλιον ἔσω ἡ ὑπ' αὐτῷ ὁρωμένη φάτνη, παρ' ἣν δοκοῦσιν ἑστάναι. ἐπὶ τοῖς δεξιοῖς ποσὶν ἑκάτερον ἕνα λαμπρὸν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀριστεροῖς τὸν πρώτου β΄. λαμπρούς, καὶ ἐπὶ τὸν δευτέρου, καὶ ἐπὶ τὸν τρίτου, ὁμοίως ἐπ' ἄκρας αὐτοῦ πίπτουσι· ἐπὶ τοῦ στόματος δ΄ ἐπὶ τῆς χηλῆς τοῦ δεξιᾶς γ΄. ὁμοίως μεγάλους ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦς χηλῆς (δ΄.) οἱ πάντες ιζ΄.

Λέων.

Οὗτός ἐστι μὲν τῶν ἐπιφανῶν ἀστέρων· δοκεῖ δὲ ὑπὸ Διὸς ὑμνηθῆναι τοῦτο τὸ ζῴδιον διὰ τὸν τοῦ πτεραπόδων ἡγεμόνα. τινὲς δὲ φασιν, ὅτι Ἡρακλέους πρῶτος ἆθλος ἦν εἰς τὸ μυημονεύθηναι, φιλοδεξίων μὲν μόνον τοῦτον ἐκ πάντων ἀνείλεν, ἀλλὰ συμπαλαίσας ἀπέπνιξε. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Πείσανδρος ὁ Γόδιος, ὅτι καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔσχεν ὡς ἔνδοξον πεποιηκώς· ὅτος ἐστιν ὁ ἐν τῇ Νεμέᾳ ὑπ' αὐτοῦ φονευθείς. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γ΄. ἐπὶ δὲ τῆς δήξεως δ΄. ἐπὶ δὲ δεξιοῦ ποδὸς λαμπρὸν α΄. ἐπὶ μείσης (κοιλίας) α΄. ὑπὸ τὴν κοιλίαν α΄. ἐπὶ δὲ ἰσχίου α΄. ἐπὶ δὲ ὀπισθίου γόνατος α΄. ποδὸς ἄ-

κρου

σημ λαμπρὸν α΄. ἐπὶ τῆ πλαγίᾳ β΄. ἐπὶ τῆς ῥάχεως γ΄. ἐπὶ μέσης τῆς κέρκε α΄. ἐπ' ἄκρας λαμπρὸν α΄. ἐπὶ τῆς κοιλίας, α΄, ὁρῶν δὲ ὑπὲρ αὐτὸν ὃν περιώνυμα τινὰ κέρκον ἀμαυρὰ ἐπτά, οἱ καλοῦνται πλόκαμοι Βερενίκης Εὐεργέτιδος. (τὰς πάντας ιδ΄.)

Ἡνίοχος.

Οὗτός ἐστιν Ἐριχθόνιος ὃν ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς γεγενῆσθαι φασιν, ὅτε ὁ Ζεὺς εἶδεν πεσὼν ἐν ἀνθρώποις ἅρμα ζεύξαντα ἵππων, ἐνεμάσατο, ὅπ τῇ τοῦ ἡλίου ἀντιμιμηθῆναι ἐποιήσατο διφρείαν, ὑπὸ ζεύξας ἵππους λαμπρούς· πεσὼν δὲ Ἀθήναζε πομπεύων ἤγαγεν ἐν ἀκροπόλει· καὶ ἐποιήσατο ὡς τούτοις ἐπιφανῆ τὴν θυσίαν αὐτῆς σεμνοτέραν. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης ὡδὶ τὴν γένεσιν αὐτοῦ τὸ πρότερον τοῦτον, Ἡφαίστου ἐρασθέντα Ἀθήνας, ὁμιλεῖν αὐτῇ μιγῆναι· τῆς δὲ ἀποστρεφομένης, καὶ τὴν παρθενίαν μᾶλλον αἱρουμένης, ἐπὶ πολὺ τὸ Ἀττικὸν κρύπτεσθαι, ὃν λέγουσι δ' ἀπ' ἐκείνου τοῦτον ὀνομασθῆναι Ἡφαίστου, ὃς δόξας αὐτὴν κρατήσειν καὶ ἐπιθέμενος ἀπολειφθῆναι ὑπ' αὐτῆς διὰ δέρατα, ἀφῆκε τὸν ἐπιθυμίαν, φερομένης εἰς τὸν γῆν τῆς σπορᾶς, ἐξ ἧς γεγενῆσθαι λέγουσι παῖδα, ὃς ὑπ' αὐτῆς Ἐριχθόνιος ἐκλήθη· καὶ αὐξηθεὶς τὸν δόρυ, ὃ ἦν μάθη μάχιμος γενόμενος. ἤγαγε δὲ ἐπιμελῶς τὰ Παναθήναια, ὃ ἅρμα Ἡνίοχον ἔχων παραβάτην ἀπαίδιον ἔχοντα, καὶ τριλοφίαν ἐπὶ τῆ κεφαλῆς ἀπ' ἐκείνου δὲ καὶ μίμησιν ὁ καλούμενος ἀποβάτης· ἐχρημάτισεν δ' ἐν τούτῳ ἡ αὐξὴ καὶ οἱ Ἐλευσίνιοι. Μυστήρια γάρ φησι Δία γεννώμενον, ἐγχειρισθῆναι ὑπὸ Ῥέας Θέμιδι· Θέμιν δὲ Ἀμαλθείᾳ δοῦναι τὸ βρέφος, τὸν δὲ ἔχοντα αἶγα ὑποθεῖναι, τὸν δ' ἁρπάσαι Δία· τὸν δὲ αἶγα εἶναι ἡλίου θυγατέρα Φοβερὸν ὕστερον, ὥστε τὸν καπὶ Κρόνου θεὸν βδελυπομένους τὸν μορφὸν τ παιδὸς, ἀξιῶσαι γῆν κρύψαι αὐτὴν ἐν ὄρει τ καπὶ Κρήτῃ ἄντρῳ. ἃ ἀποκρυψαμένου ἐπιμέλειαν αὐτῆς τῇ Ἀμαλθείᾳ ἐγχειρίσαι, τὴν δὲ τῇ ἐκείνης γάλακτι τ Δία ἀνθρέψαι· ἐλθόντας δὲ τὸν παιδὸς εἰς ἡλικίαν, καὶ μέλλοντας γίγεσθαι πολεμεῖν, ἀχέγοντας δὲ ὅπλα, θεασθῆναι αὐτῷ τ αἰγὸς τὴν δορὰν ὅπλον χρήσασθαι, ἀφ' ἅπερ τὸ ἄτρωτον αὐτῆς καὶ φοβερὸν, καὶ ἀφ' τὸ εἰς μέσην τὴν φάλαγγα γεγενῆσθαι πρόσωπον ἔχειν· ποιήσαντας δὲ τοῦτο τὸν τοῦ Διὸς, καὶ τῇ τέχνῃ φανέντας διαλασίους, τὰ ὁσᾶ δὲ τ αἰγὸς καλύψαντας ἄλλῃ δορᾷ, καὶ ἐμψύχου αὐτὴν καὶ ἀθανάτου κατασκευάσαντας, αὐτὴν μὲν φασιν ἄστρον ἀφάνιον καταστερισθῆναι. τινὲς δὲ φασι Μυρτίλον ὀνόματι τ ἡνίοχον εἶναι τ ἐξ Ἑρμοῦ γεγονότα. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τ κεφαλῆς α΄. ἐφ' ἑκατέρου τ ὤμου α΄. ὧν τ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ λαμπρὸν, ὃς καλεῖται αἰξ. ἐφ' ἑκατέρᾳ ἀγκῶνι α΄. (ὃν δεξιᾶς χειρὸς α΄.) ἀριστερᾶς χειρὸς β΄. οἱ δὲ καλοῦνται ἔριφοι· τὰς πάντας ὀκτώ.

Ταῦρος.

Οὗτος λέγεται ὑπὸ τοῖς ἄστροις πεδῆσαι, ἀφ' ὃ Εὐρώπην ἁρπάσαι ὑπὸ Φοινίκης εἰς Κρήτην, ἀφ' τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὑπὸ τῆ Φελίξω· χαίρειν δὲ τούτῳ ὑπὸ τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἐστὶν ὑπὸ Διὸς τιμηθείς. ἔστεργε δὲ φασι διὰ τὸν εἶναι τ Ἰοῦς μίμημα, χαίρειν δὲ ἐκείνης ὑπὸ Διὸς ἐπιμήθη τὸ ἄστρον. τοῦ δὲ ταύρου τὸ μέτωπον σὺν τῇ ὑποκειμένῃ αἱ ὑάδες καλούμεναι ὑπὲρ-

ωδεέχυσι, πρὸς δὲ τῇ λαπθομιῇ τ ῥάχεως, ἡ πλειάς ἐστιν ἀστέρες ἔχουσα ἑπτὰ, διὸ καὶ ἑπτάστερος καλεῖται) ἔχ ὁρῶν) δὲ εἰ μὴ ἓξ, ὁ δὲ ἕβδομος ἀμαυρός ἐστι σφόδρα. ἔχει δὲ ταῦτα ἀστέρας ζ'. ὃς δὲ ὑπτιάσας ἵστησι καθ' ἑαυτὸν ἔχων τὴν κεφαλήν· ἐφ' ἑκατέρου δὲ τ πτερύγων ἐπὶ τ ὠμφύσεως α'. ὧν λαμπρότερος ὁ ἐπὶ τ ἀριστεροῦ· ἐφ' ἑκατέρου τ ὀφθαλμοῦ α'. ἐπὶ τῦ μυκτῆρος α'. ἐφ' ἑκατέρου τ ὤμων, α'. ἅτινι ὠδὶς λέγονται, ἐπὶ δὲ τῦ ἀριστεροῦ γόνατος ὃ ἐμπροσθίου α'. ἐπὶ τοῦ χηλοῦ α'. ἐπὶ δ δεξιοῦ γόνατος α'. ἐπὶ τ μαχίλου β'. ἐπὶ τ ῥάχεως γ'. τ ἔχατον λαμπρόν, ὑπὸ τὰ ἡνία ἐστί. ἐπὶ τῦ πηδὸς λαμπρὸν α'. τὰς πάσας ιή.

Κηφεύς.

Οὗτος ὢν πάσχει πέλεκυν πέφορβε, ὁ δ' ἀρκτικὸς κύκλος αὐτὸν λαμβάνει λοξὸ ποδῶν ἕως ἡνίας, ὃ δὲ λοιπὸν εἰς τὸ ἀνὰ μέσον πίπτει αὐτῦ, τῦ τε ἀρκτικῦ & θερινῦ τροπικῦ. ἦν δὲ ὡς Εὐριπίδης φησὶν, Αἰθιόπων βασιλεύς, Ἀνδρομέδας δὲ πατὴρ, τὰν δ' αὐτῦ θυγατέρα δοκεῖ παρασθῆναι τῇ κήτει Βορέου, ἵν Περσεὺς ὁ Διὸς διέσωσε, δι' ἣν καὶ αὐτὸς ὢν ζώοις ἄστροις ἐτέθη, Ἀθηναῖός γνώμην. ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τ κεφαλῆς λαμπροὺς β'. ἐφ' ἑκατέρου ὤμου α'. καὶ χειρῶν ἑκατέρου α'. ἀγκώνων ἑκατέρου α'. ζώνης γ'. λοξὸς ἀμαυρός. ἡνιόχου μίσης λαμπρὸν α'. δεξιᾶς λαγόνος, α'. γόνατος α'. ποδὸς ἄκρου α'. (τὰς πάσας ιέ.)

Καπίστρα.

Τοῦτον ἱστορεῖ Σοφοκλῆς ὁ τ τραγῳδίας ποιητὴς ὢν Ἀνδρομέδα ἐλέσθαι τοὺς Νηρηΐσιν, εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύμπλεγμα, καὶ Ποσειδῶνα ἀφθεῖραι τὴν χώραν, κῆτος ἐπιπέμψαντα, δι' ὃν (αἰτίαν) πρόκειται τῇ κήτει ἡ θυγάτηρ οἰκείως· ἐκνεμόμενος δὲ ἐξωθεῖ ἐπὶ δίφρου καθήμενος ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τ κεφαλῆς λαμπρὸν α'. ἐπὶ τῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος ἀμαυρὸν α'. ἐπὶ τ χειρὸς α'. γόνατος α'. ποδὸς ἄκρου α'. ἡνίας α'. ἀμαυρόν. ἀριστεροῦ μηροῦ λαμπρὸν α'. γόνατος α'. λαμπρόν· ἐπὶ τῦ παλινδίου α'. τῦ δίφρου ἢ κοίλης) ἐνώμης γωνίας α'. (τὰς πάσας ιγ'.)

Ανδρομέδα.

Αὕτη κεῖται ὢν τοῖς ἄστροις, ἀφ' τοῦ Αθηνῶν τῶν Περσέως ἄθλων ὑπόμνημα, ἀφεπαμένη ζώοις χεῖρας, ὡς καὶ παθοσεπέρη τῷ κήτει· ἀνθ' ὧν σωθεῖσα ὑπὸ τῦ Περσέως, ἔχ ἕλετο τῷ πατρὶ συμμένειν, οὐδὲ τῇ μητρὶ, ἀλλ' αὐθαίρετος εἰς τὸ Αργος ἀπῆλθε μετὰ σωφίνης, οὐχμὶς τι φρονήσασα. λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης σαφῶς ὢν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τ κεφαλῆς λαμπρὸν α'. ἐφ' ἑκατέρου ὤμου α'. δεξιοῦ ποδὸς β'. ἀριστεροῦ α'. ἐπὶ τῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος α'. ἐπ' ἄκρας τ χειρὸς λαμπρὸν α'. ἐπὶ τ ζώνης γ'. ὑπὸ τὴν ζώνην σ'. ἐφ' ἑκατέρου γόνατος λαμπρὸν α'. ἐπὶ τῦ δεξιοῦ ποδὸς α'. ἐπὶ τῦ ἀριστεροῦ β'. (τὰς πάσας κ'.)

Ιωωος.

Ἵππος.

ΤΟύτυ μήνυ τὸ ἔμπροσθεν φαίνεται ἔως ὀμφαλέ. Ἄρκτος μέν ἐν φησι τ ἐπὶ τέ Ελικώνος εἶναι ποιήσαντα κρήνην τῇ ὁπλῇ, ἀφ' ἣ κωλεῖδ Ἱππικρήνην. ἄλλοι δὲ τ πήγασον εἶναί φασι τ εἰς ζῳ ἄστρα ἀναπτύντα, ὕστερον τ Βελλεροφόντυ πτώσεως, ἀφ' δὲ θᾶττον ἔχειν πτέρυγας, ἀπίθανον δοκεῖ ἵνα ποιεῖν τ λόγον. Εὐριπίδης δὲ φησι Μελανίππην εἶναι πρὸ τέ Χείρωνος θυγατέρα, ὑπ' Αἰόλυ δὲ ἁρπασθῆσαν φθαρῆναι. ἀφ' δ τ ὄγκον τ χαιτέρς φυγαῖν εἰς ζῳ ὄρη· καὶκεῖ ἀδυνάτης αὐτῆς τ πατέρα ἐλθεῖν κατὰ ζήτησιν, τὴν δ' δύξαδ καταλαμβανομένην, πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι, μεταμορφωθῆναι, κ ἵππον. ἀφ' ἧνπερ τὴν δύσέβειαν αὐτῆς τε κ τέ πατρός, ὑπ' Ἀρτέμιδος εἰς πτέρα τεθῆναι, ὅθεν τῷ Κενταύρῳ ἔχ ἁρματή ἐστι, Χείρων γ λέγεται εἶναι σκεῖνος· τὰ δὲ ὀπίσθια μέρη αὐτῆς ἀφανῆ ἐστι πρὸς τὸ μὴ γνώσκεσδ ἡλέσιαν ὖσαν. ἔχ δὲ ἀστέρας ἐπὶ δ πρόσωπα β'. ἀμαυρὸς, ἐπὶ τ κεφαλῆς α'. ἐπὶ τ σαγήνος α'. ἀφ' ἑκατέρα ὠτίᾳ ἀμαυρὸν α'. τῷ πραχήλᾳ δ'. ὧν τ πρὸς τῇ κεφαλῇ λαμπρότερον· ἐπὶ τέ ὤμυ α'. ἡδὺς α'. ῥάχεως α'. ὀμφαλέ ἔχαν λαμπρὸν α'. ἐμπροσθίων γναίων β'. ἀφ' ἑκατέρας ὠλῆς α'. (τὰς πάντας ιή'.)

Κριός.

ΟΥτος ὁ Φρίξον ἀφηγήσας κ Ἕλλυ· ἄφυτος δὲ ὢν, ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ Νεφέλης τ μητρός. εἶχε δὲ χρυσῆν δορὰν, ὡς Ησίοδος κ Φερεκύδης εἰρήκασι. ἀφηγούμενον δ' αὐτὸν κριὸν τὸ στενάζειν τέ πελάγυς τέ ἀπ' σκείνης κληθέντος Ελλησπόντυ, ἔρευξεν αὐτὴν κ τὸ κέρας ἀπολέσας. Ποσειδὼν δὲ σώσας τὴν Ἕλλυ, κ μιχθείς, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς παῖδα ὀνόματι Παίωνα. τ δὲ Φρίξου εἰς τ Εὔξεινον πόντον σωθέντα πρὸς Αἰήτην διεκόμισεν, ᾧ κομ σὺ Διὸς ἔδωκε τὴν χρυσῆν δορὰν, ὅπως μνημόσυνον ἔχῃ, αὐτὸς δὲ εἰς τὰ ἄστρα ἀπῆλθεν, ὅθεν ἀμαυρότερον φαίνεται. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τ κεφαλῆς α'. ἐπὶ τ μυκτήρων γ'. ἐπὶ τέ τραχήλε β'. ἄκρυ ἐμπροσθίυ ποδὸς λαμπρὸν α'. ῥάχεως δ'. κέρυ ἀ'. ὑπὸ τὴν κιλίαν γ'. ἐπὶ τέ ἰξύος α'. ἐπ' ἄκρυ (ἑκατέρυ) ὀπισθίυ ποδὸς α'. τὰς πάντας ιή'.

Δελφίν.

ΤΟῦτο ἐστι ὑπὲρ μ τὴν κεφαλὴν τέ κελε κείμενον· λέγεται δὲ σκεῖνον ἀμαυρότερον εἶναι, δύσκριτον δὲ τὸ χράμμα ἐπ' αὐτυ κεῖδ ὑπὸ Διὸς πρῶτον ἐρμηνευθέντος, ὃς τ ἀφήκατο τῶν ἄστρων ἐποιήσατο. Φασὶ δέ τινες κ τὴν τ Αἰγύπτε θέσιν, σκ τὸ σὺ τοῖς ἄστροις εἶναι τεράτων, κ τ Νεῖλον τοιαύτην τερατολογίαν ποιήσαδ τ χώρας, ἅμα τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆ προσιζόμενον, εἰς δὲ τ ἀπόρρυ δύμορφότερον ποιούμενον, κ εἰς τὸν τ καρπῶν ἀνακομιδὴν εὐχρήσιον ὡρῶν ἐσόμενον. ἔχει δ' ἀστέρας γ'. ἀφ' ἑκάστη τῶν γωνιῶν λαμπράς.

Ἰχθύες.

Ιχθύες.

Οὗτοί εἰσι τῶ μεγάλω ἰχθύος ἔκγονοι, ὑφ' ὧν τὴν ἰσοχείαν ἀπεδώσαμεν σαφέστερον, ὅταν ἐπ' αὐτῶ ἔλθωμεν. τούτων δὲ ἑκάτερος κεῖται ἐν ἑκατέρω μέρει Ἀμαλάσσων· ὁ μὲν ἦ βόρειος, ὁ δὲ νότιος καλεῖται. ἔχουσι δὲ σωδίσμω ὑπὸ τῶ ἐμπροσθίω ποδὸς τῶ κελεῦ. ἔχει δὲ ἀστέρας ὁ μὲν βόρειος ιβ'. ὁ δὲ νότιος ιε'. ὧν δὲ λῖνον αὐτῶν ᾧ συνέχονται, ἔχει ἀστέρας ἐπὶ τῶ ὤμου γ'. ἐπὶ τῶ νότιε γ'. πρὸς ἀνατολὰς γ'. ἐπὶ τῶ σωδίσμω γ'. οἱ πίπτοντες τῶν β'. ἰχθύων ὑπὸ τῶ σωδίσμω ἀστέρες λθ'.

Περσεύς.

Περὶ τούτω ἱστορεῖται, ὅτι ὑπὸ τοῖς ἄρροις ἐτέθη ὑφ' ὧν Δαναὴ ὡς χρυσὸς μιγεὶς ὁ Ζεὺς ἐγκύησεν αὐτόν, ὕστερον δὲ τῶ Πολυδέκτε ἐπέμφθη εἰς Γοργόνας, τὴν τε κυνῆν ἑλαβε παρ' Ἑρμοῦ καὶ τὰ πέδιλα, ἐν οἷς ὑφ' ἕ ἀέρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· δοκεῖ δὲ ὁ ἅρπη παρ' Ἡφαίστε λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ὁ Φόρκυσι φησὶ ὁ τῶν τραγωδῶν ποιητής. Φορκίδας Γραίας εἶχον ὠνομάζοντο αἱ Γοργόνες, αὗται δὲ ἕνα εἶχον ὀφθαλμὸν, καὶ τοῦτον ἀλλήλαις ἐδίδοσαν κατὰ φυλακήν. τηρήσας δὴ ὁ Περσεὺς ἐν τῆ παραδόσει, λαβὼν ἐρεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην, καὶ ἅτος ἐλθὼν ἐπὶ ὧς γοργόνας ὑπνωκυίας, ἀφείλετο τ Μεδούσης τὴν κεφαλὴν, ἣν ἡ Ἀθηνᾶ ὑφ' ὧ σφὴν ἔθηκεν αὐτῆς· τῶ δὲ Περσεῖ, τὴν ὑφ' ἃ ἄστρα θέσιν ἐποίησεν, ὅθεν ἔχων θεωρεῖται, καὶ τὴν Γοργόνος κεφαλήν. ἔχει δὴ ἀστέρας ἐπὶ μὲ τ κεφαλῆς α'. ἐφ' ἑκατέρω ὤμω λαμπρὸν α'. ἐπ' ἄκρας τ δεξιᾶς χειρὸς λαμπρὸν α'. ἀγκῶνος α'. ἄκρας χειρὸς ἀριστερᾶς α'. ἐν ᾗ τῶ κεφαλὴν δοκεῖ τ Γοργόος ἔχειν. (τ χιλίας α'.) δεξιᾶ μηρᾶ λαμπρὸν α'. γόνατος (ἑκατέρου) α'. κνημιὶς (ἑκατέρου) α'. (ποδὸς α'. ἀμφοτέρου) ὑφ' τὰς Γοργόνος πλευρὰς γ'. ἡ δὲ κεφαλὴ καὶ ἡ ἄρπη ἄναστρος ὁρᾶται, ὑφ' ἃ νεφελώδης συστροφῆς δοκεῖ πᾶσιν ὁρᾶσθαι. (τὰς πάντας ιε'.)

Πλειάς.

Ἐπὶ τ ἀπτομένης τῆ ταύρε τ καλυμμένης ῥάχεως πλειάς ἐστιν, συνηγμένη δὲ αὐτῆς εἰς ἀστέρας ζ'. λέγουσιν εἶναι τ Ἀτλαντος θυγατέρων, διὸ καὶ ἐπλάσεργον καλεῖται· ὐχ ὁρῶνται δὲ αἱ ζ'. ἀλλ' αἱ ς'. τὸ δὲ αἴτιον ὅτω πως λέγεται. Ζεὺς μὲ γὰρ φασι θεοῖς μιγῆναι, τὴν δὲ μίαν θνητὸ· τρεῖς μὲν οὖν μιγῆναι Διὶ Ηλέκτραν, ἐξ ἧς Δάρδανον, Μαῖαν ἐξ ἧς Ερμῆς, Ταϋγέτην, ἐξ ἧς Λακεδαίμονα· Ποσειδῶνι δὲ δύο μιγῆναι, Αλκυόνην, ἐξ ἧς Υριεύς, Κελαινῶ, ἐξ ἧς Λῆικος· Στερόπη δὲ λέγεται Αρεϊ μιγῆναι, ἐξ ἧς Οινόμαος ἐγένετο. Μερόπη δὲ Σισύφω θνητῶ, διὸ παναφανὴς ἐστι· μεγίστω δὴ ἔχουσι δόξαν οἱ ἄνθρωποι ἐπισημαίνουσαι καθ' ὥραν· θέσιν δὴ ἔχουσιν οὗ μέλαν κείμεναι καὶ τ Ιππαρχον, τριγωνοειδὲς χήμαιτος.

Λύρα.

Λύρα.

Αὕτη σύνεστι κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις, ἐστὶ δὲ μουσῶν· κατεσκευάσθη δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης, καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος βοῶν· ἔχει δὲ χορδὰς ἑπτὰ ἀπὸ τῶν Ἀτλαντιδῶν. κατέβαλε δὲ αὐτὴν Ἀπόλλων, καὶ συναρμοσάμενος ᾠδὴν, Ὀρφεῖ δέδωκεν· ὃς Καλλιόπης υἱὸς ὢν, μιᾶς τῶν μουσῶν, ἐποίησε τοὺς χορδὰς σύνεσιν, ἀπὸ τῶν τῶν μουσῶν ἀριθμοῦ, καὶ πρῶτος ἐπιτιθέναι ἐν τοῖς ἀνθρώποις δεξαζόμενος ἔτυχε, ὥστε καὶ ὑπόληψιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοιαύτην, ὅτι καὶ τοὺς πέτρας καὶ τὰ θηρία ἐκάλει ἀφ' ἧς ᾠδῆς· ὃς τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν· ἐπιγειρόμενός τε τῆς νυκτὸς καὶ τὴν ἑωθινὴν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον, προσέβαλε τοὺς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον. ὀργισθεὶς αὐτῷ, ἐπεμψιχόρας Βακχαρείδας, ὡς φησιν Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς, αἵ τινες αὐτὸν διέσπασαν, καὶ τὰ μέλη διέρριψαν χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθροις· τὴν δὲ λύραν οὐκ ἔχουσιν ὅτου δύσεως, τὸν Δία ἠξίωσαν καταστερίζειν, ὅπως σύνεσιν τε καὶ αὐτῶν μνημόσυνον τιθῇ ἐν τοῖς ἄστροις. τῷ δὲ ἐπιπόδιον τῷ, ὅτι ἐπίθη ἐπιστημασίαν σὺν ἔχει ἐπὶ τοῦ σύνεσιν συμπλώματος, δυομένη καθ' ὥραν. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῶν κεντῶν ἑκατέρων α'. ἐφ' ἑκάστης πήχεως α'. ἐπὶ κορυφῆς ἀμφίονος α'. ἐφ' ἑκατέρων ὤμων α'. ἐπὶ ζυγοῦ α'. ἐπὶ τοῦ πυθμένος α'. λάμπει δὲ λαμπρότης. τοὺς πάντας θ'.

Κύκνος.

Οὗτός ἐστιν (ὄρνις) ὁ καλούμενος μέγας, ὃν κύκνον εἰκάζουσι· λέγεται δὲ τὸν Δία ὁμοιωθέντα τῷ ζώῳ τούτῳ Νεμέσεως ἐρασθῆναι, ἐπεὶ αὐτὴ πάσαις ἔμειβε μορφάς, ἵνα τὴν παρθενίαν φυλάξῃ, καὶ τότε κύκνος γένηται· ὅτου δὲ αὐτὸν ὁμοιωθέντα τῷ ὄρνεῳ τούτῳ, καταπλεῦσαι εἰς Ραμνοῦντα τῆς Ἀττικῆς, κἀκεῖ τὴν Νέμεσιν φθεῖραι· τὴν δὲ τεκεῖν ᾠόν, ἐξ οὗ σκηλαφθῆναι καὶ ἐλθεῖν τὴν Ἑλένην, ὡς φησι Κρατῖνος ὁ ποιητὴς, καὶ Δία τὸ μὴ μεταμορφωθῆναι αὐτὸν, ἀλλ' ὅτου ἀναπλῦναι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸν τύπον τοῦ κύκνου ἔχειν ἐν τοῖς ἄστροις· ἐστὶ δὲ ἐπάλληλον οἷον τόξον λύρᾳ. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς λαμπρότητα α'. ἐπὶ τοῦ τραχήλου λαμπρότητα α'. ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος ε'. ἐπὶ τοῦ σώματος δ'. ἐπὶ τοῦ ὀρθοπυγίου α'. ὃς ἐστι μέγιστος. (τοὺς πάντας ιβ'.)

Ὑδροχόος.

Οὗτος δοκεῖ κεκλῆσθαι ἀπὸ τῆς προχύσεως ὑδροχόος, ἔχων δὲ ἔσηκεν οἰνοχόην, καὶ ἔπεχυσιν ποιεῖται ὑγρᾶ. λέγουσι δέ τινες αὐτὸν εἶναι τὸν Γανυμήδην, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναι τὸ ἐσκηματίσθαι τὸ εἴδωλον ὕστερον, ὡς περὶ οἰνοχόον ὄντα. ἐπάγουσι δὲ καὶ τὸν ποιητὴν μάρτυρα διὰ τὸ λέγειν αὐτὸν, ὡς οἰνοχοήσοντα ὕστερον τῷ Διὶ κάλλει ὑπερενεγκάντα ἵνα οἰνοχοῇ, ἄξιον κρίναντα αὐτὸν τοῦ θεοῦ· καὶ ὅτι τέτυκται ἀθανασίαν, τοῖς ἀνθρώποις ἄγνωστον ὄντα· ἡ δὲ γινομένη ἔκχυσις εἰκάζεται τῷ ὄμβρῳ, ὃ καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ πίπτει, εἰς μαρτύριον (ὡς τινες λέγουσιν) τῆς εἱμαρμένης πρόσ-

ως τ θεὸν ὑπολαμβάνοντες τοῦτο εἶναι. ἔχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀμαυροὺς β'. ἐφ' ἑκατέραν ὤμων α'. ἀμφοτέρους μεγάλους. ἐφ' ἑκατέρᾳ ἀγκῶνι α'. ἐπ' ἄκρας χειρὸς δεξιᾶς λαμπρὸν α'. ἐφ' ἑκατέρᾳ μασχ α'. ὑπὸ τὰς μασχ ἑκατέρωθεν α'. ἀριστερᾷ ἰσχίᾳ α'. ἑκατέρᾳ γόνατ α'. δεξιᾶς κνήμης α'. ἑκατέρᾳ ποδὶ α'. (τὰς πάσας ιζ'.) ἡ δὲ ἐκχυσις τοῦ ὕδατός ἐστιν ἐξ ἀριστερῶν ἔχουσα ἀστέρας (λ'.) ηϭ'. οἱ εἰσὶ λαμπροὶ, (λοιποὶ δὲ ἀμαυροί.)

Παών.

Οὗτός ἐστι τῷ εἴδει ὅμοιος τῷ αἰγίπανι, ἐξ οὗπερ δὲ γέγονεν· ἔχει δὲ θηρίου τὰ κάτω μέρη, καὶ κέρατα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ· ἐλαμπήνη δὲ διὰ τὸ σωτῆρος εἶναι τοῦ Διός, καθάπερ Ἐπιμενίδης ὁ ὁ Κρητικὸς ἱστορῶν φησιν, ὅτι ἐν τῇ Ἰδῃ σπαργανοῦσι αὐτῷ, ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐστράτευσεν. ὕστερον δὲ δοκεῖ εὑρεῖν τ κόχλον, ἐν ᾧ τοὺς συμμάχους καθωπλισε, διὰ τ τῆχος παντοῖον καλούμενον, ὃ οἱ Τιτᾶνες ἔφυγον. παραλαβὼν δὲ (ὁ Ζεὺς) σπὺρ ἀρχηγὸν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκε, καὶ τὴν αἶγα τὴν μητέρα. διὰ δὲ τ κόχλον ἐν τῇ θαλάσσῃ, παρόσημον ἔχει ἰχθύος. ἔχει δ' ἀστέρας ἐφ' ἑκατέρᾳ κέρατ α'. λαμπρὸν, ἐπὶ τ κεφαλῆς β'. τραχήλου γ'. στήθους ϛ'. ἐμπροσθίου ποδὸς α'. ῥάχεως ζ'. γαστρὸς ε'. οὐρᾶς β'. λαμπροὺς, τοὺς πάντας κ'.

Τοξότης.

Οὗτός ἐστιν ὁ τοξότης, ὃν οἱ πολεῖς λέγουσι κέντταυρον εἶναι· ἕτεροι δ' ἔφασι, διὰ τὸ μὴ πεπασκεῖν αὐτὸν ὁρᾶσθαι, ἀλλ' ἐσηκῶσθαι τὸ ζῷδιον· κεντταύρων δὲ ὑδεὶς ζῷον κέχρηται, ὅτου δ' ἀνὴρ ὢν σκέλη ἔχει ἵππου, καὶ κέρατα καθάπερ οἱ Σάτυροι· διόπερ αὐτοῖς ἀπίθανον ἐδόκει εἶναι· ἀλλὰ μᾶλλον Κρόνιον τ Εὐφήμους τ μυθοῦσι τροφὸν ἱππον· οἰκεῖν δ' αὐτὸν καὶ διατρίβειν ἐν τῷ Ἑλικῶνι, ὃν καὶ αἰ μοῦσαι τιμῶσι τοξείαν δύρσιμον, τιμῶ τροφιμῶν τ ἀγέλων ἔχειν ἐποίησαν, καθάπερ φησὶ Σωσίθεος· σημαίνοντα δὲ ζωῆς μούσας, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν ἐπισημασίας, ἐπαγγέλλειν κρότον ποιοῦντα· τὸ γὰρ τ φωνῆς ἀσαφὲς λῦσαι ὑπὸ ἐνὸς κρότου σημαινόμενον, ὃν ὁρῶντες τοῦτον, καὶ οἱ ἄλλοι ἔπρεπτον τὸ αὐτό· διόπερ αἱ μοῦσαι δόξης τυχοῦσαι τῇ τότε βουλήσῃ, ἠξίωσαν τ Δία ἐπιφανῆ αὐτὸν ποιῆσαι ὅσον οὔπω, ὡς ἔπος εἰ τοῖς ἄστροις ἐπίδηλον τῇ τ χειρῶν χρήσῃ, πλὴν τοξείαν ἀναλαβὼν σύσκημον. ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις ἔμενεν ἡ οἰκεία πρᾶξις, ὃ ἐστι καὶ πολιτῶν αὐτὸ μαρτύριον, ὃν πᾶσιν ἔστιν σαφὲς, ὃ μόνον τοῖς εὖ χέρσῃ, ἀλλὰ καὶ τοῖς εὖ πελάγῃ, διόπερ οἱ γεράφοντες αὐτὸν κέντταυρον, διὰ μαρτύρονται. ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τ κεφαλῆς β'. ἐπὶ τῆ τόξῃ β'. ἐπὶ τ ἀκίδος β'. ἐπὶ τῆ δεξιᾷ ἀγκῶνι α'. ἄκρας χειρὸς α'. ἐπὶ τ κοιλίας λαμπρὸν α'. ῥάχεως ϛ'. κέρκε α'. ἐμπροσθίου γόνατ α'. ὀπίσθιον ω'. τοὺς πάντας ιδ'. τοὺς δὲ λοιποὺς ζ'. ἀστέρας ὑπὸ τὸ σκέλος· ὁμοίους δὲ εἶπε τ ὀπισθίων μὴ δεικνυμένων ὅλων φανερῶν.

Τόξον.

Τοῦτο τὸ βέλος ἐστὶ τοξικὸν, ὃ φασιν εἶναι Ἀπόλλωνα, ὅτε δὴ τοὺς Κύκλωπας τοῦ Διὸς κεραυνὸν ἐργασαμένους, ἀπέκτεινε δι' Ἀσκληπιόν· ἔκρυ-

ψι δὲ αὐτὸ ἐν ὑπερβορείοις, ἔ κὴ ὁ ναὸς ὁ πλέριος. λέγε δὲ ᾠᾠπερον ἀπινηέχθαι, ὅτι τὸ φόνε αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἀπέλυσε, κὴ ἐπαύσατο τ πρεσβ Λεμήτῳ λατρείας, ᾗ ἧς λέγει Εὐριπίδης ἐν τῇ Αλκήσιδι. δοκεῖ δὲ πὶ ἀνακομιδῆναι ὁ ὄϊὸς μετὰ τ καρποφόρε Δήμητρ Διὸ τῶ Αρεος. ἰὼ δὲ ὑπερμενέθης, ὡς Ηρακλείδης ὁ Ποντικός φησιν ἐν τῷ ᾗ δικαιοσυνής, ὄθεν εἰς τὰ ἄστρα πέθεικε τὸ βέλ ὁ Απόλλων, εἰς ὑπόμνημα τ ἑαυτῦ μάχης κατασερίσας. ἔχει δ' ἀστέρας δ'. ἐπὶ τῦ ἄκρυ α'. κατὰ δ μέσον ἀμαυρὸν α'. ἐπὶ τῦ χιλώματ β'. δυσημέρτ δ ἐστὶν ὁ εἰς. οἱ πάντες δ'.

Αετός.

Ορνις ἐστὶν ὁ Γανυμήδη ἀνακομίσας εἰς ὐρανὸν τῷ Διΐ, ὅπως ἔχῃ οἰνοχόον· ἐσὶ δὲ ἐν ζῳδίοις ἄρρεν, διόσον κὴ ᾠᾠπερον, ὅτι οἱ θεοὶ τὰ πλησιαὶ διεμερίζοντο, τοῦτον ἔλαχεν ὁ Ζεύς. μόνον δὲ τ ζώων ἀνηλιον ἱπτάμεν τῆς ἀκτῖνος ὑ πετεινέμβροτον, ἔχει δὲ τὸν ἡμερησίαν ἀπάντων. ἐχημάτισαι δὲ ἀλεπεπλάμενον τὰς πλέρυγας, ὡς ἂν κὴ πεπλάμβρο. Αγλαοθένης δέ φησιν ἐν τοῖς Ναξιακοῖς ἡμιόμβρον τ Δία ἐν Κρήτῃ, κὴ κεῖσθαι ζητέμβρον, ἐπεῖθεν ἐπλαπλῶαι κὰι ἀχθλῶαι εἰς Νάξον· ἐπεφθίπαι δὲ ἐ ἡμιόμβρον ἐν ἡλικίᾳ, τὸν τ θεῶν βασιλείαν κατεχεῖν· ἑρμωνται δὲ ἐπ τ Νάξε ἐπὶ τὰς Τιτᾶνας, κὴ αὐτὸν αὐτῷ φανῆναι σωιόν· τ δὲ οἰωνισάμενον, ἱερὸν αὐτὸν ποιήσαλ κατηρεισμβρον, κὴ ἀλλ' ζῶντ τ ἐν ἐρανῷ τιμῆς ἀξιωθῶαι. ἔχει δὲ ἀστέρας δ'. ὧν ὁ μέσ ἐσὶ λαμπρός.

Δελφίν.

Ουτ ἐν τοῖς ἄστροις λέγεται πεθῶαι δι' αἰτίαν τοιαύτην· τῦ Ποσειδῶν ἐρυλομένε τὸν Αμφιτρίτην λαβεῖν εἰς γυναῖκα, δύλαβηθεῖσα ἐκείνη ἔφυγε πρὸς τ Ατλαντα, ἀξιτεχῆσαι τὸν παρθενίαν πρόθυμος. ὡς δὲ κὰι αἱ πλεῖσται Νηρηΐδες ἐκρύπλοντο κεκρυμμένης ἐκείνης, πρὸς ὁ Ποσειδῶν ἐξέπεμψε μηνυτῆρας, ἐν οἷς κὴ τ Δελφῖνα· πλανωμένε δὲ κατὰ τοὺς νήσους τῦ Ατλαντ, ᾗ ἐπεισὼν αὐτῇ πρὸς ἀγλείαν ἐ ἄγει πρὸς Ποσειδῶνα. ὁ δὲ χήμας αὐτὸν, μεγίσας τιμῆς ἐν τῇ θαλάσῃ αὐτῷ ᾤρισεν, ἱερὸν αὐτῷ ὀνομάσας εἶναι, κὰι εἰς τὰ ἄστρα αὐτῦ σύσημα ἔθηκεν. ὅσοι δ' ἂν αὐτὸν τῦ Ποσειδῶνι χαρίσαλ θέλωσιν, ἐν τῇ χειρὶ ποιοῦσιν ἔχοντα τ δελφῖνα, τ δυσρασίας μεγίσλω δόξαν αὐτῷ ἀπονέμοντες. λέγει δὲ πρὸ αὐτῦ κὴ Αρτεμίδωρ ἐν τοῖς Ελεγείαις τοῖς πρὸ ἔρωτ αὐτῷ πεποιημένοις βίβλοις. ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τῦ σήματ α'. ἐπὶ τ λοφίας ϛ'. ἐπὶ τ πρὸς τῇ κοιλίᾳ πλερύγων γ'. νοτιαῖον α'. ὀρθὸς ϛ'. τὰς πάντας θ'. λέγεται δὲ ἐ φιλόμυσον εἶναι ἐ ζῶον, ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τ μυσῶν τ ἀελθμὸν ἔχειν τ ἀστέρων.

Ωρίων.

Τοῦτον Ησίοδός φησιν Εὐρυάλης τ Μίνω, κὴ Ποσειδῶν ἐναγλῶαι δὲ αὐτῷ δωρεὰν, ὥστε ἐπὶ τ κυμάτων πορεύεσθαι, κὰι

ἐπὶ

ἐπὶ τ γῆς. ἐλθόντι δὲ αὐτῷ εἰς Χίον, Μερόπιον τὸν Οἰνοπίωνος διάσταλ οἰναῳζὸν· γνόντα δὲ τ Οἰνοπίωνα, ς ἀμαλεπῶς συνεχόντι τὸν ὕβριν, ἀκτυφλῶσαι αὐτὸν, κ) ἐκ τ χώρας ἐκβαλεῖν· ἐλθόντα δὲ εἰς Λῆμνον, ἀλιτεῖν τα Ηφαίστῳ συμμίξαι· ὃς αὐτὸν ἐλεήσας, διδωσιν αὐτῷ Ηνδαλίωνα τ αὑτῷ οἰκέτην, ὅπως ὁδηγῷ καὶ ὑπηρετῇ αὐτῷ· ὃν λαβὼν, ἐπὶ τ ὤμων ἔφερε, σημαίνοντα τὰς ὁδούς. ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς, κ) ἡλίῳ συμμίξας, δοκεῖ ὑγιωθῆναι, ς ἤτις ἐπὶ τ Οἰνοπίωνα ἐλθεῖν πάλιν, ἡμωρίαν αὐτῷ ἐπιθήσων, ὁ δὲ ὑπὸ τ πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκήρυσσε. ἀπιλπίσας δὲ τὸν ἐκείνε ζήτησιν ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην, ς θεὰ τὰς θήρας διῆγε κυνηγετῶν, τ Αρτέμιδος παρέσης κ) τῆς Λητῦς· κ) δοκεῖ ἀπειλήσαι ὡς πᾶν θηρίον ἀνελεῖ τ ἐπὶ τ γῆς γινομένων θυμωθεῖσα δὲ αὐτῷ Γῆ, ἀνῆκε σκορπίον ὑμνγέθη, ὑφ' ἑ τὸν κέντρῳ πληγεὶς ἀπώλετο· ὅθεν Διὸς τὴν αὐτὸ ἀνδρείαν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκεν ὁ Ζεύς, τὸ Αρτέμιδος κ) Λητῦς ἀξιωθέις· ὁμοίως κ) τὸ θηρίον, τῦ εἶναι μνημόσυνον κ) τῆς πραξέως. ἄλλοι δὲ φασιν αὐξηθέντα τῦτον ἐρασθῆναι τῆς Αρτέμιδος, τὸν δὲ σκορπίον ἀνενεγκεῖν κατ' αὐτῦ, ὑφ' ἑ κρυφθέντα ἀπθανεῖν. τὰς δὲ θεὰς ἐλεήσαντας αὐτὸν ἐν ἑρανῷ καταστερίσαι, κ) τὸ θηρίον εἰς μνημόσυνον τῆς πράξεως. ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ μὲ τῆς κεφαλῆς γ'. ἀμαυρὸς· ἐφ' ἑκατέρῳ ὤμῳ λαμπρὸν α'. ἐπὶ τῦ δεξιῦ ἀγκῶνος α'. ἐπ' ἄκρας χειρὸς α'. ἐπὶ τῆς ζώνης γ'. ἐπὶ τῦ ἐγχειρεδίυ γ'. ἀμαυρὸς, ἐφ' ἑκατέρῳ γόνατι λαμπρὸν α'. ἐφ' ἑκατέρῳ ποδὶ ὁμοίως λαμπρὸν α'. (τὰς πάντας ις'.)

Κύων.

Περὶ τύτυ ἱστορεῖται, ὅτι ἐστὶν ὁ δαθεὶς Εὐρώπῃ φύλαξ μετὰ τῦ δράκοντος· ἀμφότερα δὲ παῖδα Μίνως ἔλαβε· κ) ὕστερον ὑπὸ Περκελάδος ὑγιαθεὶς ἐν νόσῳ, ἐδωρήσατο αὐτῷ. μετὰ δὲ χρόνον Κέφαλος ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐπεράτησε Διὸς ὄντος Περκελάδος ἀνδρα. ἦλθε δὲ εἰς τὰς Θήβας ἐπὶ τὴν ἀλώπεκα ἄγων αὐτὴν, εἰς λύσιν λόγου ἣν ὑπὸ μηδενὸς ἀποφεύγειν· ἔχ ἔχων ἣν ὃ, τι ποιήσῃ ὁ Ζεύς, τὴν μὲ ἀπολιθῶσε, τ δὲ εἰς τὸ ἄστρα ἀνήγαγεν ἄξιον κρίνας. ἕτεροι δὲ φασιν αὐτὸν εἶναι κυνὰ Ωρίωνος, ς θεὰ τὰς θήρας γινομένῳ συνίπαλ, καθάπερ κ) τὰς κυνηγετῦσι πᾶσι τὸ ζῶον συναμυνάσαι δοκεῖ τὰ θηρία· ἀναχθῆναι δὲ αὐτὸν εἰς τὸ ἄστρα, καθὼ τὴν ὑπ' Ωρίωνος ἀναιρεθήν, ς τύτε εἰκότως γενηθότος, Διὸς τὸ μηδὲν ἀπολείπειν τ συμβεβηκότων Ωρίωνι. ἔχει δ' ἀστέρας, ἐπὶ μὲ τ κεφαλῆς (α'. ὃς ἴσως λέγεται) τ γλώττης α'. ὃν κ) σείριον καλῦσι· μέγας δ' ἐστὶ ς λαμπρός· τὰς δὲ τύτυ ἀστέρας οἱ ἀστρολόγοι σειρίος καλῦσι, Διὸς τὴν τῆς φλογὸς κίνησιν· ἐφ' ἑκατέρῳ ὤμῳ α'. ἀμαυρὸν, ϛήθυς ς'. (τῆς ῥάχεως ς'.) ἐμπροσθίυ ποδὸς γ'. κοιλίας ς'. ἐπὶ τῦ ἀριστερῦ ἰσχίυ α'. ἄκρου ποδὶ α'. ἐπὶ δεξιῦ ποδὸς α'. κέρκυ δ'. τὰς πάντας (κ'.)

Λαγώς.

Οὗτός ἐστιν ὁ τῇ καλεμένῃ κυνηγίᾳ σύρειδείς, Διὸς δὲ τὴν ταχυτῆτα τῦ ζώυ, ὁ Ερμῆς δοκεῖ θεῖναι αὐτὸν ἐν τοῖς ἄστροις· μόνος δὲ τ τετραπόδων δοκεῖ κύειν πλείονας, ὧν ἐκ μὲ κύει, ἐκ δ' ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ,

λία, καθάπερ Ἀριστοτέλης ὁ Φιλόσοφος λέγει ἐν τῇ περὶ τῶν ζώων πραγματείᾳ. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐφ' ἑκάτερον ὠτίον α'. ἐπὶ τοῦ σώματος γ'. ὧν ὁ ἐπὶ τῆς ῥάχεως λαμπρότερος· ἐφ' ἑκατέρᾳ ὀπισθίων ποδῶν α'. (τὰς πάσας ζ'.)

Ἀργώ.

Ἀγὴ ἀφ' ἣν Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἀγέρσεις εἰσήχθη· πρώτη γὰρ αὕτη ναῦς κατεσκευάσθη, καὶ ἀρχὴν ἐτέκτηνήθη· φωνήεσσα δὲ γλυφθεῖσα, πρώτη τὸ πέλαγος διεῖλεν ἄβατον ὄν, ἵν' ᾖ τοῖς ἐπιγινομένοις παράδειγμα σαφέστερον. εἰς δὲ τὰ ἄστρα ἀνετέθη τὸ εἴδωλον ἐκ ὅλον αὐτῆς, οἱ δὲ ἀκαὶς εἰσιν ἕως τοῦ ἰσοῦ σὺν τοῖς πηδαλίοις, ὅπως ὁρῶντες οἱ τῇ ναυπλίᾳ χρώμενοι, διαρρᾶσιν ἐπὶ τὴν ἐργασίαν, αὐτῆς τε ἡ δόξα ἀήρατος ἀμαυίνῃ ὕσης ἐν τοῖς ὕδασι. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ πρύμνης δ'. ἐφ' ἑνὶ πηδαλίῳ ε'. καὶ τῷ ἑτέρῳ δ'. τολίδος ἄκρας γ'. καταστρώματος ε'. ὑπὸ τρόπωνα ς'. πυραυλήσεως ἀμάλλοις. (τὰς πάσας κζ'.)

Κῆτος.

Τοῦτό ἐστιν ὃ Ποσειδῶν ἐπέμψε Κηφεῖ, ἀφ' ἧς Καασιέπειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους τῶν Νηρηίδων. Περσεὺς δὲ αὐτὸ ἀνεῖλε, καὶ ἀφ' οὗτος εἰς ζ' ἄστρα ἐτέθη ὑπομνήματος τῆς πραίξεως αὐτοῦ· ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σοφοκλῆς ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ ἀραίου β'. ἀμαυροὺς, ἀπὸ δὲ τῆς ὀρᾶς τοῦ κυρτώματος ὑπὸ τοῦ κενεῶνος ε'. ὑπὸ τὴν κοιλίαν ς'. τὰς πάσας ιγ'.

Ηριδανός.

Οὗτος ὁ καὶ ὁ ποδὸς ὁ Ὠρίωνος ὁ ἀριστερὸς τὴν ἀρχὴν ἔχει· καλεῖται δὲ κατὰ μὲν τὸν Ἄρατον ἠριδανός, ὑδρομέλας δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ αὐτῷ φέρου. ἔτεροι δέ φασιν ὀνομάζεσθαι αὐτὸν εἶναι Νεῖλον, μύθος δ' ἐστὶν ὑπὸ μυσημβελίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, πολλοῖς δὲ ἄστροις ἀφωμοίωται· ὑπόκειται δὲ αὐτῷ κῆτος ὁ καλούμενος αἰσὴρ κάνωβος, ὃς ἐμβλέπει τῷ πηδαλίῳ τοῦ ἀργοῦς· τοῦτο δὲ ὑδὲν ἄστρον καταστέρνον φαίνεται, διὸ καὶ ἀφάνειον καλεῖται. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τοῦ κεφαλῆς α'. ἐπὶ τῆς πρώτης κωμῆς γ'. ἐπὶ τῆς δευτέρας γ'. ἐπὶ τοῦ τρίτης ἕως τοῦ ἐσχάτου ζ'. ὧν φασιν εἶναι τὸ ὁμοῦ τὸ νεῖλον. τὰς πάντας ιδ'.

Ἰχθύς.

Οὗτός ἐστιν ὁ μέγας καλούμενος ἰχθὺς, ὃν καὶ πιεῖν λέγουσι τὸ ὕδωρ τὸ ὑδροχόου ἐκχύσεως. ἱστορεῖται δὲ περὶ τούτου, ὡς φησι Κτησίας, εἶναι ἀστέρων ἐν λίμνῃ τινὶ καλουμένῃ Βαμβύκῃ· ἐμπεσόντας δὲ τῆς Δερκετοῦς γυκτὸς, (σώσαι αὐτοὺς) διὸ οἱ περὶ τὰς τέχνας οἰκοῦντες Συρίας θεὸν ἀνόμασαν. τούτου καὶ τοὺς β'. φασὶν ἰχθύας ἀκηράτους εἶναι, οὓς πάντας ἐτίμησαν καὶ ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκαν. ἔχει δὲ ἀστέρας ιβ'. ὧν τοὺς ἐπὶ τοῦ ῥύγχους λαμπροὺς γ'.

Νέκταρ

Νάξαρ.

ΤΟῦτό ἐστιν ὃ πρῶτον οἱ Ἕλληνες ἔθυσαν, ὅτε ἐπὶ Κρόνου ὁ Ζεὺς ἐβασίλευσεν· ἐπιτυχόντες δὲ τῆς περίξεως, ἔθηκαν καὶ αὐτὸ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰς μνημόσυνον, ὃ δὲ εἰς ἅλω συνιπόσια οἱ ἄνθρωποι φέρουσι καὶ θύουσιν, οἱ γειτονεῖν ἀλλήλοις προαιρούμενοι καὶ ὁμόνοιαν, καὶ τῇ χειρὶ ἐφάπτονται τῇ δεξιᾷ, μαρτύριον εὐγνωμοσύνης τοῦτο ἡγούμενοι. ἔχει δὲ ἀστέρας ἐπὶ τῆς ἐλαφείου ϛ'. ἐπὶ τῆς βάσεως β'. τοὺς πάντας ιθ'.

Χείρων.

ΟΥτος δοκεῖ Χείρων εἶναι, ὁ ἐν τῇ Πηλίῳ οἰκήσας, δικαιοσύνῃ δὲ ὑπερενέγκας πάντας ἀνθρώπους, καὶ παιδεύσας Ἀσκληπιόν τε καὶ Ἀχιλλέα· ἐφ' ὃν Ἡρακλῆς δοκεῖ ἐλθεῖν ὅτε ἔφυγε, ᾧ καὶ συνέπαιζεν ἐν τῷ ἄντρῳ, πρῶτος τὰ πάνα· μόνον δὲ τὸ κέντρον οὐκ ἀνέλαιν, ἀλλ' ἦκεν αὐτὸ, καθάπερ Ἀντιόπης φησὶν ὁ σκωπτικὸς ἐν τῷ Ἡρακλεῖ· χρόνον δὲ ἱκανὸν ὁμιλήσαντων αὐτῶν ἐν τῷ φαρέτρας αὐτὸ βέλος ἐξέπεσεν εἰς τὸν πόδα τοῦ Χείρωνος, ὃ ὕστερος ἀποθανόντος αὐτῷ, ὁ Ζεὺς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀναστήσας τὸ σύμπλεγμα ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν αὐτόν. ἔστι δὲ τὸ μεῖον ἐν τῇ χερσὶ πλησίον τοῦ ὑπηρέτου, ὃ δοκεῖ φέρειν θύσιν, ὅ ἐστι μέγιστον σημεῖον τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ. ἔχει δὲ ἀστέρας ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ἀμαυροὺς γ'. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων λαμπροὺς α'. ἀριστερᾶ ἀγκῶνος α'. ἄκρας χηλῆς α'. ἐπὶ μέσου τοῦ ἑπταπόδους σήθους α'. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ἰσχίων ὀπλῶν α'. ῥάχεως θ'. κοιλίας β'. λαμπροὺς, κέρκου γ'. ἐπὶ τοῦ ἑπταπόδους ἰσχίου α'. λαμπρὸν, ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὀπισθίων γονάτων α'. ἐφ' ἑκατέρας ὀπλῆς α'. τοὺς πάντας κθ'. ἔχει δὲ ἐν τοῖς χερσὶ τὸ λεγόμενον μηλεῖον, ὃ ποιοῦσι τὸ χῆμα τεταγμένον. τινὲς δὲ ἀσκὸν φασιν αὐτὸ εἶναι οἴνου, ἐξ οὗ ἀπίνδει τοῖς θεοῖς ἐπὶ τὸ θυτήριον, ἔχει δὲ αὐτὸ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ θύρσον. ἔχει δὲ ἀστέρας τὸ μηλεῖον ἐπὶ τῆς κέρκου β'. ἐπ' ἄκρου τοῦ ὀπισθίου ποδὸς λαμπρὸν α'. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς α'. λαμπρόν, ὑπὸ αὐτὸν α'. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς γ'. τοὺς πάντας η'.

Κόραξ.

ΤΟῦτο τὸ ἄστρον κοινόν ἐστι λόγῳ πρόξεως γεγονὸς εὐαργές, ὑμὴν γὰρ ἔχει ὁ κόραξ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι, ἐκάστῳ γὰρ τῶν θεῶν ὄρνεόν ἐστιν ἀνακείμενον. θυσίας δὲ γινομένης τοῖς θεοῖς, ἀπεσταλμένοι πεμφθέντες ὑπέσχοντο πρὸς κρήνης πηγὰς, ἰδὼν παρὰ τῷ κρήνῃ συκῆν ὀλίνθους ἔχουσαν, ἐμεινεν ἕως πεπανθῶσιν. μετὰ ἡμέρας δὲ ἱκανὰς ἡμέρας πεπανθέντων τούτων καὶ φαγὼν τῶν συκῶν, καθόμενος τὸ ἀμάρτημα, ἐξαρπάσας τῶν τῇ κρήνῃ ὕδωρ, ἤφερε πρὸς τὸν κρατῆρα· φάσκων αὐτὸν ὑπόπινειν καθ' ἡμέραν τὸ γινόμενον ἐν τῇ κρήνῃ ὕδωρ. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπιγνοὺς τὸ γλυκύμυρον, τῷ μὲ κόρακι ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιλιμοῦν ἔθηκεν ἱκανὸν τοῦτον τὸν χρόνον διψῶν (καθάπερ Ἀριστοτέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς περὶ ζῴων) μνημόνυμα δώσας τῆς εἰς θεοὺς ἁμαρτίας· στήσας εἰκονίσας ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν εἶναι τόν τε ὕδρον, καὶ μὴ δυνάμενον πιεῖν καὶ μὴ ἐφθεστελλεῖν· ἔχουσι δὲ ἀστέρας, ὁ μὲ ὕδρος ἐπ' ἄκρας τῆς κεφαλῆς γ'. λαμπροὺς, ἐπὶ τῆς πρώτης κοιλιῆς ϛ'. λαμπρὸν δὲ α'. τὸν ἔσχατον· ἐπὶ τῆς δευτέρας

δευτέρας κεφαλῆς γ'. ἐπὶ τῆς τρίτης δ'. ἐπὶ τ̃ τετάρτης β'. ἀπὸ τῆς ὁ. κεφαλῆς μίχρι τῆς κέρκυ θ'. ἀστέρες, τὰς πάσας κζ'. ἔστι δὲ κ̀ ἐπὶ τῆς κέρκυ ὁ κόραξ βλέπων εἰς δυσμάς. ἔχει δ' ἀστέρας ἐπὶ τ̃ ῥύγχους ἀμαυρὸν α'. ἐπὶ τ̃ πτέρυγος β'. ἐπὶ τ̃ ὀρθοπυγίου β'. ἐφ' ἑκατέρων τῶν ὤμων ἄκρων α'. τὰς πάσας ζ'. τοῦτο δὲ ἱκανὸν ἀπέχων ἀπὸ τῆς καμπῆς ὁ κρατὴρ, κεῖται ἐγκεκλιμένος πρὸς τὰ γόνατα τ̃ παρθένου. ἔχει δὲ ἀστέρας ὁ κρατὴρ ἐπὶ τ̃ χείλους β'. ἀμαυροὺς, ἐπὶ τοῦ μέσου β'. κ̀ παρὰ τὸν πυθμένα β'. τὰς πάσας δ'.

Περκνῶν.

Αὐτός ἐστιν ὁ μεγὰς τ̃ μεγάλου κυνός, περκνὼν δὲ λέγεται ὡς πρὸ τ̃ κυνός, Ὡρίωνος δὲ κύων ἐστι· λέγεται δὲ διὰ τὸ φιλοκυνήγην αὐτὸν εἶναι, ἀναπεδήσαι τοῦτον αὐτῷ· κ̀ ὁ λαγωὸς ἐχόμενος κ̀ ἄκλα θηρία παρ' αὐτὸν συνορᾶται· ἔχει δὲ ἀστέρας γ'. ὧν εἷς ὁ μεγὰς ἀναπέμπει λαμπρὸς, κ̀ ποιεῖ ὁμοιότητα τ̃ κυνός, διὸ κ̀ περκνὸν καλεῖται, ὁ μεγὰς ἀναπέμπει κ̀ δυὼ ὑπείνω, τὰ δὲ μεθ' τούτους ἄστρα γίνεται ἐν τ̃ ζωδιακ̃ κύκλῳ, ὃν ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ιβ'. μησίν, διόπερ κ̀ τὰ ζώδια τοῦτο ἰσοέλιθμα ἐστίν.

Πέντε Ἀστέρες.

Περὶ τ̃ πέντε ἀστέρων τ̃ καλουμένων πλανήτων, διὰ τὸ κίνησιν ἔχειν ἰδίαν αὐτοῖς, λέγονται δὲ θεῶν εἶναι πέντε· πρῶτον μὲν Διὸς φαίνοντα μέγαν, ὁ δεύτερος σκληρὸν μὲν φαίνων ἀ μέγας, ἔστι ὀνομάσθη ἀπὸ τ̃ ἡλίου· ὁ δὲ τρίτος Ἄρεως, πυροειδὴς δὲ καλεῖται, ἀ μέγας τ̃ χρώματι, ὁμοίως δὲ ἐν τ̃ αἰτ̃· ὁ δὲ τέταρτος φωσφόρος Ἀφροδίτης, λευκὸς τ̃ χρώματι, πάντων δὲ μέγιστός ἐστι τούτων τ̃ ἄστρων, ὃν καὶ ἑωσφόρον καὶ φωσφόρον καλοῦσι· πέμπτος δὲ Ἑρμοῦ στίλβων, λαμπρὸς καὶ μικρός· τ̃ δὲ Ἑρμοῦ ἐδόθη διὰ τὸ πρῶτον αὐτὸν διάκονον ὀφείλειν τ̃ θεῶν, τ̃ τ̃ ἄστρων τὰς τάξεις τ̃ τὰς ὥρας μετρῆσαι, κ̀ ἐπισημάσειν κεμηνὰς δείξαι· στίλβων δὲ καλεῖται, διὰ τὸ φαντασίαν τοιαύτην αὐτὸν ποιεῖν.

Κύκλος Γαλαξίας.

Οὗτος γίνεται ἐν τοῖς φανομένοις κύκλοις, ὃν προσηγορεύεσθαί φασι γαλαξίαν· ἀ γὰ ἐξιὼν τοῦ Διὸς ὑοῦς τ̃ ὑρανίαν πηγὴν μετασχεῖν, εἰ μή τις αὐτῶν θηλάσειε τ̃ τ̃ Ἥρας μαστόν. διόπερ φασὶ τ̃ Ἑρμοῦν ὑπὸ τοῦ θρύσιν ἀναθεμένου τ̃ Ἡρακλέα, κ̀ προσέχειν αὐτὸν τ̃ τ̃ Ἥρας μαστῷ, τ̃ δὲ θηλάζειν· ἐπιγνόντας δὲ Ἥραν, ἀποτίσασθαι αὐτὸν, ὅτως ἐκχυθέντος τοῦ θρέματος, ἀπολιθῶσαι τ̃ γαλαξίαν κύκλον.

Annotationes

Annotationes.

Ursa Major.

Δοξαι] Vocem hanc à librario perperam additam crederem, sed quia sensus aliquatenus consistit, nihil muto. Fabulam hanc *Pausanias* in Arcadicis aliter narrat, scil. τῇ Καλλιστοῖ συνεγένετο ἐφαδεῖς Ζεὺς, Ἥρα ᾗ ἐφώρασεν καὶ ἐποίησεν ἄρκτον τὴν Καλλιστώ, Ἄρτεμις ᾗ ἐς χόλον τῆς Ἥρας κατεστόξευσεν αὐτήν. καὶ ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει σῶσαι τὸ παιδίον οἱ προστάξας, ὃν ἐν τῇ γαστρὶ εἶχεν ἡ Καλλιστώ. Καλλιστὼ ᾗ αὐτὴν ἐποίησεν ἀστέρα καλεομένην Ἄρκτον μεγάλην. Observare porro licebit in numerorum supputatione, convenire *Eratosthenem*, & *Germanicum*, licet in singulis stellis recensendis discrepent, scil. in *Eratosthenis* Exemplari duæ stellæ in priore pede omissæ sunt, quas restituimus; verba autem ex latinis addita uncis inclusimus: quod diligenter à me factum quando ab exemplari recesserim, quod hic semel monendum duxi. *Hyginus* stellas tantum 21. agnoscit, qui pro αἰπόλων videtur legisse Αἰτωλῶν, sed *Germanicus* nostram lectionem tuetur.

Ursa Minor.

In MS. legebatur *Agasthenes*, nos *Aglaosthenem* reposuimus. Minor Arctos, *Helice* olim vocabatur: *Thales* autem Milesius primus nomenclaturam immutavit, de quâ re *Callimachus*.

Καὶ τῆς ἁμάξης ἐλέγετο σαθμήσασθαι
Τὲς ἀστερίσκους ᾗ πλέους Φοίνικες.

Histo portum disertis verbis *Germanicus* in Creta ponit quod fabulæ quidem accommodum, sed *Strabo* non alibi quam in *Icariâ* insula agnoscit. Stellæ duæ quæ polo proximo χορεῦται vocantur, *Germanicus* appellat ludentes; in numeris apud omnes convenit.

Dra-

Draco.

Φερεκύδης] Sc. in Thegoniâ. Is primus dicitur qui prosâ oratione libros contexuit. *Hyginus* ait nonnullos dicere hunc Draconem à Gigantibus *Minervæ* objectum esse, cum eos oppugnaret: *Minervam* autem arreptum Draconem contortum ad sidera jeciſſe, & ad ipsum Axem cœli fixiſſe. In numeris stellarum prorsus convenit.

Engonaſi.

Πανύασις] Heracleas scripsit, & asteriſmum hunc *Herculi* tribuit cum Dracone decertanti. *Hyginus Cetea Lycaonis* filium vult, aut *Theſea*, *Thamyrin*, *Orphea*, *Prometheum*, aut etiam *Herculem* cum Liguribus pugnantem. Stellas *Eratoſthenes* & *Hyginus* numerant 19. *Germanicus* duas superaddit; siquidem enim *Eratoſt.* dixerat in utroque latere duas esse stellas, è *quibus* clarior illa quæ ad siniſtram; tertiam *Germanicus* reponit in siniſtrâ. Sic etiam cum stella, quæ clavam exhibet, pedis loco statuitur, alteram pedi donat: demum & in supputatione ab ipso erratum.

Corona.

Δία] MS. ἴδα, sed noſtra sunt potiora; nuptiæ enim *Ariadnes* in Dia insulâ, quæ una *Cycladum*, dicuntur celebratæ. Tertiam fabellam addit *Hyginus*, dicitque Coronam *Baccho* fuiſſe à *Venere* donatam, quam in loco qui *Stephanus* dicitur reliquit, quando ad inferos deſcendit ad repetendam matrem; addit & quartam, sc. fuiſſe *Theſei* ex munere *Thetidis*. In numeris convenit.

Anguitenens.

MS. legit εἰς τὰ ὅπλα, rectius certe εἰς τὰ ἄστρα. Fulmina quidem *Jovis* arma, quibus *Æſculapius*, quem hic repræsentari ait *Eratoſt.* oppreſſus fuerat; sed duriuſculum esset ut quis dicat illum cœlo receptum, ad ea arma evectum esse. *Hyginus* dicit *Carnabonta*

nabonta esse Getarum regem, aut *Herculem* in Lydia apud flumen Sagarin anguem interficientem; aut *Triopum* Thessalorum regem, aut *Phorbanta Triopi* filium, aut denique *Glaucum Minois* filium. In numeris apud omnes convenit, nisi quod in Græco ις'. pro ιζ'. malè poneretur.

Scorpius.

Ait *Eratosthenes* eum duo signa possidere; olim siquidem totum Zodiacum Animalia tenebant, & Chelis Scorpii id in solidum tribuebatur, quod libra nunc vendicat. Ut Romæ suæ gratificaretur *Manilius* huic signo eam subjicit l. 4. Astron. dicens,

Hesperiam sua libra tenet, quâ condita Roma,
Et propriis frænat pendentem nutibus orbem.

In numeris omnino convenit.

Arctophylax.

Dicit *Hyginus* ex aliquorum sententia hunc esse Icarum patrem *Erigones*, qui à Libero patre modum serendi vites accepit; virginis vero signum, quod in propinquo est, *Erigonen* referre; quin & septentriones ejus esse Armentum. In hac certe sententiâ erat *Propertius* qui ait, *Flectant Icarii sidera tarda boves.* In numeris convenit.

Virgo.

Απαρχόντην] Quæ hic ex Ctesia mutuatus est Eratosthenes, exinde etiam sumit *Athenagoras* in Apol. Meminit etiam *Plinius* l. 5. hist. nat. c. 23. *Cœle-Syria*, inquit, *habet Bambisen, quæ alio nomine Hieropolis vocatur*, Syris *vero Magog*; *ibi prodigiosa Atargatis*, *Græcis autem Derceto dicta colitur.* Paria dicit *Strabo* l. 16. ὑπέρκειται τῶ ποταμῶ χῶνες τέτταρες δέχουσαι ἡ Βαμβύκη, ἣν καὶ Ἔδεσσαν καὶ Ἱερὰν πόλιν καλοῦσι, ἐν ᾗ πιῶσι τὴν Συρίαν θεὸν ἣ Απαρχόντην: locus iste inferius in pisce notio Cochlæ dicitur. Quòd etiam Fortuna dicatur, ideo quia sine capite astris infertur, sc. velatâ facie appareat, certe hoc non minus commodè Justtiæ

tiæ, cui aſteriſmus iſte ab *Arato* aſſignatur, conveniet, utraque enim oculis faſcia reſtrictis pingi ſolet. Numeri hic malè reſpondent. *Germanicus* 19. recenſet ſtellas, *Hyginus* 17. Græca quatuor ſtellas in capite collocant, quod non admodum quadrat cum ea quæ ſupra attingitur capitis jacturâ; latina, quod videtur rectius, unicam admittunt: quinimo cum græca etiam in ſupputatione peccabant, *Germanici* numeros appoſui.

Gemini.

In M s. quædam ſtellæ omnino omiſſæ fuerant, quas ex latinis ſupplevi. ἐπιφάνεια de qua hic mentio occurrit, Numinum aut Heroum apparitionem inter mortales deſignat, cujus generis Dioſcurorum apparitio à *Pauſania* in Laconicis refertur; in Romana Hiſtoria nihil magis celebratum quam eorum ἐπιφάνεια poſt pugnam ad Regillum lacum; quin iſti *Anaces* & ſalutares dei vel apparendo videbantur prodeſſe. Aliqui tamen *Zethum* & *Amphionem*, alii *Herculem* & *Apollinem*, alii demum *Triptolemum* & *Iaſiona* fuiſſe volunt. *Germanici* numeros hic apponendos duxi.

Cancer.

Καὶ ἐπὶ τῷ δευτέρῳ] Locus prorſus deformatus, qui in Ms. ſic ſe habuit, ἡ ὅπι δεξιῶ, ἡ ὅπι τῶ πρόσω, ὁμοίως ἐπ' ἀκρας ὠπῶ δ'. & paulo poſt ὁμοίως μεγάλως ὅπι τ δειτερᾶς χηλῆς· ſed præeunte *Hygino*, aſſentientibus etiam vocularum quæ ſupererant ductibus, in integrum reſtitutam periodum totam confido. quod in Cancro dicitur poni præſepe, à *Ptolomæo* & *Proclo* νεφελώδης συστροφὴ appellatur. In numeris non ſatis convenit, *Eratoſthenes* 18. *Germanicus* 16. *Hyginus* 17. agnoſcit.

Leo.

M S. legit Πίνδαρον, nos *Piſandrum* repoſuimus adſtipulante *Hygino*; *Germanicus* novo errore Periandrum ſcripſit. *Suidas* ait hunc Ηρακλειάδα duobus libris elaboraſſe; quod vero ex *Nigidio* affert *Germanicus*,

nicus, leonem iſtum nutritum apud Iunam juſſu Junonis, & in ſpeluncam *Mihdimon* Arcadiæ dimiſſum, ex *Plinio* emaculandum videtur: is Hiſt. Nat. l. 4. c. 6. in Arcadiæ recenſione ait, *Clitorium*, *Cleone*, *inter quæ duo oppida regio Nemea*, *Bembinadia* vocitata, *Stephanus* hanc *Bembinam* appellat; ita *Strabo* Geog. l. 8. ἐνταῦθα ὅ τε ἡ Νεμέα, μεταξὺ Κλεωνῶν, καὶ φλιοῦντος, καὶ τὸ ἄλσος, ἐν ᾧ καὶ τὰ Νέμεα σωτελεῖν ἔθος τοῖς Αργείοις, καὶ τὰ περὶ τὸν Νεμαῖον λέοντα μυθολόγημα, καὶ ἡ Βέμβινα κώμη. In numeris apud omnes convenit. De *Berenicis* Coma, ait *Hyginus* à *Conone* Samio Mathematico cœlo dedicatam; cum nimirum Ptolomæus Aſiam oppugnatum profectus eſſet, voviſſe *Berenicem*, ſi victor *Ptolomæus* rediiſſet, ſe detonſuram crinem: quo voto damnatum crinem in Veneris *Arſinoes* Zephyritidis poſuiſſe templo, eoſque poſtero die non comparuiſſe: quod factum cum rex ægre ferret, *Conon* mathematicus cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter ſidera videri collocatum, & quaſdam vacuas à figura ſeptem ſtellas oſtendit, quas eſſe fingeret crinem. *Callimacho* etiam ea nomenclatura tribuitur, qui carminibus ſuis factum celebravit.

Heniochus.

Οὗτός ἐστιν Ἡνιόχου] Locus iſte luxatus in exemplari ſic ſe habuit, Τοῦτον λέγουσιν, ὅτι ὁ Ζεὺς ἰδὼν πεζὸν ἐν ἀνθρώποις ἅρμα ζεύξαντα ἵππων, ὃς ἐστιν Ἡνιόχου ἐξ Ηφαίστου καὶ γῆς γλυκόμου, καὶ θαυμάσας &c. ſed puto verba ſedibus aliquanto mutatis, multo rectius procedere, eo ordine quo à nobis collocantur.

Ut conſtet numerus, addenda eſt una ſtella, quam Germanicus in dextrâ ponit: is autem in ſupputatione labitur, ſiquidem bis numerat Hædos in Heniochi ſiniſtrâ.

Taurus.

Germanicus refert habere ſtellas in capite quinque

que (potius 7. dixiſſet) quæ Hyades appellantur. *Pherecydes* Athenienſis nutrices Liberi dixit. ἡμίτομος pingitur Taurus, modeſtiæ causâ, ut ait *Hyginus*, in gratiam *Europæ*. *Germanicus* ex *Eratoſthenis* ſententiâ, dicit hunc eſſe Taurum qui coiit cum *Paſiphae*, ſed in nominis deſignatione erravit, ſiquidem *Eratoſthenes* ait eſſe Ἴσις μίμημα, *Iſidis* nimirum, ut Ægypto ſuæ gratificaretur.

Cepheus.

Dicitur Hic quarto loco poſitus, non reſpectu habito ad ordinem in quo deſcribitur, ſed Paralleli in quo collocatur; ex ſententiâ autem Arati

Πέντε μὲν ἔνδια στέφει καθ' ὑπέρτερα γαίης,
Τὰ πρία δ' ἐν μεσάτῃ, δέρεϑ' δέ οἱ ἐντροπαί εἰσιν.

Addunt *Germanicus* & *Hyginus* quatuor ſtellas, de quibus ait *Grotius*, ſcriptores eos *Ptolomæum* liberalitate, non veritate ſuperare.

Caſſiepæa.

Cathedram ejus ſiliquaſtrum appellat *Hyginus*; quod *Feſtus* dicit eſſe ſellam muliebrem. In numeris prorſus convenit.

Andromeda.

Δι' ὦν] Addidi αἰτίαν ut ſenſus conſtaret. In ſtellarum numero prorſus convenit.

Equus.

Τέτε μόνε] Imo vero hoc etiam tauro obtigit; fortaſſe μόνα ſcribebantur. ſiquidem *Germanicus* ait, *Equus præterea dimidius.* In ſtellarum numero convenit.

Aries.

Ποσειδῶν δ'] Hæc in Parentheſi legenda, ita ut quæ ſequuntur, de Ariete dicta videantur; ſic certe *Hyginus* diſertis verbis refert. *Eratoſthenes ait Arietem ipſum ſibi pellem auream detraxiſſe, & Phryxo memoriæ cauſa dediſſe: ipſum ad ſidera perveniſſe: quare obſcurius videatur. Ex Nigidio* dicit *Germanicus*, quemadmodum etiam & *Hyginus*, hunc eſſe arietem

rietem, qui *liberum* Patrem cum exercitu in Africam tendentem, ad aquas divinitus perduxit; etiam ipſum eſſe qui pro *Jove Hammone* colitur; cum autem ait idem *Germanicus*, Arietem genitum Neptuno & *Theophane Altidis* filia, dixiſſe debuiſſet *Biſaltidis*; de qua vid. Ovid. Met. l. 6. In *Germanico* & *Hygino* 18. numerantur ſtellæ. In Exemplari 16. recenſitis, ſumma ιζ'. apponebatur, ſed potiora prorſus videntur latina.

Deltoton.

Τὸν διάκοσμον] Illo ſc. more quo ſtatuarii aut pictores ſignis egregie factis nomina adſcribunt.

Ωρῶν ἐσόμβωον] In Ms. habetur ὁρῶν ἐσόμβωα.

Piſces.

Καλεῖται] In Ms. ſcribebatur κεῖται, ſed minus commode bis eadem vox ſimul ingeritur. *Germanicus ex Nigidio Piſces eos ovum ex quo Venus excludebatur, Columbæ quæ eidem incubuit tradidiſſe refert; in cujus rei mercedem, petente Cytherea, à Jove cœlo ſunt donati*; addit etiam quæ de *Bambyce* ſtagno ſuperius retulimus; & Syrorum à piſcium eſu abſtinentiam. Poſt hæc verba ἀστέρας ὁ μὲν δόρειος ιϛ'. in Ms. ponebatur ᾗ ὅτι τῶ μυείω ϛ. ſed cum latina minime agnoſcant, nec ad aſteriſmi explicationem faciant, nec quidquam ſignificent, diſpunximus.

Perſeus.

Πολυδέκτης] Legit Ms. Πολυδεύκης.

Φορκίδων Γραίας εἶχον τροφύλακας] In Manuſcripto legebatur φόρκωσιν ἃς εἶχον τροφύλακας αἱ Γοργόνες, quæ ita reſtituenda eſſe minime dubito. Sed nec levius vulnus, quod paulo inferius occurrit in Ms. ἡ δ' κεφαλὴ ν'. ἡ δ' ἅρπη ἔχουσα ε'. ἀναστρο- ὁρᾶται· διὰ δ' νεφελώδους συστροφῆς δοκεῖ ὁρᾶσθαι. Cui etiam manu ducentibus *Proclo* & *Hygino* medicinam feciſſe me ſpero.

Pleias.

Ἵππαρχον] Fieri non poteſt, ut *Hipparchus* iſte ſit Bithy-

Bithynus, neque enim temporis ratio id patitur, nec res ipſa; is etenim ubi de vergiliis ſcribit, nil habet de hac triquetrâ earundem forma; referenda hæc potius alicui alteri *Hipparcho* ſuperioris ſeculi, quales duo à *Suidâ* celebrantur: reverà Pleiades à veteribus Κόπυς dictæ, ob congeſtas ſtellas in figuram triangularem. Interea tamen ſuſpicio admodum gravis ſubeſt, aut in nomine erratum, quod codici noſtro ſolenne fere eſt, aut quod veri ſimilius, aſſumentum hoc eſſe ab amanuenſi interpolatum, ſiquidem poſt enarrationem abſolutam apponitur; & quod indicium maximi momenti fuerit, hujus rei nec in *Germanico* aut *Hygino*, vola comparet aut veſtigium.

Lyra.

Ἐννάτη] Nona hæc dicitur, in parallelo nimirum quo collocatur; quâ de re ſupra monuimus. Apud Neotericos ſcriptores lyra, vultur cadens dicitur, ſc. Arabes cum in tabulis Aſtronomicis Teſtudinem depictam viderent, avem imaginabantur. Cadere dicitur συμπ]ώματ⊙ χάειν, ut ait Noſter, vel ut *Hyginus*, quia ſummum cacumen ad polum notium tendit: qui etiam dicit fœminas non furore aut odio, ſed præ importuno amore, & quod quælibet ſibi appeteret, membra ejus diſcerpſiſſe; ita ferè perinde habetur ſive ament, aut averſentur. Bubuli capitis formam retuliſſe videtur veterum lyra; in quâ oris anguſtiæ attollebantur, dimiſſo capitis gibbo.

Ἐπὶ τῆ κτενῶν] Κτεὶς proprie eſt plectrum, ſed in hoc loco eas partes deſignat quæ κέρατα *Ptolomæo* dicuntur, & ſummitati ſunt proxima. πήχεις Heſychius vult eſſe ἀſχῶνας; ſed *Pollux* aperte diſtinguit πήχεις, ἀſχῶνας, κέρατα, hæc quidem ad ſuperiorem lyræ partem videntur pertinuiſſe, ὦμοι, quod ſequitur, ſunt exterior, & maxima curvatura, quam Nicandri ſcholiaſtes πλὰς vocat, quibus in propinquo πυθμὴν. fundum Germanico,

nico, ubi modiolus & tympanum juxta ponebantur, & ζυγὸν ſeu tranſtillum tranſverſum fuerat infixum.

Cygnus.

Ορνιν] Ex contextu videbatur addendum. Ovidius non Cygnum ſed Milvium vocat, plerique avem ceu Ορνιν *Hygino* teſte, ſc. *Aratus* & *Proclus*: quia autem ὄρνις græcis pro Gallina ſumitur, quemadmodum monet Athenæus, & etiam ſacræ literæ Mat. 23. Luc. 13. Arabes Gallinam appellant.

Ραμνῆντα ἡ Ατπκῆς] Fabulam diſtinctius narrat *Hyginus*; Jupiter cum amore inductus Nemeſin diligere cœpiſſet, neque ab eâ ut ſecum concumberet impetrare potuiſſet, jubet Venerem aquilæ ſimulatam ſe ſequi, ſeque ipſum in olorem convertit, & ut aquilam fugiens ad Nemeſin confugit, & in ejus gremio ſe collocavit: quem Nemeſis non aſpernata amplexum tenens ſomno eſt conſopita; quam dormientem Jupiter compreſſit. Nemeſis Menſibus actis, ovum procreavit, quod Mercurius auferens, Ledæ ſedenti in gremium projecit, ex quo naſcitur Helena &c. Alii in Apollinis honorem Cygnum cœlo receptum volunt cantus gratia. In ſtellarum numero non ſatis convenit, nimirum ab invicem unitate diſceditur, Erat. 12. *Hyginus* 13. Germ. 14. numerat.

Aquarius.

Οἰνοχόλω] Heſychio οἰνοχόη τὸ ἀσγεῖον. Ex Nigidio Germanicus & Hyginus Aquarium iſtum ab aliquibus non pro Ganymede haberi, ſed Deucalione, alii autem pro Cecrope; alii Ariſteum volunt.

Αξιον κρίναντα]In Ms. ἄξιον κρίνῃ. Quod ad ſtellarum aſteriſmi iſtius numerum ſpectat *Eratoſthenes* 16. recenſet, *Germanicus* 18. Hyginus tantum 14. In effuſione duas ſolummodo inſigniores ſtellas agnoſcit exemplar Ms. cui *Germanicus* 31. Hyginus vero 30. tribuit. Cum probabile non ſit tot ſtellas ab Eratoſthene fuiſſe præteritas; aut earum cenſum aliunde quam Ab Era-

Eratoſthenis penu deſumptum fuiſſe, ex Germanico quæ deſiderabantur reſtituimus.

Capricornus.

Αἰγίπανι] In Ms. diviſim ſcribebatur, apud alios conjunctim: *Theon* ex noſtro ait Αἰγόκερως ὅμοιός ἐστι τῷ Αἰγίπανι, &c. Sic *Germanicus* & *Hyginus* unà aſſerunt; ita *Plinius*, *Plutarchus*, *Solinus* & *Mela*. Hujus autem ſigni videtur peculiaris nota, quod in Piſcem deſinat, & legendum putarem pro ἰχθύος τὰ κάτω μέρη, ἰχθύος τὰ κάτω μέρη.

Παρελαβὼν ϛ] Addo ὁ Ζεύς, Ait uterque interpres ſub hac Effigie *Panem* in aſtris compareré, quia illam olim induit, quando à *Typhone* fugerat, & reliqui Dii ſe in varia animalia permutabant, *Mercurius* ſcil. in Ibin, *Apollo* in Avem Threiciam, *Diana* in Merulam, &c. Quod ad ſtellarum numerum ſpectat, illis, quas noſter agnoſcit, duas addit *Germanicus*, totidem detrahit *Hyginus*, in medio forſan veritas lectionis conſtiterit.

Sagittarius.

Hanc de Croto fabulam author noſter à Soſitheo poetâ Tragico deſumptam dicit, de quo videatur *Suidas*. *Germanicus* & *Hyginus* 15. ſtellas agnoſcunt, noſter tantum 14. ſeptem illæ quas *Eratoſth.* & *Germanicus* ſeorſim numerant, ab *Hygino* corona centauri appellantur; ſc. Sileni, Satyri & Centauri coronis induti ſolent pingi, ita & *Virgilius* eos deſcribit. *Proclus* τόπον στέφανον, Theon ἐφάνισον appellat. Sagittarium μονόφθαλμον deſcribit *Manilius*, fortaſſe ut rectius collinearet, is & aliam aſſignat cauſam,

Lumina Cancro
Deſunt, Centauro ſupereſt & quæritur unum;
Sic noſtros caſus ſolatur mundus in aſtris.

Sagitta.

Refert *Hyginus* hanc unam eſſe de telis Herculis, quibus Aquilam dicitur interfeciſſe, quæ Promethei

jecur exediſſe fertur. Notandum venit, fabulam hanc de ſagittâ ſpiceo ſerto redimitâ, non ab *Heraclide* Pontico petitam, qui *Caii Claudii* & *Neronis* temporibus vixit, quique *Eratoſthenem* noſtrum citat; ſed antiquiorem illum Platonis auditorem deſignare: de quo *Diogenes Laertius*, *Plinius*, aliique. In ſtellarum numeris convenit.

Ναὸς ὁ πλέειν Θ] Hac de re *Pauſanias* in Phociac. ſic loquitur, λέγουσιν οἱ Δελφοὶ γενέσθαι ὑπὸ μιλησίων τὸν ναὸν, ἀπό τε τῆς κηρῆς τῆς μελισσῶν, καὶ ἐκ πτερῶν πεμφθῆναι ἢ εἰς ὑπερβορέους φασὶν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀπόλλωνος.

Aquila.

Αγλαοδένης] In Ms. erat Εφιαλοδένης errore manifeſtiſſimo. Præter ominis meritum, aliud affert *Maro* poetria, nimirum quod cum in Antro Jupiter abſconderetur.

Νέκταρ ἢ ἐκ πέτρης μέγας Αετὸς αἰὲν ἀφύσσων
Γαμφυλῇ φορέεσκε πατρὶ Διὶ μητιόεντι·
Τὸν καὶ νικήσας παλέρα Κρόνου ἐγείατο Ζεύς,
ἀθάνατον ποίησε. In numeris convenit. Huic aſteriſmo ſequiora tempora Antinoum addidere, qui Adriano Cæſari in deliciis.

Delphin.

Μεγίσας τιμὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ ἱερὸν αὐτὸν ὀνομάσας εἶδ] de qua re *Oppianus* de piſc. l. 1.

Δελφίνων τοι γάρ σφε Ποσειδάων ἀγαπάζει,
Οὕνεκα οἱ κούρῃ κωανώπιδα νηνεμίνῃ
Μαιομβρῷ φεύγουσαν ἐὸν λέχος ἀμφιτρίτῃ
Φραδμόσυνοι Δελφῖνες ἐν ὠκεανοῖο δόμοισι
Κλυθμένῃ ἤγειλαν· Quin idem ſcriptor inexpiable ſcelus eſſe ait hos violare.

Δελφίνων ἢ ἄγχι νηὸς ἀπότροπος, ἠδὲ θεοῖσι
Κεῖνος εἰ ἐμπλάσειε θυτὴς φίλῳ ἠδέ κε δώμῃ
Εὐαγέως ἀνύσειεν ὁμωροφίης ἢ μαίνει,
Οἵ κεν ἐχῶν δελφῖσιν ἐπορέσσηται ὄλεθρον.
In ſtellarum numero prorſus convenit.

Orion.

Orion.

Nomen is & originem à deorum urinâ ſumpſit, *Jugulam* latini appellant. Quidam *Arionem* eſſe volunt, & ideo juxta delphinum poſitum. In ſtellarum numero conſentiunt.

Canis.

Οὐκ ἔχων ἔν ὅτι ποιῆσαι ὁ Ζεὺς] Quid rei fuerit quod *Jovem* ad incitas redegerit, non eloquitur *Eratoſthenes:* fabula ſic ſe habet; quemadmodum oraculo reſponderetur vulpem Thebanam occidi non poſſe; fatale utique erat ut nunquam prædâ fruſtraretur Canis; ut ergo ratæ manerent fatorum leges, ſe interpoſuit *Jupiter*, & alteram in lapidem, alterum in ſtellam permutabat. *Iſidis* apellationem ſtellæ claræ in capite, monitu *Germanici* & *Hygini*, ut & duas ſtellas, quæ omiſſæ videbantur, addendas duxi.

Lepus.

Καλυμμὸν κωπηγίᾳ διεφθείς] Ait *Suidas*, ἐν τῷ κωπηγίῳ καλυμμῷ ἐρρίπτουντο οἱ διοδάνατοι. Quod huc reſpexerit *Eratoſthenes* fidem non fecerim. Quod de leporum ſuperfætatione dicitur, illos ſolos ὑπερκύειν, daſypodes, ſive cuniculi illis accenſendi ſunt, ut id verum ſit. Quin pro certo habetur Equas & Mulieres aliquando ſuperfætare, ſed quia hoc rarius occurrit, non in rationes deducitur. Id fæcunditatis leporum certum fuerit indicium, *Balearicos*, illis impugnandis impares, coactos fuiſſe ab *Auguſto* petere auxilium militare, quod refert *Plin.* l. 8. c. 55. & *Strabo* Geog. l. 3. nec immerito, cum adeo validi fuerint hoſtes, ut urbem evertiſſe dicantur à *Varrone* de re ruſt. & *Plin* l. 8. c. 29. *Ariſtoteles* hic laudatus de leporum ſuperfætatione agit l. 4. c. 5. de Gen. anim. In ſtellis recenſendis omnes conveniunt.

Argo.

Φωνήεσσα ἡ λεγομένη] Vocalis illa, ſiquidem ex Dodonæis

donæis arboribus fabrefacta. Verba *Æschyli*, quæ respicit Author noster, citat etiam *Philo* in tractatu πάντα σπουδαῖον, &c. πῆ δ' ὄζῃν Ἀργῦς ἱερὸν αὐδάζου ξύλον. Notandum apud veteres duplex fuisse gubernaculum, κατάστρωμα quod *Hesychio* τὸ νέως μέρος, ἐν ᾧ ἑστῶτες ναυμαχοῦσι, quod *fori* apud alios, *Hyginus rejectum* vocare videtur, quod *Grotius reticulum*, sive pavimentum cancellatum esse vult. Fieri autem potest *Hyginum* potius *retinaculum* scripsisse, & πρόπους intellexisse, qui *Hesychio* οἱ ἱμάντες τῆς κώπης, ἢ οἱ κατέχοντες τὰς κώπας δεσμοὶ δερμάτινοι. *Eratosthenes* numerat 27. stellas *Germanicus* 26. *Hyginus* viginti tres tantum, sc. numero stellarum in puppi non adscripto.

Τῇ ναυπλίᾳ χρώμενοι θαρρῶσιν] Nimirum ut ait *Hyginus*, ne homines fractis navibus pertimescerent. *Eratosthenes* & *Hyginus* 13. stellas agnoscunt, addidit *Germanicus* decimam quartam.

Eridanus.

Ut Ægypto gratificaretur, *Nilum* esse vult *Eratosthenes*; qui quidem fluvius non Justitiæ solum laude celebris, sed summæ liberalitatis; quem *Heliodorus* Æthiopicorum l. 9. Ὠρὸν τε καὶ τὸ ζείδωρον nominari refert, Σωτῆρα Plato, *Homerus* πολυμὸν διιπετῆ, *Byzant. Parmena* Αἰγύπτιον Δία. Κερυσθλῶ *Pindarus*, χρυσορόῳ alii vocant. *Diod.* sic Sic. l. 1. de Nilo ait, πᾶσι εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίαις ὑπερβάλλει πάντας τοὺς καθ' ὅλην οἰκουμένην ποταμούς. Prærogativa quæ à decursu petitur, non est prorsus singularis. *Canopus* vero stella quæ hic fluvio tribuitur (& non immerito cum ad Nili ostia sit insula) ab aliis ipsi *Argo* assignatur. *Proclus* eum sic describit, ἐν ἄκρῳ τῷ πηδαλίῳ τὸ Ἀργῦς κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ.

Περίγειος καλεῖται] In Ms. φαίνεται, sed lectione corrupta & à *Germanico* restituenda. Ab adulatoribus aulæ Ægyptiacæ *Ptolemæus* etiam appellabatur. *Hyginus*

ginus & *Eratoſth.* 14. numerant ſtellas Germ 17. tertiæ flexuræ tres addens.

Piſcis Notius.

Βαλβύχων] De Bambyce ſuperius dictum. In Ms. Βοββύχων legitur, monendum autem *Avienum* piſces Bombycios appellare. In numeris prorſus convenit.

Sacrarium.

In Ms. legebatur ἐυγνωμοσωλω & ἐυχδειδος, ſed utrumque vitioſe. Tres tantum ſtellas agnovit exemplar, ſed cum ipſa altaris forma quartam exigat, & *Germanicus* cum *Hygino* in eo numero conſentiant, illam addidi.

Centaurus.

Ανπιδένης ἐν τῷ Ηρακλεῖ] Librum recenſet *Diog. Laertius* ſub hoc titulo, Ηρακλῆς ὁ μείζων ἢ περὶ ἰσχύος.

Βέλος ἐξέπεσεν] Satis notum eſt *Herculis* ſagittis fatale fuiſſe, ut nunquam fruſtra mitterentur.

Σπένδει] In Ms. πένδει.

Θηρίον] Norunt omnes vina à torcularibus pellibus animalium paſſim convehi, unde non prorſus abſurda eſt iſta dubitatio, an feram aut utrem hoc Centauri geſtamen deſignet. In Chirone 24. ſtellas omnes agnoſcunt; in beſtiolâ *Eratoſthenes* & *Germanicus* ſtatuunt 8. *Hyginus* 10. admittit, unam intervallo pedum, alteram tergo addens, feram vero hoſtiam vocat, quaſi non Thuribulum ſed altare in propinquo eſſet.

Corvus.

Κοινὸν ὅτι] Sc. ex æquo aſteriſmum hunc inter ſe partiuntur *Hydra, Crater, & Corvus.*

Τῦπον ἢ χρόνον δηλῶ] Sc. quando ficus matureſcunt, de quâ re *Ovid.* l. 2. de faſtis.

At tibi dum lactens hærebit in arbore ficus,
De nullo gelidæ fonte bibantur aquæ.

Quod ea tempeſtate Corvi à potu abſtineant, plurimi

mi ſcriptores aſſerunt; rationem vero reddit *Ælianus* à naturâ ductam, l. 1 de anim. c. 47. quod ſc. alvi profluvio tunc laborant, & ideo ab humidis tanquam ſibi noxiis abſtinent. *Hyginus* bibere negat quod guttur eo tempore pertuſum habeant: ſed inconſultis Anatomicis videtur locutus. Stellæ eodem ferè modo ab omnibus recenſentur, niſi quod cum *Eratoſthenes* & *Hyginus* 27. ponant, *Germanicus* 26. ſolum admittat, ſc. in flexura quinta non novem, ut illi, ſed octo tantum ſtellas numerans. In Corvi ſtellis ſupputandis non prorſus conſentiunt, ſiquidem *Germanicus* octo ſtatuit, in Cratere ſex agnoſcit *Eratoſthenes*, *Germanicus* ſeptem, *Hyginus* 8.

Canis Minor.

Tres ſtellas hic agnoſcunt *Eratoſthenes* & *Hyginus*. ultimæ paginæ verſionis *Germanici* in exemplaribus omnibus deſiderantur; & proinde nihil de hoc aſteriſmo apud ipſum occurrit.

De quinque Stellis.

Ad *Arati* mentem qui Planetas πντ' ἀσίεας vocat, ſole & lunâ tanquam in ſuperiorem claſſem evectis; in quinario numero ſiſtit *Eratoſthenes*: ſed quandoquidem non prorſus cum *Hygino* aliiſque convenit, operæ pretium erit *Achillis Tatii* nomenclaturam interponere. Τὰ ὀνόματα τῶν πλανήτων διαφόρως ἐκλήθησαν, καὶ ἀεὶ τοῦ χρόνου ἐκάστου διαφωνία πολλὴ γέγονε πολλοῖς, Αἰγυπτίοις μὲν καὶ Ἕλλησι τοῦ Κρόνου ὁ ἀστὴρ καί τοι ἀμαυρότατος ὢν, Φαίνων λέγεται· ἀλλὰ παρ' Ἕλλησι μὲν καὶ τὸ δύφημον λέγεται ὅπω· ἕτερος ὁ τοῦ Διὸς, καθ' Ἕλλωας Φαέθων, καὶ Αἰγυπτίοις Ὀσίεως ἀστὴρ· τρίτος ὁ τοῦ Ἄρεως, παρὰ μὲν Ἕλλησι Πυρόεις, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Ἡρακλέους ἀστήρ. τέταρτος ὁ τοῦ Ἑρμοῦ καλεῖται, παρὰ μὲν Ἕλλησι Στίλβων, παρὰ δὲ Αἰγυπτίοις Ἀπόλλωνος ἀστήρ. πέμπτος ὁ τῆς Ἀφροδίτης, παρὰ μὲν Ἕλλησι Ἑωσφόρος. Ait idem Achilles Eratoſthenem in Hermete, rationes harmonicas Planetarum ad invicem deſcri-

deſcribere, *Tatius* eas ſic proponit, † ζωδιακὸν κύκλον ὡς ἐν ἁρμονίᾳ τάξιν ἔχειν φθόγγῳ τῷ τ χρωματικῆς διεζευγμένῳ. † ὑ τῷ Κρόνῳ ἐπέχειν λόγον τ ἐναρμονίῳ † διεζευγμένον. † ὑ τῷ Διὸς τάξιν ἔχειν ἐν μυσικῇ φθόγγῳ τῷ καλουμένῳ διατόνῳ διεζευγμένῳ, † ὑ τῷ Αρεως τάξιν ἔχειν φθόγγῳ τῷ καλουμένῳ ἡγεμόνι † ὑ τῷ Ερμῇ τάξιν ἐπέχειν φθόγγῳ τῷ μυσικοῖς τ μέσης. † ὑ τῆς Αφροδίτης τάξιν ἔχειν φθόγγῳ λεγομένῳ μέσῳ διατόνῳ, &c.

Circulus Lacteus.

Quanquam à ſeculi noſtri Aſtronomis hic circulus prorſus negligatur, apud veteres magnam dignationem habuit, utpote à Naturâ ipſa deſignatus: de eo meminit *Aratus*. In ejuſdem deſcriptione multus eſt *Manilius* lib. 1. Aſtron. *Achilles Tatius* ait, ἔστι ὁρατὸς καὶ μόνος ὅτι τ σφαίρας ἀίδιος, τῶν ἄλλων ὄντων νοητῶν.

CONSTELLAT. NUMERUS & Ordo pro diverſis ſeculis.

	Eratoſth.	*Ptol.*	*Keplero & Bullialdo*
Aries	18	18	23
Taurus & Pleiades.	25	44	52
Gemini	17	25	30
Cancer	17	13	17
Leo	19	35	40
Virgo	19	32	41
Libra	0	17	20
Scorpius	19	24	27
Sagittarius	21	31	31
Capricornus	24	28	28
Aquarius	47	45	45
Piſces	39	34	42
Urſa Minor	7	7	20
Urſa Major, Helice	24	35	56
Draco	15	31	32
Cepheus	15	13	12
Bootes	14	23	29

Corona

Corona	9	8	8
Hercules	19	28	31
Lyra vult. cad.	9	10	11
Cygnus	12	19	28
Caſſiop.	13	13	45
Perſeus	15	29	34
Auriga Ericht.	8	14	27
Serpentarius	17	29	56
Serpens	2	18	26
Sagitta	4	5	8
Aquila	4	15	12
Antinous		0	7
Delphin	9	10	10
Equiculus		4	4
Pegaſus	18	20	24
Andromeda	20	23	26
Triangulum	3	4	4
Coma Berenices	7	0	15
Cetus	13	22	25
Orion	17	38	62
Eridanus	14	34	39
Lepus	7	12	13
Canis Major	20	29	29
Canis Min.	3	2	5
Argo navis	27	45	53
Centaurus	24	37	37
Lupus	8	19	19
Hydra	27	27	33
Crater	6	7	8
Corvus	7	7	7
Ara Thurib.	3	7	7
Corona Auſt.	12	13	13
Piſcis Auſt.	0	18	17
Grus	0	0	13
Phœnix	0	0	15
Indus	0	0	12
Pavo	0	0	23
Apus avis ind.	0	0	11
Apis Muſca.	0	0	4
Camæleon	0	0	10
Triang. Auſt.	0	0	5
Piſcis volans	0	0	7
Dorado piſcis Xiph.	0	0	7
Toucan Anſer Americ.	0	0	8
Hydrus.	0	0	21.

GEMINI

TAVRVS

ARIES

PISCES

AQVARIVS

CAPRICORNVS

TAVRVS

ORION

LEPVS

ARIES

CETVS

AQVA

AQVARIVS

PISCES

CIRCVLVS

AGITTARIVS

CAPRICORNVS

CANCER
LEO
VIRGO
LIBRA
SCORPIVS
SAGITTARIVS
GEMINI
CANICVLA
ORION
AEQVATOR
CANIS
HYDRA
CRATER
LEO
CANCER
AQVA
CAPRICORNI
CENTAVRVS
CORVVS
Polus antarcticus
ANTAR.
ARA
FERA
CORONA
SCORPIVS

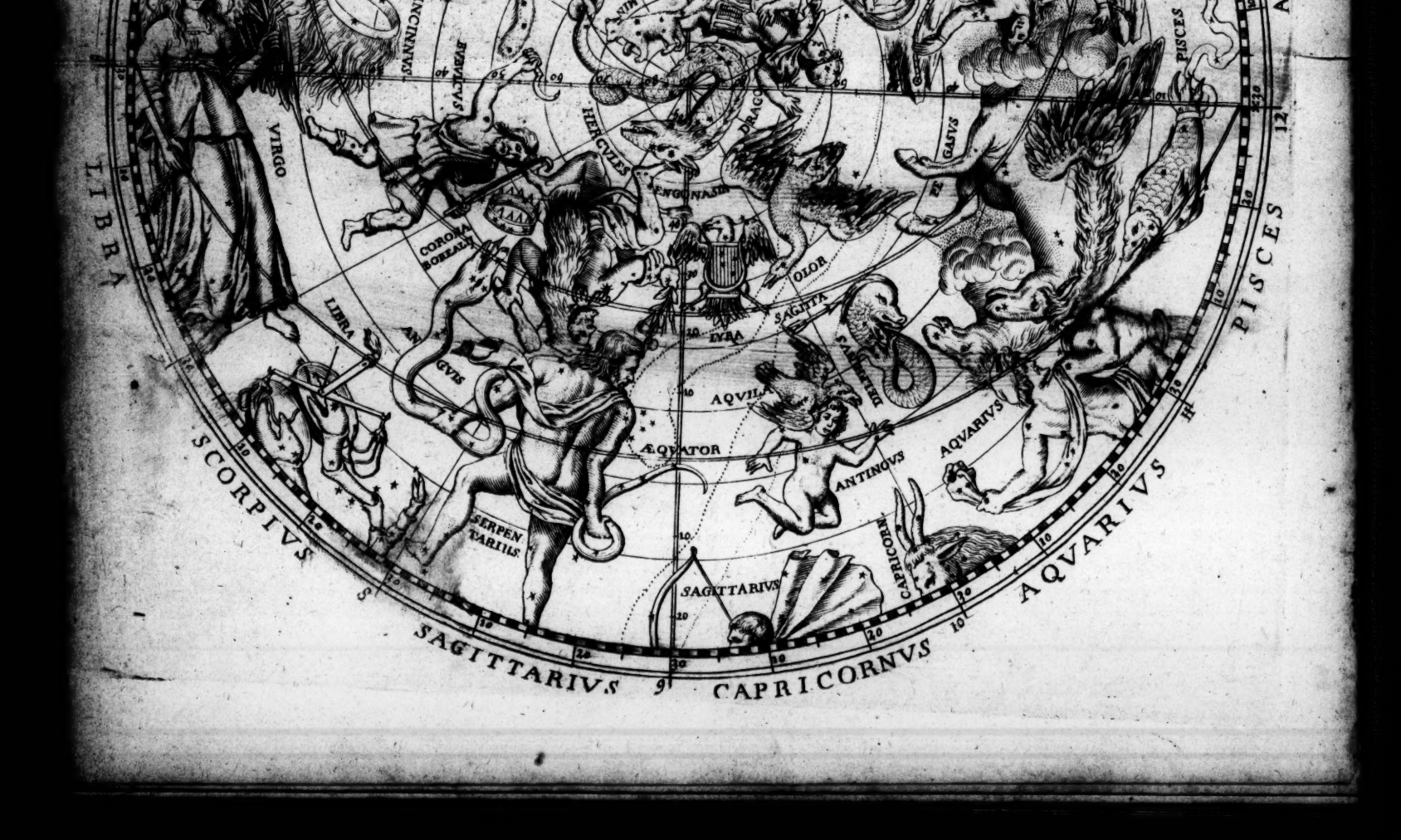
LIBRA
VIRGO
LIBRA
SCORPIVS
SAGITTARIVS
CAPRICORNVS
AQVARIVS
PISCES
AQVARIVS
PISCES
HERCVLES
DRACO
CORONA BOREALIS
ANTINOVS
AQVILA
AQVATOR
SERPENTARIVS
SAGITTARIVS
CAPRICORN
AQVARIVS
PISCES
EQVVS
DELPHINVS
SAGITTA
OLOR
LYRA

ARIES
PISCES
TAVRVS
GEMINI
CANCER
LEO
VIRGO
CEPHEVS
VRSA MIN.
polus arcticus
CIRCVL. ARCT:
CASSIOPEIA
ANDRO
TRIANGVLVS
ARIES
PERSEVS
AVRIGA
TAVRVS
GEMINI
CANCER
TROP. CAN.
VRSA MAIOR
LEO
CINCINN

Ερατοσθένους τοῦ κύβου Διπλασιασμός.

Βασιλεῖ Πτολεμαίῳ Ερατοσθένης Χαίρειν.

Τῶν ἀρχαίων τινὰ τραγῳδοποιῶν φασιν, εἰσαγαγεῖν τὸν Μίνω τὸν Γλαύκου κατασκευάζοντα τάφον· πυθόμενον δὲ ὅτι πανταχοῦ ἑκατόμπεδος εἴη, εἰπεῖν, Μικρὸν γ' ἔλεξας βασιλικὸν σηκὸν τάφῳ, Διπλάσιον ἔστω, τοῦ δὲ τοῦ κύβου μὴ σφαλῆς, Διπλασιάζων ἕκαστον κάλλιον ἂν πάσχοι τάφος, ἐδόκει δὴ μεμφομένην. τὰ γὰρ πλευρῶν διπλασιαθεισῶν, τὸ μὲν ἐπίπεδον γίνεται τετραπλάσιον, τὸ δὲ στερεὸν ὀκταπλάσιον. ἐζητεῖτο δὲ καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις, τίνα ἂν τις τρόπον τὸ δοθὲν στερεὸν παραλλήλου τῷ αὐτῷ χρήματι διπλασιάσειεν· καὶ ἐκαλεῖτο τὸ τοιοῦτον πρόβλημα, κύβου διπλασιασμός. ὑποθεμένων γὰρ κύβον, ἐζήτουν τοῦτον διπλασιάσαι. πάντων δὲ ἀμηχανούντων ἐπὶ πολὺν χρόνον, πρῶτον Ιπποκράτης ὁ Χῖος ἐπενόησεν, ὅτι ἐὰν εὑρεθῇ δύο εὐθειῶν γραμμῶν, ὧν ἡ μείζων τὸ ἐλάσσονος ἐστὶ διπλασία, δύο μέσας ἀνάλογον λαβεῖν ἐν συνεχεῖ ἀναλογίᾳ, διπλασιαθήσεται ὁ κύβος, ὥστε τὸ ὑπόρημα αὐτῶν εἰς ἕτερον τοῦ ἐλάσσονος ὑπόρημα κατέρρεφειν. μεθ' χρόνον δέ τινα φασιν Δηλίους ἐπιβαλομένους νόσῳ κατὰ χρησμὸν διπλασιάσαι τινὰ τῶν βωμῶν ἐπιταχθέντας, ἐμπεσεῖν εἰς τὸ αὐτὸ ὑπόρημα. Διαπεμψαμένους δὲ (φασὶ) τοὺς παρὰ τῷ Πλάτωνι ἐν Ακαδημίᾳ γεωμέτρας, ἀξιῶσαι αὐτοῖς εὑρεῖν τὸ ζητούμενον. τῶν δὲ Φιλοπόνως ἐπιδιδόντων ἑαυτοῖς, καὶ ζητούντων, δύο δοθεισῶν δύο μέσας λαβεῖν, Αρχύτας μὲν ὁ Ταραντῖνος λέγεται διὰ τῶν ἡμικυλίνδρων εὑρηκέναι, Εὔδοξος δὲ διὰ τῶν καμπυλῶν γραμμῶν. συμβέβηκε δὲ πᾶσιν αὐτοῖς ἀποδεικτικῶς μὲν ἀφανεῖ. χειρουργῆσαι δὲ, καὶ εἰς χρείαν πιστεῦσαι μὴ δυνάσθαι, πλὴν ἐπὶ βραχύ τι τοῦ Μενέχμου, καὶ τοῦτο δυσχερῶς. ἐπινενόηται δέ τις ὑφ' ἡμῶν ὀργανικὴ ῥᾳδία, δι' ἧς εὑρήσομεν δύο τῶν δοθεισῶν οὐ μόνον δύο μέσας, ἀλλ' ὅσας ἂν τις ἐπιτάξῃ. τούτου δὲ εὑρισκομένου δυνησόμεθα καθόλου τὸ δοθὲν στερεὸν παραλληλεπίπεδον μεταχήματον εἰς κύβον καταστῆσαι, ἢ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον χηματίζειν, καὶ ὁμοίων ποιεῖν τὰ ἐπιφάνειαν διαφερούσας τῇ ὁμοιότητι. ὡς τε καὶ βωμοὺς, καὶ ναούς, δυνησόμεθα δὲ καὶ τοὺς ὑγρῶν μέτρα καὶ ξηρῶν, λέγω δὲ οἷον μετρητὰς μεδίμνων εἰς κύβον καταστῆσαι, καὶ διὰ τούτου πλευρὰς ἀναμετρεῖν τὰ τούτων δεκτικὰ ἀγγεῖα πόσον χωρεῖ. χρήσιμον δ' ἔσται τὸ ἐπινόημα, καὶ τοῖς βελομένοις ἐπαύξειν κατασκευὴν λιθόδομοι ὀργανα. δεῖ γὰρ ἀνάλογον ἅπαντα αὐξηθῆναι, τό τε πάχος, τό τε μεγέθη, καὶ τὰς καταστάσεις, καὶ τὰς γωνιαίδας, τό τε ἐμβαλλόμενα γεῦμα, εἰ μέλλει καὶ ἡ ὅλη ἀνάλογον

ἐπαυξηθῆναι. ταῦτα δὲ ὑ δυνατὰ γνώσεται ἄνευ τ τῶν μέσων εὑρέσεως· τὰ δὲ ἀποδείξιν καὶ τὰ κατασκευὰ τῦ λεχθέντος ὀργάνυ ὑπογράφομέν.

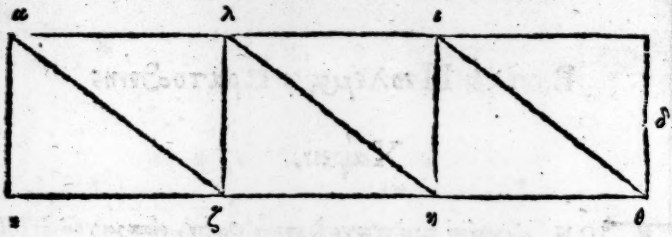

διδόσθωσαν δύο εὐθεῖαι, ὧν δεῖ δύο μέσας ἀνάλογον εὑρεῖν ἐν συνεχεῖ ἀναλογίᾳ, αἱ αε. δθ. καὶ κείσθω ἐπί τινος εὐθείας τ εθ. ωσθε ἴσος ὁ αε. καὶ ἐπὶ τ εθ. τρίγωνα συνεστάτω παραλληλόγραμμον ἐφεξῆς, τὸ αζ. ζι. ιθ. καὶ ἤχθωσαν ἀφωρισμένοι ἐν αὐτοῖς αἱ αζ. λη. ιθ. ἔσονται δὲ αὗ[1] παραλληλοι, μένοντος δὲ τῦ μέσυ παραλληλογράμμυ τῦ ζι. συνωδήτω, ὃ μὲ αζ. ἐπάνω τῦ μέσυ, τὸ δὲ ιθ. ὑπονοήτω, καθάπερ ἐπὶ τῦ δευτέρυ χήματος, ἕως ὑ γένηται τὰ αδγδ. κατ' εὐθείαν. καὶ διήχθω ἀφ' τ α. β. γ. δ. σημεῖα εὐθεῖα. καὶ συμπιπτέτω τῇ εθ. κατὰ τὸ κ. ἔστω δὲ ὡς ὁ ακ. ωσθε κβ. ἐν μὲ τοῖς αε. ζβ. παραλλήλοις, ὁ εκ. ωσθε κζ. ἐν δὲ τοῖς αζ. βη. παραλλήλοις ὁ ζκ. ωσθε κη. ὡς ἄρα ὁ ακ. ωσθε κβ. ὁ εκ. ωσθε κζ. καὶ ὁ κζ. ωσθε κη. πάλιν ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ὁ δκ. ωσθε κγ. ἐν μὲ τοῖς βζ. γη. [2] παραλλήλοις ὁ ζκ. ωσθε κη. ἐν δὲ τοῖς δη. γθ. παραλλήλοις ὁ ηκ. ωσθε κθ. ὡς ἄρα ὁ δκ. ωσθε κγ. ὁ ζκ. [3] ωσθε κη. καὶ ὁ ηκ. ωσθε κθ. ἀλλ' ὡς ὁ ζκ. ωσθε κη. ὁ εκ. ωσθε κζ. καὶ ὡς ἄρα ὁ εκ. ωσθε κζ. ὁ ζκ. ωσθε κη. καὶ ὁ ηκ. ωσθε κθ. ἀλλ' ὡς ὁ εκ. ωσθε κζ. ὁ αε. ωσθε βζ. ὡς δὲ ὁ ζκ. ωσθε κη. ὁ βζ. ωσθε γη. ὡς δὲ ὁ ηκ. ωσθε κθ. ὁ γη. ωσθε δθ. καὶ ὡς ἄρα ὁ αε ωσθε βζ. ὁ βζ. ωσθε γη. καὶ ὁ γη. ωσθε δθ. ἠυρῆται ἄρα τῶν αε. δθ. δύο μέσαι, αἵτε βζ. καὶ γη.

ΤΑῦτα μὲν ἐπὶ τ γραμμικῶν ἐπιφανειῶν ἀποδέδεικται. ἵνα δὲ καὶ ὀργανικῶς δυνώμεθα τὰς δύο μέσας λαμβάνειν, ἁρμόσθω[2] πλινθίον ξύλινον, ἢ ἐλεφάντινον, ἢ χαλκοῦν ἔχον τρεῖς παρακίσκους ἴσους ὡς λιπαρότατους. ὧν ὁ μὲ μέσος συνημμένος, οἱ δὲ δύο ἐπωσοί εἰσιν ἐν χαλέδραις, τοῖς δὲ μεγέθεσι καὶ ταῖς συμμετρίαις ὡς ἕκαστοι ἑαυτὸς πείθεσθαι. τὰ μὲ οὖν τ ἀποδείξεως ὡσαύτως συντελεῖται. ωσθε δὲ τὸ ἀκριβέστερον λαμβάνειν τὰς γραμμὰς, φιλοτεχνητέον ἵνα ἐν τῷ συναγαγεῖν τοὺς παρακίσκους παράλληλα ἁρμόσῃ πάντα καὶ ἄφαστα, καὶ ὁμαλῶς συναπτόμενα ἀλλήλοις. ἐν δὲ τῷ ἀναδήματι, ὃ μὲ ὀργανικόν χαλκοῦν ἐστι, καὶ καθήρμοσται ὑπ' αὐτὸν τὸν στέφανον τ σήλης πρὸς μεμολυβδω-

1. Per 6. prop. lib. 6. Elem. Eucl. & 28. prop. lib. 1.
2. Per Quartam sexti.
3. Per Undecimam quinti, & decimam octavam quinti.

χημάτων, ὑπ' αὐτῶν δὲ ἡ ἀπόδειξις συντομώτερον φερομένη καὶ τὸ χῆμα, μετ' αὐτὸ δὲ ἐπιχειρημα. ὑπογεγράφθω οὖν σοι καὶ τοῦτο, ἵνα ἔχοις καὶ ὡς ἐν τῷ ἀναλήμματι. τῶν δὲ δύο χημάτων τὸ δεύτερον γέγραπται ἐν τῇ στήλῃ.

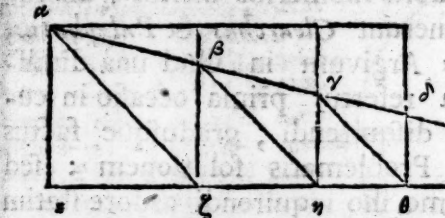

Δύο τῶν δοθεισῶν δύο εὐθειῶν δύο μέσας ἀνάλογον εὑρεῖν ἐν συνεχεῖ ἀναλογίᾳ. δεδόσθωσαν αἱ αε. δθ. συνάγω δὲ τὰς ἐν τῷ ὀρθίῳ πίνακας ἕως ἂν κατ' εὐθεῖαν γένηται τὰ α, ϐ, γ, δ σημεῖα. νοείσθω δὴ ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ δευτέρου χήματος. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ αε πρὸς κϐ, ἐν μὲν τοῖς αε. ϐζ παραλλήλοις ἡ εκ πρὸς κζ. ἐν δὲ τοῖς αζ, βη, ἡ ζκ πρὸς κη. ὡς ἄρα ἡ εκ πρὸς κζ, ἡ κζ πρὸς κη. ὡς δὲ αὕτη πρὸς ἀλλήλας, ὕτε αε. πρὸς βζ. καὶ ἡ βζ. πρὸς γη. ὡσαύτως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ ὡς ἡ ζϐ. πρὸς γη. ἡ γη πρὸς δθ. ἀνάλογον ἄρα αἱ αε, βζ. γη. δθ. εὕρηνται ἄρα δύο τῶν δοθεισῶν δύο μέσαι. ἐὰν δὲ αἱ δοθεῖσαι μὴ ὦσι τοῖς αε. δθ. ποιήσαντες αὐτοῖς ἀνάλογον ϐζ αε. δθ τούτων ληψόμεθα τὰς μέσας, καὶ ἐπαναισόμεθα ἐπ' ἐκείνας, καὶ ἐσόμεθα πεποιηκότες τὸ ἐπιταχθέν. ἐὰν δὲ τελείας μέσας ἐπιταχθῇ εὑρεῖν, ἔτι τελείας πίνακισιν κατεσκευασόμεθα ἐν τῷ ὀργανίῳ τῶν ληφθησομένων μέσων, ἡ δὲ ἀπόδειξις ἡ αὐτή.

Εἰ κύβον ἐξ ὀλίγου διπλάσιον ὤν γαθὲ τεύχεν
Φρύζιε, τὸν σεριλὸν πᾶσιν ἐς ἄλλο φύσιν
Εὐμετατρόφῶσιν, τὸ δέ τοι πάρος κὠν σύγα μοίσθιλλον
Ἢ σιρὸν, ἢ κοίλα φρεάτων δύρὸ κύτος.
Τῇ δ' ἀναμετρήσασθο μέσας ὅτι τέρμασιν ἄκρας
Σωδρομάδας διστῶν ἐντὸς ἴλης κανόναν.
Μηδὲ σύγ' Ἀρχύτᾳ δυσμήχανα ἔργα κυλίνδρων,
Μὴ δὲ Μενεχμείας κωνοτομεῖν τριάδας
Δίζηαι. μὴ δ' εἴ τι γεώδες Εὐδόξοιο,
Καμπυλον ἐγγραμμαῖς εἶδος ἀναιρέσι.
Τοῖσδε σὺ δ' ἐν πινάκεσσι μεσάζεσθαι μυελία τεύχεις,
Ῥεῖα κεν ἐκ πάγου πυθμένος ἀρχόμενος.
Εὖ αἰὼν Πτολεμαῖε πατὴρ ὅτι παῖδα σοφὸν δὴ,
Πάντ' ὅσα καὶ μούσης καὶ βασιλῆας φίλα.
Αὐτὸς ἐδωρήσω τὸ δ' ἐς ὕστερον ἔρχεται Ζεῦ,
Καὶ σκήπτρων σὰ σῆς αὐτάσεται χερός.
Καὶ τὸ μὲν ὡς τέλεσται, λέγει δέ τις ἄνθεμα λύσαι
Τῷ Κυρηναίῳ τῶτ' Ἐρατοσθένει.

ANNOT.

Μίνω τῷ Γλαύκῳ κατασκευάζοντα τάφον] *Glaucus* erat *Minois* regis Cretensium ex *Pasiphae* filius, qui in mellis dolio submersus dicitur; de cujus sepulchro meminerunt *Clearchus* & *Palæphatus*, dicuntque *Polyidum* Argivum in illud unà dimissum. Hinc accepta refertur prima occasio in cubi duplicationem disquirendi, graduſque factus ad perplexi istius Problematis solutionem: sed ut fieri amat, primo illo inquirendi ardore statim restincto, stimulos de novo addidit Delphicum oraculum, quod *Plutarchus* de *Socrat.* Dæm. sic conceptum fuisse refert, Δηλίοις γὰρ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι παύλαν τῆς παρόντων κακῶν ἔσεσθαι διπλασιάζοντας τὸν Δήλιον βωμόν. Et quidem licet *Plato* mentem oraculi non adeo problematis istius solutionem, quam literarum & Matheseos studium spectare dixerat, siquidem facili negotio Εὔδοξος ὁ κνίδιος, ἢ ὁ κυζικηνὸς Ἑλικῶν σωτελήσειεν, proinde nodus Deo vindice minime dignus videbatur; ipse nihilominus cum *Eudoxo* in eodem enodando desudavit, quemadmodũ & *Archytas* atque *Menechmus* fecêre: quinimo post illorum studia, quæ fere in Theoriâ se sistebant, mechanicum reperit Mesolabii artificium *Eratosthenes*; nec non & posteris animos addidit, ut in eodem stadio se, & ingenia sua exercerent: quod etiam deinceps fecêre *Archimedes*, *Hero*, *Philo* Byzantius, *Apollonius* Pergæus, *Diocles*, *Pappus*, *Sporus*, *Nicomedes*, aliique: ut *Eutocium* non prætream, cui imprimis debetur, quod plurimorum, quos memoravi labores, hac ex parte non perierint. Imo vero seculi nostri homines aliquam laudis materiem sibi relictam gratulabundi agnoscant, siquidem *Vernerus*, *Gregorius à Vincentio*, & *Renatus Slusius*, aliique, in Deliaco hoc problemate discutiendo se natatores Delios etiamnum præstiterint.

Τῷ

Ερατοσθένους Μέτρον τῆς γῆς περιφερείας.

ΥΠΟ τὸν αὐτὸν κείσθαί φησιν (Ερατοσθένης) μεσημβρινῷ Συήνην καὶ Αλεξάνδρειαν. Επεὶ οὖν μέγιστοι τῶν ἐν τῷ ἡμίσει οἱ μεσημβρινοί, δεῖ καὶ τοὺς ὑποκειμένους αὐτοῖς τῆς γῆς κύκλους μεγίστους εἶναι ἀναγκαίως. Ωστε ἡλίκον ἂν τὸ ἀφ' Συήνης καὶ Αλεξανδρείας ἧκον κύκλον τῆς γῆς ἡ ἔφοδος ἀποδείξῃ αὕτη, τηλικοῦτός ἐστι καὶ ὁ μέγιστος τῆς γῆς κύκλος. Φησὶ τοίνυν, ἔχει οὕτως, τὴν Συήνην ὑπὸ τὸν θερινὸν τροπικὸν κεῖσθαι κύκλον. Οπόταν οὖν κατὰ κορυφὴν γνόμονος ὁ ἥλιος, καὶ θερινὰς ποιῶν τροπὰς ἀκριβῶς μεσουρανήσῃ, ἄσκιοι γίνονται οἱ τὰ ὡρολόγια γνώμονες ἀναγκαίως, κατὰ κάθετον ἀκριβῆ τοῦ ἡλίου ὑπερκειμένου· καὶ τοῦτο γίνεσθαι, λόγος, ἐπὶ σταδίους τρισχιλίους τὴν ἀφ' μεταξύ. Εν Αλεξανδρείᾳ δὲ, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἀποβάλλουσιν οἱ τὰ ὡρολόγια γνώμονες σκιάν· ἄτε πρὸς ἄρκτον μᾶλλον τῆς Συήνης ταύτης τὰ πόλεως κειμένης. Υπὸ τὸν μεσημβρινὸν τοίνυν τὸν μεγίστου κύκλου τὰ πόλεων κειμένων, ἂν περιαγάγωμεν περιφέρειαν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ γνώμονος σκιᾶς, ἐπὶ τὴν βάσιν αὐτὴν τὴν γνώμονος τὸν ἐν Αλεξανδρείᾳ ὡρολογίου, αὕτη ἡ περιφέρεια τιμήσει τὸν μεγίστου τὸν ἐν τῇ σκάφῃ κύκλων, ἐπεὶ μεγίστῳ κύκλῳ ὑπόκειται ἡ τοῦ ὡρολογίου σκάφη. Εἰ δὲ ἐξῆς νοήσωμεν, δύο εἰθείας ἀπὸ τῆς γῆς ἐκβαλλομένας αἰ ἐκατέρου τῶν γνωμόνων, πρὸς τῷ κέντρῳ τῆς γῆς συμπεσοῦνται. Επεὶ οὖν τὸ ἐν τῇ Συήνῃ ὡρολόγιον κοῖλόν κάθετον ὑπόκειται τῷ ἡλίῳ, ἂν ἐπινοήσωμεν δύο εἰθείας ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἥκουσαν ἐπ' ἄκρου τοῦ ὡρολογίου γνώμονα, μίαν γραμμὴν δύο εἰθεῖα, ἡ ἀπὸ τοῦ ἡλίου μέχρι τοῦ κέντρου τῆς γῆς

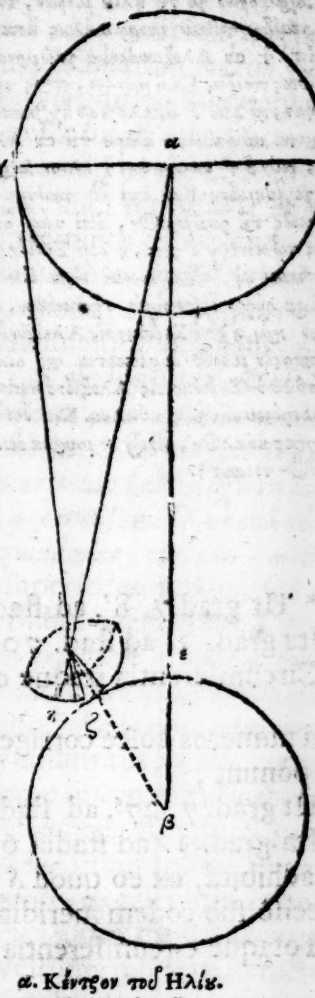

α. Κέντρον τοῦ Ηλίου.
β. Κέντρον τῆς γῆς.
γ. α. Διάφορα μέρη τοῦ Ηλίου.
ε. Γνώμων Συήνης.
ζ. Γνώμων Αλεξανδρείας.
ζ.η. Σκιὰ τοῦ γνώμ. τὸ σκάφ. τὸν Αλεξ.
γ. ζ. Σκία περιφερείας τοῦ ἡλίου.

ἥκουσι.

ἥκουσι. Ἐὰν δὲ ἑτέραν εὐθεῖαν νοήσωμεν ἀπὸ τῆς ἄκρας τῆς σκιᾶς τῆς γνώμονος, ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀναγομένην ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σκάφης, αὐτὴ καὶ ἡ προειρημένη εὐθεῖα, παράλληλοι γενήσονται, ἀπὸ διαφόρων γὰρ τῶν ἡλίου μερῶν, ἐπὶ διάφορα μέρη τῆς γῆς διήκουσιν. Εἰς παραλλήλους οὖν παραλλήλους οὔσας ἐμπέπτωκεν εὐθεῖα, ἡ ἀπὸ κέντρου τῆς γῆς ἐπὶ τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γνώμονα ἥκουσα, ὥστε ἴσας ἐναλλὰξ γωνίας ἴσας ποιεῖν. Ὧν ἡ μὲν ἔστι, πρὸς τῷ κέντρῳ τῆς γῆς κατὰ σύμπτωσιν τῆς εὐθείας, αἳ ἀπὸ τῶν ὡρολογίων ἤχθησαν ἐπὶ τὸ κέντρον τῆς γῆς, γενομένη· ἡ δὲ κατὰ σύμπτωσιν ἄκρου τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γνώμονος, καὶ τῆς ἀπ' ἄκρας αὐτῆς τῆς σκιᾶς ἐπὶ τὸν ἥλιον διηκούσης ἀκτῖνος· καὶ ἐπὶ μὲν ταύτης βέβηκε περιφέρεια, ἡ ἀπ' ἄκρας τῆς σκιᾶς τῆς γνώμονος, ἐπὶ τὸν βάσιν αὐτῆς περιεχθεῖσα· ἐπὶ δὲ τοῦ πρὸς τῷ κέντρῳ τῆς γῆς, ἡ ἀπὸ Συήνης διήκουσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ὁμοίαι οὖν αἱ περιφέρειαι εἰσὶν ἀλλήλαις, ἐπὶ ἴσων γωνιῶν βεβηκυῖαι. Ὃν ἄρα λόγον ἔχει ἡ ἐν τῇ σκάφῃ, πρὸς τὸν οἰκεῖον κύκλον, τοῦτον ἔχει λόγον καὶ ἡ ἀπὸ Συήνης εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἥκουσα. Ἡ δὲ ἐν τῇ σκάφῃ, πεντηκοστὸν μέρος εὑρίσκεται τοῦ οἰκείου κύκλου. Δεῖ οὖν ἀναγκαίως καὶ τὸ ἀπὸ Συήνης εἰς Ἀλεξάνδρειαν διάστημα, πεντηκοστὸν εἶναι μέρος τοῦ μεγίστου τῆς γῆς κύκλου. Καί ἐστι τοῦτο, σταδίων πεντακισχιλίων. Ὁ ἄρα σύμπας κύκλος, γίνεται * μυριάδων εἴκοσι πέντε. Καὶ ἡ μὲν Ἐρατοσθένους ἔφοδος τοιαύτη.

* Ut grad 7. 8'. ad ſtadia 5000.
Ita grad. 1. ad ſtad. 700.
Circumferentia itaque erit Stadiorum 252000.

Qui numeros hoſce corrigendos ſuſcipiunt, ita calculos ponunt,

Ut grad. 7. 27'. ad ſtadia 5000.

Ita grad. 1. ad ſtadia 671. vel potius (correctione adhibitâ, ex eo quod *Syene* & *Alexandria* non ſint præciſè ſub eodem meridiano) 600.

Totaque circumferentia erit ſtadiorum 216000.

ANNOT.

Annotationes in Globi Terreſtris menſuram.

QUanquam *Eratoſthenes* adeo feliciter tractavit literas, ut ad illas natus, & à natura factus videretur, ita in ſcientiis omnibus eruditus, tanquam ſingulis unice vacaſſet, cum nulla fuerit quam non exhauſit, imo & novo aliquo invento auxit & locupletavit; uberiorem tamen vix alibi reportavit laudis meſſem, quam in Terrarum ambitu dimetiendo: ſiquidem illic de toto orbe triumphos duxiſſe videbatur, calculis ſubjiciens ſuis, quodq; certiſſimum imperii indicium, limites eidem fineſque aſſignans; qua de re Plinius nat. Hiſt. l. 2. c. 8. ſic loquitur, *Univerſum hunc circuitum Eratoſthenes, in omnium quidem literarum ſubtilitate & hac utique præter cæteros ſolers, quem cunctis probari video, ducentorum quinquaginta duorum millium ſtadium prodidit, quæ menſura Romanâ computatione efficit trecenties quindecies centena millia paſſuum.* Calculo huic non ſuperſtites modo, ſed & vita defunctos aſſentire perhibet idem Plin. l. 2. c. ult. ſiquidem in *Dionyſiodori ſepulchro repertam fuiſſe ait Epiſtolam, quæ ſcripta erat ad ſuperos, quâ teſtabatur ſemidiametrum terræ ad 42000. ſtadiorum continere*, qui quidem numerus ſexies aſſumptus 252000. producit, & hexagonon peripheriæ inſcriptum, licet non ipſam peripheriam prorſus exæquat. Revera *Strabo*, *Vitruvius*, *Plinius* & *Cenſorinus* illum ipſum, quem ſupra propoſuimus, eſſe *Eratoſthenis* calculum unanimes conſentiunt: unde mirari ſubeſt quid *Cleomedi*, qui præ ſe fert *Eratoſthenis* veſtigiis inſiſtere, in mentem venerit, ut reſtrictiores ſubſtituerit numeros, atq; etiam ſolares radios à diverſis diſci ejus partibus profluentes deſcripſerit. Sed ſcholiaſtes pridem notavit imperitiam *Cleomedis* tùm hoc in negotio, tum etiam in aliis; illiq; dicenti quod radii παραλληλοι γινόμενα

συντα ἀπὸ διαφόρων τῶ Ηλίυ μερῶν, ingerit ἀλλὰ οἱ ἀσυγνόμοι κωνοειδῶς κεκλασθαί φασι τὰς ἀκτῖνας τῶ Ηλίυ καὶ ὁ Ποσειδώνιος. Quin adnotari poterit *Posidonium*, ut & *Claudium Ptolemæum*, qui *Eratosthenis* supputationem reformandam sensere, diversissimis itineribus ab eodem discessisse, altero terræ ambitum minuente, altero augente, proinde sibi ipsis magis quam illius placitis adversos; utrisque autem in opposita tendentibus medius locus qui veritati assignari solet, *Eratosthenis* sententiæ optimo omine videtur relictus.

Κόσκινον

Κόσκινον Ἐρατοσθένους.

γ'.	ε'.	ζ'.	θ'. γ'.	ια'.	ιγ'.	ιε'. γ'.	ιζ'.
ιθ'.	κα'. γ'. ζ'.	κγ'.	κε'. ε'.	κζ'. γ'. θ'.	κθ'.	λα'.	λγ'. γ'. ιω'.
λε'. ζ'.	λζ'.	λθ'. γ'. ιγ'.	μα'.	μβ'.	με'. ε'. θ'. γ'. ιε'.	μζ'.	μθ'. ζζ'.
να'. γ'. ιζ'.	νγ'.	νε'. ε'. ια'.	νζ'. γ'. ιθ'.	νθ'.	ξα'.	ξγ'. ζ'. θ'. γ'. κα'.	ξε'. ε'. ιγ'.
ξζ'.	ξθ'. γ'. κγ'.	οα'.	ογ'.	ος'. ε'. ιε'. γ'. κε'.	οζ'. ζ'. ια'.	οθ'.	πα'. θ'. θ'. γ'. κζ'.
πγ'.	πε'. ε'. ιζ'.	πζ'. γ'. κθ'.	πθ'.	ρα'.	ργ'. γ'. λα'.	ζγ'. ε'. ιθ'.	ζε'. ζζ'.
ρε'. ια'. γ'. λγ'.	ρα'.	ργ'.	ε'. κα'. γ'. λε'. ξε'.	ρζ'.	ρθ'.	γ'. λζ'. ρια'.	ρια'. γ'.

Annotationes in Cribrum.

CRibrum *Eratoſthenis* ad numeros compoſitos à ſimplicibus ſecernendos, & proinde communem diviſorem admittentes, reſpuenteſve dignoſcendos accommodatiſſimum, *Nicomachi* ſcriptis imprimis debemus: illius itaque verba commentarii loco apponere æquiſſimum duco.

Τελα εἴδη διελίσσειεν (ἀριθμῶν ἀμφοτέρων) ὧν ὁ μὲν πολλαπλάσιον καὶ ἀσύμμετρον, τὸ δὲ ἀνυπερθέτως τούτῳ διπλάσιον καὶ σύμμετρον· τὸ δὲ ἐν μεταιχμίῳ ἀμφοῖν τούτοιν ἡμιόλιον, ὡς μείζονος ἐν ἡμιολίᾳ, ὁ καὶ ἑαυτοῦ μέρος διπλάσιον ἐστὶ καὶ σύμμετρον, ὡς ἄλλο δὲ πολλαπλάσιον καὶ ἀσύμμετρον. τὸ μὲν οὖν πολλαπλάσιον εἶδος, τὸ πολλαπλάσιον καὶ ἀσύμμετρον, ὅταν ἀριθμὸς πλείονος μέρεσι μηδὲν ἕτερον ἐπιδέχηται, εἰ μὴ τὸ παρόνυμον ἑαυτῷ, ὁ καὶ ἐξ ἀναγκης μονὰς ἔσται, οἷον ὁ γ. ὁ ε. ὁ ζ. ὁ θ. ὁ ια. ὁ ιγ. ὁ ιε. ὁ ιζ. ὁ ιθ. ὁ κα. καὶ ἐξῆς. τούτων δὲ ἕκαστος ὑπὸ μιᾶς μηχανῆς διαιρήσεται ἔχων ἐπιρώνυμον μέρος, ἀλλὰ μόνον τὸ ἑαυτῷ παρώνυμον, καὶ τῇ μονάδι πάντως ἐν ἑκάστῳ. ὁ μὲν γὰρ γ. μόνον τρίτον, τὸ ἑαυτοῦ παρώνυμον καὶ τοῦτο πάντως μονάδα, ὁ δὲ πέντε μόνον πέμπτον, καὶ ὁ ια· μόνον ἑνδέκατον, καὶ ὁ τριάκοντα ἓν τριακοστὸν ἓν μόνον. καὶ ἐν πᾶσι ταῦτα τοῖς μέρη, μόνας ὑπάρχει· τέταρτος δὲ τοῦ ὁμοίου τούτου, ὃν τῷ κοινῷ πάντων ἀριθμῷ καὶ πρώτῳ μονάδι μόνῃ διαιρεῖται, ἑτέρᾳ δὲ ἑδενί· ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἐδενὸς ἀριθμοῦ ἑαυτῷ συμμέτρου γένηται, ἀλλὰ μόνης μονάδος. πεμπάκις μὲ συμμετρεῖσθαι ὁ ε. ἑπτάκις δὲ ὁ ζ. καὶ οἱ λοιποὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ποσότητα. αὐτῶν μέν τοι συμμετρουμένων ἑαυτοῖς σημαίνοντα ἄλλοι γενέσθαι ἀπὸ πηγῆς ὡσανεὶ ῥίζης αὐτῶν τούτων ἀρχόμενοι. διόπερ πρῶτοι καλεῖσθαι, ὡσανεὶ ἀρχαὶ ἐκείνων πρωτοκείμεναι· ἀρχὴ δὲ πᾶσα, στοιχειώδης καὶ ἀσύμμετρος εἰς λόγον πάντα ἀναλύουσα, καὶ ἐξ ἧς πάντα συνίσταται, αὐτὴ δὲ εἰς ἑδένα, καὶ ἐξ ἑδενός.

Dein ad compositorum ſpecies deſcendit, & eorundem comparatione ad invicem inſtituta addit.

Εαν σημείοις ὑποτίθῃς τοὺς ἀριθμούς, εὑρήσεις τοὺς μεταλαμβάνοντας τὸ μετρεῖν, ὅτε ἄμφω πάντας τὸν αὐτόν ποτε μετροῦντας, ἔστι δὲ ὅτε ἑδὲ δύο τὸν αὐτόν, ὅτε πάντας ἁπλῶς τοὺς ἐκκειμένους, ὑποπίπτοντας μέτρῳ τινὶ αὐτῶν· ἀλλὰ τινὰς μέν, πανταχῶς ἀμφοτέρους τὸ μετρεῖσθαι ὑφ' ὑποσυμῶ, τινὰς δὲ ὑπὸ ἑνὸς μόνου μετρουμένους· τινὰς δὲ ὑπὸ δύο ἢ πλειόνων. οἱ μὲν οὖν οὐδαμῶς μετρηθέντες, ἀλλὰ ἀμφοτέρους τοῦτο, πρῶτοί εἰσι καὶ ἀσύμμετροι, ὡς ὑπὸ κοινοῦ ἀμετρηθέντες. &c.

Brevius fortaſſis Abaci hujus, ſive Cribri explicationem dabunt *Philoponi* verba in commentario ejus ad Nicomachum; quem totum unà cum *Aſclepio Tralliano*, ſi cœptis noſtris faveat propitius, Deus non irritâ ſpe expectet ſtudioſus Lector.

Ἰσὸν τοίνυν, οἱ μὲν μὴ ἔχοντες ἄνω τι μέτρα, πρῶτοι καὶ ἀσύμμετροι εἰσι· οἱ δὲ δύο ἔχοντες ἐπάνω, σύμμετροι καὶ συμμέτροι. οἱ δὲ ἕν, καθ' ἑαυτοὺς μὲ σύμμετροι καὶ συμμετροι, πρὸς ἀλλήλους δὲ πρῶτοι, καὶ ἀσύμμετροι· ἔστι δὲ καθόλου εἰπεῖν, ὅτι ὅσοι μὴ γένοι ἀριθμοὶ ἐκ τῶν πρώτων ἐφ' ἑαυτὸν πολυπλασιασθέντες, ἔστι πρὸς ἀλλήλους πρῶτοί εἰσι καὶ ἀσύμμετροι. &c.

Τῷ

Τῦ Νείλυ πηγαί.

Τῦ Αραβίυ κόλπυ σεὸς τὸν ἑσπέραν ἐννακοσίυς σαδίυς διέχει ὁ Νεῖλος, παραῤῥωήσι. ὧν καθ' τὸ σῶμα τῦ ὑγροῦ μῆκος ἀνάπαλιν. ῥυεὶς γὰρ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὰς ἄρκτυς, ὡς διακοσίυς καὶ ἑπτακοσίυς σαδίυς πάλιν ἀναστρέφει σεὸς μεσημβρίαν, ἔπειτα δὶς ἐπὶ δύσιν, ὡς τριακοσίυς, καὶ ἑπτακοσίυς σαδίυς, ἔχεδον ἀνάῤῥαις τοῖς κατὰ Μερόην τόποις, εἰς τὸν Λιβύυ κόλπυς σεοπίπτων, καὶ τὸν ἑτέραν ἐπιῤῥέφλυ ποταμόν, σεὸς ζὸς ἄρκτυς φέρει, πενταχιλίυς μὲν ἔτι τριακοσίυς σαδίυς ἐπὶ τὸν μέγαν καταῤῥάκτην, πάρεσι ῥέφων μικρὸν πρὸς νότον, χιλίυς δὲ καὶ ἑξακοσίυς τὸς ἐπὶ τὸν ἐλάφαν τὸν καλῦ Συήνην, πεντακισχιλίυς δὲ ἄλλυς καὶ τριακοσίυς ἐπὶ τὸν Θάλασσαν. Εμβάλλυσι δ' εἰς αὐτὸν δύο σοταμοὶ φερόμενοι μὲν ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῦ ἑῶ. σεὶ λαμβάνοντες δὲ ἦσαν σύμπαντη τὸν Μερόην. ὧν ὁ μὲν Αστεβόρας καλεῖται καὶ ἔτι σρὸς νότον ἰὼν πολὺ ῥέων, ἕτερος δ' Αστάπυς. οἱ δ' Αστοσίβων καλῦσι. τὸ δὲ Αστάπους ἄλλον εἶναι, ῥέοντα ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ Μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ καθ' εὐθεῖαν σῶμα τῦ Νείλυ τὸν σοιεῖν· τὸν δὲ σληρῶσι αὐτὸ τὰς χειμερὰς ὁμβρυς παρασκευάζειν. Υπὸ δὲ ζὸς συμβολὰς τῦ Αστεβόρα καὶ τῦ Νείλυ σαδίοις ἑπτακοσίοις, Μερόην εἶναι πόλιν ὁμώνυμον τῇ Νήσῳ. ἄλλην δὲ εἶναι νῆσον ὑπὲρ τ Μερόης, ὧν ἔχυσιν οἱ Αιγυπτίων φυγάδες οἱ ἀπεσάντες ἐπὶ ψαμμιτίκυ, καλουμένην δὲ Σεβέτην ὑς ἀν ἐπήλυδες. βασιλεύοντος δὲ τότε γυναικός, τὰ ἀκόσματα δὲ (αὐτῇ οἱ) ἐν Μερόῃ. δὲ κατωτέρω ἑκατέρωθεν Μερόης, σαρὰ μὲν τ νεῖλον σρὸς τὴν Ερυθρᾶν, Μεγάβαροι, καὶ Βλέμμυες, Αἰθίοπων ὑπακόοντες, Αἰγυπτίοις δὲ ὁμόῤῥοι. σεὶ Θάλασσαν δὲ τεσσαλοδύ. διεξᾶσι δὲ εἰς δέκα, ἢ ἑνδέκα ἡμερῶν ὁδόν, οἱ καθ' τὸν Μερόλυ τεσσαλοδύτην τῦ Νείλυ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ τ ῥύσεως τῦ Νείλυ Νοῦβαι κατοικῶσι ἐν τῇ Λιβύῃ μέγα ἔθνος ἀπὸ τ Μερόης ἀρξάμενον μέχρι τῶν Αζηόων, οὐχ ὑποτεταγμένοι τοῖς Αἰθίοψιν, ἀλλ' ἰδίας κατὰ πόλεις βασιλείας διειλημμένοι. τ δὲ Αἰγύπτυ τὸ σεὶ τὸν Θάλασσαν ἐσὶ ἀπὸ τῦ Πηλουσιακῦ σόματος σρὸς τὸ Καισαβικὸν σάδιοι τετρακόσιοι τεσσαράκοντα.

ANNOT.

Annotationes in Nili Originem.

QUam egregiè orbis menſor *Eratoſthenes* de Nili origine & incrementis ſenſerit, facile is intelliget, qui chartas Geographicas itineraria & hiſtorias nuper emiſſas evolvit. Quiſquis enim ingentes Nili gyros in ejus per Æthiopiam decurſum figuram literæ ν tranſverſæ exhibentes, apud ſe conſiderat, inundationes æſtivas á pluviis unice acceptas, fluminis ipſius Originem ex lacubus longe ad meridiem poſitis deductam; demum undas exinde per duo brachia in Nili alveum tranſmiſſas recognoſcit, facile dubitabit, utrum hodierni enarratores, res ipſas quas viderunt, an tantum *Eratoſthenis* ſchedas quas legerant, deſcripſere. Quos ille rivos Aſtaboram, & Aſtoſaban appellabat, hos ſi Tagazium & Abannum, aut forte Tacaſe & Mareb, aut Anquet & Maleg nominemus; quoſque ille Megabaros, Blemmyas, aut Sebritas nuncupat, aliâ, & non minus barbara nomenclaturâ Amaharæ, Bizami, Congas, Bugihos, aut Goiamæ inſigniamus, noviſſimam protenus & accuratiſſimam Æthiopiæ chartam Geographicam exhibebimus: adeo verum eſt quod Clariſſimus & Eruditiſſimus vir D. *Iſaacus Voſſius* in tractatu ſuo de Nili & aliorum fluminum origine cap. 20. oſtendit, *locum fontium Nili quibuſdam antiquorum non penitus fuiſſe ignotum*; inſuper patebit quod nec veram cauſam incrementorum ejus ignorarunt.

Οἱ Αἰγυπτίων φυγάδες] Rem geſtam narrat hiſtoriæ pater *Herodotus* in Euterpe. Illos autem non Sebritas, ſed Ασμάχ, ſeu Αχμὰμ appellitat.

Βασιλεύονται ὑπὸ γυναικός.] Id etiam teſtatur Plinius l. 6 cap. 36. Imo & ſacræ literæ idem profitentur. Act. c. 8. Quæ uncis includuntur ex l. 16. Strab. adduntur.

Μέχρι

Μέχρι τῆς Ἀσχόνων] monet Casaubonus ab aliis legi ἀσκάνων, ut Nili flexus, de quibus mentio superius habita, intelligantur. Monendus hiç videtur lector, *Strabonem*, à quo hæc desumpsimus, multum esse in citando *Eratosthene*, adeo ut primo & secundo præsertim libro Geog. ejus vix pagina transeat, in quâ illius repetita non fiat mentio : sed quæ *Strabonis* insignis est malignitas, id potissimum agit ut criminaretur & refutet ; levissimas subinde captans calumniandi ansas ; imo non raro egregiè dicta redarguit vitioque vertit. Libro tamen ultimo quasi factorum pœniteret, *Eratosthenem* & *Callimachum* Elogio ipsis non indigno ornat, his verbis, Ὁ μὲν (nimirum Callimachus) ποιητὴς ἅμα καὶ καὶ γραμματικὸς ἐπιφανὴς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα εἴ τις ἄλλος διαφέρων.

Ex

Ἐκ τῦ Ἐρατοσθένυς Ἑρμῦ περὶ σφαίρας, καὶ ζωνῶν.

"Ἄ Υπλω μέν μιν ἔτεκμε μεσηρέα πανπ ὀλύμπυ
Κέντρε ἀπὸ σφαίρας· ἀμφὶ δ' ἄξονος ἀρήρεεν.

"Πέντε δὲ οἱ ζώνας περιειλάδες ἐπαείρωτο,
Αἱ δύο μὲ γλαυκῆο κελαινότεραι κυάνοιο,
Ἡ δὲ μία ψαφαρήτε, ὃ ἐκ πυρὸς οἷον ἐρυθρή.
Ἡ μὲ ἐὴν μεσάτη. ἐκέκαυτο δὲ πᾶσα περὶ πρὸ
Τυπλομβρίη φλογμοῖσιν. ἐπεὶ ῥα ἑ μοῖραν ὑπ' αὐτλῶ
Κεκλιμένην ἀκτῖνες ἀειθερέες πυρόωσιν.
Αἱ δὲ δύο ἐκάτερθε πόλοις περιπεπλημέναι
Ἀεὶ φερικαλέαι, αἰεὶ δ' ὕδατι νοτέωσι·
Οὐ μὲ ὕδωρ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπ' ἠερίθεν κρύσταλλος
Κεῖ γαῖαν ἀμπέχε. περίψυκτος δὲ τέτυκται.
Ἀλλά τε μὲ χερσαῖα, καὶ ἀμβατὰ ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ δ' ἄλλαι ἔασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσι
Μεσηγὺς ἠρεός τε καὶ ὑετίε κρυστάλλε,
Ἀμφω εὐκρηταί τε καὶ ὄμπνιον ἀλδήσκουσαι
Καρπὸν Ἐλευσίνης Δημητέρος. ἐν δέ μιν ἄνδρες
Ἀντίποδες ναίουσι.

Quæ hic exhibemus, apud *Achillem Tatium*; & eorum nonnulla apud *Heraclidem Ponticum* habentur. *Heraclides* autem pro περιειλάδες legit περιηγέες, pro ἐκ πυρὸς, ἔκπυρος, pro ὑπ' αὐτλῶ, ἐπ' αὐτλῶ, pro κεκλιμένην, κεκλιμένῳ, pro πόλοις περιπεπτηῦιαι, πόλοις περιπεπηγῦιαι, demum pro

Αἰεὶ φερικαλέαι, αἰεὶ δ' ὕδατι νόσεωσι.
Αἰεὶ κρυμαλέαι, αἰεὶ δ' ὕδατι μογέωσι.

Siquis hæc cum Virgilianâ zonarum descriptione Georg. l. 1. contulerit, sentiet non temerè observatum à *Valerio Probo*, *Maronem* non solum *Homerum*, sed & *Eratosthenem* compilasse.

Ἐρατοσθένυς

Ερατοθένους Κυρηναίου κανόνος ἢ Πυθαγόρου τομή.

Αρμονικὸν.		Χρωματικὸν.		Διατονικὸν.	
ξ.	ο.	ξ.	ο.	ξ.	ο.
ος.	ο.	οζ.	ο.	ξζ.	ο.
οη.	ο.	ος.	ο.	οε.	ο.
π.	ο.	π.	ο.	π.	ο.
ϟ.	ο.	ϟ.	ο.	ϟ.	ο.
ϙιδ.	ο.	ϙη.	ο.	ϙα.	ο.
ϙιζ.	ο.	ϙιδ.	ο.	οιγ.	ο.
ϙκ.	ο.	ϙκ.	ο.	ϙκ.	ο.

Iſta Claudio Ptolemæo *accepta referimus. Ad Canonis vero ſectionem, & ad totius rei harmonicæ veteris aditum aperiendum, uſui futurum duximus, ſubjicere quæ ſola ſuperſunt cantionum Græcarum ſpecimina, modo quidem Lydio, & genere Diatonico compoſita; additis Eruditiſſimi viri* Edmundi Chilmead *Eccleſ. Chriſti apud nos nuper Capellani annotationibus, unà cum characteribus muſicis antiquis, ad hodiernam formam accommodatis: quæ ex Hiberniâ, ubi inter ſchedas Reverendiſſimi* Uſſerii *latuerunt, feliciter redemit copiamque fecit vir de bonis literis optime meritus* Dus Bernardus *Coll. D. Johanis Baptiſtæ Socius.*

Ex

Ex istis facile despiciet Eruditus lector, quantum inter hodiernam Musicam à Guidone Aretino *ortam, & antiquam illam, de quâ tantopere veteres gloriantur, interst: quin examine habito, liquido patebit, licet sequaces non habeamus silvas, auritas rupes, aut attonitas feras: quanquam spondæis nostris insaniam minime temperamus, aut morbos tanquam incantamento profligamus, nostra veteribus longe esse potiora; si artificium & cultus, numeri & opes, vis demum & Majestas spectentur.*

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΥΜΝΟΙ

[1] Διονυσίυ εἰς Μῦσαν Ιαμβος

Βακχϛ.

σZZ φ φ σ σ
Α Εἰδε μῦσά μοι φίλη,
σπον 5 ï φ M M
[2] Μολπῆς δ' ἐμῆς καταρχυ,
Z Z Z E Z Z ï ï
[3] Αὔρη δὲ σῶν ἀπ' ἄλσεων
MZ4N ï φ σ ρ M φ σ
Εμὰς φρένας δονείτω.
σ ρ M ρ σ φ ε
Καλλιόπα σοφὰ
φ4Nσ σ σ σ Z ρ φ
Μυσῶν θεμὼν καταγὲ π πρπνῶν.
ρ φ σ ε M ï M
Καὶ σοφὲ μυσοδότα
M ï E Z Γ M ρ σ M ï
Λατῦς γόνε Δήλιε παῖαν,
M ï Z M φ σ σ
Εὐμβυεῖς πάρεσὲ μοι.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

σ σ σ ï σ ρ σ φ σ
Χιονοβλεφάρυ πάτερ ἀῦς
φ M M M M σ φ M I M
[1] Ροδδέοσαν ὃς ἄντυγα πόλων
M ï M ρ M Z I Z
Παυοῖς ὑπ' ἴχνεσι διώκεις,

Μ Ζ Μ Ζ ϊ Μ ϊ Μ Ζ ϊ
Χρυσέαισιν ἀγαλλόμενος κόμαις
Μ ϊ Ζ ϊ Ζ Μ ϊ ρ φ σ ε ρ σ
Περὶ νῶτον ἀπείρατον ὕδατος.
σ ρ Μ Μ Μ Μ Μ Μ ϊ Μ
Ἀκτῖνα πολύτροφον ἀμπλέκων,
ϊ Μ ρ Μ ϊ Ζ Μ ρ σ
Αἴγλας πολυδερκέα πάγαν,
σ ρ Μ Μ Μ σ ρ φ Μ Μ
Περὶ γᾶαν ἅπασαν ἑλίσσων.
Μ ϊ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ε ϊ Ε Ζ
Ποταμοὶ δὲ σέθεν πυελὸς ἀμβρότου
ρ Μ ϊ Ζ Ζ Ζ ϊ Μ ε σ
Τίκτουσιν ἀπείρονα ἄμερσαν.
σ φ σ ρ ΜΜΜ ερ σ
Σοὶ μὲν χόρος ὕδιος ἀστέρων
Μ ῖ Μ Μ ϊ ρ Μ ι Ζ Ζ
Κατ' ἔλυμπον ἄνακτα χορεύει,
Ζ Ζ Μ Ζ Ζ Μ Ζ ϊ Ε Ζ
Ἄνετον μέλος αἰὲν ἀείδων,
Μ ϊ Ζ Ζ Μ ϊ ρ φ Ζ Ζ
Φοιβηΐδι τερπόμενος λύρᾳ.
σ ρ Μ Μ ʒ Μ σ ρ Μ ΜΜ ϊ Ι Μ
Γλαύκᾳ θ' παρ' οἴτε σελάνᾳ
ϊ Μ ϊ ΜΜ ρ Μ ϊ Ζ Ζ
Χρόνον ὥριον ἀγεμονεύει,
Μ ϊ Ζ ϊ Μ ϊ φ σ ρ Μ ε σ
Λευκῶν ὑπὸ σύρμασι μώμων
σ σ σ σ σ σ ρ σ ρ φ ρ Μ
Γάννυται δέ τε οἱ νόος εὐμηνὶς,
4 Μ ϊ Ζ ϊ Μ ϊ φ σ ε Μ ε σ
Πολυοίμονα κόσμον ἑλίσσων.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΝΕΜΕΣΙΝ.

ί Μ Μ Μ Μ ϊ Μ Μ ϊ σ ρ Μ
Νέμεσι, πτερόεσσα βίᾳ ῥοπὰ
φ Μ Ζ Ζ Ζ Ζ Ε Ζ ϊ Ζ Μ
[1] Κυανῶ πιθεὰ θυγάτερ δίκας.
Μ Π Π Π Π Ε Ζ Ε ϛ Π
[2] Α κῦφα φρυάγματα θνατῶν
Π Π Μ ϊ Π Ζ ϊ ϊ Μ Μ
Επέχεις [3] ἀδάμαντι χαλινῷ.
Μ Μ Μ Μ Μ Μ σ Μ φ
Εχθυσα δ' ὕβριν ὁλοὰν βροτῶν,
ρ σ φ ϱ ρ
Μέλανα φθόνον ἐκτὸς ἐλαύνεις.

* * * *

ANNO-

ANNOTATIONES

In Odam primam Dionysii.

1. Διονυσίε] Nudum hunc titulum præ se ferunt fragmenta ista poëtica: verum quinam tandem Dionysius sit Hymnographus iste noster, parum constat. Dionysios plurimos memorant tum Suidas, tum scriptores alii gravissimi: inter quos etiam varios Επποιὲς versificatores enumerat Suidas: Dionysium viz. Mitylenæum, qui scripsit Bacchi & Minervæ expeditionem; Dionysium Byzantinum, qui descripsit navigationem Bosphori; Dionysium Corinthium, cujus recenset Philosophica varia scripta. Præter hos, Dionysium etiam alium quendam Halicarnassæum, ab Historico illo Halicarnassæo, qui sub Augusto Imperatore floruit, diversum. Διονύσιος ἁλικαρνασσεὺς ἐπ' Αδριανῦ καίσαρος σοφιςὴς, ϗ μυσικὸς κληθεὶς, διὰ τὸ πλεῖσον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μυσικῆς· ἔγραψε ὑ ῥυθμικῶν ὑπομνημάτων βιβλία κδ'. μυσικῆς ἱσοείας βιβλίους λς'. Hæc Suidas Cæterum ut nihil dicam de tyranno illo Siculo, qui tamen Tragœdias, & Comœdias, aliaque poëmata scripsisse traditur: Dionysii cujusdam, Iambi cognomento, meminit Plutarch. l. de Musicâ P. 1136. Clemens etiam Alexandrinus, Στρωμ. ε'. ex cujus etiam scriptis versiculum citat. Istis commemorare libet Dionysium sophistam, aliumque Cyzicenum; quorum in Anthologiâ extant epigrammata varia: Tertium item quendam ibidem Dionysium ἀνεπωνόμαςον; quem tamen alium ab hoc nostro Dionysio fuisse, nullus dubito; hâc fretus conjecturâ, quod diverso

usi

usi sunt idiomate, quippe Ionicè scripsit iste Epigrammatista, cum noster potius Doricâ gaudeat dialecto. Veruntamen, an hujus sint ista Pægnia, aut alicujus ex prædictis, vel cujusdam denique ab his omnibus diversi, videant eruditi.

2. Σπον] Quid characteres isti denotant, non ita facile est explicare. Bottrigarius scriptor Italus, qui ex Vincentii Galilæi Dialogo Musico initium hujus odæ exscripsit, τὸ σ, primam hujus voculæ literam, aliunde irrepsisse suspicatur: hoc scilicet argumento nixus, quod dictio immediatè præcedens, quum sit dissyllaba, unicum tamen habet Characterem superimpositum. Verum hanc conjecturam fallacem esse, ne dicam falsam, exinde clarè liquet, quod cum Oda tam in M S°. quam in impresso codice στιχηδὸν scripta sit, dictionum verò istarum (φίλη & μολπῆς) prior versiculum antecedentem claudat, altera verò subsequentem inchoët, distantiâ tanta terminorum confusionem hanc nullo modo admittere possit. Verum si hoc ei concedatur, quid tandem de reliquis fiet characteribus? Hic hæret in vado. Mihi itaque strictiùs ista perpendenti subit quandoque in mentem suspicari (σπον) hoc loco spondæum denotare posse, cui peculiarem forsan, eamque severiorem modulationem Antiqui Musici adsignare soliti fuerint. Quinetiam certam fuisse cantûs speciem, hoc nomine propriè notam veteribus, testatur Julius Pollux lib. 4. cap. 9. *Est etiam* (inquit) *tibiæ cantus rectus, firmus, plenus &c.* ὁ σπονδεῖος, Spondaicus, Trochæus, &c. Hanc suspicionem nostram confirmare utcunque videtur locus ille celebris de Pythagorâ ex Cicerone à Boëtio citatus, l. 1. de musicâ cap. 1. hæc sunt verba. *Sed ut aliquâ similitudine adductus, maximis minima conferam; ut cum vinolenti adolescentes tibicinum etiam cantu (ut fit) instincti, mulieris pudicæ fores frangerent;*

gerent; admonuisse tibicinam, ut Spondæum caneret, Pythagoras dicitur: Quod cum illa feciſſet, tarditate modorum, & gravitate canentis, illorum furentem petulantiam conſedâſſe. Hæc ille. Cæterùm in hâc re cuique judicium liberum esto.

3. Αὔρη] Mendum hic subesse suspicor. Dores enim nunquam α breve in η immutant. Sed nec Ionibus ipsis, quorum tamen peculiaris est harum vocalium commutatio, η pro α correpto sufficere antiquitus in usu fuit; sicut testantur Joan. Grammaticus & Corinthus: Qui etiam immutationem hujusce modi recentiorem esse monent.

4. N.] Character iste quibusdam syllabis hujus odæ super impositus, procul dubiò suppositititius est, nunquam enim invenitur, in Lydio saltem modo, nec apud Aristidem, Quintilianum, nec Gaudentium, nec ipsum denique Alypium; qui tamen totus est in singulorum modorum Characteribus describendis. In Alypio Meibomiano ponitur in secundo ordine characterum, & pertinet ad σωηημιδῶν διάτονον, sive Φρυνήτιον σωηημιδῶν.

Annotationes
In Odam Secundam.

1. Ροδίεσσαν] leg. ῥοδδίεσσαν.

2. Απείρατον] Et paulo infra ἀπήρατον] utroque loco corruptè scribitur pro ἀπείρατον.

3. Πάρθιτε] Ego omnino disjunctim, παρ' οἷ τε, legendum esse hunc locum censeo.

4. Πολυοίμονα] πολυοίμων est vocabulum Lexicographis nostris penitus ignotum: cujus tamen originem ab οἶμος, via, semita, ductam esse haud dubium est. Ideoque πολυοίμονα κόσμον, multas semitas-habentem-mundum non male quis reddiderit.

Anno-

Annotationes

In Odam tertiam.

1. Κυανῶ πιθὲ] Transcribentis incuriâ nescio an insciti â ultima syllaba priori vocabulo exciderat, adhæseratque sequenti. Repono itaque κυανῶπι θεὰ, Dea cæsiis vel nigris oculis.

2. Ἀκῦφα] Vocabulum hoc nusquam apparet: ideoque, nec immeritò, suspectum habeo: ac divisim potius, ἃ κῦφα, legendum esse puto, ubi ἃ Doricum est pro ἣ quæ, ita ut sensus sit iste, ἃ κῦφα φρυάγματα θνατῶν ἐπέχεις &c. Quæ vanum seu levem fastum mortalium cohibes.

3. Ἀδάμαντι] Rarum hoc syntaxeos exemplum: ubi substantivum ἀδάμαντι, pro Adjectivo ἀδαμαντίνῳ, usurpatur, neque castigationem ullam legitimam carminis ratio posse pati videtur.

Atque hæc paucula ad has Dionysii Odas musicas annotâsse satis sit. Quod verò ad carminis rationem attinet, operam nostram in re tam vagâ prodigere, nobis non visum est. Adeo sibi Poëtæ undique non constant, ac si certis teneri legibus liberior ipsorum genius dedignatus esset. Tuta igitur per me illorum sit licentia.

De

DE MUSICA
Antiquâ Græcâ.
Ac primo de tribus generibus.

SUpereſt jam ut oſtendamus, quam conformitatem habeat Muſica noſtra cum antiquâ; quo etiam modo Græcorum veterum Cantilenæ Characteribus hodiernis exprimi debeant.

Itaque (ne ab ovo repetam, quicquid de Origine Muſices fabulantur veteres, & de Mercurii lyrâ τετραχόρδῳ, cui poſtea ſeptem chordas adaptavit Terpander, octavam addidit Samius Lycaon, Timotheus verò Mileſius undecim chordarum numero complevit) ſciendum eſt veteres tria omnino totius Muſicæ Genera conſtituiſſe. Diatonicum, Chromaticum, & Enharmonium. Eſt autem genus, ſecundum Gaudentium, ποιὰ τετραχόρδου διαίρεσις ἢ διάθεσις, diviſio quædam & diſpoſitio Tetrachordi. Harum vero appellationum rationem hanc reddit Boëtius, lib. 1. Muſ. cap. 21. *Genus Diatonicum, quod eſt aliquanto durius & naturalius, ita vocatur, quaſi quòd per tonum ac per tonum progrediatur. Chroma autem, quod dicitur color, eſt ab hujuſmodi primâ intentione quaſi mutatio. Tractum autem eſt hoc vocabulum, ut diceretur chroma à ſuperficiebus, quæ cum permutantur, in alium tranſeunt colorem. Enharmonium verò quod eſt, magis coaptatum eſt. Hæc Boëtius.* Diſtinguebantur autem iſta genera ab invicem, ſecundum variam tetrachordorum conſtitutionem. Erat autem Tetrachordorum intervallum Diateſſaron (nos vulgò

vulgò Quartam vocamus) constans ex quatuor chordis, seu vocibus, Ut, Re, Mi, Fa; quarum vocum intervalla unius Tetrachordi generis unius, differebant ab intervallis tetrachordi alterius Generis. In Genere enim Diatonico, quo & nostri hodiè utuntur, erat hujusmodi tetrachordum, cujus primum intervallum erat semitonium; reliqua vero duo erant toni; & à primâ voce Hypate ad ultimam Mesen erat consonantia Diatessaron. Hujus tetrachordi exemplum hoc esto.

Hypate,	
Parhypate,	*Semitonium.*
Lichanos,	*Tonus.*
Mese,	*Tonus.*

Hujusmodi intervallis ac tetrachordis, in Genere Diatonico cantabatur.

In Genere verò Chromatico progressus erat hujusmodi, ut per duo Semitonia & per illud spatium, quod supereſt ad Diatessaron perficiendum, hoc est, per Trihemitonium, tribus Semitoniis constans procedebatur. Hujus Tetrachordi figura sit ista.

Hypate,	
Parhypate	*Semitonium.*
Lichanos,	*Semitonium.*
Mese,	*Trihemitonium* seu tonus cum semitonio.

Enharmonium tandem genus Tetrachordo utebatur, cujus intervalla erant illa quæ sequuntur.

Hypate,	
Parhypate,	*Diesis.*
Lichanos,	*Diesis.*
Mese,	*Ditonum*, seu intervallum 2 tonorum.

Est autem diesis, secundum Boëtium, semitonii Dimidium. Tria hæc antiquæ Musicæ genera, per quinque tetrachorda Tabulaturâ hodiernâ expressit Mersennus Harmonic. lib. 6. quam pagina sequens exhibet.

Systema Diatonicum.

Tetrachordon. Tetrachord. Tetrachord. Tetrachord. Tetrachord.
ὑπατῶν. παρυπατῶν. συνημμένων. διεζευγμ. ὑπερβολ.

Προσλαμβανόμενος.	120		120		120	Tonus.	
Ὑπάτη ὑπατῶν	113	Diesis.	114	Semitonium.	110	Semitonium.	
Παρυπάτη ὑπατῶν.	174	Diesis.	108	Semitonium.	112	Tonus	
Λιχανὸς ὑπατῶν.	90	Ditonus	90	Trihemitonium	90	Tonus.	
Ὑπάτη μέσων.	80		80		80		
Παρυπάτη μέσων.	77	Diesis.	70	Semitonium.	75	Semitonium.	
Λιχανὸς μέσων.	74	Diesis.	72	Semitonium.	67	Tonus.	
Μέση.	60	Ditonus.	60	Tertia minor.	60	Tonus.	
Τελὴ συνημμένων		Diesis		Semitonium		Semitonium	
Παρανήτη συνημμένων		Diesis		Semitonium		Tonus.	
Νήτη συνημμένων.		Tertia major		Tertia minor.		Tonus.	
Παραμέση.		Diesis		Semitonium			
Τρίτη διεζευγμένων		Diesis		Semitonium		Semitonium.	
Παρανήτη διεζευγμένων		Tertia major		Tertia minor.		Tonus	
Νήτη διεζευγμένων.						Tonus.	
Τελὴ ὑπερβολαίων.		Diesis.		Semitonium		Somitonium.	
Παρανήτη ὑπερβολαίων.		Diesis.		Semitonium.		Tonus.	
Νήτη ὑπερβολαίων		Ditonus.		Trihemitonium.		Tonus.	

Ex his ſyſtematibus manifeſtum eſt, Genus Enharmonicum, ut & Chromaticum, quod verè dictum eſt, penitus obloleviſſe, Diatonico verò genere tantum cantilenas hodiernas paſſim fieri, quod ſcilicet progreditur per tonos ac ſemitonia (Dieſin enim, & Limma, aut quid tale minutulum intervallum, Muſica noſtra non agnoſcit.) Licet enim Contrapunctiſtæ (ut vocant) hodierni ſcalæ Guidonianæ vim offerentes, à ſuâ naturali conſtitutione detorqueant, & Chromaticè (uti putant) progrediendo, ſemitonia varia ſuis cantilenis inſerant talibus locis, ubi naturaliter non inveniuntur, attamen hoc nullo modo Chromaticum verum dici poteſt, in quo is fuit progreſſus, ut poſt duo ſemitonia, Trihemitonium neceſſariò ſemper ſequeretur, quum in noſtro ſpurio Chromatico, per totum Diapaſon, quandoque per ſemitonia tantùm procedatur, nullo neque Tono, neque Trihemitonio interveniente.

De Modis.

PRæter genera iſta prædicta, habebant etiam modos ſuos Antiqui Muſici Græci; Quorum quindecim numerat Alypius, viz. Lydium, Hypo-Lydium, Hyper-Lydium, Aeolium, Hypo-Aeolium, Hyper-Aeolium, Phrygium, Hypo-Phrygium, Hyper-Phrygium, Iaſtium, Hypo-Iaſtium Hyper-Iaſtium, Dorium, Hypo-Dorium, Hyper-Dorium. Verùm quinam tandem, aut in quem uſum fuerint iſti Modi, non convenit inter Muſicæ veteris peritos. Gravitate & acumine ſolùm inter ſe differre, quorundam eſt opinio; inter quos videtur eſſe Boëtius; qui modum Hypo-Dorium omnium graviſſimum, Hypermixo-Lydium verò acutiſſimum omni-

omnium esse asserit. Verùm hanc opinionem rejicit Zarlinus, qui l. 4. Instit. *Modos fuisse* (inquit) *varias species Cantilenarum, proprios Rythmos habentes, certo ordine ac certo carmine, certoque etiam instrumento decantari solitas. Denominabantur autem Doriæ, Phrygiæ,* &c. *ab illis scilicet Nationibus, apud quas magis essent in usu. Hujusmodi modos nos* (Itali) *hodie Arias* (*unde nostrum* Aire, *pro quâlibet Cantilenâ, descendisse videtur*) *appellamus; easque pariter à variis nationibus denominamus: ut quas dicimus Spagnolettam, Francescam, Græcam, Neopolitanam, Siculam, &c.* Hæc Zarlinus. Horum modorum in unoquoque Genere Characteres latè explicat Alypius: sed omissis reliquis, qui ad propositum nostrum minùs spectant, libet hîc Lydii Modi chordas, cum suis characteribus, scalæ nostræ Guidonianæ respondentes, ex *Vincentio* apponere.

Lydii modi signa in Genere Diatonico.

	Lydius.	*Galilei.*		*Meibomii.*		
A	Proslamb.	7	⊢	7	⊢	F✱
B	Hyp. Hyp.	⅂	⊤	I	⊤	g✱
C	Parhyp. Hyp.	ꟻ	L	R	L	a
D	Lich. Hyp.	φ	F	Φ	F	b
E	Hyp. Mes.	σ	σ	C	C	c✱
F	Paryp. Mes.	ϱ	ϭ	P	∪	d
G	Lich. Mes.	M	⊼	M	⊓	e
a	Mese	I	⋌	I	V	f✱
b	Trit. Syn.	θ	ν	Θ	V	g✱
c	Par. Syn.	⊤	H	⊤	N	a
d	Nete Syn.	Ш	Z	Ш	Z	f✱
b	Parames.	Z	⊧	Z	⊏	g✱
c	Trit. Diez.	Ε	⋐	Ε	⊿	aa

Par.

d	Par. Diez.	Η	Ζ	Η	Ζ	bb
e	Net. Diez.	⊖	ψ	⊖	″	cc
f	Trit. Hyp.	∩	λ	⊥	⊢	dd.
g	Par. Hyp.	Μ′	π′	Μ	Γ′	ee
Aa	Net. Hyp.	ι	ϰ′	Ι′	∠′	ff

His Characteribus cantabatur olim per ſingulas chordas modi Lydii in Genere Diatonico.

Jam verò ratio poſtulat, ut originem appellationum harum chordarum proferamus, eaque ex Boëtio, aliiſque ſcriptoribus Harmonicis, talis eſt. Principio, cum Muſica rudis planè & ſimplex erat, quatuor ſolùm nervis tota conſtabat. Hujus Τερπάνδρου Mercurius dicitur inventor; chordarum verò diſpoſitio talis erat ſcil. ut prima ad quartam Diapaſon ſonaret; ſecunda verò ad primam, ut & quarta ad tertiam, haberet Diateſſaron intervallum; Tertia verò à ſecundâ tono tantum diſtaret hoc modo.

Boet. lib. 1. cap. 20.

Nete
Lichanos *Diateſſaron.*
Parhypate *Tonus.*
Hypate *Diateſſaron.*

In his quæ graviſſima erat, vocata eſt hypate, (inquit Boëtius) quaſi major & honorabilior; & quod eſſet omnium fundamentum & principium: Parhypate verò ſecunda, quaſi juxta Hypaten poſita: Lichanos tertia, idcirco quoniam in canendo, ad eam chordam quæ eſt tertia ab Hypate, λιχανὸς, id eſt, index digitus inveniebatur. Quarta vero dicitur nete, quaſi νεάτη, id eſt, inferior (ſecundum Boëtium,) rectius verò noviſſima, ſeu ultima omnium. His appellationibus Tetrachordi deſignabantur chordæ. Verum poſteaquam iſtis Quintam Chorebus, ſextam Hyagnis, ſeptimam verò Terpander-

der addiderat, & diſpoſitionis & appellationum immutatio quædam facta eſt. Quarta enim chorda jam dicta eſt Meſe, eò quod inter ſeptem ſemper eſſet media. Quinta verò Parameſe, quaſi juxta mediam poſita: Trite etiam vocata erat, quod ab ultimâ Nete eſſet tertia. Sexta verò Paranete vocabatur, quaſi prope Neten, quæ erat ſeptima & ſuprema omnium. Hujus Heptachordi conſtitutio erat talis.

Nete	}	{ Lichanos
Paranete		Parhypate
Parameſe, ſeu Trite	}	Hypate.
Meſe		

His octavam Samius Lycaon addidiſſe fertur, atque inter Parameſen, quæ etiam Trite dicitur, & Paraneten, nervum medium coaptâſſe, ut iſte tertius eſſet à Nete: & Parameſe quidem vocata eſt ſola, quæ poſt mediam collocabatur, Trites verò nomen perdidit, poſteaquam inter eam & Paraneten tertius à Nete locatus eſt nervus.

In hoc octochordo nervi hoc modo erant diſpoſiti.

Nete	}	{ Meſe
Parenete		Lichanos
Trite	}	Parhypate
Parameſe		Hypate.

Tandem verò, cum ad 17. uſque chordarum numerus eſſet auctus, Meſe vero jam non erat chorda media, prima item ad ultimam, diſſonantiam redderet: idcirco ſub Hypate addita eſt alia chorda, quæ προσλαμβανομένη, id eſt, aſſumpta, dicebatur, tono

In

integro distans ab Hypate Hypatωn. Et ipsa quidem à Mese octava est, ad Neten verò Hyperbolæωn reddit Disdiapason.

Tetrachordorum etiam Hypatωn & Parhypatωn nomina eandem habent rationem. Tetrachordum vero συνημμένων, id est, conjunctarum, ita vocatur, quòd cum præcedente Tetrachordo, per Mesen, tanquam per communem terminum conjungatur. Διεζευγμένων vero (i. e.) disjunctarum, Tetrachordum contrariam habet rationem; prima enim hujus Tetrachordi chorda, non est Mese, quæ est ultima Præcedentis Tetrachordi, sed Parамese, quæ scilicet à Mese justo tono distat. Υπερβολαίων verò Tetrachordum ob sublimitatem dicitur, eo quòd supremum sit atque acutissimum omnium.

His ita dispositis, ad exprimendas Odas has Græcas notis musicis hodiernis jam nos accingamus.

Διεζευ-

Διονυσίου Εἰς Μῦσαν. Ἰαμβος Βακχεῖος.

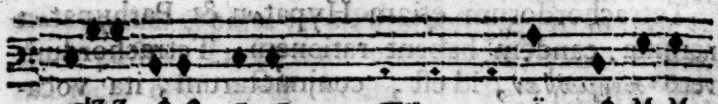

Ἀείδε μῦσα μοι φίλη, Μολπῆς δ' ἐμῆς καὶ ἀρχέ.

Αὔρη δὲ σῶν ἀπ' ἀλσέων ἐμᾶς φρένας δονείτω

Καλλιόπη σοφὰ Μυσῶν, ὡρου καὶ ταχύπτερπνῶν

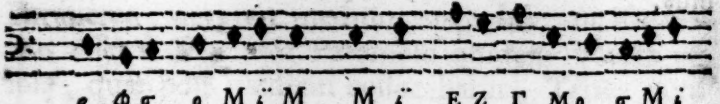

Καὶ σοφὲ μυσοδότα, Λατῦς γόνε Δήλιε Παιάν.

Εὐμβιοξς πάρεσέ μοι.

Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα τὸν αὐτόν.

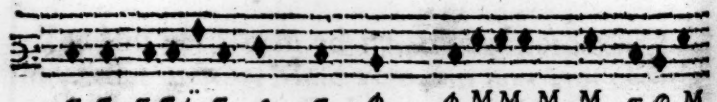

Χινοβλεφάρω πάτερ Ἄϊς, Ῥόδεοσιν ὃς ἄντυγα

πόλων

πόλων Πταν οῖς ὦ ἴχνεα διώκεις· Χρυσέαισιν

ἀγαλλόμενος κήμας, Περὶ γῶτον ἀπείρατον

ὐρανῦ, Ακτῖνα πολύτροφον ἀμπλίκων, Αἴγλας

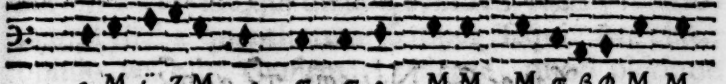

πολυδερκέα πάγαν Περὶ γᾶαν ἅπας ἐλίσσων·

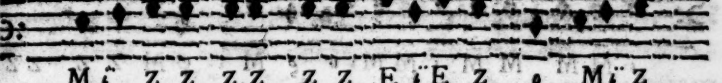

Ποταμοὶ ἢ σέθεν πυρὸς ἀμβρότυ Τίκτυσιν ἀπὸ-

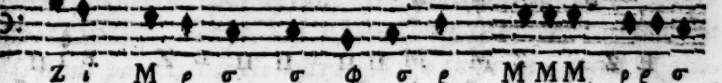

ρατον ἀμέραν. Σοὶ μὲν χορὸς ἀοιδὸς ἀστέρων

Κατ' ὄλυμπον ἄνακτα χορεύει, Ανεῖον μέλος

αἰὲν ἀείδων, Φοιβηΐδι πρπόμενος λύρᾳ· Γλαυ-

Μ Μ Μ σ ρ Μ Μ Μ ἰ Ι Μ ἰ Μ ἰ Μ Μ ρ Μ ἰ Ζ Ζ
καὶ ζ πάροιθε σελάνα· Χρόνον ὥριον ἀγλαΐζουσι,

Μ ἰ Ζ ἰ Μ ἰ φ σ ε Μ ε σ σ σ σ σ σ σ
Λευκῶν ἀπὸ σύρμασι μήλων. Γάνυται δέ τε οἱ

ρ σ ρ φ ρ Μ Μ ἰ Ζ ἰ Μ ἰ φ σ ρ Μ ρ σ
νόος Θεὺμβώτης, Πολυοίμενα κῆμον ἐλίσσων.

Ὕμνος Εἰς Νέμεσιν. τῷ αὐτῷ.

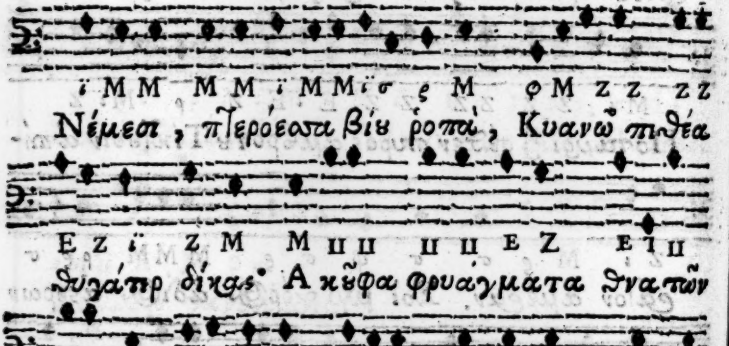

ἰ Μ Μ Μ Μ ἰ Μ Μ ἰ σ ε Μ φ Μ Ζ Ζ Ζ Ζ
Νέμεσι, πτερόεσσα βίου ῥοπά, Κυανῶ πηδᾷ

Ε Ζ ἰ Ζ Μ Μ Π Π Π Π Ε Ζ Ε Ι Π
ζυγὸς ἵππῳ δίκης· Ἀκῦφα φρυάγματα θνατῶν

Π Π Μ ἰ Π Ζ ἰ ἰ Μ Μ Μ Μ Μ Μ Μ Μ
Ἐπέχεις ἀδάμαντι χαλινῷ· Ἐχθοσία δ' ὕβριν

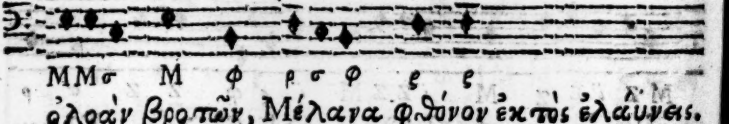

Μ Μ σ Μ φ ρ σ φ ε ε
ὁλοὰν βροτῶν, Μέλανα φθόνον ἐκτὸς ἐλαύνεις.

* * * λείπει.

Atque

Atque hanc quidem formam (quantum ad intonationem, ſeu tonorum diſpoſitionem) induunt Cantilenæ iſtæ Græcæ, notis hodiernis expreſſæ. Verum quonam tempore ſyllaba, vel Tonus unuſquiſque proferendus ſit; adhuc diſputatur inter eruditos. Quorundam eſt opinio, ſed vana, characterum Græcorum priorem, tonum; alterum vero (duplex enim in unoquoque genere & modo, Characterum eſt ſeries) ſyllabæ productionem vel contractionem denotare. Hoc ſi ita eſſet in quâlibet chordâ, ſyllaba; (qualiſcunque tandem ſit, ſeu longa, ſeu correpta;) eandem neceſſariò ſemper habebit prolationem. Quod ridiculum. Probabilior itaque eorum eſt opinio, qui dicunt, toni ſeu vocis prolationem, ſyllabæ quantitatem ſemper ſequi. Atq; hæc opinio vel hinc confirmari videtur, quòd plerique omnes ſcriptores Harmonici, inter partes artis ſuæ, quas ſeptem enumerat præcipuas *Alypius*, (viz. πρῶτον περὶ φθόγγων, δεύτερον περὶ διαστημάτων, τρίτον περὶ συστημάτων, τέταρτον περὶ γενῶν, πέμπτον περὶ τόνων, ἕκτον περὶ μεταβολῶν, ἕβδομον περὶ αὐτῆς τῆς μελοποιΐας) etiam de Rythmis tanquam de membro quodam Muſices neceſſario, ſemper agunt. Hoc clarè liquet ex Martiano Capellâ, ſatyr. l. 9. Cujus hæc ſunt verba *Hæc de ſeptem partibus artis noſtræ dixiſſe ſufficiat, nunc Rythmos, i. e. numeros perſtringamus: quoniam ipſos quoque noſtræ artis portionem eſſe non dubium eſt.* Idem paulo infra hanc numeri definitionem aſſignat; *Numerus*, inquit, *eſt diverſorum modorum ordinata connexio, tempori pro ratione modulationis inſerviens, per id quod aut efferenda vox fuerit, aut premenda, & qui nos à licentiâ modulandi, ad artem diſciplinamque conſtringat.* Verum hic quæritur, nec immeritò, quiſnam igitur ſecundæ cujuſque columnæ characterum fuerit uſus; huic dubio reſponſum quoddam ſuggerit ſæpe memoratus *Alypius*, Εισαγωγῆς μουσικῆς κεφ. α'. ubi

ait

ait Λυσίᾳ ὀξύτης σημεῖα τὰ μὲν ἄνω τῆς λέξεως, τὰ δὲ κάτω τῆ χρόσει. Responsum plane Delphicum, Delioque dignum Natatore. Cæterum hoc plerique (inquit Mersennus) ita volunt intelligi, ut primi characteres respondeant notis practicis, quibus voce utuntur; secundi vero, literis tabulaturæ, quæ testudini, & aliis instrumentis servit, in exprimendis cantilenis. Sed neque sic negotium absolvere nobis videntur. Si enim antiquitùs ὁμοφώνως (ut quidam volunt) ad Lyram, Tibiam, aliàque instrumenta cantare mos fuerit, quidni uno eodemque charactere, & vocis sonus & instrumenti percussio exprimi poterant? sin autem ἀνηφώνως (ut loquitur Aristoteles) i. e. symphoniacè & per consonantias (quod probabilius) cantatum fuerit, ex hoc necessario sequetur, eandem chordam eandem etiam semper consonantiam συμφωνοῦσαν habituram esse. Verum quanta interim hæc varietatis fames, ubi tam arctis tota harmonica finibus cohibetur!

Utut sit: Antiquæ musicæ summam & (quod maximè mirum est) affectatam fuisse simplicitatem, apparet ex Senatus consulto quodam Laconico, à Boëtio *lib.* 1. *Music.* citato, ubi Timotheus quidam Milesius ob πολυφωνίαν, & innovationem Antiquæ Musicæ superintroductam, antiquæ lyræ ἑπταχόρδῳ quatuor novas chordas affluendo: novationis hujus pœnas dedisse fertur. Ab Ephoris enim decretum est, ut abscissis manu propriâ chordis quas addiderat superfluis; à Laconica demum pelleretur. Hoc παρβόλημα, pessimè corruptum, extat apud Boetium *Music. lib.* 1. Verum Jos. Scaliger, Not. suis in Manil. ex MSS. codicibus (uti ait) priscam illi formam restituit, atque hoc est.

Ἐπειδὴ Τιμόθεος ὁ Μιλήσιος παραγενόμενος εἰς τὴν πόλιν ἡμετέραν, τὴν παλαιὰν μοῦσαν ἀπιδὼν, καὶ τὰν διὰ τᾶν ἑπτὰ χορδᾶν κιθάρισιν ἀποτρεφόμενος, πολυφωνίαν εἰσάγων

σάγων λυμαίνεται τὰς ἀκοὰς τῶν νέων, διά τε τὰς πολυχορδίας καὶ τὴν καινότητα τοῦ μέλους ἀγνῶν καὶ ποικίλων, ἀντὶ καθαρᾶς καὶ τετραφθόγγου ἀμφιέννυται τὴν μοῦσαν, σωτηρίου ὄντος χρώματος τοῦ τοῦ μέλους δύσκλειαν, ἀντὶ τῆς ἐναρμονίου πολιτῶν ἀντίστροφον ἀμουσίαν, φθαλθεὶς καὶ ἐν τὸν ἀγῶνα τὰς Ἐλευσινίας Δήμητρος ἀφανίσαι ἐπιχειρήσας τὸν τοῦ μύθου δύσκλειαν, τὰν τᾶς Σεμέλας ὀδύνας ὧν ἕνεκα τοὺς νέους διδάσκει.

Δεδόχθαι φᾶν τοῖς τέτων τοὺς βασιλέας, καὶ τοὺς ῥήτορας μεμφθῆναι Τιμόθεον· ἔπ᾽ ᾧ ἀναγκάσαι δὲ καὶ τὰν ἑνδεκαχορδᾶν ἐκταμεῖν τὰς περίττας, ἀπολιπόμενον τὰν ἑπτὰ τόνων, ἐκβαίνω τε ἄρας πόλιος βάρος. ὅπως ἐυλάβηται ἐν τὰν Σπάρταν ἐπφέρειν τὶ τῶν μὴ καλῶν ἐδῶν, μήποτε παρέλθηται κλέος ἀγώνων. Quod ſic reddimus.

"Quandoquidem Timotheus Mileſius, adveniens in "urbem noſtram, priſcam aſpernens Muſicam, mo- "dulationem etiam quæ fit per ſeptem chordas re- "pudians, multiplicemq; introducens Harmoniam, "juniorum aures corrumpit, & per multiplicitatem "chordarum & novitatem melodiæ, ignobilemq; ac "fictam pro purâ & regulari muſicam adornat, ſonis "Chromaticis melodiam reddens infamem, & pro "modulatione enharmonicâ, alternam ſubſtituens, "variamque. Quinetiam ad Eluſinia Cereris ſacra "vocatus, fabulæ infamiam inhoneſtè divulgavit "Semeles dolores junioribus exhibendo.

"Viſum eſt igitur Regibus & Rhetoribus Timo- "theum de his poſtulari, Quinetiam cogi ipſum de "chordis undecim ſuperfluas amputare, relictis ſep- "tem tonis priſcis: longiſſimè item amandari urbis "moleſtiam; ut poſthac revereantur, conſuetudinem "pravam quamcunque in Spartam introducere: ne- "ſacrorum honos conturbetur. Verum hîc obiter monendus eſt lector mutationem σ finalis in ϱ Laconicam eſſe.

Ex hoc Laconico Plebiſcito Lyram principiò fuiſſe

isse ἑπτάχορδον asserere ausus est Jos. Scaliger, ejus hæc sunt verba, *de numero chordarum res vetustissima est. Sanè ab initio fuisse ἑπτάχορδον & mediocriter periti sciunt.*

Hæc ille. *Verum quænam interim est hæc Magni Scaligeri imperitia*, quum Boëtius (*Nicomachus tamen ipse aliter lib. 2. initio*) Nicomachi nixus testimonio, τετράχορδον solum principio fuisse Lyram, affirmet (uti supradictum est) ad numerum autem septenarium gradatim tandem perveniisse? Ἑπτάχορδον quidem diutiùs permansisse, certum est ex Nicomacho, *Harmon: Enchirid lib. 2.* ἐνδεκάχορδον vero demum evasisse: cujus Novationis primus Spartæ pœnas dedit Timotheus iste Milesius, atque hic quidem paulisper facta est mora: donec eo usque tandem musicorum progressa est licentia, ut octodecim Lyra chordis luxuriaret. Verum hic tandem græcorum constiterunt tentamina.

Neque ipsis Latinis fuit spatiosior modulandi campus donec *Guido Aretinus* monachus ordinis S. Benedicti, homo pro suo quo vexit sæculo apprimè literatus, circa annum Redemptionis humanæ 1028. totam canendi formam immutavit, ac veteri scalæ Græcæ, quæ Disdiapason, sive 15. tonorum numero prius constabat, quatuor aliis supernè unico autem tono infra superadditis; viginti chordarum numero scalam suam; quam nunc ab Authoris nomine *Guidonianam* nuncupamus absolvit.

Muſicæ veteris ſpecimen quod invenit Kircherus in celebri illa apud Siculos Bibliotheca Sanctæ Salvatoris juxta portum Meſſanenſem, in fragmento Pindari antiquiſſimo.

Muſurg. Tom. I. p. 541.

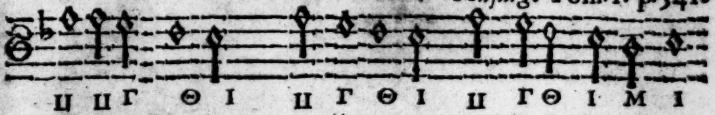

Χρύσεα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοστεφάνων

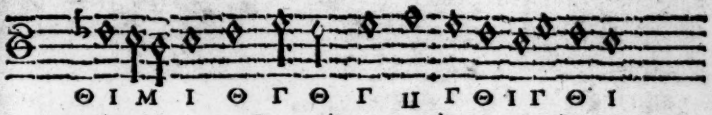

Σεμνὸν μοισᾶν κτέανον πὰς ἀκυμὰ βάσις

ἀγλαΐας ἀρχά· Χορ. εἰς Κυθάραν.

Chorus ad Cytharam.

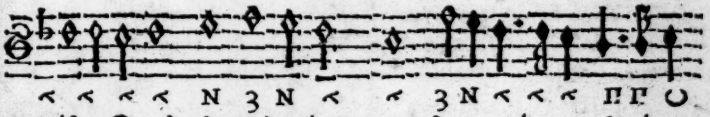

Πείθον δ' ἀοιδοὶ σάμασιν ἀγησιχόρων ὁπόταν

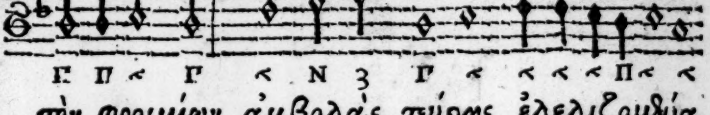

τὸν φροιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα

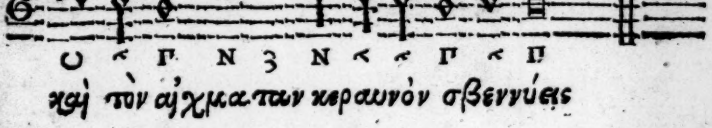

καὶ τὸν αἰχμάταν κραιπνὸν σβεννύεις

FINIS.